

МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
ГОМЕЛЬСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ЎНІВЕРСІТЭТ
ІМЯ Ф. СКАРЫНЫ

СЛОЎНІК
МОВЫ
ЯНКІ
КУПАЛЫ

У ВАСЬМІ ТАМАХ

Том 7

А – І
(ДАДАТАК)

Гомель
ГДУ імя Ф. Скарыны
2012

УДК 811.161.3'374:012 Купала
ББК 81.411.3–4
С 48

Выданне выходзіць з 1997 года

Выданне выходзіць з 1997 года

Рэдакцыйная калегія:

У. А. БОБРЫК (гал. рэд.), М. І. МУШЫНСКІ,
У. В. ГНІЛАМЁДАЎ, А. А. ЛУКАШАНЕЦ

Складальнікі:

У. В. АНІЧЭНКА, В. А. ЛЯШЧЫНСКАЯ,
А. А. ПАРУКАЎ, А. А. СТАНКЕВІЧ;
С. А. ЗАКАЎРАШ, А. Л. МАЦЮШКІНА,
В. А. СКАЧКОВА, С. М. СТРУКАВА

Рэцэнзенты:

доктар філалагічных навук В. І. ІЎЧАНКАЎ,
доктар філалагічных навук В. В. ШУР

ISBN 985-08-0538-2

© УА “Гомельскі дзяржаўны
ўніверсітэт імя Ф. Скарыны”, 2012

СПІС УМОЎНЫХ СКАРАЧЭННЯЎ

- А – Аўтабіяграфія / Пяцьдзесят чатыры дарогі. – Мн., 1963. – С. 327–328.
- АБ – Абудова Беларусі / Спадчына – 1990, № 2. – С. 16.
- Ан – Антанта. / Спадчына. – 1990, № 2. – С. 18–19.
- АК – Арліныя крыллі. Беларусь – 1963, № 3.
- АЛ – Адкрыты ліст Янкі Купалы. Камуністычнае выхаванне. – 1930, № 2.
- АПЖ – Агоў паломаных жандар... // Купала Янка. 1918–1928. Творы. – Мн., 1930.
- АР – Адчуваньяў разьліў. Чырвоны сейбіт, – 1928, № 4.
- Б – Беларужчына. / Купала Я. Спадчына. – Мн., 1922. – С. 18.
- Бц – Бацька. / Купала Я. Ад сэрца: Вершы. – Мн., 1940. – С. 74.
- Бч – Перад будучыняй. Польша – 1988, № 10. – С. 10.
- ББ – А ў бары, бары... // Купала Янка. 1918–1928. Творы. – Мн., 1930.
- БрБ – Брату-беларусу. / Польша – 1988, № 10.
- БЗ – Песьні на ваяцкі лад: (Паводле народных мелодыяў): Будзь здаровы бацька, маці. / Рунь, 1920, № 4.
- БН – У бяссонную ноч // Купала Я. Вершы. Спадчына: – Мн., 1922. – С. 91–93.
- БС – Больш самачыннасьці. / Беларусь – 1919, 22 кастрычніка.
- БСУ – Беларускі сыяг уваскрос! / Беларусь – 1919, 30 кастрычніка.
- В – Вялікдзень. / Наша ніва – 1909, 26 сакавіка.
- Вб – Выбары. // Купала Я. У 6 т. Т. IV. – 3б.тв.: Мн., 1953. – С. 236–238 .
- ВБ – Песьні на ваяцкі лад: (Паводле народных мелодыяў): Ой, вяду, бяду. // Купала Янка. 1918–1928: Творы. – Мн., 1930.
- ВЕЛ – Яшчэ вісеў на блізкім ліхтары... / Польша, – 1926, № 3. – С. 80–83.
- ВВ – На выбары выйшлі. / 3б. тв. Купала Я. У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 263.
- ВГ – Вялікі гнеў. / ЛіМ, 1938, 6 жніўня.
- ВГР – Вялікая, гордая радасць. / ЛіМ, 1953, 31 студзеня.
- ВД – “Не вельмі даўно...” / Наша ніва, 1907, 13 апрэля.
- ВМ – Верасень месяц. Купала Я. Ад сэрца: Вершы. Мн., 1940. – С. 72.
- ВМР – Выбары да Мястовай Рады. Беларусь, 1919, 28 кастрычніка.
- ВН – Вайна і налогі. / Наша ніва, 1914, 9 кастрычніка.

- ВНЗ – Ворагі народу павінны быць знішчаны! ЛіМ, 1937, 28 студзеня.
- ВР – Як вучыць рэлігіі. / Наша ніва, 1912, 15 сакавіка.
- ВС – Вайна і самапомач. / Наша ніва, 1914, 25 верасня.
- ВСП – Выдавецкая справа ў Савецкай Беларусі за 1922 год. Польша, – 1923, № 2, студзень. № 2, – С. 89–91.
- ВЧ – “Як ня выйдучь чорнасотнікі...” / Наша ніва. – 1908, – 24 серпня.
- Г – Годзе... // Купала Я. Спадчына. Вершы. – Мн., 1922. – С. 16–17.
- Гр – Груганы // Купала Я. Спадчына. Вершы. – Мн., 1922. – С. 215.
- ГВУ – Я з гордасцю выбіраю свой народны ўрад. / ЛіМ, – 1937, – 22 кастрычніка.
- ГЖУ – Песьні на ваяцкі лад: (Паводле народных мелодыяў): Габруся ў жаўнерку ўзялі.. / – Рунь 1920, № 2.
- ГНД – Пад рубрыкай “Грамадскія і навуковыя дзеячы аб гістарычнай пастанове ўраду”. Янка Купала. Народны паэта БССР. // Звязда, – 1932 – 14 кастрычніка.
- ГП – Гадаўшчына–памінкі // Польша. 1988. № 10. – С. 8.
- Д – На заходне–беларускія матывы: Дзед // Купала Янка. Ад сэрца: Вершы. – Мн., 1940. – С. 72 – 73.
- Дз – На Дзяды // Купала Янка. 3б. тв.: У 6 т. Т.ІІ. Шляхам жыцця. – Мн., 1926. – С. 187–192.
- ДД – Думка за думкай // Беларусь. 1920. 18 чэрвеня.
- ДЖ – Добра жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна: Прамова // ЛіМ. 1935. 31 мая.
- ДК – Дэмакратычная камедыя // Беларусь. 1919. 31 кастрычніка.
- ДНСП – Дасьцігнем нявіданых сусьветных посьпехаў // ЛіМ. 1932. 15 мая.
- ДПІС – Дзякую партыі Леніна–Сталіна // Польша. 1941. № 3.
- ЕЯП – Песьні на ваяцкі лад: (Паводле народных мелодыяў): Едзе Янка ў поле... // Рунь, 1920, № 4.
- ЁЯ – Ёсць жа яшчэ... // Купала Янка. Жыве Беларусь. – Мн., 1993. – С. 403.
- Ж – Жыды // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922.
- ЖН – Жыццё наша такое вясёлае, што песні самі на вусны просяцца: Прамова // Звязда, 1935, 14 снежня.
- З – Забабон // Беларусь. 1919. 5 лістапада.
- ЗК – “Забраны край” // ЛіМ. 1988. 7 кастрычніка.
- ЗС – Зямельная спекуляцыя // Спадчына: 1990. № 2. С. 17–18.
- ЗЯЗ – Засвяціла ясна зорка // Купала Янка. Ад сэрца: Вершы. – Мн. 1940. – С. 89–90.
- ІХ – Ізі Хадыку // Літаратура і мастацтва, 1935, 17 лістапада.

- К – Каб.. // Полымя. 1926. № 6.
- Кз – Як у казцы // Спадчына. 1990. № 2. С. – 17 – 18.
- Кр – Крыўда // Купала Янка. Спадчына. Вершы. – Мн., 1922. – С. 77.
- Кц – На Куцьцю // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. II. Шляхам жыцця. – Мн., 1926. – С. 192–197.
- КП – Казка аб песьні // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922. – С. 170–171.
- КЧ – “Не каханак чорнавокіх...” // Полымя. 1930. № 5–6.
- ЛПК – Лямант пана Кавалюка // Полымя. 1966. № 10.
- ЛР – Ліст у рэдакцыю. Вельмі паважаны пане Рэдактар! // Беларусь. 1920. 23 сакавіка.
- М – Матцы // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922. – С. 18.
- МД – 3 мінуўшых дзён // Купала Янка. Жыве Беларусь. – Мн., 1993. – С. 117.
- Мц – На заходне-беларускія матывы: Маці // Купала Янка. Ад сэрца: Вершы. – Мн., 1940. – С. 74–75.
- МІ – Моладзь ідзе! // Спадчына. 1990. № 1. – С. 17–18.
- МК – “Я мець ад кагосьці...” // Полымя. 1930. № 5–6.
- МП – Над чым мы працуем // ЛіМ, 1938, 10 сакавіка.
- МПв – Мала іх павесіць ... // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 218–220.
- МСП – Маё мне сонца правадыр... // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 218–220.
- Н – Над Нёманам // ЛіМ. 1988. 7 кастрычніка.
- Нз – Незалежнаясьць // Спадчына. 1990. № 2. – С. 14–15.
- НГ – Наша гаспадарка // Купала Янка. Жыве Беларусь. Мн., 1993. – С. 286.
- НГд – Новы год // Полымя. 1988. № 10. – С. 8.
- НД – Нашы дэпутаты // Полымя. 1966. № 10.
- НДп – Нашаму дэпутату // Купала Янка. Зб. тв.: У 4 т. Т. IV. – Мн., – С. 229 – 230.
- НДн – Незалежная дзяржава і яе народы // Спадчына. 1990. № 1. – С. 18 – 19.
- НК – Нашым кандыдатам у Вярхоўны Савет БССР – таварышам Сталіну, Молатаву, Варашылаву і Ежову // ЛіМ, 1938, 6 чэрвеня.
- НКУС – Народнаму камісару ўнутраных спраў тав. Ежову // ЛіМ, 1937, 31 кастрычніка.
- ОШМ – Окупанты на шэсьць месяцаў // Звон, 1919. 18 кастрычніка.
- Пп – Папросту // Полымя. 1988. № 10. – С. 5.
- Пц – Прыяцелі // Полымя. 1966. № 10.

- Пт – Паўстань // Купала Янка. 1918 – 1928: Творы. – Мн., 1930.
- ПБН – Письмо беларускага народу Вялікаму Сталіну // Чырвоная змена. 1936, 11 ліпеня.
- ПБП – “Пара ў рукі браць паходні...” // Наш шлях. № 4. – С. 1.
- ПВ – Пазвалі вас... // Купала Янка. 1918–1928: Творы. – Мн., 1930.
- ПГ – Пабудаван з густам: Да адкрыцця Дома Чырвонай Арміі // Чырвоная змена. 1936, 18 лістапада.
- ПД – Прамінулі дзянькі... // Купала Янка. Ад сэрца: Вершы. – Мн., 1940. – С. 83.
- ПДз – Прапаўшае дзіця // Наша ніва. 1907, 28 верасня.
- ПЛ – На пачатку лета // Родная прырода. 1974, № 3.
- ПЛП – Прамова на 15–годдзі літаратурнай працы // ЛіМ, 1988, 7 кастрычніка.
- ПН – Песня і народ: (Трохі казка) // Каляндарная пісанка. – Вільня. 1913. – С. 46 – 48.
- ПНд – Паўстаў народ // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 314.
- ПС – Паэт аб сабе / З аўтабіяграфічных матэрыялаў Янкі Купалы // Піянер Беларусі. 1947, 25 чэрвеня.
- ПСД – Песні на ваяцкі лад: (Паводле народных мелодыяў): Гэй, паехаў сын Даніла... // Купала Янка. 1918–1928. Творы. – Мн., 1930.
- ПСП – Пад прыкрыццём спадніц // Раздавім фашысцкую гадзіну. 1942. № 50.
- ПСС – Памяці дагестанскага ашуга Сулеймана Стальскага // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 231–232.
- ПТ – Песня трактарысткі // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 206–208.
- ПЧ – Падарожжа па Чэхаславакіі (Гутарка з народным паэтам рэспублікі Янкам Купалам) // ЛіМ, 1935, 29 кастрычніка.
- Р – На рынку // ЛіМ, 1988, 7 кастрычніка.
- РКр – Хай рунь красуе... // Наша ніва, 1914, 4 верасня.
- РКП – Радзіма кліча да помсты! Савецкая Беларусь, 1941, 7 лістапада.
- С – Сваякі // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922. – С. 209.
- См – Сьмейся // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922. – С. 90–91.
- СА – Сталінскія арляняты // Зборнік для гурткоў мастацкай самадзейнасці. – Мн., 1938. – С. 178–182.
- СБ – Слава бястрашным: 3 прычыны вяртання папанінцаў на Радзіму // Чырвоная змена, 1936, 16 сакавіка.
- СБНГ – Справа беларускага нацыянальнага гімну // Рунь, 1920, № 4.

- СД – Славуты домік // Піянер Беларусі, 1947, 25 чэрвеня.
- СЗГ – Смерць забойцам А. М. Горкага // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 252.
- СК – На смерць таварыша Кірава // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 158.
- СМ – Сярод магіл // Купала Янка. Жыве Беларусь. – Мн., 1993. – С. 268.
- СНБ – Справа незалежнасці Беларусі за мінулы год. Ч. I. // Купала Янка. Жыве Беларусь. – Мн., 1993. – С. 336–340; Справа незалежнасці Беларусі за мінулы год. Ч. 2. // Беларусь. 1920, 14 студзеня.
- СП – Старыя праўды на новы лад // Наша ніва. 1907, 3 серпня.
- СС – Аб Сталіне-сейбіту // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 300–303.
- ССА – Сонца свяціла нам аднолькава... // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 294.
- СТ – Слава творцу новага, шчаслівага жыцця // ЛіМ, 1935, 24 лістапада.
- СЧ – Старшыні ЦВК СССР і БССР т. Чарвякову // Купала Янка. Жыве Беларусь. – Мн., 1993. – С. 432–433.
- Т – Тутэйшыя: Трагічна-смяшлівыя сцэны ў 4-х дзеях // Польшыя. 1988. № 9. – С. 19–62.
- Тж – Торжышча // Спадчына. 1990. № 2. – С. 15–16.
- Тр – Трэба // Беларусь. 1924, 5 студзеня.
- ТЗУ – Ты з Заходняй, я з Усходняй... // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 293.
- ТП – Табе, правадыр... // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. IV. – Мн., 1953. – С. 213–217.
- ТС – Тае сьнег // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. II. Шляхам жыцця. – Мн., 1926. – С. 74.
- У – Увага // Польшыя. 1929. № 3.
- Ун – Унук // Купала Янка. Ад сэрца: Вершы. – Мн., 1940. – С. 73.
- УП – Аб усім патроху // Наша ніва. 1907, 28 верасня.
- УрП – Урываек з паэмы // Польшыя. 1930. № 5–6.
- УМВ – Уваскрашэнне Польскага Універсітэту у Вільні // Звон. 1919, 17 кастрычніка.
- УР – На ўсе рукі // Купала Янка. Спадчына: Вершы. – Мн., 1922.
- Ф – Фінляндыі // Звязда. 1939, 9 снежня.
- Х – Хаўруснікам // Польшыя. 1929. № 3.
- ХБ – Харакство Беларусі // Беларускі каляндар на 1921 год. – Вільня. 1920. – С. 27 – 30.
- ХЛБ – Хто к лесу, а хто к бесу: Жарт // Наша ніва. 1907, 17 жніўня.

-
- XX – Хоць за хмараю хмара ... // Беларускі каляндар на 1921 год. –
– Вільня. 1920.
- ЦСБ – Цуда, створанае бальшавікамі (Уражанні ад паездкі на
Беламорска-Балтыйскі канал) // ЛіМ, 1933, 18 верасня.
- Ч – Чараўнік: (Забытая казка) // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. II.
Шляхам жыцця. – Мн., 1926. – С. 319–325.
- Чж – Чужым // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. II. Шляхам жыцця. –
Мн., 1926. – С. 146–147.
- ЧС – У чужой старане // Купала Янка. Зб. тв.: У 6 т. Т. VI. Вершы
і пераклады дакастрычніцкага і савецкага перыяду. – Мн.,
1932. С. 50–51.
- ЧЧШ – Чым чорт ня шуціць: Маленькі фельетон // Наша ніва. 1913,
24 кастрычніка.
- Ш1 – Шарада № 1: (З наградой) // Наша ніва. 1913, 21 снежня.
- Ш2 – Шарада № 2. // Наша ніва. 1914, 17 студзеня.
- Ш3 – Шарада № 3. // Наша ніва. 1914, 7 марта.
- Ш4 – Шарада № 4. // Наша ніва. 1914, 3 красавіка.
- Ш5 – Шарада № 5. // Наша ніва. 1914, 3 красавіка.
- ШВся – Што было сном, тое стала явай. – (Пісьмо народнага паэта
БССР Янкі Купалы) // Звезда, 1934, 17 студзеня.
- ШН – Шчаслівы ты, ці нешчаслівы ... // Маладое жыццё. 1922.
№ 2, чэрвень.

А

А* (668) элучн.

1. супраціўны (175). 1. Злучае супрацьлеглыя члены і сказы. [Янка]: *Ваша [Мікіты] лінія не простая – а кры-вабокая, – цямячкая ваша лінія.* Т, 22. *Песьню выюць [здані] хаўтурна: ты ляж, а ты ўстань!..* БН, 93.

2. Злучае члены з узаемным выключэннем. [Гануля]: *Гэта не госьць, а нейкі важны дырэктар.* Т, 31. *Гаспадары мы [беларусы] ў сябе, а ня госьці, Час к панаваньню нам сьлед церабіць!* Г, 17.

3. Злучае сказы са значэннем неадпаведнасці. *Сёння ўжо стар я [дзед] і мне не да плачу, Вушы хоць слабы, а ўловяць іх [вызваленцаў] імя.* Д, 72. *Ну, адым словам, кожны нешта кажа, а ніхто аб гэтым нічога добра не ведае.* Ан, 18.

4. Злучае сказы з уступальным значэннем. *Год мінуў, як ваяваці Шоў Даніла з сяла, А ўжо слава па ўсім свеце Аб ім громка ішла.* ПСД. *І для Беларусі, як ня быў цяжкім мінулы год у яе змаганьні за сваю дзяржаўную незалежнасьць, а ўсё-ж такі ён шмат чаму наўчыў.* СНБ. // *Ужываецца ў сказах з аднолькавымі словамі антанімічнага тыпу. А быў тут хто, або ня быў, – І так і гэтак мала веры..* Кц, 197.

А, 328; Ан, 18(2), 19(2); АБ, 16(2); АЛ (2); БрБ, 6; БН, 92, 93; БС (3); ВСУ (2); Вб, 236; ВБЛ, 81(2), 82; ВМР (4); ВН; ВР (6); ВС (2); ВСП, 89, 90(2); 91; Г, 17; Гр, 215(2); ГНД; ГП (3); Дз, 187, 191; ДД; ДК (2); ЗС, 17, 18(2); Кз, 17(3); Кц, 194, 195(4), 196, 197; Н; Нз, 14(4), 15; НДН, 18(2); ПВ; ПСП; ПСД (2); РКр (2); См, 90; СБНГ; СНБ, 339(3); СНБ; СЧ; Т, 19, 20(5), 21(2), 22(6), 23(3), 24(02), 25, 27(3), 28 (4), 29(2), 31(2), 32(3), 33(2), 34(2), 35(3), 36(3), 39, 40(2), 43, 44(4), 46, 48, 49, 50, 54, 55, 56, 57(5), 59(2), 60(2), 61(4); Тж, 15, 16(2); ХБ, 29, 30; ХЛВ... 315; Ч, 319, 320, 322; ЧС, 50–51.

II. супастаўляльны (179). Злучае проціпастаўленья члены сказа і сказы не звязаныя паслядоўна-выніковымі адносінамі. *Людзьмі звацца, а не падняволенымі царскімі і панскімі парабкамі – такая была думка думак маіх* [Купалы], *песень маіх. ДЖ. Дзяўчына, кветкамі абсып курган вялікі, А песню вечную злажы, пясняр-паэт.* СК, 158. // Злучае сказы з адценнем нечаканасці, непрадбачнасці. *Было двое іх [дзяцей] – двое – помніш [маці]! А ня стала ні аднаго.* ВБЛ, 81. [Мікта]: *Ой-ей!.. і з аружжам у руках! А казалі, што Іх [бальшэвікоў] ужго няма...* Т, 52. // Злучае сказы з адначасовым супастаўленнем. *Можцае сабе ўявіць чалавек ходзіць за сахой, а следам за ім..хаджу я* [Купала] *і слухаю казкі.* ПС. *Росы ўнізе ірэдзели яскрава, А на вышках, як сон на зямлі, пераменны Залаты месяц радасна плаваў.* Ч, 321. // Злучае члены сказа і сказы з уступальным супастаўленнем. *Сяк, ці так, жылось паволі ў палавіне з горэм Тым у хаці, тым на полі, А другім за морэм.* Дз, 190. [Наста]: *На балъ як на балъ, а з гасцямі спаткацца прыдзецца, дык чаму ж крыху і не паднядзеліцца?* Т, 24.

Ан, 19(2); АЛ; АПЖ; Б; Бц, 74; Бч 9(3); БВ, 16; БЗ; БС(5); БСУ; Вб, 237; ВБ; ВБЛ, 8(2), 82(2); ВМР(3); ВН; ВР(2); ВС; ВСп, 89; Дз, 190(2); ДЖ; ДК(3); ЕЯП(3); Ж; 3(3); ЗК; ЗС, 18(2); Кц, Ж; ВН; ЛР; 9; НДН, 18; ОШМ (3); ПС; ПСД 3; Пт, 208; РКр(4); СК, 158 (2); СНБ 336 (2), 338; СНВ (4); СП; Т, 19, 20(4), 21(2), 22(3), 23, 24(4), 25(2), 26, 28(2), 29(2), 31, 34(3), 35, 36, 37, 39, 40(4), 41(4), 42(3), 44(3); 45(4); 47, 49(4); 49(3); 50(5); 52(3), 53, 54(4); 56(3), 57(2), 59(2), 60, 61, 67; Тж, 16; ТП, 215(4); У; УрП, 50; Х; ХБ, 28; ХЛБ; Ч, 319, 320(2), 321(2), 324; Ш₄.

III. далучальны (316). 1. Далучае члены і сказы з паслядоўным чаргаваннем, апісаннем. *..закон і права народныя вырашаць усе балючыя пытанні, пакінутыя нам у спадчыну маскоўскім царызмам і ўсясветнай вайной, а з тым разам і пытанне аб зямлі.* ЗС, 17. *Мой* [С. Меча] *пісьмены стол стаяў каля акна, каторае выходзіла ў сад; за плотам саду было поле, а за полем хваёвы лес.* ХБ, 29.

2. Далучае члены і сказы з часовай паслядоўнасцю. *Немцы пад пры-крыццём спадніц думалі наладзіць ДЗОТ, а пасля пайсці ў контратаку.* ПСП. *Дайце волю народам самім будаваць сваю долю. А тады гэтыя народы скажуць сваё шчырае слова..* Тж, 16.

3. Далучае паясненні і ўдакладненні. *Даўно было – мо тысячу год назад, а мо яшчэ болей, – як сталі жыць, размна-жацца і ў славу расці ўдалыя пращчурны нашы...* Кз, 17. [Мікіта]: *Новая ўлада гарэлку забараняе, а што забаронена, тое смачна і дорага каштуе.* Т, 58. // Далучае ўстаўныя сказы і словазлучэнні.

А між іншим, у перапынках паміж адной паэтычнай успышкай і другой, я [Купала] перакладаю «Кабзар» Тараса Шаўчэнкі для юбілейнага зборніка. МП.//Далучае члены і сказы з дадатковай ацэнкай. Аб Сталіне-сейбіту песня мая, А песня ад сонца, ад зор залатых, Якую пье ўся наша зямля.. СС, 300. А сёння... Сёння што? Ад рання і да рання, Калышучы абняты жудасцю прастор, Плыве з Масквы жалобнае п'яанне.. СК, 158.

4. Далучае сказы з раскрыццём сутнасці папярэдняга. Дык чамуж так страшна наша незалежнасць? А гэта вось чаму. Нз, 14. А старыя багі? Яны прыціхлі, прытуліліся, але не памёрлі саўсім у душах свайго народу. Кз, 17.

5. Ужываецца пры пераходзе да новай думкі, пры пачатку размовы. – Так, так, пане рэдактар, гэта маё, я ўжо ведаю. А як там, паночку, з платай. Ан, 19. А ўспомні-прыпомні шчасліў, нешчаслівы, Аб тых, што ў сьвітанні на век адыйшлі.. В.

А ў бары, бары... Хто к лесу, а хто к бесу.

ДА то злучн. (6) 1. супраціўны. а) Іначай, у адваротным выпадку. [Мікіта]: О, ліханька! Каб хаця не ўваліліся [немцы] на імяніны, а то сапсуюць усю абедню. Т, 24. Гэй Дубровін чарнасоцкі, Пурышкевіч, Замыслоўскі, Дайце раду, што чыніці, Як крамолу скараніці. А то мне [пану Кавалюку] халэмус прыйдзе.. ЛПК. Т, 39, 48. б) Аказваецца, на самай справе, усяго толькі. [Мікіта]: Так бы адразу, меджду протчым, і казалі [Гануля], а то толькі пужаеце... Т, 58.

2. далучальны. Далучае сказы і члены сказа з удакладненнем. [Гануля]: А хай бы лепей не складалі [візіту], а то скачы перад імі [гасцямі] немаведама як! Т, 22.

А, 328(5); Ан, 18(3), 19(3); АБ, І6;АК; АПЖ; Б.,18; Бц, 74; ББ; (3); БрБ, 6; БВ, 16(2); БН, 92; БС(4), В; ВБ; ВБЛ; 80; ВМ, 72; ВМР(5); ВР(3); ВСп, 89(2), 90; ГЖУ; ГНД; ГП, 8(2); Дз, 188, 191; ДК; ЕЯП; ЖН; 3; ЗС, 17; ЗЯЗ, 90; Кз, 17(5); Кц, 194, 196, 197; ЛР; МІ, 17, 18; МП (2); Н (2); Нз, 14(2), 15; НДп, 230; НДН, 18; НК (4); ОШМ; Пц; ПБН(4); ПВ (2); ПД, 83; ПДз; ПЛП(2);ПС; ПСД (2); ПСС, 231, 232; ПТ, 206; Пч; Р; РС, 40; СБНГ; СЗГ, 252; СНБ (3), 337, 338, 340; СС, 300(2), 301(2), 302(2); Т, 20(5), 21(9), 22(4), 23, 24(7), 25(3), 26 (5), 27(2), 28, 29(3), 30(7), 31(5), 32 (2), 33(3), 34(7), 35(5), 36(6); 37(4); 38(3), 39(3), 41(3), 42(5), 43(2), 44(з), 45, 46(5), 48(6), 49(2), 50(5), 51(2), 52(2), 53(6), 54(5), 55(6), 56(2), 57 (4), 58(4), 60(4), 62(3); Тж, 15, 16; ТП, 214, 215(2); УрП, 47; ХБ, 27, 28, 29(5), 30; ХХ, 128; ХЛБ; 323, 326; ХЛВ, 316; Ч, Ш₁(2); Ш₂(3); Ш₃; Ш₄.

А² (6) часц. 1. пыгальная. [Наста]: А немец? Як мне напэўна вядома з пэўных крыніц, то гэта апошні з роду Магіканаў..

Т, 41. *Там чутна Беларусь! Там – Незалежнасць!.. Ну, а мы?* Бч, 9. ЁЯ; Т, 58.

2. пабуджалыная. *А вам [бальшавікам] не страх, а вам не страх!.. Чатыры годы крок у крок Тварыць вы шлі і кроў лілі Сваю, чужую па зямлі.* ПВ.

А³ (19) *выкл. 1.* Перадае здагадку, пазнаванне, здзіўленне. [Гануля]: *(зірнуўшы ў кошык). А матачкі ж мае! Гэта ж гарэлка! ..* Т, 58.

2. Перадае ўзмацненне эмацыянальнай выразнасці выказвання, сцвярджэння. [Гануля]: *А мой жа ты сыночак! Хто ж цябе гэта абалваніў?* Т, 58. [Гануля]: *А мае ж вы [Аленка і Янка] міленькія! Пацілі вам долечка ўсяго найшчаслівейшага.* Там жа, 53. ВМ, 72; ПБН; Т, 24(2), 32(6), 52, 53, 58(2), 59; ХБ, 29.

А⁴ (2) *прыназ. з М. 3* прыназоўнікам «а» выражае аб'ектныя адносіны. *Абагульняючы ўсё сказанае а беларускай выдавецкай справе за мінулы год, трэба адзначыць, што зроблена вельмі многа.* ВСП, 91. [Мікіта]: *..і па-беларуску, як я пераканаўся, можна праводзіць у тутэйшую сярмяжную іацію вялікія руска-ісціныны прынцыпы аб ядынасці, непадзельнасці і самадзяржаўнасці Расійскай, между протчым, імперыі.* Т, 56.

А-ЛЯ (5) *артыкл.* Франц. Ужываецца для абзначэння назоўнага склона. [Мікіта]: *Так яно і ёсць: самая натуральная амброзія знамянітай тутэйшай фірмы – а-ля самагонка, дастаўлена мне з вінных складаў “Піліп і К°”.* Т, 28. Т, 46, 58.

АБ (189) *прыназ. з В. і М.* Аб'ектныя адносіны:

1. з В. (10) *Ужываецца пры ўказанні на прадмет і працэс. Гэта раз'юшаная антысавецкая брахня .. разаб'ецца, як аб неадступную скалу, аб магутнасць і з'яднанасць рабочых і калгаснікаў Савецкай Беларусі..* ШБСЯ. *А як чапнуў [другі ганец] стралой аб лук, Яны [людзі] скрануліся ў прасонні..* Кц, 195. ВР; К; Т, 25, 27, 33(2), 50; ШБСЯ.

2. з М. (179). *Указанне на прадмет гаворкі. Я [Купала] хачу з усёй шчырасцю ў гэты ўрачысты для мяне дзень падкрэсліць тую вялікую ўвагу, тья клопаты аб маім жыцці з боку большавіцкай партыі і савецкай улады.* ЖН. *Ну, адным словам, кожны нешта кажа, а ніхто аб гэтым нічога добра не ведае.* Ан, 18. *Параўн. аба, 0¹.*

Ан, 18, 19(2); АБ, 16(2); АЛ (2); БрВ, 6(2); БВ, 16(4); БСУ (2); В; ВБЛ, 81(3); ВГ; ВД; ВМ, 72; ВМР (2); ВН; ВР (3); ВС (2); ВСП, 89, 90(3); ГВУ; ГП, 8; ДД (3); ДЖ (3); ДНСП (2); 3; ЗЯЗ, 89; ЗС, 17; КП, 170; КЧ; М, 19; МІ, 17; МП; Нз, 14 (5), 15; НДН, 18, 19; НК (8); ОШМ (4); Пр (2); ПБН (2); ПДз; ПЛП (3); ПС (2); ПСС, 232(6); ПТ, 207; Р; РКР (2); СБ; СНБ, 338, 339(2), 340(3); СНР (2); СП; СС,

300(4), 301(4), 302(3); СЧ (2); Т, 20(5), 21, 22, 23(3), 24(5), 26, 27, 29, 30, 34(2), 35(2), 41(3), 42(3), 43(2), 46, 48, 49(2), 54(2), 55; Тж, 16(3); ТЗУ, 293 (2); Ун, 73; УП; УПУВ; ХБ, 30 (3); ХЛБ (3); ЦСБ (4); Ч, 322 (2), 325; ЧС, 50–51; ШБСЯ.

Аб Сталіне-сейбігу. Аб усім па троху. Казка аб песні.

Паэт аб сабе.

АБА (3) прыназ. з М. Тое, што аб з аб'ектна-атрыбуты'нымі адносінамі (у спалучэнні з займеннікам мне). *Аба мне* [трактарыстыцы] ён [стаханавец] будзе *Думкі думаць міла, Што з табой* [трактарам] *сядзела, Сны, дзявочыя сніла*. ПТ, 208. [Наста]: *Я ж вам [Мікіту] ужо цяперся забараніла думаць аба мне, пакуль не зробіцесь аэсарам!* Т, 42. Т, 62. ..*Параўн. обо.*

АБАБІТЫ дзеерым. зал. пр. да [абабіць]. *перан.* Упрыгожаны, акаймаваны. *Уваходзіць Мікіта. На шапцы ў яго вялікі зкачок з белым арлом – брыль абабіты бляхай..* Т, 54.

Адз. м. Н. *абабіты*: Т, 54.

АБАВЯЗАК (5) м. Тое, што хто-н. павінен выконваць. *І абавязак паэта, калі ён не хоча адарвацца ад жыцця, своечасова і высокамастацкімі творамі адгуквацца на ўсе гэтыя падзеі.* МП. [Мікіта]: *Меджду протчым, абавязак мой – паказаць гэтым новым завадзілам іхняе належнае месца.* Т, 22.

Адз. Н. *абавязак* (3): ВС; МП; Т, 22. В. *абавязак*: РКр. Т. *абавязкам*: ЛР.

АБАВЯЗАНЫ (4). дзеерым. У знач. вык. Павінен.. [Спічыні]: *Можаче думаць усё, што толькі вам [Мікіце] падабаецца, але гаварыць абавязаны толькі тое, што іншым падабаецца.* Т, 40. *Камісарыят Земляробства абавязан ня спаць у шапку, а падумаць аб тым, каб поўнасю задаволіць літаратурай нашых земляробаў..* ВСп, 90.

Адз. м. Н. *абавязаны*: Т, 40. Кар. адз. ж. Н. *абавязана* (3); А, 328; ВСп, 90; УПУВ.

[АБАВЯЗВАЦЬ] (3) незак. Ускладаць на каго-н. якія-н. абавязкі. *Вялікае давер'е, аказанае партыяй да савецкіх пісьменнікаў, якія стаялі па-за пралетарскімі пісьменніцкімі арганізацыямі, само сабой абавязвае іх апраўдаць гэты давер'е ДНСП.* [Пан]: *Ваша [Мікіты] гасціннасць у тья, цяжкія для нашага стану часы абавязвала мяне як найхутчэй прывітаць вас ад сябе і ад маіх...* Т, 51.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *абавязвае* (2): ДНСП; Т, 21. Пр. адз. ж. *абавязвала*: Т, 51.

АБАВЯЗКОВА (3) прысл. Безумоўна. [Янка]: *Абавязкова павянчаліся. [Янка з Аленкай], ды яшчэ як урачыста.* Т, 53. [Мікіта]: *Таксама паміж купляючымі трэба выдзяляць іхня*

рангі і клясы – абавязкова.. Т, 34, 30.

АБАГУЛЬНЯЮЧЫ дзеепрысл. да [абагульняць]. Знаходзячы агульнае ў чым-н. *Абагульняючы ўсё сказанае аб беларускай выдавецкай справе за мінулы год, трэба адзначыць, што зроблена вельмі многа.* ВСП, 91.

[АБАДЗІСТЫ] прым. *Наватв.* Купальны. *Як дубы у полі чыстым, Як сасонкі ў боры, Як у небе абадзістым Тыя свечкі – зоры, – Так магучы, яснасьветны На пагляд былі ўсе [сыны].* Дз, 189.

Адз. н. М. *абадзістым:* Дз, 189.

[АБАДРАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да [абадраць]. перан. 1. *Голы (пра галіну), спустошаны. Загубіў /другі сын/ сваю скуру, чужая-ж ня цешыць Абадранай душы ў навуціне..* Ч, 321.

Адз.ж. Р. *абадранай:* Ч, 321.

[АБАЗНАЧЫЦЬ] зак. Пакінуць, памеціць след. *А як сьлед свой зарнічным сьвятлом абазначым, – За табой [першым братам] кінуць зморы ганяцца.* Ч, 323.

Абв. буд. мн. I ас. *абазначым:* Ч, 323.

[АБАЛВАНІЦЬ] зак. Разм. Абдурьць, ашукаць. [Гануля]: *А мой жа ты сыночак! Хто ж цябе гэта абалваніў?* Т, 58.

Абв. пр. адз. м. *абалваніў:* Т, 58.

[АБАПЕРЦІ] зак. Нахіліць, апусціць што-н. [Спічыні]: *Левую руку абапрыце [Мікіта] на левы клуб.* Т, 40.

Заг. мн. 2 ас. *абапрыце:* Т, 40.

[АБАРАЊІЦЬ] зак. да абараняць. Выратаваць, засцерагчы. [Чырвоная армія], *калі гэта трэба будзе, ад любога ворага абароніць краіну Саветаў.* ЖН.

Абв. буд. адз. 3 ас. *абароніць:* ЖН.

[АБАРАЊАЦЬ] незак. Адбіваць напад, засцерагаць ад нападу ворага. *Родныя мае, яснавокія багатыры! ..абараняйце сваю зямлю, змагайцеся так, як змагаліся вашы продкі, не давайце літасці ворагу!..* РКП.

Заг. мн 2 ас. *абараняйце:* РКП.

[АБАРВАНЫ] (4) дзеепрым. зал. пр. да [абарваць]. 1. Падраны, зношаны. *Янка і Алёнка выходзяць і спатыкаюць на парозе у нападўбасяцкім абарваным адзенні Даму і Спраўніка, з якімі раскланьваюцца.* Т, 57.

2. *Апануты ў ірванае арзенне. З-пад Смаргоні, з-пад Маладзечна, з-пад Крывічоў і г.д. абарваныя, галодныя людзі ходзяць па сваёй бацькаўшчыне і па чужынцах і просяць... АБ, 16, .. змучаныя, абарваныя перасяленцы варочаліся з далёкай чужыны ў сваю .. родную Беларусь.* ЗС, 18.

Адз. н. М. *абарваным:* Т, 57. Мн. Н. *абарваныя* (3): АБ, 16; ЗС, 18; ХЛБ.

[АБАРОНА] (9) ж. Дзеянне па дзеяслову абараняць. Я [Купала] шчасліў, што ў час малейшай трывогі беларускі народ паднімецца як адзін на абарону савецкіх межаў. ДЖ. Хай-жа гэтая [беларуская] армія стане абаронай свае Айчыны! БСУ.

Адз. Р. абароны (4): НДп; НДН, 19; ПЧ; СНБ, 338. Д. абароне: ВН. В. абарону (3): ВГ; ВН; ДЖ. Т. абаронай: БСУ.

[АБАРОНЦА] м. Заступнік. Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашае краіны, у якой народ Чэхаславакіі бачыць адзінага абаронца міру і цывілізацыі, мы [дэлегаты] з хваляваннем адчулі на афіцыйных прыёмах.. ПЧ.

Адз. В. абаронца: ПЧ.

[АБАРОТНЫ] прым. Спец. Прызначаны для абароту, наяўны ў абароце. Гэтым Баця сягвае патрэбныя яму абаротныя сродкі.. ПЧ.

Мн. В. абаротныя: ПЧ.

[АБАЧЫЦЬ] (2) зак. Разм. Пабачыць. [Мікіта]: [Набок]. Абач, абач, і немцы адзяюцца ш форму а-ля-кум пажарны, гэта – каб не хапалі, мабыць, іх саміх на работу. Т, 32.

Заг. адз. 2 ас. абач (2): Т, 32 (2).

АБВАСТРЭНЬНЕ н. Напружанне, жорсткасць. Адгэтуль незвычайнае абвастрэньне клясавай барацьбы, адгэтуль шалёнае супраціўленне капіталістычных элемэнтаў.. АЛ.

Адз. Н. абвастрэньне: АЛ.

АБВЕШАНЫ дзеепрым. зал. пр. да [абвешаць]. Увешаны з усіх бакоў .. іныя стары дуб бывае абвешаны гэтымі калодамі [вуллямі]... ХБ, 30.

Адз. м. Н. абвешаны: ХБ, 30.

[АБВЕШЧАНЫ] (2) дзеепрым. зал. пр. да [абвесціць]. Аб'яўлены, абнародаваны. ..1 студзеня была абвешчана «Незалежная Беларуская Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка» у федэратыўнай сувязі з Маскоўшчынай. СНБ, 338. Адначасна стары беларускі ўрад «Рада Беларускай Народнай Рэспублікі і Рада міністраў Б.Н.Р. « былі абвешчаны без абароны закону. Там жа.

Кар. адз. ж. Н. абвешчана: СНБ, 338. Мн. Н. абвешчаны: СНБ, 339.

АБВЕЯНЫ (2) дзеепрым. зал. пр. да [абвеяць]. перан. 1. Ахуганы. Домік у Горках абвеяны хваляй, Домік – не домік, – бядняцкая хата. СД.

2. Акружаны пэўнымі адносінамі. Вольныя людзі, як пчолы рулівыя, Твораць быт новы, абвеяны славаю. ДПЛС.

Адз. м. Н. абвеяны: СДВ. абвеяны: ДПЛС.

[АБВІНЯЦЬ] незак. Руск. Абвінавачваць. Абвіняюць [суддзі настаўнікаў] па 126 ст. па першай частцы. ВД.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *абвіняюць*: ВД.

[**АБВОСТРАНЫ**] *дзеерым. зал. пр. да* [абвастрыць]. Напружаны. *Арэнай такой абвостранай клясавай барацьбы з яўляецца, зразумела, і БССР.* АЛ.

Адз. ж. Р. *адвостранай*: АЛ.

[**АБВЯШЧАЦЬ**] (2) *незак. перан. 1.* Прадказваць. [Мікіта]: *Абвяшчаю ўсім, усім, усім: немцы акупавалі, меджду протчым, Менск!..* Т, 31.

2. Аб'яўляць. [Мікіта]: *Абвяшчаю вас* [чырвонаармейца] *сваім палонным!* Т, 31.

Абв. цяп. адз, 1 ас. *абвяшчаю* (2): Т, 31, 52.

[**АБДЗЕРЦІ**] *зак.* Абтрапаць. *Паўстань з народу нашага, Ёладар, Аббудаваць свой збураны пасаад, Бо твой народ забыў, хто гаспадар і хто яго абдзёр з каронных шат.* ПТ.

Абв. пр. адз. м. *абдзёр*: ПТ.

[**АБЕД**] (2) м. 1. Яда. *Калі возьмеш першае і другое съледам: – Што калісьці бегало, цяпер – за абедам.* Ш₃.

2. Час, у які абедуюць. *Нас [дэлегатаў] надзвычай узрушыла адна сустрэча на абедзе ў Прасценаўскай ратушы..* ПЧ.

Адз. Т. *абедам*: Ш₃. М. *абедзе*: ПЧ.

[**АБ'ЕДКІ**] *толькі мн.* Рэшткі яды. *Годзе нам [беларусам] есьці аб'едкі і косцы, Злыбядзе ўсякай паклоны дарыць!* Г, 17.

В. *аб'едкі*: Г, 17.

[**АБЕДНЯ**] *ж.* Рэл. Дзённае набажэнства хрысціян.

◇*Сапсаваць усю абедню* гл. сапсаваць.

Адз. В. *абедню*: Т, 24.

АБЕЛАРУСІЦА *зак.* Выдавацца ў традыцыях беларускага нацыянальнага характару і культуры. *Адзначыў [Купала] толькі, што пара ўжо “Вестнику” Беларускага Камісарыяту Асьветы абеларусіца зусім.* ВСП, 90.

Інф. *абеларусіца*: ВСП, 90.

[**АБЕЛАРУШЧЫВАННЕ**] н. *Наватв.* Выхаванне ў традыцыях беларускага нацыянальнага характару і культуры. [Мікіта]: *Кажэ, што ён [Спічыні] толькі спэц абеларушчываць, а да абеларушчывання яго яшчэ змалку адварнула.* Т, 56.

Адз. Р. *абеларушчывання*: Т, 56.

[**АБ'ЕХАЦЬ**] (2) *зак. 1.* Скалясіць, пабыць усюды. *З табою [трактарам] аб'едзем Навокала света, Людзі нас [трактарыстку і трактар] сустрэнуць з вясёлым прыветам.* ПТ, 207.

2. Абмінуць што-н. *Трэба стварыць камісію, каторая б аб'ехала і абследавала найболей знішчожаныя месцы, падлічыла ўсе страты і падала рахунак.* АБ, 16.

Абв. пр. адз. ж. *аб'ехала*: АБ, 16. Буд. мн. I ас. *аб'едзем*: ПТ, 207.

АБЕЦАНКА гл. **АБЯЦАНКА**.

[АБІВАЦЬ] *незак.* Абрываць, зрываць. *А вецер гуляе, Абівае росы, Косы расплятае, Мае [трактарысткі] русы косы.* ПТ, 206.

Абв. цяп. адз. 3 ас. абівае: ПТ, 206.

[АБКРУЖАЮЧЫ] (2) *дзеерым. незал. цяп. да* [абкружаць]. Які стварае вакол каго-н. пэўную атмасферу. *..я [Купала] і пасья Кастрычнікавае рэволюцыі не адмежаваўся як гэта належала, абкружаючага мяне нацыянал-дэмакратычнага асяродзішча.. АЛ. ..я [Купала], .. увесь час утапаючы ў пратухлым балоце абкружаючых мяне контррэволюцыйных нацыянал-дэмакратычных дзеячоў, .. не дапамагаў .. ажыццяўленьню сацыялізму.* Там жа.

Адз. н. Р. абкружаючага: АЛ. Мн. Р. абкружаючых: АЛ.

[АБЛАВА] *ж. перан. У знач. прысл.* Нахабна, нахрапам. *Брат другі шоў на нетры сьляпыя аблавай, Воблік крадзены кідаў загубам.. Ч, 324.*

Адз. Т. аблавай: Ч, 324.

[АБЛАСНЫ] *прым.* Які адносіцца да вобласці. *Гэткім чынам змагаліся смаленскія абласныя камісары з усялякімі, нават бальшавіцкімі, праявамі беларушчыны.* СНБ, 338.

Мн. Н. абласныя: СНБ, 338.

[АБЛІЗАЦЬ] *зак.: ♠Пальцы аблізаць* – адчуць прыемнае, прывабнае, смачнае. [Мікіта]: *Вось тут селядцы, во, цыбуля, а вот сала, а тут... меджду протчым – кілечкі... пальцы госцікі абліжуць.* Т, 21.

Абв. буд. мн. 3 ас. абліжуць: Т, 21.

[АБЛІТЫ] (2) *дзеерым. зал. пр. да* [абліць]. *перан. 1.* Насычаны, напоўнены. *Кроўю цёплай сьцюдзёныя вогнішчы тушыць [чараўнік], Сэрцы лёдам аблітыя душчыць.. Ч, 325.*

2. Асветлены. *Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга .. не давалі мне гэтулькі асалоды і прыемнасьці, як постаць гэтых дрэў, аблітых праічальным блескам заходзячага васеньняга сонца.* ХБ, 29.

Мн. Р. аблітых: ХБ, 29. В. аблітыя: Ч, 325.

[АБЛІЦЦА] *зак. перан.* Заліцца. *Путы звонка бражджаць і ўгары, і ўнізу, Жутка вісельні граюць, сьлізгоча пятля; Той абліўся крывёй, той сьцірае сьлязу.. БН, 92.*

Абв. пр. адз. м. абліўся: БН, 92.

АБЛІЧЧА н. *Тое, што твар у 1 значэнні. А ў нас стаў квітнеючым край беларускі, Змяніліся людзі, аблічча зямлі.. ПБН. Паран.* воблік.

Адз. Н. аблічча: ПБН.

[АБЛОМАК] (4) м. Адламаны, адбіты кавалак чаго-н. *Чырвонаармеец палажыў убок абломак стрэльбы і паглядае,*

не разумеючы, у чым справа. Т, 52. Уваходзіць Чырвонаармеец з абломкам стрэльбы. Там жа.

2. перан. Рэшта. Хай час ідзе, хістаючыся ў дыме, І хай ляжыць стары ў абломках свет.. ВБЛ, 81.

Адз. В. абломак: Т, 52. Т. абломкам (2): Т, 52, 53. Мн. М. абломках: ВБЛ, 81.

[АБЛУДНЫ] прым. Абл. Ілжывы. А цяпер вы [паны гандляры] ўсе – і з Захаду, і з Усходу – усе кідаеце аблудны кліч на староны, што вы ваявалі за вызваленне нявольнікаў, за самазначэнне народаў... Тж, 16.

Адз. м. В. аблудны: Тж, 16.

АБЛЯГЧЫЦЬ (2) зак. перан. Палегчыць, паслабіць. Першым чынам нізкі наклон і дзякуй ад сэрца шлю [Купала] д-ру Казубоўскаму і д-ру Маліноўскаму: .. другому за шчыра-бацькаўскі даглед і перавязкі, якімі стараўся аблягчыць мае цяжкія мучэньні. ЛР. // Аблегчыць. Лёзунгу аб'яднання рабочых і сялян-беднякоў і сераднякоў розных нацыянальнсьцяў .. контр-рэвалюцыйныя беларускія нацыянал-дэмократы супрацьставілі лёзунг сабытнасьці беларускай нацыі, .. каб гэтым самым аблягчыць сваёй нацыянальнай буржуазіі перамогу.. АЛ.

Інф. аблягчыць(2): АЛ; ЛР.

[АБЛЯГЧЭННЕ] н.: ДЗ аблягчэннем уздыхнуць гл. уздыхнуць.

Адз. Т. аблягчэннем: СНБ.

[АБМАН] м. Руск. Мана, падман, хлусня. І якімі прыгожымі ні прыкрываліся б словамі вялікадзяржаўныя нацыі,.. – усё гэта будзе абманам. НДН, 18.

Адз. Т. абманам: НДН, 18.

[АБМАННЫ] прым. Руск. Падманны, хлуслівы. Дык не кідайце ж [паны гандляры] вялікіх абманных лозунгаў аб сваіх заходніх ці ўсходніх прышынствах. Тж, 16.

Мн. Р. абманных: Тж, 16.

АБМАСКАЛІЦЬ зак. Абраз. Абрूसіць. ..беларускі народ застаўся беларускім народам, ня глядзячы на ўсе падашуканство, якое пускаў маскоўскі урад, каб абмаскаліць наш народ. ДК.

Інф. абмаскаліць: ДК.

АБМАЦКАМ (2) прысл. Разм. Вобмацкам. Каб таму маланкай Асьляпіла вочы І блукаў абмацкам Ён у дзень і ў ночы, – Хто для нашых дзетак Хоча асьляплення. К. // Інтуітыўна. Ды і сотні такіх прыкладаў наказуе, як гэта наша моладзь пачынае сама не сабе, не раз абмацкам, нацянькі будаваць сваё роднае, светлае, народнае жыццё. МІ, 17.

[АБМЕЖАВАНАСЦЬ] ж. Уласціvasць абмежаванага. Стары

правапіс, у якім не мала было засмечанасці, нацдэмаўскай, “самабытнай” архаічнасці, – трымаў беларускую мову ў палоне правінцыялізма, у рамках нацыяналістычнай абмежаванасці. ШБСЯ.

Адз. Р. *Абмежаванасці*: ШБСЯ.

АБМІНАЮЧЫ *дзеерпысл. да [абмінаць] Мінаючы, абходзячы. Абмінаючы ўсе іншыя недахваткі нашага палітычна-дзяржаўнага і нацыянальнага жыцця, я [Купала] хачу тут звярнуць увагу на справу беларускага нацыянальнага гымна. СБНГ.*

[АБМЯЖОВАНЫ] *дзеерым. ад. зал. пр. да [абмежаваць]. Пастаўлены ў пэўныя рамкі. Дзяржаўныя граніцы, абмяжованыя рознымі дагаворамі і трактатамі, ляжалі на сваім месцы. СНБ, 336.*

Мн. Н. *абмяжованыя*: СНБ, 336.

АБНЕТРЫЦЬ *зак. Наватв. Знявечыць. І свае і чужыя выцягвае [чараўнік] звадай, Жылы белыя чорным патрэбам,.. Каб спустошыць, абнетрыць труп’ём чалавека Даць папас на магільным папасе.. Ч, 325.*

Інф. *абнетрыць*: Ч, 325.

[АБНІМАЦЬ] *незак. перан. Саграваць. Іншы раз ціхім сонцам зямлю абнімала /судзьбіна/, Іншы раз пярэнамі шумела. Ч, 322.*

Абв. пр. адз. ж. *абнімала*: Ч, 322.

АБНЯВОЛІЦЦА (2) *зак. Наватв. Зняволіцца. Па другой [дарозе] пайсці – Абняволіцца. Гэй, гэі, гэі, абняволіцца! Бо і заходні бок Шляхтой коціцца. ББ.*

Інф. *абняволіцца* (2): ББ (2).

[АБНЯТЫ] *дзеерым. зал. пр. да абняць у 4 знач. Ад рання і да рання, Калышучы абняты жудасцю прастор, Плыве з Масквы жалобнае п’яанне, Аж рэха далятае да Каўказскіх гор. СК, 158.*

Адз. м. В. *абняты*: СК, 158.

[АБНЯЦЦА] (2) *зак. перан. Злучыцца. Глуш абнялася з цішыной і спавівае ўсё у чары. Кц, 192. Здань за зданьню паўзе, кожна здань – як змяя, Тая прэцця уверх, тая ціснецца к дну. Абняліся з сабой у шалёну гульні, Вочы прыскам зіяюць, з губ коціцца дым... БН, 92.*

Абв. пр. адз. ж. *абнялася*: Кц, 7. Пр. мн. *абняліся*: БН, 92.

[АБНЯЦЬ] (2) *зак. перан. 1. Акружыць. Вецер свабодны гуляе па скалах, Скалы абнялі арлы, арляняты. СД.*

2. *Ахаліць, авалодаць. А душа сама – без хаты, Знаць з вялікай мукі То зрывае з сябе шаты, То ў крыж зложэ рукі, То паказвае на плечы, то капец абойме... Дз, 191.*

Абв. пр. мн. *абнялі*: СД. Буд. адз. 3 ас. *абойме*: Дз, 191.

АБО (27) *злучн. 1. размеркавальны (26). Супастаўляе члены з узаемным выключэннем. [Мікіта]: .. мадам-сін’ёра і вашародзіе,*

сядзеце або стойце спакойна.. Т, 59. Пойдзе ён [Пасляк] у поле араць, або пойдзе на начлег, я [Купала] заўсёды з ім... ПС. // Выражае аднолькава магчымае ці раўназначнае супастаўленне. Ніхто гэтакіх находаў Не чуў і не бачыў, – Гэта ў казках знойдзем толькі, Або ў снах дзіцячых. ЗЯЗ, 90 ..ураднік адказаў, што ён не разумее беларускай мовы і дзеле таго просьбы прыняць ня можна і што ўсе просьбы павінны пісацца па-польску або парасійску. ОШМ. Параўн. ілі АЛ; ВН (4); ВСп, 89(2); 3; Кц, 197; ОШМ (3); Пц; ПС (2); Т, 20, 32, 37(2), 40, 41, 56.

2. далучальны. Далучае члены сказа з дадатковымі заўвагамі. Але на гэты раз нас цікавяць ня так самыя выпадкі нарушэньня дробнымі ўраднікамі распараджэньняў свайго вышэйшага начальства, як гэтых выпадкаў афарбоўка, або, лепш сказаць, апраўданні. ОШМ.

АБОДВА (3), **АБАДВА** (3), **[АБЕДЗВЕ]** ліч., зборны. Як той, так і другі. Абодва [заходні і ўсходні вучоныя] кланяюцца адзін аднаму і прысутным. Т, 26. Абедзьве газеты, як маглі, змагаліся з “Нашай Нівай” і наогул – з беларускім рухам. У. Калі ўжо вісець, то за абедзве нагі. Ан, 19. Гэта наша [дэлегатаў] знаёмства з культурнымі дзеячамі Чэхаславакіі з’яўляецца пачаткам цеснай культурнай сувязі абодвух краін. ПЧ.

Параўн. абое.

м. Н. абодва (3): Т, 26, 39, 45. ж. Н. абедзьве: У. Р. абодвух: ПЧ. В. абедзве: Ан, 19. абедзьве (2): ВС, 91; Т, 59.

АБОЕ (3) ліч., зборны *Тое, што абодва [абедзве, абедзьве, абодве]. Выходзяць абое, паўза.* Т, 32. Адзін яшчэ сак-так мясціўся ў сям’і, а як жаніўся, дык – і не хапіла абаім месца. Там жа, 20.

Н. абое: Т, 32. Р. абоіх: Т, 25. Д. абаім: Т, 20.

[АБОЗ] (5) м. Сукупнасць фурманак, падвод. Яны [бежанцы] з абозам на ўсход цяклі, Сузор’ямі апошні мерачы свой шлях.. ВБЛ, 80.

♠**Браць у абоз** – прымушаць каго-н. з яго транспартнымі сродкамі несці службу ў вайсковым абозе. [Аленка]: *Як татку, бывала, бяруць у абоз, дык ён заўсёды і кажа, што едзе акупантаў вывозіць.* Т, 54. **Пагнаць [пагнаўшы] у абоз** (3) – прымусіць (прмусіўшы) каго-н. з яго транспартнымі сродкамі несці службу у вайсковым абозе. [Аленка]: *Мы [Аленка і Янка] прыехалі татку з палону вызваляць. Бачыце [Мікіта], немцы Яго у абоз пагналі..* Т, 35. [Мікіта]: *..здаецца, немцы хацелі вас [Гарошку] выганяць, пагнаўшы ў абоз..* Там жа, 37.

Адз. В. абоз (4): Т, 35, 37, 54(2). Т. абозам: ВБЛ, 80.

[АБОРА] ж. Шнур у лапцях. – Ха-ха! – цярэбіць патыліцу

засьцяноквы беларускі шляхціц “польскай культуры”, завязываючы аборы ў лапцях. 3.

Мн. В. *Аборы*: 3.

[АБОРКА] ж. Невялікая вяроўка. Уваходзіць Мікіта..., цягнучы за сабой каламажку, у якой: ..два селядцы, звязаныя лыкам, тры воблы, нанізаныя на аборку.. Т, 45.

Адз. В. *аборку*: Т, 45.

[АБОРЫГЕН] ж. Абарыген, карэнны жыхар. [Усходні вучоны]: *Пры опросе аборыгенов Северо-Западного края о процяжэні і занімаемой імі цэррыторыі выяснілось, што таковая – включает в себе всю обласць Мінскай Брэхалкі да ешчо далей...* Т, 39.

Мн. Р. *аборыгенов*: Т, 39.

[АБРАБЛЯЦЬ] незак. Апрацоўваць, даглядаць што-н. Але абрабляюць глебу сяляне старанна: за баронамі ідуць з адмысловымі даўбежкамі. ПЧ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *абрабляюць*: ПЧ.

[АБРАЖАЦЬ] (2) незак. Крыўдзіць каго-н. [Мікіта]: *Меджду протчым, дзядзька беларус, вы мяне абражаеце.* Т, 36. [Мікіта] (стукаючы кулаком па сталe): *Меджду протчым... меджду протчым... вы [Янка] мяне абражаеце.* Там жа, 22.

Абв. цяп. мн. 2 ас. *абражаеце*: Т, 22, 36.

АБРЖАЮЧЫ *дзеенрысл. да абражаць. ...мэлёдыя была незнаёмая, і ніхто не ўстаў, абражаючы гэтым, якбы здавалася, гонар беларускай нацыі.* СБНГ.

[АБРАЗ]¹ (13) м. 1. Ікона. Ён [Даніла] вязе ўсім падарункі Маці срэбны абраз.. ПСД. *Нявольнікі вы [жыды] сёння з намі [беларусамі] разам На беларускай змучанай зямлі, Дзе чорны зьдзек пасьвенчаны абразам Пляце нас разам, як зьяр'ё, у крутой пятлі.* Ж.

2. Партрэт. *На сценах у рамках колькі тандэтных абразоў – партрэтаў высокапастаўленых асоб..* Т, 19. .. Мікіта пераварочвае абразы, *Наста.. дапамагае.* Там жа, 50.

♦*Быць жывым абразам* – быць узорам, прыкладам чаго-н. *Як са мною [маці] будуць [сыны] разам Жыці, панаваці, Славы быць жывым абразам У людзей і ў хаце...* Дз, 188.

Адз. В. *абраз*: ПСД. Т. *абразам* (2): Дз, 188; Ж. Мн. Н. *абразы* (2): Т, 43, 48. Р. *абразоў* (2): Т, 19, 52. В. *абразы* (6): Т, 48, 50(2), 59(3).

[АБРАЗ]² м. Разм. Выгляд. *Такі мае абраз нашая старонка ў вачах вялікага паэта.* ХБ, 28.

Адз. В. *абраз*: ХБ, 28.

[АБРУС] (3) м. *Тое, што настольнік. Золататканы абрусы з сталоў зьвісаюць дыванамі..* Кц, 192. *На абрусах чысьцей расы Віно красуецца каўшамі.* Там жа.

Мн. Н. *абруссы*: Кц, 192. Т. *абрусамі*: Кз, 17. М. *абрусах*: Кц, 192. **[АБСАЛЮТНЫ]** (2) *прым.* Безумоўны, неабмежаваны, пераважны. [Мікіта]: .. *На тое ж у нас [у дзяржаве] абсалютная свабода, каб усё жывое мела абсалютнае раўнапраўе.* Т, 45.

Адз. ж. Н. *абсалютная*: Т, 45. н. В. *абсалютнае*: Т, 45.

[АБСЕЯЦЬ] *зак.* Дасеяць. *Абсееш* [правадыр] *пасевам жы-вучым загоны і сцежкі намеціш да сонца і зораў.* ТП, 217.

Абв. буд. адз. 2 ас. *абсееш*: ТП, 217.

[АБСКУБАНД] (2) *м.* Разм.; абразл. *Тое што акупант.* [Аленка]: *Не абскубанды, тата, але акупанты.* Т, 37. [Гарошка]: *Ну і што там цікавага? Мала йшчэ вас [Аленку і Янку] гэтыя абскубанды паскубалі.* Там жа, 44.

Мн. Н. *абскубанды* (2): Т, 37, 44.

[АБСЛЕДАВАЦЬ] *зак.* Зрабіць праверку, агляд чаго-н. *Трэба стварыць камісію, каторая б аб'ехала і абследавала найболей зніштожаныя месцы.* АБ, 16.

Абв. пр. адз. ж. *абследавала*: АБ, 16.

[АБСТАВІНЫ] *толькі мн.* Абстаноўка, [Мікіта]: *Усё гэта вымагала тое-сёе змяніць у хатніх абставінах..* Т, 48.

Мн. М. *абставінах*: Т, 48.

[АБСТАНОЎКА] *ж.* Становішчы на месцы ваенных дзеянняў. *Назіральнік сядзеў на кашатай яліне і вымаўляў незвычайныя для баявой абстаноўкі словы..* ПСП.

Адз. Р. *абстаноўкі*: ПСП.

АБСТАЎЛЕНЫ *дзеерым. зал. пр. да* [абставіць]. *Застаўлены мэбляй. Даволі абшырны пакой, беднаваты, па-дробнамяшчанскаму абстаўлены.* Т, 19.

Адз. м. Н. *абстаўлены*: Т, 19.

АБСЦИСА *ж.* Руск. *Тое, што абсцыса.* ..*на расійскай палавіне слоўніка стаіць: Абсцыса, Факториал, на беларускай – Абсцыса, Факторыял.* ВСп, 89.

Адз. Н. *абсцыса*: ВСп, 89.

АБСЦЫСА *ж.* Спец. Адна з трох каардынат для паказвання месцазнаходжання пункта ў прасторы. ..*на расійскай палавіне слоўніка стаіць: Абсцыса, Факториал, на беларускай – Абсцыса, Факторыял.* ВСп, 89. *Параўн.* абсцыса.

Адз. Н. *Абсцыса*: ВСп, 89.

[АБСЫПАЦЬ] (2) *зак. да* абсыпбць. *Засыпаць, пакрыць, па-сыпаць. Песняй прывітаюць Каля кожнай хаты, Кветкамі абсыпяць Нас з табой [трактарыстку з трактарам] дзяўчаты.* ПТ, 207. *Дзяўчына. кветкамі абсып курган вялікі..* СК, 158.

Абв. буд. мн. 3 ас. *абсыпяць*: ПТ, 207. Заг. адз. 2 ас, *абсып*: СК, 158.

[АБУВАЦЬ] *незак.*: **У лапці абуваць** – даводзіць да беднасці. [Янка]: *У лапці [судзі] абувалі [народ], з торбамі пушчалі ды ў сібірскія катаргі вывозілі.* Т, 21.

Абв. пр. мн. абувалі: Т, 21.

[АБУДЗІЦЬ] (2) *зак. да абуджаць перан.* **1.** Вярнуць, да жыцця, дзейнасці. *Той, хто народ абудзіў, ішчаслівіў, У доміку гэтым убачыў свет Сталін.* СД.

2. Выклікаць, выявіць якія-н. пачуцці. *Кнігі абудзілі ва мне [Купале] фантазію.* ПС.

Абв. пр. адз. м. абудзіў: СД. Мн. абудзілі: ПС.

[АБУНТАРАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да [абунтарыць]. Наватв.* Прасякнуты бунтарскім духам, узбунтаваны. *Сьветларусая гладзь расхвалёваных ніў Уліла мне ў душу адчуваньняў разьліў. І навеяла шмат абунтараных дум...* АР.

Мн. Р. абунтараных: АР.

АБУРЭНЬНЕ н.: **ΔСказ-абурэньне** гл. сказ.

Адз. Н. абурэньне: ВБЛ, 81.

АБУТКОВЫ (2) *прым.*: **•Абутковы горад** гл. горад.

Адз. м. Н. абутковы (2): ПЧ (2).

[АБУЧАЦЬ] *незак, перан.* Лупцаваць. *..наехалі там “госьці” і па-свойму слабаджанаў абучалі нагайкамі...* ХЛБ.

Абв. пр. мн. абучалі: ХЛБ.

[АБУЧЭНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да абучыць.* Навучаны чаму-н. *Бо толькі тое гасударство зможэ не дацца ў крыўду або і перамагчы свайго праціўніка, каторае выставіць вялікую лічбу добра абучэных ваеннаму дзелу салдат..* ВН.

Мн. Р. абучэных: ВН.

АБХАПІЦЬ (2) *зак. перан.* Апанавачь, падпарадкаваць. *Каб лягчэй было абхапіць і разабрацца ў тым, што зроблена за такі кароткі прасцяг часу,.. мы спачатку памяшчаем падрабную таблицу ўсяго надрукаванага..* ВСП, 89. [Янка]: *З гэтага нічога не выйдзе, пане вучоны. Бо абхапіць гэтае “далей” закораткі вашы пяты.* Т, 39.

Інф. абхапіць (2): ВСП, 89; Т, 39.

АБХАРАШЫЦІ *зак.* Разм. Узбагаціць, упрыгожыць. *А нашы хаты, нашы сёлы Хай з думкай носяцца аднэй: Як гэты вобшар невясёлы Абхарашыці багацей.* УрП, 50.

Інф. абхарашыці: УрП, 50.

[АБХОДЗІЦА] (2) *незак.* Ставіцца, выяўляць да каго-н. пэўныя адносіны. [Мікіта]: *Можэ чалавек, а можа і не, бо з нашымі рангамі і клясамі абходзіцца зусім не па-чалавецку.* Т, 22. *Калі маеш брата, ці дарослага сына, абходзься з імі ласкава..* СП.

Абв. цяп. адз. 3 ас. абходзіцца: Т, 22. Заг. адз. 2 ас. абходзься: СП.

АБХОДЗІЦЬ (4) *незак.* 1. Праходзіць вакол чаго-н. *Вы, другі верныя, ганцы, Як летась, сёлета, на лета Усе пагранічныя капцы Абходзьце зноў з мам [князя] прыветам.* Кц, 196. // *Вобразн. Урадзіць. Верасень-месяц абходзіў палеткі..* ВМ, 72. *Параўн. абыходзіці.*

2. Знарок мінаць. *І вось мы, беларусы, гаворачы аб сваёй дзяржаўнай незалежнасці, не павінны абходзіць моўчкі балючага пытання..* НДН, 18.

3. Турбаваць, непакоіць. [Мікіта]: *Але мяне зласлівыя гутаркі зайздросных людзей мала абходзяць.* Т, 36.

Інф. *абходзіць*: НДН, 18. Абв. цяп. мн. 3 ас. *абходзяць*: Т, 36.

Пр. адз. м, *абходзіў*: ВМ, 72. Заг. мн. 2 ас.: *абходзьце*: Кц, 196.

[**АБЦУГІ**] *толькі мн.:* ◊**Трымаць жалезнымі абцугамі** гл. трымаць.

Мн. Т. *абцугамі*: НДН, 18.

[**АБЧЭСТВЕННЫ**] *прым. Руск., разм.* Грамадскі. У *абчэ- ственных* магазынах ёсць немала ў запасе уселякага збожжа. ВС.

Мн. М. *абчэстных*: ВС.

АБШАР (9) *разм. і* **ВОБШАР** м. Неабсяжная прастора. *Сонцы-б новыя сеяў [першы брат] на небе, Абярнуў-бы сялібныя ў полым абшары, І сьвет цэлы спліў бы ў патрэбе.* Ч, 324. // *Тэрыторыя вялікіх памераў. ...мы [беларусы] дамагаемся быць самі гаспадарамі толькі таго абшару, дзе жывуць беларусы ў яго этнаграфічных межах..* НДН, 18. *А нашы хаты, нашы сёлы Хай з думкай носяцца аднэй: Як гэты вобшар невясёлы Абхарашыці багацей.* УрП, 50.

Адз. Н. *абшар*: УрП, 47. Р. *абшару*: НДН, 18. В. *вобшар*: УрП, 50. Т. *абшарам*: ССА, 294. М. *абшары*: ОШМ. Мн. В. *абшары* (2): СНБ; Ч. 324. М. *абшарах* (3): ЗС, 17; СНБ, 336. ШБСЯ.

АБШАРНИК (3) м.: Δ**Пан-абшарнік** гл. пан.

Адз. Н. *абшарнік*: З, Мн. Н. *абшарнікі*: ЗС, 17. Р. *абшарнікаў*: ЗС, 18.

[**АБШАРНИЦКІ**] *прым.* Які належыць абшарніку. *Яны [пань- абшарнікі] чуюць сваім абшарніцкім пачуццём, ..што ўся зямля прайойдзе да тых, хто яе сваімі рукамі арэ і засявае.* ЗС, 17.

Адз. н. Т. *абшарніцкім*: ЗС, 17.

[**АБШЛІФАВАЦА**] *зак. перан.* Усталявацца. [Мікіта]: *..а цяперака, як збольшага рангі і клясы абшліфаваліся, вось яны, гэтыя мае госці, і складаюць нам першым візыту.* Т, 22.

Абв. пр. мн. *абшліфаваліся*: Т, 22.

АБШЫРНЫ (2) *прым. Руск.* Прасторны, вялікі. *Даволі абшырны пакой, беднаваты, па-дробнамяшчанскаму абстаўлены.* Т, 19. *Вецер, вецер – такі вясёлы, Так абшырна воля твая!* ВБЛ, 82.

Адз. м. Н. *абышырны*: Т, 19. Кар. адз. ж. Н. *абышырна*: ВБЛ, 82.

АБЫ (8) *злучн.* Каб толькі. *На ўсякую іншую незалежнасць кожны з вамі згодзіцца, абы толькі не на беларускую.* Нз, 14. *Віхор праміне і прыдзе ясная жыватворчая пагода для ўсіх. Абы толькі рэакцыя урадавая не змянілася на рэакцыю грамадзянства.* СНБ. ВР(2); ЗС, 18; Т, 35(2); ВБЛ, 83.

АБЫВАТАЛЬ (8) *м.* Разм. Абывацель; хто жыве вузкасабістымі інтарэсамі. *Хіба можа цёмны беларускі абываталь пажыдаць беларускае школы калі ён ня ведае, ці прынясе яна ему карысьць!* ДК. *Беларуская сіла ня можа запэўніць абываталю таго, да чаго ён звык, а перамен.. прынясе шмат.* ВМР.

Адз. Н. *абываталь* (7): ВБЛ, 81; ВМР (5); ДК. Д. *абываталю*: ВМР.

[АБЫЙСЦІСЯ] *зак.* Закончыцца добра, без непрыемнасцей. [Спраўнік]: *Наколькі я разумю стратэгію, то, здаецца, справа абыйдзецца без крывяпраліцця.* Т, 52.

Абв. буд. адз. 3 ас. *абыйдзецца*: Т, 52.

[АБЫМАЛЬНЫ] *прым.* Разм.: *Падараваць абымальную руку* (трапятлівае сэрца) *гл.* падараваць.

Адз. ж. В. *абымальную*: Т, 42.

[АБЫМАЦЦА] *незак. перан.* Разм. Саюзнічаць. *Антанта ..цалуецца з Леніным, абымаецца з Троцкім і Калмановічам..* Ан, 19.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *абымаецца*: Ан, 19.

[АБЫСЦІ] (3) *зак.* да абыходзіці. *Я [першы ганец] абышоў іх [людзей] тройчы раз і відзеў, што ешчэ ўсе жывы.* Кц, 194.

Абв. пр. адз. м. *абышоў* (3): Кц, 194, 195(2).

АБЫХОДЗІЦІ *незак.* Разм. *Тое, што абыходзіць у 1 знач.* *Гаспадар той суважна свой шнур на святочнаму Абыходзіці будзе, красой любавання..* ТС, 74.

Інф. *абыходзіці*: ТС, 74.

[АБЫХОДЗІЦЦА] *незак.* Адбывацца. *Вядома, не абыходзілася без таго, каб я [Купала] не засыпаў, а коні тым часам траплялі ў шкоду.* ПС.

Абв. пр. адз. н. *абыходзілася*: ПС.

[АБЫЧАЙ] *м.* Руск. *Тое, што звычай у 1 знач.* *Забылася баярства на звычай і абычай беларускі, на сваю гісторыю, мову, літаратуру.* Нз, 14.

Адз. В. *абычай*; Нз, 14.

АБЫ-ЯКІ *займ.* Які-небудзь. *Нам [беларусам] даюць наш сьцяг у рукі і гэты сьцяг мы павінны з трыумфам вынесці на жыватворнае сьвятло будучыны, вынесці з горадасцю.. – сьцяг не абы-які, а свой, беларускі.* БСУ.

Адз. м. Н. *абы-які*: БСУ.

АБЭЦНЕ прысл. *Польск. Тое, што цяпер у 1 знач.* [Заходні вучоны]: *Людносць абэцне розкізэвя сень на две галэнзі родовэ: племен бялорусінув і племен тэж-бялорусінув з походзэня рэнэ-гатув і дэгэнэратув.* Т, 26.

[АБ'ЯДНАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* [аб'яднаць]. Згуртаваны. *..радыё разносіць па ўсяму свету наведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных, кашмарных злачынствах фашыскай банды шпіёнаў, дыверсантаў, забойцаў, агентаў царскай ахранкі, аб'яднаных у адной смярдзючай кучцы "права-трацкісцкага блока"?* МП.

Мн. Р. *аб'яднаных*: МП.

[АБ'ДННАННЕ] н. Згуртаванне. *Лёзунгу аб'яднаньня рабочых і сялян-беднякоў і сераднякоў розных нацыянальнасцей Саветаў Саюзу пад леныскім сьцягам, контр-рэволюцыйныя беларускія нацыянал-дэмократы супроцьставілі лёзунг самобытнасьці беларускай нацыі.* АЛ.

Адз. Р. *аб'яднаньня*: АЛ.

АБЯДНЕЦЬ (2) *зак. Стаць бедным, збяднець.* [Гануля]: *Што ж гэта вам так прышлося абяднець?* [Дама]: *Ды не абяднець, мадам! Гэта мы так сабе...з прычыны перамены політычнай сітуацыі.* Т, 57.

Інф. *абяднець*: Т, 57(2).

[АБЯЗВЕЧЫЦЬ] *зак. перан.* Знявечыць, сапсаваць. *Парабкам пану служыў я [бацька] з дзён малку, Розум і сілы свае абязвечыў.* Бц, 74.

Абв. пр. адз. м. *абязвечыў*: Бц, 74.

[АБЯЗДОЛЕНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* [абяздоліць]. У *знач. прым.* Няшчасны, прыгнечаны. *Гэта дэмократычная камэдыя, каторая толькі выклікае ня сьмех а горкіе сьлезы, бо чыніцца над жывым, змучаным, абяздоленым народам.* ДК.

Адз. м. М. *абяздоленым*: ДК.

АБЯРНУЦА (2) *зак. перан.* Змяніцца, ператварыцца. *Мог бы [наш край] пры падмозе чалавека абярнуцца ў адзін з найпрыгажэйшых краёў.* ХБ, 29. // *Ператварыцца ў што-н. Хай хлеба нашага [народнага] кусок распаленым жалезам Абернеца ў ворагавым горле крывасмочным.* ПНд, 314.

Інф. *абярнуцца*: ХБ, 29. Абв. буд. адз. 3 ас. *абернеца*: ПНд, 314.

[АБЯРНУДЬ] *зак. перан.* Ператварыць у што-н. *Сонцы-б новыя сеяў [першы брат] на небе, Абярнуў-бы сялібныя у полым абшары.* Ч, 324.

Абв. пр. адз. м. *абярнуў*: Ч, 324.

[**АБ'ЯСНІЦЬ**] *зак. Руск. Зрабіць зразумелым. Няўжо нас [беларусаў] не аб'ясніць розум ясны, І не пакінем біцца з кута ў кут?* Бч, 10.

Абв. буд. адз. 3 ас. аб'ясніць: Бч, 10.

[**АБЯСЧЭСЦЬ**] *зак. Руск. Згвалціць.. Ён [пан] дачку мне [бацьку] маю абясчэсціў Непаўналетнюю, дзеспат пракляты.* Бц, 74.

Абв. пр. адз. м. абясчэсціў: Бп, 74.

[**АБЯЦАНКА** (2) і [**АБЕЦАНКА**] *ж. Разм. Пустое абяцанне, ..калі яшчэ дзе-не-дзе і зьвіняць яны [лёзунгі], то толькі, як байкі для простых людзей, як абяцанкі, якім ужо ніхто ня верыць. СНБ. ..і шмат каму з беларускага грамадзянства адкрыў [мінулы год] вочы, асьлепленыя тымі ці ішымі утопіямі і абецанкамі... Там жа.*

Абяцанка-цацанка: *Абяцанка-цацанка, а дурному радасьць.* ОШМ.

Адз. Н. абяцанка: ОШМ. Мн. Н. абяцанкі: СНБ. Т. абецанкамі: СНБ.

[**АБЯЦАЦЬ**] (3) *незак. 1. Даваць абяцанне. Чаму на словах нам [беларусам] абяцаюць ласку, прыхільнасць і дапамогу, а на дзеле – зьдзек і паняверку?* ОШМ.

2. *Выклікаць спадзяванне, падаваць надзею. [Мікіта]: Гэты, ..рэдактар Гізульскі, ..абяцаў мне вылатвіць “пішэпустку” на выезд, але падашукаў.* Т, 55.

Абв. цяп. мн. 3 ас. абяцаюць: ОШМ. Пр. адз. м. абяцаў (2): Т, 55, 58.

[**АВАНГАРД**] *м. перан. Вядучая частка якога-н. класа. ..толькі працуючы пад кіраўніцтвам камуністычнае партыі, гэтага авангарду рабочае клясы, ..яна [пэўная частка беларускай інтэлігенцыі] ня будзе адмецена жыцьцём..* АЛ.

Адз. Р. авангарду: АЛ.

[**АВАНТУРЫСТЫЧНЫ**] *прым. Заснаваны на авантурызме, уласцівы яму. ..я [Купала], ..утапаючы ў пратухлым балоце абкружаючых мяне контррэволюцыйных нацыянал-дэмакратычных дзеячоў, з авантурыстычным політычным мінулым.. не дапамагаў.. ажыццяўленьню соцыялізму.* АЛ.

Адз. н. Т. авантурыстычным: АЛ.

[**АВАЦЫЯ**] *ж. Калектыўныя працяглыя воплескі. Публіка паднялася з месц і наладзіла нам [дэлегатам] авацыю.* ПЧ.

Адз. В. авацыю: ПЧ.

[**АВЕЧКА**] (2) *ж. Самка барана. Аб “Думе” можэш думаць колькі ўлезе, але гаворыць голасно асьцерагайся: ..авечку стрыгуць, а цякун (баран) дрыжыць. СП. Неяк прыгнаў я [унук],*

змарыўшыся, з поля Іхнія, панскія, з поля авечкі.. Ун, 73.

Адз. В. авечку: СП. Мн. В. авечкі: Ун, 73.

АГА¹ (6) часц. 1. сцвярдзальная. Ужываецца пры згодзе, сцвярджэнні [Мікіта]: *Ага! Кідайце сюды ў павозку бялізну, а наверх стаўляйце начоўкі..* Т, 50.

2. Указанне на прыпамінанне (5). [Гарошка]: *Ага, успомніў! Дык вось, як нашы [вяскоўцы] гэтакім чынам апошні суд з князем прайгралі..* Т, 43. [Гануля]: *А я, думала... што ж гэта я думала? Ага, што вы [Спраўнік] паехалі з тымі, як і з немцамі. Там жа, 57.* Т, 22, 34, 60.

АГА² (2) выкл. 1. Указвае на радаснае, здзіўленне. – *Ага! – рэдактар на тое. – Гэта добры знак.* Ан, 18.

2. Выражэнне злараднасці. – *Ага! Зразумеў!... Ну, выбачай, сватка, гэткай, слабоды мне [мужыку] ешчэ не здарылося бацьчы!..* ХЛБ.

[**АГАНЁК**] м. Памянш. да агонь у 1 знач. Агні, аганькі, дзе зірнеш, – *Не страшны канавы і вір..* ТП, 215.

Мн. Н. аганькі: ТП, 215.

АГАРНУЦА зак. перан. Апынуцца ў пэўным душэўным стане. *Пара, пара ўжо агарнуцца і гартам высталіць свой дух..* УрП, 49.

Інф. агарнуцца: УрП, 49.

[**АГАРОД**] (3) м. 1. Участак зямлі пад агародніну. *Каб свет атуляўся, як сонцам, свабодай, Чырвоныя макі цвілі ў агародах..* СС, 303.

2. Агародная культура. *Родзіць буйна наша [савецкае] поле, Сады нашы, агароды..* СА, 182.

♦**Як свінні ў (чужым) агародзе** гл. свіння.

Адз. М. агародзе: Т, 39. Мн. Н. агароды: СА, 182. М. агародах: СС, 303.

[**АГАРОДНЫ**] прым. Які мае дачыненне да агароду. *Відна з густых коп сена, ..узораных парадкам агародных градак, – Што там [у Беларусі] цвіцець дастатак, праўда і парадак.* ХБ, 28.

Мн. Р. агародных: ХБ, 28.

[**АГЕНТ**] м. Асоба, стаўленік каго-н. *..радыё разносіць па ўсяму свету наведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных, кашмарных злачынствах фашысцкай банды шпіёнаў, дыверсантаў, забойцаў, агентаў царскай ахранкі..* МП.

Мн. Р. агентаў: МП.

[**АГЕНТУРА**] ж., зб. Супрацоўнік разведвальнай службы. *Для ажыццяўлення гэтае мэты група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентаў, у хаўрусе і пад кіраўніцтвам заходне-беларускага нацыянал-фашызму, гэтай агентуры*

польскага імперыялізму... вяла шкодніцкую работу.. АЛ.

Адз. Р. агентуры: АЛ.

[АГІДА] жс. Непрыемнае пачуццё, абурэнне. *Жыццё за камі-зэльку аддаеш ты [бежанец] без агіды, На соль мяняючы сваё сумленьне.* ВБЛ, 81.

Адз. Р. агіды: ВБЛ, 81.

[АГІДНЫ] (3) прым. Вельмі дрэнны, брыдкі, гадкі. *..толькі аддаючы свае сілы на соцыялістычнае будаўніцтва, яна [беларуская інтэлігенцыя] ня будзе адмецена жыццём, як агідная памятка рабочага мінулага.* АЛ. *Лечачыся на сонечным Каўказе, у Кіславодску, я [Купала] дазнаўся з газет аб той агіднай інтэрвенцкай кампаніі, якую ўзнялі .. беларускія нацыяналі-фашысты з прычыны рэформы беларускага правапіса.* ШБСЯ.

Адз. ж. Н. агідная: АЛ. М. агіднай: ШБСЯ. Мн. Т. агідным: МП.

АГІЛЯЦЦА незак. Разм.: ♠Агіляцца па бакох – бяздзейні-чаць, гультаяваць, лодырнічаць. *Агулам кажучы, трэба больш за ўсё надзеіцца на свае сілы і не агіляцца па бакох.* ВС.

Інф. агіляцца: ВС.

АГІТАТАР (4) м. Той, хто займаецца агітацыяй. *Само сабою разумеецца, што кожны агітатар набірае сабе пэўны лік пры-хільнікаў.* ДК. *І вось, прыхільнікі расійскага агітатара просяць сабе расійскай школы, .. а прыхільнікі беларускага настаўніка – беларускай.* Там жа.

Адз. Н. агітатар (2): ДК (2). Р. агітатара: ДК. Мн. Н. агі-татары: ДК.

АГІТАЦЫЯ (2) жс. Дзейнасць з мэтай уздзеяння на свядомасць, настрой каго-н. *Пачынаюцца выбары да мясцовай Рады. Ужо распачата падгатоўчая праца і адбываецца агітацыя.* ВМР. *Такую самую агітацыю вядзе і “Kur. Lit”.* ВР.

Адз. Н. агітацыя: ВМР. В. агітацыю: ВР.

АГЛЕДЗЕЦЬ зак. Акінуць позіркам, разгледзець. *..[Клім Варашылаў] бывала, да нас [беларусаў] на манеўры Прыедзе агледзець капцы, рубяжы..* НДп, 229. *Падходзь жа, паночку: знімі акулеры – Лепш будзе агледзіць пакупку..* Р.

Інф. агледзець: НДп, 229; агледзіць: Р.

[АГЛЕДЗІНЫ] толькі мн. Разм. Вобыск. [Начальнік]: *Мы ўсё-такі маленькія агледзіны зробім ваших [Мікіты] рэчаў..* Т, 60.

Мн. В. агледзіны: Т, 60.

АГЛЕДЗІЦЬ гл. АГЛЕДЗЕЦЬ.

[АГЛУШЫЦЬ] зак. Заглушыць. *Чую, ах чую [Нёман] цяпер яшчэ ясна Той неўгамонны расходзісты звон... Сціх, занямеў, аглушылі напрасна; Ці адазвецца калі болей ён?..* Н.

Абв. пр. мн. аглушылі: Н.

[АГЛЯДАЦЬ] (5) і разм. **[АГЛЕДАЦЬ]** *незак.* 1. Акідаць позіракам, разглядаць з усіх бакоў. [Дэлегацы] *аглядалі ваенны аэрадром.* ПЧ. *Пасля прывітання госці рассаджываюцца і крытычным вокам аглядаюць кватэру.* Т, 24.

2. Наведваць. *Мы [дэлегацы] аглядалі выдатныя гістарычныя мясціны, замкі, будынкі ў Празе і іншых гарадах.* ПЧ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *аглядаюць:* Т, 24. Пр. адз. ж. *аглядала:* КП, 170; *агледала:* ПН, 46. Мн. *аглядалі (3):* ПЧ (3).

[АГНЕСТРЭЛ] м. *Вогненная страла. Ямчэй нацягваецца лук, Цэль рассекаюць агнестрэлы..* Кц, 197.

Мн. Н. *агнестрэлы:* Кц, 197.

[АГНЕЦ] (2) м. *Уст. перан.* Ціхі, спакойны, пакорлівы чалавек. [Поп]: *Душа мая возрадовалася пры созерцанні, како агны сці возвращаюцца в стадо свое.* Т, 51. [Поп]: *Акі пастыр, я должэн застацца пры агнях своих, я только провожаю сірых сіх.. Там жа, 38.*

Мн. Н. *агны:* Т, 51. М. *агнях:* Т, 38.

[АГНІСТЫ] (4) *прым.* 1. Падобны да агню. [Янка]: *Павінны пайсці і мы [беларусы] па яе [Амерыкі] слядох і напісаць агністымі рунамі на сваім сцягу “Беларусь...”* Т, 35. // *Вобразн.* Яркі. *Яны [зоры] агністымі іскрамі ў душы распаляцца, як сталь..* БрБ, 6. // *Жаркі. Ад гарачых пяскоў агністай Афрыкі, ..і да ледавітага “паўночнага зіняня”, ..пануе гэты ясьневяльможны бязьсмертны забабон.* З.

2. *перан.* Залацісты. *Агністымі літарамі гэты надзвычайны дзень будзе ўпісан у векавечную кнігу гісторыі народаў і дзяржаваў.* БСУ.

Адз. ж. Р. *агністай:* З. Мн. Т. *агністымі (3):* БрБ, 6; БСУ; Т, 35.

[АГНЯЦВЕТНЫ] і **[АГНЯЦЬВЕТНЫ]** *прым.* *перан.* 1. Пальмяны. *Арліным узмахам агняцветнай думкі аб нашай волі мы [беларусы] скінулі і патапталі даўгавечную брахню, – брахню, што Беларусі не было і няма.* ПЛП.

2. *Велічны. Усе сілы – соцыялістычнаму будаўніцтву на зацьвітаючай новымі агняцветнымі краскамі індустрыяльна-калгаснай глебе Савецкай Соцыялістычнай Беларусі!* АЛ.

Адз. ж. Р. *агняцветнай.* ПЛП. Мн. Т. *агняцветнымі:* АЛ.

АГОЊ (15) і разм. **[ВАГОЊ]** м. 1. *Полымя. Змоўк разгул, агонь патух Старое згасла напялішчэ.* Кц, 197. *Лявон Гарошка – паважны селянін заўсёды з люлькай, агонь да яе крэсіць крэсівам.* Т, 19. // *Вобразн.* Выпрабаванне, змаганне. *Я [Купала] шчаслівы і крыху зайздросічу, што наша пісьменніцкая моладзь выхавалася і загартавалася ў агні вялікага Кастрычніка.* ЖН. // *Вобразн.* Маланка. *Ідэя будавання свайго незалежнага жыцця*

паднявольнымі народамі, якая загарэлася вечным жывым агнём пасья развалу Расійскай..імперыі.. – гэта ідэя сягодня ператвараецца ў жыццё.. БСУ.

2. Святло. Заныла усё, замёрла ўсё, – Ня сьпіць адвечнае замчышчэ: Там пачынаецца жыццё ў вагнях старога папялішча. Кц, 192.

3. Стральба. Сцяпан падаў каманду: – Па спаднічнаму войску – агонь! ПСП. Немцы стрымлівалі пазіцыі і вялі агонь з ДЗОТа. Там жа.

• **Агонь аўтарны** – ахвярны агонь. *Агонь аўтарны разлажыце* [людзі], *Ахвяру небу аддадзім..* УрП, 50.

◊ **Агнём і жалезам** – а) бязлітаснай жорсткасцю. *Гэта Расія падняволіла сабе агнём і жалезам слабейшыя суседнія народы.* НДН, 18. б) загартавана. *Агнём і жалезам куецца моц, гарт, доля і воля народная.* ПЛП. **Як агонь і вада** – розныя кірункі, напрамкі. *Вайна і рэвалюцыя выкінула ў забавах два лёзунгі, два ня згодныя з сабой – як агонь і вада, – кірункі ў змаганьні...* СНБ.

Адз. Н. *агонь* (4): Кц, 197; ПСП; СНБ; Т, 19. Р. *агну*: БН, 91. В. *агонь*: ПСП; УрП, 50; *агнём* (3): БСУ; НДН, 18; ПЛП. М. *агні* (2): ЖН; Пт. Мн. Н. *агні* (3): Кц, 193; ТП, 215; ХХ. М. *вагнях*: Кц, 192.

[АГРАБІЦЬ] зак. Сілай адабраць, забраць што-н. у каго-н. ..тмя, што нас [беларусаў] аграбілі, што нашы загоны зрылі на акопы-магілы, не ідуць к нам з дапамогай.. АБ, 16.

Абв. пр. мн. *аграбілі*: АБ, 16.

АГРАБЛЕНЫ (5) *дзеерым. зал. пр. да аграбіць. 1.* Абабраны. *Калі немцы пачалі ачышчаць Беларусь, то бадай адначасьне на яе аграбленыя абшары з вялікім разгонам рынуліся .. бальшавікі..* СНБ.

2. У знач. *прым.* Пазбаўлены ўсяго. *Край разрываны ўвесь на часці – Народ аграблены яго – Не ўбараніўся ад напасці..* ГП, 8. *І волатам на вогненным кані Народ аграблены – бы з торб жабрак.. За бацькаўшчыну павядзі [ваяк] ў агні!* Пт.

Адз. м. Н. *аграблены* (2): ГП, 8; Пт. Р. *аграбленага*: ПЛП. Мн. Н. *аграбленыя*: Бч, 9. В. *аграбленыя*: СНБ.

[АГРАНАМІЧНЫ] *прым.* Які мае дачыненне да аграноміі. *На земствах ляжыць яшчэ іншы важны абавязак – гэта агранамічная і лекарская помач сялянам.* ВС.

Адз. ж. Н. *агранамічная*: ВС.

[АГРАНОМІЯ] *ж. Спец.* Навука пра земляробства. *На месцы ўбогіх сялянскіх палосак красуюцца калгасныя нівы, навейшыя дасягненні аграноміі..* АЛ.

Адз.: Р. *аграноміі*: АЛ.

[АГРОМНІСТЫ] прым. Вельмі вялікі па сіле, глыбіні праяўлення. *Дарагія таварышы! Агромністая радасць, гордая радасць пераможцаў над класавым ворагам ахоплівае народы нашай вялікай радзімы..* ВГР.

Адз. ж. Н. *агромністая*: ВГР.

[АГРЫЗАК] м.: *ЎКідаць агрызкі гл. кідаць.*

Мн. В. *агрызкі*: Бч, 9.

АГУЛАМ (6) прysl. 1. Гуртам, усе разам. *Зірнуць жа на годы... На край, адкуль веяла цемрай, трывогай, Дзе люд катавалі ўразброд і агулам..* ТП, 214. *Ураздроб, агулам Намі [людзьмі] гандлявалі – Па цане даступнай, Па цане крывавай.* МПВ, 218.

2. *Тое, што цалкам. Агулам дзевяць назваў шасцьёх розных аўтараў; лік надрукаваных старонак – 1148 (1).* ВСП, 89. *..агулам надрукавана 268.050 кніг у ліку 2.036.527 друк. аркушаў.* ВСП, 91. // Увогуле. *Агулам простыя налогі – гэта такія, дзе кожны ўласнік плаціць..* *безпасрэдня пэўныя падаткі за сваё дабро,* ВН.

♦**Агулам кажучы** гл. *кажуш.*

[АГУЛЬНААДУКАЦЫЙНЫ] прым. Які дае агульную адукацыю. *У Вільні працаваў [Купала] у бібліятэцы і “Нашай ніве”, пасля чаго апынуўся ў Петраградзе на агульнаадукацыйных курсах Чарняева..* А, 328.

Мн. М. *агульнаадукацыйных*: А, 328.

[АГУЛЬНАГРАМАДСКІ] прым. Агульны, адзіны для ўсяго грамадства. [Янка]: *Гэта адзінкі [змагаюцца і уміраюць], мілая Аленка. А душа агульнаграмадская яшчэ дрэме.* Т, 35.

Адз. ж. Н. *агульнаграмадская*: Т, 35.

[АГУЛЬНАДАСТУПНЫ] прым. Даступны ўсім. [Мікіта]: *..так сабе ўзятая [патака] з агульнадаступных грамадзянскіх складаў.* Т, 60.

Мн. Р. *складаў*: Т, 60.

[АГУЛЬНАЛЮДСКІ] прым. *Тое, што агульначалавечы. Сягодня ідзе паганы торг за ідэі, за праўду векавечную, агульналюдскую.* Тж, 15.

Адз. ж. В. *агульналюдскую*: Тж, 15.

[АГУЛЬНА-НАВУКОВЫ] прым. *Наватв.* Агульнанавуковай значымасці. *Кнігі агульна-навуковыя і крытычныя.* ВСП, 89.

Мн. Н. *агульна-навуковыя*: ВСП, 89.

[АГУЛЬНАЧАЛАВЕЧЫ] (2) прым. Уласцівы ўсяму чалавецтву, ўсім людзям. *Наша паездка, была маніфестам .. супрацоўніцтва Чэхаславакіі і СССР у справе барацьбы за мір, у справе абароны агульначалавечай культуры.* ПЧ. *..сотні тысяч кніг рассыпацца па ўсёй Беларусі, каб .. будзіць беларускую*

прыспаную думку да сьветлага радаснага беларускага і агульна-началавечага жыцця. ВСП, 91. *Параўн.* агульналюдскі.

Адз. ж. Р. агульначалавечай: ПЧ. н. Р. агульначалавечага: ВСП, 91.

АГУЛЬНЫ (5) *прым.* 1. Які належыць усім. ..*усе вольна развіваюць сваю нацыянальную культуру і самабытнасць і кіруючыся ў сваёй грамадзянскай працы дабрабытам агульнай бацькаўшчыны – Беларусі.* НДН, 19. *Таргуюцца [Захад і Усход] за цэлыя народы, .. каб у гэтым агульным разбурэнні вытаргаваць сабе лішнюю капейку ці мільярд рублёў.* Тж, 15. // *Калектыўны. Па даручэнню агульнага схода – [напісаў] народны паэт рэспублікі Янка Купала.* НКУС. *Агульны сход пісьменнікаў і супрацоўнікаў праўлення ССП БССР, сабраўшыся на свой перадвыбарчы сход, аднагалосна вылучыў сваім кандыдатам у Вярхоўны Совет Саюза ССР Вас, Нікалай Іванавіч [Ежоў].* Там жа.

2. Увесь, у поўным аб'ёме; сукупны. *Агульны лік старонак – 1608 (1).* ВСП, 89.

Адз. м. Н. *агульны* (2): ВСП, 89; НКУС. Р. *агульнага*: НКУС. ж. Р. *агульнай*: НДН, 19. н. М. *агульным*: Тж, 15.

АД (228) і **АТ** (2) *прыназ.* з Р. *выражае*: 1. Аб'ектныя адносіны (145). *Дэспатычная Расія царскага ўраду адрывала нашых дзецюкоў ад родных хат, ад родных матак..* БВ, 16. *Вось-жэ ўсе тые, што асталіся дома, ..павінны аткінуць ат сябе усякую слабасць душы і цела.* РКр. *Параўн.* од у 1 *знач.*; от. А, 328 (2); Ан, 19; АБ, 16(2); АЛ (3); Бч, 9(2); БрБ, 6(3); БВ, 16(3), 17; БН, 91; ЕС; ВБЛ, 80, 83; ВВ, 263(2); ВГ; ВГР (2); ВМР (2); ВН; ВС; ВР (2); ГЖУ (4); ГНД; ГП, 8(2); Дз, 190; ДЖ (2); ДК (2); ДПЛС; ЖН; 3; Кз, 17(2); Кц, 193; ЛР (2); М, 19; МК (4); МП; МПв, 218; Нз, 14(5), 16; НДп, 229; НКУС (2); ПД, 83; ПЛП (2); ПСД (3); ПТ, 207; ПЧ; РС, 40; СК, 158; СМ; СНБ, 340; СНБ (2); СС, 301, 302; ССА, 294; Т, 19, 20, 21(2), 22(2), 23(3), 24, 25(2), 30(5), 33(2), 34, 35(2), 39, 40(2), 41, 42, 44, 45, 50, 51(4), 52, 53, 55(2), 56, 58(2), 60(2); Ун, 73; УрП, 51(4), 52; УПУВ; Ф (2); ХБ, 28; ХЛБ; Ч, 322, 323; ЧС, 50–51; ШБСЯ.

2. Прасторавыя адносіны. (37) *Для адбудавання вялікай Польшчы “ад мора да мора” трэба пераступіць Беларусь..* Нз, 14. [Мікіта]: *Завёў бы я ад Азіі да Аўстрыі, ад Афрыкі да Амерыкі і ад Смалеску да Бэрліну адзін непадзельны рускі язык..* Т, 48. *Параўн.* од у 2 *знач.* А, 327, 328; БСУ (3); В (4); ГВУ (2); ДЖ; 3 (2); ЗК, 43 (2); Кр, 77 (2); Мц, 75; МІ, 17; Нз, 14; НДп, 229(2), 230(3); НДН, 18, 19; СМ; СНБ, 337; СС, 301, 30; Ф.

3. Прычынныя адносіны (13). *Яшчэ вісеў на блізкім ліхтары Яўрэй апошні, й азьвярэлыя вятры Ад журасьці, ад сораму*

і дыму яшчэ зрывалі тэлеграму з тыну. ВБЛ, 80. *Вясна пачынаецца рана і ўся зьвініць ад гоману і сьпеву птушак самых разнастайных народ.* ХБ, 29. Вб, 237; ВБЛ, 80(2); ВСп, 91; ЗК, 42; К; СС, 301(2); Т, 20, 22, 44.

4. Часавыя адносіны (17). *Ад рання і да рання, Калышучы абняты жудасцю прастор, Плыве з Масквы жалобнае п'яанне..* СК, 158. *Нас [беларусаў] гадавалі віхры і ночкі, Крыўдай паілі нас ад пляёнкі..* Пп, 5. Аб, 16; Бч, 9; ВБЛ, 80; ВГР (4); ВСп, 89; Г, 17; ПСС, 231; Т, 19, 33, 44; УП; ШБСЯ.

5. Азначальныя адносіны (8). *А песня ад казак, чароўных тых сноў, Што сталіся яваю нашага дня..* СС, 301. *Антанта, прымаючы пад увагу, што захварэла на вар'ячыю ад дыпламацыі, .. выехала за граніцу лячыцца.* Ан, 19. ПЧ (2); СС, 300(2), 302; ЦСБ.

6. Прыналежныя адносіны (2). *Герой загінуў ад варожай здрадніцкай рукі...* СК, 158. *Ад рукі сына першага вісельні гнуцца, ў зямлю йдуць маладыя галовы.* Ч, 320.

7. Спосаб дзеяння. .. *палякі зрабілі хаўрус з расейскімі націаналістамі і чорнасоеццамі абы толькі заціснуць беларускі рух, абы адстрашыць беларусаў ад жадання вучыцца рэлігіі па беларуску.* ВР.

8. Параўнальныя адносіны (3). [Мікіта]: *..яны [немцы] па-нашаму лепей ад нас саміх шпрэхаюць?* Т, 32. *Аставаўся толькі старшы Гаспадарыць дома, Бо ат тых [братоў] быў гаспадаршы, Хоць быў у іх за лома.* Дз, 190. БС.

Я мець ад кагосьці...

◊*Ад душы гл. душа. Ад прадвеку гл. прадвек. Ад (шчырага, усяго) сэрца гл. сэрца.*

АДАБРАЦЦА *зак. перан.* Размеркавацца, вылучыцца. [Аўтарнік]: *Цяпер прашу вас [юнакоў, дзяўчат] адабрацца ў вянок адборных галасоў..* УрП, 50.

Інф. *адабрацца:* УрП, 50.

[**АДАБРАЦЬ**] (2) *зак.* Вымагчы ў каго-н. што-н. [Гануля]: *А грошы не адабралі [пань]? [Мікіта]: Меджду протчым, мамаша, не адабралі: бачыце, пакупкі прынёс.* Т, 58.

Абв. пр. мн. *адабралі* (2): Т, 58 (2).

[**АДАЗВАЦЦА**] *зак.* Прагучаць (пра гук). *Сіх [звон], занямеў, аглушылі напрасна, Ці адазвецца калі болей ён?..* Н.

Абв. буд. адз. 3 ас. *адазвецца:* Н.

[**АДАЛЕЦЬ**] і *разм.* **АДАЛЕЦІ** (2) *зак.* Руск. Адолець, перасіліць. *І чэрпае [бежанец] ваду, пакуль ня гляне дно, і ўсё ня можа смагі адалеці.* ВБЛ, 80. *У бітвах верх браў [народ], боль сваю адалеў, Не страх быў змагацца с прыродай.* ПН, 47.

Інф. *адалеці* (2): ВБЛ, 80; Ч, 321. Абв. пр. адз. м. ПН, 47.

АДАРВАЎШЫСЯ *дзеерысл. да адарвацца. Балюча і цяжка ўсьведамляць мне [Купалу] сёння, што я, адарваўшыся ад здаровага творчага асяродзішча рэволюцыйных .. мас .. не дапамагаў .. ажыцьцяўленьню соцыялізму. АЛ.*

АДАРВАЦЦА *зак. перан. Страціць сувязь з чым-н. І абавязак паэта, калі ён не хоча адарвацца ад жыцця, своечасова .. адгукваецца на ўсе гэтыя падзеі. МП.*

Інф. адарвацца: МП.

АДАРВАЦЬ (2) *зак. Пазбавіць сувязі з чым-н. Луцкевічы, Станкевічы і т. д. служаць адзінай мэце адарваць Совецкую Беларусь ад Совецкага Саюза.. ШБСЯ.. Габруся ў жаўнерку ўзялі, Ад дамоўства адарвалі.. ГЖУ.*

Інф. адарваць: ШБСЯ. Абв. пр. мн. адарвалі: ГЖУ.

АДБЕЛАРУШЧЫВАЦЬ *незак. Наватв. Выступаць супраць беларусізацыі. [Мікіта]: ..Кажэ, што ён [Спічыні] толькі спэц адбеларушчываць, а да абеларушчывання яго яшчэ змалку адварнула. Т, 56.*

Інф. адбеларушчываць: Т, 56.

[АДБІВАЦЦА] (2) *незак. 1. Адлюстроўвацца. Такая пастаноўка гэтай справы часта адбіваецца на добрым імі беларускага народу... СБНГ.*

2. *Тое, што адбывацца. Адбіваюцца нячуваныя, грандыёзьнейшыя ў гісторыі чалавецтва падзеі. АЛ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. адбіваецца: СБНГ. Мн. 3 ас. адбіваюцца: АЛ.

АДБІВАЦЬ *незак. Адлюстроўваць. ..[Купала] пачаў іх [ідэі] адбіваць у сваёй далейшай творчасьці.. АЛ.*

Інф. адбіваць: АЛ.

АДБІВАЮЧЫ *дзеерысл. да адбіваць. ◊Адбіваючы паклоны – кланяючыся. Адбіваючы тут-жа паклоны плашмя, Нейкі нехрысьць крапідлам макае.. БН, 92.*

АДБІРАЦЬ *незак. Забіраць. [Спраўнік]: Толькі што пайшоў [бацюшка] адбіраць у беларусаў ключы ад Юбілейнага дому. Т, 58.*

Інф. адбіраць: Т, 58.

АДБІЎШЫСЯ *дзеерысл. да адбіцца ў 1 знач. Адаліўшыся ад чаго-н.; страціўшы сувязь з чым-н. І гінем [беларусы] марна пад чужой апекай, адбіўшыся ад родных вехаў, меж. Бч, 9.*

[АДБІЦЦА] (2) *зак. 1. Зак. да адбівацца ў 1 знач. Тая вялікая разруха і тое страшэннае зніштажэнне, выкліканыя вайной, найцяжэй адбіліся на нашай бацькаўшчыне. АБ, 16.*

2. перан. *Адгукнуцца. Стань, нахіліся над ракой. У плакучы ўгледзься пералівы: Ў іх адаб'ецца воклік твой.. БрБ, 6.*

Абв. пр. мн. адбіліся: АБ, 16. Буд. адз. 3 ас. адаб'ецца: БрБ,

АДБІЦЬ *зак. Ударам пашкодзіць што-н., зрабіць балючым.*

[Янка]: *Вы [Мікіта] пэўна б, хацелі і з печкі зваліцца і патыліцы не адбіць?* Т, 37.

Інф. *адбіць*: Т, 37.

[**АДБОРНЫ**] (2) *прым.* Лепшы, выдатны. *Цяпер прашу вас [юнакоў і дзяўчат] адабрацца ў вянок адборных: галасоў..* УрП, 50. *Далей ідуць мае .. пайкі: сем фунтаў атрубяной мукі..* Т, 46.

Адз. ж. Р. *адборнай*: Т, 46. Мн. Р. *адборных*: УрП, 50.

[**АДБУДАВАННЕ**] (7) і [**АДБУДАВАНЬНЕ**] (2) *н.* Дзеянне па дзеяслову адбулаваць у 2 знач. Для адбудавання вялікай Польшчы “ад мора да мора” трэба пераступіць Беларусь.. Нз, 14. У сваім вялікім паходзе па адбудаванні культуры на руінах былое царскае Расіі савеакая ўлада.. не затрымалася на паўдарозе. ГНД.

Адз. Р. *адбудавання* (5): АБ, 16; 3; Нз, 14(2); СНБ, 337; *адбудаваньня*: 3. В. *адбудаванне*: МІ, 17. Т. *адбудаваннем*: МІ, 17. М. *адбудаваньні*: ГНД.

АДБУДАВАЦЬ (7) *зак. 1.* Пабудаваць нанова, аднавіць што-н. *..спаленую хату беларускі мазоль адбудуе, а сваю сяўбу ён [беларус] сам будзе жаць.* ПЛП.

2. *Зак. да адбудоўваць, Антанта, прымаючы пад увагу, што Калчак, Дзнікін і Юдэніч – царскія генералы, што яны хочуць адбудаваць у Расіі самадзяржаўе.. прызнала Пятлюру..* Ан, 19.

Інф. *адбудаваць* (4): Ан, 19 (2); Пт; СНБ. Абв. пр. м. *адбудуваў*. СНБ. Буд. адз. 2 ас. *адбудуеш*: МІ, 18. 3 ас. *адбудуе*: ПЛП.

АДБУДОВА (3) *ж.* Дзеянне па дзеяслову адбудаваць у 1 знач. *Ужо ад нейкага часу ў Францыі працуе паўмільёна людзей над адбудовай таго, што вайна разрушыла.* АБ, 16. *..шмат якія дзяржавы, перайшоўшыя на мірнае жыццё, прыступілі к адбудове ваенных руін..* Там жа.

Адбудова Беларусі.

Адз. Н. *адбудова*: АБ, 16. Д. *адбудове*: АБ, 16. Т. *адбудовай*: АБ, 16.

АДБУДОЎВАЦЬ *незак. перан.* Адраджаць, узнаўляць. *Пятнаццаць год таму назад некалькі шалёных галоў захацелі .. адбудоўваць сваю .. бацькаўшчыну..* ПМП.

Інф. *адбудоўваць*: ПЛП.

[**АДБЫВАНЬНЕ**] *н.* Дзеянне па дзеяслову адбываць. *Асабісты ваенны налог будзе выбірацца с тых, хто на якой колечы прычыне уволены ад адбываньня воінскай павіннасці..* ВН.

Адз. Р. *адбываньня*: ВН.

[**АДБЫВАЦЦА**] (3) *незак.* Ажыццяўляцца, праходзіць, праводзіць. *Пачынаюцца выбары да мясцовай Рады. Ужо распачата падгатоўчая праца і адбываецца агітацыя.* ВМР. 1-я, 3-я і 4-я дзеі *адбываюцца ў Мікітавай хаце, 2-я дзея – на Катэдральным*

пляцы, называным мянчанамі “Брахалка”. Т, 19. Параўн. адбывацца ў 2 знач.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адбываецца (2): ВМР; Т, 19. Мн. 3 ас. адбываюцца: Т, 19.

[АДБЫВАЦЬ] *незак.* Служыць, знаходзіцца вызначаны тэрмін дзен. *Нават рэвалюцыя 1905 году не змагла адваяваць калі не нацыянальнага беларускага войска, то хоць бы тое, каб беларус адбываў вайсковую павіннасць у Беларусі.* БВ, 16.

Абв. пр. адз. м. адбываў: БВ, 16.

АДБЫЛЫ *прым.* Разм. Былы. Даўно ўжо, даўно з тэй пары адбылой Сталецьцяў мінула нямала. КП, 170.

Адз. ж. Р. адбылой: КП, 170.

[АДБЫЦЦА] (2) *зак.* да адбывацца ў 1 знач. 3 прычыны прыезду Начальніка Польскай Дзяржавы ў Менск, у гародзкім тэатры адбыўся спэктакль. СБНГ. *У гэтыя дні адбылося вялікае і ўрачыстае свята ўходзін Віленскага Універсітэту імяня караля Сьцяпана Баторага.* УПУВ.

Абв. пр. адз. м. адбыўся: СБНГ. н. адбылося: УПУВ.

АДВАГА (5) *жс.* Смеласць, рашучасць, бясстрашнасьць. *Шоў ваяк з ваякам, – Кожны смел, аховоч, Б’е адвага з воч, Поле ўслалі макама. ВБ. Хто наперадзе са сцягам, На якім красуе Сталін, Пакарыў сваёй адвагай Неразгаданыя далі?* СА, 178.

Адз. Н. адвага (2): ВБ; ВМР. В. адвагу: ВМР. Т. адвагай (2): СА, 178; УрП, 47.

АДВАЖНА (5) *прысл.* да адважны. *Станем к змаганню мы [беларусы] з ведзьмаю-крыудай Дружна, адважна, плячо ў плячо.. Г, 17. Ды ўзяўся [сын] шчыра, міла Сеець шчасце, гнаць бяду, Стаў адважна словам, сілай За свой край і грамаду.* М, 20. ВСП, 90; ПЛП; УПУВ.

[АДВАЖНЫ] (3) *прым.* Смелы, рашучы, бясстрашны. *Пасылай байцоў адважных Стрэльбы, кулямёты, Танкі, трактары, гарматы, птахі-самалёты!* ЗЯЗ,90. *І многа палегла адважных герояў У бітвах з панамі на выспах балот.* ПБН.

Мн. Н. адважныя: ХЛВ, 316. Р. адважных : ПБН. В. адважных: ЗЯЗ, 90.

АДВАЖЫЦЦА (3) *зак.* Асмеліцца зрабіць што-н. *Адзін толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт а няк ня можа адважыцца на беларушчыну ..* ВСП, 90. *Калі, пасля падзелу Польшчы, Беларусь адышла к Маскоўшчыне, беларусаў гналі ваяваць, хоць аб беларускім войску ні хто не адважыўся і падумаць.* БВ, 16.

Інф. адважыцца (2): ВСП, 90; ДК. Абв. пр. адз. м. адважыўся: БВ, 16.

[АДВАРАЧАЦЬ] *незак.* Разм. Бываць у непрыязні да чаго-н. Ён

[абываталь] бачыць, што беларушчына нясе новыя парадкі і зьмену ўсяго таго, з чым ён зжыўся... і гэта яго палохае і адварачае. ВМР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адварачае: ВМР.

[АЦВАРОЧВАЦЦА] незак. Паварочвацца ўбок ад каго, чаго-н. *Сярдзіта адварачваецца* [Мікіта] набок. Т, 43.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адварачваецца: Т, 43.

[АДВАРАЧВАЦЬ] і [АДВАРАЧЫВАЦЬ] незак. Разм. Павярнуць у другі бок. *Гануля адварачвае абразы*. Т, 59. [Мікіта]: *Адварачывайце*, [мамаша], *назад абразы, а я пакупкі буду парадкаваць*. Т, 59.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адварачвае: Т, 59. Заг. мн. 2 ас. адварачывайце: Т, 59,

АДВАЯВАЦЬ (3) зак. перан. Дамагчыся чаго-н.; здабыць у выніку барацьбы. *Нават рэвалюцыі 1905 году не змагла адваяваць калі не нацыянальнага беларускага войска, то хоць бы тое, каб беларус адбываў вайсковую павіннасць у Беларусі*. БВ, 16. *Ці ж ён* [беларускі народ], *вякі ваюючы для славы і магутнасці сваіх суседзяў, ня варт быў таго, каб адваяваць хоць крыху гэтай славы..* ДД.

Інф. адваяваць (3); БВ, 16; ВМР; ДД.

[АДВЕК] м. Разм. *Тое, што век у 1 знач. І свае і чужыя выцягвае* [чараўнік] *згадай, Жылы белыя чорным патрэбам, .. Каб спустошыць, абнетрыць труп'ём чалавека Даць папас на магільным папасе, І так хэўраю будучых, быўшых адвекаў Расцьвісьці, растапіцца ў бясчасьсі*. Ч, 325.

Мн. Р. адвекаў: Ч, 325.

[АДВЕТ] м. Руск. Разм. *Тое, што адказ у 3 знач. Маўчыць і князь крыху часіны, І дасьць адвет такі ў канцы Ганцам на іхніе навіны..* Кц, 195. *Параўн. адказ*.

Адз. В. адвет: Кц, 195.

[АДВЕЧНЫ] (8) прым. Паэт. Спрадвечны. *Але прыйшоў 1917 год, прыйшлі большэвікі і адвечная турма народаў рухнула. ДЖ. Дагэтуль мы* [людзі] *плачэм, дагэтуль мы стогнем, Адвечных ня можэм пазбыціся слэз... В.*

Адз. м. Р. адвечнага: СНБ. ж. Н. адвечная: ДЖ. В. адвечную: Т, 42. М. адвечнай: БрБ, б. н. Н. адвечнае (2): Кц, 192; СНБ, 336. В. адвечнае: З. Мн. Р. адвечных: В.

АДВЁУШЫ дзеепрысл. да адвесці. Завёўшы. [Янка]: *(адвёўшы набок Мікіту). Дайце яму* [немцу] *тры рублі, і адчэпіца*. Т, 33.

[АДВІСНУТЫ] дзеепрым. зал. пр. да адвіснуць, Адвіслы, абвіслы. [Мікіта]: *Вы, меджду протчым, мамаша, прышпільвайце чым-небудзь адвіснутыя матузы ад шпалераў..* Т, 50.

Мн. В. адвіснутыя: Т, 50.

[АДВІТАЛЬНЫ] прым. Разм. Развіталны. [Дама]: *А я мела піэнутку, але на адвіталным раўце неяк згубіла.* Т, 57.

Адз. м. М. адвіталным: Т, 57.

[АДВІТВАЦЦА] незак. Разм. *Тое, што развітвацца. Госці падымаюцца, адвітваюцца і апранаюцца ў прынесеныя Мікітам вопраткі.* Т, 29.

Абв. цяп. мн. 3 ас. адвітваюцца: Т, 29.

АДВІТВАЮЧЫСЯ (2) *дзеерпысл. да адвітвацца.* [Янка]: *(Да Мікіты, адвітваючыся) Бывайце здаровы, пане рэгістратар! Т, 39. [Гануля]: (адвітваючыся). Дзе там тое шчасце пры маёй старасці? Там жа, 57.*

[АДВЯРНУЦЦА] зак. да адварочвацца. *Рэдактар навет і не адвяруўся.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. м. адвярнуўся: Ан, 19.

[АДВЯРНУЦЬ] зак. да адварацаць. [Мікіта]: *Кажэ, што ён [Спічыні] толькі спэц абеларушчываць, а да абеларушчывання яго яшчэ змалку адвярнула.* Т, 56.

Абв. пр. адз. н. адвярнула: Т, 56.

АДАГАДАЦЬ (2) зак. Разгадаць. *Далей буду ўжо маўчаць, Бо й так можна адагадаць.* Ш₄. [Дама]: *А вы, мусье рэгістратар, мае слабасці адагадалі. Я ўміраю без танцаў.* Т, 29.

Інф. адагадаць: Ш₄. Абв. пр. мн. адагадалі: Т, 29.

[АДГАЛОСАК] м. Водгулле, рэха. *Ад песень ад гулкіх плывуць адгалоскі Па шумных дубровах і нівах.* ВВ, 263.

Мн. Н. адгалоскі: ВВ, 263.

АДГУКВАЦЦА незак. перан. Выказваць свае адносіны да чаго-н. *І абавязак паэта, калі ён не хоча адарвацца ад жыцця, своечасова і высокамастацкімі творамі адгуквацца на ўсе гэтыя падзеі.* МП.

Інф. адгуквацца: МП.

АДГУКНУЦЦА (2) зак. 1. Выклікаць якое-н пачуццё, адчуванне ў каго-н. *... і не было больш-менш вялікага – ці то палітычнага, ці то навучнага здарэння на Захадзе, каб яно не адгукнулася на Усходзе.* Тж, 15.

2. Зак. да адгуквацца. *Ці-ж можа паэт не адгукнуцца на іх радасны прыезд вершамі, вартымі гэтых вялікіх людзей?* МП.

Інф. адгукнуцца: МП. Абв. пр. адз. н. адгукнулася: Тж, 15.

АДГЭТУЛЬ (3) прысл. 1. 3 гэтага месца. [Янка]: *Мушу хутчэй вас [Гарошку і Аленку] адгэтуль весці.* Т, 39.

2. *Тое, што адсюль. Адгэтуль нязвычайнае абвастрэнне клясавай барацьбы, адгэтуль шалёнае супраціўленне капіталістычных элементаў.* АД.

АДДАВАЦЬ (6) *незак.* 1. Перадаваць што-н. каму-н. *Дама і Спраўнік кланяюцца і аддаюць свае дакументы.* Т, 61. // *перан.* Ахвяраваць чым-н. дзеля чаго-н. *І гэтыя людзі мучыліся, працавалі, аддавалі ўсё сваё найлепшае здароўе, жыццё за беларускае вольнае слова.* МІ, 17. // Траціць час, працу, намаганні на што-н. *Хто найшчыршыя парывы Сваіх думак, свайго сэрца Адаае Совецкім нівам..* СА, 179.

2. Зьвртаць на што-н. увагу. *Асабліваю ўвагу аддавалі яны [нацыянал-дэмакраты] разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якой працоўныя масы ўсіх нацыянальнасцей СССР ідуць па шляху да сацыялізму.* АЛ.

3. Накіроўваць, пасылаць на вучобу. *Нягледзячы на тое, што дырэктар прымаў мяне [Луцэвіча] без экзамена, бацька парашыў не аддаваць мяне ў школу, а пакінуць на гаспадарцы.* А, 328.

♦ **Аддаваць жыццё за каго-н.** – паміраць, абараняючы каго-н. .. *клічэ ешчэ нас [беларусаў] сьвятая павіннасць працаваць і за тых, што аддаюць сваё жыццё дзесь там далёка ці блізка.* РКр.

Інф. *аддаваць:* А, 328. Абв. цяп. адз. 3 ас. *аддае:* СА, 179. Мн. 3 ас. *аддаюць* (2): РКр; Т, 61. Пр. мн. *аддавалі* (2): АЛ; МІ, 17.

[АДДАЦЦА] *зак.* Захапіцца чым-н., паглыбіцца ў што-н. *Два дружкі – груган з ваўком Неяк раз сышліся, Важнай гутарцы ўдваём Важна аддаліся.* Пц.

Абв. пр. мн. *адаліся:* Пц.

АДДАНА *прысл.* да адданы. *Я [Купала] раскажу аб слаўных чэкістах т.т. Ягодзе, Фірыне, Успенскім і інш., аб тым, як яны аддана і разумна будавалі гэты шлях і перавыхоўвалі людзей.* ЦСБ.

[АДДНАСЬЦЬ] *жс.* Адданыя адносіны да чаго-н. *Я [Купала] ..не дапамагаў з ўсёй адданасцю і захапленнем ажыццяўленьню заветных лятученьняў чалавецтва, ажыццяўленьню сацыялізму.* АЛ.

Адз.Т. *адданасцю:* АЛ.

[АДДАНЫ] (2) *прым.* Прасякнуты любоўю і вернасцю да каго-н. чаго-н. [Аленка]: *Прыміце, калі ласка, дзядзька настаўнік, гэту драбніцу ад сваёй шчыра вам удзячнай і адданай вучаніцы.* Т, 30. *Яны – трактарысткі, яны – брыгадзіры, 3 іх многа ў нашых саветах старшын.. Іх тысячы стала адданых і шчырных На працы на кожнай, дзе вокам ні кінь.* ПБН.

Адз. ж. Р. *адданай:* Т, 30, Мн. Р. *адданых:* ПБН.

АДДАЦЬ (24) *зак.* 1. *Зак.* да аддаваць у 1 знач. [Гануля]: *Той пакой, дзе жылі вы [Янка], аддалі нейкаму ў скураной жакетцы..* Т, 45. [Гарошка]: *А ты [Аленка], сарока, калі ўжо адсаката-ла сваё, аддала б настаўніку тое, што прывезла.* Там жа, 30. //

перан. Перадаць што-н., падзяліцца чым-н. [Трэці ганец]: За мною усьцяж і тут, і там Іх [людзей] вусны бледныя шэптам: Адайце песьню нашу нам! Кц, 195. // перан. Пакінуць, аставіць што-н. каму-н. І запытаеца зямліца Тваёй душы і тваіх дум: .. Чаму свой край аддаў на глум? БрБ, 6. // перан. Ахвяраваць чым-н. дзеля каго-н, чаго-н. Жыцьцё за камізэльку аддаеш ты [бежанец] без агіды, На соль мяняючы сваё сумленьне. ВБЛ, 81. І сэра аддасць [народ] за свайго дэпутата, Пасла-дэлегата ў Вярхоўны Совет. НДп, 229.

2. Заплаціць. [Мікіта]: *І вось напрыклад, меджду протчым, вы [Гануля] толькі што запрашалі: “купеце, за паўцаны аддам, за паўцаны.” Т, 34. За тое ён [мужык] знае смак у гарэцы і на гарэлку гатоў аддаць апошні грош.. УП.*

◇Алдаць голас – прагаласаваць за каго-н. на выбарах. *І кожнаму хочацца яўна і скрыта Аддаць свой за Сталіна голас. ВВ, 263. Сабе ўжо і дэпутата Выбрала [бабулька] адразу – Варашылаву свой голас Аддам з сэраэм разам. Вб, 237. Аддаць руку* – выйсьці замуж. [Мікіта]: *Колькі раз рабіў ужо ёй [Насце] асведчыны, каб, значыцца, аддала мне сваю руку, але штось не клеіцца. Т, 23. Аддаць рэменьчыкам* – адпомсціць. *Калі маеш брата, ці дарослага сына, абходзься з імі ласкава, бо як высьвенціцца часам каторы на стражніка, то аддасць за лычка рэменьчыкам. СП: Паклон аддаць* – пакланіцца каму-н. – *каб не ў краты толькі з крат!?* *Паклон аддаў вам [бальшавікам] азіят.. ПВ.*

Инф. *аддаць* (4): ВВ, 263; ПЛП; СНБ, 339; УП. Абв. цяп. адз. I ас. *аддаю*: РКП. 2 ас. *аддаеш*: ВБЛ, 81. 3 ас. *аддае*: ЖН. Пр. адз. м. *аддаў* (3): Ан, 19; БРБ, 6; ПВ. ж. *аддала* (2): Т, 23, 30. Мн. *аддалі* (2): Т, 45(2). Буд. адз. I ас. *аддам* (3): Вб, 237; Т, 34(2). 3 ас. *аддасць* (2): НДп; СП. Мн. I ас. *аддадзім* (2): МПв, 220; УрП, 50. Заг. мн. 2 ас. *аддайце* (3): Кц, 194, 195(2).

АДДАЮЧЫ *дзеерысл. да аддаць у I знач. .. толькі аддаючы свае сілы на соцыялістычнае будаўніцтва, яна [беларуская інтэлігенцыя] ня будзе адмецена жыцьцём, як агідная памятка мінулага. АЛ.*

АДДЗЕЛ (7) м. **1.** Падраздзяленне ў структуры якой-н. установы. *Але сваёй карыснай працы гэты аддзел не мог як следна праявіць. СНБ, 339. Пры менскім камісарыяце прасветы ўтвараюць літаратурна-выдавецкі аддзел. Там жа.*

2. Састаўная частка чаго-н. з аднароднай спецыялізацыяй. [Мікіта]: *Цяпер я, пане прафэсар, маю шаснаццаць дзённых і восем вячэрніх, меджду протчым, пасадаў рэгістратара ў розных Менскіх Губэрскіх Саўхозах.. і іншых аддзелах, пададдзелах.. Т, 46.*

3. Раздзел (у прэсе). [Спічыні]: *Учора мы [Спічыні і Мікіта] збольшага прайшлі аддзел прывітанняў, сягоння павінны іх паўтарыць болей стала.* Т, 31.

Адз.Н. *аддзел* (2): СНБ, 339(2). Р. *аддзела*: СНБ, 339. В. *аддзел* (3): СНБ, 338, 339; Т, 31. Т. *аддзелам*: Т, 45.

[АДЗЯЛІЦЦА] *зак.* Адасобіцца. *Такім чынам, двор сам па сабе як бы аддзяліўся ад вёскі.* Нз, 14.

Абв. пр. адз. м. *аддзяліўся*: Нз, 14.

[АДЗЯЛІЦЬ] *зак.* Адмежаваць. *Яны [бальшавікі] аддзялілі ад Маскоўскай вобласці Смаленскую губерню і землі, паложаныя на захад ад Смаленшчыны, і арганізавалі так званую Западную вобласць..* СНБ, 337.

Абв. пр. мн. *аддзялілі*: СНБ, 337.

[АДЫХАЦЬ] (2) *незак. перан.* Руск. Адпачываць. *Як там русалкі – твае [Беларусі] дзеці – Днём аддыхаюць у жальбе..* БрБ, 6. *Аддыхала-б [бабулька] лепей дома, Чымся пхнуцца ў людзі.* Вб, 237.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *адыхаюць*: БрБ, 6. Пр. адз. ж. *аддыхала.* Вб, 237.

АД'ЕСЦІ *зак.* *♦Хлеб свой ад'есці – перастаць уладарыць, панаваць. Хлеб свой ад'елі богі вашы [людзей], Мой [незнаёмца] бог – зямлі ўсёй чыста бог!* УрП, 52.

Абв. пр. мн. *ад'елі*: УрП, 52.

АДЗЕЖКА (2) *ж.* *Памяни. да адзежа. Тое, што адзенне. .. дорага яйцо к хрыстосаваму дню, Бліны к калядам, к сёмусе адзежка..* ВБЛ, 81. *Гдзе дзяцеліна гарыць, вось красна паненка, А ўсё мяжой прыбіта бачыцца істужкай. Там, сям к адзежцы прышпілена йгрушкай.* ХБ, 28.

Адз. Н. *адзежка*: ВБЛ, 81. Д. *адзежцы*: ХБ, 28.

[АДДЗЕЛЬНЫ] *прым.* Руск. Асобны. *Гаспадарка цэлага краю, ці аддзельных людзей павінна па сіле магчымасці не спыняцца, а ісці шырэй..* ВС.

Мн. Р. *аддзельных*: ВС.

[АДЗЕННЕ] (2) *н.* Вырабы з тканіны, якія надзяюць на сябе. [Гануля]: *Так! Не важна, паночки, як бачу, дажыліся: зусім скромна выглядаеце ў гэтым бядацкім адзенні.* Т, 57. *Янка і Аленка выходзяць і спатыкаюць на парозе ў напauбасяцкім абарваным адзенні Даму і Спраўніка, з якімі раскланьваюцца. Там жа. Параўн. адзежка.*

Мн. М. *адзенне*: Т, 57.

[АДЗЕТЫ] *дзеерым. зал. пр.* да адзець.: *♦Адзеты ў кайданы – зняволены падавольны, падпарадкаваны, пакораны. Сялянскія гоні адзеты ў кайданы.* ПБН.

Кар. мн. Н. *адзеты*: ПБН.

[АДЗЕЦЬ] *зак. Вобразн. Ператвараюцца. Паглёд наважны і пахмурмы На час адзела старана.* УрП, 52.

Абв. пр. адз. *адзела*: УрП, 52.

АДЗІН (195) і *разм. [ВАДЗІН] (5) ліч. кольк. 1.* Колькасць чаго-н., якая абазначаецца лічбай. *Начальнік забірае рэвалверы, адзін партфель і пагоны.* Т, 62. *Даляту да зорак, Вольная дзяўчына, Стуль табе, мой мілы, Адну зорку скіну.* ПТ, 207. *Параўн. один у 1 знач.*

2. У *знач. наз. Адно кажэ мамка міла: Ты йшчэ сходзіш на выбары, Галя.* Вб, 236. *Але адно скажу – як рад я [Купала] за першыя крокі свае у літаратуры..* ЖН.

3. У *знач. прым. адзінокі. Аставалася адна я, Сын адзін са мною, Як той пунік на разстаю. Летам і зімою..* Дз, 190. [Янка]: *.. бачыце, неяк мотаіна зрабілася аднаму сядзець, дык вось і прыйшоу да вас [да Ганулі] у госці.* Т, 19.

4. У *знач. прым. У спалучэнні з выдзяляльна-абмежавальнай часціцай “толькі”. Адзін толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт а ніяк ня можа адважыцца на беларушчыну.* ВСП, 90. *І вось толькі адна поўная дзяржаўная незалежнасць можа даць і праўдзівую свабоду, і багатае існаванне, і добрую славу нашаму народу.* Нз, 15. // *Адзіны, агульны. Нацыянальная рэволюцыя не страміцца к аднаму богу на зямлі і не зьбівае у вадну кучу усіх народаў над адзін сьцяг.* СНБ. *Мы ўсе згуртаваны адзінаю воляй. Адзіным пацуццем, жаданнем адным.* ПБН. *Параўн. одзін у 2 знач.*

5. У *знач. прым. той самы; аднолькавы. Мікіта ўскоквае і пад тахт музыкі топчыцца на адным месцы. Пасля.. становіцца ..на лаўку і, таксама маршыруючы пад музыку на адным месцы, махае каля галавы парасонам з хусткай і крычыць.* Т, 43. *Думкі бабскія ў мяне ўсё адны: Хай-бы хоць і ад дурняў, ды сыны..* УрП, 83.

6. У *знач. прым. Непадзельны, адзіны. Заезджыя госці .. не разумелі, як гэта можна заместа аднаго мець некалькі багоў і не мець багатых харомаў..* Кз, 17. *Гэй ты, першая мая! Мы адно с табою; Хоць ты літара ўсяго, Дый мая ж за-тое.* Ш, .

7. У *знач. прым. У спалучэнні з “другі” пры супастаўленні якіх-н якасцей, уласцівасцей. [Мікіта]: Усё гэта, меджду протчым, тутэйшыя людзі: адзін дзякавы сын, а другі – арганіставы.* Т, 48. *Там адны уставалі, другія драмалі, Сьмерць, жыцьцё сваё мелі запоры.* Ч, 321.

8. У *знач. займ. З прыназоўнікам “з” для выдзялення асоб. [Мікіта]: Паміж ішым, адзін з іх усходні вучоны, а другі – заходні.* Т, 26. *..я [Купала] быў адным з ідэолагаў буржуазна-дэмакратычнага адраджэнства..* АЛ.

9. У знач. *незнач. займ.* Якісьці, нейкі. *Нас надзвычай узрушыла адна сустрэча, на абедзе ў Прасценаўскай ратушы выступіла адна жанчына з хваляючай прамовай.* ПЧ. *Вось і выходзе, што трэба Беларусь выкінуць з гісторыі, з геаграфіі, і наогул калі не цалкам прылучыць яе к адной з суседніх дзяржаваў.* Нз, 14.

10. У знач. *часц.* Толькі. *Ну, а усё слова – кругом цябе І ты з імі разам, Ажно цешыцца душа Адным гэтым сказам.* Ш₂. *І сёння там [у Заходняй Беларусі] слёзы, нуда, безработце, Ды горкія песні, да скаргі адны.* ПБН.

11. У спалучэнні з часц. “ні” для адмаўлення чаго-н. *Было двое іх [дзяцей] – двое – помніш? А ня стала ні аднаго.* ВБЛ, 81. *У сваім вялікім паходзе па адбудавацьні на руінах былое царскае Расіі і савецкае ўлада на працягу ўжо II год нідзе ні на адзін момант не затрымалася на паўдарозе.* ГНД.

12. У спалучэнні з часц. “не” ў знач.: шмат, многа. *Пелі кулямёты і гарматы пелі. Не адзін вяка ў вечнай спіць пасцелі.* ПП. *Не адна жанчына зойме сваё пачэснае месца сярод дэпутатаў Вярхоўнага Савета СССР.* ГВУ.

13. У знач. *злучн.* Аднак. [Гануля]: *Адно маракуе [Мікіта] аб тым, як гэта і зноў вярнуцца нейкія там яго рангі і клясы і ўсялякае дабро само насыпецца з неба.* Т, 20. [Янка]: *Адно трохі не ў час.* Т, 30.

◊**Адзін за адным** (2) – услед, па чарзе, паслядоўна. *Што справы тваіх [правядыр] дум адна за адною Так зменяць удала мне вёснамі зімы.* ТП, 215. *Насыталіся з друку адна за адной і ў працягу некалькіх месяцаў выйшла ў свет 15 кніг.* ВСП, 91. **Адным словам** *гл.* слова. **Граць у адну дудку** *гл.* граць. **З аднаго боку ...**, **з другога боку ...** *гл.* бок. **За адным махам** *гл.* мах. **Усё адно** *гл.* увесь. **Як адзін** – усе аднадушна; усе разам. *Зірні ж, азірніся, шчасліў нешчаслівы, І заўтра на поле да сох, як адзін!* В. Я [Купала] *шчасліў, што у час малейшай трывогі беларускі народ паднімаецца як адзін на абарону совецкіх межай.* ДЖ.

Адз. м. Н. *адзін* (42): АЛ; Б, 18; В (2); ВС; ВСП, 89, 90; Гр, 215; Дз, 190; ДЖ; ПП; Кц, 193(2); НКУС; ОШМ; ПВ (2); ПЧ; Т, 20(2), 21, 25, 26(5), 35, 36, 38, 48(2), 57, 58, 62; ХБ, 27, 29. ХЛБ; Ч, 322; ЧС, 50, 51; ШБСЯ. Р. *аднаго* (9): АЛ; ВБЛ, 81; Кз, 17(2); Н; ОШМ; ПЛП; Т, 25, 38. Д *аднаму* (5): ВС; СНБ; Т, 26, 29, 38. Д. *адзін* (8): А, 328; ГНД; Н; ОШМ; СНБ; Т, 34, 45, 56; *вадзін*: ВР. Т. *адным* (7): Ан, 18; АЛ; Т, 41, 50, 55. XX, 128; Ш₂. М. *адным* (2): ПЛП; Т, 19. ж. Н. *адна* (29): Ан, 19(3); АЛ; БСУ; ВС; ВСП, 89, 90, 91; Г, 16; Г, ГВУ; Дз, 190; ДК; Ж; Ю; Нз, 14, 15; ПВН; ПЛП; ПН, 46; ПЧ (2); СЧ; Т, 20, 22, 35; УрП, 48; X; Ч, 321. Р. *адной* (2): А, 328; МП; *адной*: Дз, 189. Д. *адной*: Нз, 14. В. *адну* (20): А, 328(3);

Ан, 19(4); ВН; ДК; НДН; 18; Пт; ПТ, 207; Т, 22, 23, 36, 41, 44, 59; У; ХБ, 29; *вадну* (3): БН, 91; СНБ; Т, 42. Т. *адной* (2): МП; НГ; *адною*: ПП, 215; *аднэй* (2): ВСн, 91; УрП, 50; *аднэю* (2): ГЖУ; Кц, 195. М. *адной* (3): ББ; МП; Т, 19; *аднэй*: Ч, 322. н. Н. *адно* (20): БН, 93; Вб, 238; ВБ; ВБЛ, 80; ВМР; ЖН; Кз, 17; МД; МІ, 17; НДН, 18; ОМШ; ПЛП; СНБ (2); Т, 20, 30, 34, 41, 57; Ш. В. *адно* (9): Вб, 236; ДЖ; ЖН; НДН, 18; Т, 22, 27, 33, 37, 56; *вадно*: В. Т. *адным* (2): ВБ; ПБН. М. *адным* (3): Нз, 14; Т, 43(2); *адном*: БрБ, 6. Мн. Н. *адны* (16): Ан, 18; ВБЛ, 83(2), ВСП, 89; Ж; Нз, 15; ПБН; СНБ; Т, 19, 20, 41, 54; Тж, 16; УрП, 47; Ч, 320, 321. Р. *адных* (2): Т, 20; Ч, 322. Д. *адным* (2): Н; Тж, 16. В., *адны*: ЖН. Т. *аднымі* (2): ДК; Т, 27.

АДЗІНА прысл. да адзіны у І знач. *Ад казахскага чабана да прафесара, ад беларускага пастуха да стаханаўца – усё насельніцтва будзе ўдзельнічаць у адзіна дэмакратычных у свеце выбарах.* ГВУ.

АДЗІНКІ (2) *толькі мн.* Мала хто, паасобныя людзі. [Аленка]: *Абы толькі гэтыя адзінкі, што ўжо змагаюцца .. распалілі і асвятлілі сцежкі усе для паўстаючай грамады.* Т, 35. [Янка]: *Гэта адзінкі [змагаюцца і гінуць], мілая Аленка. А душа агульнаграмадская яшчэ дрэме.* Там жа.

Н. *адзінкі* (2): Т, 35 (2).

АДЗІНОКА (2) прысл. Адасоблена ад іншых. *Ліпа шуміць адзінока над хатай.* ВМ, 72. *Быў жыць адзінока надзел бедакоў.* ПН, 46.

АДЗІНОТКА м.: ΔХлопец-адзінотка гл. хлопец.

Адз. Н. *адзінотка*: Дз, 187.

[АДЗІНСТВА] н. Непадзельнасць, непарыўнасць. *Асабліваю ўвагу дадавалі яны [контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмакраты] разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы.. ідуць па шляху да соцыялізму.* АЛ.

Адз. Р. *адзінства*: АЛ.

АДЗІНЫ (12) прым. 1. Які толькі адзін. *Няхай жыве Комуністычны інтэрнацыянал, гэты адзін загартаваны правадыр, які вядзе чалавецтва да новага сьветлага, радаснага жыцця.* АЛ. *У самую гушчу Чэхаславацкага народу пранікла і глыбока ўмацавалася вера і надзея на Савецкі Саюз як на адзіны аплот міру.* ПЧ. *Параўн.* адыны ў 1 знач.

2. Агульны, з'яднаны. *Луцкевічы, Станкевічы і т.д. служаць адзінай мэце – адарваць Савецкую Беларусь ад Савецкага Саюза і кінуць яе ў падняволле.. ШБСЯ. Мы ўсе згуртаваны адзінаю воляй. Адзіным пачуццём, жаданнем адным.* ПБН. *Параўн.* адыны ў 2 знач.

◊**Адзіным фронтам** гл. адзіны.

Адз. м. Н. адзіны: АЛ. Р. адзінага (3); ВГР (2); ПЧ. В. адзіны: ПЧ. Т. адзіным (2); АЛ; ПБН. ж. Р. адзінай (2): АД; ШБСЯ. Т. адзінай (2): ВМН; МІ; 17, адзінаю: ПБН.

[АДЗІЧАЛЫ] прым. Разм. Здзічэлы. *Ідзеш у край, дзе пажарышча Яшчэ дымець не перастала, Дзе смерць спраўляе сваё ігрышча, у сполку з чэрняй адзічалай.* НГд, 8.

Адз. ж Т. адзічалай: НГд, 8.

[АДЗІЧЭННЕ] і [АДЗІЧЭНЬНЕ] н. перан. Адсталасць. *Сягодня таргуецца Захад з Усходам, заходняя культура – з усходнім адзічэннем, і таргуюцца за што? Тж. 15. Універсытэт .. праістнаваў да 1842 году, да часу, калі расійскі царскі ўрад задушываў гэту вучэльню, баючыся уплываў заходняе культуры на .. праізвол і адзічэньне.* УПУВ.

Адз. В. адзічэньне: УПУВ. Т. адзічэннем: Тж, 15.

[АДЗІЧАКА] (4) ж. Узнагарода. *За ўсё гэта яна [Беларусь] ўзнагароджана вялікай ганаровай адзнакай – ордэнам Леніна. ЖН. ..уваходзіць [Мікіта] пераадзеты ў сваю чыноўніцкую форму з усімі адзнакамі.* Т, 50.

Адз. Т. адзнакай: ЖН. Мн. В. адзнакі: Т, 24. Т. адзнакам. (2): Т, 25, 50.

[АДЗНАЧАЦЦА] незак. Вызначацца чым-н. *Апрача таго, адзначаецца сваёй навізнай першая “Беларуская разрадная азбука”.* ВСП, 89.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адзначаецца: ВСП, 89.

[АДЗНАЧАЦЬ] незак. Вобразн. Выяўляць. *Плыве шумліва, як рэка, Бяседа вольная такая, А ўжо нявідзіма рука На небе поўнач адзначае.* Кц, 197.

Абв. цяп. адз. 3 ас. адзначае: Кц, 197.

[АДЗНАЧЫВАЦЦА] незак. Наватв. Вылучацца, адрознівацца. *Заморскія госці ведалі, што народ, да якога ім дарога ляжала, быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багацтвам асаблівым адзначываўся...* Кз, 17.

Абв. пр. адз. м. адзначываўся: Кз, 17.

АДЗНАЧЫЦЬ (4) зак. 1. Вылучыць каго-н. сярод іншых за якія-н. заслугі. *З рускіх [аўтараў] павінен адзначыць М. Горкага, які зрабіў на мяне [Купалу] вялікае ўражанне.* ПС.

2. перан. Звярнуць увагу на што-н.; зазначыць. *Але толькі павінен я [Купала] тут адзначыць, што гэта пятнаццацігадовая гадаўшчына не да мяне аднаго адносіцца.. ПЛП. Адзначу [Купала] толькі, што пара ўжо “Вестніку” Беларускага Камісарыяту Асьветы абеларусіцца зусім.* ВСП, 90.

♦**Трэба адзначыць** (2) – трэба звярнуць увагу, трэба нагадаць. *Трэба адзначыць, што зроблена вельмі многа.* ВСП, 91. Як

навіну ў гэтых творах трэба адзначыць выхад у сьвет першага беларускага рамана.. ВСП, 89.

Інф. адзначыць (4): ВСП, 89, 91; ПЛП; ПС. Абв. буд. адз. I ас. адзначу: ВСП, 90.

АДЗЯВАЦЦА (3) *незак. Разм. Тое, што* апранацца. *Наста Пабягунская ..стараеца адзявацца з шыкам, але без густу.* Т, 19. [Мікіта]: .. *І немцы адзяюцца ў форму а-ля-кум пажарны, гэта – каб не хапалі, мабыць, іх саміх на работу.* Там жа, 32.

Інф. адзявацца: Т, 19. Абв. цяп. адз. 3 ас. адзяеца: Т, 19. Мн. 3 ас. адзяюцца: Т, 32.

АДКАЗ (7) м. Слова, выказанья (вусна, пісьмова) на пытанне, зварот. *Але адказ на яго [пытанне] вельмі просты.* ЗС, 18. *Што значыць – над чым я працую? Задаць такое пытанне паэту – рызыкаўна. Можна атрымаць адказ – “ні над чым”, але можна і сказаць – “над усім”.* МП. *Параўн. адвет.*

Адз. Н. адказ (3): БС; ЗС, 18; ПЧ. В. адказ (4): БВ, 17; БС (2); МП.

[**АДКАЗАЦЦА**] *зак. Тое, што* адмовіцца. [Мікіта]: *Прасіў я свайго профэсара Спічыні, але ён адказаўся.* Т, 56.

Абв. пр. адз. м. адказаўся: Т, 56.

АДКАЗАЦЬ (8) і **АТКАЗАЦЬ** (2) *зак. 1. Зак. да* адказваць. [Гануля]: *Я так і падумала, але не сказала, бо набаялася, што не патраплю вучоным па-вучонаму адказаць.* Т, 54. *На гэтае пытаньне, здаецца, кожын – не задумваючыся – павінем атказаць..* ВР.

2. *Руск. Адмовіць. Вельмі паважаны Пане Рэдактар. Не адкажэце надрукаваць у Вашай газэце гэтых колькі слоў.* ЛР.

Інф. адказаць (2): Т, 32, 54; атказаць: ВР. Абв. пр. адз. м. адказаў (3): ОШМ (2); Т, 42. Буд. адз. 3 ас. адкажа: Т, 29. Мн. 3 ас. аткажуць: ЗК, 42. Заг. мн. 2 ас. адкажэце (2): ЛР; Т, 41.

АДКАЗВАЦЬ (2) *незак. Гаварыць, казаць; даваць* адказ. [Мікіта]: *Вось, калі хто з іх [гасцей] звернеца да вас [Ганулі] з якім словам, то вы старайцеся адказваць у нос і меней ужывайце простых выразаў.* Т, 22. [Мікіта]: *Вы толькі, меджду протчым, мамаша, адкавайце, як я вас вучыў.* Там жа.

Інф. адказваць: Т, 22. Заг. мн. 2 ас. адказвайце: Т, 22.

[**АДКАЛОЦЦА**] *зак. перан.* Парваць сувязь з кім-н., выйсьці са складу якой-н. групы. *Частка яго [жыдоўства] пойдзе сваёю незаметнаю сьцежкаю, але частка напэўна адколеца і далучыць свае галасы да расійцаў..* ВМР.

Абв. буд. адз. 3 ас. адколеца: ВМР.

[**АДКІДЫ**] *толькі мн. перан.* Маральна апусцелыя людзі, злачынныя антыграмадскія элементы. *І як ішчаслівы паэт, калі ён*

можа ў той жа дзень прачытаць на мітынгу гневу і нянавісці да гэтых адкідаў чалавецтва – свае вершы, у кожным радку якіх – праклён азідным здраднікам радзімы. МП.

Р. адкідаў: МП.

[**АДКІНУЦЬ**] (2) і разм. **АТКІНУЦЬ** зак. перан. 1. Рэзка, з сілай адштурхнуць каго-н. *Мала іх навесіць На сухой асіне, Бо нават асіна Ад сябе адкіне.* МПв, 218. *Дзерава адкіне, Дзерава сухое, Сябе не спаганіць Поскуддзю такою. Там жа.*

2. Адмовіцца ад былых якіх-н. думак, пачуццяў. *Вось-жэ ўсе тые, што асталіся дома, .. павінн аткінуць ат сябе усякую слабасьць душы і цела, усякую непатрэбную трывогу.* РКр.

Инф. аткінуць: РКр. Абв. буд. адз. 3 ас. адкіне (2): МПв, 218(2).

АДКЛАДАЮЧЫ дзеепрысл. да [адкладаць]: **АДКЛАДАЮЧЫ (справы) ў доўгі мех** – пераносячы на больш позні час. [Янка]: *Не адкладаючы справы ў доўгі мех, лахі пад пахі, ды яшчэ заўтра – марш на свежае паветра!* Т, 30.

[**АДКЛІКАЦА**] незак. Ставіцца, выяўляць свае адносіны да чаго-н. *Я [Купала] дзякую тав. Гікало, які заусёды ўважліва адклікаўся на мае удачы і няўдачы на творчым шляху.* ЖН.

Абв. пр. адз. м. адклікаўся: ЖН.

АДКРЫВАЦЬ незак. Арганізоўваць, ствараць што-н. *Рада пачала працаваць, адкрываць школы і думаць, што палякі, то гэта не бальшавікі.* СНБ.

Инф. адкрываць: СНБ.

АДКРЫТА прысл. да адкрыты. Не замаскіравана, яўна. *Тое, што рабілася ў нас адкрыта ў годы рэвалюцыі 1917 году, вылілася шырокай хваляй пасля гэтага рэвалюцыі.* МІ, 17.

АДКРЫТЫ (3) дзеепрым. зал. пр. да адкрыць. 1. Які пачаў працаваць, дзейнічаць. *Арганізаваўся Беларускі Нацыянальны камітэт, .. а 12 лістапада была адкрыта сэсія Рады Б.П.Р.* СНБ.

2. У знач. прым. перан. Шчыры, без скрытнасці. *Шчаслівы сягоння той, хто можа глядзець адкрытымі вачыма ў вягеллы вочы будучыні.* ЖН.

Адкрыты ліст Янкі Купалы.

Адз. м. Н. адкрыты: АЛ. Мн. Т. адкрытымі: ЖН. Кар. адз. ж. Н. адкрыта: СНБ.

[**АДКРЫЦА**] зак. Стаць даступным для каго-н. *Паказала гэта і цяперааінная вайна, тья сотні тысяч уцекачоў, хлынуўшыя, як адкрылася граніца, з халодных раўнін Расіі ў свой родны край.* ЗС, 18.

Абв. пр. адз. ж. адкрылася: ЗС, 18.

АДКРЫЦЬ (4) зак. Знайсці, выявіць. *Ён [аўтарнік] бачыў будучыя бітвы, Ён новых ворагаў адкрыў.* УрП, 51. // *Вобразы.*

Выявіць. .. яна [судзьбіна] *можжа ў тайныя далі І адкрыць сьветы новыя ў сьвеце.* Ч, 322.

♦**Адкрыць вочы** – дапамагчы каму-н. убачыць, зразумець праўду пра каго-н. .. ты, *правадыр, нібы – яснае сонца, Мне [Купалу] вочы адкрыў на землі і неба...* ТП, 213. .. а ўсё-ж такі ён [мінулы год] *шмат чаму навучыў; і шмат каму з беларускага грамадзянства адкрыў вочы, асьлепленыя тымі ці іншымі утопіямі і абецанкамі...* СНБ.

Інф. *адкрыць*: Ч, 322. Абв. пр. адз. м. *адкрыў*: СНБ; УрП, 51. Буд. адз. 2 ас. *адкрыеш*: ТП, 213.

[АДКУЛІЦЬ] *зак. Разм. Пераварнуць, пераставіць. [Мікіта]: Вы, меджду протчым, мамаша, прышпільвайце чым-небудзь адвіснутыя матузы ад шпалераў, а я адкулью на добры бок абразы.* Т, 50.

Абв. буд. адз. 1 ас. *адкулью*: Т, 50.

АДКУЛЬ (9) і *разм. АТКУЛЬ* (2) *прысл. 1. пытальянае. З якога месца? [Гануля]: Ну і госці і Адкуль ты іх [Мікіта] выкапаў? Т, 22. Хоць сохі, хоць косы гуляюць там ратна – ня поймеш аткуль узалісь..* ЗК, 42. ВН; Т, 52.

2. адноснае. Як злучальнае слова: а) для падпарадкавання даданага сказаў месца. [Янка]: *Ваша [Мікіты] лінія..вядзе вас туды, адкуль не варочаюцца.* Т, 22. [Наста]: .. гэта апошні з роду Магіканаў, які .. пакідае сягоння нашы Менскія палестыны і махае свае крокі туды, адкуль прыйшоў. Т, 41. ДК; Т, 20; б) для падпарадкавання даданага азначальнага сказаў. *Зірнуць-жа на годы, на час мой мінулы, На край. Адкуль веяла цемрай. Трывогай..* ТП, 214. [Абарванец]: *[увайшоўшы з таго боку, адкуль Наста вышла, да кленчачага з працягнутымі рукамі Мікіты].* Т, 42. *Параўн. скуль.*

♦**Невядома адкуль** *гл. невядома.* ХБ, 29.

[АДЛАЖЫЦЬ] *зак. Адтэрмінаваць, перанесці на больш позні час, назаўсёды. [Янка]: Вяселле, цётка, адлажылі пакуль да таго часу, калі апошні акупант ад нас не выйдзе, бо пры іх нявесела на вяселлі.* Т, 54.

Абв. пр. мн. *адлажылі.* Т, 54.

[АДЛОГ] *м. Польск. Аблога. залеж. Адлогам лягуць скоро нібы, Узняты нашаю рукою...* УрП, 48.

Адз. Т. *адлогам:* УрП, 48.

[АДЛУЧЫЦА] *зак. Выйсці, адысці на пэўны час. [Мікіта]: А я папрашу пардону ў гасцей і на хвіліну адлучыся змяніць свой знадворны выгляд..* Т, 50.

Абв. буд. адз. I ас. *адлучыся:* Т, 50.

[АДМАЛЯВАЦЬ] *зак. Разм. Расказаць, паведаміць, абрысваць. [Мікіта]: Меджду протчым, мамаша, вы крыху не ў тых колерах адмялявалі ўжо гэтую трагічную гісторыю.* Т, 46.

Абв. пр. мн. адмалявалі: Т, 46.

[**АДМЕЖАВАНАСЬЦЬ**] ж. Разм. Адмежаванне. *..праступна ўтвараць нацыянальную адмежаванасьць, асноўваючыся на самабытнасьці, гэта значыць, на паказьляваваьці якой-бы ні было нацыі ці народу.* АЛ.

Адз. В. адмежаванасьць: АЛ.

[**АДМЕЖАВАЦЦА**] зак. Аддзяліцца. *..я [Купала] і пасьля Кастрычнікавае рэволюцыі не адмежаваўся, як гэта належала, абкружаючага мяне нацыянал-дэмакратычнага асяродзішча..* АЛ.

Абв. пр. адз. м. адмежаваўся: АЛ.

АДМЕННА прысл. да адменны. *Гэй, ты, моладзь, наша зме-на, Комсамольцы, комсамолкі, Як-жа светла, як адменна Свеціш колерам вясьлёкі!* СА, 178.

[**АДМЕННЫ**] (2) прым. Польшк. Адметны, своеасаблівы, адрозны. *А жыцьцё не глядзіць: яно мусіць ісьці далей сваім чародом, хоць і адменным, як у час спакойны.* ВС. Людзі чужыя змагаюць мне [Нёману] грудзі 3 новым парадкам, з адменным жыцьцём, – Роднага Ў краю тутэйшыя людзі ў скуру чужацкую лезуць жыўцом. Н.

Адз. м. Т. адменным (2): ВС; Н.

[**АДМЕРЫЦЬ**] зак. Разм. Аддзяліць, вызначыць. *Тры браты, што пуці чараўнік тры адмерыў, захацелі знаць, хто ім што зрэпіў.* Ч, 322.

Абв. пр. адз. м. адмерыў: Ч, 322.

[**АДМЕЦЕНЫ**] дзеепрым. зал. пр. да [адмесці] перан. Адхілены, адкінуты. *..толькі аддаючы свае сілы на соцыялістычнае будаўніцтва, яна [беларуская інтэлігенцыя] ня будзе адмецена жыцьцём, як агідная памятка рабочага мінулага.* АЛ.

Кар. адз. ж. Н. адмецена: АЛ.

АДМЕЦІЦЬ зак. Разм. Адзначыць, выдзеліць. *Тут з гэтых кніг павінны мы адмеціць “Методыку арытмэтыкі” Лукашэвіча і Валасковіча.* ВСп, 89.

Інф. адмеціць: ВСп, 39.

АДМІНІСТРАЦЫЯ ж. Органы кіраваньня; службовыя асобы аргана кіраваньня *..аб беларускай мове ні наша адміністрацыя, ні грамадзянства і гукаць ня хочуць, – яе бытцым-то ня бачуць.* ВР.

Адз. Н. адміністрацыя: ВР.

[**АДМІРАЮЧЫ**] дзеепрым. зал. цяп. да [адміраць]. Знікаючы; страчваючы жыццяздольнасьць. *..ў галіне індустрыяльнага і сельскагаспадарчага соцыялістычнага будаўніцтва краіна Саветаў ..дасьцігла .. посьпехаў на страх і здзіўленьне адміраючаму капіталістычнаму сьвету.*

Адз. м. Д. адміраючаму: ДНСП.

[АДМОВІЦЦА] зак. Не згадзіцца рабіць што-н. [Дама]: *Мусье беларус, не адмоўцеся, сыграйце нам [гасцям] вальца!* Т, 52. *Параўн.* адказацца.

Заг. мн. 2 ас. *адмоўцеся*: Т, 12.

[АДМЫСЛОВЫ] прым. Своеасаблівы, адметны, непаўторны. *Але абрабляюць глебу сяляне старанна: за баронамі ідуць з адмысловымі даўбяржкамi.* ПЧ.

Мн. Т. *адмысловымi*: ПЧ.

[АДНАБОКІ] прым. Аднабаковы. *Разглядаючы гэты сьпіс [табліцу], мы першым чынам заўважаем, што летапiсьня выдавецкая справа не была аднабокай.* ВСП, 89.

Адз. ж. Т. *аднабокай*: ВСП, 89.

АДНАГАЛОСНА прысл. Аднадушна. *Агульны сход пiсьменнікаў і супрацоўнікаў праўлення ССП БССР... аднагалосна вылучыў сваім кандыдатам у Вярхоўны Совет Саюза ССР Вас, Нікалай Іванавіч..* НКУС.

АДНАК¹ (2) злучн. супраціўны. Але. *Слуцк – павятовы гарадок – куды яму, здавалася бы, лезці ў людзі, ды яшчэ з сваёй газэтай! Аднак палез.* МІ, 17. *Аднак ён [настаўнік] ніў запоем, так што вучні часта заставаліся без настаўніка.* А, 328.

АДНАК² (3) пабочн. Усё ж, усё-такі. [Янка]: *А во, сын ваш [Ганулі] не забыўся, аднак, аб імянінах?* Т, 20. *...група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентоў, .. вяла шкодніцкую работу., накіроўваючы галоўныя ўдары, аднак, па лініі культуры і зямельнай эканомікі.* АЛ. СНБ, 339.

[АДНАКІ] прым. Разм. тое, што аднолькавы. *Годзе заходняй ці ўсходняй культуры! Для беларуса цана ім адна, Усе вы, паноўве, аднакай натуры: З сэрца чужога кроў ссали-б да дна.* Г, 16.

Адз. ж. Р. *аднакай*: Г, 16.

АДНАКОВА прысл. Разм. Тое, што адналькава, *Пабочныя налогі аднакова плаціюць і бедны і багаты.* ВН.

АДНАЛЬКОВА (3) прысл. Разм. У роўнай меры, ступені. *Сонца свяціла нам адналькава Гэтак нядаўна – ўчора, заўчора.. ССА, 294. Зноў адналькава свеціць нам сонца, Толькі ў вас [заходніх беларусаў] з намі [ўсходнімі беларусамі] межаў не будзе. Там жа.* *Параўн.* аднакова.

Сонца свяціла нам адналькава...

[АДНАЛЬКОВЫ] прым. Паэт. Тое, што аднолькавы. [Мікіта]: *Усё гэта тутэйшыя грата-пэрсоны, меджду протчым, людзі аднолькавага са мной светапогляду і амаль што не аднальковых рангаў.* Т, 22.

Мн. Р. *аднальковых*: Т, 22.

[АДНАСЕЛЕЦ] м. Разм. Аднасяльчанін. *У іх [сялян-беларусаў]*

цяпер наладжаны беларускі прасветны гурток, які працуе над усведамленнем сваіх аднасельцаў. МІ, 17.

Мн. Р. аднасельцаў: МІ, 17.

АДНАЧАСНА (2) і **АДНАЧАСНЕ** прысл. Разм. Тое, што адначасова. Але гэта адначасне паказвае, як кінутае здаровае зерне дарма не прападае. МІ, 17. Адначасна стары беларускі ўрад “Рада Беларускай Народнай Рэспублікі і Рада міністраў Б.Н.Р.” былі абвешчаны без абароны закону. СНБ, 338.

АДНАЧАСОВА (2) прысл. Разам. Уваходзяць адначасова з абайх дзвярэй Усходні вучоны і Заходні вучоны. Т, 25. Вучоныя канчаюць пісаць адначасова. Там жа, 26. Параўн. адначасна, адначасне.

АДНЕКУЛЬ (2) прысл. Невядома адкуль. [Мікіта]: Аяй! Аяй! А ратунку аднекуль, а збаўлення аднекуль. Т, 32. Параўн. знекуль.

[АДНОЛЬКАВЫ] прым. Такі самы. [Мікіта]: Усе гэта тупэйшыя грата-пэрсоны, меджду протчым, людзі аднолькавага са мной светапогляду. Т, 22. Параўн. аднакі, аднальковы.

Адз. м. Р. аднолькавага: Т, 22.

[АДНОСНЫ] (3) толькі мн. Характар паводзін, абыходжання каго-н. з кім-н. Заезджыя госці дзівіліся гэткаму, па-іхняму незвычайнаму, парадку ў справах адносін між людзьмі і багамі. Кз, 17. Ня могуць кожнаму з асобку падзякаваць, як гэта яны заслужылі сваімі шчырымі адносінамі к майму няшчасцю, я [Купала] лічу сваім сьвятым абавязкам хоць на гэтым месцы успомніць гэтых асоб добрым словам. ЛР.

♦**У адносінах** – з пункту гледжання. [Мікіта]: У гандлёва-прамысловых адносінах мы [Гануля і Мікіта] павінны рабіць від, што яна [паненка] і не такая, і не нейкая. Т, 34.

Р. адносін: Кз, 17. Т. адносінамі: ЛР. М. адносінах: Т, 34.

АДНОСІЦА (4) незак. 1. Ставіцца пэўным чынам, выяўляць свае адсіны. ..свабодны беларус у сваёй незалежнай дзяржаве будзе куды прыхільней адносіцца да іх [іншых нацыянальнасцей], чымся беларус, падняволены чужынцам. НДН, 19.

2. Мець адсіны, дачыненне да чаго-н. Але толькі павінен я [Купала] тут адзначыць, што гэта пятнаццацігадовая гадаўшчына не да мяне аднаго адносіцца, яна адносіцца.. да ўсяго апошніх часоў руху ў беларускім адраджэнні. ПЛП.

Інф. адносіцца: НДН, 19. Абв. цяп. адз. 3 ас. адносіцца (3): ПЛП (3).

АДОЗВА (4) ж. Пісьмовы зварот з заклікам, просьбай. Мы [беларусы] таксама памятаем, што вядомая адозва Пілсудскага, .. гаворыць пра тое, што з прыходам палякоў Беларусь атрымала волю. ОШМ. Палякі, як і бальшавікі, калі верыць адозьве начальніка Польскай дзяржавы, нясьлі з сабой вызваленне

Беларусі з адвечнага ярма. СНБ.

Адз. Н. адозва (3): ОШМ; СНБ, 340 (2). Д. адозьве: СНБ.

АДОЎ прым.: *♦Адовы врата* гл. врата.

Мн. Н. адоў: Т.

[АДПАВЕДНЫ] (2) прым. Патрэбны. Паколькі даўно ўстаноўлена, што самая ўдасканаленая спадніца без адпаведных ног не здольна да руху, .. было відавочна, што гэта фрыцы. ПСп. [Мікіта]: Страшэнна, меджду протчым, адпаведная хвіліна, каб паўтарыць мамзэль Насце сваю адвечную пропозыцыю. Т, 42.

Адз. ж. Н. адпаведная: Т, 42. Мн. Р. адпаведных: ПСп.

[АДПЛАЦІЦА] зак. Разм. Аддзякаваць, разлічыцца за што-н. Так, значыцца, ваша ўсходняя і заходняя культура адплацілася за тья мільёны ахвяр, што паляглі за вашы дзяржаўныя фальшывыя фетышы. Тж, 16.

Абв. пр. адз. ж. адплацілася: Тж, 16.

[АДПЛАЦІЦЬ] і разм. **[АТПЛАЦІЦЬ]** зак. 1. Адказаць якімі-н. дзеяннімі, учынкамі на чые-н. дзеянні, учынкi. *Атплацілі роднай матцэ Княжэняты-дзеці: Відмай кінулі бадзяца, Сіратой гібеці.* Дз, 191.

2. перан. Адпомсціць. *І ворагам за смерць адплацім грознай смерцю, Вышэй падымем сцяг, што выпаў з слаўных рук.* СК, 158.

Абв. пр. мн. атплацілі: Дз, 191. Буд. мн. 1 ас. адплацім: СК, 158.

АДПЛЮШЧАЦЬ незак: *♦Адплюшчаць вочы* – разумець праўду пра каго-н., паказваць сутнасць чаго-н.. [Янка]: *Мы [беларусы] як бы пачынаем ужо адплюшчаць вочы і паўставаць проці тэй паганай маны, што мы не ёсць мы.* Т, 35.

Инф. адплюшчаць: Т, 35.

[АДПОР] м. Адбіццё нападу. ..байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёкаўсходняга фронта далі сакрушаючы адпор зарваўшымся самураям. ВГ.

Адз. В. адпор: ВГ.

АДПРАЎЛЯЦЬ і разм. **АТПРАЎЛЯЦІ** незак. 1. Пасылаць каго-н. куды-н. [Мікіта]: *..будуць дабравольна браць маладых мусы і дабравольна адпраўляць іх на Урангелеўскі фронт.* Т, 55.

2. перан. Святкаваць, спраўляць. *Што нам кажэ [душа] ночкай цёмнай На мяжы ў пракляцьці, Як Дзяды ў нас векапомны Стануць атпраўляці.* Дз, 192.

Инф. адпраўляць: Т, 55; атпраўляці: Дз, 192.

[АДПЫТЛЯВАЦЬ] зак. Разм. Падрыхтаваць, адшліфаваць. *Г я пачаў пісаць стаці, пісаць аб Антанце. Перагледзеў сто і адну газету і адпытляваў.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. м. адпытляваў: Ан, 19.

[АДРАБЛЯЦЬ] незак: *♦Адрабляць крукам* – адпрацоўваць

сагнуўшыся. *Як адрабляў крукам пашчыну пану... Пан гуляў панам, нявольнікам быў я* [дзед]. Д, 73.

Абв. пр. адз. м. адрабляў: Д, 73.

[АДРАДЖАЊІЗМ] м. *Наватв., пагардл. Тое, што адраджэнне. .. я [Купала] падпаў пад уплыў нашаніўскага дробнабуржуазнага і кулацкага нацыяналістычнага адраджанізму, захапіўся гэтымі адраджэнцкімі ідэямі нацыянал-дэмакратычнай дзяржаўнасьці.* АЛ.

Адз. Р. адраджанізму: АЛ.

АДРАДЖЭЊНЕ (4) н. Абуджэнне да новага жыцця; аднаўленне, абнаўленне. *Ні адно на свеце адраджэнне народу, ні адна вялікая ідэя не пашыралася так шпарка, як ідэя нацыянальнага адраджэння беларускага народу.* ПЛП. .. яна [гадаўшчына] адносіцца да .. усяго апошніх часоў руху ў беларускім адраджэнні. Там жа. *Параўн. адраджанізм, адраджэнцтва.*

Адз. Н. адраджэнне: ПЛП. Р. адраджэння (2): ПЛП; СНБ, 336–337. М. адраджэнні: ПЛП.

[АДРАДЖЭЊЦКІ] прым. *Пагардл. Які мае дачыненне да адраджэнцтва. .. я [Купала] падпаў пад уплыў нашаніўскага дробнабуржуазнага і кулацкага нацыяналістычнага адраджанізму, захапіўся гэтымі адраджэнцкімі ідэямі нацыянал-дэмакратычнай дзяржаўнасьці.* АЛ.

Мн. Т. адраджэнцкімі: АЛ.

[АДРАДЖЭЊЦТВА] н. *Разм., пагардл. Тое, што адраджэнне. ..я [Купала] стаў адным з ідэолягаў буржуазна-дэмакратычнага адраджэнцтва і “незалежнасці”.* АЛ. *Параўн. адраджанізм.*

Адз. Р. адраджэнцтва: АЛ.

АДРАЗУ (8) прысл. 1. Неадкладна, зараз жа. [Мікіта]: *..хай сабе ідуць [немцы], .. буду зноў засядаць ў губарнатарскай канцылярыі.* [Наста]: *Ого! Так адразу.* Т, 24.

2. З самага пачатку. [Дама]: *Я заўважыла адразу, што вы [Мікіта] прайшлі добрую адукацыю.* Т, 29. *Сабе ўжо і дэпутата Выбрала [бабулька] адразу – Варашылаву свой голас Аддам з сэрцам разам.* Вб, 237. Т, 25, 33, 58 (2).

3. Непасрэдна за чым-н. [Пан]: *Як з’явіцца [Мікіта] з гэтым палонным да новае ўлады, то ваш прэсціж адразу падымецца ў яе [Насты] вачах на сто процантаў.* Т, 52.

[АДРЫВАЦЬ] незак. перан. Разлучаць, пазбаўляць. *Дэспатычная Расія царскага ўраду адрывала нашых дзецюкоў ад родных хат, ад родных матак і гнала ў далёкі свет.* БВ, 16.

Абв. пр. адз. ж. адрывала: БВ, 16.

АДРЭЗАЦЬ зак. перан. Зрабіць немагчымым дасягненне якой-н. мэты. [Спраўнік]: *Вораг не спіць і ўжо блізка: можа адрэзаць нам*

усе ходы для адступлення. Т, 38.

Инф. адрэзаць: Т, 38.

[АДРЭКАЦЦА] (2) *незак. Разм. 1.* Парываць сувязь, адносіны з кім-н. *Адрэкайцеся-ж хутчэй ад сваёй нацыі ды крычыце, што вы палякі, – тады вас будуць вучыць [рэлігіі] па польску!* ВР.

2. Адмаўляцца. *Так, Літоўцы [клэўсі] цяпер паразумнели и цэлыми вёскамі адрэкаюцца піць гарэлку.* УП.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *адрэкаюцца:* УП. Заг. мн. 2 ас. *адрэкайцеся.*

АДСАБУРАВАЦЬ *незак. Наватв.* Абнаўляць, узводзіць. [Мікіта]: *А цяпер займеся адсабураваць сценкі.* Т, 50.

Инф. адсабураваць: Т, 50.

[АДСАКАТАЦЬ] *зак. перан. Разм.* Прагаварыць; адбалбатаць, пратараторыць. [Гарошка]: [да Алёнкi]. *А ты, сарока, калі ўжо адсакатала сваё, аддала б настаўніку тое, што прывезла.* Т, 30.

Абв. цяп. адз. ж. *адсакатала:* Т, 30.

[АДСТАВАЦЬ] *незак. перан.* Пакідаць у спакоі, не турбаваць, не назалаяць. *Не хацелі спачатку прынімаць новай веры дрэговічы і крывічы, ды палачане ад іх не адставалі..* Кз, 17.

Абв. пр. мн. *адставалі:* Кз, 17.

[АДСТАЦЬ] (2) *зак. 1.* Не паспець за другімі. [Чырвонаармеец]: *Ці няможна ў вас, таварышы, перасядзець, пакуль сцягнее? Бо я адстаў ад сваёй часці..* Т, 52.

2. *Зак. да адставаць.* [Гарошка]: *Як людзі казалі, і мой Юрка не адстаў. Вылез на вуліцу і давай з іншымі на чым свет шумець..* Т, 44.

Абв. пр. адз. м. *адстаў* (2): Т, 44, 52.

АДСТАЯЦЬ *зак. да адстойваць.* Слабейшыя народы .. змагаюцца толькі за тое, каб жыць, каб адстаяць сваю незалежнасць .. СНБ.

Инф. адстаяць: СНБ.

[АДСТОЙВАЦЬ] *незак. перан.* Абараняць што-н. ад нападу ворага. *Нашы бяспрашныя байцы-пагранічнікі .. мужна адстойваюць кожную пядзь свяшчэннай зямлі.* ВГ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *адстойваюць:* ВГ.

АДСТОЙВАЮЧЫ *дзеенпрысл. да адстойваць.* *Яшчэ ў годы грамадзянскай вайны Вы, Нікалай Іванавіч [Ежоў], нямала зрабілі для беларускага народа, адстойваючы яго самастойнасць ад нямецкіх і польскіх фашыстаў..* НКУС.

АДСТРАШЫЦЬ (2) *зак. да адстрашваць ..палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацыяналістамі і чорнасоцэнцамі, абы толькі заціснуць беларускі рух, абы адстрашыць беларусоў ад жадання вучыцца рэлігіі па беларуску.* ВР. *Багоў я [аўтарнік] вашых [людзей] ім [новым богам] адстрашу і кіну вас да яго ног.* УрП, 52.

Инф. *адстрашыць*: ВР. Абв. буд. адз. I ас. *адстрашу*: УрП, 52.

АДСТУПАЦЬ (2) *незак.* Адыходзіць назад пад націскам наступаючых сіл. [Спраўнік]: *Часова адступаць прышлося*. Т, 37. [Спічыні]: *А я страшэнна не люблю спатыкацца з ворагам, калі ён наступае і калі ён адступае*. Там жа, 41.

Инф. *адступаць*: Т, 37. Абв. цяп. адз. 3 ас. *адступае*: Т, 41.

АДСТУПІЎШЫ *дзеерысл. да адступіць*. Ступіўшы назад, аддаліцца ад каго-н. *Мікіта, адступіўшы колькі крокаў назад, выцягвае рукі ўверх*. Т, 59.

[АДСТУПЛЕННЕ] (2) і *разм.* **АТСТУЛЕННЕ** *н.* Дзеянне па дзеясл. адступаць. *Як пачалося атступленне рускага войска, следам за японскімі салдатамі набеглі хунхузы і пачалі паліць афіцэрскія кватэры*. ПДз. [Спраўнік]: *Вораг не спіць і ўжо блізка: можа адрэзаць нам усе ходы для адступлення*. Т, 38.

Адз. Н. *атступленне*: ПДз. Р. *адступлення*: Т, 38. М. *адступленні*: Т, 34.

АДСУНУТЫ *дзеерым. зал. пр. да адсунуць*. Аддалены. *Мы [беларусы] крыху адсунуты ад мора, але і Швейцарыя не мае мора*. Нз, 14.

Кар. мн. Н. *адсунуты*: Нз, 14.

[АДСУНУЦЬ] *зак.* Перасунуць, пераставіць. [Мікіта]: *І зусім яшчэ не час [разыходзіцца], меджду протчым, найяснейшыя госці, вось адсунем стол і ... [патанцуем]*. Т, 28.

Абв. буд. мн. I ас. *адсунем*: Т, 28.

[АДСУШЫЦЬ] *зак. перан. Разм. У знач. безас.* Ссушыць. *Каб таму па локаць Адсушыла рукі і аб сьценку біўся Ад балеснай мукі, – Хто сушыў у няволі Люд наш працавіты..* К.

Абв. пр. адз. н. *адсушыла*: К.

АДСЮЛЬ (2) *прысл.* У выніку гэтага. *Адсюль такая прыязнь, любоў, глыбокая сімпатыя да нас – людзей савецкае краіны*. ПЧ. *Адсюль варожасць да фашызма, да яго захопніцкіх мэтай*. ПЧ. *Параўн. адгэтуль у 1 знач.*

[АДТОЧВАЦА] *незак. перан.* Удасканалвацца. *На аснове ўсіх нечуваных дасягненняў вырасла і адточваецца.. беларуская мова*. ШБСЯ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *адточваецца*: ШБСЯ.

[АДТРЫМАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да адтрымаць. Разм.* Атрыманы. *Кароценькая вестка, адтрыманая намі ўчора з Варшавы, ...павінна збудзіць у кожнага беларуса .. вялікае здавальненне і сьвятую радасць*. БСУ.

Адз. ж. Н. *адтрыманая*: БСУ.

АДТУЛЬ *прысл.* З таго месца, з таго боку. *Камісары ўцяклі ў Бабруйск, а адтуль у Смаленск*. СНБ, 340. *Параўн. адтуля, зтуль*.

АДТУЛЯ прысл. Разм. Тое, што адтуль. А як згіну, то зязюля Прыляціць да вас адтуля І ля вокнаў, ля хаціны Закукуе, што я згінуў. ГЖУ.

[АДУКАВАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да адукаваць. У знач. прым. Рознабаковы, з шырокай адукацыяй. Ён [Баця], вядома, не хоча рыхтаваць адукаваных, сацыяльна-свядомых людзей.. 114.

Мн. В. адукаваных: ПЧ.

[АДУМ] м. Разм.: **ЎЖыць сваім адумам** гл. жыць.

Адз.: Т. адумам: Т, 21.

АДУСЮЛЬ прысл. З усіх бакоў. Хіба можа ён [абываталь] адважыцца на беларускую школу, калі беларушчына цэлымі соткамі год ганьбілася і выганялася адусюль, адкуль можна было? ДК.

[АДУКАЦЫЯ] (2) ж. Навучанне, асвета. [Дама]: Я заўважыла адразу, што вы [Мікіта] прайшлі добрую адукацыю. Т, 29.

[Мікіта]: Як гэта міла з вашага [Спічыні] боку, што нават і ў гэтакі трывожны час вы не забываецеся аб маёй адукацыі! Там жа, 49.

Адз. В. адукацыю: Т, 29. М. адукацыі: Т, 49.

[АДХОДЗЯЧЫ] дзеепрым. незал. цяп. да адыходзіць. У знач. наз. Той, хто адходзіць за кім-н. Поп: (ідучы ўслед за адыходзячымі, паказваючы на іх рукой). Акі тціцы небесныя, отлетаюшчы на змнее время в жаркія страны. Т, 38.

Мн. Т. адходзячымі: Т, 38.

АДХРЫСЬЦІЦА зак. перан. Пазбавіцца. ..усе дзяржавы, апрача, разумеецца, Вялікарусі, усімі сіламі стараюцца адхрысьціцца ад гэтага раю. СНБ.

Инф. адхрысьціцца: СНБ.

[АДЦЯГВАЦЬ] незак. Адстаўляць, адводзіць назад. [Мікіта]: ..як будзеце [Гануля] вітацца, то адну нагу назад адцягвайце – рабеце рэвэранс. Т, 22.

Заг. мн. 2 ас. адцягвайце: Т, 22.

[АДЦЯРЭБІЦА] зак. перан. Разм. Адчапіцца. [Мікіта]: Як чуць што зблышыў, дык і пачнуцца ўсялякія суды ды перасуды .. і так пайшла пісаць губэрня – не адцярэбілася. Т, 21.

Абв. буд. адз. 2 ас. адцярэбілася: Т, 21.

[АДЦЯЦЬ] зак.: **ЎАдцяць доўгія рукі** – пазбавіць магчымасці рабіць што-н. Тут рада адна: трэба адцяць доўгія рукі турка, каб ня псаваў ён хрысьціянскіх дзяцей.. ДК.

Инф. адцяць: ДК.

[АДЧАПІЦА] (2) зак. перан. Разм. Адстаць, пакінуць у спакоі. Адчапіся, дзеўка! Што ты ка мне [Янку] маеш? ЕЯП. [Янка]: Дайце [Мікіта] яму [немцу] тры рублі, і адчэпіцца. Т, 33.

Абв. буд. адз. 3 ас. адчэпіцца: Т, 33. Заг. адз. 2 ас. адчапіся: ЕЯП.

[АДЧУВАННЕ] (3) н. Разуменне, усведамленне. *Сьветлару-
сяя гладзь расхвалёных ніў Уліла мне [Купале] ў душу адчуваньняў
разьліў. АР.*

Адчуваньняў разьліў.

Мн. Р. адчуваньняў: АР (3).

[АДЧУВАЦЦА] *незак.* Усведамляцца, становіцца зразумелым.
.. ў галіне літаратуры і мастацтва гэтакіх посьпехаў і такога
шпаркага разьвіцця не адчувалася. ДНСП.

Абв. пр. адз. н. адчувалася: ДНСП.

[АДЧУВАЦЬ] (3) *незак.* Усведамляць, зведваць. *Капіталі-
стычны сьвет усё з большай і большай трывогай .. сочыць за
гэтай соцыялістычнай будоўляй, добра ведае і адчувае, што
справядлівай гісторыяй ужо палічаны апошнія гадзіны яго існа-
ваньня. АЛ. Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашае
краіны.. мы [дэлегаты] з хваляваннем адчувалі на афіцыйных
прыёмах.. ПЧ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. адчувае: АЛ. Мн. І ас. адчуваем: ШБСЯ.

Пр. мн. адчувалі: ПЧ.

[АДЧУЦЬ] (2) *зак.* да адчуваць. *Сягодня кожны, каму не
атуманіла расійская і польская рэакцыя мазгоў, адчуе і разумее,
які шырокі размах .. прыняла наша справа над адбудаваннем
сваёй незалежнай бацькаўшчыны! МІ, 17. Вольна ўздыхнулася,
калі пераехалі мы [дэлегаты] праз мяжу ў СССР, адчулі сябе
дома. ПЧ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. адчуе: МІ, 17. Пр. мн. адчулі: ПЧ.

[АДЧЫНЕННЫ] *дзеерым.* зал. пр. да адчыніць у 1 знач.
*А тут [на Меншчыне] – у канцы верасьня я [С.Меч] працаваў каля
адчыненага вакна.. ХБ, 29.*

Адз. н. Р. адчыненага: ХБ, 29.

[АДЧЫНІЦЦА] *зак.* ◊Адчыняцца дзверы варот гл. дзверы.

Абв. буд. мн. 3 ас. адчыняцца: ТП, 216.

АДЧЫНІЦЬ (5) і разм. [АТЧЫНІЦЬ] *зак.* 1. *Зак.* да адчы-
няць.. [Мікіта]: *Добрыя людзі адчынілі склад.. – бяры хто хочаш
і калькі хочаш. Т, 54. Прасіце, і вам будзе дадзена; даб'вайцеся,
і вам атчыняць ... А мы ніколі не прасілі, ніколі не дабіваліся
правоў для беларускай мовы. ВР.*

2. *перан.* Пачаць сваё існаванне, дзейнасць. *Калі трэба,
напрыклад, адчыніць школу, дык склікаюць бацькоў і ставяць
пытанне: якую яны хочуць школу. ДК. Справа канчаецца тым,
што школа не адчыняецца, бо трэ́ было адчыніць адну, а тут
дамагаюцца трох. Там жа.*

Інф. адчыніць (2): ДК (2). Абв. пр. мн. адчынілі: Т, 54. Буд. адз.
І ас. адчыню: Т, 25.

Мн. 3 ас. *адчыняць*: ВР. Заг. мн. 2 ас. *адчынеце*: Т, 32.

АДЧЫНЯЦЦА *незак.* Адкрывацца. *Справа канчаецца тым, што школа не адчыняецца, бо трэ' было адчыніць адну, а тут дамагаюцца трох.* ДК.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *адчыняецца*: ДК.

АДЧЫНЯЦЬ (2) і *разм.* **АДЧЫНЯЦІ** *незак.* Адкрываць што-н. *Гануля меціцца ісці адчыняць, але заклапочана тым, у якія дзверы ўперад пайсці.* Т, 25. [Наста]: [*падбегшы да Ганулі*]: *Вы, мадам, ідзеце адчыняць тэя дзверы, а я адчыню гэтыя.* Там жа.

◊**Адчыняці дзверы** – пра намер пазбавіцца ад каго-н. *Вам [народу] толькі адчыняці дзверы І гнаць багоў сваіх старых.* УрП, 52.

Інф. *адчыняць* (2): Т, 25 (2); *адчыняці*: УрП, 52.

АДЧЭПНЫ *прым.* У знач. наз. Тое, што робіцца для каго-н., каб адчапіўся. *Побач з Госиздатом дрэмле й наша “Паліт-прасьвета”, якая надрукавала пабеларуску, як-бы адчэпнага чатыры лістоўкі..* ВСП, 92.

Адз. м. Р. *адчэпнага*: ВСП, 92.

[АДШЛІФАВАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да адшліфаваць. перан.* Спрактыкаваны, натрэніраваны. [Мікіта]: *Аратар, маючы кожны раз напатагове адшліфаваны практыкай язык, заўсёды патрапіць выпутацца з бяды.* Т, 36.

Адз. м. В. *адшліфаваны*: Т, 36.

[АДЫГРАЦЬ] *зак.:* ◊**Адыграць ролю** – мець значэнне. *Якую ролю я [Купала] асабіста і мая літаратурная творчасць адыгралі ў гэтай контррэвалюцыйнай дзейнасці беларускага нацыянал-дэмакратызму?* АЛ.

Абв. пр. мн. *адыгралі*: АЛ.

[АДЫСЦІ] (2) і *разм.* **[АДЫЙСЦІ]** *зак. 1.* *Перайсці ва ўласнасць каго-н. .. пасля падзелу Польшчы Беларусь адышла к Маскоўчыне..* БВ, 16.

2. *перан.* Памерці. *А ўспомні-прыпомні ішчасьліу, нешчасьлівы, Аб тых, што ў сьвітаньні на век адыйшлі..* В.

◊**Адысці на другі план, на апошні закутак** – страціць актуальнасць, стаць другарадным. *Кліч “Зямля і воля працоўнаму лоду!”, сціхшы сьгодні ў нашым краю праз варункі ваеннай завірухі, як бы адышоў на другі план, на апошні закутак.* ЗС, 17.

Абв. пр. адз. м. *адышоў*: ЗС, 17. ж. *адышла*: БВ, 16. Мн. *адыйшлі* : В.

[АДЫХОДЗІЦЬ] *незак.* *Пакідаць ранейшае месца, аддаляцца ад чаго-н. Мікіта адыходзіць ад сваіх гасцей.* Т, 25.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *адыходзіць*: Т, 25.

АДЫХОДЗЯЧЫ *дзеерпысл. да адыходзіць. І потым, адыходзячы ў глухую ночку, Назад сумысьля азірнецца ён [бежанец] у мгле.. ВБЛ, 80.*

АД'ЯЗДЖАЮЧЫ *дзеерпысл. да ад'язджаць. Аддаляючыся ў іншае месца; выбіраючыся ў дарогу. [Мікіта]: Апрача таго, нас бацька Пурышкевіч, быўшы ў Менску тут, замеціў і, ад'язджаючы, на гэтую місію багаславіў. Т, 38.*

АЕЙ (3) *выкл. Разм. Выражае розныя пачуцці здзіўленне, радасць і інш. [Наста]: Аей, што я бачу?! Без усякае цэрамоніі нашаму дзявоцкаму стану канкурэнцыю робіце [Мікіта].. Т, 24. [Мікіта]: Чаму ж ты скрозь дна не правалілася, мая ты пажарная каманда? Аей! Аей! Т, 33.*

АЖ¹ (20) *часц. Узмацяляная. ..я [С. Меч] любавайся-б гэтымі махрастымі залаціста-жоўтымі бярэзінамі, што аж гараць на фоне сасновага бору. ХБ, 29. Паглядзеў я [Купала], і мяне аж у холад кінула. Ан, 19. // Паркрэслівае крайнюю мяжу выяўленне якой-н. уласціваасці. [Янка]: Аж у Вільню! [Гарошка]: А так, аж у Вільню, пане настаўнік. Т, 30. // Ужываецца пры выказванні раптоўнасці, нечаканасці. Так сабе груган з ваўком Гутарку разводзяць. Аж тут к ім саюзнік-госць! .. Пц. Прыходжу. Азірнуўся. Аж мне і дрыжыкі пабеглі па скуру. Ан, 19. Ан, 19; ВБ; Дз, 190; ЗК, 43; ЛР; Нз, 14; ПН, 47; См, 90; СК, 158; СТ; Т, 20, 54; УПУВ; Ч, 324.*

АЖ² (3) *злучн. 1. Супраціўны. Здавалася, ноч не пяройдзе, Іржа ня зрызе вечных путаў, – Аж бліснуў пажар на ўсходзе, І орогнулі рабскія скруты. Кр, 77. Параўн. ажно² ў 1 знач.*

2. *Выніковы. Замерла песьня. Грозна рэхі, Пашлі па пушчах, на лясах, Аж сьціхлі птушыныя сьмехі, Аж вецер сьцішыцца ня мог. УрП, 49. Параўн. ажно² ў 2 знач.*

АЖНА *гл. АЖНО.*

АЖНО¹ (2) *часц. Разм. Узмацяляная. Падкрэслівае крайнюю мяжу чаго-н. І рэха ляцела ляцела дарогаю слаўнай, Ажно з-пад Эльбруса і да Беларусі. ПСС, 232. ..тысячы з медзі літых званоў [сталі] хвалу яму [новаму богу] разносіць, а так далёка, як зямля наша вяліка, і яшчэ далей, ажно на край свету. Кз, 17.*

АЖНО² (9) і **АЖНА** *злучн. Разм. 1. Тое, што аж² у 1 знач. Доўга ці каротка Ваяваў наш Янка, Ажно ў вёску ён дарожкай Прэціца, як маланка. ЕЯП.*

2. *Тое, што аж² у 2 знач. І ў Галінкі – дзіцяняткі Ад такой гаворкі Ажно йскрацца вачаняткі, Нібы ў небе зоркі. Вб, 237. І ручыла, шанцавала У бітвах цяжкіх яму [Данілу], Ажна вораг напужаны Дзіваваўся таму. ПСД. Б, 18; Дз, 189; СА, 182; Т, 35, 55, 57; Ш².*

[АЖЫВАЦЬ] *незак. Адраджацца. Яны [нацыяналісты], як тые*

груганы, прывыклі ўжо клеваць бытцым-то мёртвае цела нашага народу і, убачыўшы, што гэты народ ажывае, спудзіліся, што ім пажывы не хавае! ВР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *ажывае*: ВР.

[АЖЫВІЦЬ] *зак. да ажыўляць у 2 знач. перан. Напоўніць жыццём. .. выгляне добрае, прыветлівае сонцэ і ажывіць сваімі праменямі нашы загоны і сенажаці.* РКр.

Абв. буд. адз. 3 ас. *ажывіць*: РКр.

[АЖЫЎЧЫ] *прым. Польск. Тое, што ажыўляючы. Тае сьнег, таюць сковы зімы ледзяністыя, Сонцэ з ласкай ажыўчай гуляе ў прывольлі..* ТС, 74.

Адз. ж. Т. *ажыўчай*: ТС, 74.

[АЖЫЦЬЦЯЎЛЕНЬНЕ] (2) *н. Дзеянне па дзеяслову ажыццяўляць. Для ажыццяўленьня гэтае мэты група контррэволюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентоў.. вяла шkodніцкую работу..* АЛ. Я [Купала] *..не дапамагаў з усёй адданасьцю і захапленьнем заветных лятученьняў чалавецтва, ажыццяўленьню соцыялізму.* АЛ.

Адз. Р. *ажыццяўленьня*: АЛ. Д. *ажыццяўленьню*: АЛ.

[АЖЫЦЬЦЯЎЛЯЦЦА] *незак. Здзяйсняцца, рабіцца рэальнасцю. Шкодніцца, .. інтэрвенцыя, усё гэта пускаецца ў ход,.. абы толькі ўзарваць пляцэдавы план, які ажыццяўляецца нячуваным уздымам і захапленьнем рабочай клясы.* АЛ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *ажыццяўляецца*: АЛ.

[АЖЫЦЬЦЯЎЛЯЦЬ] *незак. Здзяйсняць. У СССР .. рабочая кляса, у цесным саюзе з бяднячка-серадняцкімі масамі сялянства,.. рэальна ажыццяўляе заветныя ідэалы.. Маркса і Леніна, .. будзе соцыялістычнае грамадства.* АЛ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *ажыццяўляе*: АЛ.

[АЗВАЦЦА] *зак. Разм. Прагучаць, загучаць. .. Жалейка азвецца з вясны над бярозкай, – Ня ўцешыць яна бедака.* ЗК, 43.

Буд. адз. 3 ас. *азвецца*: ЗК, 43.

[АЗВЯРЭЛЫ] (3) і **[АЗЬВЯРЭЛЫ]** *прым. Злы, шалёны, раз'юшаны. Паўстаў народ, як і ў мінулых ён стагоддзях, За волю, за зямлю, супроць сатрапаў азвярэлых.* ПНд, 314. Быў [паніч], як бацькі, азвярэлай скацінай, Катаваў, гвалціў дзяўчат парабчанскіх. Мц, 74. // *перан.* Вельмі моцны, парывісты, халодны. *Яшчэ вісеў на бліжкім ліхтары Яўрэй апошні, і азвярэлыя вятры Ад жудасьці, ад сораму і дыму яшчэ зрывалі тэлеграму з тыну..* ВБЛ, 80.

Адз. ж. Т. *азвярэлай*: Мц, 74. Мн. Н. *азвярэлыя*: ВБЛ, 80. Р. *азвярэлых* (2): НКУС; ПНл, 314.

[АЗІРАЦЦА] (2) *незак. Аглядацца. Хто йшоў ззаду, а хто з боку,*

Азіраўся назад, А Даніла ўсюды ўперад Выступаци быў рад. ПСД. // Паглядаць вакол сябе. Вучоныя канчаюць пісаць адначасова, бяруцца за падзорныя трубы, азіраюцца. Т, 26.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *азіраюцца*: Т, 26. Пр. адз. м. *азіраўся*: ПСД.

АЗІРАЮЧЫСЯ *дзеерысл. да азірацца ў 1 знач.* [Янка]: [*азіраючыся на накой да Ганулі*]: *Але ваша хата, цётка, неж змянілася.* Т, 44.

АЗІРНУЎШЫСЯ *дзеерысл. да азірнуцца ў 2 знач.* *Азірнуўшыся ясным вокам і ўдумаўшыся шчырай думкай на пройдзеныя гэтыя 15 год, мы бачым.. што было сном, тое стала явай..* ШБСЯ.

АЗІРНУЦА (5) *зак. 1. Зак. да азірацца ў 1 знач.* *Прыходжу. Азірнуўся. Аж мне і дрыжыкі пабеглі па скуры.* Ан, 19. *Так паехаў сын Даніла Сам сабой на вайну, Азірнуўся на хаціну Дызмахнуў слязіну.* ПСД. *Зірні-ж, азірніся, шчасліў, нешчаслівы І заўтра на поле да сох, як адзін!* В.

2. перан. *Успомніць. Паглядзіце, азірніцеся, таварышы, на нашу моладзь, на нашу слаўную Чырвоную армію, якая стаіць на стражы нашых граніц.* ДЖ.

Абв. пр. адз. м. *азірнуўся* (2): Ан, 19; ПСД. Буд. адз. 3 ас. *азірнецца*: ВБЛ, 80. Заг. адз. 2 ас. *азірніся*: В. Мн. 2 ас. *азірніцеся*: ДЖ.

[АЗНАЧАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да азначыць.* Акрэслены. [Янка]: *Яшчэ ясна азначанай мэты не можам сабе ўявіць.* Т, 35.

Адз. ж. Р. *азначанай*: Т, 35.

[АЗНАЧАЦЬ] *незак. перан.* Называцца. *Хор запяў нейкую песню – якая азначала на афішах: “беларускі гымн”.* СБНГ.

Абв. пр. адз. ж. *азначала*: СБНГ.

АЗІЯТ м. Карэнны жыхар Азіі. – *О, каб не ў краты толькі з крат!?* *Паклон аддаў вам [бальшавікам] азіят..* ПВ.

Адз. Н. *азіят*: ПВ.

АЗЬВЯРЭЛЫ *гл. АЗВЯРЭЛЫ.*

[АЗЬВЯРЭНЬНЕ] н. *Разм.* *Азвярэласць. Капіталістычны сьвет усё з большай і большай трывогай, азьвярэньнем і нянавісьцю сочыць за гэтай соцыялістычнай будоўляй..* АЛ.

Адз. Т. *азьвярэньнем*: АЛ.

[АЗЭФЫ] *толькі мн.* Агульн. да *Азэф*. [Янка]: *Для вашага [Мікіты] гонару падавай вам мацярынскі язык цароў, Мураўёвевешацеляў, Распуцінаў, Азэфаў і ўсяя кампаніі падобных ім..* Т, 49.

Мн. Р. *Азэфаў*: Т, 49.

АЙ *выкл.* *Выказвае здзіўленне, радасць.* [Мікіта]: *Ай, госці ідуць! ..пабягу спаткаць.* Т, 24.

[АЙЧЫЗНА] *жс.: ДАйчызна-маці: А трызну па айчызнамаці Ён [народ] справе ў гэты цяжкі год.* ГП, 8.

Адз. М. айчызне: ГП, 8.

[**АЙЦЕЦ**] м. Польшк.: •**Айцец духоўны** – тое, што аецц ду-
хоўны. *Айцу духоўнаму маё сыноўняе упакарэнне!* Т, 37.

Адз. Д. айцу: Т, 37.

[**АЙЧЫНА**] (2) ж. Тое, што бацькаўшчына ў 1 знач. Да хва-
лы шлях айчыне пакажы [ваяк], змяці з палёў яе чужых бадзяк,
На стражы стань гранічнае мяжы... Пт. Гандляры айчынай Па
чужым заказе... Вынішчыць дашчэнту гэтую заразу! МПв, 218.
Параўн. ойчызна, оцечэство.

Адз. Д. айчыне: Пт. Т. айчынай: Шв, 218.

[**АКАДЭМІК**] (2) м. Асоба з вышэйшым вучоным званнем.
З пашанай *Акадэмік Беларускай і Украінскай Акадэміі Навук*
Я. Купала. ШБСЯ. [Мікіта]: ..не забывайцеся, пане беларус, што
я найздальнейшы вучань акадэмікаў Скрынчанкі й Саланевіча.
Т, 23.

Адз. Н. акадэмік: ШБСЯ. Мн. Р. акадэмікаў: Т, 38.

[**АКАДЭМІЯ**] ж. Вышэйшая дзяржаўная навуковая ўстанова.
*Гэта можа пацьвердзіць хоць-бы нацыянальна-культурная па-
літыка, якая праводзіцца недалёка ад нас – за пагранічнымі
слупамі, дзе ня толькі не ствараюць акадэміі, а разбураюць
нават беларускія школы..* ГНД.

Мн. Р. акадэміі: ГНД.

[**АКАЗАНЫ**] (2) дзеерым. зал. пр. да аказаць. Вялікае даве-
р'е, аказанае партыяй да савецкіх пісьменнікаў. само сабой
абавязвае іх апраўдаць гэта давер'е.. ДНСП. .. скарыстаўшыся
давер'ем, якое аказана было ім [беларускім нацыянал дэмократам]
з боку савецкай улады.., [яны] праводзілі свае шкодніцкія.. ідэі на
культурным фронце. АЛ.

Адз. м. Н. аказанае: ДНСП. Кар. адз. н. Н. аказана: АЛ.

[**АКАЗАЦЦА**] (2) зак. З'явіцца на справе, у сапраўднасці. *Як
дамоў вярнуўся меншы [сын], Сьвету як увідзеў, – Аказаўся дась-
ціпнейшы, Чым сярэдні, ў крыўдзе. Дз, 190. Найболей пладаві-
тымі, чыннымі й рухавымі ў падгатоўцы матэр'ялу й друка-
ваньні.. аказаліся быўшы Навукова-Літаратурны АДДзел.. і быў-
шае В-ва "Адраджэньне"...* ВСП, 90–91.

Абв. пр. адз. м. аказаўся: Дз, 190. Мн. аказаліся: ВСП, 91.

[**АКАЗАЦЬ**] (4) зак. Здзейсніць, праявіць. *На зямства малая
надзея – яно недаўна у нашым краю заведзена і дзеля таго не
можэ яшчэ аказаць вялікай падмогі. ВС. У часе гэтай маеі
[Купалы] хваробы шмат асоб аказалі мне напраўдзе братнюю
помач і апеку. ЛР.*

Інф. аказаць (2): ВС; ПЛП. Абв. пр. адз. м. аказаў: ЛР. Мн.
аказалі: ЛР.

[**АКАЗЫВАЦЦА**] *незак. Разм. У знач. пабочн. Як выяўляецца, высвятляецца. Аказываецца мэтоды дзяржаўнай гаспадаркі польскіх эндэкаў мала чым розьняцца ад мэтодаў расійскіх бальшавікоў. СНБ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *аказываецца*: СНБ.

АКАЛОДАЧНЫ *прым.:* • **Акалодачны надзірацель** *гл. надзірацель.*

Адз. м. Н. *акалодачны*: Т, 61.

[**АКАНОМСКІ**] *прым. да аканом. Двор глядзіць на селяніна, як на “люд рускі”, як на быдла, над каторым можна толькі стаяць з бізунам аканомскім.. Нз, 14.*

Адз. м. Т. *аканомскім*: Нз, 14.

[**АКВЕЧАНЫ**] *дзеепрым. Паэт. Авеяны. Пройдуць дні, годы. Аквечана хвала. Будзеш Суомі йсці яснай дарогай.. Ф.*

Кар. адз. ж. Н. *аквечана*: Ф.

АКІ (2) *злучн. Руск., уст. Тое, што як² у 1 знач. [Поп] [ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой]: Акі пціцы небесныя, отлетаючы на зімнее время в жаркія страны. Т, 38. // Ужываецца ў значэнні “ў якасці каго-н.”, “з’яўляючыся кім-н.” [Поп]: Акі пастыр, я должэн застацца пры агніцах свайх.. Т, 38.*

АКІНУЦЬ (3) *зак.:* **ΔАкінуць вокам** – аглядзець каго-н., што-н, глянуць на каго-, што-н. *Мы хочам толькі акінуць вокам нашае грамадзянска-палітычнае жыццё за мінуўшы год.. СНБ, 337. Усіх званых зблізку і здалёк Саколім вокам князь акінуў. Кп, 193. Не акінуць вокам* – пра вялікую прастору. *Намі пройдзен вялікі і цяжкі шлях .. ад палыновых межаў вузкіх палосак да калгасных палёў, каторых не акінуць вокам.. ВГР.*

Інф. *акінуць* (2): ВГР; СНБ. 337. Абв. пр. адз. м. *акінуў*: Кц, 193.

[**АКІЯН**] (3) *м. Водная прастора паміж мацерыкамі. З імем шчаслівым тваім [Сталіна] у Хасане Байцы самураяў тапілі, лёталі гордыя за акіяны Совеаў арліныя крылі. СС, 302. ΔМора – акіян гл. мора.*

Мн. Р. *акіянаў*: НК. В. *акіяны* (2): СА, 180; СС, 302.

АКНО *гл. ВАКНО.*

АКОВЫ (9) *толькі мн. 1. Тое, што кайданы ў 1 знач. Апалі кароны, пасады, З нявольнікаў апалі аковы. Кр, 77. Быў жыць адзінока надзел бедакоў, Нішто іх с сабой не лучыла – Ні крыльлі свабоды, ні скруты акоў... Адна толькі матка-магіла. ПН, 46.*

2. перан. *Тое, што скоўвае, абмяжоўвае што-н. І ты, Масквы кароннай гразь, Парваных не скуеш акоў, З якой брахнёю не вылазь. АПЖ.*

Акоў паломаных жандар.

♦**Класці аковы** *гл. класці.*

Н. аковы (2): Кр, 77; ТП, 216. Р. акоў (4): АПЖ (3); ПН, 46; В. аковы (3): НГ, 8; РС, 39; ТП, 216.

АКОЛІЦА жс.: **ДАКОЛІЦА-АСЕЛІЦА**: *Аколіца-аселіца Пад ногі сонцам сьцеліцца... Збудзіўся гаспадар!.. Б₃.*

Адз. Н. аколіца: Б₃.

[АКОНЦА] (3) і разм. **[ВАКОНЦА]** н. *Памяниш-ласк да акно. Во, глядзі [Галінка] сама ў аконца, Гуляючы дома. Вб, 236. Негаданай доляй, воляй У яго [народаў] ваконца Глядзець будзе век-да-веку Сталінскае сонца. ЗЯЗ, 90.*

Адз. В. аконца (2): Вб, 236; ТП, 213; ваконца: ЗЯЗ, 90. Мн. В. аконцы: МПв, 220.

[АКОП] (4) м. *Умацаванне ў выглядзе рова з насыпам. Досьць зірнуць толькі вокам на старую лінію нямецка-расійскіх аковаў.. АБ, Іб. [Наста]: ..немцы як прыходзяць, то першым чынам направа і калева хапаюць усіх на работы – капаць аковы.. Т, 24.*

ДАКОП-МАГІЛА: ..*тыя, што нас [беларусаў] аграбілі, што нашы загоны зрылі на аковы-магілы, не ідуць к нам з дапамогай.. АБ, 16.*

Мн. Н. аковы: Т, 62. Р. аковаў: АБ, 16. В. аковы (2): АБ, 16; Т, 24.

[АКОРД] м. перан. Гул. *Праўда, да васеньняга акорду пачуваньняў пастаянна далучаліся сумныя ноткі, але гэты сум такі ціхі.., што скарыі прыемны, як балючы. ХБ, 29.*

Адз. Р. акорду: ХБ, 29.

[АКОШКА] н. Рук., перан. Праход. [Янка]: *Нам і без мора, пане вучоны, хапае дзе тапіцца, як павее пошасцяй праз усходнія ці заходнія “акошкі”. Т, 47.*

Мн. В. акошкі: Т, 47.

[АКРУГА] жс. *Адміністрацыйная дзяржаўная тэрыторыя. ...мы [выбаршчыкі] просім [Ежова] даць сваю згоду балатыравацца на Менскай выбарчай акрузе. НКУС. Параўн. вокруг.*

Адз. М. акрузе: НКУС.

[АКРУЖАЮЧЫ] *дзеерым. незал. цяп., да акружаць. Акаляючы, навакольны. Ніяк не мог я [Купала] пагадніць акружаючае рэальнае жыццё са светам думак, фантазій, якія пачэрпнуў з кніг. А, 328.*

Адз. н. В. акружаючае: А, 328.

[АКРУЖНЫ] *прым. Які належыць акрузе. [Гануля]: Я мыла людзям бялізну, а ён [муж] прыстроіўся ў акружным судзе .. Т, 20.*

Адз. м. М. акружным: Т, 20.

АКРУЖЫЎШЫ *дзеерысл. да акружыць. Абкружыўшы. Дама, Поп, Спраўнік, Пан, Мікіта, акружыўшы Чырвонаармейца, выходзяць маршавым крокам. Т, 53.*

АКРУЧВАЮЧЫСЯ *дзеерысл. да акручвацца. Разм.*

Пакручваючыся. *Мікіта ўваходзіць пераадзеты ў сваю чыноўніцкую форму з усімі адзнакамі, акручваючыся на пяце.* Т, 50.

[АКРЫВАЎЛЕНЫ] (3) *дзеерым. зал. пр. да акрывавіць. Заліты крывёй. І душыць гэты ўсясьлены праступчы забабон беларускую акрываўленую зямлю. 3. На беларускае ідзеш [новы год] поле, На акрываўленыя межы, Дзе закаванай дрэмле воля.* НГд, 8.

Адз. ж. В. акрываўленую: 3. Мн. В. акрываўленыя: НГд, 8; акрываўленые: БСУ.

[АКРЫЛІЦЬ] *зак. да акрыляць. Пры песельным звоне народ акрылеў, Глядзеў, калыхаўся свабодай.* ПН, 47.

Абв. пр. адз. м. акрылеў: ПН, 47.

[АКРЫЛІЦА] *зак. Вобразн. Ажывіцца; напоўніцца. Шчасцем напоўняцца хатаў святліцы, Воляй акрыляцца горы, даліны.* Ф.

Абв. буд. мн. 3 ас. акрыляцца: Ф.

[АКРЫЛЯЦЬ] *незак. Вобразн. Натхняць, падбадзёрваць. Брат другі шоў на нетры сьляпыя аблавай, Воблік крадзены кідаў загубам, Акрыляў сам самога асілкавай славай ..* Ч, 324.

Абв. пр. адз. м. акрыляў: Ч, 324.

[АКРЭПНУЦЬ] *зак. Стаць мацнейшым, здольным супрацьдзейнічаць. Сьціхнуць віхры, заціхне пара непагодная, Сілы грозныя ўстануць, акрэпнуць к другому жыццю..* Б, 18.

Абв. буд. мн. 3 ас. акрэпнуць: Б, 18.

[АКТ] (2) *м. 1. Учынак, падзея. Рэформа правапіса, – што я [Купала] мушу з усёй цвердасцю падкрэсліць, – з'яўляецца велізарным правільным і своечасовым актам барацьбы за культуру беларускай мовы..* ШБСЯ.

2. *Закончаная частка спектакля. Танцуюць тры пары ў тым самым парадку, што ў першым акце.* Т, 52.

Адз. Т. актам: ШБСЯ. М. акце: Т, 52.

[АКУЛЯРЫ] (2) *толькі мн. Аптычная прылада. [Дама] [углядаючыся пільна цераз акуляры з ручкай на Мікіту]; Што гэта ў вас, мусье, за такі арыгінальны ўбор? Т, 24. Падходзь жа, паночку: знімі акуляры – Лепш будзе агледзіць пакупку ..* Р.

Мн. В. акуляры (2): Т, 24; Р.

[АКУПАВАЦЬ] *зак. Разм. Акупіраваць. [Мікіта]: Радуйся вселенная! Абвяшчаю ўсім, усім, усім: немцы акупавалі, меджду протчым, Менск!..* Т, 31.

Абв. пр. мн. акупавалі: Т, 31.

АКУПАНТ (11) *м. Захопнік. [Янка]: Вяселле, цётка, адлажылі пакуль што да таго часу, калі апошні акупант ад нас выйдзе, бо пры іх нявесела на вяселлі.* Т, 54. *Атрад выбіў нямецкіх акупантаў з вёскі.* Т. ПСп. *Параўн. абскубанда.*

Адз. Н. *акупант*: Т, 54. Мн. Н. *акупанты* (5): Т, 30, 37(2), 44, 47. Р. *акупантаў*: Т, 52. Д. *акупантам*: НК. В. *акупантаў* (3): ПСП; Т, 44, 54.

[АКУПАЦЫЙНЫ] (2) *прым.* Які ажыццяўляе рэжым акупацыі. [Спраўнік]: *Разам з новай акупацыйнай уладай прымашыравалі [госці Мікіты] ў Менск.* Т, 51. [Спраўнік]: *І вы [Мікіта] павінны зараз ісці са сваёй здабычай у штаб акупацыйных войск.* Там жа, 53.

Адз. ж. Т. *акупацыйнай*: Т, 51. Мн. Р. *акупацыйных*: Т, 53.

АКУРАТ *прысл.* Якраз. [Янка]: *Што ж, можа, гэта акурат падходзячая была б для вас [Мікіты] професія.* Т, 55.

АКУРАТНА *прысл.* Старанна. “Практычныя граматыкі” Я. Леска ўжо зрабіліся незамененымі падручнікамі для кожнага беларускага грамадзяніна, які захоча акуратна пазнаць і вывучыць сваю мову. ВСП, 89.

[АКУЦЬЦЁ] *н., зб.* Польшк. Аковы, кайданы. *А ўспомні – прыпомні шчасліў, несчаслівы, А тых, што ў світаньні на век адыйшлі, – Усе костачкі тые на гонях: папарных, – Жывых, што ў бязпуньці акуцьцём зьвіняць...* В.

Адз. Т. *акуцьцем*: В.

АКЦЫЗ (3) *м.* Польшк. Ускосны падатак на прадметы шырокага спажывання. *І вось мы бачым, што ўжо на некаторыя рэчы падвышэны у нас да канца вайны акцыз.* ВН. *Гэтак расейскі урад у сваім часе шмат зьбіраў [каля тысячы мільёнаў рубл.] налогаў з акцызу на гарэлку.* Там жа.

Адз. Н. *акцыз* (2): ВН (2), Р. *акцызу*: ВН.

[АКЦЫЗНЫ] *прым.* Польшк. Які мае дачыненне да акцызу. *Цяперака .. урад павінен ня толькі дастаць грошы на гасударственыя расходы, каб пакрыць гэту акцызную нядоімку, але ешчэ павінен дастаць іх і на ваенныя расходы.* ВН.

Адз. ж. В. *акцызную*: ВН.

[АКЦЫЯНЕРСТВА] *н.* Разм. Сувязь; супрацоўніцтва з рабочымі, якія валодаюць акцыямі. *Гэтым Баця сягвае патрэбныя яму абаротныя сродкі, гэта дае яму повад гаварыць пра ўдзел рабочых у прыбытках, пра сваё “акцыянерства” з рабочымі.* ПЧ.

Адз. В. *акцыянерства*: ПЧ.

[АКЯНІЦЫ] толькі *мн.* Разм. Аканіцы. .. *На акяніцах – шруб, а на дзвяхрах - замок.* ВБЛ, 81.

М. *акяніцах*: ВБЛ, 81.

АЛЕ¹ (200) *злучн. І.* *супраціўны* (114) **1.** Злучае процілеглыя члены сказа і сказы. *А старыя багі? Яны прыціхлі, прытулілса, але не памёрлі саўсім у душах свайго народу.* Кз, 17. [Мікіта]: *Прасіў я свайго профэсара Спічыні, але ён адказаўся.* Т, 56. // Злучае члены сказа і сказы з абмежавальным значэннем. *Адзін*

толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт.. выпусціў за мінулы год два ёмкія сшыткі сваіх. “Трудов”, але набеларуску ў іх ні слова. ВСП, 90. [Янка]: *Усё было б добра, але бяда ў тым, што яны [Гарошка і Аленка] тут не маюць нікога знаёмага.* Т, 23. // Падкрэслівае проціпастаўленне галоўнага і даданага ўступальнага сказаў. *Хаця ў гэтай кніжцы і змешчаны тэрміны на элементарнай матэматыцы, але некаторыя з паміж іх дужа не элементарны.* ВСП, 89. [Мікіта]: *Хоць, можа, я гэтак рызыкую нават сваёй, меджду протчым, пэрсонай, але місію сваю мушу стойка вытвўняць.* Т, 38. // Са злучкікам “затое” ўжываецца пры замяшчальным проціпастаўленні. [Спічыні]: *Справы затрымалі. Але мы затое пазней пазаймаемся.* Т, 31. [Гануля]: *Усё роўна як той дзед з бабай.. Але затое татка твой [Аленкі] хоць свету пабачыць..* Там жа, 54. *Параўн.* ено; но.

2. Злучае члены сказа і сказы з узаемным выключэннем. [Гануля]: *Я так і падумала, але не сказала, бо пабаялася, што не патраплю вучоным па-вучонаму адказаць.* Т, 54. *Але ідэалы – адно, а практыка жыцьцёвая – другое.* СНБ.

3. Злучае сказы са значэннем неадпаведнасці. *Армія гэта складалася з беларусаў, але ваяваць ёй загадвалі не за Беларусь, а за Расію.* БВ, 16. *І хаця ў аснове закону ляжыць справядлівы наказ, але ў жыцьці ён сілы ніякай ні мае ..* ВР.

4. У складзе спалучэння не толькі .. але і. Злучае аднародныя члены сказа. [Спраўнік]: *Мы ўжо паспелі не толькі закусіць, але й выпіць крыху.* Т, 51. *За яго [Сталіна] я [Купала] прагаласую не толькі выбарчым бюлетэнем, але і сваёй песняй.* ГВУ.

А, 328 (2); Ан, 18, 19; М (6); ВС; БСУ (3); ВБЛ, 80; ВМР (4); ВН; ВР; ВС; ВСП, 89, 90; ВЧ; ГВУ; ДНСП; ІН; 3 (4); МП (2); НГд, 8; ОШМ (2); ПВ; ПЛП (4); ПЧ (2); СБНГ (2); СНБ (3); СП; СТ; СЧ; Т, 19(2), 20, 23(2), 25, 27, 31, 35(2), 36, 37(2), 38, 40(2), 44(3), 45(5), 46, 47(2), 48, 49, 50(2), 53(2), 54, 55, 56(2), 57(3) 58, 59, 60; УрП, 51; УПУВ (2); ХБ, 29(2).

II. далучальны. (86). 1. Далучае сказы з дадатковым паведамленнем, паясненнем. *Мы крыху адсунуты ад мора, але і Швейцарыя не мае мора.* Нз, 14. *Менічына магла-б быць вельмі багатая і вельмі прыгожая. Але дзеля таго трэба, каб там жылі людзі з развітым розумам.* ХБ, 30.

2. Далучае члены сказа і сказы з часовай паслядоўнасцю. *Хацеў я спачатку навесіцца, утапіцца, застрэліцца, але ўзяў ды напісаў гэты не зусім “маленькі фельетон”.* Ан, 19. *Насколько ёй [сацыяльнай рэвалюцыі] гэта ўдаецца – пакажа будучына, але пакуль што ўсе дзяржавы .. ўсімі сіламі стараюцца адхрысьціцца ад гэтага раю.* СНБ.

3. Далучае самастойныя сказы з пераходам да новай думкі...

[Янка]: *Эх, русацяп вы [Мікіта], русацяп! Але годзе аб гэтым!* Т, 49. *Ня шкода б было гэтых грошай, каб яны шлі на карысць чалавеку. “Але ў гарэццы якая карысць?”* УП.

Ан, 19; АЛ (3); БрБ, 6; БВ, 16; ВС; ВБ, 236; ВБЛ, 80; ВГ; ВМР; ВН (4); ВНЗ, ВС; ДЦ; ДЖ (2); ЖН (2); 3; ЗС, 17, 18; МІ, 17(3); Нз, 14(3); НД; ПЛ; ПН, 47; ПС (2); СМ; СНБ, 338, 340; Т, 20(2), 23(2), 24(2), 25(2), 28, 29, 30(4), 32(2), 35, 36(2), 41(2), 42, 43, 44, 48, 49, 50, 51, 54(3), 55, 56, 57, 58, 60; Тж, 15; УрП, 52; УПУВ; ХБ, 29, 30.

АЛЕ² (9) *часц.* Выражае згоду ці сцвярджальны адказ. [Янка]: *Але, раскідаюць [сходкі], але! Толькі ж думак нашых і сам люцыпар не раскідае..* Т, 22. [Усходні вучоны]: *Так вы это і есць настаяшчыы белорус?* [Янка]: *Але, пане вучоны! Дый не адзін.* Там жа, 26. СНБ; Т, 22, 25, 29, 38, 43, 58.

АМАЛЬ (9) *прysl.* Ледзь не. *Мы жывем у такі час, калі амаль кожны дзень прыносіць падзеі вялікай палітычнай важнасці.* МП. .. я [Купала] *прачытаў амаль усе этнаграфічныя беларускія зборнікі.* ПС. // У спалучэнні з часціцай што. [Мікіта]: *Усё гэта тутэйшыя грата-пэрсоны, ..людзі аднолькавага са мной светапогляду і амаль што не аднолькавых рангаў..* Т, 22. АЛ; ЛР; Н; ПЧ; Т, 34, 45.

АМБРОЗИЯ (2) *ж.* Грэч. Нектар. [Дама]: *Алё напітак ваі, мусье Зносілов, цудоўны – нічым амброзія.* Т, 28. [Мікіта]: *..Так яно і ёсць: самая натуральная амброзія знамянітай тутэйшай фірмы – а ля самагонка.* Там жа.

Адз. Н. *амброзія* (2): Т, 28(2).

АМЕРЫКАНСКІ *гл.* **АМЭРЫКАНСКІ.**

АМЭРЫКАНСКІ (5) і **[АМЕРЫКАНСКІ]** (2) *прым.* Які мае адносіны да амерыканцаў. *Кінуты нядаўна амерыканскім прэзідэнтам лозунг – мір на аснове самаазначэння народаў – не быў выдуманым так сабе.* НДН, 18. [Поп]: *Трапеза была обільная, яства упітацельныя: амэрыканскае сала...* Т, 51.

Адз. м. Н. *амэрыканскі*: Т, 51. Р. *амэрыканскага*: ПЧ. Т. *амэрыканскім*: НДН, 18. ж. Н. *амэрыканская*: Т, 52. н. Н. *амэрыканскае* (2): Т, 51(2). Мн. Н. *амэрыканскія*: Т, 51.

АМЭРЫКАНЦЫ (2) *мн.* Жыхары Злучаных Штатаў Амерыкі. [Янка]: *.. калісь амэрыканцы, змагаючыся з Англіяй за сваю незалежнасць, напісалі на сваім сцягу несмяротныя словы: “Амерыка для амэрыканцаў”.*

Т, 35. Н. *амэрыканцы*: Т, 35. Р. *амэрыканцаў*: Т, 35.

АНАРХІЯ *ж.* Безуладдзе, беспарадак, хаос. *Вы [гандляры культуры] аплявалі людзей і народы і кінулі сваіх нядаўніх рабоў у анархію, каб далей у мутнай вадзе рыбу лавіць.* Тж, 16.

Адз. В. *анархію*: Тж, 16.

АНГЕЛЬЦЫ мн. Разм. Англічане.. [Мікіта]: *Мітынг, мусьё прэфэсар, .. гэта нешта такое, што выдумалі ангельцы для тых, якія нічога не хочуць рабіць, а толькі ходзяць і варон страляюць*. Т, 41.

Н. *ангельцы*: Т, 41.

АНІ¹ прысл. Ніколькі, зусім. У прадчуванні, але йшчэ ня верачы ані, *Што гэта ўжо сапраўды эпілёг дасяг..* ВБЛ, 80.

АНІ² (2) злучн. Разм. Тое, што ні². І цяпер у гарадзкой бальніцы, *Грудзі прабіты штыком – І яму [сыну] нічога ня сьніцца – Ані ты [маці], ні бацька, ні дом*. ВБЛ, 82. *Дзе хмары чэзлі, то зноў вісьмі, 3-пад зор, 3-пад блудных сьветачоў Ні вокам людзкім ані мысьля Нязгадны цень ка мне зышоў*. УрП, 46.

АНІ³ (7) часц. 1. адмоўная (7). Разм. Тое, што не ў 1 знач. *Падыйдзі, дзяўчынка, – Ці-ж мяне [Янку] ня знаеш? Бачыш, еду я з пабеды, А ты ані дбаеш*. ЕЯП. [Янка]: *А так, пане рэгістратар, – у нашай граматыцы без націскаў ані з месца*. Т, 56. Пц; Р; СА, 180; Т, 60.

2. узмацняльная. Тое, што ні¹ ў 1 знач. *Нідзе ні ладу, ані праўды, Званы хаўтурныя зьвіняць... О, Божа! ты хоць заступіся й ня дай да рэшты нам сканаць!* ВС, 40.

♦**Ані знаку** гл. знак.

АНИЯКІ гл. **НИЯКІ**.

[АНТАГОНИЗМ] м. Разм. Антаганізм. *Лёзунгу аб'яднаньня рабочых і сялян- беднякоў і сераднякоў.. контр-рэвалюцыйныя беларускія нацыянал-дэмократы супрацьставілі лёзунг.. нацыянальнага антаганізму..* АЛ.

Адз. Р. *антаганізму*: АЛ.

АНТЫКРЫТЫКА ж. Крытычныя звесткі на крытычны нарыс. *На гэты нарыс зьвярнулі ўвагу, нават, у Маскве, скуль была прыслана і надрукавана ў сваім часе .. антыкрытыка на гэты крытычны нарыс..* ВСП, 90.

Адз. Н. *антыкрытыка*: ВСП, 90.

[АНТЫСОВЕЦКІ] прым. Разм. Антысавецкі. *Гэта раз'юшаная антысавецкая брахня, падагрэтая злотымі і маркамі польска-нямецкай дыфензывы, разаб'ецца, .. аб магутнасць і з'яднанасць рабочых і калгаснікаў Савецкай Беларусі*. ШБСЯ.

Адз. ж. Н. *антысавецкая*: ШБСЯ.

АНЦІХРЫСТ м. Разм. Антыхрыст, д'ябал, чорт. [Поп]: *Разверзіся врата адовы і сам анціхрыст со своїм сонмом святой Русью завладоша, ежэлі созерцаць всё творімое ныне*. Т, 28.

Адз. Н. *анціхрыст*: Т, 28.

[АНУЧА] ж. Кавалак старой тканіны. *Стрэхі саламяныя: мох на их парос, шчыты вецер пазрываў, вокны ў хатах лучынкамі*

ды анучамі пазалатываны.. ХЛБ.

Мн. Т. анучамі: ХЛБ.

АПАВЯДАЛЬНІК м. Той, хто апавядае, расказвае што-н. *Можца сабе ўявіць: чалавек ходзіць за сахой, а следам за ім, як варона, хаджу я [Купала] і слухаю. Другі такі апавядальнік быў ужо ў Селішчы.* ПС.

Адз. Н. апавядальнік: ПС.

[АПАВЯДАННЕ] н. Вусны расказ. *Мы [дэлегаты] з вялікай чуласцю выслухалі яе [жанчыны] апавяданне пра вялікую лобую яе сына да Леніна, да краіны Леніна.* ПЧ.

Адз. В. апавяданне: ПЧ.

[АПАГАНЕНЫ] дзеепрым. зал. пр. да апаганіць. Абняслаўлены. *Простая нашых прадзедаў слава, Хоць апаганена мудрым чужынкам..* Пп, 5.

Кар. адз. ж. Н. апаганена: Пп, 5.

[АПАГЕЙ] м. Вышэйшы росквіт чаго-н. *Каханне хлапца і дзяўчыны дасягае свайго апагею толькі калі яны даразумеюцца набыць чаравікі бацяўскага вырабу...* ПЧ.

Адз. Р. апагею: ПЧ.

[АПАДАТКАВАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да ападаткаваць. *Нават. Абложаны падаткам. Гэтым налогам будуць ападаткаваны толькі багацейшыя людзі.* ВН.

Кар. мн. Н. ападаткаваны: ВН.

[АПАЛ] (2) м., зб. Паліва. *..балоты, калі пакуль што не даюць карысці, нікому не замінаюць, а з часам дадуць багацейшы запас тарповага апалу.* ХБ, 30. [Мікіта]: *У гэтым портфэльчыку ўсялякія асабістыя пасведчанні: на маю асобу, на маю кватэру, на ваду, на апал, на яду, на хадзьбу і гэтак далей..* Т, 46.

Адз. Р. апалу: ХБ, 30. В. апал: Т, 46.

[АПАЛЫМВАЦЬ] незак. перан. Разм. Палымнець. *Гэты шум, з перабораў махрыстых вятроў, Апалымвае сонечна-святлую кроў.* АР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. апалымвае: АР.

АПАЛЯЧЫВАНЬНЕ н. Разм. Паланізацыя. *А такім парадкам апалячываньне беларусаў страшэнна пашыраецца..* ВР.

Адз. Н. апалячываньне: ВР.

[АПАНАВАЦЬ] (2) зак. Ахапіць, авалодаць поўнасцю. *Так мая [маці] краса завяла. У маёй сям'і! Ліхата апанавала І канцы, і ськібы.* Дз, 191. *.. мы [беларусы] выйдзем у гэтым змаганьні пабеднікам, калі вольнага народнага духу не апануе цёмная сіла..* СНБ.

Абв. пр. адз. ж. апанавала: Дз, 191. Буд. адз. 3 ас. апануе: СНБ.

[АПАРАЖНІЦЬ] зак. Прывесці ў парадак, прыбраць. [Мікіта]: *[да Ганулі]. Меджду протчым, мамаша, апаражнецца стол,*

бо нам [Мікіту і Спічыні] трэба хутчэй вучыцца “урокаў”. Т, 31.
Заг. мн. 2 ас. *апаражнецце*: Т, 31.

[**АПАСЦІ**] (2) *зак. перан.* Знікнуць, прапасці. Ты, мудры, прышоў правадыр, – Апалі туманы, імгла.. ТП, 214. *І дрогонула Крыўды ўсяўлада, Разьлёгся скрозь кліч пярэуновы; Апалі кароны, пасады, 3 нявольнікаў спалі аковы.* Кр, 77.

Абв. пр. мн. *апалі* (2): Кр, 77; ТП, 214.

АПЕКА (8) *н.* 1. Нагляд, кантроль. *Пасля уніі з Польшчай прышла на Беларусь апека маскоўская.* Нз, 14. *І гінем [беларусы] марна пад чужой апекай, Адбіўшыся ад родных векаў, меж.* Бч, 9.

2. Права. *Што ж нажылі мы [беларусы], як глянуць наўкола, Што нам апека тут ваша дала?* Г, 16.

3. Клопат, дапамога. *У часе гэтай маёй [Купалы] хваробы шмат асоб аказалі напраўдзе братнюю помач і апеку.* ЛР. [Дама]: *А я маю ўсе даныя на дармовую соцыяльную апеку.* Т, 58. **Воўчай апека** – нікому не патрэбнае, не карыснае заступніцтва, абарона. *Не пыталіся гэтыя ўсемагутныя дзяржавы, ці заваёваныя імі слабейшыя народы хочуць іх, сказаў бы, воўчай апекі, ці не.* НДН, 18.

Адз. Н. *апек* (2): Г, 16; Нз, 14. Р. *апекі*: НДН, 18. В. *апеку* (4): ЗК, 42; ЛР (2); Т, 58. Т. *апекай*: Бч, 9.

[**АПЕКАВАЦЦА**] *незак.* *Тое, што апекацца, Усе гэтыя чыны намі “апекаваліся”, а мы [беларусы] шчыра служылі ім, як нявольнікі ..* БС.

Абв. пр. мн. *апекаваліся*: БС.

[**АПЕКАЦЦА**] *незак.* Клапаціцца аб кім-н. *І праўда, вечна хто-нібудзь і як-нібудзь, а прыходзіў і намі [беларусамі] апекаўся, хоць нашага ліха і не забіраў.* БС. *Параўн.* апекавацца.

Абв. пр. адз. м. *апек*аўся: БС.

АПЕРАЦЫЯ *ж.* Ваен. Сукупнасць мэтавых баявых дзеянняў. *Бліскуча распрацаваная немцамі спаднічная аперацыя бліскуча правалілася.* ПСп.

Адз. Н. *аперацыя*: ПСп.

[**АПІРАЦЦА**] (2) *незак. перан.* 1. Знаходзіць падтрымку, апору ў кім-н. *У гэтай контррэвалюцыйнай рабоце беларускія нацыянал-дэмократы апіраліся .. на кулацтва ..* АЛ.

2. Асноўвацца, трымацца. [Спічыні]: *..найбліжэйшая палітычная сытуацыя, пры якой першы раз прыдзецца выступаць вам [Мікіту] публічна, апіраецца на пэўных пляцформах.* Т, 41.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *апіраецца*: Т, 41. Пр. мн. *апіраліся*: АЛ.

[**АПІСАНЬНЕ**] (2) *н.* Вусная або пісьмовая абмалёўка чаго-н. *Хто, прыкладам ня ведае клясычнага апісаньня характва нашага краю А. Міцквіча ў яго несьмяротнай паэме “Пан Тадэвуш”?*

ХБ, 27. *Гэтак канчае апісаньне Меншчыны расейскі географ, С. Меч. Там жа, 30.*

Адз. Р. апісанья: ХБ, 27. В. апісаньне: ХБ, 30.

[АПІСАЦЬ] *зак. да апісываць. Цяпер то, як ты [родная зямелька] красна, я чую, я бачу, І апішу, бо ўсьпяж па табе плачу.* ХБ, 28.

Абв. буд. адз. 1 ас. апішу: ХБ, 28.

[АПІСЫВАЦЬ] *незак.* Абмалёўваць што-н. у пісьмовай форме. *Хараства роднага краю яны [маладыя паэты] ня бачаць і не апісуюць.* ХБ, 27.

Абв. цяп. мн. 3 ас. апісуюць: ХБ, 27.

АПЛАТА (2) *ж.* Грошы для выплачвання чаго-н. *Заработак падлетка амаль не ўвесь ідзе на аплату яго ўтрыманьня “клапатлівым” Бацём. ПЧ. .. ужо на некаторыя рэчы падвышэны у нас да канцы вайны акцыз як напр. на табаку, падвышана пачтовая аплата і інш. ВН.*

Адз. Н. аплата: ВН. В. аплату: ПЧ.

[АПЛОТ] (2) *м.* Надзейная абарона, апора. *У самую гушчу Чэхаславацкага народу пранікла і глыбока ўмацавалася вера і надзея на Совецкі Саюз як на адзіны аплот міру. ПЧ. Табе такой [Русі] служыць на гроб Не кіну я, і расцярзаць Не дам дзяржаўнасці “аплот”.. АПЖ.*

Адз. В. аплот (2): АПЖ; ПЧ.

[АПЛУЧАНЫ] *дзеенрым. зал. пр. да аплуціць. Наватв. Закабалены, адурманены. На здзек прадажнёна прарокі І на гніцьцё ў царстве цьмы Вядуць аплучаныя тоўпы Пад стогны вечныя турмы. НЗ, 40.*

Мн. В. аплучаныя: РС, 40.

[АПЛЮНУЦЬ] *зак. перан. Разм. Тое, што апляваць. Масква й Варшава аплюлі вам [жыдам] імя і ў дзікай чэрні ненавісьць збудзілі к вам.. Ж.*

Абв. пр. мн. аплюлі: Ж.

[АПЛЯВАЦЬ] (2) *зак. перан. Зняважаць, зганьбіць. Вы [пань гандляры] аплявалі людзей і народы і кінулі сваіх нядаўніх рабоў у анархію.. Тж, 16. Параўн. аплюнуць.*

♦**Апляваць паскуднай сьлінай** – зняважыць, зганьбіць, абняславіць каго-н. *Урэшце, забабон у наш ХХ-ты век апляваў паскуднай сьлінай увесь культурны сьвет, кінуўшы яму ў вочы процэс Бэйліса. З.*

Абв. пр. адз. м. апляваў: З. Мн. аплявалі: Тж, 16.

[АПЛЯТАЦЬ] (2) *незак.* Абвіваць. *А сваяк і чужак строіць петлі і сеці, Аплятае ўсё віднае ночай.. Ч, 321. Аплятае [забабон] зьмяніым ланцугом і душы і сэрцы людзкіе. З.*

Абв. цяп. адз. 3 аз. *аплятае* (2); 3; Ч, 321.

[**АПОВЕСЦЬ**] *ж.* Расказ, апавяданне пра што-н. *Пачуеш [беларус] дзіўную аповесць Мінуўшай славы і жыцця.* БрБ, 6.

Адз. В. *аповесць:* БрБ, 6.

[**АПОМНІЦА**] (2) *зак.* Адумацца, перадумаць. [Янка]: *Але годзе аб гэтым! Калісь вы, пане рэгістратар, апомніцеся, але каб не было запозна.* Т, 49. *Ці апомняцца сыночкі У сваёй правіне.* Дз, 191.

Абв. буд. мн. 2 ас. *апомніцеся:* Т, 49. 3 ас. *апомняца:* Дз, 191.

[**АПОРА**] (2) *ж.* Падтрымка, дапамога. *...буржуазія.. напружвае ўсе свае сілы для таго, каб знішчыць соцыялістычную дзяржаву, апору сусветнага рэвалюцыйнага пролетарыяту..* АЛ. *І рухнуць апоры Фашысцкіх цямніц, Нявольнікі выйдуць Да ясных зарніц.* СС, 301.

Адз. В. *апору:* АЛ. Мн. Н. *апоры:* СС, 301.

[**АПОШНІ**] (38) і *разм.* [**ВАПОШНІ**] *прым.* 1. Астатні. *За тое ён [мужык] знае смак у гарэлцы і на гарэлку гатоў адоць апошні грош, зароблены крывавай працай.* УП. [Мікіта]: *А ў гэтым карапузіку важнейшыя дакументы.. [Дастаючы чацвёрты апошні партфель].* Т, 46.

2. Заклучны, канчатковы. *Яны [бежанцы] з абозам на усход цяклі, Сузор'ямі апошні мерачы свой шлях..* ВБЛ, 80. *Яны [інтэрнацыяналісты і нацыяналісты] яе [Беларусь] дзялілі і будуць дзяліць паміж сабой пакуль сам беларускі народ ня скажа свайго апошняга слова.* СНБ.

3. Адзіны. [Мікіта]: *.. Меджду протчым, павінен вам [Янку] сказаць, што яна [Наста] першая ды, мабыць, апошняя слабасць майго сэрца.* Т, 23.

♦**Адысці на другі план, на апошні закутак** *гл.* адысці. **Апошні з роду Магіканаў** – апошні прадстаўнік чаго-н. [Наста]: *А немец? Як мне напэўна вядома з пэўных крыніц, то гэта апошні з роду Магіканаў, які .. пакідае сягоння нашы Менскія палестыны..* Т, 41. **Апошнім часам** *гл.* час. **Вапошні час** *гл.* час. **Да апошніх скону хвілін** *гл.* скон.

Адз. м. Н. *апошні* (3): ВБЛ, 80; Т, 41, 53, Р. *апошняга* (6): БСУ; СНБ; Т, 32, 36, 48, 55. В. *апошні* (5): ВБЛ, 80; ЗС, 17; Т, 43, 46; УП; *вапошні:* Ш, 4. Т. *апошнім* (2): Т, 45, 48. ж. Н. *апошняя* (2); СНБ, 337; Т, 23. Р. *апошняй* (3): ОШМ; СНБ, 335; Т, 48. Мн. Н. *апошнія* (3): АЛ; Т, 49, 58. Р. *апошніх:* МІ, 17. В. *апошнія* (9): АЛ; ВН; ГНД; ДЖ; ЖН; СНБ; Т, 40, 43, 55. М. *апошніх:* (4): ПЛП; Т, 22, 35, 62.

[**АПРАВА**] *ж.* перан. Форма. *Плугі – у драўлянай аправе. Але абрабляюць глебу сяляне старанна..* ПЧ.

Адз. М. *аправе:* ПЧ.

[АПРАМЕТНЫ] *прым. Уст. У знач. наз. Пекла, падземнае царства. Так магучы, яснасьветны. На пагляд былі ўсе [сыны], Хоць да бою з апраметнай... Ажно сьвет дзівіўся!* Дз, 189.

Адз. ж. Т. *апраметнай*: Дз, 189.

[АПРАНАЦЦА] *незак. Адзяваць вопратку. Госці падымаюцца, адвітваюцца і апранаюцца ў прынесеныя Мікітам вопраткі.* Т, 29. *Параўн. адзявацца.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. *апранаюцца*: Т, 29.

[АПРАНУТЫ] *дзеепрым. зал. пр. да апрануць. перан. Замаскіраваны. ..ні пальонізацыя, ні русыфікацыя не павінны мець мейсца на Беларусі, хоць-бы навет апранутыя у дэмакратычна-камэдыйныя шаты.* ДК.

Мн. Н. *апранутыя*: ДК.

[АПРАНУЦЦА] (2) *зак. Вобразн. 1. Асвяціцца, азарыцца. Ворагаў знішчожыш [родная зямелька], Хатніх і замежных, Сонцам апранешся, Як табе належна.* МПв, 220.

2. *Пакрыцца, зазелянецца. Вы ўскрысьнеце, Жыды услед за Беларусяй, Сьцяг ваш і нашая паходня будуць жыць, Хоць наш магілёнік кветкай апрануўся..* Ж.

Абв. пр. адз. м. *апрануўся*: Ж. Буд. адз. 2 ас. *апранешся*: МПв, 220.

[АПРАНУЦЬ] *зак.: ♠Апрануць торбу – стаць жабраком. Аграбленыя з гонару й кашулі, З свайго прыпынку выгнаныя вон, Мы [беларусы] дзякуем, што торбы апранулі На нас ды з нашых нітак – валакон.* Бц, 9.

Абв. пр. мн. *апранулі*: Бц, 9.

[АПРАЎДАНЬНЕ] *н. Довады для апраўдання каго-н. Але на гэты раз нас цікавяць ня так самыя выпадкі парушэньня дробнымі ўраднікамі распараджэньняў свайго вышэйшага начальства, як гэтых выпадкаў.. апраўданьні.* ОШМ.

Мн. В. *апраўданьні*: ОШМ.

АПРАЎДАЦЬ (2) *зак. Праявіць сябе вартым чаго-н. Вялікае давер'е, аказанае партыяй да савецкіх пісьменнікаў, .. само сабой абавязвае іх апраўдаць гэта давер'е і тварыць рэчы, годныя нашае вялікае эпохі.* ДНСП.. *Ці апраўдала гэта адозва затоеныя думкі і надзеі беларускага грамадзянства..* СНБ, 340.

Інф. *апраўдаць*: ДНСП. Абв. пр. адз. ж. *апраўдала*: СНБ, 340.

АПРАЧА (19) *прыназ. з Р. 1. За выключэннем ... пакуль што ўсе дзяржавы, апрача, разумеецца, Вялікарусі, усімі сіламі стараюцца адхрысьціцца ад гэтага раю.* СНБ. *Усе, апрача яе [Ганулі], выходзяць.* Т, 62. ДК; СНБ, 338; Т, 50.

2. *Звыш таго, у дадатак. Апрача падвышэньня некаторых пабочных налогаў, урад маніцца ешчэ у скорым часе завесьці*

падаходны і асабісты ваенны налог. ВН. [Гарошка]: Я табе йшчэ не казаў, мая свацейка, што ў мяне апрача Аленкі быў і сын – Юрка. Т, 44. ВС; Т, 56.

◊**Апрача гэтага** (у знач. *пабочн.*) – акрамя таго. [Янка]: Апрача гэтага пазвольце, пане рэгістратар, павінішаваць вас з імяні-намі. Т, 21. **Апрача таго** (у знач. *пабочн.*) (7) – да таго ж. Апрача таго, супрацоўнікамі в-ва зьявіліся тыя людзі, якія .. працавалі не за страх, а за совесьць. ВСП, 91. Апрача таго, я [Купала] прачытаў амаль усе этнаграфічныя беларускія зборнікі. ПС. ВСП, 89(2); Т, 22, 38, 58. **Апрача ўсяго іншага** (2) – тое, што апрача гэтага. [Гануля]: А сёлета, апрача ўсяго іншага, дык яшчэ і дровы з Ваньковічава лесу і коцяць і коцяць [менчукі] на вяроўках. Т, 55. [Мікіта]: .. я уважаю, што, апрача ўсяго іншага, сягоння ў дабавак нейкі выключны дзень, і вам [Ганулі] ніякай гандлёвай “здзелкі” .. не ўдасца ўжо правесці. Т, 34.

[**АПРЫКРАЦЬ**] зак. Надакучыць. Гаспадарка на чужой зямлі апрыкрала. А, 328.

Абв. пр. адз. ж. апрыкрала: А, 328.

[**АПУСКАЦЦА**] (3) *незак.* 1. Садзіцца на што-н. Апускаецца [Мікіта] з уздохам на лаўку, кладзе на паруччы рукі, звешвае на іх галаву.. Т, 43. Гануля апускаецца з ціхім плачам на спакаванья манаткі. Там жа, 62.

2. Спускацца, перагарадзіўшы доступ куды-н. Пасля паўмінутнай паўзы, пад сціхаючых гукі песні, паволі апускаецца заслона. Т, 62.

Абв. цяп. адз. 3 ас. апускаецца (3): Т, 43, 62(2).

[**АПУСКАЦЬ**] (2) і *разм.* **АПУШЧАЦЬ** *незак.* Спускаць што-н. Поп апускае падоткнутыя полы сутаны. Т, 24.

◊**Апускаць (апушчаць) рукі** – траціць жаданне рабіць што-н. Слабые душою і цела апускаюць рукі, і, як вол доўбні чэкаюць нечага негаданаго.. РКр. Дык ня трэба апушчаць рук і глядзець зусім безнадзейна на сваю і сваёй бацькаўшчыны будучыню. ВС.

Інф. апушчаць: ВС. Абв. цяп. адз. 3 ас. апускае: Т, 24. Мн. 3 ас. апускаюць: РКр.

АПУСКАЮЧЫ *дзеерпысл.* да апускаць. Перамяшчаючы ў больш нізкае [звычайнае] становішча. Мікіта то апускаючы, то падпарадкаваць сабе. Той шлях трэці і трэцяя рэчка сьляпою Ласкай – крыўдай апутаюць грудзі. Ч, 320.

[**АПУТАЦЬ**] зак. перан. Пазбавіць каго-н, свабоды дзеянняў, падпарадкаваць сабе. Той шлях трэці і трэцяя рэчка сьляпою Ласкай – крыўдай апутаюць грудзі. Ч, 320.

Абв. буд. мн. 3 ас. апутаюць: Ч, 320.

АПУШЧАЦЬ *гл.* **АПУСКАЦЬ**.

[АПЫНУЦЦА] (3) і *разм.* **[АПЫНІЦЦА]** *зак.* Трапіць куды-н., аказацца дзе-н. У Вільні працаваў [Купала] у бібліятэцы і “Нашай ніве”, пасля чаго апынуўся ў Петраградзе на агульнаадукацыйных курсах Чарняева.. А, 328. Яна [пані] ўдруг страшна закрычала і кінулася да дзяўчынкі, каторая зарас жа апынулася на руках пани и офіцэра. ПДз.

Абв. пр. адз. м. апыуўся: А, 328. ж. апынулася (2): ПЧ; СНБ; апынілася: ПДз.

[АПЬЯНЕНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да апыянніць. перан.* Узбуджаны, узрушаны чым-н. Мінулы год паказаў нам, што інтэрнацыяналісты і апыяненныя пабедамі нацыяналісты не дадуць Беларусі міру і незалежнасці. СНБ.

Мн. Н. апыяненны: СНБ.

[АПЭРАЦЫЯ] *ж.* Хірургічны спосаб лячэння. Першым чынам нізкі наклон і дзякуй ад сэрца д-ру Казубоўскаму і д-ру Маліноўскаму: першаму – за апэрацыю, дзякуючы якой я [Купала] амаль не з таго сьвету ўскрос.. ЛР.

Адз. В. апэрацыю: ЛР.

АПЯВАЮЧЫ *дзеепрысл. да апяваць перан.* Адлюстроўваючы ў песнях, вершах. Панясуцца, як звон, песні вольныя, родныя Апяваючы долю, нядолю народа .. Б, 18. .. *заханіўся* [Купала] гэтымі адраджэнцкімі ідэямі.. і пачаў іх адбіваць у сваёй далейшай творчасці апяваючы, як нешта цэлае пазаклясавае беларускі “народ”.. АЛ.

[АПЯКУН] (2). м. *перан.* Іран. Абаронца, заступнік. І ніхто з гэтых апекуноў нават і пальцам не кіўнуў у той бок, каб палепшыць жыццё беларуса.. Нз, 15. А самі-ж мы [беларусы] і пальцам ня кіўнулі, каб гэтым сваім апякунам паказаць належнае мейцо. БС.

Мн. Р. апекуноў: Нз, 15. Д. апякунам: БС.

АРАВА *ж., зб.* *Разм.* Зборышча, нагоўп. Пятакоў і Радэк, Троцкі – ўся арава – Хлёбалі, зладзюгі, З адной міскі траву. МПв, 218.

Адз. Н. арава: МПв, 218.

[АРАНДАВАНЫ] (3) *дзеепрым. зал. пр. да арандаваць.* Узяты ў арэнду. Маці з дзецьмі пасля смерці бацькі пераязджае на арандаваную зямлю памешчыцы Стржалковай. А, 328. З малых год ён [бацька] працаваў на арандаванай зямлі [на пашках]. Там жа, 327.

Адз. ж. В. арандаваную (2): А, 328 (2). М. арандаванай: А, 327.

[АРАНДАТАР] (2) м. Той, хто арандуе нерухомую [маёмасць]. купляюць “цёплыя мужычкі” – багатыры. .. буйныя арандатары, збагацеўшыя непамерна ў вайну і рэвалюцыю на гарадскім

галадаючым насяленні. ЗС, 18. Бацька мой [Купалы] родам з Чэравеньшчыны, паходзіць з дробных засцяянковых арандатарай .. А, 327.

Мн. Н. арандатары: ЗС, 18. Р. арандатарай: А, 327.

АРАТАР (7) м. Прамоўца. [Мікіта]: *Не сягоння – заўтра прыходзіць новая ўлада, а з ёй такая політычная сытуацыя, пры якой здольны аратар будзе магчы купацца; як сыр у масле.* Т, 36. [Янка]: *Лепей быць добрым пастухом, чымся недапечаным рэгістратарам ці аратарам.* Там жа.

Адз. Н. аратар (2): Т, 36(2). Р. аратара (2): Т, 42, 46. Т. аратарам (3): Т, 36(3).

[**АРАТАРСКІ**] (6) прым. Які мае дачыненне да аратара. [Мікіта]: *І я паставіў у сваёй аратарскай профэсіі моцна прытрымлівацца гэтай мудрасці.* Т, 36. [Мікіта]: *Калі спаткаеце [Гануля] профэсара гэр Спічыні, то напамніце яму, што я ўжо яго чакаю на практычную лекцыю аратарскага мастацтва ..* Там жа, 34.

Адз. ж. В. аратарскую: Т, 40. М. аратарскай (3): Т, 36, 39, 40. н. Р. аратарскага (2): Т, 34, 40

[**АРАТАРСТВА**] (3) н. Красамоўства. [Спічыні]: *Але апошнія дні так многа маю лекцыяў на аратарству, што папасці ўсюды ў свой час няма аніякай змогі.* Т, 40. [Янка]: *Баюся я толькі, каб вы [Мікіта] не вышлі на ёй [новай кар’еры], як залетась на аратарстве..* Там жа, 56.

Адз. Т. аратарствам: Т, 41. М. аратарстве: Т, 56; аратарству: Т, 40

АРАТОРЫЦЬ (3) незак. Разм. Аратарстваваць. [Мікіта]: *Мітынг – гэта тое з вушамі таварыства, дзе араторыць буду я, а слухаць будуць яны [людзі]..* Т, 41. [Янка]: *Гэта ж як узлезеце на вышкі араторыць, то вам [Мікіце] гэта новая сытуацыя такога пытлю задасць, што і сваіх не пазнаеце.* Там жа, 35.

Інф. араторыць (3): Т, 36, 41(2).

[**АРАТОРЫЯ**] (5) ж. перан. Прамова. [Спічыні]: *Правая рука застаецца свабоднай – гэта, каб у патрэбных момантах вашай араторыі можна было.. патрасаць ёю над аўдыторыяй.* Т, 40. [Спічыні]: *Цяпер папробуйце сказаць араторыю на тэму: “Рэволюцыйная маса – дысцыпліна”.* Там жа, 40.

Адз. Р. араторыі: Т, 40. В. араторыю (2): Т, 40(2). Т. араторыяй: Т, 40. М. араторыі: Т, 40.

[**АРАТЫ**] м. Земляроб; той, хто арэ зямлю. *Хутка жаўранак песняй сваёй галасістаю Прывітае аратых на полі.* ТС, 74.

Мн. В. аратых: ТС, 74.

АРАЦЬ (7) незак. Апрацоўваць зямлю плугам. *Пойдзе ён*

[Пасляк] у поле араць, або паедзе на начлег, я [Купала] заўсёды з ім і заўсёды выпрошваю ў яго казкі. ПС. Яны [пань-абшарнікі] чуюць сваім абшарніцкім пачуццём, што раней ці пазней.., але ўся зямля няройдзе да тых, хто яе сваімі рукамі арэ і засявае. ЗС, 17.

Інф. араць (2) ПС; ТЗУ. Абв, цяп. адз. 3 ас. арэ: ЗС, 17. Мн. 3 ас, аруць: ПЧ. Пр. адз. м. араў (3): А, 328; Дз, 189; ССА, 294.

АРГАНІЗАВАЎШЫ дзеепрысл. да арганізаваць у 2 знач. Баця рыхтуе для сябе “кадры” рабочых, арганізаваўшы для падлеткаў заводскія школы. ПЧ.

[АРГАНІЗАВАЦЦА] зак. Заснавацца. У Менску тады закіпела праца. Арганізаваўся Беларускі нацыянальны камітэт.. СНБ.

Абв. пр. адз. м. арганізаваўся: СНБ.

АРГАНІЗАВАЦЬ (2) зак. 1. Заснаваць, адкрыць што-н. ..з Масквы прыслалі чалавека [бальшавіка] арганізаваць таксама і беларускі аддзел пры камісарыяце.. СНБ, 338.

2. Утварыць. ..[бальшавікі] арганізавалі так званую Западную вобласць.. Там жа, 337.

Інф. арганізаваць: СНБ, 338. Абв. пр. мн. арганізавалі: СНБ, 337.

[АРГАНІЗАТАР] і **[ОРГАНІЗАТАР]** м. Той, хто арганізуе што-н., з’яўляецца ініцыятарам чаго-н. Мы прайшлі гэты шлях пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі большэвікоў Беларусі, – адзінага кіраўніка, адзінага арганізатара нашых перамог. ВГР. Але ва ўмовах нашай рэспублікі ролю зьбіральніка і арганізатара контр-рэволюцыйных сіл .. узяў на сябе беларускі нацыянал-дэмакратызм .. АЛ.

Адз. Р. арганізатара: ВГР; арганізатара: АЛ.

[АРГАНІЗАЦЫЯ] (3) і **[ОРГАНІЗАЦЫЯ]** ж. Аб’яднанне, саюз. У Празе мы [дэлегаты] наведалі “дабрачынны камбінат” імя Масарыка, дом спартыўнай чэшскай арганізацыі “Сокал”. ПЧ. Гістарычная пастанова ЦК Усе КП(б) аб рэарганізацыі літаратурна-мастацкіх арганізацый мае нятолькі ўсесаюзнае, але і сусветнае значэнне. ДНСП.

Адз. Р. арганізацыі: ПЧ. М. арганізацыі: СЧ. Мн. Р. арганізацыі: ДНСП. Т. арганізацыямі: АЛ.

АРГАНІСТАВЫ прым. Наватв. Які мае адносіны да арганіста. [Мікіта]: Усё гэта, меджду протчым, тутэйшыя людзі: адзін дзякавы сын, а другі – арганіставы. Т, 43.

Адз. м. Н. арганіставы: Т, 48.

АРКЕСТРА ж. Разм. Аркестр. Адны кажучь, што гэта [Ан-танга] наравісты конь, .. трэція – што гэта такая аркестра, у якой кожны музыка на свой лад заводзе. Ан, 18.

Адз. Н. аркестра: Ан, 18.

АРКУШ (4) м. • Друкарскі аркуш – шаснаццаць старонак

друкаванага тэксту. *Навукова-Літаратурны Адазел на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам сабраў і зрадагаваў да двухсот з лішнім друкарскіх аркушаў. ВСП, 91. Пасыталіся з друку адна за адной кнігі і ў працягу некалькіх месяцаў вышла ў сьвет 15 кніг, лікам страіць 1950 / 121 друк. арк. <ушаў>. Там жа.*

Адз. Н. арк. <уш>: ВСП, 91. Мн. Р. аркушаў: ВСП, 91 (2); арк. <ушаў>: ВСП, 91.

АРЛІНА прысл. *Наватв., вобразн.* Па-арлінаму, горда, смела. *Дыхіццў свабоднымі грудзямі Ё зірнуць арліна не дадуць, – На ўзьлёты дум кладуць аковы, Як на рабоў сьляпых кладуць.* РС, 39.

[**АРЛІНЫ**] (7) прым. перан. **1.** Вольны, горды, смелы. *Будзеш жыць ты [Сумейман Стальскі] ў сэрцах Думкаю арлінай, На красу і славу Роднае краіны.* ПСС, 232. .. чалавек.. падначальвае сабе прыроду, але той чалавек, які.. разгарнуў арліныя крыллі вызваленчай працы. СТ.

2. Зоркі, пільны. *Як дні, так і ночы наш слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока..* ПБН.

3. Магутны. *Арліным узмахам агняцветнай думкі аб нашай волі мы [беларусы] скінулі і патанталі даўгавечную брахню,.. што Беларусі не было і няма.* ПЛП.

Арліныя крыллі гл. крыло.

Адз. м. Т. арліным: ПЛП. ж. Т. арлінай: ПСС. н. Р. арлінага: ПБН. Мн. Н. арліныя (3): АК (2); СС, 302. В. арліныя: СТ.

[**АРЛІЦА**] ж.: **Лунаць арліцаю** гл. лунаць.

Адз. Т. арліцаю: ДПЛС.

[**АРЛЯНЯ**] (9) н. Птушаня арла. *Вецер свабодны гуляе па скалах, Скалы абнялі арлы, арляняты.* СД.

Сталінскія арляняты.

• **Сталінскія арляняты** – камсамольцы. *Далей, вышай у прасторы. Па ураджай з сьўбы багаты Камсамольцы – вярнігоры, Сталінскія арляняты!* СА, 179.

Мн. Н. арляняты (9): СА, 178, 179(3), 180(2), 181(2); СД.

АРМІЯ (19) ж. Ваен. Узброеныя сілы. *Сягодня ў нас творыцца армія, творыцца рукамі гэтай самай гарачай беларускай моладзі... МІ, 17. Былі спробы тады стварыць і беларускую армію.* БВ, 16.

• **Зялёная армія** – Чырвоная армія. *У адказ на гэта беларуская моладзь пайшла ў “зялёную армію”.* БВ, 16.

Адз. Н. армія (10): БВ, 16(3); БСУ (4); ЗЯЗ, 90; МІ, 17; Ф. Р. арміі (2): БВ, 16; ЖН. В. армію (4): БВ, 16(3); БСУ. Мн. Н. арміі (2): БВ, 16; БСУ. Т. арміямі: БВ, 16.

АРОЛ (9) м. **1.** Драпежная птушка. .. на скалах вольнага Каўказа Днююць і начуюць арлы на свабодзе.. ПСС, 231. *Вецер свабодны гуляе па скалах, Скалы абнялі арлы, арляняты.* СД.

2. перан. Сімвал герба Польшчы. *А там, за Сулою, на той бок граніцы, Дзе звеслі дзюбы панура арлы, Клянучь сваю долю, свой лёс чужаніцы.* ПБН.

ДАрол-самалёт: *Арлы-самалёты ўсё неба ўзнялі, І волю зрабылі Сабе кавалі.* СС, 300.

• **Белы арол** (3) – малюнак (фігура) арла на дзяржаўным гербе Польшчы. *Уваходзіць Мікіта. На шапцы ў яго вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай..* Т, 54. *Не бачыць [завадаў] толькі і не чуе [песеняў] толькі той, хто вораг нашага новага шчаслівага жыцця, хто за слупамі з белымі арламі куче нам здраду, куче няволю.* ДЖ. **Двуглавы арол** – малюнак (фігура) арла з дзвюма галовамі на дзяржаўным гербе царскай Расіі. *Здарма ж двуглавы твой [Русі] арол Праз векі ў кіпцюрах трымаў Мільёны ўбогіх хат, сёл, Рабоў мільёны?* АПЖ.

Адз. Н. *арол:* АПЖ. Р. *арла:* ЖН. Т. *арлом:* Т, 54. Мн. Н. *арлы* (4): ПБН; ПСС, 231; СД; СС, 300. Р. *арлоў:* СС, 300. Т. *арламі:* ДЖ.

[АРТЫКУЛ] (2) м. Навуковы, публіцыстычны твор невялікага памеру. *Верш мой справакавалі:.. Лёсік, надрукаваўшы яго (верш) побач з артыкулам, прысвечаным Пілсудскаму, аб чым я [Купала] не ведаў, бо быў у вёсцы.* СЧ. *Ядыная бадай расійская краёвая часопісь, якая друкуе артыкулы і на беларуску, гэта “Вестник Комиссариата Народного Просвещения С.С.Р.Б.”* ВСП, 90.

Адз. Т. *артыкулам:* СЧ. Мн. 8. *артыкулы:* ВСП, 90.

АРТЫСТА м. Разм. Артыст [Дама]: *Вы, мусье рэгістратар, праўдзівы артыста* [у гэцце памылкова: артысты] ў вальцы. Т, 29.

Адз. Н. *артыста:* Т, 29.

[АРУЖЖА] (4) і разм. **[АРУЖЖЭ]** н. Руск. Зброя. .. *навука рэлігіі, на польску – гэта моцнае аружжэ ў руках польскіх нацыяналістоў.* ВР. [Мікіта]: *..Складай аружжэ! Вывешвай белы флаг!* Т, 52.

Адз. Н. *аружжэ:* ВР. В. *аружжэ* (2): МІ, 17; Т, 52. Т. *аружжам* (2): Нз, 15; Т, 52.

[АРУЖНЫ] прым. *Наватв. Узброены. З гэтага дня маема [беларусы] магчымасць будаваць сваю беларускую армію, сваю аружную, нязломную сілу.* БСУ.

Адз. ж. В. *аружную:* БСУ.

[АРХАІЧНАСЦЬ] ж. Уласцівасць архаічнага, старажытнага, устарэлага. *Стары правапіс, у якім не мала было засмечанасці, нацдэмаўскай, “саматычнай” архаічнасці, – трымаў беларускую мову ў палоне правінцыялізма, у рамках нацыяналістычнай абмежаванасці.* ШБСЯ.

Адз. Р. *архаічнасці:* ШБСЯ.

[**АРХІРЭЙСКІ**] *прым.* Які мае дачыненне да архірэя. [Гануля]: *І чаго бацюшка палез у гэтую палітыку. Пільнаваў бы лепей клячоў ад архірэйскага дому.* Т, 58.

Адз. м. Р. *архірэйскага:* Т, 58.

[**АРШЫН**] *м.* Уст. Мера даўжыні, роўная 71,12 см. *На зямлі, што дзед, прадзед слязьмі І гарачай крывёй паліваў, Унук – ужо між чужымі людзьмі – Тэй зямлі трох аршын не дастаў.* ЧС, 50–51.

Мн. Р. *аршын:* ЧС, 50–51.

АРЫГІНАЛЬНЫ (2) і *разм.* **ОРЫГІНАЛЬНЫ** *прым.*

1. Створаны самастойна, незапазычаны, неперакладны. *З гэтых кніг асабліваю ўвагу зьвяртаюць на сябе кнігі на матэматыцы: з чатырох – тры з іх арыгінальныя: .. ня тлумачаныя з чужога – і першая арыгінальная “Альгэбра” Круталевіча.* ВСП, 89.

2. Своеасаблівы, незвычайны, адметны. [Дама]: *Што гэта ў вас, мусье, за такі орыгінальны ўбор?* Т, 24.

Адз. м. Н. *орыгінальны:* Т, 24. ж. Н. *арыгінальная:* ВСП, 89.

Мн. Н. *арыгінальныя:* ВСП, 89.

АРЫСТАКРАТЫЧНЫ *прым.* *Іран.* Які мае адносіны да арыстакрата. [Янка]: *У вас сягоння, пане рэгістратар, праўдзівы арыстакратычны баль, не забыліся нават і аб інтэрмедый.* Т, 27.

Адз. м. Н. *арыстакратычны:* Т, 27.

[**АРЫТМЭТЫКА**] *ж.* Польск. Арыфметыка. [“Мэтодыка арытмэтыкі” Валасковіча і Лукашэвіча] *павінна стацца незаменнай падручнай кніжкай кожнага настаўніка, выкладаючага ў школах пачатковую арытмэтыку.* ВСП, 89.

Адз. В. *арытмэтыку:* ВСП, 89.

[**АРЫШТ**] *м.* Пазбаўленне волі. [Мікіта]: *Дык пакажэце мне, меджду протчым, ваша чырвонае благародзіе, чэк на мой арышт.* Т, 62.

Адз. В. *арышт:* Т, 62.

АРЫШТАВАЦЬ (2) *зак.* да арыштоўваць. *Спачатку справа ў іх [беларусаў-бальшавікоў] ішла туга, так туга, што быў мэнент, калі Смаленскі ўрад хацеў іх арыштаваць.* СНБ, 338. *Кіраўніка гэтага аддзела .. арыштавалі і вывезлі ў Смаленск, як заложніка.* Там жа, 339.

Інф. *арыштаваць:* СНБ, 333. Абв. пр. мн. *арыштавалі:* СНБ, 339.

[**АРЭНА**] (2) *ж.* перан. Месца падзей. .. *дзьве рэвалюцыі выступілі на крываваю арэну за свае праўды, за сваё першыństwo ў дзеле будавання будучага людзкога жыцця на грэшнай зямлі.* СНБ. *Арэнай такой абвостранай клясавай барацьбы зьяўляецца, зразумела, і БССР.* АЛ.

Адз. В. *арэну*: СНБ. Т. *арэнай*: АЛ.

[АРЭТМЭТЫЧНЫ] *прым. Польшк. Арыфметычны. Арэтмэтычныя задачнікі Валасковіча і Лукашэвіча – першыя задачнікі ў беларускай мове. ВСп, 89.*

Мн. Н. *арэтмэтычныя*: ВСп, 89.

[АРЭХ] м. Плод, семя ў выглядзе ядра ў цвёрдай шкарлупцы. [Спічыні]: *Аб гэтым у вас [Мікіты] павінен быць ясны, дужа ясны светапогляд, адным словам – пад арэх. Т, 41.*

Адз. В. *арэх*: Т, 41.

АСАБІСТА *прысл. да асабісты ў 1 знач. Якую ролю я [Купала] асабіста і мая літаратурная творчасць адыгралі ў гэтай контррэвалюцыйнай дзейнасці беларускага нацыянал-дэмакратызму? АЛ.*

АСАБІСТЫ (3) *прым. 1. Які належыць пэўнай асобе. [Мікіта]: У гэтым партфэлычку ўсялякія асабістыя пасведчанні: на маю асобу, на маю кватэру, на ваду, на апал.. Т, 46.*

2. Звязаныя з прыватным, сямейным жыццём. *Апрача падвышэння некаторых пабочных налогаў, урад маніцца ешчэ у скорым часе завясці падаходны і асабісты ваенны налог. ВН.*

Адз. м. Н. *асабісты*: ВН. В. *асабісты*: ВН. Мн. Н. *асабістыя*: Т, 46.

АСАБЛІВА (16) *прысл. да асаблівы. ..а тым часам – паглядзеце, якія пышныя дубы растуць у Меншчыне, асабліва на лагчынах, што заліваюцца ў разводдзе вадою.. ХВ,29. Слабейшыя народы, асабліва ўваскросшыя на тэрыторыі быўшай Расіі, змагаюцца толькі за тое, каб жыць.. СНБ. А, 328; АБ, 16; БСУ; ДК; ЛР; ПЧ; СНБ, 339; Т, 20, 39, 41, 45, 48, 55, 56.*

[АСАБЛІВАСЦЬ] ж. Адметнасць, характэрная ўласцівасць, якасць, прыкмета чаго-н. *А давалі, гвалтам накідалі ім [людзям] свае так званыя, “культуры”», пры помачы якіх душылі ў падняволеных народаў іх нацыянальныя асаблівасці, іх веру. НДН, 18. Параўн. асаблівосць, асабеннасць.*

Мн. В. *асаблівасці*: НДН, 18.

[АСАБЛІВЫ] (3) *прым. 1. Непадобны да іншых, адметны. Заморскія госці ведалі, што народ, да якога ім дарога ляжала, быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багацтвам асаблівым адзначаваўся.. Кз, 17.*

2. Больш значны, чым звычайны. *Асаблівую ўвагу аддавалі яны разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы .. ідуць па шляху да соцыялізму. АЛ. З гэтых кніг асаблівую ўвагу звяртаюць на сябе кнігі на матэматыцы.. ВСп, 89.*

Адз. ж. В. *асаблівую* (2): АЛ; ВСп, 89. н. Т. *асаблівым*: Кз, 17.

[АСАДКА] ж. Ручка, дзяржанне чаго-н. *Совае* [Мікіта] *рэвальверы асадкамі ў адну і другую руку Даме*. Т, 59.

Мн. Т. *асадкамі*: Т, 59.

АСАЛОДА (3) ж. 1. Задавальненне, адчуванне прыемнага. *Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга, ніякі малюнак, ніякі спектакль не давалі мне гэтулькі асалоды і прыемнасці*. ХБ, 29. *Яго* [Варашылава] *ўжо мы* [людзі] *выбіралі Мінулага году, А дні выбараў былі нам Светлай асалодай*. НК.

2. *Вобразн.* Ласкавы зварот да каго-н. [Галасы]: *“Хай цвітуць нашы кветкі [жанчыны], наша асалода! Віват! Ура!”* Т, 28.

Адз. Н. *асалода*: Т, 28. Р. *асалоды*: ХБ, 29. Т. *асалодай*: НК.

[АСВЕДЧЫНА] ж. *Польск.* Прапанова. [Мікіта]: *Колькі раз рабіў ужо ёй [Насце] асведчыны, каб, значыцца, аддала мне сваю руку, але штось не клеіцца*. Т, 23.

Мн. В. *асведчыны*: Т, 23.

[АСВЯТЛЕННЕ] н. перан. Раствлумачэнне, дэталёны разгляд чаго-н. [Спічыні]: *Ахвяруем цяпер колькі хвілін на тэарэтычнае асвятленне некаторых звязаных з аратарствам пытанняў*. Т, 41.

Адз. В. *асвятленне*: Т, 41.

АСВЯТЛЯЦЬ (2) незак. 1. Азараць. *Законы-ж твае [правадыр], нібы светач нязгаслы, Шляхі асвятляць будоўць светлым імкненням, Знішчаць рабаўласніцтва трухлыя праслы*. ТП, 216.

2. Падрабязна расказваць пра што-н, рабіць агляд чаго-н, растлумачваць. *Шыла, які асвятляў Дзям'яну Беднаму гэты верш у правакацыйным сэнсе*. СЧ.

Інф. *асвятляць*: ТП, 216. Абв. пр. адз. м. *асвятляў*: СЧ.

[АСВЯЦІЦЬ] (2) і АСВЬЯЦІЦЬ (2) зак. 1. Зрабіць светлым, напоўніць святлом што-н. [Аленка]: *Абы толькі гэты адзінкі, што ўжо змагаюцца, больш ясных паходняў распалілі і асвятлілі сцежкі ўсе для паўстаючай грамады*. Т, 35. *Асвятціў сваё чорнае першы [сын] сумленьне Прагавіцьцем быць сонцу раўнёю*. Ч, 324.

2. перан. *Тое, што асвятліць. Хай толькі асвеціць Вас [беларусаў] адна вялікая думка..* ПЛП.

Інф. *асвятціць*: ВМР. Абв. пр. адз. м. *асвятціў*: Ч, 324. Мн. 3 ас. *асвятлілі*: Т, 35. Буд. адз. 3 ас. *асвеціць*: ПЛП.

[АСЕЛІЦА] (2) ж. Наваколле, паселішча. *Але новы сёлета Подых на аселіцах: Юны чэрвень молада Больш за май вясліца*. ПЛ.

Аколіца-аселіца гл. аколіца.

Адз. Н. *аселіца*: БЗ. Мн. М. *аселіцах*: ПЛ.

[АСЕННІ] (2), [АСЕНЬНІ] і рази. [ВАСЕНЬНІ] (2) прым. Восеньскі. *Як шум асеньняга вятрыска, Лунаўся розгалас сьляпы..* УрП, 52. *Ў плуг запрог [сын] свайго браточка На векі, да сканання,*

А мяне [маці] асенняй ночкай Выгнаў на бадзянне. Дз, 190. Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга, ніякі малюнак, ніякі спэктакль не давалі мне [С. Мечу] гэтулькі асалоды і прыемнасці, як постаць гэтых дрэў, аблітых прашчальным блескам заходзячага васеньяга сонца. ХБ, 29.

Адз. м. Р. асеньяга: УрП, 52; васеньяга (2): ХБ, 29(2). ж. Т. асенняй: Дз, 190. н. М. асеннім: Т, 34.

[АСІЛАК] м. Герой беларускіх казак, легенд; вялікай сілы чалавек, волат. *Мы прайшлі гэты шлях, як казачныя асілкі – сямімільнымі, ленінскімі крокамі.. ВГР.*

Мн. Н. асілкі: ВГР.

[АСІЛКАВЫ] прым. да асілак, перан. Акрыляў [брат другі] сам самога асілкавай славай, Паўставаў проць хапанага клубам. Ч, 324.

Адз. ж. Т. асілкавай: Ч, 324.

[АСІНА] (3) ж. Лісцеве дрэва сямейства вярбовых. *Мала іх [гітлераўцаў] навесіць На сухой асіне, Бо нават асіна Ад сябе адкіне. МПв, 218. Ен [народ] перарэжа горла людзеда, убіўцу, Ен Гітлера навесіць на сухой асіне. ПНд, 314.*

Адз. Н. асіна: МПв, 218. М. асіне (2): МПв, 218; ПНр, 314.

[АСІРАЦЬ] зак. Зрабіць каго-н. сіратаю (сіратамі). [Гарошка]: *Самахоць за німашто асіраціў мяне [сын]. Т, 44.*

Абв. пр. адз. м. асіраціў: Т, 44.

АСЛЯПЛЕННЕ і **[АСЬЛЯПЛЕНЬНЕ]** (2) н. Няздольнасць правільна меркаваць пра што-н., неразуменне таго, што адбываецца. *Дзякуючы гэтаму свайму асьляпленьню, зьявіліся мае такія творы з ярка нацыянал-дэмакратычнымі настроямі, як, напрыклад, “Паўстань”, “Перад будучыняй”.. і інш. АЛ. Тваіх, правадыр мой, законаў асновы, .. Змятуць асьляпленне, пакрышаць аковы, Аковы, дзе йшчэ звоняць трупнай заразай. ТП, 216.*

Адз. Р. асьляпленьня: К. Д. асьляпленьню: АЛ. В. асьляпленне: ТП, 216.

[АСЛЯПЛЯЮЧЫ] дзеепрым. незал. цяп. да асьляпляць. перан. Пазбаўляючы магчымасці правільна зразумець што-н., разабрацца ў чым-н. *Сягоння мы [беларусы] жывём і ўдзень мы блудзім Пад маскай, асьляпляючаю нас.. Бч, 9.*

Адз. ж. Т. асьляпляючаю: Б, 9.

[АСНОВА] (6) ж. 1. Галоўныя палажэнні якой-н. навукі, тэорыі. *Тваіх, правадыр мой, законаў асновы. Тваей Канстытуцыі мудрыя сказы Змятуць асьляпленне, пакрышаць аковы.. ТП, 216.*

2. перан. Апора, падтрымка. *Толькі ж была нам радасць асновай, Вам ткаць прышлося слёзы і гора. ССА, 294.*

♦**Ляжаць у аснове** гл. ляжаць. **На аснове** – на падставе;

зыходзячы з чаго-н. *На аснове ўсіх нечуваных дасягненняў вырасла і адточваецца.. беларуская мова.* ШБСЯ. .. *мір на аснове самазначэння народаў – не быў выдуманы так сабе.* НДН, 18.

Адз. В. *аснову*: ВР. Т. *асновай*: ССА, 294. М. *аснове*: НДН, 18; ШБСЯ. Мн. Н. *асновы*: ТП, 216. Р. *асноў*: ВР.

АСНОВАНЫ *дзеепрым. зал. пр. да аснаваць.* Заснаваны. *І гэты налог, аснованы на справядлівасьці, знойдзе нарэшце сабе мейсцэ у Расейскім гасударстве.* ВН.

Адз. м. Н. *Аснованы*: ВН.

АСНОЎВАЮЧЫСЯ *дзеепрысл. да асноўваць.* Руск. Зыходзячы з чаго-н. *У нашу векапомную эпоху .. праступна .. ўтвараць нацыянальную адмежаванасць, асноўваючыся на самабытнасцьці, гэта значыць, на пазаклясавасцьці якой-бы ні было нацыі ці народу.* АЛ.

[АСНОЎНЫ] (2) *прым.* Галоўны, найбольш важны, вядучы. *Ён [Сталін] даў для народаў Асноўны закон, І дружбу народаў Навек стварыў ён.* СС, 800. *Усе новыя налогі і падвышэнне старых урад праводзіць па 87 стацьці асноўных законаў.* ВН.

Адз. м. В. *асноўны*: СС, 300. Мн. Р. *асноўных*: ВН.

АСОБА (17) *ж.* 1. Чалавек, індывідуум (з пункту погляду яго характару паводзін). [Мікіта]: .. *атрымаю ад начальства асэсарскую рангу, і мамзэль Наста будзе маёй, бо асоба, як бачыце, спрытная.* Т, 23. [Наста]: *А я чула ад пэўнай асобы, што немцы як прыходзяць, то першым чынам .. хапаюць усіх на работы..* Там жа. 24.

2. *Пёрсанаж.* Чырвонаармеец, Начальнік патруля, Абарванец – *у адной асобе.* Т, 19. *Асобы: Мікіта Зносак (Нікіцій Зносілов) – калезскі рэгістратар..* Там жа.

ΔАсоба-герой. *Верце, што мы [беларусы] з'яўляемся дзейнымі асобамі-героямі чараўнічай песні..* ПЛП.

Адз. Н. *асоба* (2): СНБ, 339; Т, 23. Р. *асобы* (2): Т, 24, 36. В. *асобу*: Т, 46. М. *асобе*: Т, 19. Мн. Н. *асобы* (2): Т, 19, 27. Р. *асоб* (7): ЛР (2); Т, 19, 25, 28, 41, 48. Т. *асобамі*: ПЛП. М. *асобах*: СБНГ.

АСОБКУ *прысл.* : **∅З асобку** – *тое, што асобна.* Ня могучы кожнаму з асобку падзякаваць, .. *я лічу сваім сьвятым абавязкам хоць на гэтым месцы успомніць гэтых асоб добрым словам.* ЛР.

АСОБНА *прысл.* ∅У **асобку** – *асобна, па-аднаму.* *На ўсіх установах, на кожным чалавеку з асобна вайна атклікнулася у той ці іншай форме.* ВС. *Параўн.* асобку.

[АСОБНЫ] *прым.* Адасоблены ад іншых. *Тады маскоўскія беларусы-бальшавікі .. прыехалі ў асобным вагоне ў Смаленск з мэтай стварыць новы беларускі бальшавіцкі ўрад.* СНБ, 338.

Адз. м. М. *асобным*: СНБ, 338.

[АСТАВАЦЦА] (4) *незак.* Руск. 1. *Тое, што заставацца ў 1 знач.* Аставалася адна я [маці], Сын адзін са мною, Як той пунік на разстаю, Летам і зімою. Дз, 190.

2. Прадаўжаць сваё знаходжанне дзе-н. з якой-н. мэтай. *Аставаўся толькі старшыя гаспадарыць дома, Бо ат тых [братоў] гаспадаршы, Хоць быў у іх за лома.* Дз, 190.

3. Захоўвацца, не знікаць, не пераставаць быць кім-н. *Пазычыць у гэту усесветную завіруху няма дзе.. Астаюцца толькі налогі.* ВН.

4. *У безас. знач.* Неабходна, трэба толькі. *І вось, вітаючы яго [падаходны налог] нам астаецца толькі цешыцца, што думка шчырага расейскага грамадзянства дарма ня згінула..* ВН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *астаецца:* ВН. Мн. 3 ас. *астаюцца:* ВН. Пр. адз. м. *аставаўся:* Дз, 190. ж. *аставалася:* Дз, 190.

[АСТАВІЦЬ] *зак.* да астаўляць. Руск. Пакінуць, перадаць у спадчыну. *Так казаў чараўнік, і казаў доўга жыці – Спадкі-цень свой на памяць аставіў..* Ч, 320.

Абв. пр. адз. м. *аставіў:* Ч, 320.

[АСТАНОЎКА] *ж.* Руск. Прыпынак. *І зробім чуць-чуць астаноўку, Каб сцярве папасць у папад: Для Гітлера скінем вяроўку Хутчэй каб навесіўся кат.* ХЛВ, 316.

Адз. В. *астаноўку:* ХЛВ, 316.

[АСТАЎЛЯЦЬ] (2) *незак.* Руск. Пакідаць. *Гэты перыяд нашых дамаганняў і змаганняў .. астаўляем разабраць як следна нашым цяперашнім і будучым гісторыкам.* СНБ, 337. *Бо не зачынялі нашы праішчурны весніцаў і дзвярэй хат сваіх.., а яшчэ астаўлялі ў хатах пад абрусамі бохана хлеба пшанічнага..* Кз, 17.

Абв. цяп. мн. 1 ас. *астаўляем:* СНБ, 337. Пр. мн. *астаўлялі:* Кз, 17.

[АСТАЎШЫСЯ] *дзепрым. незал. пр.* да аставацца ў 2 знач. *.. мы, астаўшыся дома, не спалі ў шапку ў гэты час трывожны.* РКр.

Мн. Н. *астаўшыся:* РКр.

[АСТАЦЦА] (8) *зак.* 1. *Тое, што заставацца ў 1 знач.* *А большасць спаднічнікаў асталася ляжаць на месцы. ПСП. Вось-жэ усе тые, што асталіся дома, што не маюць магчымасці дзяліць долю і нядолю са сваімі роднымі на поле бітвы, павінны.. дружна ісьці да працы на сваіх загонах.* РКр.

2. Не перастаць быць з кім-н. *Масы, народ земляробны, асталіся беларусамі, а іх баярства, вышэйшыя станы сталіся паялкамі.* Нз, 14.

3. Аказацца, апынуцца ў якім-н. становішчы. *Гаспадарка цэлага краю, ці аддзельных людзей павінна па сіле магчымасці не спыняцца, а ісьці далей і шырэй, каб, як скончыцца вайна*

не асталіся мы быццам пасья пажару: сусім зністожэны і на духу і на цэлі. ВС.

4. Захавацца, уцалець, не знікнуць. *Але мы [беларусы], змагаліся і будзем змагацца! І наша змаганне не асталося без следу.* ПЛП. Дні 10, 11, 12 кастрычніка г.г. астануцца на вякі не зацёртымі у памяці насяленьня.. Вільні. УПУВ.

Абв. пр. адз. ж. *асталася* (2): ПСП; СНБ, 336. н. *асталося*: ПЛП. Мн. *асталіся* (4): БС; ВС; Нз, 14; РКр. Буд. мн. 3 ас. *астануцца*: УПУВ.

[АСТРОГ] (3) і разм. [ВАСТРОГ] (2) м. *Уст. Тое, што турма ў 1 знач. .. [жандармы] здзекваліся над людзьмі, працуючымі там [у “Нашай Ніве”], забіралі рукапісы і ўрэшце цягнулі ў вастрог у нічым невіноўных людзей.* МІ, 17. [Янка]: *Баюся, што гэта мудрасць дасць вам [Мікіту] чэк на свабоднае месца ў Менскім астрозе.* Т, 36.

2. *Тое, што турма ў 2 знач. У параўн. Дом чужы таму будзе астрогам; Хто паклоны біць стаў збоку злыбедным ветрам..* Ч, 323.

Адз. В. *вастрог* (2): МІ, 17; СНБ, 339. Т. *астрогам*: Ч, 323. Мн. *астрозе*: Т, 36. Мн. Н. *астрогі*: ПБН.

[АСУДЗІШЬ] зак. *Выказаць асуджэнне. ... я [Купала] ня толькі ні разу не асудзіў іх [устаноўкі], але наадварот, моральна падтрымліваў і дапамагаў іх рэалізацыі.* АЛ.

Абв. пр. адз. м. *асудзіў*: АЛ.

[АСЦЯРОГА] і [АСЬЦЯРОГА] жс. *Перасцярога, асцярожнасць. [Спічыні]: Затрымайцеся. Цяпер выслухайце [Мікіта] дзве асцярогі..* Т, 40. *Тры паказываў ім [сынам] ён [чараўнік] на сьвеце дарогі, Тры пціны іх долі-нядолі, І даваў-насылаў ён сыном асьцярогі.* Ч, 319.

Мн. В. *асцярогі*: Т, 40; *асьцярогі*: Ч, 319.

АСЦЯРОЖНА (2) прысл. *Спасцярожліва, насцярожана, з асцярогай, акуратна. [Мікіта]: Усё можна, толькі асцярожна.* Т, 21. [Гануля]: *Адно – Ідзі [Мікіта] асцярожна, каб цябе ў палон не сханілі..* Там жа, 56.

АСЦЯРОЖНЫ (3) прым. *Які дзейнічае з аглядкай, асцярогай. [Мікіта]: Я асцярожны, надта асцярожны, і за мяне, сябра беларус, не турбуіцеся.* Т, 29. [Мікіта]: *Толькі не грамафон. Вельмі ён крычыць, а я чалавек асцярожны, меджду протчым.* Там жа.

Адз. м. Н. *асцярожны* (3): Т, 29(3).

[АСЬВЕТНЫ] прым. *Які служыць асвеце. Вядомы польскі пісьменьнік Балеслаў Ліманаўскі, пішучы аб вялікім праз доўгія годы асьветным значэньні Батораўскага Унівэрсітэту, .. кажа: “Сьвятло, якім прамянілася гэта вучэльня захоплівала сабой*

ня толькі край Польшка-Літоўска-Беларускі, .. але праменьні яго дасягалі аж да Масквы і Харкава...” УПУВ.

Адз. н. М. асьветным: УПУВ.

[АСЬВЯЖАЦЦА] *незак.* Станавіцца свежым, чыстым (пра паветра). .. лета гарачае, але яно асьвяжаецца такімі навалніцамі з пярэнамі, якіх я [С. Меч] ня бачыў у Расеі. .. ХБ, 29.

Абв. цяп. адз. 3 ас. асьвяжаецца: ХБ, 29.

АСЬВЯЦІЦЬ *гл.* АСВЯЦІЦЬ.

[АСЬЛЕПЛЭНЫ] (4) *дзеерым. зал. пр. да асьляпіць.*

1. Пазбаўлены. Зроку. *І сьцібрае [чараўнік] на пумы струхлеўшыя косьці, І пляцёнкі з асьлепленых шые.* Ч, 325.

2. *перан.* Акрылены, узрушаны. *Пэўная часць польскага грамадзянства, так званая “народова-дэмакратыя”, асьлепленая пабедамі польскага салдата, сышла з тэй дарогі, якую паляком намечлі сьвятлейшыя іх грамадзяне Міцкевічы, Красінскіе, Славацкіе і інш. СНБ. Асьлепленыя часовымі пабедамі, [сацыялісты і нацыяналісты] забываюцца, што жывуць не ў сярэднявякоўі, калі сіла кулака панавала над сілай права. Там жа.*

Адз. ж. Н. асьлепленая: СНБ. Мн. Н. асьлепленыя (2): СНБ (2).

Р. асьлепленых: Ч, 325.

[АСЬЛЯПІЦЬ] *зак. да асьляпляць.* Зрабіць невідучым. *Каб таму маланкай Асьляпіла вочы І блукаў абмацкам Ён удзень і ў ночы, – Хто для нашых дзетак Хоча асьляпленьня..* К.

Абв. пр. адз. н. асьляпіла: К.

[АСЬЛЯПЛЕЊЕ] *гл.* [АСЛЯПЛЭЊЕ]

[АСЬМЕЛІЦЬ] *зак. да асьмяляць.* Прыдаць каму-н. смеласці, рашучасці, адвагі. *З цябе [незнаёмца] нядобры вецер вее, Па трупях ты, відаць, ішоў, Скажы нам [народу], хто цябе асьмеліў Да нашых збліжыцца каўшоў?* УрП, 51.

Абв. пр. адз. м. асьмеліў: УрП, 51.

[АСЬМУШКА] *ж. Уст.* Мера аб’ёму сыпкіх рэчываў. [Мікіта]: *Далей ідуць мае.. пайкі: сем фунтаў адборнай атрубянай мукі, паўтара фунта з асьмушкай круп ..* Т, 46.

Адз. Т. асьмушкай: Т, 46.

[АСЬЦЕРАГАЦЦА] *незак.* Устрымлівацца ад чаго-н., пазбягаць чаго-н. з перасцярогі. *Аб “Думе” можэш думаць, колькі ўлезе, але гаварыць голасно асьцерагайся: гэта ня ўсіх па шэрсцы гладзіць.* СП.

Заг. адз. 2 ас. асьцерагайся: СП.

АСЬЦЯРОГА *гл.* АСЦЯРОГА.

АСЭСАР (6) *м. Гіст.* •Калежскі асэсар – грамадзянскі чын восьмага класа дарэвалюцыйнай Расіі. [Наста]: *Толькі тады з гэтага квасу будзе піва, калі я з пэўных крыніц напэўна даведося,*

што вы [Мікіта] не рэгістратар толькі, а ўжо асэсар. Т, 42. [Янка]: *Жычу вам [Мікіту] надзець шліфы калезскага асэсара.* Там жа, 21.

Адз. Н. *асэсар:* Т, 42. Р. *асэсара:* Т, 21. Т. *асэсарам* (4): Т, 23, 42(3).

[**АСЭСАРСКІ**] (5) *прым.* Які належыць асэсару. [Мікіта]: *О, ранга мая асэсарская! О, кляса мая бонтонная, беспардонная!* Т, 42. [Янка]: *Жычу вам [Мікіту] у новай аратарскай профэсіі дастукацца асэсарскай рангі.* Т, 39.

Адз. ж. Н. *асэсарская:* Т, 42. Р. *асэсарскай:* Т, 39. В. *асэсарскую* (2): Т, 23, 40. Мн. Н. *асэсарскія:* Т, 43.

[**АСЭСАРСТВА**] (7) *н. зб. да* асэсар. [Мікіта]: *Беларуская асэсарства .. мае ў сабе яшчэ адзін вельмі ласы плюсік ..* Т, 56. [Мікіта]: *Адным словам, я надумаўся дабівацца беларускага асэсарства.* Там жа, 55.

Адз. Н. *асэсарства* (2): Т, 56(2). Р. *асэсарства:* Т, 55. В. *асэсарства* (3): Т, 23, 42, 50. Т. *асэсарствам:* Т, 23.

[**АСЯРОДЗІШЧА**] (2) *н. Разм.* Асяроддзе. *Балюча і цяжка ўсьведамляць мне [Купалу] сеньня, што я, адарваўшыся ад здаровага творчага асяродзішча рэволюцыйных пролетарскіх працоўных мас, .. не дапамагу.. ажыццяўленьню соцыялізму.* АЛ. Я [Купала] *і пасья Кастрычнікавае рэволюцыі не адмежававуся як гэта належала, абкружаючага мяне нацыянал-дэмократычнага асяродзішча..* Там жа.

Адз. Р. *асяродзішча* (2): АЛ (2).

АТ гл. **АД.**

[**АТАМАН**] *м. Уст.* Выбраны начальнік ў казацкіх войсках, пасяленнях ..*п'яныя дзікуны па ўказы свайго звар'яцелага бандыцкага атамана па-зверску знішчаюць усе тое, што пабудавана намі [савецкімі людзьмі]..* РКП.

Адз. Р. *атамана:* РКП

АТКАЗАЦЬ гл. **АДКАЗАЦЬ.**

АТКІДВАЮЧЫ *дзеепрысл. да* аткідваць. *Разм., перан. Не прынімаючы чаго-н., адмаўляючыся ад чаго-н...беларусы, аткідаючы польшчыну, дамагаюцца правоў для беларушчыны.* ВР.

АТКІНУЦЬ гл. **АДКІНУЦЬ.**

[**АТКЛІКНУЦЦА**] *зак. перан.* Адбіцца. *На ўсіх установах, на кожным чэлавеку з асобна вайна атклікнулася ў той ці іншай форме.* ВС.

Абв. пр. адз. ж. *атклікнулася:* ВС.

АТКУЛЬ гл. **АДКУЛЬ**

[**АТЛАС**] *м.* Гатунак тканіны. *Глядзіш – для яе, маладой, Ткуць кросны атласы, шаўкі ..* ТП, 215.

Мн. В. атласы: ТП, 215.

[АТМАСФЕРА] ж. перан. Навакольнае асяроддзе, абставіны. *З першых-жа крокаў у Чэхаславакіі, наша дэлегацыя апынулася ў атмаферы надзвычай шчырай прыязні і сімпатыі да нас, да нашае бацькаўшчыны.* ПЧ.

Адз. М. атмасферы: ПЧ.

[АТОПКІ] толькі мн. Старыя зношаныя чаравікі, боты. – *Хэ-хэ! – патурае яму [пану-абшарніку] расійскі чыноўнік, прыды-байшы сюды ў дзюравых атопках шукаць кар’еры ..* 3.

Мн. М. атопках: 3.

АТПЛАЦЦЬ гл. **АДПЛАЦЦЬ.**

[АТПРАВІЦЬ] зак. да адпраўляць у 1 знач. *Руск. Раненаго яго [Грыцько] атправілі ў Маскву.* ПДз.

Абв. пр. мн. атправілі: ПДз.

АТПРАЎЛЯЦІ гл. **АДПРАЎЛЯЦЬ.**

АТРАД (4) м. 1. Аб’яднанне ўзброеных сіл. *Атрад выбіў нямецкіх акупантаў з вёскі Т. ПСп. Падрывінікі атрада чыста правялі работу.* Там жа.

2. Частка калектыву, аб’яднаная адзінай прафесіяй, задачамі, імкненнямі. *Пажаданні нашы: даць камандзіру годную дома рату і забяспечыць жывы кантакт дома з нашым атрадам работнікаў мастацтваў.* ПГ.

Адз. Н. атрад: ПСп. Р. атрада: ПСп, Т. атрадам: ПГ. М. атрадзе: ПСп.

[АТРУБЯНЫ] прым. *Руск. Вотруб’евы. [Мікіта]: Далей ідуць мае за месяц чэрвень.. пайкі: сем фунтаў адборнай атрубянай мукі ..* Т, 46.

Адз. ж. Р. атрубянай: Т, 46.

[АТРУТА] (5) ж. 1. Ядавітае рэчыва; яд. *Мала падпалаў, ім [забойцам Горкага] трэба атруты, Дай ім крыві па калені. СЗГ, 252. Вада з крыніц жывых хай зверам-людарэзам Атрутай будзе і сляпіць крываваыя іх вочы. ПН, 314.*

2. перан. Тое, што шкодна ўплывае на каго-н. *Сейбіту праца не будзе атрутай, Вольная праца на вольных загонах. Мц, 75. Цёмныя людзі, пазбаўленыя гонару і сумлення, п’яныя атрутай нажывы і самалюбствам, .. з усіх сіл стараюцца рабіць сваё грэшнае дзела. ЗС, 17.*

Адз. Р. атруты: СЗГ, 252. Т. атрутай (4): ЗС, 17; Мц, 75; ПН, 314; Ч, 319.

[АТРУТНЫ] прым. да атрута ў 1 знач. Ядавіты. *Князі, накліканыя намі [людзьмі], Разьлікі між сабой вярнуць, Лукі з атрутнымі страламі Проць нас сьпяшацца нацягнуць. УрП, 48.*

Мн. Т. атрутнымі: УрП, 48.

[АТРУЧАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да атруціць: **Частаваць атручаным зеллем** гл. частаваць.

Адз. н. Т. атручаным: ПД, 83.

АТРЫМАЎШЫ дзеепрысл. да атрымаць у 2 знач. *І вось мы, беларусы, гаворачы аб сваёй дзяржаўнай незалежнасці, не павінны абходзіць моўкі таго балючага пытання, як гэта мы, атрымаўшы сваю дзяржаўнасць, будзем меркаваць з чужымі нам па нацыянальнасці людзьмі.* НДН, 18.

АТРЫМАЦЬ (9) зак. 1. Зак. да атрымліваць. [Янка]: *Надовечы я атрымаў ліст з вёскі ад сваёй быўшай вучаніцы.* Т, 23. [Начальнік]: *Чэк атрымаеце [Мікіта], як прыдзеце на месца.* Там жа, 62. // *Аказацца ўзнагароджаным або пакараным.* [Мікіта]: *Змяняюца палітычныя сытуацыі, атрымаю ад начальства асэсарскую рангу, і мамзэль Наста будзе майё.* Т, 23. [Мікіта]: *.. адзін будзе казаць, што па службе атрымаў паніжэнне, другі – што ў карты прагуляўся.* Там жа, 21. // *Узяць на карыстанне. Сваёй рукою я [аўтарнік] прызначаю Дванаццаць выбраных між вас (людзей), – Жалейку кожны атрымае і перайме такі наказ.* УрП, 49.

2. *Дабіцца, дамагчыся чаго-н. .. з прыходам палякоў Беларусь атрымала волю.* ОШМ. *Лічачы ў сярэднім па 50 фунт. стану, атрымаем. 2650 пуд, г.ё. каля трох вагонаў беларускіх выданняў.* ВСп, 91.

3. перан. *Пачуць. Задаць такое пытанне паэту – рызыкаўна. Можна атрымаць адказ – “ні над чым”, але можна і сказаць – “над усім”.* МП.

Інф. атрымаць: МП. Абв. пр. адз. м. атрымаў (2): Т, 21, 23. ж. атрымала: ОШМ. Буд. адз. I ас. атрымаю (2): Т, 23, 42. 3 ас. атрымае: УрП, 49. Мн. 1 ас. атрымаем: ВСп, 91. 2 ас. атрымаеце: Т, 62.

АТРЫМЛІВАЦЬ незак. 1. Браць ад каго-н. што-н. *Рэдактар закашляўся, пасля кажэ: – Будзем атрымліваць, хлопец, па 4 1/2, капейкі ад радка.* Ан, 19.

2. *Прынімаць да выканання. Новы ўрад Западнай камуны, разумеюцца, атрымліваў усе дырэктывы з Масквы і танцаваў так, як іграла Масква.* СНБ, 337.

Інф. атрымліваць: Ан, 19. Абв. пр. адз. м. атрымліваў: СНБ, 337.

АТСТУПЛЕННЕ гл. АДСТУПЛЕННЕ.

[АТУЛЯЦЦА] незак. перан. *Ахутацца, ахінуцца. Каб свет атуляўся, як сонцам, свабодай, Чырвонья макі цвілі ў агародах.* СС, 303.

Абв. пр. адз. м. атуляўся: СС, 303.

АТУМАНИЦЬ (3) зак. 1. *Затуманіць, зацягнуць туманам. Той другі шлях і рэчка другая загладай Атуманіць душу, зальюць вочы.* Ч, 319.

◊**Атуманіць мазгі** (2) – пазбавіць магчымасці ясна думаць, разважаць. *Ды ну-ж гаманіці [хаўруснікі], Ухмыляцца пад вусам, як леці атуманіць Мазгі беларусам. Х. Сягодня кожны, каму не атуманіла расійская і польская рэакцыя мазгоў, адчуе і разумее, які шырокі размах прыняла, наша справа..* МІ, 17.

Інф. атуманіць: Х. Абв. пр. адз. ж. атуманіла: МІ, 17. Буд. мн. 3 ас. атуманяць: Ч, 319.

АТЧЫНІЦЬ гл. **АДЧЫНІЦЬ**.

[АУЛ] м. Паселішча на Каўказе. *У сваім ауле з гора не вылазіў [Сулейман Стальскі], У бядняцкай саклі ічасце не гасціла.* ПСС, 231.

Адз. М. ауле: ПСС, 231.

[АЎГУСТ] м. Руск. Жнівень. *Так у сяле Микалаеўшчыне, Мин. губ. прапята грошай ад новага года да 1 аўгуста [за 6 мес.] 5012 руб. 94 1/2 кап. УП.*

Адз. Р. аўгуста: УП.

[АЎДЫТОРЫЯ] (2) ж., зб. Слухачы прамовы. [Спічыні]: *Правая рука застаецца свабоднай..., каб .. можна было, заціснуўшы кулак, патрасаць ёю над аўрыторыяй.* Т, 40. [Спічыні]: *..тэорыя аратарскага мастацтва не любіць, каб выкідалася перад аўдыторыяй тое, што ў вас папраўдзе накіпела на вантробе.* Там жа.

Адз. Т. аўдыторыяй (2): Т, 40(2).

АЎТАБІЯГРАФІЯ ж.: **АЎТАБІЯГРАФІЯ**.

Адз. Н. аўтабіяграфія: А, 328.

[АЎТАР] (6) м. Стваральнік якога-н. твора. *На старніцы 105 ёсьць нарыс аўтара гэтае кнігі, – “На берагах Свислочи”.* ХБ, 28. *Аўтары тут – нашы старыя знаёмыя: Багушэвіч Францішак, Бядуля Зьмітрок..* ВСП, 89.

Адз. Р. аўтара: ХБ, 28. Мн. Н. аўтары: ВСП, 89. Р. аўтараў (4): ВСП, 89(3); ПС.

АЎТАР (2) м. Разм. Тое, што алтар у 1 знач. *Аўтар заняўся перасьветам, Ад песьні розгалас ідзе.* УрП, 51. *Не было, праўда, узнесеных на хвалу богу ні з каменя, ні з дрэва святыняў небажычных і аўтараў, золатам набіваных.* Кз, 17.

Адз. Н. аўтара: УрП, 51. Мн. Р. аўтараў: Кз, 17.

АЎТАРНІК (2) м. Царк., разм. асаб. да аўтара. *Аўтарнік тайную малітву Паціху над людзьмі тварыў ..* УрП, 51. *Сказаць аўтарнік мусіць слова, Ня дарма з неба вядзе род.* Там жа, 49.

Адз. Н. аўтарнік (2); УрП, 49, 51.

[АЎТАРНЫ] (3) прым. да аўтара. *Агонь аўтарны разлажыце, [людзі], Ахвяру небу аддадзім ..* УрП, 50. *Намыліліся старцы мудрыя: па іх касцях закрасаваў новы ўсемагутны Бог, сталі*

легіёны аўтарных служыцеляў хвіміямы яму курыць.. Кз, 17.

Адз. м. В. аўтарны: УрП, 50. Мн. Р. аўтарных: Кз, 17. Т. аўтарнымі: Кз, 17.

[АЎТОРЫТЭТ] м. Разм. Агульнапрызнанае значэнне, уплыў. Я [Купала] так сълена, так упарта на працягу раду год ідэалёгічнымі памылкамі ў сваёй творчасці, популярнасцю і аўторытэтам, як народны poeta, не дапамагаў. ажыццяўленьню соцыялізму. АЛ.

Адз. Т. аўторытэтам: АЛ.

[АЎЧЫНКА] ж. перан. Памянш. да аўчына. Пух і аўчынкі нашага [беларускага] хову Грэлі зімою, Птушкі вам [людзям чужым] гралі з нашай дубровы Гымны вясною. Чж, 146.

Мн. Н. аўчынкі: Чж, 146.

АФАРБОЎКА ж. перан. Асаблівы сэнс, выразнае адценне чаго-н. Але на гэты раз нас цікавяць ня так самыя выпадкі нарушэння дробнымі ўраднікамі распараджэнняў свайго вышэйшага начальства, як гэтых выпадкаў афарбоўка.. ОШМ.

Адз. Н. афарбоўка: ОШМ.

[АФІЦЫЙНЫ] прым. Зроблены па ўстаноўленай форме. Гэтую прыязнь да совецкае культуры .. мы [дэлегаты] з хваляваннем адчувалі на афіцыйных прыёмах у магістратах .. ПЧ.

Мн. М. афіцыйных: ПЧ.

АФИЦЭР (4) м. Ваен. Вайсковая асоба каманднага саставу. У час ляянскай бітвы афіцэр камандаваў ротай і жыў з жонкаю і дачкою ў китаіскім доме.. ПДз. Да багатай пани і афіцэра, каторыя толькі што вышлі с карэты, падашла дзеўчынка.. Там жа.

ДБеларус-афіцэр гл. беларус.

Адз. Н. афіцэр: ПДз. Р. афіцэра (2): ПДз (2). Мн. Р. афіцэраў: БВ, 16.

[АФИЦЭРСКІ] прым. Ваен. Які належыць афіцэру. Следам за японскімі салдатамі набеглі хунхузы і пачалі паліць афіцэрскай кватэры. ПДз.

Мн. В. афіцэрска: ПДз.

[АФИША] ж. Аб'ява на відным месцы. Хор запяў нейкую песьню – якая азначала на афішах: “беларускі гымн”.. СБНГ.

Мн. М. афішах: СБНГ.

[АФРЫКАНСКІ] прым. Які мае адносіны да Афрыкі. Таксама Англія жалезнымі абыггамі трымала пры сабе Ірландыю, афрыканскія народы і г.д. НДН, 18.

Мн. В. афрыканскія: НДН, 18.

АХ (28) выкл. 1. Перадае спалох, нечаканае здзіўленне, неспадзяваную радасць, задавальненне. [Гануля]: Ах, гэта вы, пане

настаўнік! І Аленка з вамі... Як я рада, Т, 53. [Мікіта]: Ах! Каго я, меджду протчым, бачу! Мадам-сін'єра! Цалую ручкі. Там жа, 51. // Перадае здагадку, думку, нечаканае прыпамінанне. [Мікіта]: [Хоча скідаць курткы]. Ах, пардон! Я забыўся, што мамзэль Наста тут. Т, 50. [Янка]: Ах, вось яно што! Але гэта не бяда. Калі ён [Мікіта] вышаў родам з сялян, то ніякай працы не павінен чурацца.. Там жа, 20.

2. Перадае пачуццё гора, шкадавання, распач. Я [унук] наваліўся, падняўся. Ах, вочы... Вочы пан выбіў, сляпым я застаўся. Ун, 73. Ах, салодкі ўспамін не адзін Шалясціць, як вяроўкаю кат... Столькі іх, гэтых мілых часін! А забыці іх сілы няхват, ЧС, 50–51 // Пры выказанні спачування. А як ішоў [першы ганец] між іх [людзей] з сьвятлом, Яны пачулі, ах, пачулі: Сляпым заморэныя сном, Худыя рукі ў высь цягнулі. Кц, 194.

3. Пры выказанні нецярпення, незадаволенасці. Ах, скарэй-бы дзень вечны, ці вечная цьма! Яна згубіць мяне бессанлівая ноч. БН, 93.

4. Перадае пачуццё страху. Ах! як страшна мне гэта бязсонная ноч! Сколькі мукі, цярпеньня прыносіць з сабой! БН, 91. Ах! што гэта? – Раскрылася неба й зямля, Рай і пекла зьмяшаліся ў процьму ў вадну. Там жа.

БН, 92(2); ВБЛ, 83(2); Н; Т, 24, 25(2), 29, 35, 38, 44, 51, 53, 54, 57, 58;

АХВОТА (7) ж. Жаданне задаволіць патрэбы, імкненні. А трывога – гэта чэрвяк, які падточывае сілу і ахвоту да жыцця, да працы на ніве і ў хаце. РКр. І сёння, праглядаючы разам з вамі [таварышамі] свой жыццёвы і творчы шлях, за адны пераходы гэтага шляху я [Купала] радуюся, другія я з ахвотай закрэсліў бы сам. ЖН.

Адз. Н. ахвота (2): Дз, 189; Т, 44. Р. ахвоты: БЗ. В. ахвоту: РКр. Т. ахвотай (3): ЖН; Т, 29, 55.

[АХВОТНІК] (2) м. Той, хто мае прыхільнасць да чаго-н.; аматар чаго-н. Эй, гуляйце, чорнасотнікі, На благое усе ахвотнікі. ВЧ.

Мн. Н. ахвотнікі (2): ВЧ (2).

[АХВЯРА] (9) ж. Абрад. **1.** Ахвярапрынашэнне бажству. Агонь аўтарны разлажыце [людзі], Ахвяру небу аддадзім .. УрП, 50.

2. Дар „былі толькі [раней] заведоныя лясы і гаі цяністыя, дзе складаліся ахвяры богам прамудрым. Кз, 17.

3. Ахвярнік. Сціце вы, нявінна Згінуўшы, ахвяры! Пакараем катаў Самай лютай карай! МПв, 219. На „крэсах усходніх” лютые жандар. За вольнае слова катуюць і судзяць, Астрогі там поўны нявінных ахвяр. ПБН. // Аб закаханым паклонніку. [Мікіта]:

Што ж гэта вы, мамзэль Наста, не самі адны, а з гэрам немцам, як з нявіннай ахвярай свайго, меджду протчым, чарадзейскага сэрца? Т, 41.

Адз. В. *ахвяру*: УрП, 50. Т. *ахвярай*: Т, 41. Мн. Н. *ахвяры* (3): Кз, 17; МПв, 219; УрП, 47. Р. *ахвяр* (4): ВН; ВС; ПБН; Тж, 16.

[АХВЯРАВАЦЦА] *незак.* Згадзіцца зрабіць што-н. дзеля каго-н. [Наста]: *А вось гэтага [немца] – дык я толькі ахвяравалася правесці да Браخالкі.* Т, 41.

Абв. пр. адз. ж. *ахвяравалася*: Т, 41.

[АХВЯРАВАЦЬ] *незак.* Прыносіць у дар што-н. [Спічыні]: *Ахвяруем цяпер колькі хвілін на тэорытычнае асвятленне некаторых звязаных з аратарствам пытанняў.* Т, 41.

Абв. цяп. мн. I ас. *ахвяруем*: Т, 41.

[АХОВА] *ж.* Ахоўванне, засцярога. Я [Купала] *вітаю сардэчнымі словамі паэта нашу магутную Чырвоную армію, якая надзейна і пільна сталёвай аховай вартуе савецкія граніцы.* ЖН.

Адз. Т. *аховай*: ЖН.

[АХОПЛІВАЦЬ] *незак. перан.* Авалодаць (пра радасць). *Агрорністая радасць, гордая радасць пераможцаў над класавым ворагам ахоплівае народы нашай вялікай радзімы.* ВГР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *ахоплівае*: ВГР.

[АХРАНКА] *ж.* Разм. Орган тайнага паліцэйскага нагляду. *Ці-ж можна маўчаць, калі радыё разносіць па ўсяму свету наведанне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных .. злачынствах фашысцкай банды шпіёнаў, .. агентаў царскай ахранкі.* МП.

Адз. Р. *ахранкі*: МП.

[АХРАННІК] *м.* Руск. Агент ахранкі. .. ў рэдакцыю ў тым часе адзінай беларускай часопісі “Наша Ніва” ўрываўся жандармы і ахраннікі, здзекваліся над людзьмі.. МІ, 17.

Мн. Н. *ахраннікі*: МІ, 17.

[АХРЫСЬЦІЦЬ] *зак. перан.* Назваць. *Ды і шмат яшчэ ёсць усялякіх песень і вершаў, якія ахрысьцілі гымнамі.* СБНГ.

Абв. пр. мн. *ахрысьцілі*: СБНГ.

АЦАНИЦЬ *зак. перан.* Прызнаць каштоўнасць чаго-н. *Будучы самі вольнымі, мы [беларусы] патрапім ацаніць волю другіх і пайсці з імі, “як вольны з вольным”.* БСУ.

Инф. *ацаніць*: БСУ.

АЦЕЦ (5) *м.* Руск. • **Духоўны ацец** – поп. [Спраўнік]: *Ацец духоўны таксама паспеў пагасіць у нас* Т, 51. [Мікіта]: *Ах, каго я, меджду протчым, бачу! Мадам-сінёра! – цалую ручкі. Ацец духоўны! Там жа. Параўн. айцец.*

Адз. Н. *ацец* (5): Т, 22, 28, 51(2), 52.

АЦЕЧАСТВА *н.* Руск. *Тое, што бацькаўшчына ў 1 знач. Ачоў*

паломаных жандар, Сліўнём зарыўшыся ў нару, Сядзіць расійскі чынадрал, “Слуга ацечаству, цару”. АПЖ.

Адз. Д. ацечаству: АПЖ.

[АЧАРАВАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да ачараваць. У знач. вык. Зачараваны, прываблівы. [Дама]: *Вы, мусье рэгістратар, праўдзівы артыста* [У тэксе памылкова: артысты] *ў вальцы. Я ачаравана вашымі віртуознымі “на”.* Т, 29.

Кар. адз. ж. Н. ачаравана: Т, 29.

АЧАРНЕЛЫ дзеепрым. зал. пр. да ачарнець. перан. Разм. Азвярэлы, раззлаваны, раз’юшаны. *Ямчэй нацягваецца лук, Цэль рассекаюць агнестрэлы, Дрыжыць паўціна і павук, Дрыжыць прыблудак ачарнелы.* Кц, 196–197.

Адз. м. Н. ачарнелы: Кц, 196.

АЧЫСЦІЦЬ (3) зак. перан. Вызваліць, пазбавіць ад каго-н. *Поруч з байцамі з-пад сцягаў чырвоных Грозна народная армія крочыць. Край свой ачысціць ад хэўры драпежнай.. Ф. Як ачысцілі ваякі Край ад ворага свой, Важна ехалі дадому, Як тых пчол буйных рой.* ПСД.

Інф. ачысціць: Ф. Абв. пр. мн. ачысцілі (2): ПД, 83; ПСД.

[АЧЫШЧАЦА] незак. Станавіцца вольным. *Пад Вашым [Ежова] кіраўніцтвам савецкая зямля, у тым ліку і Савецкая Беларусь, з поспехам ачышчаецца ад германа-японскіх і польскіх шпіёнаў і дыверсантаў.* НКУС.

Абв. цяп. адз. 3 ас. ачышчаецца: НКУС.

АЧЫШЧАЦЬ (2) незак. Пакідаць што-н. *Калі немцы пачалі ачышчаць Беларусь, то бадай адначасьне на яе аграбленне абшары з вялікім разгонам рынуліся з усходу – расійскія бальшавікі, з захаду – польскія нацыяналісты.* СНБ. *Але немцы ачышчаюць Беларусь, Менск, Полацк..* СНБ, 338.

Інф. ачышчаць: СНБ. Абв. цяп. мн. 3 ас. ачышчаюць: СНБ, 338.

[АШАЛЕЛЫ] прым. Узлаваны, раз’юшаны. *Больш на нас [народ] не рыне банда Ашалелай сукай, 3-за вугла нас не падсочыць Подлая гадзюка.* НК.

Адз. ж. Т. ашалелай: НК.

[АШАНЦАВАЦЬ] зак. Польск. Умацаваць шанцамі. *Родная зямелька! Ты, маўляў, здароўе, – Той цябе ашанцуе, каму безгалоўе..* ХБ, 28.

Абв. буд. адз. 3 ас. ашанцуе: ХБ, 28.

АШУГ (3) м. Народны пясняр у каўказскіх народаў. *Аб людзях-героях, аб цвітучых нівах і аб сонцы ясным, што на небе йскрыцца, Былі твае песні, ашуг Дагестана.* ПСС, 232. *Песні яго [Сулеймана Стальскага] ў людзі Вышлі гулка, – Удаўся ў ашуга Голас салаўіны.* Там жа.

Памяці дагестанскага ашуга Сулеймана Стальскага.

Адз. Н. *ашуг*: ПСС, 232. Р. *ашуга*: ПСС, 232. В. *ашуга*: ПСС, 232.

[АШУКАНСТВА] (2) н. Падман, махлярства, спакуса. *Вось я [аўтарнік] пастаўлены над вамі Вышэйшай моцай небных сіл, Старэйшы думкай і гадамі, Зьмятаю ашуканства пыл. УрП, 49. Сваіх дэпутатоў мы [беларусы] ў Думе ня маем, дык, каб уся Расея ведала, якія ашуканствы ў Беларусі робяць расейскіе і польскіе націаналісты, мы павінны ўсюды заяўляць, што мы – беларусы. ВР. Параўн. падашуканство.*

Адз. Р. *ашуканства*: УрП, 49. Мн. В. *ашуканствы*: ВР.

АШЧАДКАСА (2) ж. Ашчадная каса. *Бацяўская ашчадкаса дае кожнаму рабочаму дзесяць процантаў за накладзеныя грошы замест звычайных чатырох. ПЧ. Рэнта яго [падлетка] грошай, што хаваецца ў Бацяўскай “ашчадкасе” – над суровым кантролем. Там жа.*

Адз. Н. *ашчадкаса*: ПЧ. М. *ашчадкасе*: НЧ.

[АШЧАСЛІВЦЬ] зак. перан. Забіць каго-н. шчаслівым; прынесці радасць каму-н. *Той, хто з няволі рабочы люд вывеў, Новыя вызначыў свету скрыжалі, Той, хто народ абудзіў, ашчаслівіў, У доміку гэтым убачыў свет Сталін. СД.*

Абв. пр. адз. м. *ашчаслівіў*: СД.

/АЭРАДРОМ/ м. Пляцоўка для стаянкі, узлёту і пасадкі самалётаў. *У Празе мы .. аглядалі ваенны аэрадром, дзе нас сустрэў начальнік ваенна-наветраных сіл Чэхаславакіі генерал Файфр.. ПЧ.*

Адз. В. *аэрадром*: ПЧ.

АЯЙ (3) выкл. Перадае спалох, адчай. [Мікіта]: (*перанужаны*). *Аяй! Оеей! Куды ж я падзенуся? Во, меджду протчым, папаўся.. Т, 32. [Мікіта]: .. Зараз, зараз! Аяй! Аяй! А ратунку аднекуль, а збаўлення аднекуль. Там жа.*

Б

Б гл. БЫ.

[БАБА] ж. Разм. Старая жанчына. Вялі, пасохшы, пад вокнамі кветкі, Дружна капалі з раллі бульбу бабы. ВМ, 72.

Мн. Н. бабы: ВМ, 72.

[БАБІЙ] прым. Руск., разм. Тое, што бабскі. Цяпер бабія ў разьвяз вузелкі, Ёсе з вайной у расходзе мужыкі.. ВБЛ, 83.

Мн. Н. бабія: ВБЛ, 83.

БАБКА (3) ж. Матчына або бацькава маці. – Куды йдзеш ты, мая бабка, – Кажа ўнук бабулі, – То сядзіць, не злазіць з печкі, Цяпер, во, на гулі. Вб, 237. [Гануля]: Гэта ж мы блізкія сваякі: твай [Гарошкі] дзед і мая бабка былі родныя брат і сястра. Т, 25.

♦**Чакай, бабка, Пятра** гл. чакаць.

Адз. Н. бабка (3): Вб, 237; Т, 21, 25.

[БАБСКІ] (3) прым. Разм. Жаночы, уласцівы жанчыне. Думкі бабскія ў мяне ўсё адны: Хай-бы хоць і ад дурняў, ды сыны... ВБЛ, 83. Параўн. бабій.

Мн. Н. бабскія: ВБЛ, 83.

БАБУЛЬКА (2) ж. Ласк. да бабуля ў I знач. Галасуй ідзі, бабулька, Я [унук] пабуду дома. Вб, 238. I бубніць, бубніць бабульцы Ўнук сямігадовы. Там жа, 237.

Адз. Н. бабулька: Вб, 238. Д. бабульцы: Вб, 237.

БАБУЛЯ (3) ж. Ласк. да баба. 1. Матчына або бацькава маці. А бабуля яму [унуку] кажэ, Падбірае словы: – Што ты ведаеш, Данілка, Лепш пабудзь во ў хаце. Вб, 237. – Куды йдзеш ты, мая бабка, – Кажэ ўнук бабулі.. Там жа.

2. Старая жанчына. [Гануля]: Усё роўна як той дзед з бабуляй рэнку сваю цягнулі-цягнулі, ды ніяк не маглі выцягнуць. Т, 54.

Адз. Н. бабуля: Вб, 237. Д. бабулі: Вб, 237. Т. бабуляй: Т, 54.

БАГАСЛАВІЦЬ зак. Рэл. Пажадаць добра, удачы, поспехаў. [Мікіта]: Апрача таго, нас бацька Пурышкевіч, быўшы ў Менску

тут, замеціў і, ад'язджаючы, на гэту місію багаславіў. Т, 38.

Абв. пр. адз. м. багаславіў: Т, 38.

БАГАТА (2) прысл. 1. Прысл. да багаты ў I знач. Як прышоў дамоў, сярэдні [сын] Выглядаў багата, Ён не пазнаў, як зьвер пасьледні, Ні мяне [маці], ні брата. Дз, 190.

2. Прыгожа, маляўніча. Зьвяртае на сябе ўвагу так сама “Беларускі лемантар”, вельмі багата ілюстраваны. ВСП, 39.

БАГАТЫ (24) і **[БОГАТЫ]** прым. 1. Заможны, у поўным дастатку. Да багатай пани и афицэра, каторые тольки што вышли с карэты, падашла дзяўчынка – убогая.. ПДз. З далёкіх заморскіх старон.. прыезджалі па моры і па сушы багатыя госці.. Кз, 17. // перан. У знач вык. У каго многа чаго-н. Як няведаньнем мы багаты, – Гэта маці і неўнамёк, – Можжа быць гэта ён [брат] для брата У стрэльбе націснуў курок. ВБЛ, 82. // У знач. наз. Пабочныя налогі аднакова плаціюць і бедны і багаты. ВН.

2. Дабротны. Край наш [беларускі] сам па сабе багаты, толькі чужыя гаспадары яго знішчылі. Нз, 15. Меншчына магла-б быць вельмі багатая і вельмі прыгожая. ХБ, 30. // Колькасна вялікі. Багата ўраджаем Зямля расквітнела. СС, 300. Наладжанае ў красавіку мінулага году коопэрацыйнае т-ва “Адраджэньне” шпарка праявіла багатыя рэзультаты сваёй ядрэзмлючай чыннасці. ВСП, 91. // Рознабаковы, разнастайны. Надзвычайна багатыя і разнастайныя ўражанні ад гэтай паездкі. ПЧ.

3. Раскошны, велічны. Заезджыя госці .. не разумелі, як гэта можна замест аднаго мець некалькі багоў і не мець багатых харомаў, збудаваных у чэсць і хвалу Бога свайго. Кз, 17. // Каштоўны. З далёкіх заморскіх старон прыезджалі па моры і па сушы багатыя госці з багатымі таварамі – шоўкам, бісерам, янтаром ды драгацэннымі скарбамі. Кз, 17.

◇**Чым хата багата** гл. хата.

Адз. м. Н. багаты (10): ВН; Нз, 15; СА, 178, 179(2), 180(2), 181(2); Чж, 146. ж. Н. багатая: ХБ, 20. Р. багатай: ПДз. н. Н. багатае: Нз, 15. Мн. Н. багатыя (2): Кз, 17; ПЧ. Р. багатых: Кз, 17. В. багатыя (2): ВСП, 91; Нз, 15. Т. багатымі: Кз, 17. Кар. адз. ж. Н. багата (4): ВН; СС, 300; Т, 51; ШБСЯ; богата: Т, 47. Мн. Н. багаты: ВБЛ, 82.

[БАГАТЫР] (2) м. 1. перан. Тое, што багач. Купляюць [маёмасць] “цёплыя мужычкі” – багатыры, буйныя арандатары, збагацеўшыя непамерна ў вайну і рэвалюцыю на гарадскім галадаючым насяленні. ЗС, 18.

2. Моцны і адважны чалавек; воін. Родныя мае, яснавокія багатыры! Патомкі вялікіх салдат Суворова.. РКП.

Мн. Н. багатыры (2): ЗС, 18; РКП.

БАГАЦЕЙ прысл. Разм. Выш. ст. да багата ў 2 знач. А нашы хаты, нашы сёлы Хай з думкай носяцца аднэй: Як гэта вобшар невясёлы Абхарашыці багацей. УрП, 50.

[БАГАЦЕЙШЫ] (5) прым. 1. Пар. ст. да багаты ў 1 знач. Гэтым налогам будуць ападаткаваны толькі багацейшыя людзі. ВН. Вышэйшыя, багацейшыя станы грамадзянства за бліск золата ідуць к дужым, пакідаючы сваіх браццяў слабейшых на здэк і паняверку. Нз, 14. // У знач. наз. Хай багацейшыя ўкладаюць у гэта грошы, каб бяднейшыя маглі з іх у гэты цяжкі час карыстаць. ВС.

2. Пар. ст. да багаты ў 2 знач. Яго [краю] балоты, калі пакуль што не даюць карысьць, нікому не замінаюць, а з часам дадуць багацейшы запас тарфовага апалу. ХБ, 30.

Адз. м. В. багацейшы: ХБ, 30. Мн. Н. багацейшыя (4): ВН; ВС; Нз, 14(2).

[БАГАЦТВА] н. Разм. Тое, што багацьце ў 2 знач. Заморскія госці ведалі, што народ, да якога ім дарога ляжала, быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багацтвам асаблівым адзначаваўся... Кз, 17.

Адз. Т. багацтвам: Кз, 17.

[БАГАЦЬЦЕ] (7) н. 1. Матэрыяльныя каштоўнасці, наакупленні. Пасля, Жыды, вы зрэкліся народу, Які вам даў багацьце і прыпын. Ж. Засядаць, панаваць на хватаным багацьці, Ня кідае [другі сын] за дзьверы надзеі, Хоць мінула даўно яго сьвята па сьвяце.. Ч, 320.

2. Мноства чаго-н. Літва і Беларусь спрадвеку славяцца багацьцем пахучага мёду. ХБ, 30. // Дастатак. І расьлі так Мае [маці] княжэняты На багацьце, на прыбытак, На вось тое сьвята.. Дз, 188. Параўн. багацтва.

3. Сукупнасць прыродных рэсурсаў. А цяпер паслухаем, што кажуць расейцы пра характэрна і багацьце нашага краю. ХБ, 28. Годзе нам [беларусам] сілу прыблудаў вялічыць Дзецямі, багацьцем радзімай зямлі! Г, 17.

Адз. Р. багацьця: СНБ. В. багацьце (3): Дз, 188; ХБ, 28, 30.

Т. багацьцем (2): Г, 17; ХБ, 30. М. багацьці: Ч, 320.

[БАГАЧ] м. Той, хто валодае вялікім багаццем. Гналі, высмявалі багачы і князі, – Яго [Сулеймана Стальскага] песні-думы былі ім не мілы. ПСС, 231. Параўн. багатыр у 1 знач.

Мн. Н. багачы: ПСС, 231.

БАДАЙ¹ часц. Разм. Ужываецца пры выказванні пажаданняў. [Гануля]: А бадай вы пакіслі, мае дзеткі! Т, 54.

БАДАЙ² (8) пабочн. Разм. Выказвае дапушчэнне, меркаванне. Ад самага пачатку беларускага вызваленчага руху ня было бадай

у ніводным годзе столькі выкінута з-пад друкарскай машыны беларускіх кніг для школ. ВСП, 89. Дык вось хто, бадай, быў маім [Купалы] першым настаўнікам, хутчэй натхніцелем у дачынення да маёй паэтычнай творчасці. ПС; ВСП, 90; 3; НДН; 19; СБНГ; Т, 34, 44.

БАДАЙ³ (2) прысл. Амаль. *Калі немцы пачалі ачышчаць Беларусь, то бадай адначасьне на яе аграбленыя абшары з вялікім разгонам рынуліся з усходу – расійскія бальшавікі, з захаду – польскія нацыяналісты. СНБ.*

♦**Бадай што** – амаль, амаль што. *Мы [дэлегаты] бадай што не бачылі па дарозе таварных цягнікоў, калі на такіх буйных станцыях, як Слонім, Беласток, пазарасталі травой. ПЧ.*

[БАДАНЯ] (4) н. Польск. **1.** Вывучэнне. [Заходні вучоны]: *Мое баданя навуковэ на дзень дзісейшы сон закончонэ. Т, 27.* [Заходні вучоны]: *(запісваючы) ..вбрэв гісторычным, географічным, этнографічным, лінгвістычным і дыплёматычным баданём і розправам швэхпольскім, ойчызнэн свон бялорусіні называён Бялорусь. Там жа, 26.*

2. Апытанне. [Заходні вучоны]: *(Запісваючы ў нататнік уперамежку з Усходнім вучоным). Падчас баданя тубыльцуе .. о розмярах замешкалэго пшэз ніх тэрыторыуму зостало провінцыен лёным, іж данэ тэрыторыум вхланы в себе цалкем провінцыен Мінскай Брэхалкі і ешчэ далей... Т, 39.* [Заходні вучоны]: *(запісваючы). Пшы баданю бялорусіна высветлёно надзвычайнон особлівосць.. Там жа, 26.*

Адз. Н. баданя: Т, 27. Р. баданя: Т, 39. М. баданю: Т, 26. Мн. Д. баданём: Т, 26.

[БАДЗЁРЫ] (4) прым. Жыццярэдасны, энергічны, дзейсны. *Жыццё наша такое бадзёрае, вясёлае, што песні самі на вусны просяцца. ЖН. Дзяды, унукі, унучкі – усе паўсталі На вечавы кліч, кліч бадзёры і вялічны, Які нам кінуў правадыр наш родны Сталін. ПНд, 314.*

Жыццё наша такое бадзёрае, вясёлае, што песні самі на вусны просяцца.

Адз. м. В. бадзёры: ПНд, 314. н. Н. бадзёрае (2): ЖН (2). ж. Т. бадзёрай: ЖН.

[БАДЗЯКА] аг. Разм. Бадзяга. *Да хвалы шлях айчыне пакажы [ваяк], Змяці з палёў яе чужых бадзяк, На стражы стань гранічнае мяжы... Пт.*

Мн. В. бадзяк: Пт.

[БАДЗЯНЬНЕ] н. Дзеянне па дзеяслову бадзяцца. *У плуг запрог [сярэдні сын] свайго браточка На век, да сканання, А мяне [маці] асенняй ночкай Выгнаў на бадзяньне. Дз, 190.*

Адз. В. *бадзяньне*: Дз, 190.

БАДЗЯЦЦА (4) *незак*. Весці вандроўнае, без пэўнага занятку і прыстанішча, жыццё. *Атплацілі роднай матцэ Княжэняты-дзеці: Відмай кінулі бадзяцца, Сіратой гібеці*. Дз, 191. *Выгнаў на старасці з хаты сатрапа, Выгнаў бадзяцца галоднаму ў горы..* Бц, 74.

Інф. *бадзяцца* (4): Бц, 74; Дз, 190, 191; ХБ, 28.

БАДЗЯЮЧЫСЯ *дзеерпысл*. да бадзяцца. *Усе дзіцячыя гады і маладосць правёў [Купала], бадзяючыся на Барысаўскаму і Мінскаму наветах*. А, 327. *Параўн. блукаючыся*.

[БАЕЦ] (7) м. Воін, удзельнік бою. *Гордасцю напоўнілася маё сэрца, калі я [Купала] даведаўся, што байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёкаўсходняга фронту далі сакрушаючы адпор .. самураям*. ВГ. *І пайшло ў паходы войска Полям, лугам, борам, А байцоу, як зор на небе, Як пясчын у моры!* ЗЯЗ, 90.

ДБайцы-пагранічнікі: *Нашы бястрашныя байцы-пагранічнікі ..мужна адстойваюць кожную пядзь свяшчэннай зямлі*. ВГ. Мн. Н. *байцы* (4): ВГ (3); СС, 302. Р. *байцоў* (2): ЗЯЗ, 90(2). Т. *байцамі*: Ф.

[БАЖОК] м. *Памяш. да бог. Іран. Ідал... на сьцюдзёных галодных раўнінах неабнятай тундры набожны шаман мушт-руе бажкоў сваіх..* 3.

Мн. В. *бажкоў*: 3.

[БАЖЫШЧА] н. *Павел. да бог. Ідал. Мы не пакінем свае папалішчы, 3 сьцежкі – наперад, ня пойдзем назад. Сьмела здружочам старыя бажышчы, Новым законам збудуем пасады*. Г, 17.

Мн. В. *бажышчы*: Г, 17.

[БАЗА] ж. *Аснова чаго-н. Асабліваю ўвагу аддавалі яны [нацыянал-дэмакраты] разбурэнню таго адзінства, тае інтарнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы .. ідуць па шляху да сацыялізму*. АЛ.

Адз. Р. *базы*: АЛ.

[БАШЬ] (3) *незак. Разм. 1. Спяваць песні, раскадваць казкі. Край, дзе жыццё я [Нёман] свае пачынаю, Шмат весялей прыглядаўся на свет, Песні і казкі інакшыя баіў, Шчасце цвіло ў ім, як макавы цвет*. Н. *Бай [маці] яму [сыну] даўнейшы казкі Аб бацькох сваей зямлі, Як жылі бяз чужој ласкі, Як слугамі не былі*. М, 19.

2. *Гаварыць, паведамляць. Баіць, гнучы шыі. Паднявольны люд: Мы ў сваім чужыя – Край забраны тут!* МД.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *баіць*: МД. Пр. адз. м. *баіў*: Н. Заг. адз. 2 ас. *бай*: М, 19.

[БАЙКА] ж. *перан. Разм. Выдумка. .. а калі яшчэ дзе-не-дзе і зьвіняць яны [лозунгі], то толькі, як байкі для простых людзей,*

як абяцанкі, якім ужо ніхто ня верыць. СНБ.

Мн. Н. байкі: СНБ.

[БАЙНІЦА] ж. Ваен. Амбразура. *Не стане тых меж і граніц, Што дзеляць народы сабой, Заціхнуць гарматы байніц, Не ўгно-яцца нівы крывёй.* ТП, 216.

Мн. Р. байніц: ТП, 216.

БАЛАБОСТА (2) аг. Наватв. Балаболка, пустаслоў. [Мікіта]: *Гутатахт, балабоста прусіш! [Спічыні]: І зусім не балабоста, а фрау ... Паўтарыце: фрау..!* Т, 31.

Адз. Н. балабоста (2): Т, 31 (2).

БАЛАБОСТАЧКА м. Ласк. да балабоста. [Мікіта]: *Оей! гэр германіш, кіндар фатэрынд! балабостачка мой ненаглядны!* Т, 33.

Адз. Н. балабостачка: Т, 33.

БАЛАЛАЙКА (8) ж. Народны струнны музычны інструмент. *Той самы, што ў першай дзеі, Мікітавы пакой. Вісіць балалайка.* Т, 43. [Дама]: *Тады дазвольце [Мікіта] мне балалайку.* Там жа, 51.

Адз. Н. балалайка (3): Т, 19, 43, 45. В. балалайку (3): Т, 29, 51, 52. М. балалайцы (2): Т, 29, 52.

[БАЛАМУЦЕНЬ] м. Разм. Баламут. *Калі гэтаго дружна зажадаюць два мільёны беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца свайго; калі-ж будуць спаць і верыць розным баламутням, іх заклуюць..* ВР.

Мн. Д. баламутням: ВР.

БАЛАТЫПРАВАЦЦА незак. Кніжн. Балаціправацца. *Вьлучаючы Вас, таварыш Ежоў кандыдатам у Вярхоўны Совет СССР, мы просім даць сваю згоду балатыправацца на Менскай выбарчай акрузе.* НКУС.

Инф. балатыправацца: НКУС.

[БАЛЕСНЫ] (2) прым. Разм. 1. Хваравіты, пакутлівы. *Заместа прыбітых балесных жанок Стаханаўкі выраслі ў нашай краіне..* ПБН.

2. Балючы, нясцерпны. *Каб таму па локаць Адсушыла рукі І аб сьценку біўся ад балеснай мукі, – Хто сушыў у няволі люд наш працавіты..* К.

Адз. ж. Р. балеснай: К. Мн. Р. балесных: ПБН.

[БАЛЕЦЬ] (2) незак. 1. Адчуваць боль чаго-н. *Сама бабуля ведае, што хвора, Што баяць ёй грудзі.* Вб, 237.

♦**Галава баліць** гл. галава.

Абв. цяп. адз. 3 ас. баліць: Т, 44. Мн. 3 ас. баяць: Вб, 237.

БАЛОТА (16) і разм. **БАЛОТО** н. 1. Нізкае багністае месца. *А нашы балоты! Клялі іх калісьці. Сягоння – наш скарб яны, спраўджаны сон.* ПБН. *На месцы некалі гнілых, дрыгвяных балот вырастаюць фабрыкі, заводы, электрастанцыі.* АЛ. *Параўн. блото.*

2. Маральнае падзенне, спусташэнне, застоі. *Ды гэта ж, людзі мае, гразь і балота такое самае, якога не было наўек на Усходзе, у рабочай Маскоўшчыне за часоў Івана Грознага. Тж, 15. Закальхалася тады магутнае балото расійскай непрагляднай сучаснасці, закальхалася і .. прыціхло. З.*

◊**Змешаны з балотам** гл. змешаны. **Кідаць балотам** гл. кідаць.

Адз. Н. *балота* (3): Т, 47; Тж, 15; ХБ, 27; *балото*: З. Р. *балота*: 30, 17. Т. *балотам* (4): З(2); ЗК, 42; ЧЧШ. М. *балоце* (2): АЛ; Т, 47; *балоці*: ХЛБ. Мн. Н. *балоты* (2): ПБН; ХБ, 30. Р. *балот* (2): АЛ; ПБН. В. *балоты*: ВВ, 16.

БАЛЬ (6) м. Вечар з танцамі і забавамі. [Янка]: *Гучны, як уважаю, баль у вас [Мікіты] будзе. Т, 21. [Наста]: На баль як на баль, а з гасцямі спаткацца прыйдзецца, дык чаму ж крыху і не паднядзеліцца? Там жа, 24.*

ДБаль-маскарада – касцюміраваны вечар з танцамі. [Мікіта]: *Але і мамзэль Наста, меджду протчым, сягоння падфуфырылася, як на баль-маскараду ў Белую залу. Т, 24.*

Адз. Н. *баль* (2): Т, 21, 27. В. *баль* (3): Т, 24(3). Мн. Н. *балі*: Т, 24. **[БАЛЬНІЧНЫ]** прым. Які мае адносіны да бальніцы. [Купала]: *Так сама дзякую ад усёй душы ўсім сёстрам бальнічным.. ЛР. Мн. Д. бальнічным: ЛР.*

[БАЛЬНІЦА] (4) ж. Установа для стацыянарнага лячэння хворых. [Купала]: *Не магу таксама ня ўспомніць добрым словам .. проф. Іваноўскага, Б. Тарашкевіча, Ясінскага, Ерохава і інш., што сваімі рукамі на насілках занеслі мяне з кватэры аж у бальніцу. ЛР. І цяпер ў гарадзкой бальніцы, Грудзі прабіты штыхам – І яму [сыну] нічога ня сьніцца – Ані ты [маці] ні бацька, ні дом. ВБЛ, 82.*

Адз. В. *бальніцу*: ЛР. М. *бальніцы* (3): ВБЛ, 82; ЛР (2).

БАЛЬШАВІК (22) і **БОЛЬШЭВІК** (9) м. Член бальшавіцкай партыі; паслядоўнік бальшавізму, камуніст. [Гануля]: *А калі бальшавік, дык што? Бальшавік таксама чалавек. Т, 22. Таварышы! Зняць шапкі над жывой магілай! Хаваюць, ведайце, большэвіка большэвікі. СК, 158.*

Цуда, створанае бальшавікамі. (Уражанні ад паездкі на Беламорска-Балтыйскі канал).

ДБеларус-бальшавік гл. беларус.

Адз. Н. *бальшавік* (2): Т, 22 (2); *большэвік*: Т, 52. В. *большэвіка*: СНБ, 338; *большэвіка*: СК, 158. Мн. Н. *бальшавікі* (10): БВ, 16; БС (3); СНБ (6); *большэвікі* (3): ДЖ; Ш; СК, 158. Р. *бальшавікоў* (5): Ан, 19; БС (2); СНБ, 340; СНБ; *большэвікоў* (4): ВГР; ПБН; ЦСБ; ШБСЯ. Д. *бальшавікам*: Ан, 19. Т. *бальшавікамі* (3): БВ, 16, 17; ЦСБ.

[БАЛЬШАВІЦКІ] (11) і **[БОЛЬШЭВІЦКІ]** (3) *прым.* Які мае адносіны да бальшавікоў, бальшавізму. *Кампанія гэта нам зразумела, бо гэту рэформу зацвердзіў савецкі ўрад, за гэту рэформу стаяла наша большэвіцкая партыя. ШБСЯ. Немец гаспадарыў, як сам хацеў над намі, над нашым дабром – ня горай навет ад царскіх і бальшавіцкіх гаспадароў, а мы [беларусы] што рабілі? БС.*

Адз. м. Р. *бальшавіцкага*: СНБ, 337. В. *бальшавіцкі*: СНБ, 338. Т. *бальшавіцкім*: Т, 22. ж. Н. *бальшавіцкая*: СНБ, 338; *большэвіцкая*: ШБСЯ. Р. *бальшавіцкай*: СНБ, 339; *большэвіцкай*: ЖН. В. *большэвіцкую*: ЦСБ. Мн. Н. *бальшавіцкія*: СНБ; *бальшавіцкіе*: БС. Р. *бальшавіцкіх* (3): БС; СНБ, 337, 339. Т. *бальшавіцкімі*: СНБ, 338.

БАЛЮЧА (2) *прysl.* да балючы. *Балюча і цяжка усъведамляць мне сёння, што я [Купала] .. не дапамагаў з усёй адданаасцю і захапленнем ажыццяўленьню заветных лятучэняў чалавецтва, ажыццяўленьню соцыялізму. Балюча і цяжка.* АЛ.

БАЛЮЧЫ (3) *прым.* перан. Душэўна неспакойны. *Праўда, да асенняга акорду пачуваньняў пастаянна далучаліся сумныя ноткі, але гэты сум такі ціхі, такі нячутна далікатны, што скараэй прыемны, як балючы.* ХБ, 29.

♦**Балючае пытанне** гл. пытанне.

Адз. м. Н. *балючы*: ХБ, 29. н. Р. *балючага*: НДН, 18. Мн. В. *балючыя*: ЗС, 17.

БАЛЯВАЦЬ *незак. перан.* Чыніць расправу, разгул. *Годзе ніць, баляваць На чужым прыселлі, Наш народ частаваць Атручаным зеллем.* ПД, 83.

Инф. *баляваць*: ПД, 83.

[БАМБАВОЗ] м. *Ваен.* Самалёт-бамбардзіроўшчык. *На бой з ворагам уздымуцца нашы бястрашныя знішчальнікі і бамбавозы.* ВГ.

Мн. Н. *бамбавозы*: ВГ.

БАНДА (5) ж. Злачынцы, разбойнікі. *Больш на нас не рыне банда Ашаледай сукай, 3-за вугла нас не падсочыць Подлая гадзюка.* НК. *Ці-ж можна маўчаць, калі радыё разносіць па ўсяму свету наведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных, кашмарных злачынствах фашысцкай банды шпіёнаў, дыверсантаў, забойцаў.* МП.

Адз. Н. *банда*: НК. Р. *банды*: МП. Мн. Р. *банд*: НДп, 229. Д. *бандам*: ПНд, 314. В. *банды*: ХЛВ, 316.

[БАНДЫТ] м.: **ΔФашыст-бандыт** гл. фашыст.

Мн. Н. *бандыты*: ПБН.

[БАНДЫЦКІ] *прым.* Які належыць бандыту. .. п'яныя дзікуны

па ўказыцы свайго звар'яцелага бандыцкага атамана па-зверску знішчаюць усё тое, што набудавана намі [савецкімі людзьмі].. РКП.

Адз. м. Р. бандыцкага: РКП.

[БАНКЕТ] м. перан. Разгул рэакцыі. Над пакаленьнем неакрэпшым, Над бедным краем-сіратой Груган з начніцаю сьляпою Банкет спраўляюць чорны свой. РС, 40.

Адз. В. банкет: РС, 40.

[БАНЧАК] (2) м. Польшк. перан. Гандлёвы ларок. Гэтыя дзьве ўстанавы і як ешчэ могуць прыйсьці на помач бяднейшым селянам, толькі трэба, каб і самі селяне .. закладалі новыя такія крамы і банчакі. ВС. Ешчэ трэба сказаць тут аб хаўрусных крамах і банчаках па вёсках. Там жа.

Мн. В. банчакі: ВС. М. банчаках: ВС.

БАРАДА (6) ж. 1. Пярэдня частка ніжняй сківіцы. Заходні вучоны – носіць польскі строй – кунтуш і “конфедэратку”, барада голеная, вусы завесістыя. Т, 19. Гэнрых Мотавіч Спічыні – Мікітавы настаўнік, сярэдняга веку, бараду і вусы голиць. Там жа.

2. Валасяное покрыва ніжняй часткі твару. [Аленка]: І вы гэта, пане рэгістратар, так да сэрца ўзялі, што ажно барада ў вас вырасла, бо дагэтуль, здаецца, вы не насілі яе. Т, 59. Мікіта меціца бегчы з настаўленьмі рэвальверамі ў дзверы, але ўваходзяць: .. Начальнік патруля, Два патрульныя, Грамадзянін, у якога выразана кусок барады, і Спічыні. Там жа.

Адз. Н. барада (4): Т, 19(3), 55. Р. барады: Т, 59. В. бараду: Т, 19.

БАРАДАТЫ прым. да барада ў 2 знач. Мікіта Зносок (Нікіцій Зносілов) – калезскі рэгістратар, 25–28 г., у першых трох дзелях барада выгалена, у 4-й крыху барадаты. Т, 19.

Адз. м. В. барадаты: Т, 19.

БАРАН (2) м. Самец авечкі. .. авечку стрыгуць, а цякун (баран) дрыжыць. СП.

♦**Як баран над студняй** – пра чалавека, які нічога не разумее. [Мікіта]: А то круці галавой над языкамі, як баран над студняй. Т, 48.

Адз. Н. баран (2): СП; Т, 48.

[БАРАНА] ж. Землепрацоўчая прылада для разрыхленьня глебы. Але абрабляюць глебу сьляне старанна: за баронамі ідуць з адмысловымі даўбежкамі.. ПЧ.

Мн. Т. баронамі: ПЧ.

БАРАНІЦЦА (3) незак. Разм. Засцярагаць сябе ад каго-н. Сва-які – усе і суседзі – Ніхто дома з іх ня ўседзеў, Выйшлі ўсе адню радай – Бараніцца ад нападу. Бараніцца, бараніцца! ГЖУ.

Інф. бараніцца (3): ГЖУ.

БАРАЊЦЬ (17) *незак.* 1. Абараняць. Гэй, паехаў сын Даніла Ваяваць на вайну, Ад нападу, ад няволі Бараніць старану. ПСД. [Мікіта]: *Мы цвёрда стаялі на варце святога расійскага самаўладства і баранілі тутэйшую расійскага народнасць ад “інародчаскага засілля”.* Т, 21.

2. Засцерагаць. [Янка]: *Мы [беларусы] баронім саміх сябе ад вашай [расійскай] навалы.* Т, 21.

3. Ахоўваць. *Але паслухай [беларус], што лес кажа: Я бараніў твой дух ад плесні, Аб думы шчыра твае дбаў.* БрБ, 6.

♠**Барані божа** гл. бог.

Інф. *бараніць* (6): БВ, 17 (2); БСУ; ЕЯП; ПСД; Т, 21. Абв. цяп. мн. I ас. *баронім* (4): ГЖУ (3); Т, 21. Пр. адз. м. *бараніў*: БрБ, 6. ж. *бараніла*: БВ, 16. Мн. *баранілі* (3): Т, 21(3). Заг. адз. 2 ас. *барані* (2): ДК; МІ, 17.

БАРАЦЬБА (7) *ж.* 1. Змаганне супрацьлеглых сіл. *Гераічная барацьба лепшых сыноў рабочага класа падарвала ўстоі самаўладства, устоі векавечнай цемры, няволі.* ДЖ. *Арэнай такой клясавай барацьбы зьяўляецца, зразумела, і БССР.* АЛ.

2. Актыўная дзейнасць за дасягненне мэты. *Наша паездка ў Чэхаславакію была .. маніфестацыяй дружбы і супрацоўніцтва Чэхаславакіі і СССР у справе барацьбы за мір, у справе абароны агульначалавечай культуры.* ПЧ. *На аснове ўсіх нечуваных дасягненняў вырасла і адточваецца адзін з важнейшых сродкаў партыі ў барацьбе за соцыялізм – беларуская мова.* ШБСЯ. // *Дзейнасць на пераадоленне чаго-н. Слава іх [сыноў Беларусі] радуе сэрцы мільёнаў і заклікае да такога-ж гераізму, да такой-жа барацьбы са стыхіяй на карысць нашай непераможнай сонечнай радзімы..* СБ.

Адз. Н. *барацьба* (2): АР; ДЖ. Р. *барацьбы* (9): АЛ (4); ЖН; МІ, 17; ПЧ; 3; ШБСЯ. Д. *барацьбе*: Г, 17. Т. *барацьбой*: БН, 91. М. *барацьбе* (4): АЛ; ПБН; РКП; ШБСЯ.

[**БАРБАР**] м. Польшк. Варвар. *Ужо раз палякі загналі Беларусь у руку маскоўскага барбара, – ці ня робіцца гэта й цяпер?* ОШМ.

Адз. Р. *барбара*: ОШМ.

БАРДЗО (2) *прысл.* Польшк. *Тое што, вельмі.* [Заходні вучоны]: *(да Янкі). Бардзо на часе, жэ пан абэцным ест.* Т, 47. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім). Цо сень тычы граніц політычных краю, то възглендэм іх у месцовзі людности виэхпольскей пизд ставене бардзо не яснэ.* Там жа.

[**БАРМАТАЦЬ**] (2) *незак.* *Руск. перан.* Назойліва паўтараць што-н. *“Gazeta” бармоча: Нех бэндзе ён [беларус] ляхам, А “Вестник” – пусьць лучша Маскоўскім прот шляхам! Х. – Ух-ці! – бармоча [дзяк], цалуючыся з сялянамі сваей вёскі, – які не разьвіты народ вы, мужыкі! 3.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бармоча* (2): 3; X.

БАРОНЭСА ж. Баранеса. [Спічыні]: *(чытае)*. “*Баронэса Шпацэрзон, ганаровы член Менскай дабрачыннасці*”. Т, 61.

Адз. Н. *баронэса*: Т, 61.

БАРЫНЬКА ж. *Руск. Ласк. Жан. да барын. Падходзь жа, паночку: знімі акуляры – Лепш будзе агледзіць пакупку; Ты, барынька, так жа падбліжся!..* Р.

Адз. Н. *барынька*: Р.

[БАСЕЙН] м. Водная прастора. [Усходні вучоны]: *Прырода в Русском Северо-Западном крае велика і обільна – есть суша і водныя басейны..* Т, 47. *Параўн. водозбёр.*

Мн. Н. *басейны*: Т, 47.

[БАСОТА] ж. зб. *Абразл. Басата. [Мікіта]: Я не цямяк, пане ... пане дырэктар беларускай басоты.* Т, 22.

Адз. Р. *басоты*: Т, 22.

[БАСТЫЁН] м. перан. Заваяванне, дасягненне. *Шкодніцтва, дывэрсія, шпігоўства, інтэрвенцыя, – усё гэта пускаецца ў ход, каб толькі зруйнаваць такія бастыёны соцыялізму, як індустрыялізацыя і колектывізацыя..* АЛ.

Мн. В. *бастыёны*: АЛ.

БАСЯК м. Абадранец. [Дама]: *У вас, мусье рэгістратар, фасон касцюму, як і ў мяне з іх родзіем, – а ля-ба-сяк.* Т, 58.

Адз. Н. *ба-сяк*: Т, 58.

[БАТРАЦТВА] н. зб. Батракі. *Мэта, якую ставіў я [Купала] перад сваёй поэтыцкай творчасцю, гэта было паказаць у мастацкай форме ўсю беднату, цемнату, нядолю і падняволье батрацтва і бядняцтва беларускае вёскі ..* АЛ.

Адз. Р. *батрацтва*: АЛ.

[БАЦЕЧКА] м. *Ласк. да бацька. У знач. выкл. Перадае спалох. [Гануля]: Матачкі мае родныя, бацечкі мае хрышчоныя! Ратуйце! Немец Мікіту ў палон цягне!* Т, 33.

Мн. Н. *бацечкі*: Т, 33.

БАЦЬКА (29) м. Мужчына ў адносінах да сваіх дзяцей; тата. *Памятаю яшчэ ў Прудзішчы, калі бацька насылаў мяне [Купалу] з сястрой на начлег пасвіць коней, я браў з сабой кнігі..* ПС. *Недаўна Грыцко памёр, а беднаму дзіцяці прышлося ісьці на вулицу поки доля изноў не звязала яе з бацькам і маткаю.* ПДз. // *Вядомая і паважаная асоба. [Мікіта]: Пане настаўнік, бацька беларус! Выбаўляй з ягіпецкай няволі! Т, 33. Слава нашаму вялікаму Сталіну – бацьку і настаўніку народаў! ВНЗ.*

Бацька. Будзь здаровы бацька, маці...

Адз. Н. *бацька* (20): А, 327, 328(5); Бц, 73; БЗ; ВБЛ, 82; ВМ, 72; ЗК, 42; ЗЯЗ, 89; Н; ПС (2); Т, 25, 33, 38, 43; Ч, 323. Р. *бацькі*

(3): А, 328 (3). Д. бацьку: ВНЗ. В. бацьку (3): А, 327; Н; Т, 36. Т. бацькам (2): ПДз; Т, 20.

[БАЦЬКАЎ] (4) прым. Які належыць бацьку. У якой мове трэба вучыць дзяцей рэлігіі? .. ў роднай мове вучнёў – тэй гутаркай, якую яны змалку чуюць у бацькавай хаці. ВР. Дні за днямі, гады за гадамі плятуцца... Ужо збываюцца бацькавы словы! Ч, 320. Параўн. бацькаўскі.

Адз. м. В. бацькавы: Ч, 323, ж. В. бацькаву: Т, 20. М. бацькавай: ВР. Кар., мн. Н. бацькавы: Ч, 320.

[БАЦЬКАЎСКІ] прым. Тое, што бацькаў. Ці над бацькаўскай магілай Жаліцца сіротка, Ці сваёй шукае мілай Хлопец-адзінотка? Дз, 187.

Адз. ж. М. бацькаўскай: Дз, 187.

БАЦЬКАЎШЧЫНА (21) і **[БАЦЬКОЎШЧЫНА]** (3) ж. Месца, дзе нарадзіўся чалавек .. справа вызвалення Беларусі сягне на такую вышыню, на якую наша бацькаўшчына заслужыла сваім векавечным паднявольем. СНБ. Хай кожны беларус цвёрда верыць, што завяруха ваенная так ці сям скончыцца, і што для яго самаго і для яго бацькоўшчыны прыдзе лепшая доля, лепшая слава. ВС. Параўн. айчына, апечаства.

ΔБацькаўшчына-Беларусь: Усе роўны перад дзяржаўнай уладай, .. усе вольна развіваюць сваю нацыянальную культуру і самабытнасць і кіруючыся ў сваёй грамадзянскай працы добрабытам агульнай бацькаўшчыны-Беларусі. НДН, 19.

Адз. Н. бацькаўшчына (2): СНБ, 336; СНБ. Р. бацькаўшчыны (12): БВ, 16; БС; ВМР; ДД; Р; ЖН; МІ, 17; НДН, 19; ПЧ; СБНГ; СНБ, 340; СНБ; бацькоўшчыны (2): ВС (2). Д. бацькаўшчыне: Пт. В. бацькаўшчыну (4): Нз, 14; Пт; ПЛП; СНБ. Т. бацькоўшчынай: РКр. М. бацькаўшчыне (2): АБ, 16(2).

БАЦЬКІ (12) толькі мн. **1.** Бацька і маці ў адносінах да сваіх дзяцей. [Гарошка]: Так яно, так. Але найчасцей ад гэтага шуму нам, бацьком, галава баліць. Т, 44. [Янка]: Надовечы я атрымаў ліст з вёскі ад сваёй быўшай вучаніцы, у якім піша яна, што з бацькамі сваімі прыедзе ка мне ў госці. Там жа, 23.

2. Продкі. [Пан]: Ой, часы, часы! Весялей жылі нашы бацькі. Т, 28. Бай [матка] яму [сыну] даўнейшыя казкі Аб бацькох сваёй зямлі, Як жылі бяз чужою ласкі, Як слугамі ня былі. М, 19–20.

Н. бацькі (4): Мц, 74; Т, 28(2), 48. Р. бацькоў (3): В; ДК (2). Д. бацьком (2): ДК; Т, 44. Т. бацькамі: Т, 23. М. бацьках: Т, 20; бацькох: М, 19.

БАЦЬКОЎСКІ прым. Звязаны з бацькаўшчынай. Хто крыўляў нам праўду, Застаўляў у прыгоне Бежанцамі гінуць на бацькоўскіх гонях. К.

Мн. М. *бацькоўскіх*: К.

БАЦЬКОЎШЧЫНА гл. **БАЦКАЎШЧЫНА**

БАЦЮШКА (б) м. Разм. Поп. [Мікіта]: *Калі з мадамай зойдзе гутарка, то не кажэце [Гануля] – панечка, а мадам-сіньёра, калі з папом, то – не бацюшка, а ацец духоўны..* Т, 22. [Гануля]: *І чаго бацюшка палез у гэтую палітыку.* Там жа: 58.

Адз. Н. *бацюшка* (5): Т, 28, 38, 58(3). В. *бацюшка*: Т, 22.

[БАЦЯЎ] (2) прым. Які належыць Бацю. *Вы можаце, напрыклад, убачыць вясёлы, камедыйны фільм, праз які выразнай ніткай “ічасця” праходзяць... бацявы боты.* ПЧ. Так, знясільваючая праца бурлакоў робіцца проста святочнай, калі бурлакам падаруюць гумавыя бацявы боты – бурлакі пачынаюць спяваць і скакаць. Там жа. Параўн. бацяўскі.

Кар. мн. Н. *бацявы*: ПЧ. В. *бацявы*: ПЧ.

[БАЦЯЎСКИ] прым. *Тое, што бацяў. Каханне хлапца і дзяўчыны дасягае свайго апагею толькі калі яны даразумеюцца набыць чаравікі бацяўскага вырабу.* ПЧ.

Адз. м. Р. *бацяўскага*: ПЧ.

[БАЧАНЫ] (2) дзеепрым. зал. пр. да бачыць. У знач. наз. Пра што-н., успрынятае зрокам. Я [Купала] *яшчэ не паспеў сістэматызаваць усяго матэрыялу, таму толькі з большага раскажу пра бачанае, чутае.* ПЧ.

♠**Дзе-ж то бачана** – выражае здзіўленне, незадавальненне чым-н. *Дзе-ж то бачана да нашых дзён, Каб дзяўчына лезла ў рукі сама..* ВБЛ, 83.

Адз. н. В. *бачанае*: ПЧ. Кар. адз. н. Н. *бачана*: ВБЛ, 83.

БАЧАЧЫ (2) дзеепрысл. 1. *Дзеепрысл. да бачыць у 1 знач. Прабуючы ў навукова-тэрмінолагічнай камісіі ў Інбелкульце, .. бачачы сваімі вачыма іхнія .. ўстаноўкі і мерапрыемствы.. я [Купала] ня толькі ні разу не асудзіў іх, але наадварот, моральна падтрымліваў і дапамагаць іх рэалізацыі.* АЛ.

2. *Дзеепрысл. да бачыць у 4 знач. І вось трэба увайці ў палажэнне шчырага беларускага грамадзяніна: што такі чалавек павінен быў перацярапец у сваёй душы, бачачы гэту нібы знявагу.* СБНГ.

БАЧЫЦЦА (3) незак. 1. Сустракацца. [Янка]: *(вітаючыся з Гануляй). Як жывеш, цётка? Даўненька ўжо мы з вамі не бачыліся!* Т, 44. [Янка]: *І ні колькі лет і ні колькі зім, а ўсяго восем месяцаў, пане рэгістратар, як мы бачыліся.* Там жа, 45.

2. Успрымацца зрокам. *Пакуль-жа блісьне ічасяце, хоць душы нягодну Зьвярні.. да ніў родных, .. гдзе жоўтая сьвірэпка, гдзе грэчка бяленька, Гдзе дзяцеліна гарыць, вось красна паненка, А ўсё мяжой прыбіта бачыцца істужкай..* ХБ, 28.

Інф. бачыцца: ХБ, 28. Абв. пр. мн. бачыліся (2): Т, 44, 45.

БАЧЫЦЬ (88) *незак. 1. Успрымаць зрокам. Ляглі нязледжаныя далі (Як сокал бачыць мог я усё), Пустыні вещьвем замахалі, Паляны множылі жыцьцё.* УрП, 46. *Шоў [ўнук] цераз сад, дзе валялася ўволю На зямлі яблык. Іх бачыў без свечкі.* Ун, 73.

2. Сустракаць каго, што-н. [Гануля]: *Добра ж, калі хто са знаёмых не бачыў, а іначай пойдзе чутка, што і мой сын у грабежнікі ўпісаўся – а яшчэ чыноўнік скажуць!* Т, 57. *З вокан вагона мы [дэлегаты] не бачылі ніводнай грузавой машыны.* 114.

3. Уяўляць у думках. *Цяпер то, як ты [Беларусь] красна, я [Міцкевіч] чую, я бачу, – І апішу, бо усьпяж на табе плачу.* ХБ, 28. *Аўтарнік тайную малітву Паціху над людзьмі тварыў, – Ён бачыў будучыя бітвы, Ён новых ворагаў адкрыў.* УрП, 51.

4. Звяртаць увагу, заўважаць. *Не бачыць [наш росквіт] толькі той, хто вораг нашага новага шчаслівага жыцця..* ДЖ. *І што ж мы бачым сёння? Сёння ідзе паганы торг за ідэі, за праўду векавечную, агульналюдскую.* Тж, 15. *Параўн. відзець.*

5. Усведамляць, разумець, адчуваць. *Цяпер я [Купала] бачу ўсю шкоднасьць і гібельнасьць таго шляху, на якім памыкаліся беларускія нацыянал-дэмакраты павярнуць ход гісторыі.* АЛ. *Ён [абывацель] бачыць, што беларушчына не ў пашане, і гэтага досыць, каб не паісці за ёю.* ВМР. // *Бываць дзе-н., знаёміцца з чым-н. – Ці ты [мужык] бачыў калі слабоду? – пытае адзін мужык другога. – Бачыў, кажэ други. – Ну, а як яна выглядае?.. – Стаіць у нейкім балоці.* ХЛБ. *Тое, што мы [дэлегаты] бачылі – выдатна. Людзі, якія стварылі Дом Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую мястоўнасць будучай работы дома з мастацкім густам.* ПГ.

6. Вяўляць, знаходзіць. *Я [маці] на гэтым на кургане Ўсё сяджу і плачу, Усё чэкаю зьмілаваньня, Дый ні скуль не бачу.* Дз, 191. *Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашае краіны, у якой народ Чэхаславакіі бачыць адзінага абаронца міру і цывілізацыі, мы [дэлегаты] з хваляваннем адчувалі на афіцыйных прыёмах у магістратах..* ПЧ.

7. У знач. пачочн. Падкрэслівае які-н. факт. *Бо, бачыш, у нас наборчыкі наконта беларускага пісьма, дык ні бэ, ні мэ.* Ан, 18. [Мікіта]: *Зменяцца політычныя сытуацыі, атрымаю ад начальства аэсарскую рангу, і мамзэль Наста будзе маёй, бо асоба, як бачыце, спрытная.* Т, 23.

♦**Вось бачыце** – ужываецца пры выказванні папроку. *Гэта ўраз жэ падхватаваюць палякі, .. на розныя тоны галосыць: “вось, бачыце, да чаго даводзіць беларушчына: вас [беларусаў] прымусяць вучыцца па расейску!”* ВР. **Што я бачу!** – ужываецца пры

выказванні здзіўлення, радасці ад сустрэчы з кім-н. [Немец]: *О-о! Што я бачу! Рыхтык рускі генэрал.* Т, 32. **Як бачыце** – як пацвярджэнне пры адказе – так, але. [Гарошка]: *(пабачыўшы Мікіту).* *І вы тут, ды яшчэ з парасонам?* [Мікіта]: *Як бачыце!* Т, 37.

Інф. *бачыць* (4): ВМР; СНБ; УрП, 46; ХЛВ. Абв. цяп. адз. I ас. *бачу* (14): АЛ; АПЖ; Дз, 191; Н; Т, 21, 24, 32, 37, 39, 45, 51, 52, 57; ХБ, 28; 2 ас. *бачыш* (6): Ан, 18, 19; ЕЯП (2); Ч, 323(2). 3 ас. *бачыць* (6): ВМР (2); ДЖ (2); ОШМ; ПЧ. Мн. I ас. *бачым* (17): БВ, 16; БС (2); ВН (2); ВСп, 90, 91; МІ, 17; Нз, 15(2); НДН, 18; ПЛП; СНБ, 336; СНБ; Т, 35; Тж, 15; ШБСЯ; *бачыма*: СНБ. 2 ас. *бачыце* (11): ВР; Т, 19, 20, 23, 25, 33, 35, 37, 45, 46, 58. 3 ас. *бачаць* (4): СС, 302(2); ТП, 215; ХБ, 27; *бачуць*: ВР. Пр. адз. м. *бачыў* (18): ЗЯЗ, 90; СЗГ, 252; Н; Т, 29, 45, 48, 55(2), 57, 60; Ун, 73; УрП, 51; ХБ, 29(2); ХЛБ (2); Ч, 322(2). ж. *бачыла* (3): КП, 170; ПН, 46; Т, 60. Мн. *бачылі* (3): ПГ; ПЧ (2).

БАЮ-БАЙ *выкл.* Прыпеў пры закалыхванні дзіцяці. *Ты гадуў сына, матуля, У пялёнкі спавівай, Калышы, пей люлі-люлі, Пей паціху баю-бай!* М, 19.

БАЮЧЫСЯ (3) *дзеяпрысл.* да баяцца. *Антанта, .. баючыся, значыцца, усяго гэтага, .. прызнала Пятлюру, Ульманіса, Тарыбу, навет беларускую раду і загадала ім усім скасаваць Калчака..* Ан, 19. [Аленка]: *Бачыце, немцы яго [татку] ў абоз пагналі, дык мы [Янка і Алёнка], баючыся, каб яго ў Нямеччыну не загналі, паехалі ўслед на падмогу.* Т, 35. УПУВ.

[БАЯВЫ] *прым.* Ваенны. *Назіральнік сядзеў на кашлатай яліне і вымаўляў незвычайныя для баявой абстаноўкі словы..* ПСП.

Адз. ж. Р. *баявой*: ПСП.

БАЯН м. *Гіст.* Паэт, пясняр. *Паўстань з народу нашага пясняр, Былых і будучых вякоў баян..* Пт.

Адз. Н. *баян*: Пт.

БАЯРСТВА (4) н., зб. *Гіст.* Баяры, баярскае саслоўе. *Масы, народ земляробны, асталіся беларусамі, а іх баярства, вышэйшыя станы сталіся палякамі.* Нз, 14. *Забылася баярства на звычай і абычай беларускі, на сваю гісторыю, мову, літаратуру.* Там жа.

Адз. Н. *баярства* (4): Нз, 14 (4).

БАЯЦЦА (12) *незак.* Адчуваць страх; асцерагацца, апасацца. *Ён [Сталін] дзяржаваю кіруе, Ў крыўду не падасца. Люд рабочы яго любіць, Ворагі баяцца.* НК. *Яны [царскія саграпы] душылі маю [Купалы] песню, баяліся, каб яе не пачуў народ.* ГВУ. // *Трывожыцца, непакоіцца. На беларускай зямлі было і цяпер ёсць шмат фальшывых прарокаў, .. але гэтага няма чаго баяцца.* ПЛП. [Янка]: *Баюся, што гэта мудрасць дасць вам [Мікіту] чэк на свабоднае месца ў Менскім астрозе.* Т, 36. // *Пазбягаць чаго-н. непрыемнага.*

Гэтага трэба як найболей баяцца, і з лёзунгам змаганьня з рэакцыяй ісьці ў гэты новы год. СНБ.

Інф. *баяцца* (2): ПШ; СНБ. Абв. цяп. адз. I ас. *баюся* (2): Т, 36, 56. 3 ас. *баіцца* (4): ВМР (2); ОШМ (2). Мн. 3 ас. *баяцца*: НК. Пр. мн. *баяліся* (2): ГВУ; СНБ, 340. Заг. мн. 2 ас. *бойцеся*: Р.

[БЕГ] м.: **◇3 бегам ночак** – у начны час. *Над калыскай з бегам ночак Песьні роднай не жалеі [маці], Каб, як вырасьце сыночак, Верным вечна ён быў ей.* М, 19.

Адз. Т. *бегам*: Т, 19.

БЕГАМ прысл.: **◇Бегам бегчы** гл. бегчы.

БЕГАТНЯ ж. Разм. Беганіна. *Паміж Мікітавымі гасцямі перагуд і бегатня.* Т, 52.

Адз. Н. *бегатня*: Т, 52.

[БЕГАЦЬ] (2) *незак.* Хутка рухацца, перамяшчацца ў розных напрамках. *Мікіта хапае ў Дамы рэвальверы ў абедзве рукі за рулькі, секунду-другую бегает па хаце.* Т, 59. *Калі возьмеш першае і другое сьледам: – Што калісьці бегало, цяпер – за абедам.* Ш,³

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бегает*: Т, 59. Пр. адз. н. *бегало*: Ш,³.

БЕГЧЫ (5) *незак.* 1. Хутка рухацца, перамяшчацца ў адным напрамку. *Мікіта .. меціцца бегчы з настаўленымі рэвальверамі ў дзверы, але ўваходзяць .. Начальнік патруля, .. Грамадзянін .. і Спічыні.* Т, 59. // Імкліва накіроўвацца куды-н. з якой-н. мэтай. [Мікіта]: *Калі бег я па гэтыя, меджду протчым, пакупкі, на Зыбіцкай вуліцы спаткалі мяне два, мабыць, апошнія.. паны.* Т, 58. *Не па нутру, як смерць, яму, Што беларускае дзіцё Бяжыць у сцюжную зіму У школу пазнаваць жыццё.* АПЖ.

2. *перан.* Узнікаць, цячы (пра думкі). *Бягуць, не спыняюцца думкі-саколкі! К табе, правадыр мой, у сонцы спавіты!* ТП, 217.

◇Бегам бегчы – хутка працякаць (пра час). *Бегам беглі дні і ночкі, Леты за летамі ...* Дз, 188.

Інф. *бегчы*: Т, 59. Абв. цяп. адз. 3 ас. *бяжыць*: АПЖ. Мн. 3 ас. *бягуць*: ТП, 217. Пр. адз. м. *бег*: Т, 58. Мн. *беглі*: Дз, 188.

[БЕДАВАЦЬ] (4) *незак.* Гараваць. [Спраўнік]: *Але я надта не бядую. Кажуць, сам Брусілаў ідзе побач з нашымі новымі гаспадарамі... Т, 57. І ты, брат, не бядуі, рвіся к сонцу душой, Яшчэ раз не засьні, не засьні!* ХХ, 128.

Абв. цяп. адз. 1 ас. *бядую*: Т, 57. 3 ас. *бядуе*: Дз, 187. Заг. адз. 2 ас. *бядуі*: ХХ, 128.

БЕДНАВАТЫ прым. Не ў поўнай меры бедны. *Даволі абшырыны пакой, беднаваты, па дробнамяшчанскаму абстаўлены.* Т, 19.

Адз. м. Н. *беднаваты*: Т, 19.

[БЕДНАСЫЦЬ] ж. Убоства, галеча. *Нашыя маладыя наіўныя*

паэты .. вельмі часта ў вершах гавораць пра беднасьць, пра “гразь, балота і пясок” у Беларусі. ХБ, 27.

Адз. В. беднасьць: ХБ, 27.

[БЕДНАТА] (2) ж., зб. *Тое, што бядняцтва. Мэта, якую ставіў я [Купала] перад сваёй поэтыцкай творчасцю, гэта было паказаць у мастацкай форме ўсю беднату, .. батрацтва і бядняцтва беларускае вёскі..* АЛ. Але адно скажу – як рад я [Купала] за першыя крокі свае ў літаратуры, калі разам з беднатай беларускай вёскай я горача пратэставаў супроць паноў і царата.. ЖН.

Адз. В. беднату: АЛ, Т. беднатай: ЖН.

БЕДНЫ (10) прым. 1. Заняпалы, убогі; небагаты. *Над накаленьнем неакрэпшым, Над бедным краем-сіратай Груган з начніцаю сляпою Банкет спраўляюць чорны свой.* РС, 40. [Янка]: *О, гэтакіх адных у нас многа, толькі ж яны не васількі, а праклятае зелле на нашай беднай зямлі!* Т, 20.

2. У знач. наз. Пра немаможнага чалавека. *Пабочныя налогі аднакова плаціюць і бедны і багаты.* ВН.

3. Нешчаслівы. [Гануля]: *Вось адзін пан .. загадаў яму [Мікіту] цягаць чужыя рэчы ў свой панскі пакой.., дык бедны Мікітка як не падарваўся, цягаючы футры ды спадніцы.* Т, 57. .. немцы вучаце дзяцей-палякаў па-нямецку; забараняюць бедным дзеткам чытаць і маліцца Богу ў сваёй роднай мове. ЧЧШ.

Адз. м. Н. бедны (4): ВМР; ВН; Т, 54, 57. Д. беднаму: ПДЗ. М. бедным: РС, 40. ж. Р. беднай: Т, 40. М. беднай: Т, 21. Мн. Н. бедныя: Т, 57. Д. бедным: ЧЧШ.

[БЕЖАНЕЦ] (2) м. Той, хто пакінуў сваё месца жыхарства з прычыны вайны або стыхійнага бедства. *Хто крыўляў нам [беларусам] праўду, Застаўляў у прыгоні Бежанцамі гінуць На бацькоўскіх гонях. К. Пры Сталіне ў бежанцах гінуць не будзем, Совецкіх людзей ён выводзіць у людзі.* СС, 303.

Мн. Т. бежанцамі: К. М. бежанцах: СС, 303.

БЕЗ (60) і разм. **БЯЗ** (8) прыназ. з Р. выражае: 1. Аб’ектныя адносіны пры ўказанні, што дзеянне адбываецца без уззелу каго-, чаго-н. (33). *З’ява ХХ. Тыя ж без Немца.* Т, 33. *Шоў [унук] цераз сад, дзе валялася ўволю На зямлі яблык. Іх бачыў без свечкі.* Ун, 73. *Параўн. бэз.* А, 328 (2); Ан, 19; Бз; БЗ; ВД; Г, 6; КЧ; М, 20; ПЛП; ПС (2); ПСС, 231; СНБ, 338; Т, 19, 20, 24, 27, 29(2), 39, 40, 44, 47(3), 50, 52(2), 53, 56, 60.

2. Азначальныя адносіны пры апісанні прадмета з указаннем на адсутнасць прыметы. (15). *Неба было ўсё сіняе бяз ніводнае плямачкі; цёплы паўднёвы ветрык чуць шастаў лісьцём яблын.* ХБ, 29; Ан, 19; ГП, 8; Дз, 191; Мц, 75; ПСП; СМ; ССА, 294; Т, 29, 33, 50(2), 55, 58; ХБ, 29.

3. Колькасць, меру, ступень (3). *Зямлю ў сваёй адвечнай казцы Трымае [неба] без граніц і мер... БрБ, 6. Жыцьцё лет бяз ліку на шнурок свой ніжэ, Без ліку няволя есьць сіл... ЗК, 43. ПЛП.*

4. Розныя акалічнасці дзеяння (13). *Не будзе, не будзе тады Вайны, калатні між людзей. Дзяўчына, юнак малады Не зложаць без часу касцей. ТП, 216. [Мікіта]: Меджду протчым, мамаша, не круціцца без толку па хаце, а лепей глядзеце ў вакно.. Т, 59. Бч, 9; БрБ, 6; ВБЛ, 81; Г, 17; ГП, 8(2); Дз, 189; ДД; Кр, 77; СК, 158; Т, 54.*

◊*Без дай прычыны гл. даць. Без ніякага нічога гл. нішто. Без пары гл. пара.*

БЕЗГАЛОСЫ *прым.* Без права голасу. *Я [Купала], беларускі паэт, быў безгалосы, як і мой народ, бо не меў цензу. ГВУ.*

Адз. м. Н. безгалосы: ГВУ.

[БЕЗГАЛОЎЕ] (4) *н. перан. Гран. 1.* Адсутнасць добрага кіраўніцтва. *Мы, беларусы, дзякуючы усялякім гістарычным і палітычным безгалоўям нашай бацькаўшчыны, вечна цягнуліся у хвасце сваіх суседзяў.. СБНГ.*

2. *Гора, бяда. [Гануля]: Гэта ж, трэба вам [Янку] ведаць, чуюць не наклікаў [Мікіта] на сваю галаву безгалоўя. Т, 46. Родная зямелька! Ты, маўляў здароўе, – Той цябе ашанцуе, каму безгалоўе.. ХБ, 28.*

Адз. Р. безгалоўя: Т, 46. В. безгалоўе (2): Т, 58; ХБ, 28. Мн. Д. безгалоўям: СБНГ.

[БЕЗГРАНІЧНЫ] (2) *прым. Руск. 1.* *Тое, што бязмежны. На фарпостах, на граніцах Безгранічных нашых земляў З карабінам ля стражніцаў Комсамалец не задрэмле. СА, 181. Параўн. бязмерны.*

2. *перан. Пастаянны. Вашы [заходніх беларусаў] палоскі голым папарам Голад дарылі вам безгранічны. ССА, 294.*

Адз. м. В. безгранічны: ССА, 294. Мн. Р. безгранічных: СА, 181.

[БЕЗГРАНІЧЧА] *н. Наватв. Неабсяжная, бязмежная прастора. З самалётам днём і ночай Мігаціца [камсамалец] ў безгранічны, Днём смяецца сонцу ў вочы, Ночкай зорнай зоры ліча. СА, 180.*

Адз. М. безгранічны: СА, 180.

[БЕЗДЗЯРЖАЎНАСЬЦЬ] *ж.* Адсутнасць дзяржаўнага ладу. *Я [Купала] кажу аб забабоне, каторы ў нас толькі мог вытварыцца, .. дзякуючы нашай доўгіе годы бездзяржаўнасці, дзякуючы нашаму паднявольнаму жыццю. З.*

Адз. Д. бездзяржаўнасці: З.

[БЕЗЗЯМЕЛЬНЫ] (2) *прым.* Які не мае ўласнай зямлі. *А тыя беззямельныя, убогія земляробы, .. – што яны? ЗС, 18. .. расійскую сацыяльную рэвалюцыю зрабілі беззямельныя і малазямельныя*

грамады.. Там жа.

Мн. Н. *беззямельныя* (2): ЗС, 18(2).

БЕЗНАДЗЕЙНА (2) *прысл. да безнадзейны. Дык не трэба апушчаць рук і глядзець зусім безнадзейна на сваю і сваей бацькоўшчыны будучыну. ВС. Шостую вясну ўжо ён [мужык] сее так безнадзейна, ня ведаючы – хто яго сяўбу жаць будзе. ДД.*

[БЕЗПАСРЭДНІ] *прым. перан. Просты, непасрэдны (пра падатак). Гасударственныя налогі бываюць дваякіе: простыя (беспасрэдныя) і пабочныя. ВН.*

Мн. Н. *беспасрэдныя*: ВН.

БЕЗПАСРЭДНЯ *прысл. да беспасрэдны. Агулам простыя налогі – гэта такія, дзе кожны ўласнік плаціць беспасрэдня пэўныя падаткі за сваё дабро. ВН.*

[БЕЗРАБОТНЫ] (2) *прым. Руск. У знач. наз. Беспрацоўны. [Абарванец]: Пажэртвуйце, таварыш, безработнаму! Т, 42. – Хэ-хэ! – патурае яму [пану] расійскі чыноўнік... сядодня вайной і рэволюцыяй загнаны ў гарадзкія безработныя. З.*

Адз. м. Д. *безработнаму*: Т, 42. Мн. В. *безработныя*: З.

БЕЗРАБОЦЕ (2) *н. Навагв. Беспрацоўе. І сёння там [у Заходняй Беларусі] слёзы, нуда, безрабоце, Ды горкія песні, ды скаргі адны. ПБН. [Янка]: А што ж ён [Мікіта], па-вашаму, павінен рабіць у гэтае чыноўніцкае безрабоце. Т, 20.*

Адз. Н. *безрабоце*: ПБН. В. *безрабоце*: Т, 20.

БЕЗУПЫННА і **БЯЗУПЫННА** *прысл. да безупынны. Маё мне сонца правадыр, Мне сцезжкі знача безупынна. МСП, 187. На месцы народнай цемры вырастаюць бязупынна ўсё новыя і новыя культурныя, навуковыя і навучальныя ўстановы. АЛ.*

[БЕЗУПЫННЫ] (2) *прым. Якога нельга супыніць, затрымаць. Шэсьць год вайны, вайны цяжкай, безупынай, выбілі ў думках беларуса-хлебароба і яго супакой – гэтка зьмірны, лагодны. ДД. Такім чынам, усё маё юнацтва прайшло на чужој зямлі ў безупынай залежнасці і пад гнётам польскага панства. А, 328.*

Адз. ж. Р. *безупынай*: ДД. М. *безупынай*: А, 328.

БЕЗУСЛОВНО *прысл. Руск. Безумоўна. [Усходні вучоны]: (таксама запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Іоан Здольніков. Ісціно-русскіі ціп Северо-Западной Обласці і безусловно з прымесью монгольско-фінскай крыві. Т, 26.*

БЕЗУСТАНКУ *прысл. Разм. Тое, што безупынна ў 2 знач. Свабодныя людзі! Вялікае свята! Як хочацца жыць безустанку. ВВ, 263.*

[БЕЛАГВАРДЗЕЕЦ] *м. Той, хто змагаўся супраць Савецкай улады ў радах белай гвардыі. Біў [Варашылаў], як мух, белагвардзеяцаў, Не даў ходу зброду, І савецкую краіну Вывеў на свабоду. НК.*

Мн. В. белагвардзейцаў: НК.

БЕЛАРУС (109) м. Жыхар Беларусі. *Беларус доўга ў чужыне не ўседзіць*. ЗС, 18. *Нікому не сакрэт, што жыць на свеце беларусам было і ёсць найцяжэй, як усім іншым народам..* Нз, 14. *Параўн.* белорус, бялорусін.

Брату-беларусу.

ДБеларус-афіцэр: *Надовечы Беларуска вайсковая Камісія пачала ў нас у Менску рэгістрацыю беларусаў-афіцэраў, дактароў і інш.* БВ, 16. **Беларус-бальшавік:** *Тады маскоўскія беларусы-бальшавікі прыехалі ў асобным вагоне ў Смаленск з мэтай стварыць новы беларускі бальшавіцкі ўрад.* СНБ, 338. **Беларус-каталік:** *Ведама, што калі даць беларусу-каталіку вольны выбар: ці вучыцца рэлігіі на польску, ці на расейску, забараніўшы перш навуку на беларуску, дык ён выбярэ польскую мову..* ВР. *Калі гэтага дружэна зажадаюць два мільёны беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца свайго..* Там жа. **Беларус-сялянін:** *Але аб беларусу-сялянине, аб беларусу-грамарзяніне ніхто і не падумаў.* Нз, 14. **Беларус-хлеббароб:** *Ён [расійскі ўрад] беларусаў-хлеббаробаў зманіваў за Ўрал, у Сібір, у Туркестан, а то і ў Амерыку.* ЗС, 18. **Брат-беларус** гл. брат. **Гаспадар-беларус** гл. гаспадар. **Грамадзянін-беларус** гл. грамадзянін. **Дзеці-беларусы** гл. дзеці. **Эсэр-беларус** гл. эсэр.

Адз. Н. *беларус* (33): БрБ, 7; БВ, 16(2); ВС; ЗС, 18; Нз, 15; НДН (3); РС, 39; С, 209; Т, 23, 26(2), 29, 31, 33(2), 36(2), 37, 38, 48(2), 49, 50(2), 52, 54, 56(3); УП. Р. *беларуса* (11): БСУ (2); ВС; Г, 16; ДД; Мц, 75; Нз, 15; Р; СНБ, 337; 339; Т, 37. Д. *беларусу* (2): БрБ, 6; ВР. В. *беларуса* (4): ВР; Нз, 15; Т, 29; Х. М. *беларусу* (2): Нз, 14(2). Кл. *беларусе*: СБНГ. Мн. Н. *беларусы* (28): БВ, 16; ВС; ВМР (3); ВР (6); ДК; Ж; 3; Нз, 15; НДН, 18 (2); ОШМ; ПЛП; СБНГ; СНБ, 338(2); СНБ (2); Т, 21, 26, 29; Ш. Р. *беларусаў* (9): БВ, 16(2); БСУ; ОШМ; ПЛП; СНБ; 338; Т, 58; УПУВ(2); *беларусоў* (5): ВР (4); ЧЧШ. Д. *беларусам* (6): БВ, 17; ВР; Нз, 14; ПЛП; СНБ; Х. В. *беларусаў* (3): БВ, 16; ДК; Х, 18; *беларусоў*: ВР. Т. *беларусамі* (4): ВМР; ВР; Нз, 14; НДН, 18.

[БЕЛАРУСАЗНАЎСТВА] н. Сукупнасць навук, якія вывучаюць гісторыю, мову, пісьменнасць і культуру беларусаў. [Янка]: *Вам [Мікіту] простая дарога цяпер: запісацца на курсы беларусазнаўства.* Т, 56.

Адз. Р. *беларусазнаўства*: Т, 56.

БЕЛАРУСКІ (277) прым. Які мае адносіны да беларуса, Беларусі. Я [Купала] *шчасліў, што ў час малейшай трывогі беларускі народ паднімецца як адзін на абарону савецкіх межаў.* ДЖ. *Стары правапіс .. трымаў беларускую мову ў палоне*

правінцыялізма, у рамках нацыяналістычнай абмежаванасці. ШБСЯ. Параўн. бялорускі.

Беларускае войска. Беларускі сыяг уваскрос! Письмо беларускага народу Вялікаму Сталіну. Справа беларускага нацыянальнага гімну.

Адз. м. Н. *беларускі* (44): АЛ (2); БСУ (4); ВВ, 263; ВР; ВСп, 90; ГВУ; ДД (2); ДЖ; ДК (2); 3(2); ЗС, 18; МІ, 17; Нз, 14(2); НДп, 229(2), 230; ЦДН, 19; НКУС; ОШМ (2); ПБН; ПЛП (2); ПНд, 314; СБНГ(2); СНБ, 338; СНБ; Т, 26, 48, 56; ТП, 214, 215, 216, 217(2). Р. *беларускага* (37): АЛ (2); БСУ (2); ВСп, 89(4); 90; ГВУ; ДЖ; ДК (3); 3; МІ, 17; Нз, 14; НБУС (2); ОШМ; ПБН; ПЛП; СБНГ (6); СНБ, 338, 339; СНБ; Т, 30, 55(2); ТП, 213; ШБСЯ (2). Д. *беларускаму* (3): ВНЗ; ВР; Шп, 91. В. *беларускі* (9): ВР; Нз, 14; НК; Пт; СНБ, 338(2); СС, 302; Т, 48, 55. Т. *беларускім* (11): АЛ (3); Ш, 17; ШР; ДК; СБНГ (2); СНБ, 338; Т, 26; У. ж. Н. *беларуская* (27): БВ, 16(2); БСУ (2); ВМР (2); ВР; ВСп, 89(2); 91; ДД; ДК; 3; МІ, 17(4); 18(2); Нз, 14(2); ОШМ (2); СНБ, 339; СНБ; ШБСЯ (2). Р. *беларускай* (36): АЛ (2); БВ, 16; ВГР; ВР (3); ДК (2); ЖН; 3; МІ, 17(6), 18; НДН, 19; ОШО (4); ПЛП; ПСД; СБНГ; СНБ, 337, 338, 339(2); СНБ; Т, 22, 39; ШБСЯ (3); *беларускае* (2): АЛ; ДК. Д. *беларускай*: НДН, 19. В. *беларускую* (17): Ан, 19; БВ, 16; БСУ; ВСп, 89, 91(2); ДК (2); 3; МІ, 17 (2); Нз, 14; НК; СНБ, 338, 339; Т, 48; ШБСЯ. Т. *беларускай* (3): ПС; СБНГ; СНБ, 339; *беларускаю*: ВМР, М. *беларускай* (13): ВР; ВСп, 89(2); 91; Ж; 3; МІ, 17; Нз, 14(2); НДН, 18; ПЛП (2); СНБ. н. Н. *беларускае* (15): АПЖ; БВ, 16(2); ВМР; ВСп, 91; 3(3); МІ, 17(3); Нз, 14(2); СНБ, Т, 56. Р. *беларускага* (11): Ан, 18; БВ, 16(3); БСУ; ВСп, 90, 91; Нз, 14; ПЛП; СНБ, 340; СНБ. В. *беларускае* (3): А, 328; МІ, 17; НГд, 8. Т. *беларускім* (6): БВ, 16, 17; Ж; ЗС, 17; ПЛП; Тр. М. *беларускім* СНБ, 339. Мн. Н. *беларускія* (10): АЛ (3); БВ, 16(2), 17; МІ, 17; ОШМ; ШБСЯ (2). Р. *беларускіх* (14): АЛ (2); ВГР; ВСп, 89, 91(2); МІ, 17(2); ПЛП; СБНГ; СНБ, 339; Т, 26, 30; ХЛВ, 316. В. *беларускія* (4): БСУ; ГНД; МІ, 17; ПС. Т. *беларускімі* (4): ВСп, 89(2); СБНГ; ХБ, 29. М. *беларускіх* (4): БСУ; ВР; ЗС, 17; СНБ.

БЕЛАРУШЧЫНА (10) *ж. зб. Разм. Беларусізацыя. Ён* [абываталь] *бачыць, што беларушчына нясе новыя парадкі і зьмену таго, з чым ён зжыўся, да чаго прывык.. ВМР. Адзін толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт а няк ня можа адважыцца на беларушчыну: выпусціў за мінулы год два ёмка шыйткі сваіх «Трудов», але набеларуску ў іх ні слова. ВСп, 90.*

Адз. Н. *беларушчына* (4): ВМР (2); ДК; ВР. Р. *беларушчыны* (4): ВР (2); МІ, 17; СНБ, 338. В. *беларушчыну*: ВСп, 90. М. *беларушчыне*: Т, 55.

[БЕЛАСЬНЕЖНЫ] *прым.* Падобны колерам на снег. *На беласьнежны на пасад Усходзе князь, усходзе княжна..* Кц, 193.

Адз. м. В. беласьнежны: Кц, 193.

[БЕЛЕНЬКІ] і *разм.* **[БЯЛЕНЬКІ]** *прым.* Ласк. да белы. *Пакуль жа блісне шчасце, хоць душу нягодну Зьвярні .. Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных,.. Гдзе жоўтая сьвірэнка, гдзе грэчка бяленька.* ХБ, 28. *Відна.. з сох, што там бадзяцца Па шырокіх палатках, проста чарназёму, каторы прылягаець к беленькаму дому... Што там цьвіцець дастатак, праўда і парадак.* Там жа.

Адз. м. Д. беленькаму: ХБ, 28. Кар. адз. ж. Н. бяленька: ХБ, 28.

БЕЛОРУС (8) *м.* Руск. *Тое, што беларус.* [Усходні вучоны]: *(да Янкі). Очэнь кстаці, што вы, господзін белорус, здесь.* Т, 38. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным)..вопрэкі історычэскім, географічэскім, лінгвісіцічэскім і дзіяламацічэскім всеросійскім ісследованиям і трудам, – оцечэство своё белорусы почему-то называюот Белоруссия.* Там жа, 26.

Адз. Н. белорус (2): Т, 26, 38. Р. белоруса: Т, 26. Мн. Н. белоруся (4): Т, 26(4). Мн. Р. белоруссов: Т, 39.

[БЕЛЫ] (18) *прым.* 1. Светлага колеру. [Аленка]: *А я чула, што і цётка Бадунова таксама едзе на белай кабыле з Смаленску.* Т, 55. *.. даўное белае павучыньне, каторае невядома адкуль узялося, ціхенька плыло ў паветры.* ХБ, 29.

2. *перан.* Ясны. *Белым шляхам адных, а другіх шляхам чорным К царству, к рабству вяла [судзьбіна] беспраглядна.* Ч, 322.

3. Варожы. *О, абываталь, белая за каўняром ты гніда!* ВБЛ, 81.

4. Састаўная частка некаторых заалагічных назваў. *.. з пургою, з завірухай разам Белья мядзведзі ля полюса бродзяць.* ПСС, 231.

• **Белы арол** *гл.* арол. **Бел-свет, бел-сьвет, белы сьвет** *гл.* свет. **Белы морскі шлях** *гл.* шлях.

◊ **Вывешваць белы флаг** *гл.* вывешваць. **Чорнае на белым (па белама) стаіць** *гл.* чорны.

Адз. м. Р. белага: ЖН. Д. белама: Т, 61. В. белы (3): ПВ; Т, 52; Ч, 319. Т. белым (2): Т, 54; Ч, 322. М. белым (2): Ан, 19; Т, 61. ж. Н. белая: ВБЛ, 81. Т. белай: ВБЛ, 82. М. белай: Т, 56. н. Н. белае: ХБ, 29. Мн. Н. белья: ПСС, 231. В. белья: Ч, 325. Т. белымі: ДЖ. Кар. адз. м. В. бел (2): Кц, 192; ТП, 217.

БЕРАГ (6) *м.* Паласа зямлі каля вадаёма. *Сумна мне [Нёману], сумна, што ўсё тут іначай Некалі бераг мой бачыў і знаў. Н. Ліпень, жнівень і верасень я [С. Меч] пражыў у Мешчыне, на беразе Сьвіслачы...* ХБ, 28.

◊ **Выходзіць з берагоў** *гл.* выходзіць.

Адз. Н. бераг: Н. Р. берагу: Н. М. беразе: ХБ, 28. Мн. Н. берагі:

Т, 35. Р. *берагоў*: РКП. В. *берагі*: Ш₄.

БЕРУЧЫ (2) *дзеенрысл. да браць.*: \diamond **Беручы «пад казырок»** (2) – аддаючы чэсць, вітаючы. [Мікіта]: (*беручы “пад казырок” і нізка кланяючыся*). *Гута морган, гэр гэрманіш*. Т, 32. [Немец]: (*Беручы “пад казырок”*). *Ваша прэвасхадзіцельства!* Там жа.

[БЕС] м.: **Хто к лесу, а хто к бесу.**

Адз. Д. *бесу*: ХЛБ.

БЕСКАРЫСНА *прысл.* да бескарысны. *Дзе ні ступіць [першы сын] – згібаюцца краскі і травы, І пракляцьце шуміць бескарысна*. Ч, 320.

БЕСПАВАРОТНА *прысл.* Канчаткова, цвёрда, рашуча. *Парываючы сам катэгорычна і беспаваротна ідэйна і арганізацыйна з беларускім нацыянал-дэмакратызмам, .. я [Купала] шчыра жадаю, каб гэты мой горкі вопыт паслужыў навукай для тэй часткі беларускай інтэлігенцыі, якая яшчэ ня зусім вызвалілася ад нацыянал-дэмакратычнага шалупінья..* АЛ.

[БЕСПАРАДАК] м. Адсутнасць парадку. *У беспарадку накідана ўсякіх хаткіх рэчаў, як бы яны сабраны былі з некалькіх пакояў*. Т, 43.

Адз. М. *беспарадку*: Т, 43.

[БЕСПАРДОННЫ] *прым.* Разм. Бессаромны, нахабны. [Мікіта]: *О, ранга мая асэсарская! О, кляса мая бонтонная, беспардонная!* Т, 42.

Адз. ж. Н. *беспардонная*: Т, 42.

БЕСПАРТЫЙНЫ *прым.* У знач. наз. Які не з’яўляецца членам партыі. [Янка]: *Ды я ж беспартыйны*. Т, 55.

Адз. м. Н. *беспартыйны*: Т, 55.

БЕСПРАГЛЯДНА *прысл.* да беспраглядны. *Белым шляхам адных, а другіх шляхам чорным К царству, к рабству вяла [судзьбіна] беспраглядна*. Ч, 322.

[БЕСПРАГЛЯДНЫ] *прым.* *Тое, што беспрасветны ў 2 знач. Аб жыцці беспраглядным сваім разважаю я ў гэтай цішы*. ЧС, 50–51.

Адз. м. М. *беспраглядным*: ЧС, 50–51.

[БЕСПРАСВЕТНЫ] і [БЕСПРАСЬВЕТНЫ] *прым.* 1. Бясконцы. *Краіна, быўшая ўвасабленьнем рабства, убоства і беспрасьветнай цемры, ператвараецца ў краіну вольнае працы*. АЛ.

2. *перан.* Сумны, цяжкі, безнадзейны. *Нашы мінуліся дні беспрасветныя, Леглі ад сонца на свеце праталіны..* ДПЛС. *Параўн.* беспраглядны.

Адз. ж. Р. *беспрасьветнай*: АЛ. Мн. Н. *беспрасветныя*: ДПЛС.

[БЕССАНЛІВЫ] *прым.* *Наватв. Тое, што бяссонны. Ах, скарыэй-бы дзень вечны, ці вечная цьма! Яна згубіць мяне, бессанлівая ноч!* БН, 93.

Адз. ж. Н. *бессанлівая*: БН, 93.

[БЕССИСТЭМНЫ] *прым.* Беспарадкавы. *Цяперашняя ўлада павінна забараніць, як то кажучь – “да разбору дзела”, цяперашнюю вакханалію з зямлёй, гэту бессістэмную куплю-прадажу.* ЗС, 18.

Адз. ж. В. *бессістэмную*: ЗС, 18.

[БЕСХАЦІНЕЦ] *м.* *Наватв.* Бяздомак. *Гэй ты, краю халодны, чужы, Прытулі бесхацінца к сабе..* ЧС, 50–51.

Адз. В. *бесхацінца*: ЧС, 50–51.

[БЕТОН] *м.* **♦Бетонам заліты** *гл.* заліты.

Адз. Т. *бетонам*: ПБН.

[БЖМЕЦЬ] *незак.* *Польск.* Гучаць. [Заходні вучоны]: *А тэраз пан бэндзе ласкав поінфармоваць, як на бялорускім нажэчу бжмі назва ойчызны вашэй?* Т, 26.

Абв. цяп., адз. 3 ас. *бжмі*: Т, 26.

[БІБЛЕЙСКІ] *прым.* Які адносіцца да Бібліі. *У адным з псалмаў біблейскіх сказана: “стануў Бог у зграмаджэнні Багоў і паміж Багамі суды судзіць”.* ПЛП.

Мн. М. *біблейскіх*: ПЛП.

[БІБЛІЯТЭКА] (2) *ж.* 1. Збор кніг прыватнай асобы. [Купала]: *Бібліятэку сваю перадаю Беларускай Дзяржаўнай, Бібліятэцы.* СЧ.

2. Установа, якая збірае, захоўвае кнігі і інш. друкаваныя рукапісныя творы, прапагандуе і выдае іх чытачам. *У Вільні працаваў [Купала] у бібліятэцы і “Нашай ніве”.* А, 328.

Адз. В. *бібліятэку*: СЧ. М. *бібліятэцы*: А, 328.

[БІЗУН] (10) *м.* 1. Сродак экзекуцыі. *Добра запомніў я [бацька] панскую палку, Панскі бізун, што крывавіў мне плечы.* Бц, 74. *Я [Купала] пачаў пісаць у гады, калі царат вешаў на слупах рэвалюцыйных рабочых, калі сялянства бунтавала па вёсках, і царскія сатрапы секлі яго бізунамі.* ЖН.

2. Сімвал прымусу. *Прыбыла толькі к польска-панскаму бізуну чыноўніцка-жандармская нагайка.* Нз, 14. *Яны [ворагі народа] рыхтавалі зноў нам [савецкім людзям] бізун памешчыка і кабалу фабрыканта.* ВНЗ.

Адз. Д. *бізуну*: Нз, 14. В. *бізун* (4): Бц, 74; ВНЗ; К; МК. Т. *бізуном* (3): БН, 92; Нз, 14; ССА, 294. Мн. Н. *бізуны*: ТП, 213. Т. *бізунамі*: ЖН.

[БІНОКЛЬ] *м.* Аптычная прылада, для разглядвання аддаленых прадметаў, асоб. *Уваходзяць адначасова з абаіх дзвярэй Усходні вучоны і Заходні вучоны, разглядаючыся: Усходні – праз падзорную палевую трубу, Заходні – праз бінокль, не заўважыўшы спачатку адзін аднаго.* Т, 25.

Адз. В. *бінокль*: Т, 25.

[БІРЖА] м. Пасрэдніцкая ўстанова па найму рабочай сілы. [Мікіта]: *А ў гэтым карапузіку важнейшыя дакуманты: профсаюз, біржы працы, культасветы..* Т, 46.

Адз. Р. *біржы*: Т, 46.

[БІСЕР] м., зб. Пацеркі для расшыўкі, упрыгожання адзення. *.. прыезджалі на моры і на сушы багатыя госці з багатымі таварамі – шоўкам, бісерам, янтаром ды іншымі драгацэннымі скарбамі.* Кз, 17.

Адз. Т. *бісерам*: Кз, 17.

[БІТВА] (11) ж. Бой, барацьба паміж варожымі сіламі. *Вось-жэ ўсе тые, што асталіся дома, што не маюць магчымасці дзяліць долю і нядолю са сваімі роднымі на полі бітвы, павінны .. дружна ісьці да працы на сваіх загонах..* РКр. *Цэлы свет ведае, што самыя крываваыя бітвы, самае дзікае зніштажэнне людзей і іх добра ў гэтую вайну – было на Беларусі.* АБ, 16. // *Змаганне. Час ішоў. К жыццю новаму клікі пачуліся, Усе народы паўсталі на бітву за права сваё.* Б, 18. *Параўн. бой.*

Адз. Р. *бітвы* (4): МД; НДд, 229; РКр; ПДз. В. *бітву*: Б, 18. Мн. Н. *бітвы*: АБ, 16. Р. *бітваў*: ВМ, 72. В. *бітвы*: УрП, 51. М. *бітвах* (3): ПБН; ПН, 47; РКр.

БІЦІ гл. **БІЦЬ**.

БІЦЦА (6) *незак. 1.* Весці бой, змагацца. *Знай, жаўнеры мы, Вышлі не на жарт Біцца, ваяваці..* ВБ. *Добра ўсе там ваявалі, – Уміралі у баю. А найлепі Даніла біўся За краіну сваю.* ПСД.

2. Моцна ўдарацца аб што-н. *Каб таму на локаць Адсушыла рукі І аб сыценку біўся Ад балеснай мукі, – Хто сушыў у няволі Люд наш працавіты..* К.

3. перан. Пульсаваць, актыўна праяўляцца. *Б'ецца жыццё жыватворнай крыніцаю, Песні напевамі звоняць вясёлымі..* ДПЛС.

♦**Біцца з кута ў кут** – не знаходзіць выйсця з якога-н. становішча. *Няўжо нас не аб'ясніць розум ясны, І не пакінем біцца з кута ў кут?* Бч, 10.

Інф. *біцца* (3): Бч, 10; ВБ; ЛПК. Абв. цяп. адз. 3 ас. *б'ецца*: ДПЛС. Пр. адз. м. *біўся* (2): К; ПСД.

БІЦЬ (13) і разм. **БІЦІ** *незак. 1.* Перамагаць каго-н.; наносіць паражэнне. *Біў [Варашылаў], як мух, белавардзейцаў, Не даў ходу зброду, І савецкую краіну Вывеў на свабоду.* НК.

2. перан. Весці барацьбу з кім-н., супраць каго-н. *Чаму яны [людзі] з такой упартасцю дражняць [беларускі] народ і даводзяць яго да вар'яцтва, калі ён, страціўшы прытомнасць, хватае кій і пачынае біць усіх і кожнага, не разьбіраючы?* ДК. *Вось газетку надрукую, чорна-белую такую, Жыдоў біці і палякаў І з крамолай біцца усякай.* ШК.

3. Стукаць, удараць. *Искрыца пад молатам сталь, А молат не біў так калісь.* ТП, 215.

4. перан. Свяціцца, выяўляцца. *Шоў ваяк з ваякам, – Кожны смел, ахвоч, Б'е адвага з воч.* ВБ. // *Вобразн.* Прымячаць, прымаць пад увагу. *Краса б'е з князеўных зраніц, Як блеск маланак развуглёны.* Кц, 193.

◊**Біць на трывогу** – заклікаць да барацьбы супраць каго-н.; звяртаць увагу на пагрозу чаго-н. *Выходзяць [косці прадзедаў], ідуць ад парогу к парогу; На стогн жывых грозна глядзяць; І з ветрамі, з бурамі б'юць на трывогу: “Забраны край” клічуць устаць.* ЗК, 43. **Біць паклон (паклоны)** – а) маліцца. – *Скажы: скуль ты? якому сонцу Твая паклон б'е старана? – Зьвярнуўся так да незнаёмца Прыбочнік верны Пяруна.* УрП, 51. *Мальбішчам чужым бье пакора паклоны.* ЗК, 43; б) пакарацца. *Дом чужы таму будзе астрогам, Хто паклоны біць стаў збоку злыбедным ветрам.* Ч, 323.

Інф. *біць* (3): ДК; ПВ; Ч, 323; *біці*: ЛПК. Абв. цяп. адз. 3 ас. *б'е* (4): ВБ; Т, 40; УрП, 51; Ч, 321; *бье* (2): ЗК, 42; Кц, 193. Мн. 3 ас. *б'юць*: Т, 40; *бьюць*: ЗК, 43. Пр. адз. м. *біў* (2): НК; ТП, 215.

БЛАГАРОДЗІЕ і **БЛАГОРОДЗІЕ** н. Уст., іран.: ◊**Ваша чырвонае блagarодзіе (благародзіе)** – тытулаванне ў форме звароту да начальства. [Мікіта]: *Гэта... Гэта... ваша чырвонае блagarодзіе... гэта... качарэжкі!* Т, 60. [Мікіта]: *Дык пакажэце мне, межджу протчым, ваша чырвонае блagarодзіе, чэк на мой арышт.* Там жа, 62.

Адз. Н. *благародзіе*: Т, 60; *благародзіе*: Т, 62.

[**БЛАГАСЛАЎЛЕННЕ**] н. Рэл. Пажаданне ўдачы, шчасця словамі малітвы. [Мікіта]: *Ацец духоўны! - даўно чакаю вашага блagаслаўлення.* Т, 51.

Адз. Р. *благаслаўлення*: Т, 51.

[**БЛАГІ**] (11) *прым.* 1. Дрэжны. *Гэтыя дзьве рэволюцыі – гэтыя піонэры жыцця на зямлі на новых парадках, найболей праявілі свае добрыя і блagіе староны, як гэта ня дзіўна – на беларускай зямлі.* СНБ. *Нашыя маладыя наўныя паэты, знаёмья з сваім родным краем з блagіх расейскіх школьных кніг, вельмі часта ў вершах гавораць пра беднасьць, пра “гразь, балота і пясок” у Беларусі.* ХБ, 27.

2. Які выклікае асуджэнне, незадавальненне. *Ці ня час ужо пакінуць блagую прывычку сядзець і сядзець, чакаць ды чакаць?* БС. *І калі ня хочам загнуць, калі ня хочам быць вечнымі рабамі, – павінны пакінуць мы [беларусы] блagую прывычку думаць, што нехта прыдзе і выратуе нас.. з нашай няволі.* Там жа.

3. Несуцяшальны. *З далёку і з блізка далетаюць да нас*

[беларусаў] і добрыя і благія весткі аб вялікіх бітвах, аб змаганьнях мільёноў вяак. РКр. Ня слухаймо благіх язькоў, што разсеваюць такія ці ськія плёткі, бо, як кажучь, у мор намруцца, а ў вайну налгуцца. Там жа. // Невясёлы, сумны. Тутака пачалася благая камэдыя: Солоневічы, Ковалюкі, Тепловы і ўся іх “хаўрузія” крычаць аб “распалачэньні” Беларусі. ВР.

4. У знач. наз. Слабыя душою і целаю апускаюць рукі, і як вол доўбні чэкаюць нечаго негаданаго, благога, наводзючы гэтым і на іншыя сум ды трывогу. РКр. Як ня выйдучь чорнасотнікі На благое ўсё ахвотнікі, Дый на ўсю моц закрываць: “Думу трэба разагнаць!” ВЧ.

Адз. ж. Н. *благая*: ВР. В. *благую* (2): БС (2). н. Н. *благое*: КЧ. Р. *благога*: РКр. В. *благое* (2): ВЧ (2). Мн. Н. *благіе*: РКр. Р. *благіе* (2): РКр; ХБ, 27. В. *благіе*: СНБ.

БЛАГОДАРА прыназ. Руск. У выніку чаго-н. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік). Прырода в Русском Северо-Западном крае велика і обильна – есть суша і водныя басейны, дажэ морэ собственное Імелось, но благодаря вредным клімацічэскім веяніям с Запада поіменованное морэ утонуло в Пінском болоце. Т, 47.

[БЛАГОДАРЫЦЬ] (2) незак. Руск. Тое, што дзякаваць. [Усходні вучоны]: (скончыўшы пісаць). *Благодару вас* [Янку]! Т, 47.

• **Благодару покорно** – ветлівая форма выражэння ўдзячнасці. [Усходні вучоны]: (скончыўшы пісаць). *Благодару покорно!* Т, 39. *Параўн.* *благодарстваваць*.

Абв. цяп. адз. I ас. *благодару* (2): Т, 39; Т, 47.

[БЛАГОДАРНЫЙ] прым. Руск. Удзячны. [Усходні вучоны]: *Весьма вам* [Мікіту] *благодарэн!* Т, 27.

Кар. адз. м. Н. *благодарэн*: Т, 27.

[БЛАГОДАРСТВАВАЦЬ] (2) незак. Руск., уст. Тое, што дзякаваць. [Поп]: *Благодарствую, матушка, благодарствую.* Т, 28. *Параўн.* *благодарыць*.

Абв. цяп. адз. I ас.: *благодарствую* (2): Т, 28(2).

БЛАГОРОДЗІЕ гл. **БЛАГАРОДЗІЕ**.

[БЛАЗНОЦКІ] прым. Разм. Несур’ёзны, жартаўлівы. [Янка]: *Ой, нейшта, мабыць, блазноцкае падумалі, цётчэчка, бо аж вочы спусцілі.* Т, 54.

Адз. н. В. *блазноцкае*: Т, 54.

[БЛАКІТНЫ] (2) прым. Светла-сіні. – У клетачку... у палосачку... *блакітнага колеру... ой, што там робіцца... Хутка ўсе ўбачылі, як каля нямецкага ДЗОТа капашыліся спадніцы.* ПСп. *Між небам блакітным і чорнай зямлэй Сьвятыяная думка лунала.* КП, 170.

Адз. м. Р. *блакітнага*: ПСп. н. Т. *блакітным*: КП, 170.

[БЛАСЛАВІЦЬ] зак. Пажадаць удачы. *Выпраўляй яго [сына] ў людзі, На дарогу блаславі, Разам з крыжам дай на грудзі Роднай вузельчык зямлі.* М, 20.

Заг. адз. 2 ас. блаславі: М, 20.

БЛЕДНЫ (5) *прым.* 1. Бяскроўны. *Вылазе з цемры бледны звод, Глядзіць сьліўнём на долы, горы І тут і там пускае ў ход Свае нямыя загаловы.* Кц, 192. *За много ўсьцяжэ і тут і там Іх [людзей] вусны бледныя шэталі: Адайце сонцэ нашэ нам! Там жа,* 194. *Параўн.* бляды.

2. Няяркі. *Гэй, ты, гэі, прамінуўшы мой час!.. Дзе прасвету хоць цень – бледны цень?* ЧС, 50–51.

Адз. м. Н. бледны (2): Кц, 192; ЧС, 50–51. Мн. Н. бледныя (3): Кц, 194, 195(2).

БЛЕСК (4) *м. Рук.* 1. Водбліск. *Краса бье с князеўных зраніц, Як блеск маланак развуглёны.* Кц, 193. *Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга .. не давалі мне [С. Мечу] гэтулькі асалоды і прыемнасці, як постаць гэтых дрэў, аблітых прашчальным блескам заходзячага васеньняга сонца.* ХБ, 29. *Параўн.* бліск.

2. *перан.* Раскоша, багацце. *Тыя [людзі] ў дагонцы за блескам часовым, Брацьцяў запрэгі ў нявольніцкі плуг..* Г, 16.

3. *перан.* Яркая праяўленне чаго-н. *Раслі магілы... зваў прарок... Рос вашай [бальшавікоў] моцы блеск і мрок.* ПВ.

Адз. Н. блеск (2): Кц, 193; ПВ. Т. блескам (2): Г, 16; ХВ, 29.

[БЛЕКАТНЫ] *прым.* *Наватв.* Яркі, асляпляльны. *Іскрыстым, блескатным сьвятлом Заліты княжскіе сьвятліцы..* Кц, 192.

Адз. н. Т. блескатным: Кц, 192.

[БЛІЖНІ] *прым.* У знач. наз. Родны, блізкі чалавек. *Спрад-веку ходзім пад панамі і пад царам На недруга й на бліжняга свайго вайной..* НГ.

Адз. м. В. бліжняга: НГ.

БЛІЖЭЙ (4) *прысл.* *Пар. ст.* да блізка. *І чым бліжэй да яе [камуністычнай грамады], тым магутней будзе папаўняцца гэты [стаханаўскі] рух мільёнамі працоўных.* СТ. *Госці ўсім кланяюцца, сядваюць. Поп – бліжэй да вакна.* Т, 51. Т, 19, 33.

БЛІЗКА (6) *прысл.* да блізкі ў І знач. *Днём ваюем, ночкай дрэмам, А што блізка вораг – кемім.* БЗ. *.. клічэ ешчэ нас [беларусаў] сьвятая навіннасць працаваць і за тых, што аддаюць сваё жыццё дзесь там далёка ці блізка.* РКр. Т, 32(2), 38.

♦**Ні далёка, ні блізка** – невядома, дзе па знаходжанню. *Ні далёка, ні блізка, ні ў полі, ні ў лесе Важны ўзносіўся хорам-сталица.* Ч, 32].

БЛІЗКІ (7) *прым.* 1. Недалёкі па адлегласці. *Яшчэ вісеў на блізкім ліхтары Яўрэй апошні, .. А паміж тым,.. увесь дрыжэў*

Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізіі. ВБЛ, 80. На сход, незвычайны свой сход, Да новых нявіданых дэён Ідзе наш совецкі народ З далёкіх і блізкіх старон. ТП, 217.

2. Родны. [Гануля]: Ну, цяпер успомніла! Гэта ж мы [Гануля і Гарошка] блізкія сваякі.. Т, 25. Адны вас [жыдоў] Беларусы шанавалі, Як блізкіх родных – да сьвятлейшае пары. Ж.

3. Дарагі. Вы, таварыш Ежоў, адзін з любімейшых сыноў вялікай совецкай краіны, блізкі сэрцу беларускага народа. НКУС. Параўн. прыблжаны.

4. перан. Цесны, непасрэды. .. прыняў [Купала] самы блізкі ўдзел у контррэвалюцыйнай рабоце віднейшых беларускіх нацыянал-дэмакратаў.. АЛ.

Адз. м. Н. блізкі (3): АЛ; Бч; 9; НКУС. М. блізкім: ВБЛ, 80. Мн. Н. блізкія: Т, 25. Р. блізкіх: ТП, 217. В. блізкіх: Ж.

[БЛІН] (2) м. Тонкі праснак. А калі ты [дружок] ўжо другі І чацьвёрты ўдаўся, Вось чаго замест бліна Ты дапамінайся. Ш₂. Бліны к калядам, к сёмусе адзежка... ВБЛ, 31.

Адз. Р. бліна: Ш₂. Мн. Н. бліны: ВБЛ, 81.

[БЛІСК] (2) м. 1. Бляск. Вышэйшыя, багацейшыя станы грамадзянства за бліск золата ідуць к дужым, накідаючы сваіх брацяў слабейшых на здзек і паняверку. Нз, 14.

2. Тое, што блеск у І знач. І хціва мерыць [абываталь] шаль перад трумо Пры цьмяным бліску дымлівых капцілак. ВБЛ, 81.

Адз. В. бліск: Нз, 14. М. бліску: ВБЛ, 81.

[БЛІСКАВІЧНЫ] прым. Наватв. Яркі, выразны, запамінальны. ..бліскавічнымі літарамі будзем [беларусы] унісваць сваю гісторыю ў векавечную кнігу гісторыі народаў. ПЛП.

Мн. Т. бліскавічнымі: ПЛП.

[БЛІСКАЦЬ] незак. 1. Бліскаець. А наперадзе ўсіх едзе Наш Даніла з вайны, Шабля бліскае пры боку, Конь пад ім буланы. ПСД. Параўн. блішчэць.

2. Свяціца (пра вочы). Сеў Данілка, выразае Коніка з бярозкі, Адно бліскаюць у вочках Радасныя слёзкі. Вб, 238.

Абв. цяп. адз. 3 ас. бліскае: ПСД. Мн. 3 ас. бліскаюць: Вб, 238.

БЛІСКУЧА (2) прысл. перан. Выдатна, паспяхова. Бліскуча распрацаваная немцамі аперацыя таксама бліскуча правалілася. ПСП (2).

[БЛІСКУЧЫ] і разм. [БЛЫСКУЧЫ] прым. Які бліскае, ззяе; яркі, свеціцца. ..задумны бэдуін, едучы ў ночы на вярблodu, зоры блыскучыя лічыць.. 3. Кругам труцень у бляшках бліскучых спавіў, Усіх іх [зданяў] у жалезны ржавелы ланцуг.. БН, 92.

Мн. В. блыскучыя: 3. М. бліскучых: БН, 92.

[БЛІСНУЦЬ] (4) зак. перан. Успыхнуць, узнікнуць. Здавалася,

ноч не пяройдзе, Іржа ня згрызе вечных путаў, – Аж бліснуў нажар на усходзе, І дрогнулі рабскія скруты. Кр, 77. // *Вобразн. Выступіць, з’явіцца. Дай [пясняр] волю парывам гарачым, .. Каб бліснулі іскры ў прытухлых вачох, І вечнай свабоды раздолыле..* Пр. Пакуль-жа блісьне шчасьце, хоць душу нягодну Зьвярні да гор лясістых.. ХБ, 28.

Абв. пр. адз. м. бліснуў: Кр, 77. ж. бліснула: Пр. мн. бліснулі: Пр. буд. адз. 3 ас. блісьне: ХБ, 28.

[БЛІШЧЭЦЬ] *незак. Тое, што бліскаць у 1 знач. 3-пад сьвіткі чорнай даўгаполай Блішчэла бляха накасяк..* УрП, 51.

Абв. пр. адз. ж. блішчэла: УрП, 51.

[БЛОК] *м. Аб’яднанне групавак для сумесных дзеянняў. Ці-ж можна маўчаць, калі радыё разносіць па ўсяму свету наведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных .. злачынствах фашысцкай банды шпіёнаў, дыверсантаў, забойцаў, агентаў царскай ахранкі, аб’яднаных у адной смярдзючай кучцы “права-трацкісцкага блока”?* МП.

Адз. Р. блока: МП.

[БЛОТО] *н. Польск. Тое, што балота ў 1 знач. [Заходні вучоны]: (запісваючы ўперамежку з Усходнім). .. край тэн посядал навэт можэ, але, завдзенчаёнц шкодлівым впливом зэ Выходу, можэтэ пидэсточыло сень в Пінске блото.* Т, 47.

Адз. В. блото: Т, 47.

[БЛУДЗІЦЬ] (2) *незак. Тое, што блукаць у 2 знач. Цягалася Крыўда на сьвеце, Ад хаты да хаты блудзіла..* Кр, 77.

ЎБлудзіць пад маскай – мець прыгнечанае становішча. *Сягоння мы [беларусы] жывём і ўдзень мы блудзім Пад маскай, аслямляючаю нас..* Бч, 9.

Абв. цяп. мн. 1 ас. блудзім: Бч, 9. Пр. адз. ж. блудзіла: Кр, 77

БЛУДЗЯЧЫ *дзеепрысл. да блудзіць. Днём [русалкі] аддыхаюць у жальбе, Каб ночкай, блудзячы па сьвеце, Шукаці доли для цябе [беларуса].* БрБ, 6.

[БЛУДНЫ] *прым.: •Блудны сьветач гл. сьветач.*

Мн. Р. блудных: УрП, 46.

[БЛУКАЦЬ] (3) *незак. 1. Брадзіць, хадзіць. Чаго ты [беларус] блукаеш начніцай? Чаму свой край аддаў на глум? БрБ, 6. Каб таму маланкай Асьяпіла вочы І блукаў абмацкам Ён у дзень і ў ночы, Хто для нашых дзетак хоча асьляплення..* К.

2. *Вандраваць. .. блукала крыўда утаптанай дарогай.* ТП, 214. *Параўн. блудзіць.*

Абв. цяп. адз. 2 ас. блукаеш: БрБ, 6. Пр. адз. м. блукаў: К. ж. блукала: ТП, 214.

БЛУКАЮЧЫСЯ *дзеепрысл. да блукацца. Разм. Тое, што*

бадзяючыся. *Пачуеш [брат-беларус] дзіўную аповесць Мінуўшай славы і жыцця, Аб чым згубіў ты ўжо даўно весць, Блукаючыся без пшчца.* БрБ, 6.

БЛЫСКОТНЫ прым. Разм. Які ўтварае ззянне, бліск. *Пярун блыскотны і грымлівы, І ты Купала, сьветыч тайн Зірнеце міласыяй сваёю.* УрП, 48.

Адз. м. Н. *блыскотны*: УрП, 48.

БЛЫСКУЧЫ гл. **БЛІСКУЧЫ**.

[БЛЫТАЦЬ] незак. Бязладна пераплятаць. *Вецер блытаў валасы [хлопчыка] ночкай І нейкія словы сьпяваў.* ВБЛ, 81.

Абв. пр. адз. м. *блытаў*: ВБЛ, 81.

[БЛЮДА] н. Руск. *Тое, што страва ў 1 знач.* [Поп]: *В нынешня врэмена дажэ его прэосвяшчэнство воззавідало бы сіім блюдам.* Т, 25.

Мн. Д. *блюдам*: Т, 25.

БЛЯДЫ прым. Польск. *Тое, што бледны ў І знач.* *Твар чаму твой [дзяўчыны] бляды?* БН, 92.

Адз. м. Н. *бляды*: БН, 92.

БЛЯХА (2) ж. Металічная пласцінка як апазнавальны знак або ўпрыгожанне. *З-над сьвіткі чорнай даўгаполай Блішчэла бляха накаяска.* УрП, 51. *Уваходзіць Мікіта. На шапцы ў яго вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай.* Т, 54.

Адз. Н. *бляха*: УрП, 51. Т. *бляхай*: Т, 54.

[БЛЯШКА] ж. *Памяни. да бляха. Даспехі. І там здань і тут здань, закружыліся ў круг, Кругам тругень у бляшках бліскучых спавіў, Усіх іх у жалезны ржавелы ланцуг.* БН, 92.

Мн. М. *бляшках*: БН, 92.

БО¹ (112) злучн. прычынны. *Мы [беларусы] павінны яе [незаможнасці] дамагацца і мірна, і з аружжам у руках, бо жыццё не чакае і ворагі нашы не дрэмлюць.* Нз, 15. *Пара ў рукі браць паходні, Уставаць, ісьці, ноч разсьветляець! Бо што ня возьміця сягоння, Таго і заўтра Вам ня узяць.* ПБН. *Параўн.*: бо.

Ан, 18(2), 19(2); АЛ; ББ (2); БрБ, 6; ВБЛ, 80; ВМР; ВН (3); ВР; ВС; ВСп, 90(2); 91; ГВУ; Дз, 190; ДК (2); ЖН; Кз, 17(3); М, 20; МІ, 17; МПв, 218; Нз, 14; НДп, 229; НДН (2); НК; ОШМ (2); Пт; Р; РКр; СБНГ (2); СНБ, 339; СП (3); СТ; СЧ; Т, 19, 20(3); 21(3), 22(2), 23, 27(2), 30, 31, 32(3), 35(2), 37, 38, 39, 40(3), 41(2), 44 (2), 45(2), 46, 47, 49(2), 52, 53, 54(2), 55(3), 56(3), 58; Тр (4); ТП, 213(2), 214, 215, 216, 217; УП; ХБ, 28; ХЛБ; Ш₂; Ш₃; ШБСЯ.

БО² часу. *Гляньце-ж бо, добрыя людзі, як на Беларусі ўсё добра, хораша і дэмакратычна!* ДК.

БОГ (41) м. Рэл. Вярхоўная істота, якая стварыла свет і кіруе ім. *Намыліліся старцы мудрыя і па іх касцях закрасаваў новы*

ўсемагутны Бог, сталі легіёны аўтарных служыцеляў хвіміямы яму курыць.. Кз, 17. *Вера ў нашых продкаў была трохі іншая, як цяперака, бо не аднаго бога мелі, а некалькі.. Там жа.*

ДБог-павук: *Як сьмееш [прыблуднік] здзекавацца гэтак Ад свайго бога-павука! УрП, 52.*

♦**Барані Божа** – засцярога. .. начальнікі “вучэбных” вокругаў рассылалі цыркуляры, каб барані Божа народныя настаўнікі не чыталі беларускай газеты “Наша Ніва”. МІ, 17. **Бог яго зразумее (пойме)** – невядома, ніхто не ведае. *То наказвае [душа] на плечы, То капец абойме... Бог яго ўсё дарэчы Зразумее, пойме!* Дз, 191. **Божа праведны!** – ужываецца пры выказванні страху, здзіўлення. *Божа праведны, Божа! над братам брат – кат!.. І за што ж катам той, а той гэтак цярпіць?* БН, 92. **О, Божа!** – тое, што божа праведны. *Дайце сьмерць, хай ня чую, што ноч мне няе! Дайце сілы!.. О, Божа! Нікога кругом! Там жа, 91. **Край, Божа** – засцярога, забарона рабіць што-н. т небяспечнае, *Паціху... не бойцеся – пойдзе ўсё гладка, – Крыў, Божа, якога прымуса. Р. **Ні богу свечка, ні чорту качарга** гл. свечка.**

Адз. Н. бог (3): Дз, 191; Кз, 17; Т, 48. Р. бога (7): Кз, 17(5); УрП, 51, 52. Д. богу (2): СНБ; Т, 57. В. бога (2): Бч, 9; БрВ, 6. Кл. божа (8): БН, 91, 92(3); МІ, 17; Р; РС, 40; СБНГ. Мн. Н. багі (3): Кз, 17 (2); Кц, 193; богі (2): УрП, 48, 52. Р. багоў (3): Кз, 17(3). Д. багам (3): Кз, 17; УрП, 47(2). В. багоу (5): Кз, 17; УрП, 51, 52(3); багі: Ш, 4. Т. багамі (2): Кз, 17; УрП, 48.

[БОЖЫ] (5) прым. Які належыць богу. .. сягоння нашы дужэйшыя суседзі .. гавораць з намі, як з народамі, каторыя заслужыў на людскому і божаму праву гэту незалежнасьць. ПЛП. Аўтарнымі слугамі багоў гэтых былі варажбіты-вешчунны – старцы мудрыя і ў справах божых кемкаць маючыя. Кз, 17. Параўн. бойка.

♦**Божы дар** гл. дар. **З’явіцца на сьвет божы** гл. з’явіцца.

Адз. м. В. божы (2): СБНГ; Ч, 323. н. Д. божаму: ПЛП. Мн. Т. божых: Кз, 17. Кар. адз. ж. В. божу: Кз, 17.

[БОЙ] (12) м. *Тое, што бітва. Нам [людзям] трэба к бою рытавацца, – Ня сьпіць над намі вораг наш.. УрП, 49. На бой з ворагам уздымуцца нашы бястрашныя знішчальнікі і бамбавозы. ВГ. Параўн. бойка.*

Адз. Д. бою (2): Дз, 189; УрП, 49. В. бой (7): ВГ; МД; НДп, 229; НДН, 18; ПБН; УрП, 48; ХЛВ, 315. М. баю (2): ПСД; ХЛВ, 31; боі: ПНд, 314.

[БОЙКА] ж. Сварка, сутычка, перан. бой. *А дзядзчына, міла сэрцу, Правяля [Данілу] за сяло І дала на памяць персцень, Каб у бойках вязло. ПСД. Параўн. бітва.*

Мн. М. *бойках*: ПСД.

[БОК] (41) *м. 1.* Правая ці левая частка тулава. *А наперадзе ўсіх едзе Наш Даніла з вайны, Шабля бліскае на боку, Конь пад ім буланы.* ПСД. *Пры боку [прыблудніка] меч матаўся голы, На сьвітцы – нейкі страшны знак.* УрП, 51. // *Адна з частак якога-н. прадмета.* [Мікіта]: *..прышпільвайце [Гануля] чым-небудзь адвісну-тыя матузы ад шпалераў, а я адкуль на добры бок абразы.* Т, 50. [Мікіта]: *Зусім польскі [пашпарт] і з усіх бакоў польскі.* Там жа, 61.

2. Напрамак мясцовасці, прастора ў пэўным кірунку чаго-н. *Там [у Заходняй Беларусі] не чутно песень вясёлых, адно толькі смутныя вочы ў людзей глядзяць у наш бок – на Ўсход, чакаючы вызвалення..* ЖН. *..у заходні бок Шлях той коціцца, гэі, гэі, Шлях той коціцца.* ББ. // *Напрамак развіцця.* *Вы [паны абшарнікі] таксама бяссільны павярнуць долю народаў у той ці іншы бок, як бяссільны вецер перанесці Каўказскія ці Швейцарскія горы адны на месца другіх.* Тж, 16.

3. Месца справа або злева ад сярэдняй лініі. *Абодва [вучоныя] раскланьваюцца і выходзяць – кожны ў праціўны бок, з якога прышоў быў.* Т, 39.

4. Прастора злева і справа. *Плывуць [Кіраў і Сталін] на Беларускаму каналу... А лес шуміць... азёры ў хвалах на баках...* СК, 158.

5. Месца, (яко-н.) – адна адлегласці ад чаго-н. *Гануля сядзіць і робіць панчошу; чуваць стук у дзверы з левага боку, што далей ад рампы.* Т, 19. [Гануля]: *Той пакой, дзе жылі вы [Янка], аддалі нейкаму ў скураной жакетцы, .. а з таго боку, дзе была мая спальня і Мікітавы габінет, абодва гэныя пакой заняў нейкі.. рэдактар..* Там жа, 45.

♦ **Агіляцца па баках** гл. агіляцца. **Бокам вылазіць** гл. вылазіць. **З аднаго боку..., з другога боку...** (у знач. *пабочн.*) – ужываецца пры супастаўленні двух фактаў, з'яў. *У гэтай контррэвалюцыйнай рабоце беларускія нацыянал-дэмократы апіраліся, з аднаго боку, на кулацтва..., а з другога боку, на зарубежныя сілы..* АЛ. **З боку** (яко-н.) – аб дзеяннях, якія зыходзяць ад чаго-н. *Я [Купала] хачу.. падкрэсліць тую вялікую ўвагу, тую клопаты аб маім жыцці з боку большэвіцкай партыі і савецкай улады.* ЖН. [Дама]: *Вельмі прыемна з вашага [Мікіты] боку!* Т, 52. **З усіх бакоў** – адусюль. *Заціснуты, задушаны [беларусы], як мышы Пад жорсткім венікам, з усіх бакоў, Шукаем, як сляпыя, не згубішы Таго свайго, што наша ад вякоў.* Бч, 9. **Калоццем у баку** гл. калоце. **На ўсе бакі** – з усімі, з шырокім колам людзей. [Мікіта]: *Так сабе – надта мілая і сымпатычная, между протчым, мамзэль. На ўсе бакі вядзе [Наста] шырокае знаёмства.* Т, 23. **У гэты (той) бок пальцам не ківаць (кіўнуць)** гл. ківаць.

Адз. Р. боку (14): АЛ (3); ВВ, 17; ВСп, 91; ЖН; СНБ, 337; Т, 19(2), 38, 42, 45, 49, 52. В. бок (14): ББ; БСУ; ЖН; Кц, 192; Нз, 15; ПБН; СНБ, 336; СНБ; Т, 38, 39, 40, 50, 55; Тж, 16. Т. бокам (2): Нз, 15; Т, 33. М. боку (2): ПСД; УрП, 51; баку: Ан, 18. Мн. Р. бакоў (4): АПЖ; Бч, 9; Т, 25, 61. В. бакі: Т, 23; бокі: З. М. бакох (2): ВС; СК, 158.

БОЛЕЙ (29) прысл. 1. *Тое, што больш у 2 знач. Край наш [беларускі] сам па сабе багаты, толькі чужыя гаспадары яго знішчылі. Зямлі маем шмат, лесу яшчэ болей..* Нз, 15. *Раз'юшаная царская рэакцыя здабытыя рабочым народам свабоды што раз болей і болей душыла сваімі змяінымі кляшчамі.* ДЖ.

2. У спалучэнні з абазначэннем колькасці выражае перавышэнне. *“Сокі Цаліны” Цішкі Гартнага і “Дудка беларуская” і “Смык Беларускі” .. пасля болей як паўвяковага працягу часу першы раз надрукаваны “гражданкай”..* ВСп, 89. // У спалучэнні з назойнікамі абазначае няпэўную колькасць. *Даўно было – мо тысячу год назад, а мо яшчэ болей, – як сталі жыць, размнажацца і ў славу расці удалыя праічтуры нашы..* Кз, 17.

3. *Тое, што больш у 2 знач. .. ці ж знойдзецца на свеце болей дэмакратычны на сваёй прыродзе І ўжыўчывы народ, як народ беларускі?* НДН, 19. [Спічыні]: *Учора мы [Спічыні і Мікіта] збольшага прайшлі адзел прывітанняў, сягоння павінны іх паўтарыць болей стала.* Т, 31.

4. *Тое, што больш у 3 знач. Люд рабочы, люд сялянскі не засне ўжо болей.* ЗЯЗ, 90. *Каб вады гарачай На таго нагрэлі І ня ўстаў ён болей Са сваёй насыцелі, – Хто над Беларусяй Хоча распасьцецца Свой бізун чужацкі І народ усмерціць.* К.

◇**Далей-болей** гл. далей.

БСУ; ВВ (3); ВС; ВСп, 89; ДЖ (2); ЗК, 42; Н (2); НД; СНБ, 338; СЧ; Т, 36(2), 46, 48, 54(2); Ф.

[БОЛЬ] (2) ж. Адчуванне фізічнай ці маральнай пакуты. *Пры песьельным звоне народ акрылеў, Глядзеў, калыхаўся свабодай, У бітвах верх браў, боль сваю адалеў..* ПНд, 47. *Серца боллю сціскаецца мне, І спакой недзе коціцца проч.* ЧС, 50–51.

Адз. В. боль: ПНд, 47. Т. боллю: ЧС, 50–51.

БОЛЬШ (31) прысл. 1. *Пар. ст. да многа. Дык больш самачыннасьці, больш сьмеласьці к будаваньню свайго новага незалежнага жыцця.* БС. *Па праўдзе кажучы, наступіўшы ў гэтае вучылішча, я [Купала] ведаў больш, чым патрабавалася праграмай.* А, 328. *Параўн. болей у 1 знач.*

2. У спалучэнні з абазначэннем колькасці выражае перавышэнне. *Я не знаю месяца Больш за май шчаслівага, Калі пушчы цешацца З гоману шумлівага..* ПЛ. *Менічына ляжыць трошкі*

большы на поўдзень за Маскву. ХБ, 29. Параўн. болей у 3 знач.

3. У спалуч. з прым. ці прысл утварае пар. ст. Скалы і доли над Фінскай затокай, Прыстані, выспы Балтыцкага мора Вораз заморскі пражорлівым вокам Большы не пасмее трымаць у пакоры. Ф. Большы на нас не рыне банда Апалелай сукай, 3-за вугла нас не падсочыць Подлая гадзюка. НК. Параўн. болей у 4 знач.

Большы самачыннасці.

♦**Большы за ўсё** (2) – пераважна, часцей за ўсё, найчасцей. Агулам кажучы, трэба большы за ўсё надзеіцца на свае сілы і не агіляцца па бакох. ВС. Кнігі абудзілі ва мне [Купалу] фантазію. Але большы за ўсё.. зрабілі на мяне ўплыў беларускія народныя казкі.. ПС. **Большы-менш** – у нейкай ступені. .. гуманітарныя ідэі .. заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе, і не было больш-менш вялікішага.. здарэння на Захадзе, каб яно не адгукнулася на Усходзе. Тж, 15. **Ня больш як** – усяго толькі. Першы [склад] – муж вучоны, важны; Носіць чын такі не кажны. Хоць па-просту на наш лік Ён ня больш як чараўнік. Ш., Ан, 19; БС (3); ВЕ; ЗС, 18; Нз, 14; 15; НДН, 19; ПБН; ПЛ; ПС; ПЧ; Т, 33, 35; ТЗУ; УП (2); УПУВ; ХБ, 29; Ч, 323.

БОЛЬШАСЦЬ (6) ж. Большая частка, колькасць чаго-н. *Большасць* [культурныя, трэба дзеячоў Чэхаславакіі] добра ведае рускую мову. ПЧ. .. права нацыянальнай меншасці павінна стаяць у нас нараўне.. з правам нашай беларускай большасці. НДН, 19.

Адз. Н. *большасць* (3); ПСП; ПЧ; Т, 29. Р. *большасці* (3); НДН, 19(2); Т, 29.

[БОЛЬШОЙ] прым. Руск. *Тое, што вялікі ў 1 знач.* [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік, голасна). Родной язык – обшчэрускій, веліколенно ўсовершэнствованный, но с большой прымесью непонятных слов. Т, 26.

Адз. ж. Т. *прымесью*: Т, 26.

[БОЛЬШЫ] (7) прым. 1. Пар. ст. да вялікі. *Капіталістычны сьвет усё з большай і большай трывогай.. сочыць за гэтай соцыялістычнай будоўляй.. АЛ. А дружба народаў Совецкага Саюза, як сказаў таварыш Сталін, мае нават большае значэнне, чым нашы гаспадарчыя поспехі..* ЖН.

2. У знач. наз. Разм. Дарослы, старэйшы. *Ды йшчэ кажа [Галінка], што малая, Урны не дастану... Што-ж такое, – пачакаю, Пакуль большай стану.* ВБ, 236.

Адз. ж. В. *большую* (2); ЖН; СНБ, 337. Т. *большай* (3): АЛ (2); ВБ, 236. н. Р. *большага*: Т, 55. В. *большае*: ЖН.

БОЛЬШЭВІК гл. **БАЛЬШАВІК.**

БОЛЬШЭВІЦКІ гл. **БАЛШАВІЦКІ.**

[БОМБА] ж. Авіяцыйны выбуховы снарад. Ты [лётчык] будзеш

глядзець самалёта, А бомбы скідаць буду я [хлопчык].. ХЛВ, 315.

Мн. В. бомбы: ХЛВ, 315.

[БОНТОННЫ] прым. *Иран*. Бесталковы, бяссэнсавы. [Мікіта]: (яшчэ кленчачы і працягнуўшы з парасонам рукі ўслед Насце). *О, ранга мая асэарская! О, кляса мая бонтонная, беспардонная!* Т, 42.

Адз. ж. Н. бонтонная: Т, 42.

БОР (14) м. Стары густы сасновы лес. *А сонейка будзе ўсходзіць, заходзіць, Плысці будуць рэчкі, шумець будзе бор.* НДп, 230. *І пайшло ў паходы войска Подем, лугам, борам, А байцоў, як зор на небе, Як пясчын у моры!* ЗЯЗ, 90.

♦**Бор-лес:** *Гудзеў, каціўся звон вячовы, Тужліва бор-лес падцінаў.* УрП, 47.

Адз. Н. бор (5): ВБ; НДп, 230; ПБН; Т, 53; УрП, 47. Р. бору (2): УрП, 51; ХБ, 29; бора: Чж, 146. Т. борам: ЗЯЗ, 90. М. бары (4): ББ (4); боры; Дз, 189.

[БОРКА] ж. Разм. Змаганне, барацьба. *Вызначаюцца дзьве сілы ў нашым месьце, каторыя распачнуць борку на выбарах. Гэта – палякі і расійцы.* ВМР.

Адз. В. борку: ВМР.

[БОСКІ] прым. *Польск*. Тое, што божы. Яны [земляробы] назіраюць толькі сумным вокам, як гэта зямля, каторая па боскаму праву павінна была дастацца іхнім працавітым мазалям, – зямля пападае ў рукі лішніх [на Беларусі] .. людзей. ЗС, 18.

Адз. н. Д. боскаму: ЗС, 18.

[БОСЫ] прым. перан. Бедны. [Мікіта]: *Як жа яму [Немцу] вытлумачыць, што я не генэрал, а калезскі рэгістратар? Паіцукаю яшчэ ратунку ў слоўніках. (Шастае слоўнікам). Генэрал... пажарная каманда... Оеей! Оеей! Мая ты босая каманда.* Т, 32

Адз. ж. Н. босая: Т, 32.

БОТ (9) м. Абутак з высокімі халявамі. – *Так і так, – кажу, – пане рэдактар: боты падзерліся, табакі няма, селядцы дарагія...* Ан, 18. *Так, знясільваючая праца бурлакоў робіцца проста святочнай, калі бурлакам падаруюць гумавыя бацявы боты – бурлакі пачынаюць спяваць і скакаць.* ПЧ.

• **Жандармскі бот** – палітычная сіла царскай Расіі. *Жандармскі бот, здавалася, зрабіў сваё.* ДЖ.

Адз. Н. бот: ДЖ. Мн. Н. боты (3): Ан, 18; ПЧ; Т, 54. В. боты (5): ПЧ; Т, 19, 20, 58, 60.

[БОХАН] м. Выпечаны хлеб круглай формы. .. [нашы прашчурны] астаўлялі ў хатах пад абрусамі бохана хлеба пішанічнага і дубовыя дзежы сотаў пчаліных – гэта каб госць меў чым з дарогі пажывіцца. Кз, 17.

Адз. Р. *бохана*: Кз, 17.

[БОЧКА] (2) ж.: *ЎЗ іншай бочкі* – наадварот. [Спічыні]: *Вініую, вініую! Паспрабуем затое з іншай бочкі. Перакулеце [Мікіта] на наш манер такі зварот: ешчэ Польшка не згінэла.* Т, 49. **Сядзець як на падпаленай бочцы з порахам** гл. сядзець.

Адз. Р. *бочкі*: Т, 49. М. *бочцы*: СНБ, 340.

[БРАДЗІЦЬ] зак. Рук. *Тое, што блукаць у 1 знач. ...з пургою, з завірухай разам Белья мядзведзі ля полюса бродзяць.* ПСС, 231.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *бродзяць*: ШС, 231.

[БРАЗДЖАЦЬ] незак. Разм. *Бразгатаць. Путы звонка бразджаць і ўгары і ўнізу.* БН, 92.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *бразджаць*: БН, 92.

БРАМА (3) ж. Крытыя зверху вароты. *Брама насыцеж у будні дзянѣ, ці ў сьвята.* ХБ, 28. *Прыглядаецца [Гануля] на браму.* Т, 59.

Адз. Н. *брама*: ХБ, 28. В. *браму* (2): Т, 39, 59.

БРАТ (52) м. 1. Кожны з сыноў у адносінах да другіх дзяцей тых жа бацькоў. *Брат памёр на тыдзень раней, чым сёстры.* А, 328. *Тры браты, што нуці чараўнік тры адмеціў, Захацелі знаць, хто ім што зрэпіў.* Ч, 322.

2. Чалавек, якога яднае з тым, хто гаворыць, агульнасць радзімы, класавых інтарэсаў, умоў. *Сялянскія гоні адзеты ў кайданы. У вузкія межы ўвагнаны палі. Гаруе там брат наш, гібее пад панам, – Жахлівасцю вее з Заходняй зямлі.* ПБН. *Тыя ў дагонцы за блескам часовым, Брацьцяў запрэгі ў нявольнічы плуг, Тыя, таргуючы імем Хрыстовым, Цемру і здраду сладзілі вакруг.* Г, 16.

3. Разм. Форма сяброўскага звароту. *Ну, і заехаў жэ ты, брат! Я пытаю аб слабодзе, што нам дарована маніфэстам?! ХЛБ. Не, браты, гэтакім ладам мы далёка не заедзем.* БС.

Брату-беларусу.

ДБрат-беларус: *Брату-беларусу. Брат-зьвер:* *Трэці брат.. шанаваць чалавечага духу Не патрапіў наўчыць брата-зьвера.* Ч, 323. **Браты-Славяне:** *Хочэм [беларусы] напросту, каб лепш ручыла Нашым хацінам, нашым палянам, Каб стаць раўнёю славай і сілай Брацям-Славянам. Пп. Непрыяцель-брат* гл. непрыяцель.

Адз. Н. *брат* (20): А, 328; БН, 92(4); Дз, 187, 191; НГд, 8; ПБН; Т, 25; ТП, 217; ХЛБ; ХХ (2); Ч, 322, 323(3), 324; ЧС, 50–51. Р. *брат* (2): ВБЛ, 82; Ч, 320. Д. *брату* (2): БрБ; Ч, 323. В. *брата* (6): Дз, 190, 191; НДп, 229; СП; УрП, 52; Ч, 323. Т. *братам* (3): Дз, 187, 190; БН, 92. Кл. *браце* (2): ЗЯЗ, 69; НК. Мн. Н. *браты* (7): ВС; МІ, 17; Нз, 15; НДп, 229; ПЛП; РКр; Ч, 322. Д. *братам* (3): Б, 18; ЗЯЗ, 89; Пр, 147; *братом*: УрП, 49; *брацям*: Пп, 162; *брацьцям*: Чж, 147. В. *братоў* (2): Ч, 322; ЧС, 50–51; *брацьцяў*: Нз, 14; *брацьцяў*: Г, 16.

[БРАТАЧНАСЦЬ] ж. *Наватв.* Братэрства. *Тыя шчыра дэмакратычныя думкі, аб волі, роўнасці, братачнасці, бадай, найглыбей.. западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы.* НДН, 19.

Адз. М. *братачнасці:* НДН, 19.

БРАТКА м. *Ласк.* да брат у 1 знач. *Ах, якая сям'я! Мілы брат-ка ты мой, ці ты жыву, ці памёр?* БН, 92. *Параўн.* браточак.

Адз. Н. *братка:* БН, 92.

БРАТНІ (3) *прым.* Таварыскі, сяброўскі. .. *братні польскі народ дапаможа беларусам адбудаваць сваю бацькаўшчыну, як ён адбудаваў і сваю.* СНБ. *Шмат асоб аказалі мне [Купалу] напраўдзе братнюю помач і апеку.* ЛР.

Адз. м. Н. *братні:* СНБ. ж. Н. *братняя:* АЛ. В. *братнюю:* ЛР.

[БРАТОЧАК] (2) м. *Разм.* *Тое, што братка. У плуг запрог [сярэдні сын] свайго браточка На век да сканання, А мяне [маці] асенняй ночкай выгнаў на бадзяньне. Дз, 190. А сваяк і чужак строіць петлі І сеці, Аплятае ўсё віднае ночай; Зварухнуцца ня сьмее ў заплеснеўшай клеці, На браточкаў зубамі скрыгоча.* Ч, 321.

Адз. В. *браточка:* Дз, 190. Мн. В. *браточкаў:* Ч, 321.

БРАТОЧНА *прысл.* *Наватв.* Па-брацку. *Верны славянскім спадкам, браточна У госяцях вас [людзей чужых] мелі, І шанавалі людска, сьвяточна ў будні, ў нядзелі.* Чж, 146.

БРАХНЯ (5) ж. *Разм., пагардл.* Няпраўда, хлусня, мана. *Гэта раз'юшаная антысовецкая брахня .. разаб'еца, як аб недаступную скалу, аб магутнасць і з'яднанасць рабочых і калгаснікаў Совецкай Беларусі. ШБСЯ. Годзе брахні ўжо падкупленых зводаў! Годзе таптання праўд вечных, сьвятых!* Г, 16.

Адз. Н. *брахня:* ШБСЯ. Р. *брахні:* Г, 16. В. *брахню* (2): ШПП (2). Т. *брахнёю:* АПЖ.

[БРАЦКІ] *прым.* Які мае адносіны да брата ў 2 знач. *Упартая, але радасная праца працоўнага народу маёй [Купалы] бацькаўшчыны ў саюзе з усімі брацкімі рэспублікамі дала вынікі незвычайныя!* ЖН.

Мн. Т. *брацкімі:* ЖН.

[БРАЦТВА] н. Садружнасць, еднасць. *Сваей неразумнай захватнай політыкай яны [соцыяльныя рэвалюцыянеры з усходу і нацыянальныя “рэвалюцыянеры” з заходу] толькі зацягваюць процэс.. развіцця нацыянальна-культурных ідэй і пашырэнне на зямлі нясьмертных ідэялаў свабоды, роўнасці і брацтва.* СНБ.

Адз. Р. *брацтва:* СНБ.

[БРАЦЦА] (4) *незак.* **1.** Пачынаць работу, распачынаць якую-н. дзейнасць. *Вучоныя канчаюць пісаць, адначасова бяруцца за падзорныя трубы, азіраюцца.* Т, 26.

2. Прымацца за што-н. [Мікіта]: .. *мамаша, не лацеце рук, а бярэцца хутчэй за работу.* Т, 59.

3. Адважвацца, умець, магчы зрабіць што-н. Як “*нацыяналізаваць*” – калі можна так выказацца – нацыянальны беларускі гымн з паміж ужо існуючых гэтых твораў – не бяруся выясьняць. СБНГ.

4. Збірацца, намервацца зрабіць што-н. [Гануля]: *Не шануюць [свабодныя прафесіі], бо не за сваё бярэцца [Мікіта].* Т, 46.

Абв. цяп. адз. 1 ас. бяруся: СБНГ. 2 ас. бярэцца: Т, 46. Мн. 3 ас. бяруцца: Т, 26. Заг. мн. 2 ас. бярэцца: Т, 59.

БРАЦЬ¹ (25) *незак. 1.* Авалодваць чым-н. *Пара ў рукі браць паходні, Уставаць, ісьці, ноч разсьветляець!* ПБН. *Бярэ [князь] коўш саладка віна, П’е за дружыну маладую.* Кц, 193. // Прыхопліваць што-н. з сабой у дарогу. *Разумеецца, бацька за гэта мяне [Купалу] не мілаваў і часта не даваў браць з сабой [на начлег] кніжкі.* ПС. *Памятаю, .. калі бацька насылаў мяне [Купалу] з сястрой на начлег пасвіць коней, я браў з сабой кнігі..* Там жа. // Пазычаць. *Хай бяруць з магазыноў толькі тае, хто напраўдзе не мае за што купіць..* ВС. // Набіраць чаго-н., запасіць што-н. [Мікіта]: *Добрыя людзі адчынілі склад з ёю [патакай] на Нізкім рынку і – бяры хто хочаш і колькі хочаш.* Т, 54.

2. Прымушаць стаць кім-н. [Мікіта]: *..пры новай політычнай сытуацыі будучь дабравольна браць маладых мусь і дабравольна адпраўляць іх на Урангелеўскі фронт.* Т, 55. // Залічваць куды-н. [Мікіта]: *.. немцы пажарнікаў на работы не бяруць.* Т, 24. // Забіраць сілай, адбіраць. [Гануля]: *.. а мой жа немчык! Не бяры ў мяне апошняга Мікітку.* Т, 32. [Мікіта]: *Не губі [немец] маёй маладосці – не бяры ў палон!* Там жа, 33.

3. Збіраць, змагацца што-н. Ён [ксендз] *сказаў, што адну плату ён бярэ за адну галаву, а зусім іншую за дзве галавы.* А, 328.

4. Вучыцца чаму-н., авалодваць ведамі. [Мікіта]: *Бяру ў яго [Спічыні] лекцыі таго “языка”, з якім прыходзіць новая сытуацыя.* Т, 48.

5. Праглядаць што-н. *Бяру [Купала] нумары наводле сьпісу: 1, 2, 3, 4, 5, 21, 23, 34. Агулам дзевяць назваў шасьціх розных аўтараў; лік надрукаваных страіц – 1148 (1).* ВСп, 89.

♦**Браць верх** (2) – дамагацца перавагі, адольваць каго-н. *З гэтага бачым, што эндэцкая рэакцыя якoby пачынае браць верх.* СНБ. *Пры песьельным звоне народ акрылеў, Глядзеў, калыхаўся свабодай, У бітвах верх браў, боль сваю адалеў.* ПН, 47. **Браць за плечы** – змагацца. *Буйным жыціём усё чыста кітэла, Слава далёка за мора ішла, Ворага кожны за плечы браў смела, Цемра чужынцаў не страшнай была.* Н. **Браць “пад казырок”** – аддаваць чэсьць, вітаць, прыкладваючы правую руку да галаўнога ўбора.

Немец тлумачыць на мігі, што яму грошы не трэба, бярэ “пад казырок”; *выходзіць.* Т, 42. **Браць у абоз** гл. абоз. **Браць у свае рукі** – узначальваць што-н. *Адбудаванне незалежнасці Беларускай Дзяржавы бярэ ў свае рукі наша моладзь.* МІ, 18. **Страх бярэ** гл. страх.

Инф. *браць* (4): ПБН; ПС; СНБ; Т, 55. Абв. цяп. адз. 1 ас. *бярэ* (3): ВСП, 89; Т, 29, 48. 3 ас. *бярэ* (7): А, 328; Кц, 193; МІ, 18; Т, 29, 33, 35, 42. Мн. 2 ас. *бярэце*: УрП, 50. 3 ас. *бярэць* (4): ВС; Кц, 193; Т, 24, 54. Пр. адз. м. *браў* (3): Н; ПН, 47; ПС. Заг. адз. 2 ас. *бярэ* (3): Т, 32, 33, 54.

[БРАЦЬ]² ж., зб. *Разм., жарт.* Браця. *У сваясах Налівайка З вернай служкаю нагайкай Сказ даюць сялянскай браці, Як чынчына пачытаці.* НД.

Адз. Д. *браці*: НД.

[БРОВАР] (2) м. Вінакурны завод. [Пан]: *Ні маёнткаў, ні бровароў!* Т, 20. *Гэтак праслужыў тры гады ў броварах чорнарабочым.* М, 328.

Мн. Р. *бровароў*: Т, 28. М. *броварах*: А, 328.

[БРОНЬ] ж. *Уст.* Браня, засцерагальнае металічнае адзенне воіна. *А як чапнуў стралой аб лук, Яны [людзі] скрануліся ў прасоньні І столькі крэпкіх рук К маёй [ганца] паціснулася броні.* Кц, 195.

Адз. Д. *броні*: Кц, 195.

[БРОЎ] ж. *Руск., разм.* Брыво. *Над брывёю шрам услонь, І ў вачах яго [сына] сінь такая-ж..* ВБЛ, 81.

Адз. Т. *брывёю*: ВБЛ, 81.

[БРУД] м. Нечыстоты. *Як чуму, ясным днём Выгналі [беларусы] прыблудаў, Свой ачыцілі дом Ад варшаўскіх брудаў.* ПД, 83.

Мн. Р. *брудаў*: ПД, 83.

[БРУК] (2) м. Укладзеная каменем праездная частка вуліцы, дарогі, плошчы. *І паліліся ізноў на віленскім каркаломным бруку гаротныя сьлёзы, сьлёзы кракадылевы.* ЧЧШ. *Як чорная поліўка, ліліся яго [пана рэгістратара] буйныя сьлёзы за дзьверы на вуліцу... мешаліся з расхляпаным балотам віленскіх каркаломных брукоў.* Там жа.

Адз. М. *бруку*: ЧЧШ. Р. *брукоў*: ЧЧШ.

[БРЫГАДЗІР] м. Кіраўнік брыгады. *Яны [жанчыны] – тратарысткі, яны – брыгадзіры, З іх многа ў нашых саветах старшынь.* ПБН.

Мн. Н. *брыгадзіры*: ПБН.

[БРЫДКІ] (2) прым. Непрыгожы з выгляду. [Янка]: *Мабыць, нешта надта брыдкае [прывезла].* [Аленка]: *І зусім не брыдкае, а нават.. дужа прыгожае.* Т, 30.

Адз. н. Н. *брыдкае* (2): Т, 30 (2).

БРЫЛЬ м. Казырок шапкі. *На шапцы ў яго [Мікіты] вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай..* Т, 54.

Адз. Н. *брыль*: Т, 54.

[БРЫЛЯНТ] м. Разм. Брыльянт. *Агні брылянтаў, як зарніц, Зіяюць с княжэскай кароны..* Кц, 193.

Мн. Р. *брылянтаў*: Кц, 193.

[БРЫСЦІ] (3) *незак.* Ісці павольна; цягнуцца. *Пад званы зброі, пугаў званы, Пад свет раз'юшаных прыблудаў Брыдзеі* [Новы год] з няведаных старонаў, *Як здань няведамага цуду.* НГд, 8. [Аленка]: *А гэта што за такія пілігрымы брыдуць сюды?* Т, 37. *Параўн.* брысці-ісці.

♠ **Брысці, паўзці ў свет** – дасягаць трывалага становішча ў грамадстве. *З кійком жабрачым так мы [беларусы], паўналеткі, Брыдзём, паўзём у свет – скрозь неўпапад.* Бч, 9.

Абв. цяп. адз. 2 ас. *брыдзеі*: НГд, 8. Мн. I ас. *брыдзём*: Бч, 9. 3 ас. *брыдуць*: Т, 37.

[БРЫСЦІ-ЙСЦІ] *незак.* *Тое, што брысці.* У чужаземецкім уборы *Брыдзе-йдзе нейкі чараўнік.* УрП, 51.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *брыдзе-йдзе*: УрП, 51.

[БРЫЧКА] ж. Лёгка выязны вазок. [Янка]: *Ці не ўпісаліся вы [Мікіта] ў менскія свабодныя гэрцум-сролікі? – як тачнік які, тарабаніце гэту брычку з сабой.* Т, 45.

Адз. В. *брычку*: Т, 45.

[БУБНЕЦЬ] (2) *незак.* перан. Назойліва паўтараць адно і тое ж. *І бубніць, бубніць бабульцы Ўнук сямігадовы.* Вб, 237.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бубніць* (2): Вб, 237(2).

[БУДАВАНЬНЕ] (5) н. *Тое, што будаўніцтва.* *Ідэя будавання свайго незалежнага жыцця паднявольнымі народамі.. с'ягодня ператвараецца ў жыццё, становіцца жывым дзела, цьвёрдым фактам.* БСУ. *Дык больш самачыннасьці, больш сьмеласьці к будаванню свайго новага незалежнага жыцця.* БС. *Параўн.* будова ў 2 знач., будоўля.

Адз. Р. *будаванья* (3): БС; БСУ; СНБ. Д. *будаванню*: ВС. М. *будаванні*: БС.

[БУДАВАЦА] *незак.* перан. Стварацца, узводзіцца. *Будуецца соцыялізм.* АЛ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *будуецца*: АЛ.

БУДАВАЦЬ (9) *незак.* перан. Ствараць, узводзіць. .. *моладзь пачынае сама на сабе, не раз абмацкам, нацянькі будаваць сваё роднае, светлае, народнае жыццё.* МІ, 17. *Хай жа гэтая думка, што мы будзем сваю Бацькаўшчыну.., павядзе нас “к свабодзе, роўнасьці і знанню”.* БСУ.

Інф. будаваць (4): БСУ; МІ, 17; Тж, 16(2). Абв. цяп. адз. 3 ас. будуе (2): АЛ (2). Мн. 1 ас. будуем (2): БСУ; ВГР. Пр. мн. будавалі: ЦСБ.

БУДАЎНІК (5) *м. перан.* Стваральнік, тварэц. *Учора паднявольны згорблены рабочы і селянін-бедняк, сёння з высока паднятай галавой вольны грамадзянін і будаўнік вялікага Совецкага Саюза. ШБСЯ. Прывітанне будаўнікам! Прывітанне нашым камандзірам! ПГ. Параўн. будаўнічы.*

Адз. Н. будаўнік: ШБСЯ. Р. будаўніка: ЦСБ. Мн. Н. будаўнікі: ШБСЯ. Д. будаўнікам: ПГ. Т. будаўнікамі: ШБСЯ.

БУДАЎНІЦТВА (14) *н.* Стварэнне новых умоў жыцця. *Гіганцкімі крокамі ідзе культурнае і эканомічнае будаўніцтва Беларусі. АЛ. Усе сілы – сацыялістычнаму будаўніцтву на зацьвітаючай новымі агняцветнымі краскамі індустрыяльна-калгаснай глебе Савецкай Сацыялістычнай Беларусі! Там жа. Параўн. будаваньне, будова ў 2 знач., будоўля.*

Адз. Н. будаўніцтва: АЛ. Р. будаўніцтва (7): АЛ (3); ГНД; ДНСП; СНБ; ШБСЯ. Д. будаўніцтву: АЛ. В. будаўніцтва: АЛ. М. будаўніцтве (4): АЛ; СЧ; ЦСБ; ШБСЯ.

[БУДАЎНІЧЫ] *прым.* У знач. наз. будаўнік. Я [Купала] з вялікім задавальненнем і радасцю прачытаў прынятае прывітанне мудраму правадыру, незраўнанаму будаўнічаму новага светлага жыцця тав. Іосіфу Вісарыёнавічу Сталіну. ШБСЯ.

Адз. м. Д. будаўнічому: ШБСЯ.

[БУДЗЕНЬ] (2) *м. Разм.* Будні дзень, несвяточны (дзень). *Так я [бацька] гібеў, а знікуль яснай весці, Горкае гора і ў будні, і ў свята... Бц, 74. У гэсьцях вас [чужых людзей] мелі, І шанавалі людзка, святачна ў будні, у надзелю. Чж, 146.*

Мн. В. будні (2): Бц, 74; Чж, 146.

БУДЗІЦЬ (4) *незак. перан.* Абуджаць ад чаго-н. *І вось гэтыя сотні тысяч кніг рассяпяца па ўсёй Беларусі, каб навучаць там і будзіць беларускую прыспаную думку. ВСП, 91. Гусьлямі, лукам і святлом Будзіце [ганцы], клічце і сьвяціце, І так спануіце іхнім [людзей] сном, Каб сон іх счэз і ўсталі жыці. Кц, 196.*

Інф. будзіць (2): ВСП, 91; СС, 301. Заг. мн. 2 ас. будзіце (2): Кц, 196; ЎрП, 50.

БУДКА *ж.* Надбудова над калодзежам. – Глыток вады. – Няльга, запёрта будка. – Глыток вады, – Нам на сям'ю вядро. ВБЛ, 80.

Адз. Н. будка: ВБЛ, 80.

[БУДНІ] *прым.* да будзень. *Брама насыцеж у будні дзянёк, ці ў свята. ХБ, 28.*

Адз. м. В. будні: ХБ, 28.

[БУДОВА] (3) *ж. 1.* *Тое, што пабудова. ..стаяць вялікія цяжкія*

калоды. *Гэта – старасьвецкай будовы вульлі для пчол.* ХБ, 30. [Янка]: *Такая праца йдзе якраз пры будове егіпецкіх пірамідаў.* Т, 55.

2. *Тое, што будаўніцтва. .. трэба было толькі класці сцены і завяршыць будову светлага, незалежнага існавання Беларускай дзяржавы.* СНБ, 337. *Параўн.* будаваньне, будоўля.

Адз. Р. будовы: ХБ, 30. В. будову: СНБ, 337. М. будове: Т, 55.

[БУДОЎЛЯ] (2) *ж.* *Тое, што будаўніцтва. Ведаў [народ] толькі, што найлепей гаварыць з неба, гледзячы ў неба, не зачыняючыся ў ніякія словы будоўлі.* Кз, 17. *Капіталістычны свет усё з большай і большай трывогай, азьвярэннем і нянавісьцю сочыць за гэтай соцыялістычнай будоўляй..* АЛ. *Параўн.* будаваньне, будова ў 2 знач.

Адз. Р. будоўлі: Кз, 17. Т. будоўляй: АЛ.

[БУДУЧНАСЦЬ] *ж.* *Разм. Тое, што будучыня. Багата ўраджаем Зямля расквітнела. У будучнасць людзі Ўзіраюцца смела.* СС, 300. *Параўн.* будучыня.

Адз. В. будучнасць: СС, 300.

[БУДУЧЫ] (11) *прым.* 1. *Які наступіць, адбудзецца. .. дзьве рэвалюцыі выступілі на крывававу арэну за свае праўды, за сваё першыństwo ў дзеле будаваньня будучага людзкага жыцьця на грэшнай зямлі.* СНБ. *Аўтарнік тайную малітву Паціху над людзьмі тварыў, – Ён бачыў будучыя бітвы, Ён новых ворагаў адкрыў.* УрП, 51. // *Наступны. Паўстань з народу нашага, пясняр, Былых і будучых вякоў баян..* Пт.

2. *Той, хто павінен стаць кім-н.* [Мікіта]: *Быўшае, цяперашняе і будучае начальства заўсёды і ўсюды трэба шанавачь..* Т, 50.

3. *У знач. наз.* *..вялічча таго, што будучае чалавека, вызваленага ад капіталістычнай няволі рабочым класам пад мудрым кіраўніцтвам тав. <арыша> Сталіна..* ВГР.

♦ **У будучым** – у далейшым, потым. [Мікіта]: *Вам [Янку], чалавеку без рангаў і клясаў у прошлым і без надзеі на асэсарства ў будучым, пэўна, усё роўна, а для мяне, меджду протчым..* Т, 50. *Параўн.* в будушчэм.

Адз. ж. Р. будучай (2): ПГ; Т, 48. Д. будучым: СНБ, 337. н. Н. будучае (2): ВГР; Т, 50. Р. будучага: СНБ. М. будучым: Т, 50. Мн. Р. будучых (3): БСУ; Пг; Ч, 325. В. будучыя: УрП, 51.

БУДУЧЫ 2. *дзеерысл.* да дзеяслова быць. *Будучы самі вольнымі, мы [беларусы] патрапім ацаніць волю другіх..* БСУ. *Будучы дагэтуль паднявольнымі, .. нам і ў думку не прыйдзе запрагаць каго б то ні было.. у паднявольнае ярмо.* НДН, 18.

БУДУЧЫНЯ (7) і разм **[БУДУЧЫНА]** (8) *ж.* *Стан, становішча чаго-, каго-н. у будучым. Насколько ёй [Беларусі] гэта удаецца –*

пакажа будучына, але пакуль што усе дзяржавы, апрача, разумеюцца, Вялікарусі, усімі сіламі стараюцца адхрысьціцца ад гэтага раю. СНБ. Цябе чакаем [беларусы] будучыні нейкай, Што прыйдзеш, недзе ўсіх нас навядзеш. Бч, 9. Параўн. будучнасць.

Перад будучыняй.

Адз. Н. *будучына*: СНБ. Р. *будучыны* (2): БСУ; ВМР; *будучыні* (2): ВД; Бч, 9. В. *будучыну* (5): ББ, 16, 17; ВС; Кц, 196; МІ, 18. Т. *будучыняй* (3): Бч, 9, 10(2). М. *будучыні*: ПЛП; *будучыне*: ЗС, 18.

[**БУДУШЧЫ**] *прым. Руск. У знач. наз.: В будушчэм* – тое, што ў будучым. [Усходні вучоны]: *Вашы [Янкі] землякі не собіраюцца в будушчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувшего, чтобы со временем пробиць себе куда-нибудь окошко – в Европу ілі Азію?* Т, 47.

Адз. М. *будушчэм*: Т, 47.

[**БУДЫНАК**] (5) м. Адміністрацыйнае, гаспадарчае збудаванне. *Пэўная дня вядомая беларуская дзезячка зьвярнулася да міліцыі з просьбай, напісанай па-беларуску, выдаць ёй дазваленьне на перавозку школьных рэчаў з аднаго будынку у другі. ОШМ. Будынкi ўстаноў, гасцініц, дзе мы [дэлегаты] спыніліся, былі ўпрыгожаны савецкімі сцягамі. ПЧ.*

Адз. Р. *будынку* (2): ОШМ; ПЧ. Мн. Н. *будынкi* (3): ПЧ (2); ХЛБ.

БУЙНА (4) *прysl. 1. Урадліва, пышна, сакавіта (пра расліны). Родзіць буйна наша поле, Сады нашы, агароды.. СА, 182. .. шырокія калгасныя палі буйна рунеюць, .. фабрыкі і заводы растуць і жывуць новым соцыялістычным жыццём. ЖН. Т, 47.*

2. Шчодрa, часта. *Ідзе армія ўдалая, Не знае трывогі, Пасыпаюць буйна людзі Кветкамі дарогі.. ЗЯЗ, 90.*

БУЙНЕЙ *прysl. Пар. ст. да буйна ў 1 знач. Дзень і ноч працуюць дружна фабрыкі, заводы, Землі родзяць ураджайна, Буйней з кожным годам. НК.*

[**БУЙНЕЦЬ**] *незак. Разм. Станавіцца буйным, моцным. Растуць і буйнеюць у сіле, у цвеце – Калгасы, соўгасы і гароды. ПБН.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. *буйнеюць*: ПБН.

[**БУЙНЫ**] (10) *прым. 1. Вялікі па плошчы, значны. .. там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый-рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на былых пустырах светлыя гіганты-заводы. ШБСЯ. Мы [дэлегаты] бадай што не бачылі па дарозе таварных цягнікоў, калей на такіх буйных станцыях, як Слонім, Беласток, пазарасталі травой. ПЧ.*

2. Бялікі па колькасці. *Як ачысцілі ваякі Край ад ворага свой, Важна ехалі додму, Як тых пчол буйны рой. ПСД. // Урадлівы. Мы [людзі] самі з'яўляемся сведкамі таго, што кінутыя мазолістай*

рукой здоравья зярняты зарунеліся на нашых вачах буйнай квяцістай руняй.. ПЛП.

3. Пышны, раскошны. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім). Прырода на Польскіх Крэсах Выходніх надзвычай буйна і богата..* Т, 47.

4. Заможны. .. купляюць [зямлю] .. буйныя арандатары, багацеўшыя непамерна ў вайну і рэвалюцыю на гарадскім галадаючым насяленні. ЗС, 18.

5. Шырокі, вольны. *Нашы палеткі буйным абшарам Нас [беларусаў] гадавалі хлебам пшанічным..* ССА, 294.

6. *Тое, што бурны ў 2 знач. Буйным жыццём усё чыста кіпела, Слава далёка за мора ішла..* Н.

7. перан. Смелы, храбры, адважны. *Ішлі беларускія сыны на Урал, .. і пралівалі там рэкамі сваю бязвінную кроў, складалі свае буйныя галовы над чужым няском.* БВ, 16.

8. Багаты (пра слёзы). *Як чорная поліўка, ліліся яго [рэдактара] буйныя сьлёзы на васкаваную падлогу ..* ЧЧШ.

Адз. м. Т. буйным: ССА, 294. ж. Т. буйнай: ПЛП. н. Т. буйным Н. Мн. Н. буйныя (2): ЗС, 18; ШБСЯ; буйныя: ЧЧШ. Р. буйных: ПСД. В. буйныя: БВ, 16. М. буйных: ПЧ. Кар. адз. ж. Н. буйна: Т, 47.

[БУКЕТ] (2) м. Складзеныя ў пучок кветкі. *Работніцы перадалі старшыні дэлегацыі т. Кальцову букет чырвоных кветак. ПЧ. Наш адказ, наша спачуванне да маці, страціўшай сына.. як найлепей выказаны былі т. Кальцовым, які перадаў ёй букет кветак з просьбай ускласці на магілу сына. Там жа.*

Адз. В. букет (2): ПЧ (2).

БУКЕТНІК м. *Наватв. Гаршчок для вырошчвання кветак. Уваходзіць Мікіта, .. цягнучы за сабой каламажку, у якой.. некалькі сучкоў дроў, букетнік для кветак, тры чаркі.* Т, 45.

Адз. Н. букетнік: Т, 45.

БУЛАНЫ прым. Жаўтаваты, з чорнай грывай і чорным хвостом (масць коней). *А наперадзе ўсіх едзе Даніла з вайны, Шабля бліскае пры боку, Конь пад ім буланы.* ПСД.

Адз. м. Н. буланы: ПСД.

БУЛКА ж. Белы хлеб з пшанічнай мукі. [Пан]: *Амерыканская булка...* Т, 51.

Адз. Н. булка: Т, 51.

БУЛЬБА (2) ж. Клубні аднагадовай агародняй расліны. [Мікіта]: .. рэчы, якія ўвозіць у Менск забаронена: мука, крупы, бульба, сала, масла, цыбуля.. Т, 45. *Вялі, пасохшы, над вокнамі кветкі, Дружна капалі з раллі бульбу бабы.* ВМ, 72.

Адз. Н. бульба: Т, 45. В. бульбу: ВМ, 72.

БУНТ (2) м. Паўстанне, мяцеж. *У ім [шуме ніў] – і бунт,*

у ім – жыццё, у ім – людзей барацьба. АР. – Кепска, кепска, пане воўк! – Першы крук закракаў [азваўся]. – Войнаў, бунтаў гул замоўк, Групаў ані знаку. Пц.

Адз. Н. бунт: АР. Мн. Р. бунтаў: Пц.

[БУНТАВАЦЬ] незак. перан. Пратэставаць. Я [Купала] пачаў пісаць у гады, калі царат вешаў на слупах рэвалюцыйных рабочых, калі сляняства бунтавала на вёсках, і царскія сатрапы секлі яго бізунамі. ЖН.

Абв. пр. адз. н. бунтавала: ЖН.

БУНТАРСКІ (3) прым. Ваяўнічы. Бунтарскі дух у вас [бальшавікоў] не згас Еўропа кліча ў госці вас. ПВ. Песні рвуцца з трывожных, бунтарскіх грудзей, Поўны мараў ружовых і светлых надзей. АР.

Адз. м. Н. бунтарскі: ПВ. Мн. Р. бунтарскіх (2): АР; ПВ.

[БУНТАРСТВА] н. Рэзкае абурэнне, пратэст, непакорнасць. Няхай не паліцаць нашыя словы за покліч к бунтарству, – Божа ухавай нас ад гэтага кроку! ДК.

Адз. Д. бунтарству: ДК.

БУРА (9) ж. 1. Моцны вецер, звычайна з дажджом. Хай там бура, завіруха, Хай пурга сапе і плача, Зтуль тваё [Сталіна] пачуе вуха Камсамольскі гарт юначы. СА, 179. Натхненна гэтак пеў, заводзіў Рой чалавечы на свой лад, – Рака шуміць так у разводзьдзе, Так стогне ў буру сосен рад. УрП, 49.

2. перан. Вяўленне пачуццяў. Рэдактар, як бура, лётае па хаце і што мамэнт п'е з бутэлькі халодную ваду. Ан, 19. Аж дрыжыць зямля Як ваякі йдуць Ды пяюць, як бура. ВБ.

3. перан. Цяжкасць, выпрабаванне жыцця. .. у нашым краю, каторы найбольш вынес на сваіх плячах буру сусветнай вайны, нічога аб гэтым не чуваць.. АБ, 16.

4. перан. Сацыяльныя з'явы, што выклікаюць змены ў грамадскім жыцці. Цяпер за вамі [жыды] слова ў буру гэту: Пайсьці ці не, з народама нашым [беларускім] да сьвятла? Ж.

Адз. Н. бура (3): Ан, 19; ВБ; СА, 179. Р. буры: Пт. В. буру (3): АБ, 16; Ж; УрП, 49. Мн. Н. буры: БрБ, 6. Т. бурамі: ЗК, 43.

БУРАВЕСНІК м. перан. Прадвеснік рэвалюцыі. Сні, буравеснік, усмерчаны Горкі Хеўрай прадажніцкіх юдаў. СЗГ, 252.

Адз. Н. буравеснік: СЗГ, 252.

БУРАЛОМНЫ (2) прым. перан. Смелы, рашучы. Няўжо кліч вечны будзе ў нас [беларусаў] напасны – Кліч бураломны: вызваленне з пут?! Бч, 10. Паўстань з народу нашага прарок, Праяваў бураломных варажбіт. ПТ.

Адз. м. Н. бураломны: Вч, 10. Мн. Р. бураломных: Пт.

[БУРАН] м. Снежная бура, завея, завіруха. Непачым ім

[камсамольцам] *рыфы, скалы, Ані смерчы, ні бураны, – 3 маладым плывуць запалам Цераз моры – акіяны. СА, 180.*

Мн. Н. буран: СА, 180.

БУРЖУАЗ м. *Абразл. Буржуй. [Мікіта]: Выбачайце, я не таварыш, а меджоу протчым, буржуаз, а як вам [Абарванцу] хіба ведама – буржуазія нічым не жэртвуе. Т, 43.*

Адз. м. Н. буржуаз: Т, 43.

БУРЖУАЗІЯ (10) ж. Пануючы клас капіталістычнага грамадства; прадстаўнікі яго. [Мікіта]: *Буржуазія з усіх жыль выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата.. Т, 40. [Мікіта]: Да апошняга часу пролетарыят эксплёатаваў буржуазію. Там жа.*

Адз. Н. буржуазія (6): АЛ (2); Т, 40(3), 43. Р. буржуазіі: Т, 40. Д. буржуазіі (2): АЛ; СНБ, 339. В. буржуазію: Т, 40.

БУРЖУАЗНА-ДЭМОКРАТЫЧНЫ прым. Які адносіцца да буржуазнага дэмакратызму. ...я [Купала] *стаў быў адным з ідэолягаў буржуазна-дэмакратычнага адраджэнства і “незалежнасці”.. АЛ.*

Адз. н. Р. буржуазна-дэмакратычнага: АЛ.

БУРЖУАЗНЫ прым. Які ўласцівы буржуазіі. ...ролю *застрэльшчыка сусветнага капіталізму ўзяў на сябе беларускі нацыянал-дэмакратызм, выступаючы.. пад сцягам рэстаўрацыі буржуазнага ладу.. АЛ.*

Адз. м. Р. буржуазнага: М.

БУРКЛІВА прысл. Невыразна, незадаволена. [Гарошка]: *Не табе [Аленка] іх [люлькі] лічыць, сарока! (Буркліва.) Пайшлі і прапалі, а мне сядзі тут у чужой хаце і чакай на іх [Янку і Аленку]. Т, 44.*

БУРКНУЦЬ зак. **Буркнуць у нос** – выказаць незадаволенасць. *Нават жыду – У доўг як просе – Гутэ-морган – буркне ў нос. УР, 215.*

Абв. буд. адз. 3 ас. буркне: УР, 215.

БУРЛАК (4) м. Гіст. Найміт. *Так, знясільваючая праца бурлакоў робіцца проста святочнай... бурлакі пачынаюць спяваць і скакаць. ПЧ.*

Мн. Н. бурлакі: ПЧ. Р. бурлакоў (2): ПЧ (2). Д. бурлакам: ПЧ.

БУРЛІВЫ (2) прым. перан. Неспакойны, шумны, энергічны. *Хай жа гэтая думка, што мы [беларусы] будзем сваю Бацькаўшчыну ня толькі для сядогняшняга бурлівага часу, але і для будучых.. вякоў, павядзе нас к “свабодзе, роўнасці і знанню”. БСУ. Хочацца верыць, што закалышацца мора і змые сваімі бурлівымі водамі з свайго ўладарства ўсе забаны.. 3.*

Адз. м. Р. бурлівага: БСУ. Мн. Т. бурлівымі: 3.

[БУРЛІЦЦА] *незак.* *Тое, што бурліць у 2 знач.* *Бурліцца вадзіца з крыніц, Купаецца сонца ў расе.* ТП, 214.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бурліцца:* ТП, 214.

[БУРЛІЦЬ] (2) *незак.* 1. *Бурна цячы, пераліваецца з шумам. Вербы і вольхі кальшуцца глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць.* Н.

2. *перан.* *Праяўляцца з вялікай сілай; шумець, хвалявацца. Аб Сталіне мудрым, аб жыцці ішчаслівым, Што бурліць сягоння залатой крыніцай.. Былі твае песні, ашуг Дагестана..* ПСС, 232. *Параўн.* бурліць.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бурліць:* ПСС, 232. Мн. 3 ас. *бурляць:* Н.

БУРНА (3) *прысл.* 1. *Шумна, радасна. Трутнёў ня будзецц забавай, Краіны вольнае сыны, Прамчыцца бурна ваша слава На ўсе чатыры стараны.* УрП, 50. *На мяжы і на Пражскім вакзале нас [дэлегатаў] сустракалі і бурна віталі лепшыя людзі краіны..* ПЧ.

2. *Прысл.* *да бурны ў 1 знач.* *Вырасла і далей бурна расце індустрыяльна-каласная Беларусь.* ШБСЯ.

БУРНЫ (5) *прым.* 1. *Шумлівы, мнагаводны. Шумам задумным карэльскія сосны, Бурнай Вуоксы-ракі вадаспады Мірныя гутаркі ў зімы і вёсны Будуць з гудкамі вяці Ленінграда.* Ф.

2. *перан.* *Багаты падзеямі, неспакойны, хвалюючы. Хай Вас, браты беларусы, не палохае цяперашні бурны крываваы час. ПЛП. Пройдуць годы, падрастуць сыны і унукі нашы і спытаюць тады нас: “Што зрабілі вы ў той бурны і векапомны час для сваіх патомкаў, для свайго краю?”* БС. *Параўн.* буйны ў 6 знач.

3. *Які імкліва развіваецца. .. Беламорска-Балтыйскі водны шлях.. даў. магчымасці для яе [Карэльскай аўтаномнай рэспублікі] далейшага бурнага эканамічнага і культурнага развіцця.* ЦСБ.

Адз. м. Н. *бурны:* ПЛП. В. *бурны* (2): БС; Пт. н. Р. *бурнага:* ЦСБ. ж. Р. *бурнай:* Ф.

[БУРЧАЦЬ] *незак.* *Разм.* *Гаварыць сярдзіта, незадаволена. [Янка]: Ну, не бурчэце, дзядзька: у вельмі пільнай справе прышлося нам [Янку і Аленцы] заседзецца крыху.* Т, 44.

Заг. мн. 2 ас. *бурчэце:* Т, 44.

[БУРЫ] *мн.* *Нашчадкі еўрапейскіх каланістаў на поўдні Афрыкі. Узяць хоць бы бураў: цэлы год гэты маленькі народ мучыў сваім жаданнем незалежнасці вялікую Англію.* НДН, 18.

Мн. В. *бураў:* НДН, 18.

[БУТЭЛЬКА] (5) *жс.* *Шкляная пасудзіна з вузкім горлам для вадкасцей. Рэдактар, як бура, лётае па хаце і што мамэнт п’е з бутэлькі халодную ваду.* Ан, 19. *[Мікіта] хапаецца зноў за бутэлькі.* Т, 59.

Адз. Р. *бутэлькі:* Ан, 19. Мн. Р. *бутэлек:* Т, 62. В. *бутэлькі.* (2): Т, 58, 59. Т. *бутэлькамі:* Т, 60.

[БУХАРЫНСКІ] прым. Які належыць Бухарыну. *Жалезнай рукою вы [Ежоў] грамілі і граміце змяіныя гнёзды трацкісцкай, бухарынскай і нацыянал-фашысцкай контррэвалюцыі..* НКУС.

Адз. ж. Р. бухарынскай: НКУС.

[БУХАЦЬ] незак. Разм. Раздавацца, пачынацца нечакана, з сілай. [Спічыні]: *Спачатку кажэце [Мікіта] ціхім-ціхім голасам, пасля штораз – мацней, а пад канец бухаеце грамабойным голасам..* Т, 40.

Абв. цяп. мн. 2 ас. бухаеце: Т, 40.

[БУХНУЦЬ] зак. Разм. Грымнуць. *Бухнула ў Расіі рэвалюцыя.* БВ, 16.

Абв. пр. адз. ж. бухнула: БВ, 16.

[БУШАВАЦЬ] незак. Паводзіць сябе агрэсіўна, разбураць, знішчаць усё. .. *хоць ваенны віхор бушуе, асабліва на ўсходзе Еўропы, шмат якія дзяржавы.. прыступілі к адбудове ваенных руін..* АБ, 16.

Абв. цяп. адз. 3 ас. бушуе: АБ, 16.

БЫ¹ (42) і **Б** (39) часц. Утварае формы ўмоўнага ладу са значэннямі: **1.** Умоўнай магчымасці дзеяння. *А потым настаў ціхі, залаты вечар, такі вечар, што каб я [С. Меч] мог, я спыніў-бы яго ды зрабіў яго бяскоңцым..* ХБ, 29. [Янка]: *Усё было б добра, але бяда ў тым, што яны [Аленка і бацька] тут не маюць нікога знаёмага..* Т, 23.

2. Пажадання або неабходнасці дзеяння. *Закрэсліў-бы я [Купала] тыя творы, у якіх свядома ці несвядома вырываліся ноты, не сугучныя тварымай партыяй і пролетарыятам эпосе! ЖН. Трэба стварыць камісію, каторая б аб'ехала і абследавала найболей знішчожаныя месцы, падлічыла ўсе страты і падала рахунак.* АБ, 16.

АВ, 16; Вц, 10; БВ, 16; БН, 91(2); Вб, 237; ВБЛ, 83; ВСп, 89(2); Г, 16; ГНД; Дз, 189(4), 191; ЖН (2); М, 20; Мц, 74; МІ, 17; МСП, 187(4); Нз, 14, 15; НДН, 18(3); СБНГ; СНБ (2); СЧ (2); Т, 20(2), 21, 22, 23, 25; 27, 28, 30, 36, 36(5), 37, 38, 44, 46, 48(5), 51, 52, 53, 58(2), 60; УП; ХБ, 29(3), 30(2); Ч, 323, 324(3); ШБСЯ.

БЫ² (51) злучн. параўн. Ужываецца пры далучальным параўнанні рэальнага і ўмоўна-ўяўнага характару. *І волатам на вогненным кані Народ аграблены-бы з торб жабрак – За бацькаўшчыну павядзі [ваяк] ў агні! Пт. Ці там вецёр водзіць гул! Так па самагубе, – Бы сваё дзіцё матуля Песьціць ды галубе?! Дз, 187.*

∅**Хоць бы** – тое, што хоць у 4 знач. *Узяць хоць бы бураў: цэлы год маленькі народ мучыў сваім жаданнем незалежнасці вялікую Англію.* НДН, 18. [Наста]: *Узяць хоць бы тое, хто калі да рэвалюцыі ў Менску лузаў семечкі? – ніхто!* Т, 28. **Як бы** гл. як².

Ан, 19(2); Ал; БВ, 16; БН, 93; БС (3); ВН; ГВУ; Дз, 187, 188, 189, 191; ДД; ДЖ; ДК; ЁЯ; ЖН; 3; ЗС, 17; Нз, 14(2); НДН, 18(2); Пт; ПВ; РК; Т, 20(3), 28, 30, 32, 34, 35, 36(2), 41, 48, 50, 54, 55; УПУВ (2); ХБ, 29(2).

БЫВАЛА (3) *часц. Разм.* Часам здаралася. *Калі ён [Варашылаў], бывала, да нас на манеўры Прыедзе агледзець капцы, рубяжы, – О, колькі той радасці, колькі той веры, Што вораз не пройдзе ўжо нашай мяжы!* НДп, 229. [Аленка]: *Як татку, бывала, бяруць у ароз, дык ён заўсёды і кажэ, што едзе акупантаў вывозіць.* Т, 54. СНБ, 336.

[БЫВАЛЫ] *прым.* Які мінаваў, адбыўся. *Духі мінуўшчыны куцьцю На старасьвецкі лад спраўляюць. Даўно бываламу жыцьцю Дары належныя складаюць.* Кц, 193.

Адз. н. Д. бываламу: Кц, 193.

[БЫВАЦЬ] (13) *незак. 1.* Прыходзіць, наведваць. [Гануля]: *Ну і гасці! Адкуль ты [Мікіта] іх выкапаў? Яны ж уперад у нас не бывалі.* [Мікіта]: *Не бывалі... не бывалі...* Т, 22.

2. Здарацца, трапляцца. *Ён [стаханаўскі рух] не з'явіўся сам сабою, бо само сабою нічога не бывае.* СТ. *Зазыла ўрачыстае свята народаў, Якога ў вяках не бывала.* ВВ, 282. // *У безас. знач. Папробуе [народ] песню – ішчэ звоне, як звон, Але ўжо не так, як бывала.* ПНд, 47.

3. Звязка ў састаўным выказніку. [Мікіта]: *.. салавей аднымі песнямі сыт не бывае.* Т, 27. *Гасударственныя налогі бываюць дваякіе..* ВН.

♦**Бывайце здаровы (і шчаслівы)** – *тое, што будзь здароў.* [Янка]: *(Да Мікіты, адвітваючыся). Бывайце здаровы, пане рэгістратар!* Т, 39. [Янка]: *Але, выбачайце, цётка! Пара нам і дамоў. Бывайце здаровы і шчаслівы!* Там жа, 57.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *бывае* (4): Кр, 77; СТ; Т, 27; ХБ, 30. Мн. 3 ас. *бываюць*: ВН. Пр. адз. н. *бывала* (3): ВВ, 282; Н; ПНд, 47. Мн. *бывалі* (3): Т, 22(3). Заг. мн. 2 ас. *бывайце* (2): Т, 39, 57.

[БЫДЛА] (2) і **[БЫДЛО]** *н., зб.* Буйная рагатая жывёла. *У параўн. Двор глядзіць на селяніна, як на “люд рускі”, як на быдла..* Нз, 14. *Маскоўскі чыноўнік, таксама як польскі пан, глядзеў на беларуса як на “скот” (той – як на “быдло”).* Нз, 15. // *перан. Зневаж. Пры выказванні зневажальных, пагардлівых адносін да чалавека. Быдлам зрабілі нас [мужыкоў] панскія здзекі..* Дз, 73. *Параўн. быдлѣ.*

Адз. В. *быдла*: Нз, 14; *быдло*: Нз, 15. Т. *быдлам*: Дз, 73.

[БЫДЛѢ] *н., зб. Разм. Тое, што быдла.* [Янка]: *..мы [беларусы] павінны .. зніштожыць даўгавечную ману, якая вучыць, што мы не ёсць мы, што мы нейкае нешта, якое абы накарміў, як*

быдлё, дык і сыт будзе. Т, 35. Сьмейся сьмехам – хрыпеньнем быдляці З перарэзаным горлам і грэйся... См, 91.

Адз. Р. быдляці: См, 91. В. быдлё: Т, 35.

БЫДЛО гл. **БЫДЛА**.

[БЫЛІНА] (2) ж. Народная эпічная песня пра герояў і іх подзвігі. *Раскажам табе [Сталін] мы [беларусы] праўдзіва быліны Аб тым, як жылі мы і сталі мы чым..* ПБН. *Жывуць [старыя багі].. – у песнях, казках, былінах, І чакаюць... чакаюць на новых старцаў мудрых, на вешчуну-прарокаў златавустых.* Кз, 17.

Мн. В. быліны: ПБН. М. былінах: Кз, 17.

БЫЛЛЁ н., зб. Высакарослая сцяблістае пустазелле; бур'ян. *У нараўн. Брат, паэт! і ты тут – як быллё, ў ланцугох... Дзе свабодны твой дух, што ня рвеш ты кайдан?* БН, 92.

Адз. Н. быллё: БН, 92.

[БЫЛЫ] (14) прым. 1. Минулы, прошлы. [Спраўнік]: *Усё былое вялічча прышлося загнаць у казіны рог і дапасоўвацца да новага часу..* Т, 57. *Былых не выклічаш вякоў І ты, Масквы кароннай гразь, Парваных не скуеш акоў..* АПЖ. // У знач. наз. *А ты, змарнелы чалавек, Нікчэмны пасынак былога, Сваю пушчаш еш песню ў здзек, Чужою славіш нават Бога! БрБ, 6. Не верне былога ніхто і ніколі, У прах яно пала і знікла, як дым.* ПБН.

2. Які страціў ранейшае прызначэнне. .. там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый-рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на былых пустырах светлыя гігантзаводы. ШБСЯ.

Адз. м. Р. былога (2): А, 327; ЦСБ: ж. Р. былой (2): АЛ; ПНд, 46; былое: ГНД. В. былую: АПЖ. н. Н. былое: Т, 57. Р. былога (2): БрБ, 6; Т, 61. В. былога: ПБН. Мн. Р. былых (2): АПЖ; Пт. Д. былым: ЖН. М. былых: ШБСЯ.

[БЫЛЫ] ж. Тое, што сапраўды было. *Маўчаць урачыста лясы і курганы, Хаваючы былі пад шатамі хвой.* ПБН.

Мн. В. былі: ПБН.

БЫСТРА прысл. Рук. Хутка. *Мікіта быстра выцягвае з кішэні чырвоную хустачку, прыязвае да парасона..* Т, 43.

[БЫСТРАКРЫЛЫ] прым. Які хутка лётае, з быстрымі крыламі. *Тысячы Чкалавых, Грачавых, Кокінакі памчацца на сваіх быстракрылых самалётах на абарону мацеры-радзімы.* ВГ.

Мн. М. быстракрылых: ВГ.

[БЫТ] (3) м. Агульны ўклад і ўмовы існавання. *Наша вярнуцца к нам [беларусам] мусіць канешне, – Гэткі ўжо быту нарадаў закон.* Г, 17. *Вольныя людзі, як пчолы руплівыя, Твораць быт новы, абвеяны славаю.* ДПЛС. // *Парадак. Хочаш [першы брат] цішы прытульнай і ласкі пательнай, Збудаваць божы быт на*

пакутах, – Дай другім волі ў волю, і сам будзеш вольны. Ч, 323. Параўн. Бытаванне.

Адз. Р. быту: Г, 17. В. быт (2): ДПЛС; Ч, 323.

[БЫТАВАННЕ] (2) н. 1. Тое, што быт. .. ўкраінскае войска, .. перайшоўшы розныя цяжкія варункі свайго бытавання, сягоння змагаецца за незалежнасць Украіны з маскоўскім наездам – з бальшавікамі і дзянікінцамі. БВ, 16.

2. Распаўсюджанасць, пашыранасць. .. яшчэ і на тых абшарах беларускіх, дзе польская ўлада так мала зрабіла для бытавання нармальнага жыцця ў краю, а ўжо паны-абшарнікі стараюцца як мага перагнаць загоны малых і вялікіх двароў на царскія рублі. ЗС, 17.

Адз. Р. бытавання (2): БВ, 16; ЗС, 17.

БЫЦЦЫМ гл. **БЫЦЦАМ**.

БЫЎШЫ¹ (15) дзеепрым. да быць у 1 знач. 1. Краіна, быўшая ўвасабленьнем рабства, убоства і беспрасьветнай цемры, ператвараецца ў краіну вольнае працы. АЛ. Паказала гэта палітыка царскага ўрада, калі змучаныя, абарваныя перасяленцы варочаліся з далёкай чужыны ў сваю, быўшую ім вечно мачыхай, родную Беларусь. ЗС, 18.

2. У знач. прым. Былы, мінулы. Найболей пладавітымі.. ў падгатоўцы матар'ялу й друкаванні.. аказаліся быўшыя Навукова-Літаратурны Адзел пры Наркамасьвеце Беларусі і быўшае В-ва "Адраджэньне" – цяпер "Савецкая Беларусь". ВСП, 90. Слабейшыя народы, асабліва уваскросішыя на тэрыторыі быўшай Расіі, змагаюцца толькі за тое, каб жыць.. СНБ.

Адз. м. Н. быўшы: ВСП, 90. ж. Н. быўшая: АЛ. Р. быўшай (3): СНБ (2); Т, 23. В. быўшую: ЗС, 18. н. Н. быўшае (2): ВСП, 91; Т, 50. В. быўшае: УПУВ. Мн. Н. быўшыя: Т, 37. Р. быўшых (5): СНБ (2); Т, 33, 37; Ч, 325.

БЫЎШЫ² дзеепрысл. да быць у 1 знач. [Мікіта]: Апрача таго, нас бацька Пурышкевіч, быўшы ў Менску тут, замеціў і, ад'язджаючы, на гэтую місію багаславіў. Т, 38.

БЫЦЦІ гл. **БЫЦЬ**.

БЫЦЦАМ¹ (3) і разм. **БЫЦЦЫМ**¹ злучн. параўн. Ужываецца пры параўнанні рэальнага і ўмоўнага характару. Гаспадарка павінна па сіле магчымасці не спыняцца, а ісьці далей і шырэй, каб, як скончыцца вайна не асталіся мы [беларусы] быццам пасля пажару: сусім зністожэны і на духу і на целі. ВС. Уваходзіць Мікіта,.. цягнучы за сабой каламажку, у якой: .. вялікае, быццам з-пад капелюша, пудэлка з пудрай, некалькі сучкоў дроў, букетнік для кветак, тры чаркі. Т, 45. // Ужываецца пры дапушчальным параўнанні ўмоўнага характару. Войска ідзе ў паход, Быццам

тая хмура. ВБ.

♦**Як бытцым** – тое, што быццам. Усё паказвае, як бытцым палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацыяналістамі..., абы толькі заціснуць беларускі рух.. ВР.

БЫЦЦАМ² (2) і разм. **БЫТЦЫМ** (2) часц. Паказвае на няўпэўненасць, меркаванне, ўмоўна-ўяўны характар выказвання. З квольх ніў палыны быццам зводзіць [трэці сын], ня зводзіць. Ч, 321. Яны [польскія і расійскія нацыяналісты], як тые груганы, прывыклі ўжо клеваць бытцым-то мёртвае цела нашага народу.. ВР. ХБ, 28; ВР.

БЫЦЬ (525) і разм. **БЫЦІ** незак. I. У самастойнай функцыі:
1. Жыць, існаваць. Сваім векапомным і магутным рухам народным, што адважна сягае на сонца, мы [беларусы] паказалі свету, што Беларусь была, ёсць і будзе. ПЛП.

2. Наступаць. Гэта было цяжкае галоднае прадвесье, як і кожнае прадвесье ў гаспадара-беларуса. Не вясна, а вясеньня сласта была. БСУ. ..і будзе на Беларусі не такое свята, якое мы [беларусы] цяпер святкуем. ПЛП. // Утрымлівацца нейкі час. А быў-жа туман той густы, Была-ж доля – злая змяя! ТП, 214. У хаце было сорак градусаў холаду.. Дн, 19.

3. Знаходзіцца, прысутнічаць. 9 студзеня г.г. я [Купала] цяжка захарэў і 13-га студзеня я ўжо быў у Земскай бальніцы, дзе пралежаў да 20 сакавіка. ЛР. [Мікіта]: Мамзэль Наста была ў тэйсамай кампаніі, дзе вытівалі, і бачыла, што я начальнікавы рэчы ўсе там складаў. Т, 60.

4. Здарацца, рабіцца. Недаўна ў Маскве было такое здарэнне. ПДз. Хай калом магіла Для вас, злыдні, будзе, Каб гэтай магілы Цураліся людзі! МПв, 220. // Адбывацца. Што было пятнаццаць год таму назад і што мы бачым цяпер? ПЛП. [Янка]: Гучны, як уважаю, баль у вас [Мікіты] будзе. Т, 21. // Атрымлівацца. [Янка]: Э! ліха перамелецца і мука будзе. Т, 53. [Наста]: Толькі тады з гэтага квасу будзе пітва, калі я .. даведаюся, што вы [Мікіта] не рэгістратар толькі, а ўжо асэсар. Там жа, 42. // Адкрывацца. [Мікіта]: Та-а-к, гэта важныя вучоныя. Але мы не такіх яшчэ пабачым, як будзе ў нас у Менску, меджду протчым, універсітэт. Т, 27. // Узнікаць, з'яўляцца на свет. [Аленка]: Ды ў яго [Гарошкі] яшчэ ўнукаў і няма. [Гануля]: Дык будуць, мае мілыя, будуць. Т, 54.

5. Наведваць; прыезджаць, прыходзіць. – *Варашылава* [унук] знаю, Сам я з ім вітаўся, Ён, калі былі манеўры, У нашым быў калгасе. Вб, 237. Надаелі адны [хлопцы], Будуць новыя, Ах вы, грудзі мае, Двухфунтовыя! УрП, 83.

6. Ёсць (пры абазначэнні часу). [Гануля]: О, даўненька [не бачыліся]! Бадай, годзікі са два ўжо будзе. Т, 44.

7. Хопіць, дастаткова. [Спічыні]: *Цяпер мне адкажэце* [Мікіта] *на адно пытанне, і на сягоння будзе годзе*. Т, 41.

II. У функцыі дапаможнага дзеяслова: 1. Звязка ў састаўным выказніку. *.. на адвагу* [абываталь] *ня здолен, бо адвага есьць рыск, а абываталь рыскаваць ня будзе*. ВМР. *Вораг будзе знішчан!* ВГ. // З формай творнага склону назоўнікаў. *Панам быў дома і слаўным за домам Мой патаптаны сягодня народ.. Н. Хто пакінуў свой на пасьмешышча нетрам, Дом чужы таму будзе астрагам*. Ч, 323.

2. Дапаможны дзеяслоў ў форме будучага часу. *Як жыла і жывеш, будзеш жыць Беларушчына: Зразумеў і ўспомніў цябе твой мільённы народ*. Б, 18. *Засяваць мы* [людзі] *самі Будзем нашы нівы, Збіраць самі будзем Ураджай ичаслівы*. МПв, 220.

3. Дапаможны дзеяслоў у форме прошлага часу. *Каб таго парвала 3 сэрацям на тры часці.. Хто быў прычынніўся Нашаму падзелу, На кўскі парваўшы Маці роднай цела*. К. *Толькі недахват сродкаў ня даў магчымасьці Цішку Гартнаму надрукаваць увесь матар'ял, які павёз быў з сабой у Нямецчыну*. ВСп, 91.

Будзь здаровы, бацька, маці... Ворагі народу павінны быць знішчаны. Што было сном, тое стала яйай.

♦**Будзь (будзьпе) здаровы!** (2) – развігальнае пажаданне аставацца здаровым. *Будзь здаровы, бацька, маці, – Мы пайшлі ўжо ваяваці*. БЗ. [Наста]: *Будзьце здаровы! Мушу збегаць у вадну пэўную крыніцу*. Т, 42. **Быць у ласцы** – мець дапамогу, падтрымку ад каго-н. *Калісь і ты* [беларус] *у яго* [неба] *быў у ласцы – Меў з неба долю. А цяпер...* БрБ, 6. **Бэндзь ласкав** – калі ласка. [Заходні вучоны]: *А тэраз пан бэндзе ласкав поінформоваць, як на бялорускім нажэчу бжмі назва ойчызны ваізей?* Т, 26. **І рэчы быць не можа** гл. магчы. **Не будзе за што і рук зачапіць** гл. зачапіць. **Ня можа быць** гл. магчы. **Хай калом магіла будзе** гл. магіла. **Хто б то ні быў** гл. хто. **Што будзе, то будзе** – аддацца на волю лёсу. [Мікіта]: *Оей! Оей! Што будзе, то будзе, папрабуо загарварыць з ім* [немцам] *па-нашаму, можа, зразумее*. Т, 32. **Як-бы сабе там не было** – нягледзячы ні на што, пры любых умовах. *Але як-бы сабе там не было, мы* [людзі] *ва ўсім гэтым бачым адну вельмі карысную для ўсіх рэч – падаходны налог*. ВН. **Які б (то) ні быў** – любы, ўсё роўна які. *Мы ведаем, што вайна, якая-б яна не была, патрабуе шмат ахвяр..* ВС. *У замучанай царызмам Расійскай імперыі, працоўныя былі пазбаўлены права ўдзельнічаць у якой-бы то ні было дзяржаўнай рабоце..* ГВУ.

Інф. *быць* (31): БВ, 16; ВС (3); ВБЛ, 82; ВНЗ; ВР; Дз, 188; ЗС, 18; Нз, 14; НДН, 18, 19; ОШМ; СБНГ; СЧ; Т, 29, 30, 33, 35, 36(2), 41, 45, 52; УрП, 47; X; ХБ, 30; Ч, 322, 324, 325; ШБСЯ; *быці*: Дз, 189. Абв.

пр. адз. м. *быў* (94): А, 328(4); АЛ (2); АПЖ (2); Б, 18; БрБ, 6; БВ; БС (2); Вб, 237; ВБЛ, 82; ВМР; ВН; ВСп, 89, 91(2); ГВУ; Д, 73; Дз, 188, 189(2), 190(2); ДД; ЕЯ; К; Кз, 17(3); Кц, 194 (4); 197(2); ЛР; М, 19; Мц, 74 (2); Н; НДН, 18; Пт; Пц; ПН, 46, 47; ПС (4); ПСД; ПСС, 231; СБНГ (4); СК, 158; СНБ, 337(3), 338(2); СНБ (5); СЧ (4); Т, 20(2), 27, 39, 44(3), 46, 47, 48, 53, 55, 57(3); ТП, 214; УрП, 47(2); УПУВ; ХЛБ. ж. *была* (46): А, 328; Ан, 19; БВ, 16; БСУ (2); ВБЛ, 83; ВН; ВС; ВСп, 89, 90; ГВУ; Дз, 189; ДЖ; Ж; Х, 18; Кз, 17; МІ, 17; Н; ОШМ; ПЛП; ПС; ПЧ (2); СБНГ; СНБ, 336, 337(2), 338, 340; СНБ; ССА, 294; Т, 20, 22, 29, 43, 45, 46, 51(2), 55, 60; ТП, 214, 215; У; УПУВ; Ч, 322. н. *было* (82): Ан, 18, 19(3); АБ, 16; АЛ (3); БрБ, 6; БС; БСУ (2); ВБЛ, 81; ВН; ВСп, 89(2); ГВУ; ДЖ (2); ДК (2); ЖН; ЭС, 18; Кз, 17(2); Мц, 75; Нз, 14(4), 15; НДН, 18(2); ПДз; ПЛП (4); ПС; ПСп (2); СНГ; СК, 158; СНБ, 338(3), 339(2), 340; СНБ; ССА, 294; Т, 20, 23, 35(2), 40(2), 44, 45(2), 49, 53(2), 54, 57, 60(2); Тж, 15(2); ТП, 213; УП (2); УрП, 47; ХБ, 29(2); Ч, 321, 322; ЧЧШ; ШБСЯ (4). Мн. *былі* (35): АПЖ; БВ, 16(2); БС; Вб, 237; ВМР (2); ВСп, 89; ГВУ; Дз, 189; ЖН; Кз, 17(3); М, 20; НК; ПСС, 231; 232; ПЧ (3); СНБ, 338(2), 339, 340; СНБ; Т, 25, 35, 38, 43, 44, 53, 54; УрП, 47; Ч, 321. Буд. адз. I ас. *буду* (28): ГЖУ; ДЖ; Т, 22, 24, 33(2), 36, 41, 42(3), 51, 59, 60; ТП, 213(3), 214(2), 215(2), 216(2), 217(2); ХЛВ (2); Ш₄. 2 ас. *будзеи* (16): А, 18, 19(3); Б, 16; МПв, 220; Н; ПСС, 232; СП; Т, 56; ТП, 208; Ф (3); ХЛВ, 315; Ч, 323. 3 ас. *будзе* (107): Ан, 19; АБ, 16; АЛ; Бч, 10; БВ, 16; БЗ; БСУ; ВГ (2); ВМР (3); ВН (2); ВР; ВС (3); Г, 17; ГВУ; ГП, 8 (2); ДД; ЖН; 3; ЗС, 18; ЗЯЗ, 90; Кц, 196; КЧ; Мц, 75; МПв, 219, 220; НГд, 8; НДп, 230(2); НДН, 18(3), 19; НК (2); ПДз; ПЛП (4); ПНд, 314; ПСС, 231(3); ПТ, 208(2); ПЧ; Р (2); РКр; См, 91; СБ; СНБ (2); ССА, 294; СТ; Т, 21(2), 23(4), 27, 32(2), 35(2), 36, 41, 42, 44(2), 49(4), 53, 54, 57, 58; ТП, 216(5); ТС, 74; Ф (5); Х; Ч, 319(3), 320(2), 323; Ш₅; *будзет*: Т, 27. Мн. 1 ас. *будзем* (29): БВ, 17; ВСп, 90; Гр, 215; ГЖУ; ДПЛС; Кц, 196; МІ, 17; МПв, 220(2); НДН, 18; НК; ПЛП (4); РКр; СНБ, 337; СС, 303; Т, 35, 44; ТЗУ, 293(3); УрП, 50; ХЛВ, 315(4), 316. 2 ас. *будзеце* (7): ССА, 294; Т, 22, 23, 37, 40, 56; УрН, 50. 3 ас. *будуць* (40): Вб, 236; ВБЛ, 83; ВМР; ВН (2); ВНЗ; ВР (4); Дз, 188; Ж; ЖН; Нз, 14; НДп, 230; ОШМ (2); ПЛП; ПСС, 231; СЗГ, 252; СНБ; СП; Т, 22, 23, 24, 31, 41(2), 48, 49, 54(2); 55, 56; ТЗУ, 293(2); ТП, 216(2); Ф (2). Заг. адз. 2 ас. *будзь* (6): АПЖ; БЗ; См, 90; Ч, 323(2); Ш₄; *бэндзь*: Т, 26. Мн. 2 ас. *будзьце*: Т, 42.

БЭ *нескл. н.:* **♦Ні бэ, ні мэ** – зусім нічога не ведаць; не разумець. *Бо, бачыш, у нас [рэдакцыі] наборчыкі наконт беларускага пісьма, дык ні бэ, ні мэ.* Ан, 18.

БЭДУІН *м.* Прадстаўнік качавых і паўкачавых арабаў-жывёлаводаў. *Ад гарачых пяскоў агністай Афрыкі, дзе задумны бэдуін,*

едучы ў ночы на вярблюду, зоры блыскучыя лічыць і да ледавітага “паўночнага зіяння”.. – як есьць усюдах пануе гэты ясьневяльможны бязсьмертны забабон. 3.

Адз. Н. бэдуін: 3.

БЭЗ прыназ. Польшк. *Тое, што без у 1 знач.* [Заходні вучоны]: (запісваюны ўперамежку з Усходнім). *О розшэжэнню сваіх граніц од можа до можа не мажон і мажыць собе не жычон, поневаж, як самі [беларусы] твердзон, маён гдзе топіць сень і бэз ножа, гды повеён пішэцэнгі зэ Выходу.* Т, 47.

[БЭСЦІЦЬ] і [БЭСЬЦІЦЬ] незак. Разм. Зневажаць, ганьбіць. [Мікіта]: *Не магу ж я, мэджду протчым, мамаша, набраць у губу вады і маўчаць, калі ён [Янка] бэсціць мае жыццёвыя погляды.* Т, 22. *Хто для наших дзетак Хоча асьляплення, – Бэсціць чужаніцай Думак прасьвятленьне.* К.

Абв. цяп. адз. 3 ас. бэсціць: Т, 22; бэсьціць: К.

[БЮЛЕТЭНЬ] м. Лісток для галасавання. *За яго [Сталіна] я [Купала] прагаласую не толькі выбарчым бюлетэнем, але і сваёй песняй.* ГВУ.

Адз. Т. бюлетэнем: ГВУ.

[БЯГУЧЫ] дзеепрым. незал. цяп. да [бегчы]. Які пралягае, мае які-н. напрамак. *І усё маё [С. Меча] жыцьцё любаваўся-б гэтымі ляснымі дарожкамі, бягучымі некуды ў цень паміж соснаў.* ХБ, 29.

Мн. Т. бягучымі: ХБ, 29.

БЯДА (21) ж. 1. Няшчасце, нядоля, гора. *Ой, вяду бяду, А бяда мяне Водзіць вечным следам.. ВБ. Ды ўзяўся [сын] шчыра, міла Сеець шчасьце, гнаць бяду, Стаў адважна словам, сілай За свой край і грамаду.* М, 20. // Непрыемнасці, клопат. [Мікіта]: *Уся бяда была ў тым, што я не ўгадаў, на якую.. стануць [людзі] плячформу..* Т, 46. [Гануля]: *Але, на шчасце, заступілася мамзэль Наста і сяк-так выпутала [Мікіту] з гэтай бяды.* Там жа.

2. Галеча, нястача, недахоп сродкаў. [Гануля]: *Як падумаю, што бяда зноў прыцісне, што зноў прыдзеца людзям бялізну мыць, дак аж рукі вянуць ад нейкага жалю горкага..* Т, 20. *Рос і гадаваўся [Сулейман Стальскі] ў бядзе, без хлеба..* ПСС, 231.

3. У знач. вык. Неістотна, не мае значэння. [Янка]: *Ах, вось яно што! Але гэта не бяда.* Т, 20. [Гануля]: *Ну, гэта не бяда! Можна будзе і ў нас пераначаваць.* Там жа, 23.

Ой, вяду бяду...

Адз. Н. бяда (11): ВБ (2); КЧ; Т, 20(2), 23(2), 46, 47, 51, 54. Р. бяды (3): БС; Т, 36, 46. В. бяду (4): ВБ (2); М, 20; Т, 51. Н. бядзе: ПСС, 231. Мн. Р. бед: ССА, 294; бедаў: ПСС, 232.

[БЯДАК] (2) м. Разм. Гаротнік. *Жалейка азвецца з вясны пад бярозкай, – Ня ўцешыць яна бедака.* ЗК, 43. *Быў жыць адзінока*

надзел бедакоў, Нішто іх с сабой не лучыла – Ні крыльлі свабоды, ні скруты акоў... ПН, 46.

Адз. В. бедака: ЗК, 43. Мн. Р. бедакоў: ПН, 46.

[БЯДАЦКІ] прым. да бядак. [Гануля]: Не важна, паночкі, як бачу, дажыліся: зусім скромна выглядаеце ў гэтым бядацкім адзенні. Т, 57.

Адз. н. М. бядацкім: Т, 57.

[БЯДНЕЙШЫ] (3) прым. Пар. ст. да бедны. Тыя самыя людзі, толькі багацейшыя і бяднейшыя, пачалі гаварыць рознымі языкамі, і сягоння яны паміж сабой нічога супольнага не маюць. Нз, 14. Гэтыя дзьве ўстановы як ешчэ могуць прыйсьці на помач бяднейшым сялянам.. ВС. // У знач. наз. Хай багацейшыя укладаюць у гэта грошы,.. каб бяднейшыя маглі з іх у гэты цяжкі чае карыстаць. ВС.

Мн. Н. бяднейшыя: Нз, 14; бяднейшыя: ВС. Д. бяднейшым: ВС.

БЯДНЯК м.: Δ Селянін-бядняк гл. селянін.

Мн. Р. беднякоў: АЛ.

[БЯДНЯЦКА-СЕРАДНЯЦКІ] (2) прым. Які належыць бедняку і серадняку. Шкодніцтва, дывэрсія.. – усё гэта пускаеца ў ход, .. абы толькі ўзарваць пяцігадовы план, які ажыццяўляецца нячуваным уздымам.. рабочай клясы і бядняцка-серадняцкага сялянства.. АЛ. .. рабочая кляса, у цесным саюзе з бядняцка-серадняцкімі масамі сялянства.. ажыццяўляе заветныя ідэалы.. Маркса і Леніна.. Там жа.

Адз. н. Р. бядняцка-серадняцкага: АЛ. Мн. Т. бядняцка-серадняцкімі: АЛ.

[БЯДНЯЦКІ] (2) прым. Які належыць бедняку. Домік у Горках абвеяны хваляй. Домік – не домік, – бядняцкая хата. СД. У сваім ауле з гора не вылазіў [Сулейман Стальскі], У бядняцкай саклі ішчасце не гасціла. ПСС, 231.

Адз. ж. Н. бядняцкая: СД. М. бядняцкай: ПСС, 231.

[БЯДНЯЦТВА] н., зб. Бедныя людзі, бедната. Мэта, якую ставіў я [Купала] перад сваёй поэтыцкай творчасцю, гэта было паказаць у мастацкай форме ўсю беднату, цемнату.. бядняцтва беларускае вёскі.. АЛ. Параўн. бедната.

Адз. Р. бядняцтва: АЛ.

БЯЗ гл. БЕЗ.

БЯЗБОЖНА прысл. да бязбожны. Ідзеш [Новы год] у край, які бязбожна Жыўцом парэзали на часці, А брат проць брата стаў варожна І намагае край раскрасці. НГд, 8.

[БЯЗБОЖНІК] м. перан. Несумленны чалавек, які парушае агульнапрынятыя нормы выхавання каго-н. Вычытаў ён [рэдактар] у сваёй-жэ газэці, што ў Прусах Заходніх бязбожнікі немцы

вучаць дзяцей-палякоў па-нямецку.. ЧЧШ.

Мн. Н. бязбожнікі: ЧЧШ.

[БЯЗБОЖНЫ] прым. Бяздушны, неспагадлівы. *Шлі дні. І вас [жыдоў] у ланцугі скавалі Бязбожны каралі і дэспаты-цары.* Ж. Кар. мн. Н. бязбожны: Ж.

[БЯЗВІННЫ] прым. Нявінны. *Ішлі беларускія сыны за Урал, ішлі ў фінскія балоты, .. пралівалі там рэкамі сваю бязвінную кроў, складалі свае буйныя галовы пад чужым пяском.* БВ, 16.

Адз. ж. В. бязвінную: БВ, 16.

[БЯЗДОЛЬНЫ] прым. У знач. наз. Пра абяздоленага чалавека. Ён [Сталін] новую долю бяздольным прароча, – *Глядзяць і ўсе бачаць яго зоры-вочы.* СС, 302.

Мн. Д. бяздольным: СС, 302.

БЯЗЛАДДЗЕ н. Разм. Беспарадак, неарганізаванасць. [Гануля]: *Гэтая вайна ды бязладдзе, ці, як там кажэць, рэвалюцыя, пахавалі тыя хвіліны, калі людзі маглі думаць і аб падарунках.* Т, 20.

Адз. Н. бязладдзе: Т, 20.

БЯЗЛІТАСНА прысл. Жорстка; без літасці. *Забабон спаліў бязлітасна на кастры вялікага сьветлага Гуса.* 3.

БЯЗЛЮДНА прысл. Без людзей. *На вакзалах бязлюдна.* ПЧ.

БЯЗЬМЕЖНА прысл. 1. Прысл. да бязмежны. Яна [думка] аглядала бязьмежна прастор, *І пасынкаў бачыла долі..* КП, 170.

2. перан. Надзвычайна, вельмі. .. *як рад я [Купала] за першыя крокі свае ў літаратуры, калі.. я пратэставаў супроць паноў і царата, так бямежна рад я за апошнія гады.* ЖН.

[БЯЗМЕЖНАСЦЬ] ж. Неабсяжнасць, бяскрайнасць, бязмежка. *І кліч пушчу скрозь ад кургану да кургану, Як віхраў лёт па ўсёй бязмежнасці шырокай..* СМ.

Адз. М. бязмежнасці: СМ.

[БЯЗМЕЖНЫ] прым. Бяскрайні. *Песня чутна ўсюды ў бязмежным прасторы, Ці то дзень, ці ночка, Ці сонца, ці зоры.* ПСС, 231. *Параўн. безгранічны ў 1 знач., бязмерны ў 1 знач.*

Адз. м. М. бязмежным: ПСС, 231.

[БЯЗМЕРНЫ] (2) прым. 1. *Тое, што бязмежны ў 1 знач. Яна [думка] аглядала бязмерны прастор, І пасынкаў бачыла долі..* ПН, 46. *Параўн. безгранічны.*

2. перан. *Воляй бязмернай гадуеш [Сталін] мільёны, Да сонца шляхі вымяраеш.* СС, 301.

Адз. м. В. бязмерны: ПН, 46. ж. Т. бязмернай: СС, 301.

[БЯЗМУЖЖА] н. Наватв. Становішча незаможнага жанчыны. .. *На бязмужжы і дурань мужж.* ВБЛ, 83.

Адз. М. бязмужжы: ВБЛ, 83.

[БЯЗПУЦЬЦЕ] *н. Руск., разм. Бездарожжа, бездараж. А ўспомні-прыпомні, ичасьліў, неишчасьлівы.. Жывых, што ў бязпуцьці акуцьцем зьвіняць.. В.*

Адз. М. бязпуцьці: В.

БЯЗСОННЫ *гл. БЯССОННЫ.*

БЯЗСЬМЕРТНЫ *гл. БЯССМЕРТНЫ.*

БЯЗУМОЎНА *прысл. У знач. пабочн. Бясспрэчна, канечне... "Лірнік", бязумоўна, хутка разойдзеца па Беларусі са сваімі й смутнымі й вясёлымі песьнямі. ВСП, 90.*

БЯЗУПЫННА *гл. БЕЗУПЫННА.*

БЯЗХЛЕБЦА *ж. Наватв. Адсутнасць, нястача хлеба. Аб гэтым ужо трэба падумаць і не чэкаць, пакуль бязхлебца загляне ў хату. ВС.*

Адз. Н. бязхлебца: ВС.

БЯЗЬМЕЖНА *гл. БЯЗМЕЖНА.*

БЯЛЕЙШЫ *прым. Пар. ст. да белы. Кругом дзеравяны Ды на падмураваньні [дом], – увесь пабяляны; Тым бялейшы, што топаць спераду і збоку Сыцерагла ад сівэру восень глыбоку. ХБ, 28.*

Адз. н. Н. бялейшы: ХБ, 28.

БЯЛЕНЬКІ *гл. БЕЛЕНЬКІ.*

[БЯЛІЗНА] (6) *ж. Нацельнае адзенне з тканіны. Паклаўшы бялізну ў начоўкі з вадой на каламажку, вывозяць: Гануля цягне, а Мікіта падпіхае. Т, 50. [Мікіта]: Выносьце [Гануля] першым чынам начоўкі з бялізнай, а я.. вытарабаню каламажку. Там жа.*

Адз. В. бялізну (5): Т, 20(2), 43, 50(2). Т. бялізнай: Т, 50.

БЯЛОРУСІН (6) *м. Польшк. Тое, што беларус. [Заходні вучоны]: А чы не можэце, пане бялорусін, поінфармоваць венцэй ішчэгулово о тэм вашым "далей"? Т, 39. [Заходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік уперамежку з Усходнім вучоным). На запытане, як сень далеко распостшэня овэ "далей", муй інформатор походзонцы од бялорусінув ожэкл в огульнопольскім мейсцовым нажэчу, іж для осёнгененця ожэго "далей" наука наогул, а в ішчэгульносці наука Вэходня посяда за крутке пенты. Там жа.*

Адз. Н. бялорусін: Т, 39. Р. бялорусіна: Т, 26. Мн. Н. бялорусіні: Т, 26. Р. бялорусінув (3): Т, 26(2), 39.

[БЯЛОРУСКІ] *прым. Польшк. Тое, што беларускі. [Заходні вучоны]: А тэраз нан бэндзе ласкав поінфармоваць, як на бялорускі нажэчу бжмі назва ойчызны вашэй? Т, 26.*

Адз. н. М. бялорускім: Т, 26.

[БЯРЛОГ] *м. Іран. Непрыбранае, недагледжанае жыллё. Хто пакінуў свой дом на пасьмешышча нетрам,.. Свой пасад таму стане бярлогам. Ч, 323.*

Адз. Т. бярлогам: Ч, 323.

[БЯРОЗА] ж. Лісцеве дрэва сямейства бярозавых. *Стогнуць ветрам калыханы Ліпы ды бярозы, А ноч сее скрозь туманы Золь, слату, як сьлёзы.* Дз, 191. *Параўн.* бярэзіна.

Мн. Н. бярозы: Дз, 191.

[БЯРОЗАВЫ] прым. Які адносіцца да бярозы. *Між такімі палямi – намесь – пры ручаю, На ўзгорку невялікім, у бярозавым гаі, Сьвяціў шляхеці хорам.* ХБ, 28.

Адз. м. М. бярозавым: ХБ, 28.

[БЯРОЗКА] (2) ж. Памяш. да бяроза. *Сеў Данілка, выразае Коніка з бярозкі, Адно бліскаюць у вочках Радасныя слёзкі.* Вб, 238. *Жалейка азвецца з вясны пад бярозкай, – Не ўцешыць яна бедака.* ЗК, 43.

Адз. Р. бярозкі: Вб, 238. М. бярозкай: ЗК, 43.

[БЯРЭЗІНА] (2) ж. Тое, што бяроза. *Якія пышныя дубы растуць у Меничыне, .. якія ліпы, якія вялізарныя бярэзіны!* ХБ, 29. .. я [С. Меч] любаваўся-б .. гэтымі махрастымі залаціста-жоўтымі бярэзінамі, што аж гараць на фоне сасновага бору.. Там жа.

Мн. Н. бярэзіны: ХБ, 29. Т. бярэзінамі: ХБ, 29.

БЯСЕДА (3) ж., зб. Збор гасцей з пачастункам. .. *Шуміць бяседа за сталом, Плыве часіна за часінай.* Кц, 196.

♦**Вясьці бяседу** гл. весці.

Адз. Н. бяседа (2): Кц, 196, 197. В. бяседу: Кц, 196.

[БЯСЕДНЫ] прым. Разм. Які мае адносіны да бяседы. *А хтось далёкі ці хтось, можа, блізкі Засеў за наш [беларускі] бяседны, сьтны стол І кідае, як з ласкі, нам агрызкі, А мы к зямлі з падзякай гнёмся ўпол.* Бч, 9.

Адз. м. В. бяседны: Бч, 9.

[БЯСКЛАСАВЫ] прым. Пазакласавы. *Выраслі і далей растуць і гартуюцца пераможныя будаўнікі бяскласавай соцыялістычнай грамады.* ШБСЯ.

Адз. ж. Р. бяскласавай: ШБСЯ.

БЯСКОНЦА прысл. Няспынна, працяглы час. *Жыці ішчаслівай доляй бясконца Будзеце з намi [беларусамi], з Захаду людзі.* ССА, 294. *Параўн.* безустанку.

[БЯСКОНЦЫ] прым. Няспынны. *А потым настаў ціхі, залаты вечар, такі вечар, што каб я [С. Меч] мог, я спыніў-бы яго ды зрабіў бясконцым.* ХБ, 29.

Адз. м. Т. бясконцым: ХБ, 29.

[БЯСКРЫЎДНЫ] прым. Нявінны. .. [забавон] *кідае балотам на адвечнае цярпеньне, на крывавае сьлёзы, на сум бяскрыўдны, на радасьць пявучую вялікага і добрага Беларускага Народу.* З.

Адз. м. З. бяскрыўдны: З.

[БЯСПРАЎЕ] н. Бясчынства. *Антанта, прымаючы пад увагу*

ўсялякія разбойствы і бяспраўі бальшавікоў, прызнала Калчака, Дэнікіна і Юдэніча царамі Расіі.. Ан, 19.

Мн. В. бяспраўі: Ан, 19.

БЯССІЛЬНЫ (3) прым. 1. Вельмі слабы, без фізічных сіл. *Вашы словы аб вызваленні другіх – гэта насмешка з нявольнікаў бясільных, што ніякай сілы ў сабе не маюць.* Тж, 16.

2. Бездапаможны. *Вы [пань гандляры] таксама бясільны павярнуць долю народаў у той ці іншы бок, як бясільны вецер перанесці Каўказскія ці Швейцарскія горы адны на месца другіх.* Тж, 16.

Адз. м. Н. бясільны: Тж, 16. Мн. Р. бясільных: Тж, 16. Кар. мн. Н. бясільны: Тж, 16.

[БЯССМЕРТНЫ], БЯЗЬСМЕРТНЫ і [БЯСЬСМЕРТНЫ] прым. Разм. Бессмяротны. .. як есць усюдах пануе гэты ясьневальможны бязьсмертны забабон. 3. У гэтых чарах, у гэтым выяўленні бязсмертнага чалавечага духа – наша пабеда.. ПЛП. Таму кожны сумленны грамадзянін БССР з захапленнем прывітае новую кветку ў бясьсмертным вянку культурнага будаўніцтва у БССР – Беларускаю Акадэмію Навук. ГНД. Параўн. нясьмертны.

Адз. м. Н. бязьсмертны: 3. Р. бязсмертнага: ПЛП. М. бясьсмертным: ГНД.

[БЯССОНЫ] і [БЯЗСОНЫ] прым. Які праводзіцца без сну. *Ах! як страшна мне гэта бязсонная ноч!* БН, 91. Параўн. бессанлівы.

У бяссонную ноч.

Адз. ж. Н. бязсонная: БН, 91. В. бяссонную: БН, 91.

[БЯССТРАШНЫ] (6) прым. Смелы, адважны. *Бясстрашныя сыны вялікага савецкага народа вярнуліся на сваю радзіму. СБ. Родныя мае, яснавокія багатыры! Патомкі .. бясстрашных паўстанцаў Каліноўскага, абараняйце сваю зямлю, .. не давайце літасці ворагу!..* РКП.

Слава бясстрашным.

Адз. Р. бясстрашнага: НКУС. Мн. Н. бясстрашныя (3): ВГ (2); СБ. Р. бясстрашных: РКП. Д. бясстрашным: СБ.

[БЯСЧАСЬСЕ] н. Разм. Тое, што вечнасць. *І свае і чужыя выцягвае [чараўнік] звадай, Жылы белыя чорным патрэбам, .. Каб.. Даць папас на магільным папасе, І так хэўраю буручых, быўшых адвекаў Расьцьвісьці, растапіцца ў бясчасьсі.* Ч, 325.

Адз. М. бясчасьсе: Ч, 325.

БЯСЬСМЕРТНЫ гл. **БЯССМЕРТНЫ.**

[БЯСЬСІЛЬЛЕ] н. Бездапаможнасць. *Вырывавай з сябе жылу на жыле, Ві ў вяроўку, ў пятлю і навесься, І пакуль у зямлю не зарылі, Хоць дух будзе шыпець у бясільлі, – На сваіх вісі жылах і сьмейся!* См, 91.

Адз. М. бясільлі: См, 91.

В

В (14) прыназ. Руск., польск. **1.** Указвае на адносіны ўключэння. [Усходні вучоны]: *..таковая [тэрыторыя] вклучае в себе всю область Мінской Брэхалкі да ешчэ далей...* Т, 39. [Заходні вучоны]: *..данэ тэрыторыум вхланы в себе цалкем провінцыен Мінскей Брэхалкі і ешчэ далей...* Там жа.

2. Указвае на канкрэтнае выражэнне чаго-н. [Усходні вучоны]: *..для пасціжэння сего “далей” у науці вообшчэ і в частносці ў Западной науці короткі пяткі.* Т, 39. [Заходні вучоны]: *..для осён-гнення онэго “далей” наука наогул, а в шчэгульнасці наука Выход-ня посяда за крутке пенты.* Там жа.

3. Тое, што ў 9 знач. [Поп]: *В сію обіцель градзе большэвік.* Т, 52. [Поп]: *(ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой): Акі пціцы небесныя, отлетаюшчы на зімнее время в жар-кія страны.* Там жа, 38. І, 38, 47, 51.

4. Тое, што ў 14 знач. [Усходні вучоны]: *Что касается поліцічэскіх граніц області, то оне в представленіі здзешніх обшчэрускіх людзей очень туманны.* Т, 47.

5. Тое, што ў 20 знач. [Усходні вучоны]: *Вашы [Янкавы] землякі не собіраются в будушчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувшего, чтобы со временем пробіць себе куда-нібудзь окошко – в Европу ілі Азію?* Т, 47.

6. Тое, што ў 24 знач. [Заходні вучоны]: *..муі інформатор походзонцы од бялорусінув ожэкл в огульнопольскім мейсцовым нажэчу, іж для осёнгнення онэго “далей” наука наогул, а в шчэгульнасці наука Выходня посяда за крутке пенты.* Т, 39.

7. Тое, што ў 38 знач. [Усходні вучоны]: *.. поіменованное морэ утонуло в Пінском болоце.* Т, 47. [Заходні вучоны]: *..можэ тэ пізісточыло сень в Пінске блото.* Там жа.

ВА гл. У.

[**ВАБІЦЬ**] (2) незак. **1.** перан. Зачароўваць, чараваць. Я [Нёман]

ix [людзей] не ваблю сваею ўжо красай: Вецер інакшы ім дзьме ў галаве, – Вісла адным усміхаецца ласа, Тыя заплюшчыўшысь пруща к Няве. Н.

2. Падзваць каго-н., падрабляючы яго голас. *Цярэбіць стальнаю сякерай Прыблуднік нашыя лясы, Ў свае цянёты вабіць зьве-ра, Сьвятыя топча верасы. УрП, 48.*

Абв. цяп. адз. 1 ас. *ваблю*: Н. 3 ас. *вабіць*: УрП, 48.

[ВАБКІ] *прым.* Разм. Вабны, прывабны. *Навакола далёка-далёка расьцілаецца раўніна ціхая, вабкая, укрытая нівамі, лясамі і беларускімі вёскамі... ХБ, 29.*

Адз. ж. Н. *вабкая*: ХБ, 29.

[ВАГА] *ж. перан.* Значэнне. *Што мы [людзі] сваім стараньнем зробім – тое толькі будзе мець для нас вагу і цану. ВС.*

Адз. В. *вагу*: ВС.

[ВАГОН] (4) *м.* Транспартны сродак для перавозкі пасажыраў і грузаў. *З вокан вагона мы [дэлегаты] не бачылі ніводнай груза-вой машыны. ПЧ. Дзе-нідзе на іх [станцыях] стаіць пара-другая вагонаў. Там жа. // Колькасць груза ў вагоне. Гэта складае 2120 рэзаў (стоп.) паперы; лічачы ў сярэднім па 50 фунт. стапу, атрымаем 2650 пуд., г.э. каля трох вагонаў беларускіх выданьяў. ВСп, 91.*

Адз. Р. *вагона*: ПЧ. М. *вагоне*: СНБ, 338. Мн. Р. *вагонаў* (2): ВСп, 91; ПЧ.

ВАГОНЬ *гл.* АГОНЬ.

ВАДА (26) *ж.* **1.** Празрыстая, бясколерная вадкасць. *Вада з крыніц жывых хай зверам-людарэзам Атрутай будзе і сляпіць крываваы іх вочы. ПНд, 314. Эх, памыйся, мой дружок, Мылам ды вадою, А так складна, як у нас Першае другое.. Ш₂. // толькі мн. Курорт з мінеральнымі крыніцамі. ..[Антанта] тры месяцы таму назад выехала за граніцу на цёплыя воды лячыцца. Ан, 19.*

2. Водная прастора (ракі, мора). *Ад хваль, што шэпчацца так міла, Ты [брат-беларус] дойдзеш праўданькі усёй, Што рэчкі – гэта зямлі жылы, Вада ў іх – кроў зямлі тваёй. БрБ, б. Ціха і плаўна ў даль коцяцца воды Вольнага Нёмана, у цёмную даль, Толькі ў часе глухой непогоды З берагу Нёман не выйдзе амаль. Н. // Вобразн. Сіла, моц, магутнасць. Хочацца верыць, што зака-льшыцца беларускае мора і змые сваімі бурлівымі водамі з свай-го уладарства усе забабоны, ад якой бы “культуры” яны ў нас не панавалі. 3.*

3. Паводкаі, разводдзе. *...а тым часам – паглядзеце, якія пыш-ныя дубы растуць у Меничыне, асабліва на лагчынах, што залі-ваюцца ў разводзьдзе вадою.. ХБ, 29.*

♦**Набраць у губу вады** *гл.* набраць. **Пайсці з вадой** *гл.* пайсці. **У мутнай вадзе рыбу лавіць** *гл.* лавіць. **Утапіць у лыжцы вады**

гл. утапіць. **Як агонь і вада** гл. агонь.

Адз. Н. *вада* (3): БрБ, 6; ПНд, 314; СНБ. Р. *вады* (10): ВБЛ, 80 (3); К; Нз, 14; Т, 22, 32(4). В. *ваду* (2): Ан, 19; Т, 46. Т. *вадою* (3): ПН, 46; ХБ, 29; Ш₂; *вадой* (2): МД; Т, 50. М. *вадзе*: Тж, 16. Мн. Н. *воды* (2): Н (2). В. *воды*: Ан, 19. Т. *водамі*: З. М. *водах*: Дз, 128.

[ВАДАКАЧКА] ж. Збудаванне для перапампоўвання вады з вадаёмаў да месца прызначэння. [Спічыні]: *Я сам, стоячы на скверы, каля вадакачкі, бачыў, як вы [Мікіта] з іншымі цягалі рухомую маёмасць з кватэры таварышча Боршычка. Т, 60.*

Адз. Р. *вадакачкі*: Т, 60.

[ВАДАСПАД] м. Паток вады, што спадае са стромага ўступа. *Шумам задумным карэльскія сосны, Бурнай Вуоксы-ракі вадаспады Мірныя гутаркі ў зімы і вёсны Будуць з гудкамі вясці Ленінграда. Ф.*

Мн. Н. *вадаспады*: Ф.

ВАДЗІН гл. **АДЗІН**.

ВАДЗІЦА (2) ж. Ласк. да вада ў 1 знач. І запытаецца вадзіца, Як не пытаў ніхто ў жыццю: Чаму яе н'е чужаніца, Яе, кроў родную тваю [беларуса]? БрБ, 6. Звініць песня ў полі, звініць, Уторыць сярпу і касе, Бурліца вадзіца з крыніц, Купаецца сонца ў расе. ТП, 214.

Адз. Н. *вадзіца* (2): БрБ, 6; ТП, 214.

[ВАДЗІЦЦА] незак. Польшк. Сварыцца, спрачацца. [Мікіта]: *Межджу протчым, я з ім [Янкам] не вадзіўся, а толькі аб палітыцы паспрачаўся. Т, 22.*

Абв. пр. адз. м. *вадзіўся*: Т, 22.

[ВАДЗІЦЦА] незак.: **♦Як водзіцца** – як прынята, як звычайна бывае. *Як водзіцца пры добрым дэмакратычным парадку, пускаюцца ў дзело агітатары, каторыя стараюцца давесьці бацьком, што самая лепшая школа есьць тая, каторую ён, агітатар, расхвальвае. ДК.*

Абв. пр. адз. м. *вадзіўся*: Т, 22.

[ВАДЗІЦЬ] (4) незак. Узначальваць. *Варашылаў калісь войска Вадзіў у паходы, Интэрвентам, акупантам Не даваў праходу. НК.*

♦Вадзіць вечным следам – пастаянна суправаджаць. *Ой, вяду бяду, А бяда мяне водзіць вечным следам.. ВБ. Вадзіць гулі – завываць. Хто там стогне так на ўзьмежку, На капцы ў полі? Ці там вецер водзіць гулі Так на самагубе, – Бы сваё дзіця матуля, Песьціць ды галубе? Дз, 187. Рэй вадзіць – верхаводзіць. Нячысыцікі, ведзьмы рэй водзяць на ночы, “Забраны край” тузаюць так. ЗК, 42.*

Абв. цяп. адз. З ас. *водзіць* (2): ВБ; Дз, 187. Мн. З ас. *водзяць*: ЗК, 42. Пр. адз. м. *вадзіў*: НК.

[ВАЕННА-ПАВЕТРАНЫ] прым. Які мае адносіны да ваенных сіл у паветры. *..аглядалі ваенны аэрадром, дзе нас [дэлегатаў] сустрэў начальнік ваенна-паветраных сіл Чэхаславакіі генерал Файфр і дзе нам лётчыкі паказалі майстэрства пілатажа.* ПЧ.

Мн. Р. ваенна-паветраных: ПЧ.

ВАЕННЫ (15) прым. 1. Які мае адносіны да вайны. *Асабісты ваенны налог будзе выбірацца с тых, хто на якой колечы прычыне увольнены ад адбывання воінскай павіннасці..* ВН. Кліч “Зямля і воля працоўнаму люду!” сціхшы сягодня ў нашым краю праз варункі ваеннай завірухі, як бы адышоў на другі план, на апошні закутак. ЗС, 17. // Прызначаны для патрэб вайны. *..грамадзянства, павінна ешчэ так ці іначэй даваць грошы на ваенныя расходы.* ВН.

2. Які мае адносіны да арміі. *Хай бяруць з магазыноў толькі тые, хто напраўдзе не мае за што купіць, а сем’яніны яго на ваеннай службе.* ВС. *Бо толькі тое государство зможэ не дацца у крыўду або і перэмагчы свайго праціўніка, каторае ня толькі выставіць вялікую лічбу добра абучэнных ваеннаму дзелу салдат, але калі яно побач з гэтым мае за сабою сілу эаномічную.* ВН. Параўн. вайсковы.

Адз. м. Н. ваенны (2): АБ, 16; ВН. В. ваенны (2): ВН; ПЧ. ж. Н. ваенная: ВС. Р. ваеннай (3): БСУ, ГЖУ; ЗС, 17. Д. ваеннай: ВС. н. Д. ваеннаму: ВН. Мн. Н. ваенныя СНБ, 340. Р. ваенных: АБ, 16. В. ваенныя (3): БСУ; ВН (2).

[ВАЕНШЧЫНА] ж., зб. Агрэсіўныя ваенныя колы недружалюбных краін. *З пачуццём найвялікшага гневу я [Купала] прачытаў паведамленні ТАСС аб разбойнічым нападзе японскай ваешчыны на свяшчэнныя граніцы нашай радзімы.* ВГ.

Адз. Р. ваеншчыны: ВГ.

ВАЖНА (7) прысл. 1. Прысл. да важны ў 3 знач. *Як ачысілі ваякі Край ад ворага свой, Важна ехалі дадому, Як тых пчол буйных рой.* ПСД. *Дні за днямі, гады за гадамі йдуць важна, Йдуць суважна за зьменамі зьмены..* Ч, 323. Пц; ХБ, 28; Ш; ШБСЯ.

2. У знач. вык. Істотна. [Мікіта]: *Для нас адно важна: каб тавар куплялі, каб тавар не залежваўся.* Т, 34.

[ВАЖНАСЦЬ] ж. Значнасць. *Мы [людзі] жывём у такі час, калі амаль кожны дзень прыносіць падзеі вялікай палітычнай важнасці.* МП.

Адз. Р. важнасці: МП.

ВАЖНЕЙ прысл. Пар. ст. да важна. Галоўнай. [Мікіта]: *А важней за ўсё старэйцёся [Гануля] як найгусцей у нос [гаварыць].* Т, 22.

[ВАЖНЕЙШЫ] (4) прым. Пар. ст. да важны ў 1 знач. [Аленка]: *Ды, праўду кажучы, доўга ці коротка [чакаць вяселля] –*

гэта не важна. Але ў нас, цёткачка, важнейшая бяда. Т, 54. На аснове ўсіх нечуваных дасягненняў вырасла і адточваецца адзін з важнейшых сродкаў партыі ў барацьбе за сацыялізм – беларуская мова. ШБСЯ.

Адз. ж. Н. *важнейшая*: Т, 54. Мн. Н. *важнейшыя*: Т, 46. Р. *важнейшых*: ШБСЯ. В. *важнейшыя*: СНБ, 337.

ВАЖНЫ (13) *прым.* 1. Значны. На земствах ляжыць ешчэ іншы важны абавязак – гэта агранамічная і лекарская помач сельнам. ВС. Два дружкі – груган з ваўком Неяк раз сышліся, Важнай гутарцы ўдваём Важна адаліся.. Пц. // Уплывовы. [Гануля]: Гэта не госьць, а нейкі важны дырэктар. Т, 31. [Гарошка]: (хрысцячыся.) Што вы, свацейка?! Я – і такія важныя асобы... яшчэ з лаўкі звалюся з перапуду. Там жа, 27. // Выдатны. [Мікіта]: Та-а-к, гэта важныя вучоныя, Але мы не такія яшчэ пачынам, як будзе ў нас у Мінску, меджду протчым, універсытэт. Т, 27.

2. Паважны. *Першы* [склад] – муж вучоны, важны; *Носіць чын такі не кажны, Хоць па-просту на наш лік Ён ня больш як чараўнік.* Ш. // Паважаны. *Важны быў гэты народ, і паміж суседзямі меў ён добрую песню і праўдзівае паважанне.* Кз, 17.

3. Разм. Велічны. *Ні далёка, ні блізка, ні ў полі, ні ў лесе Важны ўносіўся хорам-сталіца..* Ч, 321.

4. У знач. наз. [Спічыні]: *Самае важнае, што не забыліся* [Мікіта] “за Буг”. Т, 49.

Адз. м. Н. *важны* (5): ВС; Кз, 17; Т, 31; Ч, 321; Ш. ж. Н. *важная* (2): ВМ, 72; СБНГ Д. *важнай*: Пц. н. Н. *важнае*: Т, 49. Мн. Н. *важныя* (3): Т, 23, 27(2). Д. *важным*: Т, 23.

[**ВАЖЫЦЦА**] *незак.* Разм. Намервацца. *І не важся* [чалавек] да сэрца ўздыхаці, Ласкі ждаць... Хоць крывёю, а сьмейся! См, 91. Заг. адз. 2 ас. *важся*: См, 91.

[**ВАЗІЦЦА**] *незак.* Разм. Важдатца. *Гаспадар з мяне* [Купалы] *выйшаў кепскі. Гаспадарку я не любіў, а вазіўся заўсёды з кніжкамі, за што часта даставалася мне ад бацькі.* А, 328.

Абв. пр. адз. м. *вазіўся*: А, 328.

[**ВАЗІЦЬ**] (4) *незак.* Дастаўляць, перамяшчаць што-н. транспартам. [Мікіта]: ..на службу і са службы *важу патрэбныя сабе офіцыяльныя, меджду протчым, паперы..* 45. [Аленка]: *Як татку, бывала, бяруць у абоз, дак ён заўсёды і кажа, што едзе акупантаў вывозіць. Але, бедны, возіць, возіць, ды ніяк вывезці не можа.* Там жа 54.

Абв. цяп. адз. I ас. *важу* (2): Т, 45(2). 3 ас. *возіць* (2): Т, 54(2).

[**ВАЗЮР**] м. Польск., разм. Рамізнік. [Янка]: *Раўнапраўе то раўнапраўе, але ж хіба яно вам* [Мікіту] *не загадвае быць штодзень за нейкага саматужнага вазюра?* Т, 45.

Адз. В. *вазюра*: Т, 45.

ВАЙНА (56) *ж.* Узброеная барацьба. *Ужо ад нейкага часу ў Францыі працуе паўмільёна людзей над адбудовай таго, што вайна разрушыла.* АБ, 16. *А наперадзе ўсіх едзе Наш Даніла з вайны, Шабля бліскае пры боку, Конь пад ім буланы.* ПСД.

Вайна і налогі. Вайна і самапомач. Хлопчык і лётчык на вайне.

• **Грамадзянская вайна** – узброеная класавая барацьба ўнутры дзяржавы. *Яшчэ ў годы грамадзянскай вайны Вы, Нікалай Іванавіч, нямала зрабілі для беларускага народа.* НКУС.

Адз. Н. *вайна* (19): АБ, 16; ВН (2); ВС (6); ЗС, 18; Пц; РКр (2); СНБ, 336(3), 337; СНБ; Т, 20. Р. *вайны* (15): АБ, 16; ВН; ВС; ГЖУ; ДД (3); ЕЯП; НКУС, ПСД; РКр (2); СНБ, 336, 340; ТП, 216. Д. *вайне* (2): ВН (2). В. *вайну* (10): АБ, 16; ВН; ЗС, 18; ПСД (2); РКр (3); Тж, 15(2). Т. *вайной* (8): АБ, 16; ВБ; ДЖ; 3; Х, 17; Нз, 14; НГ; УрП, 83. М. *вайне* (2): РКр; ХЛВ, 316.

[ВАЙСКОВЫ] (2) *прым.* Разм. *Тое, што ваенны ў 2 знач. Уваходзяць Гануля і Немец у вайсковай форме.* Т, 32. *Нават рэвалюцыя 1905 году не змагла адваяваць калі не нацыянальнага беларускага войска, то хоць бы тое, каб беларус адбываў вайсковую павіннасць у Беларусі.* БВ, 16.

Адз. ж. В. *вайсковую*: БВ, 16. М. *вайсковай*: Т, 32.

ВАЛАСЫ *гл.* **ВОЛАС**

[ВАЛАЧЫ] (3), **[ВАЛАЧЫЦЬ]** (2) і **[ВОЛОЧЫЦЬ]** *незак.* Разм. 1. *Насіць. За сабою валочыць [чараўнік] патухшыя душы, Разбаўляе дрыгву імі ў пушчы.* Ч, 325.

2. *Красці. Сотні лет песьцілі [беларусы] днямі і ночай Госьця на шыі Зьмея, што з пуняў скарбы валочэ, Скарбы чужыя.* Чж, 147. *Схову новую ладзь [брат], больш твае скуль прыпасы-б Не валок зводны зьмей і начніцы.* Ч, 323.

◊ **Валачыць пугы; волачыць ёрмы** – весці бязрадаснае, цяжкае жыццё. *Кліч пойдзе аб сходзе да хат, За тья капцы, рубяжы, Дзе пугы валочыць мой брат, Дзе значаць дарогу крыжы.* ТП, 217. *А топчуць [людзі] толькі ўсё той след. Волочуць ёрмы за сабою Ці ўбачыць корч, ці ўбачуць цьвет, Аднэю жалыцца слязою.* Кц, 195.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *валочыць* (2): ТП, 217; Ч, 325; *валочэ* (2): ЗК, 42; Чж, 147. Мн. 3 ас. *волочуць*: Кц, 195. Пр. адз. м. *валок*: Ч, 323.

[ВАЛІЦА] *незак.* Падаць. *Стуль [з хорама-сталіцы] выходзілі ветры – і шум падымалі, Туды з неба валіліся зоры.* Ч, 321.

Абв. пр. мн. *валіліся*: Ч, 321.

[ВАЛІЦЬ] *незак. перан.* Разм. *Размаўляць, гаварыць. Ен з начальствам знае дзела: Парасейку валіць сьмела; Ліжа,*

вийшаўшы за вёску, Ласку панскую папольску. УР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *валиць*: УР.

ВАЛЬГОТНЕЙ прысл. Руск. Пар. ст. да вальготна:

◊**Грудзям дышацца вальготней** гл. грудзі. Т, 37.

ВАЛЬЦ (5) м. Польшк. Вальс. Грае [Янка] вальца. Вальц з фігурамі, без шаржу, крыху пануры. Т, 29. [Дама]: Мусье беларус, не адмоўцеся, сыграйце нам вальца! Там жа, 52.

Адз. Н. вальц: Т, 29. В. вальца (3): Т, 29, 52(2). М. вальцы: Т, 29.

[**ВАЛЮТА**] (2) ж., зб. Groшы замежных краін. [Мікіта]: *Калі спаткаеце [Гануля] профэсара гэр Спічыні, то напамніце яму, што я ўжо яго чакаю на практычную лекцыю аратарскага мастацтва, вось толькі схаджу на мінутку на Койданаўскую вуліцу паслухаць, як там стаіць курс на валюту.* Т, 34. [Янка]: *Што ж гэта? па-вашаму [Мікіты] – гандаль на Койданаўскай біржы валютай – свабодная профэсія?* Там жа, 36.

Адз. В. валюту: Т, 34. Т. валютай: Т, 36.

[**ВАЛЯЦЦА**] (2) незак. Ляжаць у беспарадку, як папала. *На падлозе валяецца і сто і адна свежых газет.* Ан, 19. // *Ляжаць без утойку. Шоў [унук] цераз сад, дзе валялася ўволю На зямлі яблык.* Ун, 73.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *валяецца*: Ан, 19. Пр. адз. н. *валялася*: Ун, 73.

[**ВАНДРОЎНЫ**] прым. Які часта пераязджае з месца на месца. *Вучылі мяне [Купалу] пры дапамозе вандроўных настаўнікаў.* А, 328.

Мн. Р. *вандроўных*: А, 328.

[**ВАНТРОБА**] ж. перан. Душа. [Спічыні]: *Ужо я вам [Мікіту] казаў, што тэорыя аратарскага мастацтва не любіць, каб выкідалася перад аўдыторыяй тое, што ў вас напраўдзе накіпела на вантробе.* Т, 40.

Адз. М. *вантробе*: Т, 40.

ВАПОШНІ гл. **АПОШНІ**.

[**ВАРАЖБА**] ж. Адгаванне мінулага ці будучага. *..варажбіты-вешчунны, старцы мудрыя.. народу свайму за яго такую нястрыманую памאўлівасць нядобрыя варажбы выражалі.* Кз, 17.

Мн. В. *варожбы*: Кз, 17.

ВАРАЖБІТ (3) м. Той, хто займаецца варажбаю. *Паўстань з народу нашага, прарок, Праяваў бураломных варажбіт, І мудрым словам скінь з народу ўрок, Якім быў век праз ворагаў спавіт!* Пт.

Δ**Варажбіт-вяшчун**. Аўтарнымі слугамі багоў гэтых былі варажбіты-вешчунны – старцы мудрыя і ў справах божых кемкаць маючыя. Кз, 17. *..варажбіты-вешчунны.. старых толькі багоў трымаліся..* Там жа.

Адз. Н. *варажбіт*: Пт. Мн. Н. *варажбіты* (2): Кз, 17 (2).

[ВАРАЖНЕЧА] ж. Разм. *Тое, што варожасць. Дзеле чаго-ж тагды гутарка аб згодзе, аб політычнай лучнасці з Польшчай, калі ўсе робіцца на задор, на сварку, на калатню, варажнечу?*

Адз. В. *варажнечу*: ОШМ.

[ВАРАЖЫЦЦА] *незак. перан.* Абяцацца, прадказвацца. *Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вечер воблакі зганяў.* УрП, 47.

Абв. пр. адз. м. *варажыўся*: УрП, 47.

ВАРАЖЫЦЬ (3) *незак. перан.* Меркаваць, рабіць здагадкі. *Мы [беларусы] не будзем забягаць наперад у будучыну і варажыць, якімі шляхамі пойдзе гэта справа.* БВ, 17. *Стаім мы [беларусы] перад будучыняй нашай І ўсё варожым, сочым ейны ход...* Бч, 9.

Інф. *варажыць*(2) БВ, 17; Т, 21. Абв. цяп. мн. І ас. *варожым*: Бч, 9.

[ВАРАНЫ] прым. Чорны (пра масць каня). [Гарошка]: *Рынулі [казакі] усёй гурмай на конях праз ляжачы народ, а за імі прыстаў на сваёй вараной тройцы.* Т, 43.

Адз. ж. М. *вараной*: Т, 43.

ВАРОЖАСЦЬ ж. Непрыязныя, ненавісныя адносіны і дзеянні. *Адсюль варожасць да фашызма, да яго захопніцкіх мэтай.* ПЧ. *Параўн.* варажнеча.

Адз. Н. *варожасць*: ПЧ.

ВАРОЖНА прысл. Разм. *Варожа. А брат проць брата стаў варожна І памагае край раскрасці.* НГд, 8.

[ВАРОЖЫ] (3) прым. 1. Непрыязны, поўны варожасці, нянавісці. *З-пад пушчаў Палесся з-пад Нёмана, Сожа .. З-пад стыху са светам чужым і варожым Прыйшлі мы, Совецкай краіны сыны.* ПБН.

2. Непрыяцельскі. *Герой загінуў ад варожаі здрадніцкай рукі...* СК, 158. *Радзіму-краіну ўпрыгожыў [народ беларускі] садамі, Варожыя знічыў напасці.* ВВ, 263.

Адз. м. Т. *варожым*: ПБН. ж. Р. *варожаі*: СК, 158. Мн. В. *варожыя*: ВВ, 263.

ВАРОНА (3) ж. Заал. Птушка сямейства крумкачовых. *У параўн. Можцае сабе ўявіць: чалавек ходзіць за сахой, а следам за ім, як варона хаджу я [Купала] і слухаю.* ПС. *Мы [беларусы] у страху... дум крутня... разбежнасць... Без толку крыллем лопаем, як цьмы. О, так, як цьмы, як спуджаны вароны!..* Бч, 9.

◊*Хадзіць і варон страляць гл.* хадзіць.

Адз. Н. *варона*: ПС. Мн. Н. *вароны*: Бч, 9. В. *варон*: Т, 41.

[ВАРОТЫ] толькі мн.: ◊*Адчыняцца дзверы варот гл.* дзверы. Мн. Р. *варот*: ТП, 216.

ВАРОЧАЦЦА (8) *незак. Разм. Тое, што вяртацца. Гануля*

выходзіць і варочаецца, а з ёю Спічыні. Т, 31. Людзі варочаюцца да сваіх хат, а не знаходзяць іх, шукаюць сваіх гоняў, а не відаць.. АБ, 16.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *варочаецца* (3): Т, 25, 31, 32. Мн. 3 ас. *варочаюцца* (4): АБ, 16; Т, 22, 27, 50. Пр. мн. *варочаліся*: ЗС, 18.

[ВАРТА]¹ (6) ж. 1. Ахова. *Высытаў* [пан] *ягады, збіў, клікнуў варту, Хустачку здэёр мне* [маці] *і кофточку, злодзей.* Мц, 75. *Сонца нам смяецца, Нібы строіць жарты, Месячык святляны Служыць нам за варту.* ПТ, 206. *Параўн.* вартаванне.

2. Вартаванне, абавязкі па ахове чаго-н. [Янка]: *Дык вы, пане рэгістратар, маніліся пакінуць усе свае руска-ісціныя варты і ўцякаць з роднага гораду?* Т, 55.

◊**Стаяць на варце** гл. стаяць.

Адз. В. *варту* (2): Мц, 75; ПТ, 206. М. *варце* (3): Т, 21, 37; ШБСЯ. Мн. В. *варты*: Т, 55.

ВАРТА² (2) прысл.: ◊**І гаварыць ня варта** гл. гаварыць.

[ВАРТАВАННЕ] н. *Тое, што варта*¹ *ў 2 знач.* [Мікіта]: *Мы з вамі* [Спічыні] *высока трымаем свае сцягі: вы сцяг, меджду протчым, навучання, а я – сцяг, меджду протчым, вартаван- ня.* Т, 49.

Адз. Р. *вартавання*: Т, 49.

[ВАРТАВАЦЬ] (4) незак. Ахоўваць, сперагчы што-н. Я [Купа- ла] *вітаю.. нашу магутную Чырвоную армію, якая надзейна і пільна сталёвай аховай вартуе савецкія граніцы, вартуе нашу мірную працу.* ЖН. *Мы* [савецкія людзі] *чуйна вартуем савецкі фартост.* ПБН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вартуе* (2): ЖН (2). Мн. 1 ас. *вартуем* (2); ПБН (2).

[ВАРТАСЬЦЬ] (3) ж. 1. *Каштоўнасць. Так сама маніцца ўрад зрабіць новую перэацэнку зямлі і падвышыць, стасоўна да яе вартасьці, гасударственны пазямельны налог.* ВН.

2. *перан.* *Важнасць. У нашы ужо часы.. зьявілася на сьвет божы некалькі беларускіх гымнаў, такой ці іншай ідэёвай і мастаяцкай вартасьці.* СБНГ. *На вартасьці надрукаванага ў “Вестніке” беларускага матар’ялу затрымлівацца ня будзем, бо гэта ня ўходзіць у наша заданьне..* ВСп, 90.

Адз. Р. *вартасьці* (2): ВН; СБНГ. М. *вартасьці*: ВСп, 90.

[ВАРТЫ] (5) прым. 1. *Які заслугоўвае чаго-н. Ці ж можа паэт не адгукнуцца на іх* [папанінцаў] *радасны прыезд вершамі, вартымі гэтых вялікіх людзей?* МП. *Ці-ж ён* [беларус], *вякі ваюючы для славы і магутнасьці сваіх суседзяў, ня варт быў таго, каб адваяваць хоць крыху гэтай славы і магутнасьці для самога сябе, для свайго краю?* ДД.

2. Каштоўны. [Мікіта]: ..я збегаю чаго-небудзь куплю, бо пры новай сытуацыі і гэтыя грошы нічога варты не будуць. Т, 56.

Мн. Н. варты: АН, 19. Т. вартымі: МП. Кар. адз. м. Н. варт: ДД. н. Н. варты: Х. Мн. Н. варты: Т, 56.

ВАРУНКІ (9) толькі мн. Польшк. Абставіны, умовы. Успамінаюцца страшэнна цяжкія варункі працы на беларускай вызваленчай ніве ў часе панавання ў нашым краі расійска-царскага самаўласця. МІ, 17. А мы, беларусы, праўда, дзякуючы гістарычным і геаграфічным варункам нашай бацькаўшчыны, – мы нічога дагэтуль не змаглі зрабіць, каб мець сваё войска.. БВ, 16.

Н. варункі (2): МІ, 17; Тж, 15. Р. варункаў (2): ЗС, 17(2). Д. варункам: БВ, 16. В. варункі (2): БВ, 16; ЗС, 17. М. варунках (2): ВСп, 91; МІ, 17.

[ВАРУШЫЦА] незак. Шавяліцца. Іскрыстым, блескатным святлом, Заліты княжскіе святліцы, Дружына вольная кругом Сталоў дубовых варушыцца. Кц, 192.

Абв. цяп. адз. 3 ас. варушыцца: Кц, 192.

[ВАРШАВЯК] м. Польшк. Жыхар Варшавы. А каб давясці Думе, што тые каталікі-беларусы – гэта зусім не беларусы, а “чыстакроўныя” варшавякі, іх стараюцца падфарбаваць пад варшаўскі колер.. ВР.

Мн. Н. варшавякі: ВР.

[ВАРШАЎСКІ] (2) прым. Які належыць да Варшавы. ..іх [каталікоў-беларусаў] стараюцца падфарбаваць пад варшаўскі колер. ВР. Як чуму, ясным днём Выгнали прыблудаў, Свой ачысілі дом Ад варшаўскіх брудаў. ПД, 83.

Адз. м. В. варшаўскі: ВР. Мн. Р. варшаўскіх: ПД, 83.

[ВАРЫЦЬ] незак. перан. Рыхтаваць. Пятакоў і Радэк, Троцкі – ўся арава – Хлёбалі, зладзюгі, З адной міскі страву. Страву, што ім Гітлер варыў смачна, ласа.. МПв, 218.

Абв. пр. адз. м. варыў: МПв, 218.

[ВАРЫЯНТ] м. Спосаб. Было два выходы: разбурыць ДЗОТ разам з фашыстамі ці знішчыць фашыстаў разам з ДЗОТам. Выбралі першы варыянт. ПСП.

Адз. В. варыянт: ПСП.

[ВАР'ЯЦТВА] н. Безразважнасць, неразумны ўчынак. Чаму яны [людзі] з такой упартасцю дражняць народ і даводзяць яго да вар'яцтва, калі ён, страціўшы прытомнасць, хватая кій і пачынае біць усіх і кожнага, не разьбіраючы? ДК. Параўн. вар'яцыя.

Адз. Р. вар'яцтва: ДК.

[ВАР'ЯЦЫЯ] ж. Разм. Тое, што вар'яцтва. Антанта, прымаючы пад ўвагу, што захварэла на вар'яцыю ад дыпламацыі, тры месяцы таму назад выехала за граніцу на цёплыя воды

лячыцца. Ан, 19.

Адз. В. *вар'яцыю*: Ан, 19.

ВАСЕННІ гл. **АСЕННІ**.

ВАСІЛЁК (2) м. Валошка. [Янка]: *О, гэтакіх адных у нас многа, толькі ж яны не васількі, а праклятае зелле на нашай беднай зямлі!* Т, 20. // *У параўн. Ён жа [Мікіта] маё роднёнькае дзіцё, ды адзін, як той васілёк у жыце.* Т, 20.

Адз. Н. *васілёк*: Т, 20. Мн. Н. *васількі*: Т, 20.

[**ВАСКАВАНЫ**] прым. Нацёрты воскам. *Як чорная поліўка, ліліся яго [рэдактара] буйныя сьлёзы на васкаваную падлогу, каціліся за дзьверы на вуліцу.* ЧЧШ.

Адз. ж. В. *васкаваную*: ЧЧШ.

ВАСКРАШАЮЧЫ дзеепрым. незал. цяп. да *васкрасаць*. Разм. Які ўваскрасае. *Цяперашнія пабеды дзянікінаў, калчакоў, юдэнічаў над балышавікамі – гэта васкрашаючы труп расійскага самаўласця.* БВ, 17.

Адз. м. Н. *васкрашаючы*: БВ, 17.

ВАСТРОГ гл. **АСТРОГ**.

ВАЎКАЛАК (2) м. Міф. Пярэварацень. *Здаецца, сонца яе [песню] чула І прасты зьвер, і ваўкалак, Усіх, здаецца, ускалыхнула...* УрП, 47. *Цяное ля хат ваўкалак...* ЗК, 42.

Адз. Н. *ваўкалак* (2): ЗК, 42; УрП, 47.

[**ВАЎЧЫЦА**] ж. Самка ваўка. *Я [воўк] з ваўчыцай рву сцяно, Мяса тнём на клоку.* Пц. *Я [воўк] з ваўчыцай падыду, рэшты дагрызаю.* Там жа.

Адз. Т. *ваўчыцай* (2): Пц (2).

ВАЧАНЯТЫ толькі мн. Ласк. да вочы. *І ў Галінкі – дзіцяняткі Ад такой саворкі Ажно іскрацца вачаняткі, Нібы ў небе зоркі.* Вб, 237.

Мн. Н. *вачаняткі*: Вб, 237.

ВАШ (116) займ. прыналежны да вы. *Вы ўжо забылі, людзі здарэння, Дзе ваш прыпынак, – Вывелі ў гандаль славу, Сумленне – Праўду на рынак.* Чж, 147. *Вельмі паважаны Пане Рэдактар. Не адкажэце надрукаваць у Вашай газэце гэтых колькі слоў.* ЛР.

• **Ваша прэвасхадзіцельства** гл. прэвасхадзіцельства. **Ваша (таварыскае) родзіе** гл. родзіе. **Ваша таварыскасць** гл. таварыскасць. **Ваша таварыская міласць** гл. міласць. **Ваша чырвонае благародзіе** гл. благародзіе. **Ваша чырвонасць** гл. чырвонасць.

◊ **Да ваших услугаў** гл. услуга.

Адз. м. Н. *ваш* (13): Г, 17; Ж (3); Т, 19, 20, 28, 30, 37, 49, 52, 57; Чж, 147. Р. *вашага* (6): Т, 36, 42, 48, 49(2), 52. Д. *вашаму*: Т, 29. В. *ваш* (4): Г, 17; Пв; Т, 48, 55. Т. *вашым*: НКУС. М. *вашым*

(2): Т, 39, 47. ж. Н. *ваша* (15): Р; Т, 22(2), 44, 51, 52, 55, 56, 60(3); 62(2); Тж, 16; УрП, 50. Р. *вашай* (7): ПВ; Т, 21, 23, 36, 40, 43, 46, 48; *вашэй*: Т, 26. Д. *вашай*: Т, 60. В. *вашу* (6): БВ, 17; Г, 17; СНБ; Т, 48, 55; Чж, 147. Т. *вашай* (2): Т, 50, 56. М. *вашай* (4): АЛ; ЛР; Т, 39; Тж, 16. н. Н. *ваша* (14): Т, 21(2), 22, 32(2), 33(2), 50, 52, 56, 59, 60(2), 62; *вашэ*: Тж, 16. Р. *вашага*: Т, 51. Д. *вашаму* (2): Т, 51, 56; *вашэму*: Т, 47. В. *ваша* (2): 3; МПв, 219. Т. *вашым* (2): Т, 26, 38. Мн. Н. *вашы* (19): ВБЛ, 81; Ж; РКП; ССА, 294; Т, 21, 27, 36, 38, 42, 45, 47, 48(2), 52, 60, 61; Тж, 15, 16; УрП, 52. Р. *вашых* (3): Т, 51, 60; УрП, 52. Д. *вашым* (4): Ж; Т, 23(2); Чж, 146. В. *вашы* (2): Г, 17; Тж, 16; *вашыя*: МПв, 219. Т. *вашымі*: Т, 29.

ВАШАРОДЗІЕ н. Уст., разм. Ваша благароддзе (пачцівы зварот). [Мікіта]: *Каго я бачу, меджду протчым... Вашародзіе, прымеце пакорны прывет!* Т, 37.

Адз. Н. *вашародзіе*: Т, 37.

[ВАЮЮЧЫ]¹ дзеепрым. незал. цяп. да ваяваць у 1 знач. *Мы [беларусы] гэты рахунак пашлём усім ваяваўшым і ваюючым на нашай зямлі народам..* АБ, 16.

Мн. Д. *ваюючым*: АВ, 16.

ВАЮЮЧЫ² дзеепрысл. да ваяваць у 1 знач. *Ці ж ён [народ], вякі ваюючы для славы і магутнасці сваіх суседзяў, ня варт быў таго, каб адваяваць хоць крыху гэтай славы і магутнасці для самога сябе, для свайго краю?* ДД.

[ВАЯВАЎШЫ] дзеепрым. незал. пр. да ваяваць у 1 знач. *Мы [беларусы] гэты рахунак пашлём усім ваяваўшым і ваюючым на нашай зямлі народам..* АБ, 16.

Мн. Д. *ваяваўшым*: АБ, 16.

ВАЯВАЦЬ (11) і разм. **ВАЯВАЦІ** (4) незак. 1. *Весці вайну. Армія гэта складалася з беларусаў, але ваяваць ёй загадвалі не за Беларусь, а за Расію.* БВ, 16. *А цяпер вы [пань] ўсе – і з Захаду, і з Усходу – усе кідаеце аблудны кліч на староны, што вы ваявалі за вызваленне нявольнікаў, за самаазначэнне народаў...* Тж, 16. // *Прымаць удзел у вайне. Гэй, паехаў сын Даніла Ваяваць на вайну, Ад нападу, ад няволі Бараніць старану.* ПСД. *Едзе Янка ў поле, Едзе ваяваці, А дзяўчына, як маліна, Выйшла праваджаці.* ЕЯП.

2. *неран.* Змагацца; дамагацца ажыццяўлення чаго-н. *За сваю незалежнасць шмат малых народаў ваявала ці то словамі, ці сталлю.* НДН, 18.

Інф. *ваяваць* (3): БВ, 16(2); ПСД; *ваяваці* (4): БЗ; ВБ; ЕЯП; ПСД. Абв. цяп. адз. 3 ас. *ваюе*: РКП. Мн. 1 ас. *ваюем*: БЗ. 2 ас. *ваюеце*: Тж, 15. 3 ас. *ваююць*: ВН. Пр. адз. м. *ваяваў*: ЕЯП. н. *ваявала*: НДН, 18. Мн. *ваявалі* (2): ПСД; Тж, 16.

ВАЯКА (9) і **ВАЯК** (3) м. *Разм. Воін. Кожны ведаць павінен сваё дзела: ваяка – вайну, а гаспадар – гаспадарку.* РКр. *Паўстань з народу нашага, ваяк, І волатам на вогненным кані Народ аграблены – бы з торб жабрак – За бацькаўшчыну павядзі ў агні!* Пт. // *Пагардл.* Той, хто не апраўдвае званне воіна, байца. *Няўжо настолькі коратка памяць японскіх ваяк, што яны забылі ўрокі 1921–1922 гг.* ВГ.

ДВаяка-дэпутат: *Дый штось зблытала нагайка, Цягнуць к уласцяям Налівайку. Праатакол ідзе на хвата, На ваяку-дэпутата.* НД.

Адз. Н. *ваяк* (3): ВБ; Пт (2); *ваяка* (2): РКр (2). В. *ваяку*: НД. Т. *ваякам*: ВБ. Мн. Н. *ваякі* (3): БЗ; ВБ; ПСД. Р. *ваяк* (2): ВГ; РКр.

ВБРЭВ прысл. *Польск.* Насуперак. [Заходні вучоны]: *(запісваючы)..вбрэв гісторычным, географічным, этнографічным, лінгвістычным і дыялектным баданьнем і розправам вшэчпольскім, ойчызнэн свон бялорусіны называён Бялорусь.* Т, 26.

ВДЗЕНЧНЫ прым. *Польск.* *Тое, што ўдзячны.* [Заходні вучоны]: *Незмерне пану вдзенчны естэм.* Т, 27.

Адз. м. Н. *вдзенчны*: Т, 27.

[ВЕДА] (2) ж. **1.** *Польск.* Веданне. [Мікіта]: *у гандлёва-прамысловых справах .. вымагаецца ад прадаўца пэўнай веды ў пазнанні душы купляючага і яго грамадскага і сацыяльнага становішча.* Т, 34.

2. *Спец.* Навука. *На шчасце, на радасці ўзлёт Збуцвелы разваліцца тын, Адчыняцца дзверы варот Да працы, да веды вышынь.* ТП, 216.

Адз. Р. *веды* (2): Т, 34; ТП, 216.

[ВЕДЫ] толькі мн. *Звесткі аб чым-н. Зірнуць толькі на дзесяткі тысяч школ, дзе беларускія дзеці пазнаюць веды ў сваёй роднай мове..* ШБСЯ.

Мн. В. *веды*: ШБСЯ.

ВЕДАМА гл. **ВЯДОМА.**

ВЕДАЦЬ (67) незак. **1.** Мець уяўленне пра што-н. *Кожны ведаць павінен сваё дзела: ваяка – вайну, а гаспадар – гаспадарку.* РКр. *Я [Купала] ведаю, знаю старонку такую, Спавітую ў вечны туман, Пад цёмнымі зоркамі днюе, начуе, Ляжыць на кургане курган.* ЗК, 42. *Параўн.* *знаць у 1 знач.*

2. Мець веды, навыкі. *Высокая ступень культуры ўласціва ўсім ім [пісьменнікам], шмат хто з іх ведае 3–4 мовы.* ПЧ. *Па праўдзе кажучы, паступіўшы ў гэтае вучылішча, я [Купала] ведаў больш, чым патрабавалася праграмай.* А, 328. *Параўн.* *знаць у 2 знач.*

3. Быць знаёмым з кім-н. [Мікіта]: *І не дзядзька, і не Мікіта, і не Зносак, а тут жыве.. колежскі рэгістратар Нікіцій Зносі-*

лов. [Аленка] Я... я не ведаю... Т, 25. *Беларускі народ не першы год ведае доблеснага сталінца, вернага сына нашай партыі т. Ежова.* НКУС. *Параўн. значь у 3 знач.*

4. Усведамляць, уяўляць; разумець. Сама [бабка] ведае, што хвора, Што баляць ёй грудзі. Аддыхала-б лепей дома, Чымся пхнуцца ў людзі. Вб, 237. Мы [людзі] ведаем, што вайна, якая-б яна не была, патрабуе шмат ахвяр, шмат высілкаў маральных і матэр'яльных.. ВС.

5. Адчуваць, перажываць; зазнаваць. Будзе сабе сам народ гаспадарыць, Вызыску чорнага ведаць не будзе. Ф. Параўн. значь у 4 знач.

6. У знач. *пабочн.* [Дама]: А ведаеце, мусье Зносілов, бяду гэту можна лёгка паправіць. Т, 51.

♦**Чамярыца яго ведае** гл. чамярыца.

Інф. *ведаць* (6): ВМР; РКр; Т, 29, 46; Ф; ХЛБ. Абв. цяп. адз. І ас. *ведаю* (14): Ан, 18, 19; ГВУ; ЗК, 42; Т, 19, 24, 25, 29, 30(3), 31, 41, 46. 2 ас. *ведаеш* (2): Бч, 9; Вб, 237. 3 ас. *ведае* (13): Ан, 18; АБ, 16; АЛ; Вб, 237; ВНЗ; ДК; НКУС; ПБН; ПЧ (2); Т, 44, 61; ХБ, 27. Мн. І ас. *ведаем* (3): ВС (2); СНБ, 340. 2 ас. *ведаеце* (9): Ан, 18(2); Т, 25, 30, 36, 41(2), 42, 51. 3 ас. *ведаюць* (4): ВМР; ЗС, 17, 18; Т, 54. Пр. адз. м. *ведаў* (8): А, 328; ДД; Кз, 17; СЧ; Т, 20, 24; Ч, 322(2). ж. *ведала*: ВР. Мн. *ведалі* (4): АЛ; Кз, 17; Т, 22; УПУВ. Заг. адз. 2 ас. *ведай*: РКр. Мн. 2 ас. *ведайце* (2): НДп, 229; СК, 158.

ВЕДАЮЧЫ (7) *дзеенрысл.* да ведаць у І знач. *Шостую вясну ўжо ён [мужык] сее так безнадзейна, ня ведаючы – хто яго сяўбу жаць будзе.* ДД. *Гібнулі [беларусы] не ведаючы, за што і за каго гібнуць.* БВ, 16. ВМР; Т, 50, 59; ХБ, 30(2).

[ВЕДЗА] ж. *Польск.* Веды, навука. [Заходні вучоны]: *Для взбогацэння нашэй ведзы польскай потшэбнэ сон ешчэ нектурэ шчэгулы о нібы вашым краю.* Т, 47.

Адз. Р. *ведзы*: Т, 47.

[ВЕДЗЬМА] (4) ж. *Міф.* Злая чараўніца. Нячысцікі, ведзьмы рэй водзяць па ночы, “Забраны край” тузаюць так. ЗК, 42. *Грамавік на грудзёх яго [чараўніка] гібелі піша, Ведзьмы шпчуць аб соладкіх рэчах.* Ч, 325.

ДВедзьма-крыўда: Станем к змаганьню мы з ведзьмаю-крыўдай Дружна, адважна, плячо ў плячо.. Г, 17. **Ведзьма-чараўніца:** *Папаяць крыламі жутка Кажаны, начніцы, Як-бы суд спраўлялі тутка Ведзьмы-чараўніцы.* Дз, 191.

Адз. Т. *ведзьмаю*: Г, 17. Мн. Н. *ведзьмы* (3): Дз, 191; ЗК, 42; Ч, 325.

ВЕЖА (2) ж. Высокае і вузкае збудаванне. *Месца дзеі – кусок Катадральнага пляца, ..бліжэй ад Койданаўскай вуліцы,*

з відам насупраць – вежа з гадзіннікам. Т, 33. На беларускае ідзеш [Новы Год] поле, На акрываўленыя межы, Дзе закаванай дрэмле воля, Дзе звоне звон хаўтурны з вежы. НГд, 8.

Адз. Н. вежа: Т, 33. Р. вежы: НГд, 8.

[ВЕЗЦІ] (3) *незак.* 1. Перамяшчаць што-н. пры дапамозе транспартных сродкаў. Ён [Даніла] вязе ўсім падарункі.. ПСД. [Мікіта]: *Значыцца, выгандляваў цішком, каб ніхто не бачыў, тое-сёе з гэтай контрабанды на якую-сякую панчохоу ці шарпэтку, палажыў сабе.. на воз і вязі сабе ў сваёй каламажцы.* Т, 46.

2. *У безас. знач. Руск. Тое, што шанцаваць. А дзяўчына, міла сэрцу, Правяла [Данілу] за сяло. І дала на памяць персцень, Каб у бойках вязло.* ПСД.

Абв. цяп. адз. 3 ас. вязе: ПСД. Пр. адз. н. вязло: ПСД. Заг. адз. 2 ас. вязі: Т, 46.

ВЕЙ м.: **ΔВей-вечер:** *Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вечер воблакі зганяў.* УрП, 47.

Адз. м. Н. вей: УрП, 47.

ВЕК (40) м. 1. Стагоддзе. *Урэшце, забабон у наш ХХ ты век аплявау паскуднай сьлінай увесь культурны сьвет, кінуўшы яму у вочы процэс Бэйліса.* 3. *Паўстань з народу нашага, пясняр, Былых і будучых вякоў баян.. Пт. Параўн. адвек.*

2. *Жыццё, перыяд існавання чаго-, каго-н. Шчаслівыя наблізіцца век, І над чалавекам ужо Не будзе стаяць чалавек Гадзюкаю, п'яўкай, смаўжом.* ТП, 216. *Брат другі яе [судзьбіны] мудрыя выслухаў рэчы: – Ня туды цэлы век пёрся здуру.. Ч, 323. // Узрост. Гэнрых Мотавіч Спічыні – Мікітавы настаўнік, сярэдняга веку, бараду і вусы голіць.* Т, 19.

3. *Эпоха. Плывуць таварыш Кіраў і таварыш Сталін, Прад імі даль Зямлі Совецкай і вякоў.* СК, 158.

4. *У знач. прысл. Заўсёды, вечна. Свяціся-ж ты, сонца, ў маё век аконца!* ТП, 213. *Будзеш векі жыці, Зямелька саветаў, На расадць, на шчасце Працоўнаму свету.* МПв, 220.

◊**Ад века да века; ад векаў** – ўсё жыццё, вечна. *А народ жыць будзе, песня жыці будзе, Пакуль свет жыць будзе – ад века да века.* ПСС, 231. *Гібне памрока душыўша ад векаў, Сонца і зоры к сабе сьвет завуць...* Г, 17. **Ад вякоў; спакон веку** – з самага даўняга часу, спрадвеку. *Шукаем, як сляпыя, не згубіўшы Таго свайго, што наша ад вякоў.* Бч, 9. *Кідае [забабон] балотам на усё сьвятое, спакон веку жывучае, з малаком матчыным упоенае.* 3. **Век-да-веку** – усё жыццё, да апошніх дзён жыцця. *Негданай доляй, воляй у яго [народа] ваконца Глядзець будзе век-да-веку Сталінскае сонца.* ЗЯЗ, 90. **Вечныя векі** – заўсёды. *Жыві і красуйся [Сталін] нам [народу] вечныя векі, Як вечна плывуць*

жыватворныя рэкі! СС, 303. **На (увесь) век (вякі)** – назаўсёды, на доўгі час. У плуг запрог [брат] свайго браточка На век, да сканання, А мяне [маці] асенней ночкай Выгнаў на бадзянне. Дз, 190. З жалейкай кожны хай сваю Не расстаяцца на ўвесь век, Заве і верай і надзеяй Сялязы і ўцеху з-пад павек. УрП, 49. **Праз вякі** – бязмежна доўга, на працягу доўгага часу. Здарма ж двуглавы твой [Русі] арол Праз векі ў кіпцюрох трымаў Мільёны ўбогіх хат і сёл, Рабоў мільёны?.. АПЖ. Як-жа можа беларускі народ хліцца да Польшчы, калі ён бачыць у ёй таго самага пана, каторы праз вякі здзекаўся з яго і проці каторага ён падняў паўстаньне у часе рэвалюцыі. ОШМ. **Спакон веку** – спрадвеку. Кідае [забабон] балотам на ўсе сьвятое, спакон веку жывучае, з малаком матчыным упоенае.. З. **У вяках** – а) заўсёды. ..цябе, моладзь, у вяках будучь успамінаць добрым і чутым словам. ЖН; б) ніколі. Зазяла ўрачыстае сьвята народаў, якога ў вяках не бывала. ВВ, 282.

Адз. Н. век (2): ЗЯЗ, 90; ТП, 216. Р. веку (3): З, ЗЯЗ, 90; Т, 19; века (2): ПСС, 231(2). В. век (11): Б, 18; В; ВБ; ВЧ; Д, 73; Дз, 190; З; Пт; ТП, 213; УрП, 49; Ч, 323. Мн. Н. векі (2): СС, 303(2); вякі: ТП, 216. Р. вякоў (6): АПЖ; Бч, 9; БСУ; НК; Пт; СК, 158; векаў: Г, 17. В. вякі (6): АПЖ; ДД; ОШМ (2); СБ; УПУВ; векі (3): Г, 17; МПв, 220; СЗГ, 252. Т. вякамі: ВВ, 263. М. вяках (2): ВВ, 282; ЖН.

ВЕКАВЕЧНА прысл. да векавечны. Векавечна ў руцэ адной сонца трымала [судзьбіна], Пяруны ў другой руцэ мела.. Ч, 322.

[ВЕКАВЕЧНЫ] (6) прым. Спрадвечны. *Герайчная барацьба лепшых сыноў рабочага класа падарвала ўстоі самаўладства, устоі векавечнай цемры, няволі. ДЖ. ..справа вызвалення Беларусі сягне на такую вышыню, на якую наша бацькаўшчына заслужыла сваім векавечным паднявольлем. СНБ.*

Адз. м. Р. векавечнага: СМ. ж. Р. векавечнай: ДЖ. В. векавечную (3): БСУ; ПЛП; Тж, 15. н. Т. векавечным: СНБ.

[ВЕКАПОМНЫ] (5) і разм. **[ВЕКПОМНЫ]** прым. Незабыўны. *Пройдуць годы, падраснуць сыны і ўнукі нашы і спытаюць тады нас: “Што зрабілі вы ў той бурны і векапомны час для свайго краю?”* БС. *Канстытуцыі векпомнай Слова залатое Напісаў [Сталін] нам добрым сэрцам, Дбалаю рукою. НК.*

Адз. м. В. векапомны: БС. Т. векапомны: ПЛП. ж. Р. векпомнай: НК. В. векапомную: АЛ. Мн. В. векапомныя: СНБ, 336. Кар. мн. Н. векапомны: Дз, 192.

[ВЕЛІЗАРНЫ] (2) і **[ВЯЛІЗАРНЫ]** прым. 1. Даўжэзны, вялікі. *..якія пышныя дубы растуць у Менишчыне, асабліва на лагчынах, што заліваюцца ў разводзьдзе вадою, – якія ліпы, якія вялізарныя бярэзіны! ХБ, 29.*

2. перан. Значны, велічны. *Рэформа правапіса.. з'яўляецца велізарным правільным і своечасовым актам барацьбы за культуру беларускай мовы.. ШБСЯ. Рэформа правапіса, праведзеная пастановай СНК БССР ад 26 жніўня 1933 г., мае велізарнае палітычнае і гістарычнае значэнне. Там жа.*

Адз. м. Т. велізарным: ШБСЯ. н. В. велізарнае: ШБСЯ. Мн. Н. велізарныя: ХБ, 29.

[**ВЕЛІКАРУСКІ**] прым. *Высок. Тое, што рускі ў I знач. Усходні вучоны – носіць велікарускую вопратку – “падзеўку”, “касаваротку” і доўгія боты, барада калматая. Т, 19.*

Адз. ж. В. велікарускую: Т, 29.

[**ВЕЛІКІЙ**] прым. *Руск. Тое, што вялікі ў I знач. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік) Природа в Русском Северо-Западном крае велика і обільна.. Т, 47.*

Кар. адз. ж. Н. веліка: Т, 47.

ВЕЛІКОЛЕПНО прысл. *Руск. Вельмі добра, цудоўна. [Усходні вучоны]: (таксама запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным); Родной язык – обичэрусскій, веліколенно ўсовершенствованный, но с большой примесью непонятных слов. Т, 26.*

[**ВЕЛЬКІ**] прым. *Польск. Тое, што вялікі ў I знач. [Заходні вучоны]: (запісваючы ў нататкі, голасна): Мова ойчыста – огульно-польска, незвычайнае удасконалёна, ено з велькон домешкон незрозумялых слув. Т, 26.*

Адз. н. Т. велькон: Т, 26.

[**ВЕЛІЧ**] (2) ж. 1. *Незвычайная сіла. ..я [Купала] .. ня змог.. ўразумець і усьвядоміць усю веліч і гістарычную нямінучасьць пролетарскае рэвалюцыі.. АЛ.*

2. *Велічнасць. У размаху і велічы соцыялістычнага будаўніцтва ўся грандыёзная ленінская сутнасць нацыянальнай палітыкі нашай партыі. ШБСЯ.*

Адз. В. веліч: АЛ. М. велічы: ШБСЯ.

ВЕЛЬМІ (54) прысл. *Надта, надзвычайна, дужа. [Наста]: Вельмі цікава з вамі [Янкам] пазнаёміцца! Т, 23. Але адказ на яго [пытанне] вельмі просты. ЗС, 18. Параўн. бардзо, весьма, очень. А, 328 (2); Ан, 19; АЛ; ВН; ВР; ВСП; 89(2), 90, 91(2); ВЧ; ДК; ЗС, 18; ЛР; ОШМ; ПЧ (2); СБНГ (2); СНБ, 337; СЧ; Т, 20, 21, 22(2), 26, 28(3), 29, 30(2), 35, 36, 37, 38, 40(3), 44, 49(2), 51, 52, 56(2); УП; ХБ, 27, 29, 30(2); ЦСБ.*

[**ВЕНІК**] м. Звязаны пучок галінак для падмятання падлогі.

♦**Як мыш пад жорсткім венікам** – з усіх бакоў. *Заціснуты, задушаны як мышы, Пад жорсткім венікам, з усіх бакоў. Шукаем, як сляпыя не згубіўшы, таго свайго, што наша ад вякоў. Бч, 9.*

Адз. Т. венікам: Бч, 9.

[ВЕНСКІ] прым.: •**Венскае крэсла** – прадмет мэблі асобай вытворчасці, формы. *Справа ў належным месцы стол, у іншых мясцох – пара малых столікаў, на адных з іх грамафон, крэслы венскія і мяккія плюшавыя.* Т, 19.

Мн. Н. венскія: Т, 19.

ВЕНЦЭЙ прысл. *Пар. ст. да вёско. Падрабязней. [Заходні вучоны]: А чы не можэце, пане бялорусін, поінфармоваць венцэй шчэгулово о тэм вашым “далей”?* Т, 39.

ВЕРА (25) ж. 1. Упэўненасць у чым-н., у здзяйсненні, ажыццяўленні чаго-н. *У самую гушчу Чэхаславацкага народу пранікла і глыбока ўмацавалася вера і надзея на Совецкі Саюз як на адзіны аплот міру. ПЧ. Гэтыя арміі ўжо змагаюцца за незалежнасць сваіх дзяржаў, змагаюцца стойка і з верай у лепшую будучыню.* БВ, 16.

2. Перакананне. *Вера ў нашых продкаў была трохі іншая, як цяперака, бо не аднаго бога мелі, а некалькі.. Кз, 17. Праўду сказаць, я [Купала] і да гэтага не быў вельмі рэлігійным, але гэты цынічны торг ксяндза канчаткова выбіў з мяне рэшткі веры. А, 328. // Рэлігійнае вучэнне; веравызнанне. Гэту думку мае і закон, каторы кажэ навучаць дзяцей іх веры ў роднай мове. ВР. А давалі [усемагутныя дзяржавы], гвалтам накідалі ім [падняволеным народам] свае так званыя “культуры”, пры помачы якіх душылі ў падняволеных народаў іх нацыянальныя асаблівасці, іх веру, праўду... НДН, 18.*

◇**Даць веры** гл. даць.

Адз. Н. *вера* (15): ЕЛ; Кз, 17; ПЧ; УрП, 50, 51. Р. *веры* (10): А, 328; ВР (2); Г, 17; Кз, 17(3); Кц, 197; НДп, 229; Ч, 323. В. *веру* (3): ДД; НДН, 18; УрП, 51. Т. *верай* (5): БВ, 16; ПЛП (2); СЧ; УрП, 49. М. *веры*: Кз, 17. Мн. Н. *веры*: 3.

[ВЕРАБЕЙ] м. *Заал. Невялікая птушка атрада вераб’іных. Адны кажучь, што гэта [Антанта] наравісты конь, другія кажучь, што гэта пудзіла на вераб’ёў, трэція – што гэта аркестра.. Ан, 18.*

Мн. В. *вераб’ёў*: Ан, 18.

ВЕРАКСІНЫ мн. *Агульн. да Вераксін. ..кс. Мацеевіч і яго таварышы – гэта такіе-ж заядлыя ворагі беларушчыны, як Юрашкевічы, Вераксіны і Замыслоўскі.. ВР.*

Мн. Н. *Вераксіны*: ВР.

ВЕРАС (2) м. *Кустовая расліна сямейства верасовых. Шумяць аб іх [героях] долі кашлатыя хвоі, Ды верас ружовы іх славіць паход. ПБН. Цярэбіць стальнаю сякерай Прыблуднік нашыя лясы, Ў свае цянёты вабіць зьвера, Сьвятыя топча верасы. УрП, 48.*

Адз. Н. *верас*: ПБН. Мн. В. *верасы*: УрП, 48.

ВЕРАСЕНЬ (6) м. Дзевяты месяц года. *Верасень месяц абходзіў палеткі, Птушкі не пелі, не квакалі жабы, Вялі, пасохишы, пад вокнамі кветкі, Дружна капалі з раллі бульбу бабы.* ВМ, 72. *Ліпень, жнівень і верасень я* [С. Меч] *пражыў у Меншчыне, на базе Сьвіслачы...* ХБ, 28.

Верасень *месяц...*

Адз. Н. *верасень* (3): ВМ, 72(2); ХБ, 29. Р. *верасья*: ХБ, 29. В. *верасень* (2): ХБ, 28, 29.

ВЕРАЧЫ *дзеерприсл.* да *верыць* у І знач. *Яны* [бежанцы] *з абозам на усход цяклі, Сузор'ямі апошні мерачы свой шлях, У прадчуванні, але йшчэ ня верачы, ані, Што гэта ўжо сапраўды эпільг дасяг, Што ўжо няма каму тут спадчынныя іскі Цяпер чыніць..* ВБЛ, 80.

[ВЕРАШЧАКА] *ж.* Рэдкая мучная страва з мясам, каўбасой і рознымі прыправамі. *Частаваціца будзем* [заходнія і ўсходнія беларусы] *разам з кожным новым годам Верашчакаю калгаснай І калгасным мёдам.* ТЗУ, 293.

Адз. Т. *верашчакаю*: ТЗУ, 293.

ВЕРНЫ (12) *прым.* Непахісны, адданы. *Зьвярнуўся так да незнаемца Прыбочнік верны Пяруна.* УрП, 51. *Над калыскай з бегам ночак Песьні роднай не жалей, Каб, як вырасьце сыночак, Верным вечна ён быў ей.* М, 19.

Адз. м. Н. *верны* (5): НКУС; Т, 32; Чж, 146; УрП, 47, 51. Р. *вернага* (3): НКУС (2); УрП, 49. Т. *верным*: М, 19. *ж.* Т. *вернай*: НД. Мн. Н. *верные* (2): БСУ; Кц, 196.

ВЕРТАЦЦА *гл.* **ВЯРТАЦЦА.**

[ВЕРХ] (4) м.: *♦Браць (узяць) верх* *гл.* браць.

Адз. В. *верх* (4): БВ, 16; Кц, 193; ПН, 47; СнБ.

[ВЕРХНІ] *прым.* Які надзяваецца зверху на што-н. *Уваходзяць Госці ў парваных верхніх вопратках, якія Мікіта знімае і выносіць у другі пакой.* Т, 24.

Мн. М. *верхніх*: Т, 24.

ВЕРШ (15) м. Мастацкі рытмізаваны твор. *Далей гэты самы кампазытар напісаў музыку да верша Каганца: "О, Божа, спасе наш!" і так сама часта нашы сьпевакі называюць гэта гымнам.* СБНГ. *На літаратурную ніву я* [Купала] *ўступіў у 1905 г., надрукаваўшы свой першы верш "Мужык".* АЛ.

Адз. Н. *верш* (2): СЧ (2). Р. *верша* (3): СБНГ (3). В. *верш* (3): АЛ; СЧ (2). Мн. Н. *вершы*: ЖН. Р. *вершаў* (3): ВСп, 90; СБНГ (2). В. *вершы*: МП. Т. *вершамі*: МП. М. *вершах*: ХБ, 27.

ВЕРЫЦЬ (13) *незак.* 1. Быць перакананым, упэўненым у чым-н. *Я* [Купала] *вітаю цябе, моладзь, у гэты небывалы*

росквіт нашай долі, і веру, што ты яшчэ сягнеш туды, куды думка чалавечая не здагадвалася сягнуць.. ЖН. *Вераць* [людзі] а шчыра, што рана ці позна, – з Захаду голас іх трапіць да Ўсходу. ВМ, 72. // Лічыць каго-н. здольным здзейсніць надзеі, спадзяванні. Гэтак далей жыць ня можна, і мы [беларусы] верым, што польскі урад мае дзяржаўны розум і парупіцца зрабіць усё, што вымагае ад яго дзяржаўная мудрасьць.. ОШМ.

2. Прымаць за праўду, лічыць адпаведным рэчаіснасці што-н. *Калішніе лезунгі.. пайлі ў няпамяць, а калі яшчэ дзе-не-дзе і зьвіняць яны, то толькі, як байкі для простых людзей, як абяцанкі, якім ужо ніхто ня верыць. СНБ. Хочацца верыць, што закальшанца беларускае мора і змые сваімі бурлівымі водамі з свайго уладарства усе забабоны..* 3.

3. Давяраць каму-н. Я [Купала] веру вам [Жыдам], хоць чорнай гразьжо ўсюды Плюе вам цар і раб, стары і малады. Ж. *Калі гэтаго дружна зажадаюць два мільёны беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца свайго; калі-ж будуць спаць і верыць розным баламутням, іх заключуць тые груганы, каторыя ў нас за час сну народнага вельмі распладзіліся!* ВР.

Інф. *верыць* (4): ВР; 3; ПЛП; СНБ. Абв. цяп. адз. I ас. *веру* (2): Ж; ЖН. 3 ас. *верыць* (3): ВС; ЗС, 18; СНБ. Мн. I ас. *верым*: ОШМ. 3 ас. *вераць*: ВМ, 72. Пр. мн. *верылі*: Б, 18. Заг. мн. 2 ас. *верце*: ПЛП.

ВЕСЕЛА (2) прысл. да вясёлы ў I знач. *Яшчэ хачу [Купала] сказаць словамі Іосіфа Вісарыёнавіча: радасна жыць, весела жыць, весела працаваць.* ЖН (2).

[ВЕСЕЛІЕ] н. Руск. *Вesялосць.* [Поп]: *I прышэд я с німі [гасцямі], дабы аднім веселіем возвеселіцца з вамі; чадо мое, рэгістратор!* Т, 51.

Адз. Т. *веселіем*: Т, 51.

ВЕСНА гл. **ВЯСНА.**

[ВЕСНІЦЫ] толькі мн. Вароты ў двор. *Бо не зачынялі нашы пращурсы весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным госцем падарожным..* Кз, 17.

Мн. Р. *весніцаў*: Кз, 17.

ВЕСТКА (5) жс. Паведамленне. *Кароценькая вестка, адтрыманая намі ўчора з Варшавы,.. павінна збудзіць у кожнага беларуса.. вялікае задавальненне і святачную радасць.* БСУ. *З далёку і з блізка далетаюць да нас і добрыя і блягія весткі аб вялікіх бітвах, аб змаганьнях мільёнаў ваяк.* РКр. *Параўн. вeсць, вeсьць.*

Адз. Н. *вестка*: БСУ. В. *вестку*: БВ, 17. Мн. Н. *весткі*: РКр. В. *весткі* (2): Т, 23, 24.

ВЕСЦІ (21), **ВЯСЬЦІ** (2) і **ВЯСЦІ** незак. 1. Накіроўваць чый-н. рух. [Янка]: *Мушу хутчэй вас [Гарошку і Аленку] адгэтуль*

вєсці. Т, 39. У куды ж і к чаму вєдзяце вы сядзюдняшню гісторыю, усе антанты, проці-антанты і вам падобныя? Тж, 15. // Прымушаць ісці з сабой. [Начальнік]: Помніце, як летась вялі мяне ў палон, а я ад вас [Мікіты] спрытна ўцёк. Т, 60. // Ісці на чале, узначальваць. Няхай жыве Комуністычны інтэрнацыянал, гэты адзіны загартаваны правадыр, які вядзе чалавецтва да новага сьветлага радаснага жыцьця. АЛ. На зьдзек прадажныя прарокі І на гніцьцё у царстве цьмы Вядуць аплучаныя тоўпы Пад стогны вечныя турмы. РС, 40.

2. Мець пэўны напрамак, быць шляхам куды-н. *Выбіраў жаўнер Трэцію сьєжаньку, Гэй, гэі, гэі, трэцію сьєжаньку! Бо вяла яна У родну межаньку. ББ.*

3. Рабіць, выконваць, ажыццяўляць, падтрымліваць што-н. [Мікіта]: *На ўсе бакі вядзе [Наста] шырокае знаёмства. Т, 23.*

Ой, вяду бяду...

♦**Вєсці бяду** – бедаваць, жыць гаротна. *Ой вяду бяду, А бяда мяне Водзіць вечным следам.. ВБ. Вєсці род* – лічыць сябе нашчадкам каго-н. *З накорай зьвєсіўшы галовы Стаіць народ, маўчыць народ: Сказаць аўтарнік мусіць слова, Ня дарма з неба вядзе род. УрП, 49. Вєсці торг* – таргавачца. *Рынкам жывога тавару няслава Край увесь зрабіла, загнала на ўбой, Дзе ўжо лет сотні Масква і Варшава Торг гругановы вядуць між сабой. Н. Вєсці ў грэх* – прымушаць саграшыць. [Гануля]: *А бадай вы пакіслі, мае дзеткі! І старую ў грэх вєдзіце. Давайце лепей аб чым іншым пагамонім. Т, 54. Вясьці бясєду* – вєсяліцца. *А покуль поўнач не прыйшла, Вясьці бясєду будзем далей; Засядзьце [духі] ўсе кругом стала, Хай зазьвініць віно ў крыштале. Кц, 196. На крыж вєсці* – караць. *Бо так – не купіўшы – не след на крыж вєсці. Гатовы сказаць, што вы ўкралі... Р.*

Інф. *вєсці* (2): Р; Т, 39; *вясьці* (2): Кц, 196; СП; *вясці*: Ф. Абв. цяп. адз. І ас. *вяду*: ВБ. 3 ас. *вядзе* (6): АЛ; ВР; ВСп, 91; Т, 22, 23; УрП, 49. Мн. 2 ас. *вєдзяце*: Тж, 15; *вєдзіце*: Т, 54. 3 ас. *вядуць* (4): Кц, 193; Н; РС, 40; УрП, 48. Пр. адз. ж. *вяла* (2): ББ; Ч, 322. н. *вяло*: АЛ. Мн. *вялі* (3); ПСп; Т, 60; Ч, 322.

[**ВЕСЦІСЯ**] *незак. Ажыццяўляцца, праводзіцца. Сельская гаспадарка ў Чэхаславакіі вядзецца прымітыўна. ПЧ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вядзецца*: ПЧ.

[**ВЕСЦЬ**] (2) і [**ВЕСЬЦЬ**] *ж. Руск. Тое, што вестка. Так я [бацька] гібеў, а знікуль яснай вєсці, Горкае гора і ў будні, і ў свята.. Бц, 74. Прашу [князь] паклікаці ганцоў І мєйсца даці ім па чэсьці. Ад нашых стоптаных капцоў Якія нам прыносяць вєсьці? Кц, 193.*

Адз. Р. *вєсці*: Бц, 74. В. *вєсць*: БрБ, 6. Мн. В. *вєсьці*: Кц, 193.

ВЕСЯЛЕЙ (4) прысл. *Пар. ст. да весела. Край, дзе жыццё я [Нёман] сваё пачынаю, Шмат весьлей прыглядаўся на свет, Песні і казкі інакшыя баў, Шчасце цвіло ў ім, як макавы цвет.* Н. [Поп]: *Ой, часы, часы! Весьлей жылі нашы бацькі.* Т, 28, Т, 19, 57.

[ВЕСЯЛІЦА] *незак.* Весела праводзіць час, забаўляцца. *Людзі ходзяць, веселяцца, Ё думках іхніх свята, А на вуснах іх імёны Слаўных кандыдатаў.* НК.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *веселяцца.* НК.

[ВЕСЬ] (2) займ. **1.** *Тое, што ўвесь у 1 знач.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). Пры опросе абарыгенаў Северо-Западнага края о процяжэніі занімаемой імі цяррыторыі выяўнілось, што таковая вклучает в себе всю облаць Мінской Брэхалкі да ешчо далей...* Т, 39.

2. *Тое, што ўвесь у 2 знач.* [Поп]: *Разверзіся врата адовы і сам анціхрыст со своім сонмом святой Русью завладоша, ежэлі созерцаць всё творымое ныне.* Т, 28.

Адз. ж. В. *всю;* Т, 39. н. В. *всё;* Т, 28.

ВЕСЬМА прысл. *Руск. Тое, што вельмі.* [Усходні вучоны]: *Весьма вам [Мікіту] благодарэн!* Т, 27.

[ВЕТВЬ] ж. *Руск. Від, разнавіднасць.* [Усходні вучоны]: *(так-сама запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Народность ныне распадается на две родовыя ветві: племя – беларусы і племя – тожэ-белорусы, ісходзяшчэе от рэнегатов і дзегенратов.* Т, 26.

Мн. В. *ветві;* Т, 26.

ВЕТРЫК (2) м. *Ласк. да вецер. ..цёплы паўднявы ветрык чуць шастаў лісьцём яблын.* ХБ, 29. *Быў з ёй [маці] добрым вясёлы ветрык – Загасіў, як сьвечку яе.* ВБЛ, 82.

Адз. Н. *ветрык* (2): ВБЛ, 82; ХБ, 29.

ВЕЦЕР (32) м. **1.** *Паветраная плынь. Грозна рэхі Пахілі на пушчах, на лясох, Аж сьціхлі птушчыныя сьмехі, Аж вецер сьцішыцца ня мог.* УрП, 49. *Стогнуць ветрам калыханы Ліпы ды бярозы, А ноч сее скрозь туманы Золь, слату, як сьлёзы.* Дз, 191.

2. *перан.* Думкі. *Я [Нёман] іх [людзей] не ваблю сваю ўжо красай: Вецер інакшы ім дзьме ў галаве..* Н.

ДВей-вецер гл. *вей.*

♠ **Ветру не дагнаці** – працаваць хутка. *Чые звоняць звонка косы На мурожнай сенажаці? Хто йдзе першым у пракосах Што ветру не дагнаці?* СА, 180. **Веяць нядобрым ветрам** гл. *веяць.* **Як вецер** – хутка. [Гануля]: *(гледзячы ў вакно). Нікога не відаць, толькі мамзэль Наста панеслася, як вецер.* Т, 59.

Адз. Н. *вецер* (22): Бч, 9; ВБЛ, 81(3), 82(4); ВГ; ВМ, 72; Дз, 187; Н; ПТ, 206; СД; Т, 59; Тж, 16; ГП, 213; УрП, 47, 49, 51; ХБ, 29; ХЛБ.

Р. ветру (2): СА, 180; СНБ. Т. ветрам (2): БрБ, 6; Дз, 191. Мн. Н. ветры: Ч, 321; вятры: ВБЛ, 80. Р. вятроу: АР; ветрау: УрП, 50. Д. ветрам: Ч, 323. Т. ветрамі: ЗК, 43.

[ВЕЦЬВЕ] н., зб. Разм. Вецце. Ляглі нязгледжаныя далі (Як сокал бачыць мог я усё), Пустыні вецьвем замахалі, Паляны множылі жыцьцё. УрП, 46.

Адз. Т. вецьвем: УрП, 46.

[ВЕЦЬВІСТЫ] прым. да вецьве. Гудзеў, каціўся зvon вячовы, Тужліва бор-лес пацінаў, Ля цёмнай вецьвістай дубровы Народ зьбіраўся і чакаў. УрП, 47.

Адз. ж. Р. вецьвістай: УрП, 47.

[ВЕЧА] (2) н. Гіст. Сход для вырашэння грамадскіх і дзяржаўных спраў. З вольнай дружынаю князь на пасадзе Вольнаму люду законы пісаў; Слухалі князя, а князь што не ўладзіў – Слухаў, што веча яму зvon казаў. Н. Як на веча сход зывалі [бацькі] І тварылі свой закон, Як жылі ды панавалі, Покі ўпалі у палон. М, 20.

Адз. Р. веча: Н. В. веча: М, 20.

ВЕЧАВЫ (2) і разм. **ВЯЧОВЫ** (2) прым. Які адносіцца да веча. Не гудзе ў павазе Голас вечаваы, Не шукаюць князі Славы і бітвы. МД. Гудзеў, каціўся зvon вячовы, Тужліва бор-лес пацінаў. УрП, 47.

Адз. м. Н. вечаваы: МД; вячовы (2): УрП, 47(2). В. вечаваы: ПНд, 314.

ВЕЧАР (10) м. Час сутак ад канца дня да надыходу ночы. А потым настаў ціхі, залаты вечар, такі вечар, што каб я [С. Меч] мог, я спыніў-бы яго ды зрабіў яго бясконцым. ХБ, 29. Позняя восень. Цюдоўна. Пад вечар. Т, 33. // Вечарынка. [Дама]: У мяне з'явілася цудоўная ідэя: той вечар у вас [Мікіты] на імянінах, перад выхадам немцаў, такое мілае ўраджанне пакінуў, што я вельмі была б ішчаслівай, каб сягоння яго паўтарыць. Т, 51.

♦**Добры вечар!** – прывітальныя словы пры сустрэчы. [Наста]: Добры вечар! Добры вечар, мусье Нікіці! Т, 41. [Наста]: Добры вечар! Як жывы-здоровы? Там жа, 23.

Адз. Н. вечар (6): Т, 23, 41(2), 51; ХБ, 29(2). Р. вечава: Т, 19; вечава: Т, 51. В. вечар (2): Т, 33; ХБ, 29.

[ВЕЧАРЫНКА] ж. Вячэрняя гулянка з музыкай і танцамі. Ой, сяброўка з вечарынкi, Нам з табою ня дружыць, – Радасць, гора мы дзялілі, А любоў не падзяліць. ВБЛ, 82.

Адз. Р. вечарынкi: ВБЛ, 82.

ВЕЧНА (13) прysl. да вечны ў І знач. Ночка ці дзень, ці марозы ці спекі, – Вечна ў ярме, у паднявольнай рабоце. Д, 73. Вайна вечна трываць ня будзе, вернуцца нашы браты і сыны дамоў. РКр.

БС; БСУ; Г, 17; ЗС, 18; Кц, 196; М, 19; НГд, 8; ПЛП; СБНГ;

СС, 303; Т, 35.

ВЕЧНАСЬЦЬ ж. Працяг часу без пачатку і канца. У параўн. *А трэці быў раб, і цар І слаб, і дуж ва ўсякім дзеле, Як вечнасьць, молад быў і стар; Меў гусьлі – на грудзях вісели.* Кц, 194. *Параўн.* бячасьсе.

Адз. Н. *вечнасьць*: Кц, 194.

ВЕЧНЫ (24) прым. 1. Які існуе заўсёды без пачатку і канца (у часе). *Ах, скарэй-бы дзень вечны, ці вечная цьма! Яна згубіць мяне, бессанлівая ноч!* БН, 93. *..пойдем далее свайм хоць цярыстым, але святляным шляхам.. і з верай і надзеяй к таму вечнаму сонцу праўды і справядлівасці для ўсіх і для кожнага паасобку..* ПЛП. // *Пажыццёвы.* *..калі ня хочам быць вечнымі рабамі, – павінны пакінуць мы [беларусы] блажую прывычку думаць, што нехта прыдзе і выратуе нас з нашай бяды, з нашай няволі.* БС. // *Пастаянны.* *Я ведаю, знаю старонку такую, Спавітую ў вечны туман, Пад цёмнымі зорамі днюе, начуе, Ляжыць на кургане курган.* ЗК, 42. *Дзе вечная пустка была, Там горад паўстаў і расце..* ТП, 215.

2. перан. Які не перастае існаваць. *Але і жандармы і бальшавіцкія “чрэзвычайкі” не завядуць на зямлі вечнага парадку і ладу..* СНБ. *Дзяўчына, кветкамі абсып курган вялікі, А песню вечную зляжы, пясняр-паэт.* СК, 158.

• **Вечны пакой** гл. пакой. **Вечная цьма** гл. цьма.

♦ **Вадзіць вечным следам** гл. вадзіць. **Вечныя векі** гл. век.

Адз. м. Н. *вечны* (3): Бч, 10; БН, 93; Т, 20. Р. *вечнага*: СНБ. Д. *вечнаму*: ПЛП. В. *вечны* (2): ЗК, 42; ТП, 217. Т. *вечным* (3): БСУ; ВБ; МІ, 17. ж. Н. *вечная* (2): БН, 93; ТП, 215. Р. *вечнай*: Пр. В. *вечную*: СК, 158. н. В. *вечнае*: СЧ. Мн. Н. *вечныя* (2): СС, 303 (2). Р. *вечных* (2): Г, 16; Кр, 77. В. *вечныя* (3): РС (2); Т, 42. Т. *вечнымі* (2): БВ, 16; БС.

[ВЕШАЛКА] ж. Разм. Раздзявальня, гардэроб. [Гануля]: *Я мыла людзям бялізну, а ён [муж] прыстроіўся ў акружным судзе: быў там пры вешалках і кур'ерам.* Т, 20.

Мн. М. *вешалках*: Т, 20.

[ВЕШАЦЕЛЬ] м.: **ΔМураўёвы-вешацелі** гл. Мураўёвы.

Мн. Р. *вешацеляў*: Т, 49.

[ВЕШАЦЬ] незак. Караць смерцю праз павешанне. *Таварышы!* Я [Купала] *пачаў пісаць у гады, калі царат вешаў на слупах рэвалюцыйных рабочых, калі сялянства бунтавала па вёсках.* ЖН.

Абв. пр. адз. м. *вешаў*: ЖН.

ВЕШЧЫ прым. Уст. Мудры, прарочы. [Янка]: *..для мяне яна [чыстая інтэлігенцыя] – “Варшавске смецце, гразь Масквы”, як сказаў вешчы Шаўчэнка.* Т, 38.

Адз. м. Н. *вешчы*: Т, 38.

[**ВЕШЧЭСТВЕННЫ**] *прым. Руск.* • **Вешчэственнае даказательства** *гл. даказальства*.

Мн. В. *вешчэственыя*: Т, 62.

[**ВЕЯНІЕ**] *н. Руск.* Уплыў, уздзеянне чаго-н. [Усходні вучоны]: (*запісваючы ў нататнік*): *..благодара врэдным клімацічэскім веяніям с Запада поіменованное морэ утонуло в Пінском болоце*. Т, 47. *Параўн.* вплыв.

Мн. Д. *веяніям*: Т, 47.

[**ВЕЯЦЬ**] (6) *незак. 1.* Дзьмуць. *Гутарка важная ходзіць па хаце, Вецер за хатаю вее і вее*. ВМ, 72.

2. *перан.* Распаўсюджвацца, перадавацца. *Гаруе там [у Заходняй Беларусі] брат наш, гібее пад панам, – Жакхівасцю вее з Заходняй зямлі*. ПБН. *Зірнуць-жа на годы, на час мой мінулы, На край, адкуль веяла цемрай, трывогай, Дзе люд катавалі ўраз-брод ці агулам, Дзе блукала крыўда ўтаптанай дарогай*. ТП, 214.

♦**Веяць нядобрым ветрам** – прыносіць благія вясці. *З цябе [незнаёмца] нядобры вецер вее, Па трупах ты, відаць, ішоў, Скажы нам [людзям], хто цябе асьмеліў Да нашых збліжыцца каўшоў?* УрП, 51. **Душу ад цела веяць** – забіваць, знішчаць. [Янка]: *Тут калісь, – як сказана ў нашай песні аб паходзе Ігара, – продкаў нашых галовы снапамі на таку слаіся, душу ім ад цела веялі, а чырвоныя берагі Нямігі не зернем былі пасеяны, а касцямі гэных жа продкаў нашых*. Т, 35.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вее* (4): ВМ, 72(2); ПБН; УрП, 51. Пр. адз. н. *веяла*: ТП, 214. Мн. *веялі*: Т, 35.

ВЁСКА (40) *жс. 1.* Сельскае паселішча. *Доўга ці каротка Ваяваў наш Янка, Ажно ў вёску ён дарожкай Прэцця, як маланка*. ЕЯП. *Навакола далёка-далёка расьцілаецца раўніна, ціхая, вабкая, укрытая нівамі, лясамі і беларускімі вёскамі...* ХБ, 29.

2. Сельская мясцовасць. [Янка]: *На маю думку, найлепей пакуль што ехаць на вёску і там прывучаць да навукі людзей..* Т, 30. *Сягодня ў нас твораўца армія, ..ствараюцца па гарадох, мястэчках і вёсках беларускія нацыянальныя камітэты..* МІ, 17. // *Жыхары вёскі. Мы жывём і будзем жыць, бо з намі і беларуская вёска*. МІ, 17. *Мусім лучыцца ў гурткі і гэтакім манерам закупаваць збожжэ для цэлай вёскі там, дзе яго ёсьць лішніца*. ВС.

♦**Вузкашнурная вёска** – аднабаковая забудова вёскі. *А тыя беззямельныя земляробы, а тыя малазямельныя, вузкашнурныя вёскі і сялібы, – што яны?* ЗС, 18.

Адз. Н. *вёска* (3): МІ, 17; Нз, 14; Т, 37. Р. *вёскі* (12): АЛ; АПЖ; БСУ (2); ВС; ЖН; 3; Нз, 14; ПСп; СНБ, 339; Т, 23, 48. В. *вёску* (11): ЕЯП; ЛПК; Мц, 75; Т, 20, 21, 30(4), 57; УР, 215. М. *вёсцы* (4): МІ, 17;

ПЧ; СЧ; Т, 21. Мн. Н. *вёскі* (2): ВВ, 263; ЗС, 18. Р. *вёсак* (2): АБ, 16; ПСД. Т. *вёскамі* (2): УП; ХБ, 29. М. *вёсках* (4): ВС; ЖН; МІ, 17; УП.

[ВЗБОГАЦЭНЕ] *н. Польск. Узбагачэнне. [Заходні вучоны]: (да Янкі). Для взбогацэня нашэй ведзы польскей потшэбнэ сон ешчэ нектурэ шчэгулы о нібы вашым краю. Т, 47.*

Адз. Р. *взбогацэня*: Т, 47.

[ВЗГЛЕНД] *м. Польск. Разуменне. [Заходні вучоны]: (запісваючы уперамежку з Усходнім). Цо сень тычы граніц політычных краю, то възлендэм іх у месцовэй людності швэжпольскей пишэдставене бардзо не яснэ. Т, 47.*

Адз. Т. *взглендэм*: Т, 47.

ВІВАТ (4) *м. Лац. Брава, няхай жыве. [Галасы]: Хай жывуць [немцы]! Віват! Ура! Т, 28. [Мікіта]: Мітынг – гэта тое з вушамі таварыства, дзе араторыць буду я, а слухаць будуць яны [людзі], і крычаць будуць: віват, рэгістратар Зносілов!.. Там жа, 41, Т, 28(2).*

[ВІД] (4) *м. Тое, што адкрываецца перад вачамі. Месца дзеі – кусок Катадральнага пляца, .. з відам насупроць – вежа з гадзіннікам. Т, 33.*

ЎЗ віду; на від – знешне. *Рухне старое, хоць крэпкае з віду, Яснае, вольнае створым жыцьцё. Г, 17. Але вось з захаду, з-за бору, На від ня мал і не вялік У чужаземецкім уборы Брыдзе-йдзе нейкі чараўнік. УрП, 51. Рабіць від гл. рабіць.*

Адз. Р. *віду*: Г, 17. В. *від* (2): Т, 34; УрП, 51. Т. *відам*: Т, 33.

ВІДАВОЧНА *прысл. Ясна, бяспрэчна. Паколькі даўно ўстаноўлена, што самая ўдасканаленая спадніца без адпаведных ног не здольна да руху ці якой-небудзь іншай дзейнасці, было відавочна, што гэта фрыцы. ПСп.*

ВІДАЦЬ (12) *і разм. ВІДАЦІ незак. 1. У знач. вык. Можна бачыць, разгледзець. Людзі варочаюцца да сваіх хат, а не знаходзяць іх, шукаюць сваіх гоняў, а іх не відаць.. АБ, 16. [Гануля]: Нікога не відаць, толькі мамзэль Наста панеслася, як вецер. Т, 59. Параўн. відна.*

2. У знач. пабочн. Напэўна. Рэдактар паглядзеў, пакруціў галавой і нічога не сказаў. Відаць, спадабаў. Ан, 18. Ох, відаці вельмі хочэцца Пурышкевичам, Дубровинцам Ковы новые кавачь, И зноў турмы напэўняць... ВЧ.

ЎЯк відаць – напэўна, відавочна. *Ўлетку, як відаць, будзе суд. ПДз. [Янка]: А вы [Мікіта] гэта забяспечанне пачалі, як відаць, ад патакі? Т, 55.*

Інф. *відаць* (12): Ан, 18; АБ, 16; ВБЛ, 81; Кз, 17; ПДз; СЧ; Т, 26, 35, 45, 55, 59; УрП, 51; *відаці*: ВЧ.

[ВІДЗЕЦЬ] (3) *незак. Руск. Тое, што бачыць у 4 знач. Другі*

[ганец] за першым князю сказ I княжне скажэ міласьцівай: Я абышоў іх тройчы раз I відзеў, што яны [людзі] ўсе жывы. Кц, 194–195. I трэці [ганец] князю гэтакі сказ I княжне скажэ міласьцівай: Я абышоў іх тройчы I відзеў, што яны [людзі] ўсе жывы. Там жа, 195.

Абв. пр. адз. м. відзеў (3): Кц, 194; 195(2).

[ВІДМА] н. Польск. Здань, прывід. Атплацілі роднай матцэ Княжэняты-дзеці: Відмай кінулі бадзяца, Сіратой гібеці. Дз, 191.

Адз. Т. відмай: Дз, 191.

ВІДНА (2) безас. Тое, што відаць у I знач. Відна што ніўка – маці тутка чалавеку! Відна з густых коп сена, што .. там цьвіцець дастатак, праўда і парадак. ХБ, 28.

[ВІДНЕЙШЫ] прым. Пар. ст. да відны. Найбольш вядомы. ..прыняў [Купала] самы блізкі ўдзел у контррэвалюцыйнай рабоце віднейшых беларускіх нацыянал-дэмократаў.. АЛ.

Мн. Р. віднейшых: АЛ.

[ВІДНЫ] (2) прым. 1. У знач. наз. Пра што-н. светлае. А сваяк і чужак строіць петлі і сеці, Аплятае ўсё віднае ночай.. Ч, 321.

2. У знач. вык. Бачны. А толькі ўсё той самы лад: З вачэй не зняты йшчэ павязкі, Ці йдуць [людзі] у перад, ці назад, Відны сьлёзы цямрычнай ласкі. Кц, 194.

Адз. н. В. віднае: Ч, 321. Кар. мн. Н. відны: Кц, 194.

[ВІЗЫТА] (3) ж. Польск. Афіцыйнае наведванне каго-н. [Мікіта]: ..а цяперака, як збольшага рангі і клясы абшліфаваліся, вось яны, гэтыя мае госці, і складаюць нам першым візыту. Т, 22. [Дама]: Ілічылі сваім абавязкам, мусьце рэгістратар, злажыць вам першаму сваю першую на прыездзе сюды візыту. Там жа, 51.

Адз. В. візыту (2): Т, 22, 51. Мн. Н. візыты: СНБ.

[ВІЛЕНСКІ] (6) прым. Які адносіцца да Вільні. Так першая мая [Купалы] кніжка – “Жалейка” была канфіскавана двойчы: пецербургскай цензурай і віленскім генерал-губернатарам. ГВУ. I паліліся ізноў на віленскім каркаломным бруку гаротныя сьлёзы кракадылевы. ЧЧШ.

Адз. м. Р. віленскага. У. Т. віленскім: ГВУ. М. віленскім: ЧЧШ, Мн. Р. віленскіх (3): СНБ, 339; У; ЧЧШ.

ВІЛЫ (2) толькі мн. Ручная сельскагаспадарчая прылада. Жалейкі, дуды красавалі – Прылады свойскія музык, – Цаны і вілы ў высь сягалі, Як быў абшар далёк, вялік. УрП, 47. Тапор завостраны заблыскаў, Грымнулі вілы і цаны. Там жа, 52.

Н. вілы (2): УрП, 47, 52.

[ВІЛЬГОТНЫ] прым. Насычаны вільгацю, мокры. Граб зусім звычайнае дрэва ў лясах, гдзе мясцовасць больш вільготная, а хто бачыў яго пад Масквою? ХБ, 29.

Адз. ж. Н. *вільготная*: ХБ, 29.

[ВІЛЯЦЬ] *незак. перан. Разм.* Ухіяльца ад прамога адказу. – *Хэ-хэ – віляе ён [расійскі чыноўнік] трымаючы за пазухай камень расійскага самаўласця: мы – “рускіе дэмакраты” заўсёды стаялі і стаім за раўнапраўе ўсіх народаў.* 3.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *віляе*: 3.

ВІНА (2) *ж.* 1. Павіннасць. [Мікіта]: *Сучаснае рэволюцыйнае забурэнне ..падкасіла і эканомічныя падваліны дабрабыту рускай інтэлігенцыі, так што калі і скромная вячэра, то не на маёй персональнай віне.* Т, 28.

2. Прычына. [Гануля]: *А ўсе віна ў тым, што мой Мікітка вучыўся, але, мабыць, – не давучыўся, і вышла з яго ні богу свечка, ні чорту качарга.* Т, 57.

Адз. Н. *віна*: Т, 57. М. *віне*: Т, 28.

[ВІНАВАТЫ] (2) *прым.* Які з’яўляецца віноўнікам. *З кійком жабрачым так мы [беларусы], паўналеткі, Брыдзём, паўзём у свет – скрозь неўпапад. І прысягаем, клічам Бога ў сведкі, Што мы – не мы, што нехта вінават... Бч, 9. // У знач. наз. Яны [бальшавікі] пачалі шукаць вінаватых, разумеецца, Як заўсёды не там, дзе трэба. СНБ, 340. Параўн. вінны ў 2 знач.*

Мн. Р. *вінаватых*: СНБ, 340. Кар. адз. н. Н. *вінават*: Бч, 9.

[ВІННЫ]¹ (3) *прым. Разм. 1.* Які правініўся ў чым-н. *І гітлераўскім бандам, фашыстоўскім крывапійцам Нядоўга катаваць народ ні ў чым не вінны.. ПНд, 314.*

2. *Тое, што вінаваты. Меў [мужык] хату, меў поле; – прыйшлі і забралі... Сам вінен: не ўмеў пільнаваці. Р. [Мікіта]: Меджду протчым, гэр Спічныні таму не вінен, што нападзілі сабе людзі языкоў, як тая трусіха трусянят .. Т, 48.*

Адз. м. В. *вінны*: ПНд, 314. Кар. адз. м. Н. *вінен* (2): Р; Т, 48.

[ВІННЫ]² *прым.* Прызначаны для віна. [Мікіта]: *Так яно і ёсць: самая натуральная амброзія знамянітай тутэйшай фірмы – а ля самагонка, дастаўленая мне з вінных складаў “Піліп і К°”.* Т, 28.

Мн. Р. *вінных*: Т, 28.

ВІНО (3) *н.* Алкагольны напітак. *Засядзьце ўсе [госці] кругом стала, Хай зазвініць віно ў крыштале. Кц, 196. Бярэ [князь] коўш соладка віна, П’е за дружыцу маладую. Там жа, 193.*

Адз. Н. *віно* (2): Кц, 192, 196. Р. *віна*: Кц, 193.

ВІНШАВАЦА (2) *незак.* Вітацца. [Наста]: *Можаце вішавацца, панове! З пэўных крыніц я напэўна даведалася, што ўжо “нашы” занялі Менск. Т, 49. [Мікіта]: Жадаю, каб і праз год мы [Янка і Мікіта] ў гэтай кватэры вішаваліся. Там жа, 21.*

Інф. *вішавацца*: Т, 49. Абв. пр. мн. *вішаваліся*: Т, 21.

ВІНШАВАЦЬ (5) *незак.* Вітаць каго-н. з выпадку радаснай

падзеі. [Янка]: *Дык слухайце ўважліва, цёткачка, рыхтуйцеся вішшаваць: Я, настаўнік, Янка Здольнік...* [Аленка]: *І я, настаўніца Аленка Гарошчышка...* [Янка]: *Узялі ды паміж сабой пажаніліся.* Т, 53. [Спічыні]: *Вішшую [Мікіту]! вішшую! Зусім добра. Поступ у навуцы вялікі.* Там жа, 49.

Інф. *вішшаваць*: Т, 53. Абв. цяп. адз. І ас. *вішшую* (4): Т, 49(2), 54; ЦСБ.

ВІР (2) м. Кругавы, лейкападобны рух вады. *Паклон аддаў вам [бальшавікам] азіят, За ім Еўропы жыхары Шлі к вам праз морскія віры...* ПВ. // *Глыбокая яма ў рацэ, дзе віруе вада. Агні, аганькі, дзе зірнеш, – Не страшны канавы і вір...* ТП, 215.

Адз. Н. *вір*: ТП, 215. Мн. В. *віры*: ПВ.

[ВІРТУОЗНЫ] прым. З умелым, майстэрскім выкананнем.

[Дама]: *Вы, мусье рэгістратар, праўдзівы артыста* [у тэксе памылкова “артысты”] *ў вальцы. Я ачаравана вашымі віртуознымі “па”.* Т, 29.

Мн. Т. *віртуознымі*: Т, 29.

[ВІСЕЛЬНЯ] (5) ж. Разм. Шыбеніца. *Ад рукі сына першага вісельні гнуцца, ў зямлю йдуць маладыя галовы.* Ч, 320. *Свет там выдумкі хітрыя знае – Троны, кароны, вісельні, кулі, – Выдумаць гэта мы [беларусы] ў сваім краі Неяк мінулі.* Пп, 5.

Адз. В. *вісельню* (2): АПЖ; Ж. Мн. Н. *вісельні* (2): БН, 92; Ч, 320. В. *вісельні*: Пп, 5.

ВІСЕЦЬ (7) незак. 1. Быць прымацаваным да чаго-н. *Па ўсіх свабодных мясцох расклеены па сценах друкаваныя настановы... плакаты. Вісіць балалайка.* Т, 43. *Як вечнасьць, молад быў [ганец] і стар: Меў гусьлі – на грудзях віселі.* Кц, 194.

2. перан. Быць павешаным. *Калі ўжо вісець, то за абедзве нагі.* Ан, 19. *Яшчэ вісеў на блізкім ліхтары Яўрэй апошні... А паміж тым, .. ўвесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізій.* ВБЛ, 80.

3. перан. Ствараць пагрозу. *Цень пры цені, пад ценямі той крыж у крыві. Чорны крыж, як-бы змора лунае ў высі, Як-бы змора вісіць... Стогн адно: не даві! БН, 93. ..нават і пасля рэвалюцыі гэтага году здзек вісеў над усім чыста, што светлае, вольнае, беларускае..* МІ, 17.

♦**Вісець на сваіх жылах** – трымацца за жыццё, спадзявацца на свае сілы. *І пакуль у зямлю не зарылі, Хоць дух будзе шыпець у бясьлілы, – На сваіх вісі жылах і сьмейся!* СМ, 91.

Інф. *вісець*: Ан, 19. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вісіць* (2): БН, 93; Т, 43. Пр. адз. м. *вісеў* (2): ВБЛ, 80; МІ, 17. Мн. *віселі*: Кц, 194. Заг. адз. 2 ас. *вісі*: СМ, 91.

[ВІСНУЦЬ] незак. Навісаць. *Дзе хмары чэзьлі, то зноў вісьлі,*

З-пад зор, з-пад блудных сьветачоў Ні вокам людзікім ані мысьляй Нязгадны цень ка мне зышоў. УрП, 46.

Абв. пр. мн. *вісьлі*: УрП, 46.

ВІТАЦІ гл. **ВІТАЦЬ**.

ВІТАЦА (3) *незак.* Здароўкацца, вітаць адзін аднаго. [Мікіта]: *Ага, яшчэ адно: як будзеце [Гануля] вітацца, то адну нагу назад адцягвайце – рабеце рэвэранс.* Т, 22. *Варашылава я [Данілка] знаю, Сам я з ім вітаўся. Ен, калі былі манеўры, У нашым быў калгасе.* Вб, 237.

Інф. *вітацца*: Т, 22. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вітаецца*: Т, 51. Пр. адз. м. *вітаўся*: Вб, 237.

ВІТАЦЬ (14) і разм. **ВІТАЦІ** (2) *незак.* 1. Звяртацца да каго-н. з прывітаннем. *Вітаю Вас [грамадзян] і дзякую Вам ад усяго сэрца за тую памяць, якую Вы захацелі аказаць у сягоняшні дзень мне [Купалу] і маёй пятнаццацігадовай працы на ніве беларускай.* ПЛП. *На мяжы і на Празжскім вакзале нас [дэлегатаў] сустрэкалі і бурна віталі лепшыя людзі краіны..* ПЧ.

2. Сустрэкаць каго-н. добразычліва, прыхільна. *Ня журбуўце-ж, тата, маці. Буду вас яшчэ вітаці, Як з вайны здароў вярнуся Я [Габрусь] вам нізка пакланюся.* ГЖУ. *Паважна старыя вітаюць наркома, Падносяць хлеб-соль, караваі і мёд.* НДп, 229. // *Услаўляць, ухваляць. Я [Купала] вітаю цябе, моладзь, у гэты небывалы росквіт нашай долі..* ЖН. *Я [Купала] вітаю ўсім сэрцам камуністычную партыю і наш савецкі ўрад.* Там жа.

3. *перан.* Падтрымліваць. *Мы [беларусы] толькі вітаем радасную вестку і жадаем ад душы, каб найхутчэй сыны беларускія самі сталі над сваім беларускім сцягам бараніць вольную і незалежную Беларусь.* БВ, 17. *Начальніка Польскай дзяржавы віталі шчыра, і спадзяваліся, што справа незалежнасьці Беларусі цяпер стане на цвёрдым грунце..* СНБ.

4. *перан.* Знаходзіцца, прысутнічаць. *На дзеле – кожны ішчэ слугой, У думках – вольныя ўжо людзі; Над сэрцам іх, над іх душой Наш дух вітаці вечно будзе.* Кц, 196.

♦**Вітаць і соллю, і хлебам (хлебам-соляй)** – добразычліва, гасцінна сустрэкаць. *Вітаю цябе [правадыр] я і соллю, і хлебам!* ТП, 213. *Спатыкаюць і вітаюць [армію] Песняй, хлебам-соляй.* ЗЯЗ, 90.

Інф. *вітаць*: ПВ; *вітаці* (2): ГЖУ; Кц, 196. Абв. цяп. адз. 1 ас. *вітаю* (7): ЖН (5); ПЛП; ТП, 213. Мн. 1 ас. *вітаем*: БВ, 17. 3 ас. *вітаюць* (2): ЗЯЗ, 90; НДп, 229. Пр. адз. м. *вітаў*: ПЧ, Мн. *віталі* (2): ПЧ; СНБ.

ВІТАЮЧЫ *дзеяпр.* да вітаць у 3 знач. 1 *вось, вітаючы яго [падаходны налог], нам [людзям] астаецца толькі цешыцца, што думка шчырага расейскага грамадзянства дарма ня згинула,*

і гэты налог .. знойдзе нарэшце сабе мейсцэ ў Расейскім гасударстве. ВН.

ВІТАЮЧЫСЯ (9) *дзепрысл.* да вітацца. [Янка]: *(вітаючыся з Гануляй).* Як жывём, цёткачка? Даўненька ўжо з вамі не бачыліся! Т, 44. [Дама]: *(вітаючыся з Гануляй).* Ах, мадам, да чаго мы дажыліся? Там жа, 57. Т, 25, 26, 31, 37, 45, 58, 59.

ВІХОР (9) *м.* 1. Імклівая, кругавая плынь ветру. *Нам [ваякам] ня ўцяя віхры, грывоты, – Дадае нам гром ахвоты.* БЗ. *Параўн.* віхр.

2. *перан.* Бурнае праяўленне чаго-н. *..цяпер, хоць ваенны віхор бушуе, асабліва на ўсходзе Еўропы, шмат якія дзяржавы, перайшоўшыя на мірнае жыццё, прыступілі к аббудове ваенных руін..* АБ, 16. *Праміне віхор, патухнуць пажары, замрэ свет меча, і настане светлы радасны дзень змучанага аграбленага нашага народу.* ПЛП.

3. *перан.* Варожая сіла. *Нас [беларусаў] гадавалі віхры і ночкі, Крыўдай пайлі нас ад пялёнкі..* Пп, 5. *Сціхнуць віхры, заціхне пара непагодная, Сілы грозныя ўстануць, акрэпнуць к другому жыццю..* Б, 18.

Адз. Н. *віхор* (3): АБ, 16; ПЛП; СНБ. Мн. Н. *віхры* (3): Б, 18; БЗ; Пп, 5. Р. *віхраў* (2): СМ; УрП, 52. Т. *віхрамі*: Пт.

ВІХР *м.* *Руск.* *Тое, што віхор у 1 знач.* Ты, чужы друг, мне [беларусу] яміну рый, віхр чужы хай памінкі спяе. ЧС, 50–51.

Адз. Н. *віхр*: ЧС, 50–51.

[ВІХРОВЫ] *прым.* Які адносіцца да віхру ў 1 знач. *Сьмейся сьмехам-скавытам вядзьмачым, У віхровым пасьвісьце разьвейся, І над сьветам разьюшаным, сьлячым .. сьмейся!* См, 91.

Адз. м. М. *віхровым*: См, 91.

[ВІХУРА] *ж.* Разм. Бура, завея, завіруха. *Ды ўдаліся, ой, сынкі мне [маці] Не аднэй натуры, Як бы тые ноткі ў гымне Цішы і віхуры.* Дз, 189.

Адз. Р. *віхуры*: Дз, 189.

ВІЦІ *гл.* **ВІЦЬ.**

[ВІЦМУНДЗІР] *м.* Уст. Форменны сурдут чыноўнікаў. [Мікіта]: *Меджду протчым, я загазаў сабе гэты віцмундзір з пэўнай мэтай...* Т, 24.

Адз. В. *віцмундзір*: Т, 24.

[ВІЦЦА] *незак.* Рабіць звлістыя рухі. *Другая – трэцяя Уеца, як змей, часам здараецца Ходзюць на ей.* Ш₅.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *уеца*: Ш₅.

[ВІЦЬ] *і разм.* **ВІЦІ** *незак.* 1. Скручваючы, злучаць у адну столку. *Вырывавай з сябе жылу па жыле, Ві ў вяроўку, у пятлю і навесься, І пакуль у зямлю не зарылі, .. сьмейся!* См, 91.

2. перан. Малаціць. *Усе мае [Нёмана] скарбы памарна ідуць: Жыта учора вывозілі віці, Родныя хвойкі сягоння пльвуць.* Н.

Інф. віці: Н. Заг. адз. 2 ас. ві: См, 91.

[ВКЛЮЧАЦЬ] *незак.* Руск. Уключаць. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік): Пры опросе аборыгенаў Северо-Западнаго края о процязэніі занімаемай імі цяррыторыі выяэнілось, што таковая вклучаает в себе всю облаэць Мінскай Брэхалкі да еішчо далей...* Т, 39.

Абв. цяп. адз. 3 ас. вклучаает: Т, 39.

ВМЕСТО прысл. Руск. *Тое, што замест.* [Усходні вучоны]: *Ваішы [Янкавы] землякі не сабіраюцца в будуішчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувішего, чтобы со временем пробіць себе куда-нібудзь окоішко – в Европу ілі Азію?* Т, 47.

ВО (25) часу. Разм. 1. *Тое, што вось у 1 знач.* [Начальнік]: *(да Спраўніка і Дамы). І вы, здаецца, мае старыя знаёмыя? Во цёплая кампанія.* Т, 61. *Ды во чарга ад раныцы ўжо тутка... – А нашая чарга во ў гэты чорны роў?* ВБЛ, 80. Т, 21(2), 24, 26, 61; УрП, 46.

2. *Тое, што вось у 3 знач.* [Гануля]: *Во няшчасце на нашу хату.* Т, 59. [Гарошка]: *Во добра, што застаў вас [Мікіту]. Там жа, 20.* Т, 21, 35, 38.

3. *Тое, што вось у 4 знач.* [Гануля]: *Ложкаў, праўда, лішніх няма, дык во тут на падлозе што-небудзь падмосцім, і пераспяць [госці] ноч.* Т, 23. [Мікіта]: *Мадам-сіньёра, хавайцеся сюды! Ваша родзіе, сюды! а Вы пане пан во сюды!* Там жа, 52. // Пры звяртанні ўвагі на што-н. *Што ты ведаеш, Данілка, Лепі пабудзь во ў хаце. То-ж на выбары іду я [бабуля], Голас свой падаці.* ВБ, 237. *Во, глядзі [Галя] сама ў аконца, Гуляючы дома. Свой за Сталіна, за сонца Голас панясём мы.* Там жа, 236. ВБ, 237; Т, 32, 54.

4. *Тое, што вось у 5 знач.* *Во каго мы [людзі] ў дэпутаты Па новым законе У парламент беларускі Выбярэм сягоння!* НК. [Гарошка]: *Кажу свайму настаўніку, што во да чаго шум і крык такі даводзіць..* Т, 44. Т, 34, 60.

[ВОБЛА] ж. Марская прамысловая рыба сямейства карпавых. *Уваходзіць Мікіта..., цягнучы за сабой каламажку, у якой: ..колькі малых мяшэчкаў з прадуктамі, два селядцы, звязаныя лыкам, тры воблы, нанізаныя на аборку..* Т, 45.

Мн. Н. воблы: Т, 45.

[ВОБЛАКА] (3) н. Атмасферная маса згусцелай вадзяной пары. *Глянь у неба, ў стратасферу, Дзе сягнуць не можа й вока, – Комсамалец неба мерыць, Сячэ крыллем вал аблокаў.* СА, 181. *Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вечер воблакі зганяў.* УрП, 47.

Мн. Н. воблакі: ПТ, 207. Р. аблокаў: СА, 181. В. воблакі: УрП, 47.

[ВОБЛАСЦЬ] ж. Адміністрацыйна-тэрытарыяльная адзінка. Яны [бальшавікі] аддзялілі ад Маскоўскай вобласці Смаленскую губерню і землі, паложаныя на захад ад Смаленічыны.. СНБ, 337. Параўн. обласць, провінцыя.

Адз. Р. вобласці: СНБ, 337.

ВОБЛІК (2) м. Тое, што аблічча. Стань [брат-беларус], нахіліся над ракой. У плакучы ўгледзься пералівы: У іх адаб'еца воблік твой, І ўбачыш незабыты дзівы. БрБ, 6. Брат другі шоў на нетры сьляпья аблавай, Воблік крадзены кідаў загуbam. Ч, 324.

♦Змесці з вобліку зямлі гл. змесці.

Адз. Н. воблік: БрБ, 6. Р. вобліку: АБ, 16. В. воблік: Ч, 324.

[ВОБРАЗ] м. Тып. Гісторыя чалавецтва ведае не мала ворагаў народу, але няма роўнага таму здрадніцтву, якое ўзасоблена ў вобразе трагіцкіх нягоднікаў.. ВНЗ.

Адз. М. вобразе: ВНЗ.

[ВОБЧАСТВА] н. Разм. Таварыства, суполка. Я [пан Кавалюк] хрысціянін, не паганін, Стварыў вобчаства “Крестыяннн”. Сам Дубровінка-нябожа Пахваліца гэткім можа. ЛПК.

Адз. В. вобчаства: ЛПК.

ВОБШАР гл. АБШАР.

[ВОБЫСК] м. Афіцыйны агляд каго-, чаго-н., каб знайсці што-н. забароненае, недазволенае. Людзі на вуліцах баяліся голасна гаварыць. Кожную ноч – павальныя вобыскі. СНБ, 340.

Мн. Н. вобыскі: СНБ, 340.

[ВОГНЕННЫ] прым. перан. Гарачага нораву. Паўстань з народу нашага, ваяк, І волатам на вогненным кані Народ аграблены – бы з торб жабрак – За бацькаўшчыну павядзі ў агні. Пт.

Адз. м. М. вогненным: Пт.

[ВОГНІШЧА] н. перан. Пажарышча, месца, дзе гарэў агонь. За сабою валочыць [чараўнік] патушыя душы, Разбаўляе дрыгву імі ў пушчы; Кроўю цёплай сыцюдзёныя вогнішчы тушыць, Сэрцы лёдам аблітыя лушчыць. Ч, 325.

Мн. В. вогнішчы: Ч, 325.

[ВОДГУК] (3) м. перан. 1. Салідарнасць. Тыя гуманітарныя ідэі, якія ішлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе.. Тж, 15. ..песні і думкі мае [Купалы] па меры сіл маіх і здольнасцей – знаходзяць водгук ва ўсім Савецкім Саюзе.. ЖН. Параўн. воклік у 2 знач.

2. Водгалас. Водгукі бітваў плывуць здаля грозна, Душы вясняныя сняцца народам. ВМ, 72. Параўн. водгулле.

Адз. В. водгук (2): ЖН; Тж, 15. Мн. Н. водгукі: ВМ, 72.

ВОДГУЛЛЕ н. Тое, што водгук у 2 знач. Яшчэ далятае да нас [беларусаў] грознае і жуткае водгулле крывавага змагання

на беларускім полі, паміж нашымі суседзямі – палякамі ды маскалямі.. ЗС, 17.

Адз. Н. водгулле: ЗС, 17.

ВОДДАЛЬ прысл. На некаторай адлегласці. *Сядаюць* [Аленка, Лявон Гарошка] *воддаль ад іншых гасцей*. Т, 25.

[ВОДНЫ] (3) прым. Які адносіцца да вады. *Я* [Купала] *вельмі і вельмі шчаслівы, што дажыў да тэй пары, калі здолеў убачыць сваімі вачыма Беламорска-Балтыйскі водны шлях.. ЦСБ. Глянь, карабль плыве дасужена, Дыміць комін параходны, – Камсамольцы сям'ёй дружнай Рэжуць хвалі ў шляху водным*. СА, 180.

Адз. м. В. водны: ЦСБ. М. водным: СА, 180. Мн. Н. водныя: Т, 47.

[ВОДОЗБЁР] м. Польск., разм. *Тое, што басейн*. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім): Пишурода на Польскіх Крэсах Выходніх надзвычай буйна і багата; экзыстует лёнд і водозбёры..* Т, 47.

Мн. Н. водозбёры: Т, 47.

[ВОЗ] м. Калесы. [Мікіта]: *Значыцца, выгандляваў цішком.. тое-сёе з гэтай контрабанды на якую-сякую панчохоу ці шкарпэтку, палажыў сабе .. на воз і вязі сабе ў сваёй каламажцы*. Т, 46.

Адз. В. воз: Т, 46.

ВОЗВЕСЕЛІЦЯ зак. Руск. Павесяліцца. [Поп]: *І прышэд я с німі, дабы аднім веселіем возвеселіціся з вамі, чадо мое, рэгістратор!* Т, 51.

Інф. возвеселіціся: Т, 51.

[ВОЗВРАЦІЦЯ] зак. Руск., уст. *Тое, што вярнуцца ў І знач.* [Поп]: *Душа мая возрадавалася пры созерцанні, како агнцы сії возвращаішся в стадо свое*. Т, 51.

Абв. цяп. мн. 3 ас. возвращаішся: Т, 51.

[ВОЗЕРА] (3) н. Запоўненая вадой суша з берагамі. *Плывуць* [Кіраў і Сталін] *на Беламорскаму каналу.. А лес шуміць... азёры ў хвалях на баках..* СК, 158. *..маем [беларусы] вялікія рэкі, азёры, чыгункі, багатыя месцы, а ў іх фабрыкі, заводы, ды шмат іншага добра*. Нз, 15.

Мн. Н. азёры: СК, 158. В. азёры: Нз, 15; вазёры: Т, 47.

[ВОЗЗАВІДОВАЦЬ] зак. Руск. *Тое, што пазайздросціць*. [Поп]: *В нынешнія врэмена дажэ его прэосвяшчэнство воззавидовало бы сіім блюдам*. Т, 28.

Абв. пр. адз. н. воззавидовало: Т, 28.

[ВОЗМЕЗДЗІЕ] н. Руск., высок. Адплата, кара, помста. [Поп]: *Навождзяху оне на себя возмездзіе необозрымое*. Т, 37.

Адз. В. возмездзіе: Т, 37.

[ВОЗРАДАВАЦЦА] зак. Руск., уст. Узрадавацца. [Поп]: *Душа мая возрадавалася пры созерцанні, како агнцы сії возвращаішся*

в стадо свое. Т, 51.

Абв. пр. адз. ж. *возрадавалася*: Т, 51.

[ВОІНСКІ] *прым.* Звязаны з ваеннай службай. *Асабісты ваенны налог будзе выбірацца с тых, хто на якой колечы прычыне уволены ад адбывання воінскай павіннасці, і кожны гэты плаціць будзе 6 рублёў.* ВН.

Адз. ж. Р. *воінскай*: ВН.

ВОІСЦІНУ *прысл. Рusk., уст.* На самой справе, сапраўды. [Поп]: *Понежэ есць в Мінске духовная семінарыя, то воісціну ізлішне обрэтаць універсіцет, гдзе бюджет провозглашацься грэховное светское учэніе.* Т, 27.

ВОЙСКА (22) *н.* Узброеныя сілы, армія. *І пайшло ў находы войска Подем, лугам, борам, А байцоў, як зор на небе, Як пясчын у моры! ЗЯЗ, 90. Сцяпан падаў каманду: – Па спаднічнаму войску – агонь!* ПСп.

Беларускае войска.

Адз. Н. *войска* (7): БВ, 16(3); ВБ; ЗЯЗ, 90; Мц, 75; МД. Р. *войска* (6): БВ, 16(3); БСУ; НДН, 19; ПДз. Д. *войску*: ПСп. В. *войска* (3): БВ, 16; Мц, 75; НК. М. *войску*: БВ, 16. Мн. Р. *войск* (2): БВ, 16; Т, 53. Д. *войскам*: БВ, 17. Т. *войскамі*: СНБ.

ВОКА (77) *н.* 1. Орган зроку. *Я [груган] дзяцям нясу ў гняздо Сэрца або вока. Пц. Я [унук] наваліўся, падняўся. Ах, вочы... Вочы пан выбіў, сляпым я застаўся. Ун, 73. // Позірк, погляд. Пасля прывітання госці расаджваюцца і крытычным вокам аглядаюць кватэру. Т, 24. Зварнулі вочы [людзі] ўсе ў іх [князя і княжны] бок, Прымоўклі гоманы дружыны.. Кц, 194.*

2. Зрок. *І пабачыў ён [Сталін], магутны, Сваім вокам ясным, Што надходзіць час расплаты За людзей нячасных. ЗЯЗ, 89. Азірнуўшыся ясным вокам і ўдумаўшыся шчырай думкай на пройдзеныя гэтыя 15 год, мы [людзі] бачым Якіх .. дасяглі мы перамог у вялікім соцыялістычным будаўніцтве.. ШБСЯ.*

ΔЗоры-вочы. гл. зара.

◊**Адкрыць вочы** *гл.* адкрыць. **Адплюшчваць вочы** *гл.* адплюшчваць. **Акінуць вокам** *гл.* акінуць. **Заглянуць у вочы** *гл.* заглянуць. **Не акінуць вокам** *гл.* акінуць. **Вокам не дастаць** *гл.* дастаць. **Вочы выбіць** *гл.* выбіць. **Вочы высмаліць** *гл.* высмаліць. **Вочы рваць** *гл.* рваць. **Глядзець вачыма чужынца** *гл.* глядзець. **Глядзець у вочы** *гл.* глядзець. **Дзе вокам ні кінь** – усюды. *Іх [жанчын] тысячы стала адданых і шчырых На працы на кожнай, дзе вокам ні кінь. ПБН. З вачэй знята павязка гл. зняты. Змераць вачыма гл. змераць. Кінуўшы ў вочы гл. кінуўшы. На вачах – пад нагладам, на відавоку. Кінутыя мазолістай рукой здаровыя зярняты заруйнеліся на нашых вачах буйнай квяцістай руняй..*

ПЛП. **Не зводзіць вока** гл. зводзіць. **Пот вочы выеў** гл. пот. **Сказаць у вочы** гл. сказаць. **Смяяцца ў вочы** гл. смяяцца. **Соль у воку** гл. соль. **У вачох** – у думках, уяўленнях. [Пан]: *Як з'явіцца [Мікіта] з гэтым палонным да новае ўлады, то ваш прэстыж адразу падымецца ў яе вачох на сто процантаў*. Т, 52. **У вочы кідаць** гл. кідаць. **Хіхікаць у вочы** гл. хіхікаць.

Адз. Н. *вока*: СМ. Р. *вока*: ПБШ. В. *вока*: Пц. Т. *вокам* (13): АБ, 16; БВ, 16; ВГР; ЗС, 18; ЗЯЗ, 89; Кц, 194; ПБН; СНБ, 337; Т, 24, 38; УрП, 45; Ф; ШБСЯ. М. *воку*: Ан, 18. Мн. Н. *вочы* (9): БН, 92; ВБЛ, 80; ЖН; СС, 302(2); ТП, 215; Ун, 73; УПУВ (2). Р. *вачэй* (2): Кц, 194; ТП, 213; *воч*: ВБ. В. *вочы* (34): Ан, 19(2); Бч, 9; ВБЛ, 81; ВМР; Д, 73; ДЖ; ЖН; 3(2); К (2); Кц, 193, 194, 197; НК; ПНд, 314; РКр; См, 91; СА, 180; СМ; СНБ; Т, 30, 35, 40, 54; ТП, 213, 214; Ун, 73; ХЛВ, 315(2); Ч, 319, 322. Т. *вачыма* (7): АЛ; ВМР; ЖН; СНБ, 336; Т, 34; ЦСБ. М. *вачох* (4): ВБЛ, 81; Пр; Т, 52; УрП, 47; *вачах* (3): НДН, 19; ПЛП; ХБ, 28.

ВОКАЛ гл. **ВАКОЛ**.

ВОКАЛА гл. **ВАКОЛА**.

[**ВОКЛІК**] (2) м. 1. *Тое, што водгук у 1 знач. “Вясна народаў”, аб каторай так разьліваліся воклікі па цэлым сьвеце, ня была да апошняга часу вясной для беларусаў*. БСУ.

2. *Заклік. Але рэвалюцыя зьмяла ў сваім ходзе цара, панясліся ў сьвет новыя воклікі будаваньня новага незалежнага жыцця ўсім народам*. ВС. *Параўн.* вокліч.

Мн. Н. *воклікі* (2): БС; БСУ.

ВОКЛІЧ (3) м. *Тое, што воклік у 2 знач. Панясліся воклічы ўсялякіх свабод і “незалежнасцей”*. БВ, 16. *У Прасценаве нас [дэлегатаў] .. сустрэў тысячны натоўп рабочых воклічамі ў гонар СССР, яго магутнай Чырвонай арміі*. ПЧ.

Мн. Н. *воклічы* (2): БВ, 16; ПЧ. Т. *воклічамі*: ПЧ.

[**ВОКРУГ**] м. *Разм. Тое, што акруга. ..начальнікі “вучэбных” вокругаў рассылалі цыркуляры, каб барані Божа народныя настаўнікі не чыталі беларускай газэты “Наша Ніва”*.. МІ, 17.

Мн. Р. *вокругаў*: МІ, 17.

ВОЛ (2) м. *Кастрыраваны самец буйной рагатай жывёлы. Слабые душою і цела апускаюць рукі, і, як вол доўбні, чэкаюць нечаго негаданаго, благога, наводзючы гэтым і на іншых сум ды трывогу*. РКр. *Сельская гаспадарка ў Чэхаславакіі вядзецца прымітыўна – аруць валамі, найчасцей каровамі*. ПЧ.

Адз. Н. *вол*: РКр. Мн. Т. *валамі*: ПЧ.

ВОЛАС (3) м. *Рагавое ніткападобнае валакно на скуры чалавека. Вецёр блытаў валасы ночкай і нейкія словы спяваў*. ВБЛ (253). *Паказвае [Наста] на мігі, што мусіць папудравацца і паправіць*

валасы. Т, 23.

♦**Волас з галавы не спадзе** – не нанесці ніякага пакарання. [Мікіта]: *Оей! Оей! Ужо ломяцца [чырвонаармейцы]. Меджду протчым, мадам-сінёра і вашародзіе, сядзеце або стойце спакойна: вы мае госці і вам волас з галавы не спадзе.* Т, 59.

Адз. Н. *волас*: Т, 59. Мн. В. *валасы* (2): ВБЛ, 253; Т, 23.

ВОЛАСЫЦЬ (2) *ж.* Гіст. Ніжэйшая адміністрацыйна-тэрытарыяльная адзінка ў складзе паветаў. *Апрача хаўтурнага закупу харчоў, имат можэ: прынесці ў гэтым помачы наша воласыць.* ВС. – *Аб якой ты [мужык] гэта вярзеш слабодзе? – Ну, аб Слабодзе, Нагайкаўскай воласыці, Усмирыцельскага везуду, што недалёка ад Прыгонава и Висельнева.* ХЛБ.

Адз. Н. *воласыць*: ВС. Р. *воласыці*: ХЛБ.

[**ВОЛАТ**] *м.* Велікан, асілак. *Паўстань з народу нашага, ваяк, I волатам на вогненным кані Народ аграблены – бы з торб жабрак – За бацькаўшчыну павядзі ў агні!* Пт.

Адз. Т. *волатам*: Пт.

ВОЛОЧЫЦЬ *гл.* **ВАЛАЧЫ**

ВОЛЬНА (4) *прысл.* 1. *Прысл. да вольны ў 1 знач. .. усе роўныя перад правам і законам, усе вольна развіваюць сваю нацыянальную культуру і самабытнасць.* НДН, 19. В; ПЧ.

2. *Свабодна, бесперашкодна, раздольна. Ёсьць-жа яшчэ ў мяне сіла Крыўдзе ня дацца, змагацца, Над спячых продкаў магілай Вольна маланкай мігацца.* ЁЯ.

♦**Вольна ўздыхнулася** *гл.* уздыхнуцца. **Глянуць вольна** *гл.* глянуць.

ВОЛЬНЫ (67) *прым.* 1. Нікому не падпарадкаваны, незалежны. *У вольніка заўсёды ёсць больш помства, нянавісці к другім, чымся ў чалавека вольнага.* НДН, 19. *Сейбіту праца не будзе атрутай, Вольная праца на загонах.* Мц, 75.

2. *Свабодны. Гануля Зношчыха – яго [Мікіты] маці, у вольны час робіць панчоху.* Т, 19.

3. *Бязмежны, бяскрайні. Ціха і плаўна ў даль коцяцца воды Вольнага Нёмана, у цёмную даль.. Н. Хай жыве і красуе ленінска-сталінская партыя, якая адна толькі магла вывесці Беларусь на вольны шырокі прастор шчаслівага жыцця!* ЖН.

4. *Уласцівы свабоднаму жыццю. Панясуцца, як звон, песні вольныя, родныя, Апяваючы долю, нядолю народу, тваю.* Б, 18. *Толькі дзякуючы Кастрычніцкай рэволюцыі разаслалася шырокае поле да новых вольных песень, да новых думак.* ЖН.

5. *Свабодалюбівы. А забабон далей ідзе і распасырае свае павучыныя, неразблытныя сеці, у якіх душыць I вольнага духа, і сьветлую праўду, і сумленьне людзкае.* 3. *Загнаны ў падполле*

там [у Заходняй Беларусі] лепшыя людзі, На “крэсах усходніх” лютые жандар. За вольнае слова катуюць і судзяць, Астрогі там поўны нявінных ахвяр. ПБН.

♦ **Вольная воля** гл. воля.

Адз. м. Н. *вольны* (12): БВ, 17; БСУ; СНБ (2); Т, 53; ТП, 213, 214, 215, 216, 217; Ч, 323; ШБСЯ. Р. *вольнага* (9): БСУ; 3; КЧ; Н (2); НДН, 19; ПСС, 231; СНБ (2). Д. *вольнаму*: Н. В. *вольны* (4): ВР; ЖН; РС, 40; Т, 19. Т. *вольным* (7): БВ, 17; БСУ; ПЛП; СНБ (3); Т, 53. М. *вольным*: 3. ж. Н. *вольная* (6): Кц, 192, 196, 197; Мц, 75; ПТ, 207; Т, 35. Р. *вольнае* (2): АЛ; УрП, 50; *вольнай*: ПЛП. В. *вольную* (2): БВ, 17; ПТ, 207. Т. *вольнай* (4): ЖН; Н; Нз, 14; СМ; *вольнаю*: ПН, 47. М. *вольнай*: НДН, 19. н. Н. *вольнае*: МІ, 17. В. *вольнае* (3): Г, 17; МІ, 17; ПБН. Мн. Н. *вольныя* (2): Б, 18; ДПЛС; *вольныя* (2): Г, 17; Кц, 196. Р. *вольных* (3): ЖН; СЗГ, 252; ТП, 217. Д. *вольным*: Г, 17. Т. *вольнымі* (2): БСУ; СНБ. М. *вольных* (2): Кц, 193; Мц, 75.

ВОЛЬХА (2) ж. Алешына. *Ой, чалавеча, змярцвелы ў сне!.. Доўга йшчэ будзеш глухім ты, саколе?.. Камень і вольха перш поймуць мяне [Нёман]!.. Н. Вербы і вольхі калышучца глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць. Там жа.*

Адз. Н. *вольха*: Н. Мн. Н. *вольхі*: Н.

ВОЛЯ (47) ж. 1. Свядомая і мэтанакіраваная дзейнасць каго-н. 3 *квяцістымі сонечнымі думкамі, з нязломнай верай у лепшую долю і волю пойдзем усё наперад і наперад пад святым сцягам вольнай Беларусі. ПЛП. [Аленка]: Вось, ..ідучы сюды казалі вы [Янка], што мы павінны дабівацца, каб быць не толькі гаспадарамі самі над сабой, але і над сваёй воляй. Т, 35.*

2. Жаданне, патрабаванне. *Гудуць гулка з добрай волі Нашы фабрыкі, заводы. СА, 182. Нашы бястрашныя байцы-пагранічнікі, следуючы волі савецкага народа.., змагаюцца не пераходзячы на тэрыторыю ворага.. ВГ.*

3. Улада, права. *Вецер, вецер - такі вясёлы, Так абшырна воля твая! ВБЛ, 82. За ім [азіятам] Еўропы жыхары Шлі к вам [бальшавікам] праз морскія віры... Але не ваш вітаць шлі сцяг: З сваёю воляй шлі на вас... ПВ.*

4. Свабода, незалежнасць. *Чуй, народ савецкі, Чуй, мая радзіма! Сваёй долі, волі, Чуй, не аддадзім мы! МПв, 220. Будучы самі вольнымі, мы [беларусы] патрапім ацаніць волю другіх і пайсьці з імі, “як вольны з вольным”. БСУ.*

♦ **Вольная воля** – нічым не абмежаваная свабода. *Я цябе [трактар] пакіну На вольную волю, – Даляцець да сонца Мяне [трактарыстку] кліча доля. ПТ, 207. Даць волі ўволю гл. даць. Даць волю гл. даць. Па добрай волі – без прымусу, добраахвотна. Ня журбуйце, тата, маці! Я [сын] ўсядзець ня мог у хаце, Сам*

пайшоў на добрай волі Паспытаць ваеннай долі.. ГЖУ.

Адз. Н. *воля* (12): БЗ; ВБЛ, 80; ДПЛС (3); ЗС, 17; Мц, 75; НГд, 8; ПД, 83; ПЛП; Т, 35; ТП, 217. Р. *волі* (6): КЧ; МПв, 220; СА, 182; Т, 44; Ф; Ч, 323. Д. *волі*: НГ. В. *волю* (16): БВ, 17; БСУ; ВБЛ, 82; ЕЯ; КЧ; ОШМ; Пр; ПВ; ПНд, 314; ПЛП; ПТ, 207; СНБ; СС, 300, 301; Т, 44; Тж, 16. Т. *воляй* (9): ГВУ; ЗЯЗ, 90; ПБН; ПВ; СЗГ, 252; СС, 301; Т, 35 (2); Ф. М. *волі* (3): ГЖУ; НДН, 19; ПЛП.

ВОН (2) *прысл.* Прэч. *І пайшлі яны [ваякі] паходамі, Дружна смела пайшлі, Каб вон злыбяду прагнаці З беларускай зямлі. ПСД, Аграбленья з ганару й кашулі, З свайго прыпынку выгнанья вон, Мы [беларусы] дзякуем, што торбы апранулі На нас ды з нашых нітак-валакон.* Бч, 9.

ВООБШЧЭ *прысл.* Руск. *Тое, што наогул у 2 знач.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). На вопрос, как далеко распространяется оно "далее", мой собеседник из племени белоруссов об'ясніл на местном общэруском говорэ, что для посціжэнія сего "далее" у науки вообшчэ і в частносці ў Западной науці короткі пяткі.* Т, 39.

ВОПРОС (2) *м.* Руск. *Тое, што запытанне.* [Усходні вучоны]: *Ешчо адзін маленькі вопрос: Ваши [Янкi] земляки не собираются в будущем пробіць себе морэ вместо утонувшего, чтобы со временем пробіць себе куда-нибудь окошко – в Европу ілі Азію?* Т, 47. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). На вопрос, как далеко распространяется оно "далее", мой собеседник из племени белоруссов об'ясніл на местном общэруском говорэ, что для посціжэнія сего "далее" у науки вообшчэ і в частносці ў Западной науці короткі пяткі.* Там жа, 39.

Адз. Н. *вопрос*: Т, 47. В. *вопрос*: Т, 39.

ВОПРЭКІ *прыназ.* Руск. *Насуперак.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы уперамежку з Заходнім вучоным): ..вопрэкі історычэскім, географічэскім, этнографічэскім, лінгвісцічэскім і дзіпламацічэскім всеросійскім ісследованіям і трудам, – оцечэство своё белорусы почэму-то называюць Белоруссія.* Т, 26.

[ВОПРАТКА] (8) *жс.* Верхняе адзенне. *Усходні вучоны – носіць велікарускую вопратку – "падзёўку", "касаваротку" і доўгія боты..* Т, 19. *Лезла на вопратцы дзірка на дзірку, Лапцяў і тых не дастаў я [унук] ад пана.* Ун, 73.

Адз. В. *вопратку* (4): Т, 19, 46(2), 50. М. *вопратцы* (2): Т, 45; Ун, 73. Мц. В. *вопраткі*: Т, 29. М. *вопратках*: Т, 24.

ВОПЫТ *м.* Сукупнасць навыкаў, ведаў. *..я [Купала] ічыра жадаю, каб гэты мой горкі вопыт паслужыў навукай для тэй часткі беларускай інтэлігенцыі, якая яшчэ не зусім вызвалілася ад нацыянал-дэмакратычнага шалупіньня.* АЛ.

Адз. Н. *вопыт*: АЛ.

ВОРАГ (46) м. 1. Непрыяцель. [Спічыні]: *Пардон! У мяне разбушаваліся нэрвы. Сюды машыруе нейкі немец. А я страшэнна не люблю спатыкацца з ворагам, калі ён наступае.* Т, 41. *Спаў народ, і ты [Беларушчына] спала, і ворагі верылі, Што ніхто не разбудзіць цябе, што заснула на век.* Б, 18. // Класавы вораг ДЖ. *Агромністая радасць, гордая радасць пераможцаў над класавым ворагам ахоплівае народы нашай вялікай радзімы..* ВГР.

2. зб. Праціўнік; войскі ворага. *О, колькі той радасці, колькі той веры, Што вораг не пройдзе ўжо нашай мяжы!* НДп, 229. *На бой з ворагам уздымуцца нашы бястрашныя знішчальнікі і бамбавозы.* ВГ.

Ворагі народу павінны быць знішчаны.

ДНепрыяцель-вораг гл. непрыяцель.

Адз. Н. *вораг* (18): БЗ (3); ВБ; ВГ; ГЖУ (3); ДЖ; НДп, 229; НК; ПБН; ПСД; СА, 181; СНБ, 340; Т, 38; УрП, 49; Ф. Р. *ворага* (5): ВГ (2); ВГР; ЖН; ПСД. Д. *ворагу*: РКП. В. *ворага* (5): ВГ; Н; ПД, 83; ПНд, 314; РКП. Т. *ворагам* (4): ВГ; ВГР; РКП; Т, 41. Мн. Н. *ворагі* (5): Б, 18; ВНЗ; ВР; Нз, 15; ХЛВ, 316. Р. *ворагаў* (5): ВГР; ВНЗ; МПв, 220; НКУС; Т, 37. Д. *ворагам*: СК, 158. В. *ворагаў* (2): Пт; УрП, 51.

[ВОРАГАЎ] прым. Які належыць ворагу. *Хай хлеба нашага кусок распаленым жалезам Абернецца ў ворагавым горле кры-васмочым..* ПНд, 314.

Адз. н. М. *ворагавым*: ПНд, 314.

[ВОСЕМ] (3) ліч. [Янка]: *І ні колькі лет і ні колькі зім, а ўсяго восем месяцаў, пане рэгістратор, як мы не бачыліся.* Т, 45. *Кнігі для школ. №№ 6, 7, 8, 10, 11.. Усяго дванаццаць назваў васьмёх розных аўтараў і рознага зместу.* ВСП, 89.

В. *восем* (2): Т, 45, 46. Р. *васьмёх*: ВСП, 89.

ВОСЕНЬ (2) ж. Пара года. *А якая тут восень, які верасень я [С. Меч] правёў у Менишчыне!* ХБ, 29. *На ўзгорку невялікім, у бярозавым гаі, Сьвяціў шляхеці хорам.. увесь пабяляны; Тым бялейшы, што топаль сьпераду і збоку “Сьцерагла ад сіверу восень глыбоку”.* Там жа, 28.

Адз. Н. *восень*: ХБ, 29. В. *восень*: ХБ, 28.

[ВОСТРЫ] прым.: *Лавіць вострым вухам* гл. лавіць.

Адз. н. Т. *вострым*: ЖН.

ВОСЦЬ ж. Разм., бат. Асцюк. *У хлебе восць, у горле косць. Сабою самі ўстаць з руін Вам [бальшавікам] не хапіла смагі, сіл..* ПВ.

Адз. Н. *восць*: ПВ.

ВОСЬ (100) часц. 1. Указвае на блізкасць у дадзены момант чаго-н. *І вось гэтыя сотні тысяч кніг рассыпацца па ўсёй Беларусі, каб навучаць там і будзіць прыспаную думку..* ВСП, 91. *Глыток*

вады, а за яго вазьмеце *Вось гэты шаль – цяпер ужо ўсё адно...* ВБЛ, 80. // Указвае на прадмет для перадачы каму-н. [Гануля]: *(да Дамы). Панечка... Мадама музей! Калі ласка, вось гэты далікатны кусочак яшчэ!..* Т, 28. [Гарошка]: *(падаючы новую, дзераўляную, па-мастацку зробленагу лыжку). А ад мяне прымеце [Янка] вось гэта... З сваёй яблыні й сваімі рукамі зрабіў.* Там жа, 30. *Параўн.* во ў 1 знач.; вот у 1 знач. ВГР; НДН, 19; ПВ; РКр; СБНГ; Т, 28, 33, 41, 45, 46, 50, 55, 62; ХБ, 28; ХЛБ, 316.

2. Указвае на паслядоўную змену падзей, з'яў. [Мікіта]: *І зусім яшчэ не час, меджду протчым, найяснейшыя госці, вось адсунем стол і ...* [Дама]: *... Патанцуем, мусье Зносілов?* Т, 28–29. *А вось загаварыце вы аб беларускай незалежнасці... Тут вам цялую кучу нагавораць усялякіх перашкод, недарэчнасцяў, што аж вушы вянуць слухаючы.* Нз, 14. Ан, 18; БС; СНБ, 337, 340; Т, 19, 23.

3. Указвае на праяўленне якіх-н. эмоцый. [Мікіта]: *Вось неспадзяваная неспадзеўка! Оей! Оей! Меджду протчым, мамаша, не ламайце рук, а бярэцеся хутчэй за работу.* Т, 59. [Мікіта]: *І жартаўнік жа вы, дзядзька беларус, незвычайны вы жартаўнік! Ха-ха-ха! Вось дык дадумаліся!* Там жа, 49. // У спалучэнні з постпазіцыйным **-і** – служыць для выражэння розных эмацыянальных адценняў. *Вось і выходзе, што трэба Беларусь выкінуць з гісторыі, з географіі, і наагул.. цалкам прылучыць яе к адной з суседніх дзяржаваў.* Нз, 14. *Параўн.* во ў 2 знач. Р; Т, 25, 56.

4. Узмацняе і ўдакладняе значэнні ўказальных займеннікаў і прыслоўяў. [Мікіта]: *Вось тут селядцы, во, цыбуля да іх, а вот сала, а тут.. – кілечкі... пальцы госцікі абліжуць.* Т, 21. *І расьлі яны, расьлі так Мае [маці] княжэнята На багацьце, на прыбытак, На вось тое сьвята..* Дз, 188. // Ужываецца для лагічнага выдзялення слоў у сказе. [Мікіта]: *.. мамаша, пакіньце гэту справу на маю галаву, глядзецце вось лепей, ці не снуе хто няпэўны каля вакон.* Т, 58. [Спічыні]: *Вось, напрыклад, як вы [Мікіта] сабе разумееце мітынг?* Там жа, 41. *Параўн.* во ў 3 знач. Дз, 189; ДД; ДК; Нз, 15; НД; НДп, 229; ПЧ; Т, 22, 26, 31, 34(2), 35, 36, 42, 47, 52, 56, 57; УрП, 50, 51.

5. У спалучэнні з пыталымі займеннікамі і прыслоўямі канкрэтызуе іх адценні. *Ці-ж можа паэт не адгукнуцца на іх [пісьменнікаў] радасны прыезд вершамі, вартымі гэтых вялікіх людзей? Вось над чым, па сутнасці, я [Купала] і працую.* МП. *Вось калі прыдуць, калі іх [вызваленцаў] пабачу, Вылажу праўду я [дзед] ўсю перад імі..* Д, 72. *Параўн.* во ў 4 знач.; вот у 2 знач. ВР; Нз, 14; ОШМ; ПС; ПСп; Т, 20, 22, 29, 30; Ш₂.

6. Указвае на падвядзенне выніку. *Колю знаю па хадзе я [дзяўчынка] – Вось к вакенцу падышоў.* ВБЛ, 82. *Ці магчыма будзе*

гэтак устроіцца з галоднымі на зямлю людзьмі і ў будучыне – вось пытанне? ЗС, 18. Параўн. вот у 3 знач. Ан, 18, 19; ВВ, 16; БСУ (2); ВГР; ВН (2); ДК; МІ, 17; НДН, 18; ПС; СНБ; Т, 24, 26, 43, 45, 53, 55; УрП, 49; УПУВ (2); ХБ, 28.

7. Указвае на ўмову, пры якой адбудзецца што-н. *І вось калі ўдумацца ў усё гэта, то мы ўбачым, што кожная такая дзяржава, якая на рахунак чужых зямель хоча пашырыць сваё панаванне, ніколі не будзе спрыяць для народа гэтых забраных зямель.* НДН, 18. *Вось газетку надрукую [пан Кавалюк], Чорна-чорную такую, Жыдоў біці і палякаў І з крамолай біцца ўсякай.* ЛПК. ВС; СБНГ; Т, 34.

◊**Вось яно што!** – вокліч пры ўразуменні чаго-н. [Гануля]: *Гэта, мабыць, ён [Мікіта] наглядзеўся, бо служыў у губарнатарскай канцэлярыі за нейкага там рэгістратара.* [Янка]: *Ах, вось яно што!* Т, 20.

ВОТ (5) часц. Рукс. 1. *Тое, што вось у 1 знач.* [Мікіта]: *Вось тут селядцы, во, цыбуля да іх, а вот сала, а тут.. – кілечкі...* Т, 28. *І вот у гэтую часіну Да іх [людзей] там дыбаў цудадзей, Слуга пратайнасыці прадзіўнай, Надчалавек, хоць і з людзей.* УрП, 47.

2. *Тое, што вось у 5 знач. Сабралася многа цікавых і вот яны [людзі] што пачулі.* ПДз.

3. *Тое, што вось у 6 знач.* [Гарошка]: *Калі пазволіш [Гануля], то ў мяне ёсць сёе-тое ў торбе, вот мы і закусім.* Т, 27.

◊**Вот і ўсё тут!** – ужываецца ў канцы размовы ці спыненні гутаркі. [Гарошка]: *Не пры мне пісаны вашыя вучоныя – вот і ўсё тут!* Т, 27.

[ВОТКЛІК] м. Разм. Водгулле, рэха. *Але паслухай [брат-беларус], што лес кажа: Я бараніў твой дух ад плесні, Аб думы шчыра твае дбаў І паўтараю вотклік песняў, Што прадзед з ветрамі складаў.* БрБ, 6.

Адз. В. вотклік: БрБ, 6.

ВОЎК (7) м. Заал. Дзікая драпежная жывёліна. *На пустку ўзбрыўшы, воўк завыў, Луціну заяц перамерыў...* Кц, 197. *Каб гукалі совы Па-над вамі [ворагамі народа], псамі, Косці расцягали Груганы з ваўкамі.* МПв, 220.

Адз. Н. воўк (2): Кц, 197; Пц. Р. ваўка: УрП, 52. Т. ваўком (2): Пц (2). Кд. воўча: Пц. Мн. Т. ваўкамі: МПв, 220.

[ВОЎНА] ж. Матэрыял для вырабу баваўняных вырабаў. [Аленка]: *З нашага лёну кашуля і з нашай воўны гэты пояс.* Т, 30.

Адз. Р. воўны: Т, 30.

[ВОЎЧЫ] прым.: ◊**Воўчая апека** гл. апека.

Адз. ж. Р. воўчай: НДН, 18.

[ВОЧКА] н. Памянш.-ласк. да вока ў 1 знач. *Сеў Данілка,*

выразае *Коніка з бярозкі, Адно бліскаюць у вочках Радасныя слёзкі*. В6, 238.

Мн. М. вочках: В6, 238.

[ВОШ] ж. Заал. Дробнае насякомае. У параўн. *Давіць мы [хлопчык і лётчык] іх [фашыстаў] будзем, як вошаў, Як гадкіх смярдзючых клопаў, Караць штораз караю горшай Сягонняшніх рыцараў-псоў*. ХЛВ, 315.

Мн. В. вошаў: ХЛВ, 315.

[ВПЛЫВ] м. Польск. *Тое, што веяніе*. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім). .. край тэн посядал навэт можэ, але, завдзенчаёнь шкодлівым впливом зэ Выходу, можэ тэ пизэсточыло сень в Пінске блото*. Т, 47.

Мн. Д. впливом: Т, 47.

ВРАТА толькі мн. Рук., уст. Вароты. [Поп]: *Разверзіся врата адовы і сам аніхрыст со своїм сонмом святой Русью завлодаша, ежэлі созерцаць всё творимое ныне*. Т, 28.

Н. врата: Т, 28.

[ВРЕМЯ] (2) і **ВРЭМЯ** (2) н. Рук. 1. *Тое, што час у 5 знач.* [Поп]: *В нынешнія врэмена дажэ его прэосвяшчэнство воззавидовало бы сіім блюдам*. Т, 38. [Поп]: *Не время лі подумаць нам о ложэ в очаге домашнем*. Там жа, 28.

2. *Пара года*. [Поп]: *(ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой); Акі пціцы небесныя, отлетаюшчы на зімнее время в жаркія страны*. Т, 38.

♦**Со временем** – з цягам часу. [Усходні вучоны]: *Ваши [Янкі] землякі не собіраюцца в будушчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувшего, чтобы со временем пробіць себе куда-нібудзь окошко – в Европу ілі Азію?* Т, 47.

Адз. Н. врэмя: Т, 28; В. время: Т, 38. Т. временем: Т, 47. Мн. В. врэмена: Т, 28.

[ВРЭДНЫЙ] прым. Рук. *Тое, што шкодны*. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). .. благодаря врэдным клімацічэскім веяніям с Запада поименованное морэ утонуло в Пінском болоце*. Т, 47.

Мн. Д. врэдным: Т, 47.

ВСЕЛЕННАЯ ж. Рук. *Тое, што сусвет*. [Мікіта]: *Радуйся, вселенная! Аввяшчаю ўсім, усім, усім: немцы акупавалі, меджду протчым, Менск!..* Т, 31.

Адз. Н. вселенная: Т, 31.

[ВСЕРОССИЙСКИЙ] прым. Рук. Усерасійскі. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). .. вопрэкі історычэскім, географічэскім, этнографічэскім і дзіпламацічэскім всеросійскім ісследованиям і трудам, – оцечэство своё белорусы почему-то называют Белорусія*. Т, 26.

Мн. Д. *всероссийскім*: Т, 26.

ВСЁ *присл.* Руск.: **Всё жэ** – тое, што ўсё-такі¹. [Усходні вучоны]: .. *оне* [граніцы] в *представленіі* здзеішніх *обиччэрускіх* людзей *очень туманны*. *Всё жэ* прымечаецца *стремленіе* расшырыць *эці* *граніцы* на *Запад*. Т, 47.

[ВСХОДНЁ-КРЭСОВЫ] *прым.* Польск. Які мае адносіны да Усходніх Крэсаў. [Заходні вучоны]: (*запісваючы ў нататкі, голасна*). Януш *Здольніцкі*. *Незаводне тып* *Всходнё-Крэсовэю* *поляка* з *немалон дозон крві* *познаньско-гуральскоі*. Т, 26.

Адз. м. *Всходнё-Крэсовэю*: Т, 26.

[ВСХОДНІ] *прым.* Польск. *Тое, што ўсходні ў 2 знач.* [Заходні вучоны]: *Запісваючы ў нататнік* *уперамежску* з *Усходнім* *вучоным*): *На запытанне, як сень* *далека распостіжэня* *овэ “далей”*, *мый інформатор* *походзонцы* *од бялорусінув* *ожэкл* в *огульнопольскім* *мейсцовым* *нажэчу, іж* *для осённенця* *онего “далей”* *наука* *наогул, а* в *иччэзульносці* *наука* *Всходня* *посяда* за *крутке* *пенты*. Т, 39.

Адз. ж. Н. *Всходня*: Т, 39.

[ВСХУД] *м.* Польск., *разм.* *Тое, што ўсход у 2 знач.* [Заходні вучоны]: (*запісваючы ўперамежску* з *Усходнім*). *Еднак, спостіжэга* *сень* *донжэне* *розіжэжыць* *овэ* *граніцэ* на *Всхуд*. Т, 47.

Адз. В. *Всхуд*: Т, 47.

[ВСЯКІЙ] *прым.* Руск. *Тое, што ўсякі ў 2 знач.* [Поп]: *Моі* *облачэнія* *защчытой* *мне* *от* *всакіх* *зол* *земных*. Т, 52.

Мн. Р. *всакіх*: Т, 52.

[ВУГАЛ] (2) *м.*: **В-за вугла падсачыць** *гл.* *падсачыць*. **Хіхікаць з-за вугла** *гл.* *хіхікаць*.

Адз. Р. *вугла* (2): 3; НК.

[ВУГАЛЬ] *м.* Цвёрдае гаручае выкапнёвае рэчыва. *Чыя кірка ў* *падзямеллі* *Першай* *пласт* *вугля* *цярэбіць* *І* *чыі* *трактар* *першым* *сцэле* *Скібы* *на* *калгаснай* *глебе*? СА, 180.

Адз. Р. *вугля*: СА, 180.

[ВУДА] *жс.*: **В-злавіць на вуду** *гл.* *злавіць*.

Адз. В. *вуду*: ЛПК.

[ВУЕЗД] (2) *жс.* *Разм.* *Уезд.* – *Аб* *якой* *ты* [музык] *гэта* *вярзеш* *слабодзе?* – *Ну, аб* *Слабодзе*, *Нагайкаўскай* *воласьці*, *Усьмірыцельскага* *везду*, *што* *недалёка* *ад* *Прыгонава* *и* *Висельнёва*. ХЛБ. *У* *м.* *Новым* *Свержэне*, *таго* *везуда*, *манаполька* *таргуе* *за* *год* *на* *20000* *руб.* УП.

Адз. Р. *везуда*: УП; *везду*: ХЛБ.

[ВУЖАКА] (4) *жс.* 1. *Змяя.* *У* *параўн.* *Разыграліся* *гурмай* *за* *зданяю* *здань*, *Як* *вужакі* *ў* *гарішку* *мятусяцца* *яны..* БН, 93. *Смела* *гляне* [гаспадар] *на* *свет* *і* *на* *долю* *змянлівую*, *Як* *дагэтуль*, *яму* *не* *дадуцца* *ўжо* *ў* *знакі* *Тыя* *сілы* *з* *усходу* *і* *захаду* *мсцівыя*, *Што*

даймаюць цяпер, як вужакі. ТС, 74.

2. перан. Ліхі, каварны чалавек. *Каб таму на локаць Адсушыла рукі І аб сьценку біўся Ад балеснай мукі, – Хто сушыў у няволі Люд наш працавіты, Задаваў вужача Раны непазбыты.* К.

3. У знач. прысл. Звіліста. *А як пойдзе другім хто гасьцінцам-дарогай, Што на захад кладзецца вужакай, – Свой палетак любіць стане горай чужога.* Ч, 319.

Адз. Т. *вужакі*: Ч, 319. Кл. *вужача*: К. Мн. Н. *вужакі* (2): БН, 93; ТС, 74.

[ВУЗЕЛ] м. Клунак. *Гануля сядзіць на спакаваных вузлах і робіць панчошу.* Т, 53.

Мн. М. *вузлах*: Т, 53.

[ВУЗЕЛЮК] м. *Памяши. да вузел. перан.* Від прычоскі. *Цяпер бабія ў разьвяз вузелкі, Ўсе з вайной у расходзе мужыкі; На бяз-мужжы і дурань муж, Ды і дораг стаў дурань к таму-ж.* ВБЛ, 83.

Мн. Н. *вузелкі*: ВБЛ, 83.

[ВУЗЕЛЬЧЫК] м. *Памяш. да вузел. Выпраўляй яго [сына] у людзі, На дарогу блаславі, Разам з крыжам дай на грудзі Роднай вузельчык зямлі...* М, 20.

Адз. В. *вузельчык*: М, 20.

[ВУЗКАШНУРЫ] прым. *Наватв.:* **Вузкашнурая вёска** гл. **вёска**.

Мн. Н. *вузкашнурыя*: ЗС, 18.

[ВУЗКІ] (3) прым. *Нешырокі. А ў нас стаў квітнеючым край беларускі, Змяніліся людзі, аблічча зямлі – заместа палосак убогіх і вузкіх, Калгасныя нівы, як мора ляглі.* ПБН. *Сялянскія гоні адзеты ў кайданы. У вузкія межы ўвагнаны палі. Там жа.*

Мн. Р. *вузкіх*: ВГР; ПБН. В. *вузкія*: ПБН.

[ВУЛЕЙ] (2) м. *Калода для пчол. ..скрозь каля поля.., на краёх лесу, каля лугоў, .. стаяць вялікія цяжскія калоды. Гэта – старасьвецкай будовы вульлі для пчол.* ХВ, 30. *Аб гэтых вульлэх, аб гэтых пчолах ніхто не клапоціцца. Там жа.*

Мн. Н. *вульлі*: ХВ, 30. М. *вульлэх*: ХВ, 30.

[ВУЛЦА] (8) ж. 1. *Прастора для праходу і праезду паміж радамі дамоў. [Гарошка]: Тада ўсе мужчыны і ўсе кабеты, найболей старэйшыя, наклаліся ўпоперак вуліцы: “Хай высяляюць!” – казалі сабе гэтак.* Т, 43. *Параўн. вуліца.*

2. *Месца пад адкрытым небам у процілегласць памяшканню. З правага боку – бліжэй да рампы – адны дзверы, з левага – двое. Напроць два вакны на вуліцу.* Т, 19. *Пры апошніх Гануліных словах разягаецца за вокнамі на вуліцы харавая песня. Там жа, 62.*

♦**Исци на вулицу** гл. ісці.

Адз. Р. *вуліцы*: Т, 43. В. *вуліцу* (4): ПДз; Т, 19, 44; ЧЧШ. М.

вуліцы (2): Т, 28, 62. Мн. М. вуліцах: СНБ, 340.

[ВУЛКАНІЧНЫ] прым. перан. Пылкі, страсны. [Мікіта]: *Мадоністая мамзэль Наста! Каханне маё, межоду протчым, вулканічнае! Падаруйце ж мне, нарэшце, сваю абымальную руку і трапятлівае сэрца.* Т, 42.

Адз. н. Н. вулканічнае: Т, 42.

ВУРАДНІК гл. **УРАДНІК**.

[ВУС] (2) м. Валасяное покрыва над верхняй губою. *Заходні вучоны – носіць польскі строй – кунтуш і “конфэдэратку”, ба-рада голеная, вусы завесістыя.* Т, 19.

◊ **Ухмыляцца пад вусам** гл. ухмыляцца.

Адз. М. вусам: Х. Мн. Н. вусы: Т, 19.

ВУСНЫ (5) толькі мн. Губы, рот. *За мною [ганцом] ўсьцяж, і тут, і там іх [людзей] вусны бледныя шэпталі: Ададзіце сонцэ наша нам! На што схавалі-расхвалі? Кц, 194. Людзі ходзяць, весяляцца У думках іхніх свята, А на вуснах іх імёны Слаўных кандыдатаў.* НК.

Жыццё наша такое вясёлае, што песні самі на вусны просяцца.

◊ **Прасіцца на вусны** гл. прасіцца.

Мн. Н. вусны (2): Кц, 194, 195. В. вусны (3): ЖН (2); НК.

ВУХА (22) н. 1. Орган слыху і раўнавагі. *Хай там бура, зві-руха, Хай пурга сапе і плача, Зтуль тваё пачуе вуха Камса-мольскі гарт юначы.* СА, 179. *Сёння ўжо стар я [дзед] І мне не да плачу, Вушы хоць слабы, а ўловяць іх [вызвалевнцаў] імя.* Д, 72.

2. Вонкавая частка органа слыху. *Будзь здаровы, бацька, маці, – Мы пайшлі ўжо ваяваці. Сьвішча куля, пяй-ха-ха? Каля вуха дзяцюка.* БЗ.

• **3 вушамі таварыства** гл. таварыства.

◊ **Вушы вянуць** – праціўна, не хочацца слухаць што-н. *А вось загаварыце вы аб беларускай незалежнасці... Тут вам цэлую кучу нагавораць усялякіх перашкод, недарэчнасцяў, што аж вушы вянуць слухаючы.* Нз, 14. **Затыкаць вушы** гл. затыкаць. **Лавіць вострым вухам** гл. лавіць.

Адз. Н. вуха: СА, 179. Р. вуха (11): БЗ (10); СНБ, 340. Т. ву-хам: ЖН. Мн. Н. вушы (3): Д, 72; Нз, 14; ТП, 215. В. вушы (4): ВМР; ДЖ; ОШМ; Т, 28. Т. вушамі: Т, 41. М. вушох: СП.

ВУЧАНИЦА (4) ж. Жан. да вучань у 1 знач. [Янка]: *Не была б то мая найздальнейшая вучаніца. [Аленка]: Ды яшчэ, як вы [Янка] казалі, – беларускага роду.* Т, 30. [Аленка]: *Прымеце, калі ласка, дзядзька настаўнік, гэту драбніцу ад сваёй шчыра вам уд-зячнай і адданай вучаніцы. З нашага лёну гэта кашуля і з нашай воўны гэты пояс.* Там жа.

Адз. Н. вучаніца (2): Т, 25, 30. Р. вучаніцы (2): Т, 23, 30.

ВУЧАНЬ (8) м. Навучэнец навучальнай установы. *Аднак ён [настаўнік] ніў запоем, так што вучні часта заставаліся без настаўніка.* А, 328. *Тут рада адна: трэба.. паадчыняць усе чыста школы, .. загадаўшы ім, прышчапляць вучням любасьць да роднага краю, разьвіваць у іх пашану да таго народу, сярод каторага яны жывуць..* ДК.

2. Паслядоўнік, прыхільнік якога-н. вучэння, поглядаў, дзейнасці. [Мікіта]: *..не, забывайце, пане беларус, што я найздальнейшы вучань акадэмікаў Скрынчанкі й Саланевіча.* Т, 38. *Няхай жыве верны вучань і папличнік таварыша Сталіна Нікалай Іванавіч Ежоў.* НКУС.

Адз. Н. вучань (2): НКУС; Т, 38. Р. вучня: НКУС. Мн. Н. вучні (2): А, 328; ПЧ. Р. вучняў: А, 328; вучнёў: ВР. Д. вучням: ДК.

[ВУЧАСТАК] (2) м. перан. Разм. Галіна, сфера якой-н. дзейнасці. *Пранікаючы і стараючыся паступова прыбіраці у свае рукі найадказнейшыя участкі Савецкага дзяржаўнага апарату.., контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмократы .. падточвалі соцыялістычныя элемэнты савецкае дзяржаўнасьці, падменьваючы іх нацыянальна-буржуазнымі.* АЛ. *Для ажыццяўлення гэтае мэты група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмократычных інтэлігентоў.. на працягу раду год вяла шкодніцкую работу амаль на ўсіх участках соцыялістычнага будаўніцтва..* Там жа.

Мн. В. участкі: АЛ. М. участках: АЛ.

ВУЧОНЫ (99) прым. 1. Адукаваны, пісьменны. *Першы [склад] – муж вучоны, важны; Носіць чын такі не кажны, Хоць па-просту на наш лід Ён не больш як чараўнік.* Ш₄.

2. У знач. наз. Кваліфікаваны спецыяліст у якой-н. галіне навукі; даследчык. [Дама]: *Вы, мусье рэгістратар, зрабілі нам [гасцям] сягоння папраўдзе мілую неспадзеўку гэтымі дзвюма пэрсонамі, якія толькі што вышлі. Тут у Менску так трудна спаткаць праўдзівага вучонага.* Т, 27. *Кампанія гэта нам [людзям] зразу мела, бо.. гэтай рэформы жадала савецкая грамадскасць, рабочыя, калгаснікі, пісьменнікі, вучоныя і т.д.* ШБСЯ. // *Іран.* [Янка]: *(да Мікіты).* Ну і дурыгаловы гэтыя вашы вучоныя! Т, 48. [Янка]: *(да Аленкі і Гарошкі).* Як жа вам спадабаліся гэтыя, не пры людзёх кажучы, вучоныя? Там жа, 27.

Адз. м. Н. вучоны (66): Т, 19(2), 25(5), 26(21), 27(2), 28(7), 38(6), 39(3), 47(18), 54; Ш₄. Р. вучонага: Т, 27. Мн. Н. вучоныя (19): Т, 26(5), 27(5), 38, 39, 47(2), 48(3), 54; ШБСЯ. Р. вучоных (3): Т, 27(2), 39. Д. вучоным: Т, 54. Т. вучонымі (9): Т, 26(4), 38, 39, 47(3).

[ВУЧЫЛІШЧА] (2) н. Сярэдняя спецыяльная навучальная ўстанова. *Па праўдзе кажучы, паступіўшы ў гэтае вучылішча,*

я [Купала] ведаў больш, чым патрабавалася праграмай. А, 328.

• **Рэальнае вучылішча** – сярэдняя навучальная ўстанова ў дарэвалюцыйнай Расіі. Бацька хацеў падрыхтаваць мяне ў рэальнае вучылішча. А, 328.

Адз. В. вучылішча (2): А, 328(2).

[ВУЧЫЦЕЛЬ] м. Руск., разм. Тое, што настаўнік. З вучыцелёў, што да таго саюза належэлі, узялі падпіску, каб нікуды не вьезджэлі без дазвалення. ВД.

Мн. Р. вучыцелёў: ВД.

[ВУЧЫЦЕЛЬСКИ] прым. Руск., разм. Тое, што настаўніцкі. Не вельмі даўно у нас было следства па дзелу аб вучыцельскім саюзе. ВД.

Адз. м. М. вучыцельским: ВД.

ВУЧЫЦЦА (18) *незак.* 1. Засвойваць, набываць якія-н. веды, навыкі. Усё наказывае, як бытцам палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацыяналістамі і чорнасоценцамі, абы толькі заціснуць беларускі рух, абы адстрашыць беларусоў ад жадання вучыцца рэлігіі па беларуску. ВР. [Гануля]: Ды яно ж праўда? А ўсё віна ў тым, што мой Мікітка вучыўся, але, мабыць – не давучыўся, і вышла з яго ні богу свечка, ні чорту качарга! Т, 57. // Быць вучнем навучальнай установы. Палову адной зімы вучыўся [Купала] ў народнай школе ў Сенніцы, недалёка ад г. Мінска, а пасля гэтага нязначны час вучыўся ў Мінску ў прыватнай падрыхтоўчай школе. А, 328. Параўн. учыцца.

2. Разм. Набываць у працэсе вучобы якую-н. прафесію, спецыяльнасць. [Аленка]: А цяпер я хачу вучыцца на курсістку, потым на доктара... Т, 30.

Інф. вучыцца (10): ВР (3); Т, 29, 30(2), 31(2); ЧЧШ. Абв. цяп. мн. 3 ас. вучацца: ВР. Пр. адз. м. вучыўся (3): А, 328(2); Т, 57. Мн. вучыліся: ВР. Заг. адз. 2 ас. вучыся (3): Т, 48(3).

ВУЧЫЦЬ (13) *незак.* 1. Перадаваць каму-н. веды, навыкі. Вучыць па расейску – гэта дрэнная і шкодная выдумка ўселякіх Солоневічоў, бо яна толькі мацней прывязывае цёмнага беларуса да польскай мовы.. ВР. [Гануля]: Гэта не госьць, а нейкі важны дырэктар. Вучыць Мікітку па-нямецку гергетаць. Т, 31.

2. Навучаць, выхоўваць. Вучылі мяне [Купалу] пры дапамозе вандроўных настаўнікаў. А, 328. Як навучыцца хадзіці [сын], Маткі мову разумець, Ты [маці] вучы яго любіці ўсё сваё ў пашане мець. М, 19.

3. Давачь адукацыю. Бацька пасля шкадаваў, што не вучыў мяне [Купалу]. А, 328.

4. Навязваць, развіваць якую-н. думку, погляд. [Янка]: Каб гэтага не было, мы [беларусы] павінны растаптаць, зніштожыць

даўгавечную ману, якая вучыць, што мы не ёсць мы, што мы нейкае нешта, якое абы накарміў, як быдлё, дык і сыта будзе. Т, 35.

Як вучыць рэлігіі.

Інф. вучыць (4): ВР (4). Абв. цяп. адз. 3 ас. вучыць (2): Т, 31, 35. Мн. 3 ас. вучаць: ЧЧШ. Пр. адз. м. вучыў (2): А, 328; Т, 22. Мн. вучылі (3): А, 328; ВР; Т, 61. Заг. адз. 2 ас. вучы: М, 19.

[ВУЧЭБНЫ] прым. Звязаны з арганізацыяй працэсу навучання і кантролем за яго ажыццяўленнем. *І вось праца гэтых людзей, праца ў страшэнна някельных варунках, калі кожнае жывое беларускае слова расійскі ўрад лічыў праступствам, так што нават начальнікі “вучэбных” вокругаў рассылалі цыркуляры, каб.. народныя настаўнікі не чыталі беларускай газэты “Наша Ніва”, – гэта праца .. не была дарэмнай.* МІ, 17.

Мн. Р. вучэбных: МІ, 17.

ВУЧЭЛЬНЯ (4) ж. Польшк., разм. Навучальная ўстанова. *Свято, якім прамянілася гэта вучэльна захоплівала сабой ня толькі край Польшка-Літоўска-Беларускі.., але праменьні яго дасягалі аж да Масквы і Харкава.. УПУВ. ..расійскі царскі ўрад задумаў гэту вучэльную, баючыся ўплываў заходняе культуры, на пануючы у тым часе у Расіі праізвол і адзічэньне. Там жа.*

• **Высокая (высшая) вучэльна** – вышэйшая навучная ўстанова. *І калі гэта высокая вучэльна ня пойдзе шырокай дарогай толеранцыі і роўных правоў для насяленьня нашага краю, – яна ня споўніць таго культурнага назначэньня, якое ёй сягодня суліць гісторыя. УПУВ. Але на вышнюю вучэльную у Вільне зьвернуты цяпер вочы ня толькі польскага народу, – на гэту зьмясьціну навукі і мастацтва пазіраюць цяпер і сумныя вочы літвіноў і беларусоў. Там жа.*

Адз. Н. вучэльна (2): УПУВ (2). В. вучэльно (2): УПУВ (2).

[ВХЛАНЯЦЬ] незак. Польшк. Уключаць у склад чаго-н. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік уперамежку з Усходнім вучоным); Падчас баданя тубыльцув, асядлых на Выходніх Крэсах польскіх, о розмярах замешкалаго пішэз ніх тэрыторыуму зостало высьветлёным, іж данэ тэрыторыум вхланы в себе цалкем провінцыен Мінскай Брэхалкі і ешчэ далей... Т, 39.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. вхланы: Т, 39.

[ВШЭХПОЛЬСКІ] (2) прым. Польшк. Усепольскі. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім): Цо сень тычы граніц політычных краю, то възглядэм іх у месцовэй людноті вшэхпольскай пішэдаставене бардо не ясне. Т, 47. [Заходні вучоны]: (запісваючы): .. вбрэв гісторычным, географічным, этнографічным, лінгвістычным і дыплёматычным баданём і розправам вшэхпольскім, ойчызнэн свон бялорусіні называён Бялорусь. Там жа, 26.*

Адз. ж. Р. *виэхпольскей*: Т, 47. Мн. Д. *виэхпольскім*: Т, 26.

ВЫ (431) *займ. 1.* Ужываецца пры звароце да некалькіх асоб. *Нявольнікі вы [жыды] сёння з намі [беларусамі] разам На беларускай змучанай зямлі, Дзе чорны зьдзек пасьвенчаны абразам Гняце нас разам, як зьвяр'ё, ў крутой пятлі. Ж. Хадзеце, хадзеце, вясёлыя людзі! А жыва да нас на таргоўлю: Пакупка-гасцінчык вам кожнаму будзе Чырвоненькі, хатняй гадоўлі. Р.*

2. Форма ветлівага звароту да адной асобы. [Гануля]: *Ах, гэта вы, пане настаўнік! І Аленка з вамі...* Т, 53. [Янка]: *Цяпер вам, пане рэгістратар, застаецца толькі прыдумываць новую свабодную профэсію ці новую клясавую рангу.* Там жа, 55.

Пазвалі вас.

♦**Каб вы цяміліся** *гл. цяміцца. Ні вам, ні нам* – нікому .. *п.* *Бэрсан так спужаўся гэтага, што, каб не было ні вам, ні нам, скасаваў увесь камісарыят нацыянальных мениасцей.* СНБ, 338.

Што вы *гл. што.*

Мн. Н. *вы* (189): Ан, 18(2); БН, 93; БС; ВБЛ, 83(2); ВМР; ВР (2); Г, 16; ЕЯ; Ж (6); 3(2); Кц, 196; МПв, 219; Нз, 14; НКУС (3); Пц; ПВ (5); ПЛП; ПЧ (2); Р, С, 209; ССА, 294; Т, 19, 21(6), 22(3), 23, 24(3), 25(3), 26, 27(3), 28(2), 29(6), 30(4), 31(6), 32, 34(2), 35(4), 36(6), 37(8), 38(3), 39(5), 40(2), 41(6), 42(3), 44, 45(3), 46, 48(7), 49(7), 50(2), 51(2), 52(2), 53(8), 54(2), 55(6), 56(4), 57(2), 59(2), 60(4), 61(5), 62(2); Тж, 15(4), 16(5); УрП, 50, 51; ХЛВ, 316; Чж, 147. Р. *вас* (25): ГЖУ; МПв, 220; ПВ; СЧ; Т, 19, 21, 22, 25, 30(2), 38, 44, 49(2), 52, 53, 55, 56(2), 57, 59, 60, 62; УрП, 49; ЧС, 50–51. Д. *вам* (110): Ан, 18; БВ, 16; ВМР; ВР (2); ВЧ; ГЖУ; ДЖ; ЕЯ; Ж (8); 3(2); МПв, 219(3); Нз, 14; ПБН; ПВ (7); ПЛП; Р; РКП; С, 209; СЗГ, 252; СНБ, 338; ССА, 294 (3); Т, 19(2), 20(2), 21, 23(3), 25, 26, 27(3), 30, 33, 34(3), 36(3), 39(2), 40(3), 41, 42, 43, 44(2), 45(2), 46(2), 48(2), 49(2), 50(2), 51, 53, 55(2), 56(6), 57(3), 59(2), 60, 62(2); Тж, 15, 16; УрП, 48, 50, 51(2), 52; Х; Чж, 146(3). В. *вас* (55): ВР (2); ГЖУ; Ж (4); МПв, 219; НКУС (2), Пц (2); ПВ (6); ПЛП (5); ССА, 294; Т, 19, 21(2), 22(3), 27, 29, 32, 34, 37(2), 39, 40, 42, 44, 51, 52, 54, 57; УрП, 48, 50(3), 52; ХЛВ, 316(2); Чж, 146(4). Т. *вам* (21): БСУ; Ж (2); ЖН (2); МПв, 220; Нз, 14; Т, 23, 44, 45, 49(2), 51, 53(2), 54, 56, 57, 60, 61; УрП, 49. М. *вас* (31): ПВ; ССА, 294; Т, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 31, 32, 34(3), 40(3), 41, 42, 48, 49, 51, 52(2), 54(2), 55(2), 56, 58(2), 60.

[ВЫБАР] *м. Дзеянне па дзеялому выбіраць у 1 знач. Ведама, што калі даць беларусу-каталіку вольны выбар: ці вучыцца рэлігіі па польску, ці па расейску, забараніўшы перш навуку па беларуску, дык ён выбярэ польскую мову... якой яго прывучылі малаціца.* ВР.

Адз. В. *выбар*: ВР.

[ВЫБАРЧЫ] (2) *прым.* Які адносіцца да выбараў службовых асоб галасаваннем. *За яго [Сталіна] я [Купала] прагаласую не толькі выбарчым болектэнем, але і сваёй песняй.* ГВУ. *Вывучаючы Вас, таварыш Ежоў кандыдатам у Вярхоўны Совет СССР, мы [беларусы] просім даць сваю згоду балатыравацца па Менскай выбарчай акрузе.* НКУС.

Адз. м. Т. *выбарчым:* ГВУ. ж. М. *выбарчай:* НКУС.

ВЫБАРЫ (11) *толькі мн.* Выбранне каго-н. *Пачынаюцца выбары да мясцовай Рады. Ужо распачата падгатоўчая праца і адбываецца агітацыя.* ВМР. *То-ж на выбары іду я [бабуля], Голас свой падаці.* Вб, 237.

Выбары. Выбары да Мясцовай Рады. На выбары вышлі...

Н. *выбары* (4): Вб, 237; БС; ВМР (2). Р. *выбараў* (2): Вб, 236; НК. В. *выбары* (3): Вб, 237; ВВ, 263(2). М. *выбарах* (2); ВМР; ГВУ.

[ВЫБАЎЛЯЦЬ] *незак. перан.* Вызваляць каго-н. [Мікіта]: *Оей! Оей! Пане настаўнік, бацька беларус! выбаўляй з ягіпецкай няволі!* Т, 33.

Заг. адз. 2 ас. *выбаўляй:* Т, 33.

[ВЫБАЧАЦЬ] (11) *незак. 1.* Дараваць. [Гануля]: *Калі ласка! Выбачайце [госці] толькі за недахватку ў ядзе.* Т, 28.

2. Ужываецца пры звароце да каго-н. з прабачэннем за што-н. [Янка]: *Але, выбачайце, цётка! Пара нам [Янку і Аленцы] і дамоў. Бывайце здаровы і шчаслівы!* Т, 57. [Спічыні]: *Выбачайце, мусьбе Зносілов, але мы на сягоння лекцыю спынім.* Там жа, 50.

Заг. адз. 2 ас. *выбачай:* ХЛБ. Мн. 2 ас. *выбачайце* (10): Т, 19, 22, 24, 28, 36, 43, 48, 50, 57, 58.

[ВЫБІВАЦА] *незак.: ∅* **Усіх жыл выбівацца** – вельмі стамляцца, знясільвацца. [Мікіта]: *Буржуазія з усіх жыл выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата або кусок якога маёнтку.* Т, 40.

Абв. пр. адз. ж. *выбівалася:* Т, 40.

[ВЫБІВАЦЬ] *незак.* Высыпаць што-н. адкуль-н. *Гануля выходзіць і прыводзіць з сабой Аленку і Гарошку, які, уваходзячы ў хату, выбівае аб пазногаць попел з люлькі.* Т, 25.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выбівае:* Т, 25.

ВЫБІРАЦІ *гл.* **ВЫБІРАЦЬ.**

ВЫБІРАЦА (2) *незак. Разм.* Вылічвацца (пра налог). *Асабісты ваенны налог будзе выбірацца с тых, хто па якой колечы прычыне увольтнены ад адбыванняў вайскай павіннасці, І кожны гэтакі плаціць будзе 6 рублёў.* ВН. *Падаходны налог падобна простама выбіраецца с тых, хто болей зарабляе ці хто болей с чаго мае даходу.* Там жа.

Інф. *выбірацца:* ВН. Абв. цяп. адз. 3 ас. *выбіраецца:* ВН.

[ВЫБІРАЦЬ] (4) і *разм.* **ВЫБІРАЦІ** *незак.* 1. Аблюбоўваць. *Выбіраў жаўнер Трэцію сцежаньку. Гэй, гэі, гэі, трэцію сцежаньку!* ББ.

2. Абіраць галасаваннем. *Хто з нас думаў, спадзяваўся, Мой ты, родны браце, Што такіх мы кандыдатаў Будзем выбіраці.* НК. *Цяпер воліі Сталінскай Канстытуцыі я [Купала] з горадсцю выбіраю свой працоўны, сапраўдны народны ўрад.* ГВУ.

Я з горадсцю выбіраю свой народны ўрад.

Інф. *выбіраці:* НК. Абв. цяп. адз. I ас. *выбіраю* (2): ГВУ (2). Пр. адз. м. *выбіраў:* ББ. Мн. *выбіралі:* НК.

[ВЫБІЦЬ] (6) *зак.* 1. Выгнаць, адцясніць ворага. *Атрад выбіў нямецкіх акупантаў з вёскі.* Т. ПСп.

2. *перан.* Пазбавіць упэўненасці. *Праўду сказаць, я [Купала] і да гэтага не быў вельмі рэлігійны, але гэты цынічны торгксяндза канчаткова выбіў з мяне рэшткі веры.* А, 328. *Шэсьць год вайны, вайны цяжкай, бязупыннай, выбілі ў думках беларуса-хлебараба і яго супакой – гэткі зьмірны, лагодны, і яго шчырую веру ў лепшую долю.* ДД.

3. *перан.* Надысці, наступіць. *Выбіла часіна і для нас [беларусаў]. Выбіла можа у наўцяжэйшую мінуту нашага палітычнага жыцця.* БСУ.

♦**Вочы выбіць** – асляпіць. *Я [унук] падняў яблык. Тут пан як наскочыў, Крыкнуў ды гікнуў, і выстрал раздаўся. Я наваліўся, падняўся. Ах, вочы... Вочы пан выбіў, сляпым я застаўся.* Ун, 73.

Абв. пр. адз. м. *выбіў* (3): А, 328; ПСп; Ун, 73. ж. *выбіла* (2): БСУ (2). Мн. *выбілі:* ДД.

[ВЫБРАНЫ] (2) *дзеерым. зал. пр.* да выбраць у I знач. *Ён [першы сын] і рад і ня рад, а пуцьця меней штодзень На тэй выбранай сьцежцы, і ные; Ўжо адны ў вочы кідаюць – здраднік, звыродзень, На пагібель, на звод шлюць другія.* Ч, 320. // У знач. наз. *Сваёй рукою я [аўтарнік] прызначаю Дванаццаць выбраных між вас [юнакоў і дзяўчат], – Жалейку кожны атрымае I перайме такі наказ..* УрП, 49.

Адз. ж. М. *выбранай:* Ч, 320. Мн. Р. *выбраных:* УрП, 49.

ВЫБРАЦЦА *зак.* Выйсці, выбрацца адкуль-н. [Чырвонаармеец]: *Ці няможна ў вас, таварышы, перасядзець пакуль сцямнее? Бо я адстаў ад сваёй часці і толькі ўночы змагу выбрацца з гораду, каб дагнаць сваіх.* Т, 52.

Інф. *выбрацца:* Т, 52.

ВЫБРАЦЬ (6) *зак.* 1. *Зак. да выбіраць у I знач. [Спічыні]: Дзеля гэтага, перш чымся араторыць, вы [Мікіта] павінны выбраць сабе стойкую пляцформу і толькі адну, а не дзве або тры..* Т, 41. *Было два выходы: разбурыць ДЗОТ разам з фашыстамі*

ці знішчыць фашыстаў разам з ДЗОТ'ам. Выбралі першы ва-
рыянт. ПСп.

2. Зак. да выбіраць у 2 знач. *Варашылава я [Данілка] такжа
Выберу з часамі, На сямі канях паеду 3 сямю галасамі.* Вб, 238.
*Во каго мы [беларусы] ў дэпутаты Па новым законе У парла-
мент беларускі Выбярэм сягоння!* НК.

Инф. *выбраць*: Т, 41. Абв. пр. адз. ж. *выбрала*: Вб, 237. Мн.
выбралі: ПСп. Буд. адз. I ас. *выберу*: Вб, 238. 3 ас. *выбярэ*: ВР.
Мн. I ас. *выбярэм*: НК.

[**ВЫБУХНУЦЬ**] *зак. перан.* Напасці, пачацца. *Але выбухнула
сусветная вайна, а за ёю рэвалюцыя ў Расіі..* СНБ, 336.

Абв. пр. адз. ж. *выбухнула*: СНБ, 336.

[**ВЫБЯГАЦЬ**] (2) *незак.* Выскокцаць. *Гануля выбягае і пасля
на аднаму зносіць партфелі.* Т, 59. [Мікіта]: *Ай, госці ідуць!..
мамаша, завесьце чым-небудзь вокны, можна – коўдрамі... а я
пабягу спаткаць. (Выбягае).* Там жа, 24.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выбягае* (2): Т, 24, 59.

[**ВЫВАЛІЦЦА**] *зак.* Выпасці, упасці з чаго-н. *Газэта выва-
лілася ў мяне з рук. Патупіўшы вочы, я ўзяўся за клямку, каб
выйсці.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. ж. *вывалілася*: Ан, 19.

[**ВЫВЕЗЦІ**] (2) *зак.* да вывозіць у 1 знач. [Аленка]: *Як татку,
бывала, бяруць у авоз, дык ён заўсёды і кажэ, што едзе акупан-
таў вывозіць. Але бедны, возіць, возіць, ды ніяк вывезці не можна.
Т, 54 ...праф. Ігнатоўскага – балшавікі на нагавору польскіх
віленскіх камуністаў арыштавалі і вывезлі ў Смаленск, як залож-
ніка.* СНБ, 339.

Инф. *вывезці*: Т, 54. Абв. пр. мн. *вывезлі*: СНБ, 339.

[**ВЫВЕСЦІ**] (5) *зак. перан.* Скіраваць, прывесці да пэўнай мэты.
*Хай жыве і красуе ленінска-сталінская партыя, якая адна толькі
магла вывесці Беларусь на вольны шырокі прастор ічаслівага
жыцця!* ЖН.

◊**Вывесці на свабоду** – вызваліць. *Біў [Варашылаў], як мух,
белагвардзейцаў, Не даў ходу зброду, I савецкую краіну Вывеў
на свабоду.* НК. **Вывесці ў гандаль** – паступіцца чым-н. *Вы ўжо
забылі, людзі здарэння, Дзе ваш прыпынак, – Вывелі ў гандаль
славу, Сумленне – Праўду на рынак.* Чж, 147. **Вывесці ў людзі** –
*тое, што выводзіць у людзі. Дзякую партыі Леніна-Сталіна,
..Што Беларусь маю цёмную, ўбогую Вывелі ў людзі і стала дзяр-
жаўнаю, – Выцерла слезы..* ДПЛС.

Инф. *вывесці*: ЖН. Абв. пр. адз. м. *вывеў* (2): НК; СД. Мн. *вы-
велі* (2): ДПЛС; Чж, 147.

[**ВЫВЕШВАЦЬ**] (3) і *разм.* [**ВЫВЕШЫВАЦЬ**] *незак.* Вешаць

для агульнага агляду. *Мікіта хапае чырвоную хустачну, чапляе на канец парасона і вывешвае праз ваконную фортачку.* Т, 59. [Наста]: *Вывешвайце* [Мікіта і Гануля] *хутчэй праз акно чырвоны сцяг.* Там жа.

◊**Вывешываць белы флаг** – здавацца ў палон. [Мікіта] (*вылазячы з укрыцця, да Чырвонаармейца*): *А, папаўся, меджду протчым, нарэціце! Складай аружжа! Вывешывай белы флаг! Здавайся ў палон, меджду протчым!* Т, 52.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вывешвае*: Т, 59. Заг. адз. 2 ас. *вывешывай*: Т, 52. Мн. *вывешвайце* (2): Т, 59(2).

[ВЫВОДЗІЦЬ] (3) *незак.* Паказваць, прыводзіць каго-н. *Трох сыноў чараўнік на сьвет белы выводзіў, Трох сыноў, што хаваў узаперці.* Ч, 319.

◊**Выводзіць у людзі** – дапамагаць каму-н. заняць пэўнае становішча ў грамадстве. *Пры Сталіне ў бежанцах гінуць не будзем, Совецкіх людзей ён выводзіць у людзі.* СС, 303.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выводзіць*: СС, 303(2). Пр. адз. м. *выводзіў*: Ч, 319.

ВЫВОЗІЦЬ (4) *незак.* 1. Перавозіць што-н. адкуль-н. куды-н. *Паклаўшы бялізну і начоўкі з вадой на каламажку, вывозяць: Гануля цягне, а Мікіта падпіхае.* Т, 50. *Га, а цяперака што гаварыці?.. Усе мае [Нёмана] скарбы намарна ідуць: Жыта учора вывозілі віці, Родныя хвойкі сягоння пльвуць.* Н.

2. Прымусова адпраўляць; ссылаць. [Янка]: *Няма чаго казаць – баранілі! У латці абувалі [чыноўнікі], з торбамі пушчалі ды ў сібірскай катаргі вывозілі!* Т, 21.

Інф. *вывозіць*: Т, 54. Абв. цяп. мн. 3 ас. *вывозяць*: Т, 50. Пр. мн. *вывозілі* (2): Н; Т, 21.

ВЫВУЧЫЦЬ *зак.* Засвоіць. *А “Практычныя граматыкі” Я. Лесіка ўжо зрабіліся незамененымі падручнікамі для кожнага беларускага грамадзяніна, які захоча акуратна пазнаць і вывучыць сваю мову.* ВСП, 89.

Інф. *вывучыць*: ВСП, 89.

ВЫГАВАРЫЦЬ *зак.* Вымавіць, сказаць. –*Ух-ці! бармоча [дзяк], цалуючыся з сялянамі сваей вёскі, – які не разьвіты народ вы, мужыкі! Нават “здрастуце” ня можаце, як сьледна выгаварыць, а яшчэ...расійцы!* З.

Інф. *выгаварыць*: З.

[ВЫГАДА] і *разм.* **[ВЫГОДА]** *ж.* Карысьць, прыбытак. [Мікіта]: *Каламажку я цягаю з сабой толькі дабрвольна і толькі для ўласнай выгады.* Т, 45. *Пасьля, Жыды, вы зрэкліся народу, Які вам шчыра даў багацьце і прыпын; Пайшлі прыдбаць сабе вы чэсьць, выгоду Да сільных тых, хто даў вам вісельню і чын!* Ж.

Адз. Р. *выгады*: Т, 45, В. *выгоду*: Ж.

ВЫГАДАВАЦЬ (2) *зак. перан.* Выхаваць. *Здавалася, той мэсьянізм, які быў прывіты польскаму народу, у часе яго падняволья, лепшымі польскімі мысьліцелямі, павінен быў выгадаваць у гэтым народзе штосьці сьветлае, разумнае..* СНБ. *Сама натура, сама яго [беларускага народа] гісторыя сталеццамі гэтакім ужо выгадала.* НДН, 19.

Інф. *выгадаваць*: СНБ. Абв. пр. адз. ж. *выгадала*: НДН, 19.

[ВЫГАЛЕНЬ] *дзеерым. зал. пр. да* *выгаліць*. У знач. *вык.* Паголены. Мікіта *Зносак.. – калезскі рэгістратар, 25–28 г., у першых трох дзях барада выгалена, у 4-й крыху барадаты.* Т, 19.

Кар. адз. ж. Н. *выгалена*: Т, 19.

[ВЫГАНДЛЯВАЦЬ] *зак.* Зарабіць, нагандляваць. [Мікіта]: *Значыцца, выгандляваў цішком, каб ніхто не бачыў, тое-сеё з гэтай контрабанды на якую-сякую панчоку ці шкарпэтку, палажыў сабе.. на воз і вязі сабе ў сваёй каламажцы.* Т, 45.

Абв. пр. адз. м. *выгандляваў*: Т, 45.

[ВЫГАНЯЦЦА] *незак. перан.* Выкараняцца. *Хіба можа ён [абываталь] адважыцца на беларускую школу, калі беларушчына цэлымі соткамі год ганьбілася і выганялася адусюль, адкуль можна было?* ДК.

Абв. пр. адз. ж. *выганялася*: ДК.

ВЫГАНЯЦЬ (3) *незак.* Выдаляць сілай, праганяць. *Мы [хлопчык і лётчык] гітлераўцаў будзем ніштожыць, Гаціць імі тонкую гаць, 3 кустоў нашых родных прыгожых Грабежніцкі зброд выганяць.* ХЛІВ, 315. [Гарошка]: *Збіраўся пасвіць тутэйшых чынадралаў, але не ўспеў, – прышлося выганяць з Менску абскупбандаў.* Т, 37.

Інф. *выганяць* (3): Т, 37 (2); ХЛІВ, 315.

ВЫГЛЯД (6) м. 1. *Вонкавае аблічча.* [Мікіта]: *А я напрушу пардону ў гасцей і на хвіліну адлучуся змяніць свой знадворны выгляд, згодна з самай навейшай ..політычнай сытуацыяй.* Т, 50. [Мікіта]: *Але, пардон, мадамы і мусы! Выбачайце за мой нештодзенны выгляд. Мяне толькі што спаткала ў дарозе смешная прыгода.* Т, 58.

2. *Знешні абрыс.* [Янка]: *Такія сур'езныя [вучоныя], пане совбур, які сягонешні выгляд вашай хаты, асабліва гэтыя хвасты ад шпалераў ды абразы задам наперад.* Т, 48. *Сумна мне [Нёману], сумна, што ўсё тут іначай Некалі бераг мой бачыў і знаў; Іншы меў выгляд – не гэткі жабрачы, Іншы я плот на плячах сваіх знаў.* Н.

Адз. Н. *выгляд*: Т, 48. Д. *выгляду*: ВМР. В. *выгляд* (4): Н; Т, 50, 58; ХБ, 29.

ВЫГЛЯДАЦЬ (7) *незак.* Мець выгляд; здавацца каму-н. чым-н.

Поп ізноў падтыкае полы, каб выглядаць па-цывільнаму. Т, 29. – Ці ты бачыў калі слабоду? – пытае адзін мужык другога. – Бачыў, кажэ други. – Ну, а як яна выглядае? ХЛБ.

Інф. выглядаць (2): Т, 29, 55. Абв. цяп. адз. 3 ас. выглядае (3): Т, 44, 53; ХЛБ. Мн. 2 ас. выглядаеце: Т, 57. Пр. адз. м. выглядаў: Дз, 190.

[ВЫГЛЯНУЦЬ] *зак. перан.* Паказацца, засвяціць. *Скончыцца вайна. С панад яе пажарнаго і крываваго бому выгляне добрае, прыветлівае сонцэ і ажывіць сваімі прамянямі нашы загоны і сенажаці.* РКр.

Абв. буд. адз. 3 ас. выгляне: РКр.

[ВЫГНАНЫ] (2) *дзепрым. зал. пр. да* выгнаць у 1 знач. *Аграбленья з гонару й кашулі, 3 свайго прыпынку выгнаны вон, Мы [беларусы] дзякуем, што торбы апранулі На нас ды з нашых нітак-валакон. Бц, 9. Бацька мой родам з Чэрвеньшчыны, паходзіць з дробных засцяпковых арандатаруў, выгнаных нейкім польскім князем з зямлі. А, 327.*

Мн. Н. выгнаныя: Бч, 9. Р. выгнаных: А, 327.

[ВЫГНАЦЬ] (5) *зак. І.* Выдаліць, выселіць. *У плуг запрог [другі сын] свайго браточка На век, да сканання, А мяне [маці] асенняя ночкай Выгнаў на бадзьянне. Дз, 190. Выгнаў [бацька] на старасці з хаты сапрапа, Выгнаў бадзьяцца галоднаму ў горы.. Бц, 74.*

2. *Зак. да* выганяць. *Як чуму, ясным днём Выгнали [беларусы] прыблудаў, Свой ачыцілі дом Ад варшаўскіх брудаў. ПД, 83.*

Абв. пр. адз. м. выгнаў (3): Бц, 74 (2); Дз, 190. Мн. выгнали (2): Ж; ПД, 83.

ВАГОДА гл. **ВЫГАДА.**

[ВЫДАВАЦЬ] (2) *незак. І.* Выпускаць з друку, друкаваць. *Пачалі выдаваць “Известия” на 4-х мовах: расійскай, беларускай, польскай і жыдоўскай. СНБ, 339.*

2. *перан.* Абвяшчаць. *Патрасала [судзьбіна] пасады, скідала кароны; Тым, другім была каменем-хлебам, Выдавала народам старыя законы, Кіравала зямлёю і небам. Ч, 322.*

Інф. выдаваць: СНБ, 339. Абв. пр. адз. ж. выдавала: Ч, 322.

[ВЫДАВЕЦ] (2) *м.* Той, хто выдае творы друку. *Мая [Купалы] першая кніжка “Жалейка” была канфіскавана, а выдаўцу яе выклікалі ў суд. А, 328. ..летаўшняя выдавецкая справа ня была аднабокай, г.ё. выдаўцы ня прытрымліваліся, каб друкаваць або толькі школьшыя кнігі, або прыгожае пісьменства.. ВСп, 89.*

Адз. В. выдаўцу: А, 328. Мн. Н. выдаўцы: ВСп, 89.

[ВЫДАВЕЦКІ] (5) *прым.* Які адносіцца да выдавецтва. *Разглядаючы гэты сьпіс (табліцу), мы першым чынам заўважаем, што летаўшняя выдавецкая справа ня была аднабокай.. ВСп, 89.*

Цяпер на мейсцы “Адраджэньня” беларускую выдавецкую справу .. з такім-жа паспехам вядзе В-ва “Савецкая Беларусь”. Там жа, 91.

Выдавецкая справа ў Савецкай Беларусі за 1922 г.

Адз. ж. Н. *выдавецкая* (2): ВСП, 89 (2). Р. *выдавецкай*: ВСП, 91. В. *выдавецкую*: ВСП, 91. М. *выдавецкай*: ВСП, 91.

[ВЫДАВЕЦТВА] (10) н. Прадпрыемства па выданню твораў друку. *Беларускае в-ва за граніцай на чале з т. Жылуновічам (Цішка Гартны) выпайніла сваё заданьне як найлепей.* ВСП, 91. *Шмат дапамагло гэтакі пасьпешнай працы тое, што галоўнымі пайшчыкамі гэтага выдавецтва зьяўляецца Наркамасьветы і Цэнтрабелсаюз, якія ўсімі сіламі дапамагалі выдавецтву матар’яльна.* Там жа.

Адз. Н. в <*выдавецт*> ва (4): ВСП, 90, 91(3). Р. *выдавецтва*: ВСП, 91; в <*выдавецт*> ва: ВСП, 91. Д. *выдавецтву*: ВСП, 91. Мн. Р. *выдавецтваў* (2): ВСП, 89, 91. М. *выдавецтвах*: ВСП, 90.

ВЫДАЛЕННЕ н. Высяленне адкуль-н. *Мы [дэлегаты] былі сведкамі выпадку, калі адзін падлетак не ўлічыў сваіх грашовых магчымасцей, зрабіў перавыдатак і яму пагражала камедыя “таварыскага суда”, выдаленне з інтэрната, з Бацяўскага “фабзавуча”. ПЧ.*

Адз. Н. *выдаленне*: ПЧ.

[ВЫДАНЫ] дзеерым. зал. пр. да выдаць. У знач. вык. Надрукавана. Але што цікавейшае: перада мной ляжыць беларуская часопісь “*Наша Каляіна*”. Выдана яна ў Слуцку! МІ, 17.

Кар. адз. ж. Н. *выдана*: МІ, 17.

[ВЫДАНЬНЕ] (2) н. 1. Друкаванне. *Навукова-Літаратурны АДДзел на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам выхлапатаў матэр’яльныя сродкі і зарганізаваў выданьне беларускіх кніг за граніцай.* ВСП, 91.

2. Твор друку. *Гэта складае 2120 рэзаў (стоп) паперы, лічачы ў сярэднім па 50 фунт. стапу, атрымаем 2650 пуд., г.э. каля трох вагонаў беларускіх выданьняў.* ВСП, 91.

Адз. Н. *выданьне*: ВСП, 91. Мн. Р. *выданьняў*: ВСП, 91.

ВЫДАТНА прысл. Вельмі добра; цудоўна. *Тое, што мы бачылі – выдатка. Людзі, якія стварылі Дом Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую змястоўнасць будучай работы дома з мастацкім густам.* ПГ.

[ВЫДАТНЫ] прым. Шырока вядомы. *Магчыма, што і быў [гімн] – можа яго замяняла якая выдатная духоўная песня. Але рухнула дзяржава, забыў народ і свой гымн-песню.* СБНГ.

Адз. ж. Н. *выдатная*: СБНГ.

[ВЫДАЦЬ] (2) зак. Даць што-н., забяспечыць чым-н. *Пэўнага*

дня вядомая беларуская дзеячка зьвярнулася да міліцыі з просьбай, напісанай па-беларуску, выдаць ей дазваленьне на перавозку школьных рэчаў з аднаго будынку у другі. ОШМ.

♦**Выдаць сябе** – выкрыць, выявіць уласныя тайныя пачуцці, намеры. *Раскованы раб сябе выдаў – Ня ўзнёсся ўвось дух чалавечы, – Нявольнік, набратаўся з Крыўдай і ў помач ей даў свае плечы.* Кр, 78.

Інф. выдаць: ОШМ. Абв. пр. адз. м. выдаў: Кр, 78.

ВЫДЗЯЛЯЦЬ *незак. перан.* Адрозніваць, адзначаць. [Мікіта]: *Таксама паміж купляючымі трэба выдзяляць іхнія рангі і клясы – абавязкова..* Т, 34.

Інф. выдзяляць: Т, 34.

[ВЫДМА] *ж.* Польск. Пясчаны пагорак. *Засядаць, панаваць на хватаным багацці Ня кідае за дзьверы надзеі, Хоць мінула даўно яго [другога сына] сьвята па сьвяце, Хоць пасад свой на выдмах разьвеяў.* Ч, 320.

Мн. М. выдмах: Ч, 320.

[ВЫДРУКАВАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* выдрукаваць. *Разм. У знач. вык.* Надрукаваны. *Прыходжу я, як гэта ўжо выдрукавана, а рэдактар падсоўвае мне сто і адну свежых газет.* Ан, 19.

Кар. адз. н. Н. выдрукавана: Ан, 19.

ВЫДУМАНЫ *дзеерым. зал. пр. да* выдумаць. *Кінуты нядаўна амерыканскім прэзідэнтам лозунг – мір на аснове самаазначэння народаў – не быў выдуманы так сабе.* НДН, 18.

Адз. м. Н. выдуманы: НДН, 18.

ВЫДУМАЦЬ (3) *зак.* Вынайсці, стварыць; прыдумаць. *Свет там выдумкі хітрыя знае – Выдумаць гэта мы [беларусы] ў сваім краі Неяк мінулі.* Пп, 5. [Мікіта]. *Мітынг .. гэта нешта такое, што выдумалі ангельцы для тых, якія нічога не хочуць рабіць, а толькі ходзяць і варон страляюць.* Т, 41.

Інф. выдумаць: Пп, 5. Абв. пр. адз. ж. выдумала: Т, 48. Мн. выдумалі: Т, 41.

ВЫДУМКА (2) *ж.* Вымысел. *Вучыць па расейку – гэта дрэнная і шкодная выдумка ўсялякіх Солоневічоў, бо яна толькі мацней прывязывае цёмнага беларуса да польскай мовы..* ВР. *..Шлі [беларусы], ідзём далей улева, ці ўправа – Простым гасцінцам. Свет там выдумкі хітрыя знае – ..Выдумаць гэта мы ў сваім краі Неяк мінулі.* Пп, 5.

Адз. Н. выдумка: ВР. Мн. В. выдумкі: Пп, 5.

ВЫЕЖДЖАЦЬ *гл.* **ВЫЯЗДЖАЦЬ.**

[ВЫЕЗД] *м.* Дзеянне па дзеяслову *выезджаць* у I знач. [Мікіта]: *Гэты, меджду протчым, рэдактар Гізульскі, што жыў да апошняга часу ў нашай кватэры, абяцаў мне вылатвіць*

“*пизпустку*” на выезд, але падашукаў. Т, 55.

Адз. В. *выезд*: Т, 55.

[ВЫЕСЦІ] зак.: *♦Пот вочы выеў* гл. пот.

Абв. пр. адз. м. *выеў*: Д, 73.

[ВЫЕХАЦЬ] (11) зак. 1. *Зак. да выязджаць*. [Янка]: *Але ваша хата, цёткачка, надта неяк змянілася ад таго часу, як я выехаў ад вас..* Т, 45. [Аленка]: *Як выехалі вы [Янка] з Дуброўкі, я ў шапку не спала і паехала ў Вільню!* Там жа, 30.

2. *перан. Разм. Умяшацца ў што-н.* [Мікіта]: *(..да Ганулі, набок). Меджду протчым, мамаша, выехалі з гэтым сваяцтвам, як з козамі на торг! Перад маімі гасцямі ўсю мне рэпутацыю папсавалі.* Т, 25.

Абв. пр. адз. м. *выехаў* (5): Т, 45(2), 55, 58(2). ж. *выехала*: Ан, 19. Мн. *выехалі* (3): Т, 25, 30, 45. Буд. адз. I ас. *выеду* (2): Т, 55(2).

[ВЫЖЫЦЬ] зак. *перан.* Пазбавіцца чаго-н.; зжыць. *Зьдзекі далей строіць дай-жэ, Ласку с сэрца выжыў* [меншы сын]: *Суд судзіў, што я [маці], не я ўжо, I расьпяў на крыжы.* Дз, 190.

Абв. пр. адз. м. *выжыў*: Дз, 190.

ВЫЗВАЛЕННЕ (17) і **[ВЫЗВАЛЕНЬНЕ]** (8) н. *Дзеянне па дзеяслову вызваляць. Дык скажэце, дзе тое вашэ “вызваленне”?* *Як і сто лет таму назад, стогне пад ярмом Беларусь, Украіна, Армения, Індыя і дзесяткі іншых дзяржаваў і народаў.* Тж, 16. *Палякі, як і бальшавікі, калі верыць адозьве начальніка Польскай дзяржавы, нясьлі з сабой вызваленне Беларусі з адвечнага ярма.* СНБ.

Адз. Н. *вызваленне* (2): Бч, 10; Тж, 16. Р. *вызвалення* (7): ЖН (2); ЗЯЗ, 89; ПБН (2); Т, 22; *вызваленья* (2): СНБ (2). В. *вызваленне* (6): ГВУ; ЖН (2); СНБ, 340; Тж, 15, 16; *вызваленьне* (6): АЛ (4); СНБ. М. *вызваленні* (2): ДЖ; Тж, 16.

[ВЫЗВАЛЕНЧЫ] (3) *прым.* Які мае на мэце вызваленне каго-, чаго-н. *Ад самага пачатку беларускага вызваленчага руху ня было бадай у ніводным годзе столькі выкінута з-пад друкарскай машыны беларускіх кніг для школ..* ВСП, 89. *Прабудзілася соцыяльная і нацыянальная вызваленчая думка ў падняволеных народаў Расіі.* ДЖ.

Адз. м. Р. *вызваленчага*: ВСП, 89. ж. Н. *вызваленчая*: ДЖ. М. *вызваленчай*: МІ, 17.

ВЫЗВАЛЕНЫ (6) *дзеепрым.* 1. *Дзеепрым. зал. пр. да вызваліць. Калі гаварыць аб незалежнасці якой-небудзь новай дзяржавы, вызваленай вайной і рэвалюцыяй з-пад расійскага ярма, то гэта, здаецца, так і трэба, так і павінна быць.* Нз, 14. *Бухнула ў Расіі рэвалюцыя. Загаманілі аб федэрацыі вызваленых з царскага рабства народаў.* БВ, 16.

2. У знач. прым. Свабодны, незалежны. *Гэты рух паказвае, што чалавек усур'ез і назаўсёды падначальвае сабе прыроду, але той чалавек, які вырваўся з нядолі і ланцугоў старога ладу і разгарнуў арліныя крыллі вызваленай працы.* СТ.

3. У знач. наз. *Сягоння-ж я [Купала] ішчаслівы, што магу па-іншаму, як вызвалены з нацыянальных і соцыяльных пут, складаць песні-гімны вызвалення.* ЖН.

Адз. м. Н. *вызвалены*: ЖН. Р. *вызваленага*: ВГР. ж. Р. *вызваленай* (2): Нз, 14; СТ. Мн. Р. *вызвалены*х (2): БВ, 16; БСУ.

ВЫЗВАЛЕНЬНЕ гл. **ВЫЗВАЛЕННЕ**.

[**ВЫЗВАЛІЦА**] *зак.* да вызваляцца. *Я [Купала] ішчыра жадаю, каб гэты мой горкі вопыт паслужыў навукай для тэй часткі беларускай інтэлігенцыі, якая яшчэ не зусім вызвалілася ад нацыянал-дэмакратычнага шалупіння..* АЛ.

Абв. пр. адз. ж. *вызвалілася*: АЛ.

[**ВЫЗВАЛІЦЬ**] *зак.* да вызваляць у I знач. *Змяцём з беларускіх загонаў Паганя банды прыблуд, Край вызвалім родны з палону, Нямецкіх пазбавімся пут.* ХЛВ, 316.

Абв. буд. мн. I ас. *вызвалім*: ХЛВ, 316.

[**ВЫЗВАЛЯЦА**] *незак.* Станавіцца свабодным, незалежным. *Толькі тыя, што вызваляюцца з-пад чужой няволі, дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай меншасці нацыянальнай..* НДН, 18.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *вызваляюцца*: НДН, 18.

ВЫЗВАЛЯЦЬ гл. **ВЫЗВАЛЯЦІ**.

ВЫЗВАЛЯЦЬ і *разм.* **ВЫЗВАЛЯЦІ** (2) *незак.* 1. Рабіць, даваць свабоду. *Варашылаву і кажэ [Сталін], – Што з Луганска родамі – Час нам, браце, вызваляці З-пад ярма народы!* ЗЯЗ, 89.

2. *Выратаўваць.* [Аленка]: *Мы [Янка і Аленка] прыехалі татку з палону вызваляць.* Т, 35.

3. *Адваёўваць.* *Родныя з пут вызваляці загоны, Сонцам развідніваць мутныя ночы, Поруч з байцамі з-пад сцягаў чырвоных Грозна народная армія крочыць.* Ф.

Інф. *вызваляці* (2): ЗЯЗ, 89; Ф; *вызваляць*: Т, 35.

[**ВЫЗНАВАЦЬ**] *незак.* *Прызнаваць што-н.* *Яны [беларусы] мусяць цвёрда зазначыць свае дамаганьні, асвятціць тые свае мэты і заданьні, і сказаць усім, хто мае вочы бачыць, а вушы слухаць: “.. Чаму не ушанавалі народу свайго, як ён быў бедны? Чаму ня вызнавалі імя яго прылюдна і выракаліся роду свайго дзеля суседзяў? Ідзеце проч ад нас!”* ВМР.

Абв. пр. мн. *вызнавалі*: ВМР.

ВЫЗНАЦЬ *зак.* 1. *Прызнаць, усвядоміць, зразумець.* *Вызнай [брат], кім цябе бацька на сьвеце пакінуў, – Станься тым, ды ідзі*

к меншаму брату... Ч, 323.

2. *Тое, што спазнаць. За ім [правадыром], не знаючы нуды, Каналам пльў-бы [Купала] Беламорскім, Ляцеў-бы вызнаць гарады – Магнітагорскі й Краматорскі. МСП, 187.*

Инф. *вызнаць*: МСП, 187. Заг. адз. 2 ас. *вызнай*: Ч, 323.

[ВЫЗНАЧАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* вызначыць. Намечаны, прызначаны. *Крыніцы жыцця пацякуць сваім спрадвеку вызначаным справядлівым парадкам. СНБ.*

Адз. м. Т. *вызначаным*: СНБ.

[ВЫЗНАЧАЦА] *незак.* Вылучацца з ліку іншых. *Вызначаюцца дзеве сілы ў нашым месьце, каторыя распачнуць борку на выбарах. Гэта – палякі і расійцы. ВМР.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. *вызначаюцца*: ВМР.

[ВЫЗНАЧЫЦЬ] *зак.* Намеціць кірункі, шляхі развіцця. *Той, хто з няволі работы люд вывеў, Новыя вызначыў свету скрыжалі, Той, хто народ абудзіў, ашчаслівіў, У доміку гэтым убачыў свет Сталін. СД.*

Абв. пр. адз. м. *вызначыў*: СД.

[ВЫЗЫВАЦЬ] *незак.* *Тое, што* выклікаць. *Гаворачы слова “свабода”, дадавай заўсягды “ня тут спаминаючы”, бо, як кажучь: не вызывай лиха, калі яно спіць! СП.*

Заг. адз. 2 ас. *вызывай*: СП.

[ВЫЗЫСК] м. *Польск.* Эксплуатацыя. *Будзе сабе сам народ гаспадарыць, Вызыску чорнага ведаць не будзе, Працай збіраць з зямлі будуць дары Самі сабе раскаванья людзі. Ф.*

Адз. Р. *вызыску*: Ф.

[ВЫЙГРАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* выйграць. *У знач. вык.* Вырашаны. *Смаленцы крыху гэтаму працівіліся, але іх праціўнікі пастрашылі куляметамі, і справа была выйграна. СНБ, 337.*

Кар. адз. ж. Н. *войграна*: СНБ, 337.

ВЫЙСЦІ (25), **[ВЫСЦІ]** (25), **ВЫЙСЬЦІ** (3) і *разм.* **ВЫЙЦІ** *зак. 1. Зак. да* выходзіць у 1 знач. *Газэта вывалілася ў мяне з рук. Патупіўшы вочы, я ўзяўся за клямку, каб выйсці. Ан, 19. Увесь склад трупы тэатра перад пачаткам спектакля выйшаў на сцэну і гарача вітаў савецкіх пісьменнікаў і журналістаў. ПЧ. // Пакінуць месца знаходжання дзе-н.; выбрацца адкуль-н. [Мікіта]: А дзе тут таго немца зловіш калі – па чутках – амаль не ўсе ўжо з гораду вышлі. Т, 34. [Янка]: Вяселле, цётка, адлажылі пакуль што да таго часу, калі апошні акупант ад нас выйдзе, бо пры іх нявесела на вяселлі. Там жа, 54.*

2. *Зак. да* выходзіць у 2 знач. *Кніжка такая [сьпеўнік Тэрраўскага “Лірнік”] вышла вельмі на часе. ВСП, 90. Пасыталіся з друку адна за адной кнігі і ў працягу некалькіх месяцаў вышла*

ў сьвет 15 кніг, лікам страціў 1950 (121 друк. арк.). Там жа, 91.

3. Зак. да выходзіць у 3 знач. Як ня выйдуць чорнасотнікі На благое ўсё ахвотнікі, Дый на ўсю моц закрываюць: “Думу трэба разгнаць!” ВЧ.

4. Зак. да выходзіць у 5 знач. Гаспадар з мяне [Купалы] выйшаў кепскі. Гаспадарку я не любіў, а вазіўся заўсёды з кніжкамі, за што часта даставалася мне ад бацькі. А, 328. [Спічыні]: Затрымайцеся [Мікіта]. Гэта ў вас вышла нібы лепей. Т, 40.

5. Перастаць быць у якім-н. стане, становішчы. Так расьце нездавальства ў сыноў чарадзея – Ў іх саміх і на іх, на ўсім сьвеце; З ходу-выхаду выйсьці адна ў іх надзея: Каб саміх адалеці і сьвет адалеці. Ч, 321.

6. У безас. знач. Дастанца. Як напішам мільён радкоў, то будзем мець... палічы, кольні выйдзе! Ан, 19.

7. Стаць жонкай каго-н. [Мікіта]: Кажа [Наста], як будзеце асэсарам, тады выйду, а за рэгістратара, кажа, не хачу. Т, 23.

8. Здарыцца, нечакана адбыцца. [Мікіта]: Вышла малая мітрэнга. Гэты, меджду протчым, рэдактар Гізульскі .. абяцаў мне вылатвіць “піэзэтку” на выезд, але падашукаў. Т, 55. Здавалася, што ўсё пойдзе добра. Але вышло ня тое. За “плебісыт” паліцыя пры помачы сьлёсара улезла ў рэдакцыю беларускай газэты і забрала усе канторскіе, рэдакцыйныя матэрыялы. СНБ.

9. перан. Выступіць супроць каго-, чаго-н. З гэтага дня маема магчымасьць будаваць сваю беларускую армію, сваю акружную, нязломную сілу, каторая у хуткім часе павінна выйсьці на ваенныя шляхі і бараніць, беларускіе акрываўленыя межы. БСУ. Знай, жасунеры мы, Выйлі не на жарт Біцца, ваяваці; Знай, хавалі нас Поле, бор і лог Беларусі-маці! ВБ.

10. перан. Цярпець няўдачу ў якой-н. справе. [Янка]: Баюся я толькі, каб вы [Мікіта] не вышлі на ёй [кар’еры], як залетась на аратарстве.. Т, 56.

11. перан. Вярнуцца да жыцця, вызваліцца; адрадзіцца. З чорнай памрокі ў праменні зарніцаў выйдзем, Фінляндыя, чараў краіна! Ф.

12. Вобразн. З’явіцца. Крыж настаўце, як ставіце ўсім, – Мае пумы павесці на ім; Мае слёзы з магілы расой. Выйдуць пумы з’ядаці іржой. ЧС, 50–51.

На выбары вышлі... Як ня выйдуць чорнасотнікі...

◊**Выйсці з берагу** – разліцца (пра раку). Ціха і плаўна ў даль коцяцца воды Вольнага Нёмана, у цёмную даль, Толькі ў часе глухой непагоды З берагу Нёман не выйдзе амаль. Н. **Выйсці пабеднікам** – перамагчы. Калі мы выйдзем у гэтым змаганьні пабеднікамі, калі вольнага народнага духу не апануе цёмная сіла

і ён будзе далей сягаць па арлінаму, то справа вызвалення Беларусі сягне на такую вышыню, на якую наша бацькаўшчына заслужыла сваім векавечным паднявольлем. СНБ. **Выйсці ў свет** – пасля доўгіх намаганняў дасягнуць трывалага або высокага становішча ў грамадстве. *Ці ўскрэснем мы [беларусы] душою, упаўшы, звяўшы, Каб выйсці ў свет, як нейкі здольны род...* Бч, 9. **Выйсці з памяці** – зусім забыць. *Але вышаў ім [чарнасотнікам] ды з памяці Акцябра дзянёк семнадцаты..* ВЧ. **Выйсці родам** – паходзіць. [Янка]: *Калі ён [Мікіта] вышаў родам з сялян, то ніякай працы не павінен чурацца..* Т, 20. **На яго вышла** – так, як ён хацеў. [Янка]: *Дзядзька Гарошка зусім не пераблутаў. Усё роўна на яго вышла: акупанты ўцяклі, а ён застаўся.* Т, 37. **Нічога не выйдзе** – не атрымаецца, не ўдасца. [Янка]: *З гэтага нічога не выйдзе, пане вучоны. Бо абхапіць гэтае “далей” закораткі вашы пяты.* Т, 39. **У людзі высіці** – з’явіцца, пашырыцца. *Песні яго [Сулеймана Стальскага] ў людзі Вышлі гулка, дзіўна, – Удаўся ў ашуга Голас салаўіны.* ПСС, 232.

Інф. *выйсці* (4): Ан, 19; Бч, 9; ПБН; Т, 32; *выйсці* (3): БСУ; РКр; Ч, 321; *выйсці*: БЗ. Абв. пр. адз. м. *выйшаў* (4): А, 328; Ан, 19; 3; ПЧ; *вышаў* (2): Т, 20, 23. ж. *вышла* (6): ВСП, 90; Т, 42, 46, 55, 57, 59; *выйшла*: ЕЯП. н. *вышла* (5): ВСП, 91; Т, 37, 40, 44, 61; *выйшла* (3): А, 328; СНБ, 339, 340; *вышло*: СНБ. Мн. *вышлі* (11): ВВ; ВВ, 263(2); ПДз; ПСС; Т, 23, 27, 34, 38, 46, 56; *выйшлі*: ГЖУ. Буд. адз. I ас. *выйду*: Т, 23. 2 ас. *выйдзеш*: Ф. 3 ас. *выйдзе* (6): Ан, 19; ЕЯ; Мц, 75; Н; Т, 39, 54. Мн. I ас. *выйдзем*: СНБ. 3 ас. *выйдуць* (3): ВЧ; СС, 301; ЧС, 50–51.

ВЫЙШАЎШЫ дзеепрысл. да выйсці ў 1 знач. Ён з начальствам знае дзела: Па расейску валіць сьмела; Ліжа, выйшаўшы за вёску, Ласку панскую па польску. УР, 215.

[ВЫКАЗАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да выказаць. У знач. вык. *Наш адказ, наша [дэлегатаў] спачуванне да маці, страціўшай сына, наша пашана да памяці паэта-комуніста як найлепей выказаны былі т. Кальцовым..* ПЧ.

Кар. мн. Н. *выказаны*: ПЧ.

ВЫКАЗАЦА (2) зак. Выказаць, выкласці сваю думку, погляды. *Як “нацыяналізаваць” – калі можна так выказацца – нацыянальны беларускі гімн з паміж ужо існуючых гэтых твораў – не бяруся [Купала] выясьняць.* СБНГ. Яны [пань-абшарнікі] добра ведаюць, што польскі сойм выказаўся проці прыватнай вялікай уласнасці на зямлю. ЗС, 17.

Інф. *выказацца*: СБНГ. Абв. пр. адз. м. *выказаўся*: ЗС, 17.

[ВЫКАЗВАЦА] незак. Выяўляць свае пачуцці, адносіны да каго-н. *Гэтая сімпатыя выказвалася нам [дэлегатам] і шматлікай*

публікай, якая падхоплівала прывітанні, прымала нас як любых гасцей свае краіны. ПЧ.

Абв. пр. адз. ж. *выказвалася*: ПЧ.

ВЫКАНАЎШЫ *дзеерпр. да* выканаць. Ажыццявіўшы, здзейсніўшы. *Вяртаецца яна [чацвёрка папанінцаў] з свайго надзвычайнага дрэйфа не толькі поўнасю выканаўшы план навуковых работ, але і яшчэ раз давёўшы ўсяму свету, хто такія большэвікі, натхнёныя на вялікія справы вялікім Сталіным.* МП.

[ВЫКАПАЦЬ] (2) *зак. 1.* Капаючы, зрабіць у зямлі паглыбленне. *Дубовай кованай лапатай Глыбокі выкапалі дол, Злажылі брата ці ня брата Сыны крывіцкіх ціхіх сёл.* УрП, 52.

2. перан. Адшукаць. [Гануля]: *Ну і госці! Адкуль ты [Мікіта] іх выкапаў? Яны ж уперад у нас не бывалі.* Т, 22.

Абв. пр. адз. м. *выканаў*: Т, 22. Мн. *выкапалі*: УрП, 32.

[ВЫКІДАЦЦА] *незак. перан. Разм.* Выказвацца, гаварыцца. [Спічыні]: *Ужо я вам [Мікіту] казаў, што тэорыя аратарскага мастацтва не любіць, каб выкідалася перад аўдыторыяй тое, што ў вас напраўдзе накіпела на вантробе.* Т, 40.

Абв. пр. адз. ж. *выкідалася*: Т, 40.

[ВЫКІДАЦЬ] *незак. перан. Разм.* Дарэмна траціць, расходваць. *Гэтыя падвышкі канечна не павінны нас [людзей] пужаць, бо і палавіны ня прыдзеца нам плаціць таго лішняго, што мы выкідалі у сваім часе на гарэлку.* ВН.

Абв. пр. мн. *выкідалі*: ВН.

[ВЫКІНУТЫ] *дзеерпр. зал. пр. да* выкінуць. *перан.* Выдадзены, надрукаваны. *Ад самага пачатку беларускага вызваленчага руху ня было бадай у ніводным годзе столькі выкінута з-пад друкарскай машыны беларускіх кніг для школ, навуковых і прыгожага пісьменства.* ВСП, 89.

Кар. адз. н. Н. *выкінута*: ВСП, 89.

ВЫКІНУЦЬ (5) *зак. перан.* Выключыць, апусціць. *Вось і выходзе, што трэба Беларусь выкінуць з гісторыі, з географіі, і наагул калі яе цалкам прылучыць яе к адной з суседніх дзяржаў, то разрэзаць напалавіну.* Нз, 14.

♦**Выкінуць лозунг (лэзунг, сцяг)** – заклікаць да чаго-н., абвясціць што-н. *Вайна і рэвалюцыя выкінула ў дабавак два лэзунгі, два ня згодныя з сабой – як агонь і вада, – кірункі ў змаганьні за культурна-палітычныя правы народаў і дзяржаваў.* СНБ. *..заварушыліся [паднявольныя народы] і выкінулі сцяг свайго самаазначэння і дзяржаўнай незалежнасці.* СНБ, 336.

Інф. *выкінуць*: Нз, 14. Абв. пр. адз. ж. *выкінула* (2); СНБ, 336; СНБ. Мн. *выкінулі* (2): СНБ, 336; Тж, 15.

[ВЫКЛАДАЦЦА] незак. зал. да выкладаць у 1 знач. Для беларусоў праваслаўных выкладаецца рэлігія па расейску; для каталікоў – па польску. ВР.

Абв. цяп. адз. 3 ас. выкладаецца: ВР.

ВЫКЛАДАЦЬ (3) незак. 1. Весці навучанне. “Істнінопольскіе” дэпутаты ад нашага краю падалі ў Думу запрос, чаму ў некаторых школах, дзе вучацца каталікі-беларусы, ім выкладаюць рэлігію не па польску, а па расейску? ВР. Мы [беларусы] ніколі не зяўялі, каб нашым дзецям выкладалі рэлігію простымі словамі роднай гутаркі беларускай. Там жа.

2. Ваказваць, тлумачыць. [Спічыні]: Усякі стук мяне нэрвуе: не магу спакойна выкладаць лекцыі. Т, 32.

Інф. выкладаць: Т, 32. Абв. цяп. мн. 3 ас. выкладаюць: ВР. Пр. мн. выкладалі: ВР.

[ВЫКЛАДАЮЧЫ]¹ дзеепрым. незал. цяп. да выкладаць у 1 знач. Тут з гэтых кніг павінны мы адмеціць “Методыку арытметыкі” Лукашэвіча і Валасковіча, якая .. павінна стацца незаменнай падручнай кніжкай кожнага настаўніка, выкладаючага ў школах пачатковую арытметыку. ВСп, 89.

Адз. м. Р. выкладаючага: ВСп, 89.

ВЫКЛАДАЮЧЫ² дзеепрысл. да выкладаць. Дастанючы што-н. адкуль-н. [Мікіта]: (выкладаючы слоўнік). Зусім справядліва, мусье профэсар. Мы з вамі высока трымаем свае сцягі... Т, 49.

[ВЫКЛКАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да выклікаць у 2 знач. Тая вялікая разруха і тое страшэннае зніштажэнне, выкліканыя вайной, найцяжэй адбіліся на нашай бацькаўшчыне, на нашым полі і на нашых слябах. АБ, 16.

Мн. Н. выкліканыя: АБ, 16.

[ВЫКЛКАЎШЫ] дзеепрым. незал. пр. да выклікаць у 2 знач. [Мікіта]: Сучаснае рэволюцыйнае забурэнне, выклікаўшае часовы ўпадак рангаў і клясаў, падкасіла і эаномічныя падваліны дабрабыту рускай інтэлігенцыі.. Т, 28.

Адз. н. Н. выклікаўшае: Т, 28.

ВЫКЛКАЦЬ (4) зак. 1. Паведаміць, з’явіцца куды-н. Мая [Купалы] першая кніжка “Жалейка” была канфіскавана, а выдаўцу яе выклікалі ў суд. А, 328.

2. Зак. да выклікаць. А той “дэмакратызм”, які пускаецца у дзело цяпер, нічога іншага выклікаць ня можа, апрача нацыянальнай рэволюцыі. ДК.

3. Выказаць. Успомні, выклічы родныя ўсе загаловы І зводзь імі прыблудаў заломы, Што ляглі на твае крывасейна разоры, Што страчаем за домам і дома. Ч, 323.

4. перан. Вярнуць. Былых не выклічаш вякоў І ты, Масквы

кароннай гразь, Парваных не скуеш акоў, 3 якой брахнёю ні вылазь! АПЖ.

Інф. выклікаць: ДК. Абв. пр. мн. выклікалі: А, 328. Буд. адз. 2 ас. выклічаш: АПЖ. Заг. адз. 2 ас. выклічы: Ч, 323.

[ВЫКЛІКАЌЬ] (2) *незак.* Быць прычынай узнікнення чаго-н. *Гэта дэмакратычная камэдыя, каторая толькі выклікае ня сьмех, а горкіе сьлёзы, бо чыніцца над жывым, змучаным, абяздоленым народам.* ДК. *Незалежная Польшча, Літва, Украіна, Латвія і г.д. – усе яны маюць на гэта, .. і незалежнасць гэтых дзяржаваў не выклікае ніякіх вялікіх спрэчак.* Нз, 14. *Параўн.* вызываць.

Абв. цяп. адз. 3 ас. выклікае (2): ДК; Нз, 14.

ВЫКЛЮЧНЫ *прым.* Асаблівы, незвычайны; рэдкі. [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, я ўважаю, што, апроча ўсяго іншага, сягоння ў дабавак нейкі выключны дзень, і вам ніякай гандлёвай “дзелкі”, бадай, не ўдасца ўжо правесці.* Т, 34.

Адз. м. Н. выключны: Т, 34.

[ВЫКРУЦЦЬ] *зак.:* **♦Які яго нячысцік выкруціў** – куды ён дзеўся, знік. [Мікіта]: *Дзе той Спічыні? Які яго нячысцік выкруціў у гэтую небяспечную для мяне хвіліну?* Т, 32.

Абв. пр. адз. м. выкруціў: Т, 32.

[ВЫКРЫЌЬ] *зак.* Знайсці, выявіць каго-н. *Слава нашаму Ежову... Што трацістаў азварэлых Выкрыў і зніштожыў.* НК.

Абв. пр. адз. м. выкрыў: НК.

ВЫКУРВАЮЧЫ *дзеяпрысл.* да выкурваць. *перан.* Выжываючы, прымушаючы здацца. *Жалезнай рукою вы [Ежоў] грамілі і граміце змяіныя гнёзды трацісцкай, бухарынскай і нацыянал-фашысцкай контррэвалюцыі, выкурваючы ворагаў з усіх гнёзд.* НКУС.

ВЫКУЌЬ *зак.* Разм. Выкаваць. *Можаш з сэрца свайго молат выкуць, Толькі ўдарыць ня сьмей ім, а сьмейся!* См, 90.

Інф. выкуць: См, 90.

[ВЫЛАЖЫЌЬ] *зак. перан.* Выказаць, расказаць, паведаміць. *Вось калі прыдуць [вызваленцы], калі іх пабачу, Вылажу праўду я [дзед] ўсю перад імі... Д, 72.*

Абв. буд. адз. 1 ас. вылажу: Д, 72.

ВЫЛАЗІЦЬ (5) *незак.* 1. Узнімацца, з’яўляцца. *Вылазе з цемры бледны звод. Глядзіць сьліўнём на доли, горы, 1 тут і там пускае ў ход Свае нямые заговоры.* Кц, 192.

2. *перан.* Выступаць. *Былых не выклічаш вякоў 1 ты, Масквы кароннай гразь, Парваных не скуеш акоў, 3 якой брахнёю ні вылазь!* АПЖ.

♦Бокам вылазіць – не праходзіць дарэмна для каго-н; адплаціцца. [Немец]: *Заўсёды генэралы кажучь, што яны не генэралы,*

калі іхнае генэральства пачынае ім самім бокам вылазіць. Т, 33. З гэтага мы бачым, .. што залежнасць дзяржаўная, ад каго б ні было, бокам залежнаму народу вылезе. Нз, 15. **З гора не вылазіць** – бедаваць, гараваць увесь час. У сваім ауле з гора не вылазіў [Сулейман Стальскі], У бядняцкай саклі ішчасце не гасціла. ПСС, 231.

Інф. вылазіць Т, 33. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вылазе* (2): Кц, 192; Нз, 15. Пр. адз. м. *вылазіў*: ПСС, 231. Заг. адз. 2 ас. *вылазь*: АПЖ.

ВЫЛАЗЯЧЫ *дзеерпысл. да* вылазіць. Выбіраючыся адкуль-н. [Мікіта]: (*вылазчы з укрыцця, да Чырвонаармейца*). А, *папаўся, меджду протчым, нарэшыце?* Т, 52.

ВЫЛАТВІЦЬ *зак. Польшк.* Выбегаць; выпрасіць. [Мікіта]: *Гэты, меджду протчым, рэдактар Гізульскі, што жыў да апошняга часу ў нашай кватэры, абяцаў мне вылатвіць “пшэ-пустку” на выезд, але падашукаў.* Т, 55.

Інф. *вылатвіць*: Т, 55.

[ВЫЛЕЗЦІ] (2) *зак. 1. Зак. да* вылазіць у 1 *знач. Сабою самі ўстаць з руін Вам [бальшавікам] не хапіла смагі, сіл, І вось к вам вылез цень з магіл: Крывавы грош і “гаспадзін”, А іх закон адзін, адзін.* ПВ.

2. *Разм. Выйсці адкуль-н. [Гарошка]: Вылез [Юрка] на вуліцу і давай з інішымі на чым свет шумець і крычаць “Зямлі і волі!”* Т, 44.

Абв. пр. адз. м. *вылез* (2): ПВ; Т, 44.

ВЫЛЕЗШЫ *дзеерпысл. да* вылезці ў.. 2 *знач. [Спраўнік]: (вылезшы з інішымі з укрыцця). Зусім справядліва! Забірайце яго [Чырвонаармейца] ў палон!* Т, 52.

[ВЫЛЕЦЕЦЬ] (2) *зак.:* **Вылецець гарматняй куляй** – імкліва выбегчы адкуль-н. *Я прыкінуўся, што не чую, бо якраз дробных [грошай] пры сабе тады не меў, і вылецеў гарматняй куляй з рэдакцыі.* Ан, 19. **Вылецець у трубу** – разарыцца ўшчэнт; застацца ні з чым. [Янка]: *Але і пры змененых сытуацыях каб вы [Мікіта] толькі з сваім асэсарствам і з гэтай мамзэляй не вылецелі ў трубу.* Т, 23.

Абв. пр. адз. м. *вылецеў*: Ан, 19. Мн. *вылецелі*: Т, 23.

[ВЫЛЕЧЫЦЦА] *зак. перан.* Набрацца сіл, узмацніцца. *Цяпер, кажучь, Пангерманія будзе замяняць Антанту, пакуль яна вылечыцца.* Ан, 19.

Абв. буд. адз. 3 ас. *вылечыцца*: Ан, 19.

[ВЫЛІЦЦА] *зак. перан.* Праявіцца. *Тое, што рабілася ў нас [беларусаў] адкрыта ў годы да рэвалюцыі 1917 году, вылілася шырокай хваляй пасля гэтае рэвалюцыі.* МІ, 17.

Абв. пр. адз. н. *вылілася*: МІ, 17.

ВЫЛІЦЬ зак. перан. Выказаць што-н., даць выйсце якім-н. пацуцям. *І я [Купала] ўсім сэрцам жадаю выліць у свае песні вясклаваю радасць, горды і радасны творчы ўздым найшырэішых народных мас нашай рэспублікі.* ЖН.

Інф. выліць: ЖН.

[ВЫЛУЧАЦЦА] незак. Вызначацца чым-н. сярод іншых. *Вылучаюцца на сваёй тэхнічнай дасканаласці заводы Шкоды, Вітковіцкія, “абутковы горад” Баці ў Зліне.* ПЧ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *вылучаюцца:* ПЧ.

ВЫЛУЧАЮЧЫ дзеепрысл. да вылучаць. Рэкамендуючы, прапануючы на больш адказную работу. *Вылучаючы Вас, таварыш Ежшоў, кандыдатам у Вярхоўны Совет СССР, мы [выбаршчыкі] просім даць сваю згоду балатыравацца на Менскай выбарчай акрузе.* НКУС.

[ВЫЛУЧЫЦЬ] зак. Рэкамендаваць, прапанаваць на больш адказную работу. *Агульны сход пісьменнікаў і супрацоўнікаў праўлення ССП БССР, сабраўшыся на свой перадвыбарчы сход, аднагалосна вылучыў сваім кандыдатам у Вярхоўны Совет Саюза ССР Вас, Нікалай Іванавіч..* НКУС.

Абв. пр. адз. м. *вылучыў:* НКУС.

[ВЫМАГАЦЦА] незак. У безас. знач. Разм. Патрабавацца. [Мікіта]: *..у вас [Ганулі] не хапае нават чуткай кемнасці ў гандлёва-прамысловых справах, дзе вымагаецца ад прадаўца пэўнай веды ў пазнанні душы купляючага і яго грамадзянскага і сацыяльнага становішча.* Т, 34.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вымагаецца:* Т, 34.

ВЫМАГАЦЬ (6) незак. Патрабаваць. *Хіба можна вымагаць, каб турэцкі янычар падаў голас за хрысціяніна, калі яго навучылі ненавідзець хрысціянства? ДК. Само жыццё гэтага вымагае, вымагае гэтага самаабарона. Войска беларускае павінна быць, і яно будзе.* БВ, 16.

Інф. *вымагаць:* ДК. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вымагае* (3): БВ, 16(2); ОШМ. Мн. 3 ас. *вымагаюць:* СНБ, 340. Пр. адз. н. *вымагала:* Т, 48.

[ВЫМАЎЛЯЦЬ] незак. Гаварыць, казаць. *Назіральнік сядзеў на кашлатай яліне і вымаўляў незвычайныя для баявой абстаноўкі словы: – У клетачку.. у палоску..* ПСП.

Абв. пр. адз. м. *вымаўляў:* ПСП.

[ВЫМАЦЬ] незак. Даставаць што-н. адкуль-н. *Вымае [Мікіта] з кошыка, то стаўляе назад бутэлькі.* Т, 58.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вымае:* Т, 58.

[ВЫМЕРАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да вымераць. Дакладна вызначаны. *Як вымераны ўтопаныя сьцежкі! Бо дарага яйцо к хрыстосавому дню, Бліны к калядам, к сёмусе адежка, Ды тое,*

што хаціна ўстала на краю. ВБЛ, 81.

Кар. мн. Н. вызначаны: ВБЛ, 81.

[ВЫМІРАЮЧЫ] дзеепрым. незал. цяп. ад выміраць. Які аджывае без нашчадкаў. Палякі мелі магчымасці пераробляць беларусаў на палякоў цэлыя трыста год з лішкаў і нічога ня ускуралі, калі ня лічыць пары сотак старога выміраючага шляхецтва. ДК.

Адз. н. Р. выміраючага: ДК.

ВЫМОВА ж. Польск. перан. Вымаўленне. На зробленую увагу, што яго вымова нарушае прыказ вышэйшай улады, подлуг каторага беларуская мова ўжываецца нараўне з польскай, – ураднік адказаў, што ён не разумее беларускай мовы.. ОШМ.

Адз. Н. вымова: ОШМ.

[ВЫМУЧЫЦЬ] зак. перан. Выдаць што-н. з вялікімі намаганнямі. З іншых выдавецтваў прыходзіца ўспомніць Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва – “Госиздат”, якое за ўвесь год вымучыла дзве кніжачкі – абедзве разам $6\frac{3}{8}$ друк. арк. ВСн, 91.

Абв. пр. адз. н. вымучыла: ВСн, 91.

[ВЫМУШАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да вымусіць. У знач. вык. Прымушаны. З Петраграда зноў пераехаў [Купала] у Вільню, дзе прыйшлося рэдагаваць “Нашу ніву”. У 1915 годзе вымушан быў эвакуіраваць у Маскву. А, 328.

Кар. адз. м. Н. вымушан: А, 328.

[ВЫМЯРАЦЬ] незак. перан. Вызначаць. Воляй бязмернай гадуеш [Сталін] мільёны, Да сонца шляхі вымяраеш. СС, 301.

Абв. цяп. адз. 2 ас. вымяраеш: СС, 301.

[ВЫНАШАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да вынасіць. У знач. прым. Зношаны. Уваходзіць Мікіта ў вынашанай і палатанай “защытнага” колеру вопратцы, цягнучы за сабой каламажку.. Т, 45.

Адз. ж. М. вынашанай: Т, 45.

[ВЫНЕСЕНЫ] дзеепрым. зал. пр. да вынесці: ◊**Вынесены на сваёй скуру** – перажыты асабіста. З гэтага мы бачым, бачым з практыкі, вынесенай на сваёй скуру, што залежнасць дзяржаўная, ад каго б ні было, бокам залежнаму народу вылазе. Нз, 15.

Адз. ж. Р. вынесенай: Нз, 15.

[ВЫНЕСЦІ] (3) і **ВЫНЕСЬЦІ** (2) зак. перан. Перадаць, захаваць. Нам [беларусам] даюць наш сьцяг у рукі і гэты сьцяг мы павінны з трыумфам вынесці на жыватворнае сьвятло будучыні, вынесці з горадасцю, з гонарам і славай, – сьцяг не абы-які, а свой, беларускі. БСУ.

◊**Вынесці на сваіх плячах** (4) – вытрымаць на сабе ўвесь цяжар чаго-н. І калі цяпер, хоць ваенны вихор бушуе, асабліва на

ўсходзе Еўропы, шмат якія дзяржавы, перайшоўшыя на мірнае жыццё, прыступілі к аббудове ваенных руін, – у нашым краю, каторы найбольш вынес на сваіх плячах буру сусветнай вайны, нічога аб гэтым не чуваць.. АБ, 16. Толькі тыя, што вызваляюцца з-пад чужога няволі, дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай меншасці нацыянальнай, бо яны на сваіх плячах вынеслі чужы здзек і паніжэнне. НДН, 18.

Інф. вынесьці (2): БСУ (2). Абв. пр. адз. м. вынес: АБ, 16. н. вынесла: Т, 61. Мн. вынеслі: НДН, 18.

ВЫНІК (3) м. Плён, здабытак чаго-н. [Мікіта]: *Гэта, пане профэсар, ёсць вынік майго апошняга, меджду протчым, службовага становішча.* Т, 48. *Упартая, але радасная праца працоўнага народу маёй бацькаўшчыны ў саюзе з усімі брацкімі рэспублікамі дала вынікі незвычайныя.* ЖН. *Параўн. рэзультат.*

Адз. Н. вынік (2): ВСП, 91; Т, 48. Мн. В. вынікі: ЖН.

ВЫНІШЧЫЦЬ (2) зак. Знішчыць. *Гандляры айчынай Па чужым загаду... Вынішчыць дашчэнтую Гэтую заразу!* МПВ, 218. *Смерць крывапііцам, раз'юшаным гадам, Вынішчыць след іх сабачы.* СЗГ, 252.

Інф. вынішчыць (2); МПВ, 218; СЗГ, 252.

[ВЫНОСІЦЬ] (2) незак. Заносіць, пераносіць што-н. куды-н. *Госці ў парваных верхніх вопратках, якія Мікіта знімае і выносіць у другі пакой.* Т, 24. [Мікіта]: (*.. да Ганулі*). *Выносьце першым чынам начоўкі з бялізнай, а я, меджду протчым, вытарабаную каламажку.* Там жа, 50.

Абв. цяп. адз. 3 ас. выносіць: Т, 24. Заг. мн. 2 ас. выносьце: Т, 50.

[ВЫНЫРНУЦЬ] (2) зак. перан. Раптоўна з'явіцца. *Цяпер другі кліч вынырнуў з балота паўстаючай рэакцыі, кліч “Дзяры, з каго можаш і сколькі можаш, душы слабейшага, пакуль яму звязаны рукі і ногі!”* ЗС, 17.

♦**Вынырнуць на добрую дарогу** – знайсці свае месца, правільны шлях ў жыцці. Ён [рэдактар] *прачытаў, даў 3 рублі і 27 капеек задатку і сказаў: – Здаецца, ты, хлопец, на добрую дарогу вынырнуў.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. м. вынырнуў (2): Ан, 19; ЗС, 17.

ВЫНЯЎШЫ дзеепрысл. да выняць. Дастаўшы што-н. адкуль-н. [Гарошка]: (*выняўшы лольку з зубоў*). *Цьфу! Няма на іх [гасцей] доўгай пугі!* Т, 29.

[ВЫНЯЦЬ] зак.: ♦**Выняць душу** – знясіліць, змучыць маральна. *Ха-ха-ха-ха! Душу сваю выні, Палажы на далонь і надзейся, Што павераць табе..* См, 91.

Заг. адз. 2 ас. выні: См, 91.

ВЫПАДАК (5) м. Здарэнне, факт, з'ява. *Вось які выпадак*

здарыўся гэтымі днямі ў партызанскім атрадзе Сцяпана З. з Падлесься. ПСП. Але на гэты раз нас цікавяць ня так самыя выпадкі парушэньня дробнымі ураднікамі распараджэньняў свайго вышэйшага начальства, як гэтых выпадкаў афарбоўка, або, лепш сказаць, апрауданьні. ОШМ.

Адз. Н. *выпадак*: ПСП. Р. *выпадку*: ПЧ. Мн. Н. *выпадкі*: ОШМ. Р. *выпадку* (2): ОШМ (2).

[ВЫПАДАЦЬ] *незак.*: *Не выпадае* – нельга, непрыстойна. [Гануля]: *Яно ж і наракаць на яго роднай маці гэтак не выпадае, але падчас, як прыдзе нешта нейкае, дык і гаворыш, і гаворыш; спачатку палягчы на сэрцы, а пасля і шкадуеш.* Т, 20.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выпадае*: Т, 20.

[ВЫПАСЦІ] (2) *зак.* 1. Выдацца. [Мікіта]: *Нешчаслівым для гандлю і мне сягонешні дзень выпаў.* Т, 34.

2. *Вобразн.* Застацца незавершаным (пра справу, ідэю). *І ворагам за смерць адплацім грознай смерцю, Вышэй падымем сцяг, што выпаў з слаўных рук.* СК, 158.

Абв. пр. адз. м. *выпаў* (2): СК, 158; Т, 34.

[ВЫПАЎНІЦЬ] *зак.* Выканаць. *Беларускае в-ва за граніцай на чале з т. Жылуновічам (Цішка Гартны) выпаўніла сваё заданьне як найлепш.* ВСП, 91.

Абв. пр. адз. н. *выпаўніла*: ВСП, 91.

ВЫПАЎНЯЦЬ (2) *незак.* Разм. Выконваць. [Мікіта]: *Хоць, можа, я гэтак рызыкаю нават сваёй, меджду протчым, пэрсонай, але місію сваю мушу стойка выпаўняць.* Т, 38. [Спічыні]: *Я толькі выпаўняю сваю місію, як і вы, мусье Зносілов, сваю місію.* Там жа, 49.

Инф. *выпаўняць*: Т, 38. Абв. цяп. адз. I ас. *выпаўняю*: Т, 49.

[ВЫПІВАЦЬ] (2) *незак.* Піць спіртное. [Мікіта]: *Мамзэль Наста была ў тэй самай кампаніі, дзе выпівалі, і бачыла, што я начальнікавы рэчы ўсе там складаў.* Т, 60. [Мікіта]: *Там у нумары, куды я зносіў рэчы, сядзелі нейкія маладыя, меджду протчым, мусы ў форме і нейкія маладыя, меджду протчым, мамзэлі без формы ды выпівалі пазнанскі лікёр.* Там жа.

Абв. пр. мн. *выпівалі* (2): Т, 60(2).

[ВЫПІСАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да выпісаць.* У знач. *вык.* Запісаны. *Няхай жыве культура, змест і форма якое выпісаны на ленінскім сыягу найвялікшым сучасным правадыром пролетарыяту т. Сталіным, – культура – пролетарская на сваім зьмесце, нацыянальная па форме!* АЛ.

Кар. мн. Н. *выпісаны*: АЛ.

ВЫПІЦЬ *зак.* да выпіваць. [Спраўнік]: *Мы ўжо паспелі не толькі закусіць, але й выпіць крыху.* Т, 51.

Инф. *выціць*: Т, 51.

[ВЫПЛАЧЫВАЦЬ] *незак.* Разлічвацца, плаціць. *І разумеіцца чым ён [уласнік] больш мае – напр. дзесяцін зямлі – тым болей і выплачвае.* ВН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выплачвае*: ВН.

ВЫПРАВИЦЬ¹ *зак. перан.* Унесці папраўкі; паправіць. *Памылкі свае, такія ці іншыя, я [Купала] збіраўся выправіць, але не паспеў.* СЧ.

Инф. *выправіць*: СЧ.

[ВЫПРАВИЦЬ]² *зак.* да выпраўляць у 1 знач. *Дык вось жалейкі вы [людзі] бярэце, Ў дванаццаць мейсц кладзеце сьлед; Дванаццаць ветраў сустракнеце, Дванаццаць выправіце ў сьвет!* УрП, 50.

Заг. мн. 2 ас. *выправіце*: УрП, 50.

ВЫПРАСТАЦЬ *зак.*: **Выпрастаць душу** – стаць свабодным. *Пакрыўленыя колісь нашы душы Дагэтуль выпрастаць не ў моцы йшчэ; Снуёмся, ў думках зводных затануўшы, А хтось, а штось і мучыць і пячэ.* Бч, 9.

Инф. *выпрастаць*: Бч, 9.

ВЫПРАЎЛЕНЫ *дзеерым. зал. пр.* да выправіць. У знач. *вык. Верш, змешчаны ў зборніку, мной [Купалам] выпраўлены.* СЧ.

Адз. м. Н. *выпраўлены*: СЧ.

ВЫПРАЎЛЯЦЬ (3) *незак. 1.* Адпраўляць, збіраць і праводзіць каго-н. куды-н. *Сына маці выпраўляла, Крыж на памяць дала. Каб матулю родну помніў, Як паедзе з сяла. ПСД. Выпраўляй [маці] яго [сына] у людзі, На дарогу блаславі, Разам з крыжам дай на грудзі Роднай вузельчык зямлі..* М, 20.

2. *перан.* Пасылаць, распаўсюджаць. *На небе зоры ўжо мігцяць, На полі срэбны сьнег іскрыцца; На бел-сьвет дзівы выпраўляць Пляцеца ночка-чараўніца.* Кц, 192.

Инф. *выпраўляць*: Кц, 192. Абв. пр. адз. ж. *выпраўляла*: ПСД.

Заг. адз. 2 ас. *выпраўляй*: М, 20

[ВЫПРАШВАЦЬ] *незак.* Разм. Выпрошваць. *Пойдзе ён [Пасляк] у поле араць, або паедзе на начлег, я [Купала] заўсёды з ім і заўсёды выпрашваю ў яго казкі.* ПС.

Абв. цяп. адз. 1 ас. *выпрашваю*: ПС.

ВЫПУСК (2) м. Выданне. № 17, *гэта – першы выпуск Інстытуту Беларускае Культуры: Беларускае навуковае тэрміналогія: Элементарная матэматыка.* ВСП, 89. *У шасці надрукаваных за мінулы год выпусках “Вестник” удзяліў 186 старонак для беларускага пісьменства.* Там жа, 90.

Адз. Н. *выпуск*: ВСП, 89. Мн. М. *выпусках*: ВСП, 90.

ВЫПУСКАЦЬ *незак. перан.* Пасылаць, накіроўваць, адпраўляць.

*Не вам, інтэрвенты, Шпегі, дыверсанты, На прыстані нашы
Выпускаць дэсанты.* МПв, 219.

Инф. выпускаць: МПв, 219.

[ВЫПУСЦІЦЬ] (2) і **[ВЫПУСЬЦІЦЬ]** *зак. перан.* Выдаць, надрукаваць. *Прасіў бы [Купала] вырваць гэты верш І кніжку выпусціць.* СЧ. *Адзін толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт а ніяк ня можа адважыцца на беларушчыну: выпусціў за мінулы год два ёмкія шыйткі сваіх “Трудов”, але набеларуску ў іх ні слова.* ВСП, 90.

♦**Выпусціць з рук** – упусціць, не выкарыстаць у сваіх мэтах. *Свайго самалёта днём, ночкай Не выпусцім, лётчык, мы з рук. Берліну заглянем у вочы, Ў крываваыя вочы гадзюк.* ХЛВ, 315.

Инф. выпусціць: СЧ. Абв. пр. адз. м. выпусціў: ВСП, 90. Буд. мн. І ас. выпусцім: ХЛВ, 315.

ВЫПУТАЦА *зак. перан.* Разм. Выйсі з цяжкага становішча. [Мікіта]: *Аратар, маючы кожны раз напаятове адшліфаваны практыкай язык, заўсёды патрапіць выпутацца з бяды.* Т, 36.

Инф. выпутацца: Т, 36.

[ВЫПУТАЦЬ] *зак. перан.* Разм. Вызваліць каго-н. з цяжкага становішча. [Гануля]: *Але, на ічасце, заступілася мамзэль Наста і сяк-так выпутала [Мікіту] з гэтай бяды.* Т, 46.

Абв. пр. адз. ж. выпутала: Т, 46.

[ВЫПЫКАЦЬ] *зак. Разм.* Выкурыць, скуруць. [Аленка]: *Тузін – не тузін, а штук з сем [люлек] то пэўна ж татка выпыкаў.* Т, 44.

Абв. пр. адз. м. выпыкаў: Т, 44.

[ВЫРАБ] (2) м. Прадукт працы, вырабляемыя рэчы. *Сеюць [сяляне Чэхаславакіі] пераважна хмель і ячмень для вырабу славутага пільзенскага піва.* ПЧ. *Каханне хлапца і дзяўчыны дасягае свайго апагею толькі калі яны даразумеюць набыць чаравікі бацяўскага вырабу.. Там жа.*

Адз. Р. вырабу (2): ПЧ (2).

[ВЫРАДАК] м. Вылюдак; нікчэмны чалавек. *Нашу дзівосную Совецкую Беларусь, расквітнеўшую пасля доўгіх стагоддзяў рабства і нацыянальнага прыгнечання, траціцкія вырадкі хацелі ператварыць у калонію нямецкага фашызма.* ВНЗ.

Мн. Н. вырадкі: ВНЗ.

[ВЫРАЖАЦЬ] *незак.* Прадракаць, прадказваць. *..варажбіт-вешчуны, старцы мудрыя і ў законах веры дасведчанне маючыя, старых багаў трымаліся і народу свайму за яго такую нястрыманую памаўліваць нядобрыя варожбы выражалі.* Кз, 17.

Абв. пр. мн. выражалі: Кз, 17.

ВЫРАЖАЮЧЫСЯ *дзеепрысл. да* выражацца. Руск. Выказваючыся. [Спраўнік]: *Выражаючыся на сучасны лад, бяру сабе*

слова і ўнашу пропозыцыю пакіцуць спрэчкі і без рэзолюцыі пайсці дамоў. Т, 29.

[ВЫРАЗ] м. Слова, моўны зварот. [Мікіта]: *Вось, калі хто з іх [гасцей] звернецца да вас [Ганулі] з якім словам, то вы старайцеся адказаць у нос і меней ужывайце простых выразаў.* Т, 22.

Мн. Р. *выразаў*: Т, 22.

[ВЫРАЗАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да выразаць. У знач. вык. Адрэзаны. *..уваходзяць і спатыкаюцца з ім [Мікітам] на парозе: Начальнік патруля, Двух патрульных, Грамадзянін, у якога выразана кусок барады, і Спічыні.* Т, 59.

Кар. адз. н. Н. *выразана*: Т, 59.

[ВЫРАЗАЦЬ] незак. Вырабляць што-н. разьбой. *Сеў Данілка, выразае Коніка з бярозкі, Адно бліскаюць у вочках Радасныя слёзкі.* Вб, 238.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выразае*: Вб, 238.

[ВЫРАЗНЫ] прым.: *♦Выразнай ніткай “шчасця” праходзіць гл. праходзіць.*

Адз. ж. Т. *выразнай*: ПЧ.

[ВЫРАЙ] м. Чарада пералётных птушак. *З надзеяй сустрачаем [беларусы] вырай вясной, З надзеяй увосень іх праводзім над папарам.* НГ.

Мн. В. *вырай*: НГ.

ВЫРАКАЦА (2) незак. Адмаўляцца, не прызнаваць сваім. *Беларускае баярства, за польскія шляхоцкія значкі і цёплыя каля трона месцы, пачало выракацца свайго роднага, беларускага і перакульвацца на старану чужую, польскую.* Нз, 14. *Чаму ня вызнавалі [беларусы] імя яго [народу] прылюдна і выракаліся роду свайго дзеля суседзяў?* ВМР.

Івф. *выракацца*: Нз, 14. Абв. пр. мн. *выракаліся*: ВМР.

[ВЫРАСТАЦЬ] (2) незак. перан. Узнікаць, з'яўляцца. *На месцы народнай цемры вырастаюць бязупынна ўсё новыя і новыя культурныя, навуковыя і навучальныя ўстановы.* АЛ. // *Будавацца. На месцы некалі гнілых, дрыгвяных балот вырастаюць фабрыкі, заводы, электрастанцы.* Так жа.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *вырастаюць* (2): АЛ (2).

[ВЫРАСЦІ] (9) і **[ВЫРАСЫЦІ]** (2) зак. 1. Стаць большым, падрасці. [Аленка]: *І вы гэта, пане рэгістратар, так да сэрца ўзялі, што ажно барада ў вас вырасла, бо дагэтуль, здаецца, вы не насілі яе?* Т, 55. *Над калыскай з бегам ночак Песьні роднай не жалей [маці], каб, як вырасьце сыночак, Верным вечна ён быў ей.* М, 19. // *Развіцца. Мы [беларусы] ўжо ня тыя, – інакшыя думы Выраслі з намі, завуць к барацьбе.* Г, 17.

2. *Зак. да вырастаць. Вырасла і далей бурна расце індустрыяльна-калгасная Беларусь! ШБСЯ. ..там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый – рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на былых пустырах светлыя гігантскія заводы. Там жа.*

Абв. пр. адз. м. *вырас* (2): Мц, 74(2). ж. *вырасла* (4): Т, 55(2); ШБСЯ (2), Мн. *выраслі* (3): ПБН; ШБСЯ (2); *вырасьлі*: Г, 17. Буд. адз. 3 ас. *вырасьце*: М, 19.

[ВЫРАТАВАЦЬ] *зак. Дапамагчы каму-н. пазбегнуць чаго-н.; уберагчы ад чаго-н. І калі ня хочам [беларусы] загінуць, калі ня хочам быць вечнымі рабамі, – павінны пакінуць мы благую прывычку думаць, што нехта прыдзе і выратуе нас з нашай бяды, з нашай няволі. БС.*

Абв. буд. адз. 3 ас. *выратуе*: БС.

[ВЫРАШАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да вырашыць. У знач. вык. Здзейснена, выканана. Такім чынам, зважаючы на сказанае, справа беларускага гымну павінна вырашана, І як найхутчэй. СБНГ.*

Кар. адз. ж. Н. *вырашана*: СБНГ.

[ВЫРАШЫЦЬ] *зак. Рашыць, знайсці адказ на што-н. Яны [пань-абшарнікі] не чакаюць варункаў нармальных, варункаў грамадзянска-палітычнага жыцця ў краі, калі закон і права народныя вырашаць усе балючыя пытанні, пакінутыя нам у спадчыну маскоўскім царызмам і ўсясветнай вайной, а з тым разам і пытанне аб зямлі. ЗС, 17.*

Абв. буд. мн. 3 ас. *вырашаць*: ЗС, 17.

[ВЫРВАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да вырваць. перан. Вызвалены. ..няволеная сотню год Польшча адважна узялася за дзяржаўнае незалежнае жыццё, – рукою яе цяперашняга Гаспадара Язэпа Пілсудзкага вырвана ад маскалёў Вільня і збуджаны к жыццю, спаўшыі доўгіе годы Батораўскі Унівэрсытэт. УПУВ.*

Кар. адз. ж. Н. *вырвана*: УПУВ.

[ВЫРВАЦА] (2) *зак. перан. Вызваліцца, выратавацца. Гэты рух паказвае, што чалавек усур'ёз і назаўсёды падначальвае сабе прыроду, але той чалавек, які вырваўся з нядолі і ланцугоў старога ладу і разгарнуў арліныя крыллі вызваленчай працы. СТ.*

◊**Вырвацца з нябыцця** – стаць вядомым. Ёсць жа яшчэ ў мяне песен, Поўных надзеі, жыцця, – Як бы не быў ім свет цесен, Вырвуцца ў свет з нябыцця. ЁЯ.

Абв. пр. м. *вырваўся*: СТ. Буд. мн. 3 ас. *вырвуцца*: ЁЯ.

ВЫРВАЦЬ (3) *зак. 1. Адарваць, выдраць. Прасіў бы [Купала] вырваць гэты верш і кніжку выпусціць. СЧ.*

2. *перан. Пазбавіцца чаго-н. Разарваў-бы, здаецца, я грудзі свае, Сэрца-б вырваў і кінуу на ўцеху ўрагом... БН, 91.*

◊**Вырваць з душы** – прымусіць каго-н. забыць што-н. *Так камень не ляжа, як змора падання лягла ад мяжы да мяжы З надзеяй, што нават і думку змагання “Забраны край” вырве з душы.* ЗК, 43.

Інф. *вырваць*: СЧ. Абв. пр. адз. м. *вырваў*: БН, 91. Буд. адз. 3 ас. *вырве*: ЗК, 43.

[ВЫРЫВАЦА] *незак. перан.* З’яўляцца. *Закрэсліў-бы я [Купала] тья творы, у якіх сьведама ці несведама вырываліся ноты, не сузучныя, тварымай партыяй і пролетарыятам эпосе!* ЖН.

Абв. пр. мн. *вырываліся*: ЖН.

[ВЫРЫВАЦЬ] *незак.* Высмыкаць, выцягваць. *Вырываў з сябе жылу на жыле, Ві ў вяроўку, ў пятлю і навесься, І пакуль у зямлю не зарылі, Хоць дух будзе шыпець у бясьсільлі, – На сваіх вісі жылах і сьмейся!* См, 91.

Заг. адз. 2 ас. *вырываў*: См, 91.

[ВЫСАХНУЦЬ] *зак.:* ◊**Высахнуць на шчэпку** – вельмі схуднець. *Грудзі смактаў мне паніч недапечны, Высахла там я [маці] на шчэпку, як мара, Сынам, як кажучь, маім быў ён млечным, – Хай бы магілу лепш гэтка сын парыў.* Мц, 74.

Абв. пр. адз. ж. *высахла*: Мц, 74.

[ВЫСВЕТЛЁНЫ] (2) *дзеепрым. зал. пр. да* *высветліць.* *Польск. У знач. вык.* Высветлены. [Заходні вучоны]: (*запісваючы ў нататнік уперамежку з Усходнім вучоным*). *Падчас баданя тубыльцув, осядлых на Выходніх Крэсах польскіх, о розмярах замешкалага пшэз ніх тэрыторыуму зостало высветлёным, іж данэ тэрыторыум вхляня в себе цалкем провінцыен Мінскей Брэхалкі і ешчэ далей...* Т, 39. [Заходні вучоны] (*запісваючы*): *Пшы баданю бялорусіна высветлёно надзвычайнон особлівосць.. Там жа,* 26.

Адз. н. Т. *высветлёным*: Т, 39. Кар. адз. н. Н. *высветлёно*: Т, 26.

[ВЫСЛАК] *м.* *Польск.* Напружанне, намаганне. *Мы ведаем, што вайна, якая-б яна не была, патрабуе шмат ахвяр, шмат высілкоў маральных і матэр’яльных.* ВС.

Мн. Р. *высілкоў*: ВС.

[ВЫСЛАЦЬ] *зак. перан.* Накіраваць, паслаць. *Зірнеце [богі] міласыяй сваею, Ўсе моцы вышлеце на бой, Хай распапеляць зла навею Над упадаўшай стараной.* УрП, 48.

Заг. мн. 2 ас. *вышлеце*: УрП, 48.

[ВЫСЛУХАЦЬ] (4) *зак.* Уважліва паслухаць, успрыняць сказанае. *Брат другі яе [судзьбіны] мудрыя выслухаў рэчы: – Ня туды цэлы век пёрся здору.. Ч, 323. Мы [дэлегаты] з вялікай чуласцю выслухалі яе [маці] апавяданне пра вялікую любоў яе сына да Леніна, да краіны Леніна.* ПЧ.

Абв. пр. адз. м. *выслухаў*: Ч, 323. Мн. *выслухалі*: ПЧ. Буд. мн. 3 ас. *выслухаюць*: Бч, 74. Заг. мн. 2 ас. *выслухайце*: Т, 40.

[ВЫСМАКТАЦЬ] *зак.*: **Высмактаць з сэрца сок** – знясіліць, замарыць. *Нявольніцтва й жабрацтва так нас [беларусаў] з'ела і так нам высмактала з сэрца сок, Што нат у вочы глянюць, плюнуць смела Не смеем, стоптаныя на пясок.* Бч, 9.

Абв. пр. адз. н. *высмактала*: Бч, 9.

[ВЫСМАЛІЦЬ] *зак.*: **Вочы высмаліць** – асляпіць. *Звярнуся к сонцу, ..Хай вочы высмаліць, як кветку ў лілы слабай, Але і крыж мой спяяліць хай папарадку!* СМ.

Абв. буд. адз. 3 ас. *высмаліць*: СМ.

[ВЫСМЯВАЦЬ] *незак.* Разм. Абсмейваць, выстаўляць у смешным выглядзе. *Гналі, высмявалі багачы і князі, – Яго [Сулеймана Стальскага] песні-думы былі ім не мілы.* ПСС, 231.

Абв. пр. мн. *высмывалі*: ПСС, 231.

[ВЫСНІЦЬ] *зак.* *Наватв.* Сасніць; здзейсніць. *Высніў ты [Сталін] волю і долю народам, Вярнуў чалавечую славу. Сэрца, вялікае сэрца заўсёды Вялікія творыць праявы.* СС, 301.

Абв. пр. адз. м. *высніў*: СС, 301.

ВЫСОКА (3) *прysl.*: **Высока трымаць свой сцяг** *гл.* трымаць. **3 высока паднятай галавой** *гл.* галава. Нз, 14; Т, 49; ШБСЯ.

[ВЫСОКАДАСТОЙНЫ] *прым.* Глыбокапаважаны. [Мікіта]: *Бяда мая! чым жа я буду гасцей высокадастойных прымаць?* Т, 51. *Параўн.* *высокашанаваны.*

Мн. Р. *высокадастойных*: Т, 51.

[ВЫСОКАМАСТАЦКІ] *прым.* 3 высокімі мастацкімі якасцямі. *І абавязак паэта, калі ён не хоча адарвацца ад жыцця, своечасова і высокамастацкімі творамі адгуквацца на ўсе гэтыя падзеі.* МП.

Мн. Т. *высокамастацкімі*: МП.

[ВЫСОКАПАСТАЎЛЕНЫ] *прым.* 3 высокім грамадскім і службовым становішчам. *На сценах у рамах колькі тандэтных абразоў – партрэтаў высокапастаўленых асоб, балалайка, пажарніцкая куртка і каска.* Т, 19.

Мн. Р. *высокапастаўленых*: Т, 19.

[ВЫСОКАШАНАВАНЫ] *прым.* *Тое, што* *высокадастойны.* [Мікіта]: *А цяпер, высокашанаваныя госці, падымем тост за нашых наймілейшых мадамаў і мамзэляў.* Т, 28.

Мн. Н. *высокашанаваныя*: Т, 28.

[ВЫСОКІ] (9) *прым.* 1. Вялікі, працяглы знізу ўверх. *Беларус-жа ім [маскалям і ляхам] на тое: – Сваячкі мае вы: Смачны жолудзь вам на каву, Дый высока дрэва!* С, 209.

2. *перан.* Адметны. *Высокая ступень культуры ўласціва усім*

ім [драматургам, пісьменнікам], *имат хто з іх ведае 3–4 мовы*. ПЧ.

3. Пачэсны, вельмі важны па свайму значэнню. Людзі, якія *стварылі Дом Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую змястоўнасць будучай работы дома з мастацкім густам*. ПГ. [Мікіта]: *(да Ганулі, набок). Меджду протчым, мамаша, не святы ўгоднік, а ацец духоўны... (Да гасцей). Цяпер я, высокаяя гасці мае, прапаную тоста... Т, 28.*

• **Высокаяя вучэльна** гл. вучэльна.

Адз. ж. Н. *высокаяя*: ПЧ; *высокае*: УПУВ. В. *высокую* (2): АЛ; ПГ. н. Н. *высокае*: Т, 57. Мн. Н. *высокія*: Т, 28. Р. *высокіх*: Т, 28. В. *высокіх*: Т, 51. Кар. адз. н. Н. *высока*: С, 209.

ВЫСОЎВАЮЧЫ *дзеерпысл. да* *высоўваць*. Паказваючы, выстаўляючы. [Наста]: *(высоўваючы галаву з правых дзвярэй). Ці кожна? (Мікіта): Калі ласка. Меджду протчым, просім, просім!* Т, 23.

[**ВЫСПА**] (2) ж. Выступ, невялікі востраў. *Скалы і доли над Фінскай затокай, Прыстані выспы Балтыцкага мора Вораг заморскі пражорлівым вокам Больш не пасмее трымаць у пакоры. Ф. Хадзілі калісьці сюды партызаны, На смерць не глядзелі, кідаліся ў бой І многа палегла адважных герояў У бітвах з панамі па выспах балот*. ПБН.

Мн. Н. *выспы*: Ф. М. *выспах*: ПБН.

[**ВЫССАЦЬ**] зак.: *♦3 пальца высцаць* – невядома адкуль узяць. [Мікіта]: *І хоць ты ёй [Насце] з пальца выссі тое асэарства, а падавай, і усё тут. Але я надзеі не трачу*. Т, 23.

Заг. адз. 2 ас. *выссі*: Т, 23.

[**ВЫСТАВІЦЬ**] зак. Вылучыць каго-н. *Во толькі тое гасударство зможэ не дацца у крыўду або і перэмагчы свайго праціўніка, каторае ня толькі выставіць вялікую лічбу добра абучэных ваеннаму дзелу салдат, але калі яно побач з гэтым мае за сабою сілу эаанамічную*. ВН.

Абв. буд. адз. 3 ас. *выставіць*: ВН.

ВЫСТАЛІЦЬ зак. *Наватв. Загартаваць. Пара, пара ўжо агарнуцца І гартам выставіць свой дух, Пакуль здрадлива працясуцца Званы заломных злыбядух!* УрП, 49.

Інф. *высталіць*: УрП, 49.

[**ВЫСТАЎКА**] ж. Сукупнасць чаго-н. для агляду. *І ў апошнія гады я [Купала] усімі сіламі намагаўся далучыцца сваёй творчасцю да вялікага сацыялістычнага будаўніцтва, якое так магутна разгортваецца ў нашай краіне, прыкладам, творы: ..”Дыктатура працы”, “Працай дружнай, колектыўнай” (аб выстаўцы) і інш.*

Адз. М. *выстаўцы*: АЛ.

[ВЫСТАЎЛЕННЫ] *дзеерым. зал. пр. да выстаўіць. Высунуты ўперад. [Начальнік патруля]: (спаткаўшы на парозе Мікіту з выстаўленымі рэвальверамі). Стаць! Ні з месца! Рукі ўверх!* Т, 59.

Мн. Т. *выстаўленымі*: Т, 59.

ВЫСТАЎЛЯЦЬ *незак. ◊Выстаўляць на зьдзек – здзекавацца; груба, зняважліва высмейваць, абражаць. На што мучыць яго [беларускі народ], на што выстаўляць на зьдзек яго нацыянальную несьведомасьць?* ДК.

Инф. *выстаўляць*: ДК.

ВЫСТРАЛІ (3) *м. Стрэл. Я [унук] падняў яблык. Тут пан як наскочыў, Крыкнуў ды гікнуў, І выстрал раздаўся. Ун, 73. Зрэдка далятаюць далёкія гарматныя выстралы.* Т, 53.

Адз. Н. *выстрал*: Ун, 73. Мн. Н. *выстралы* (2): СНБ, 340; Т, 53.

ВЫСТУПАЦЬ (5) і *разм. ВЫСТУПАЦІ* *незак. 1. Выходзіць наперад. Хто йшоў ззаду, а хто з боку, Азіраўся назад, А Даніла ўсюды ўперад Выступаці быў рад.* ПСД.

2. *перан. Спяваць. З прычыны прыезду Начальніка Польскай дзяржавы ў Мінск у гарадскім тэатры адбыўся спектакль, у якім выступаў і беларускі хор Тэраўскага.* СБНГ.

3. *Выказваць свае думкі, погляды, прапановы. [Мікіта]: Я вельмі рад, што ўсё ж такі вам, гэр профэсар, удалося ка мне папасці. Бо выступаць, меджду протчым, з трыбуны без практычнай лекцыі неяк ні сёе ні тое.* Т, 40. [Спічыні]: Цяпер выслухайце маленькія дзве асцярогі: першае – калі ўзідзеце на трыбуну, то ёмка зачашэце сабе на галаве думку аб тым, пры якой політычнай сытуацыі выступаеце з араторыяй. Там жа.

Инф. *выступаць* (3): Т, 40(3); *выступаці*: ПСД. Абв. цяп. мн. 2 ас. *выступаеце*: Т, 40. Пр. адз. м. *выступаў*: СБНГ.

ВЫСТУПАЮЧЫ *дзеерысл. да выступаць у 3 знач. Але ва ўмовах нашай рэспублікі ролю зьбіральніка і арганізатара контррэвалюцыйных сіл, ролю застрэльчыка сусьветнага капіталізму ўзяў на сябе беларускі нацыянал-дэмократызм, выступаючы пад сьцягам ліквідацыі ўсіх заваяваньняў Кастрычнікавай рэволюцыі..* АЛ.

[ВЫСТУПІЦЬ] (2) *зак. 1. Зак. да выступаць у 3 знач. Нас [дэлегатаў] надзвычай узрушыла адна сустрэча, на абедзе ў Прасценаўскай ратушы выступіла адна жанчына з хвалючай прамовай.* ПЧ.

2. *перан. Узняцца на барацьбу. ..дзьве рэволюцыі выступілі на крываваў арэну за свае праўды, за сваё першыньство ў дзеле будаваньня будучага людзкога жыцьця на грэшнай зямлі.* СНБ.

Абв. пр. адз. ж. *выступіла*: ПЧ. Мн. *выступілі*: СНБ.

[ВЫСУШЫЦЬ] (2) *зак.*: **Высушыць грудзі (сэрца)** – пазбавіць маральных сіл, духоўнага зместу; зрабіць няздольным да творчага жыцця. *Замежны сатрапа судоў не насудзіць, Разбойніцкім ладам не высуша грудзі, Пры Сталіне ў бежанцах гінуць не будзем, Совецкіх людзей ён выводзіць у людзі.* СС, 303. *Лунай жа, саколе, У гэтых міражах, Пакуль не растопча Жыццё крыўдай грудзі, А сэрца дзявоча Не высушаць людзі.* АК. Абв. буд. адз. 3 ас. *высуша:* СС, 303. Мн. 3 ас. *высушаць:* АК.

ВЫСЦІ *гл.* **ВЫЙСЦІ.**

[ВЫСШЫ] *прым.* Рук. • **Вышшая вучэльня** *гл.* вучэльня.

Адз. ж. В. *вышшую:* УПУВ.

[ВЫСЫЛКА] *ж.* Польшк. Адпраўка. *Беларускага войска не стала. Пачалася ізноў тая самая вакханалія з высылкамі пад грозьбай штыка і нагайкі нашых людзей на Мурман, пад Урал і г.д., як і за даўных царскіх часаў.* БВ, 16.

Мн. Т. *высылкамі:* БВ, 16.

[ВЫСЫПАЦЬ] *зак.* Сыплючы, выграсці. *Лета было. Пайшла [маці] ў ягады. Раптам рынуўся знекуль паніч сумазбродзень, Высыпаў ягады, збіў, клікнуў варту, Хустачку здэёр мне і коф-тачку, злодзей.* Мц, 75.

Абв. пр. адз. м. *высыпаў:* Мц, 75.

[ВЫСЬ] (10) *ж.* 1. Вышыня. *Ці то сушы, ці то моры, Ці то высі паднябесся, Усюды стрэнеш непакараў – Камсамольцаў нашых з песняй.* СА, 179. *Параўн.* *вышкі ў 2 знач.*

2. Узвышша, пагорак. *І за руку маю ўзяўшы, На высь узвёўшы хат вышэй, Сказаў [цень]: – глядзі – во ўсё тут наша, – Глядзі, цярпі і разумей! УрП, 46. Так хваляваўся гмін народны, Пад высай тэй, дзе я стаяў, Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вецер воблакі зганяў.* Там жа, 47.

Адз. Р. *высі:* ПНд, 47. Д. *высі:* АК; В. *высь* (5): ЖН; Кц, 194; МСП, 187; УрП, 46, 47. Т. *высай:* УрП, 47. М. *высі:* БН, 93. Мн. М. *высі:* СА, 179.

[ВЫСЬВЕНЦІЦА] *зак.* Польшк., перан. Выслужыцца. *Калі маеі брата, ці дарослага сына, абходзься з ім і ласкава, бо як высьвенціца часам каторы на стражніка, то аддасць за лычка рэменьчыкам.* СП.

Абв. буд. адз. 3 ас. *высьвенціца:* СП.

ВЫСЯЛЕННЕ (2) *н.* Дзеянне па дзеяслову *высяляць*. [Гарошка]: *Дык вось, як нашы гэтакім чынам апошні суд з князем прай-гралі, пачалося тое высяленне.* Т, 43. [Гануля]: *А нешта нейкае аб высяленні была ў цябе, сваток, гутарка напачатку.* Там жа.

Адз. Н. *высяленне:* Т, 43. М. *высяленні:* Т, 43.

[ВЫСЯЛЯЦЬ] *незак.* Прымушаць пакідаць месца жыхарства.

[Гарошка]: *Тады ўсе мужчыны і ўсе кабеты, найболей старэйшыя, наклілія ўперак вуліцы: “Хай высыляюць!” – сказалі сабе гэтак: “Хай праз нашы галовы ўвойдуць у нашы родныя хаты!”* Т, 43.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *высыляюць*: Т, 43.

[ВЫТАПТАЦЬ] *зак.* Абысці пехатою, выхадзіць. [Гарошка]: *Дарма толькі вытаптаў з паў-Менску – як у шабас, усе крамы пазачыняны. Паеду без табакі.* Т, 39.

Абв. пр. адз. м. *вытаптаў*: Т, 39.

[ВЫТАРАБАЊІЦЬ] *зак.* Разм. Выкаціць, вывезці што-н. [Мікіта]: *Выносьце [Гануля] першым чынам начоўкі з бялізнай, а я, меджду протчым, вытарабаню каламажку.* Т, 50.

Абв. буд. адз. 1 ас. *вытарабаню*: Т, 50.

ВЫТАРГАВАЦЬ *зак.* Руск. Выгадаць, атрымаць прыбытак. *Таргуюцца [Захад з Усходам] за цэлыя народы, за цэлыя дзяржавы, а ўсё для таго, каб нажыцца, каб у гэтым агульным разбурэнні вытаргаваць сабе лішнюю капейку ці мільярд рублёў.* Тж, 15.

Инф. *вытаргаваць*: Тж, 15.

ВЫТВАРЫЦА *зак.* Разм. З’явіцца, здарыцца, узнікнуць. *Я кажу аб забабоне, каторы ў нас толькі мог вытварыцца, дзякуючы нашай няпрыхільнай гісторыі, дзякуючы нашай доўгія годы бездзяржаўнасці, дзякуючы нашаму паднявольнаму жыццю.* 3.

Инф. *вытварыцца*: 3.

[ВЫТКАЦЬ] *зак.* Саткаць што-н. [Аленка]: *А сама я ўласнымі рукамі ад ичырага сэрца для вас [Янкі] выткала і вышыла [кашулю].* Т, 30.

Абв. пр. адз. ж. *выткала*: Т, 30.

ВЫТЛУМАЧЫЦЬ *зак.* Раствлумачыць. [Мікіта]: *Оеей! Оеей! Як жа яму [немцу] вытлумачыць, што я не генэрал, а калежскі рэгістратар?* Т, 32.

Инф. *вытлумачыць*: Т, 32.

[ВЫТРЫВАЛАСЬЦЬ] *жс.* Польск. Вынослівасць, стойкасць. *Трэба горда лямку жыцця, як цягнулі яе і да вайны, ды болей ешчэ адзін аднаму падаваць духу да вытрываласці на сваім загоне, у сваіх жыццявых мэтах.* ВС.

Адз. Р. *вытрываласці*: ВС.

ВЫТРЫВАЦЬ (2) *зак.* Стрымацца, вытрымаць, сцярпець. [Мікіта]: *Не магу вытрываць, сэрафімская, меджду протчым, мамзэль Наста, аніяк не магу вытрываць! (Становіцца на лаўцы перад Настай на калені, засланыючы збольшага яе й сябе распушчаным парасонам).* Т, 42.

Инф. *вытрываць* (2): Т, 42(2).

ВЫХАВАЦА (2) *зак.* Атрымаць выхаванне. *Слава ленинск-сталінскай партыі, пад кіраўніцтвам якой маглі выхавацца*

такія героі. СБ. Я [Купала] шчаслівы і крыху зайздросчу, што наша пісьменніцкая моладзь выхавалася і загартавалася ў агні вялікага Кастрычніка. ЖН.

Інф. выхавацца: СБ. Абв. пр. адз. ж. выхавалася: ЖН.

[ВЫХАВАЦЬ] зак. Вырасціць, падрыхтаваць да якой-н. дзейнасці. *Наша краіна, наша партыя выхавала таленавітых маладых паэтаў і пісьменнікаў.* ВГР.

Абв. пр. адз. ж. выхавала: ВГР.

[ВЫХАД] (9) м. 1. Дзеянне па дзеяслову выйсці ў 1 знач. [Мікіта]: *(перад выхадам гасцей). Мадам і мусы! мы з мамашай, меджду протчым, вас нямножска правядзём.* Т, 29. [Дама]: *У мяне з'явілася цудоўная ідэя: той вечар у вас [Мікіты] на імянінах, перад выхадам немцаў, такое мілае ўражанне пакінуў, што я вельмі была б шчаслівай, каб сягоння яго паўтарыць.* Там жа, 51.

2. Дзеянне па дзеяслову выйсці ў 2 знач. *Як навіну ў гэтых творах трэба адзначыць выхад у свят першага беларускага рамана – гэта “Сокі Цаліны” Цішкі Гартнага, які пасяля болей як паўвяковага працягу часу, першы раз надрукаваны “гражданкай”... ВСП, 89.*

3. перан. Выйсце з якога-н. становішча. *Зноў паўтараем: голы разбою не баіцца, і беларусы прымушаны будучь шукаць іншага, спагаднейшага выхаду.* ОШМ. *Было два выходы: разбурыць ДЗОТ разам з фашыстамі ці знішчыць фашыстаў разам з ДЗОТам.* ПСП.

ΔХод-выхад гл. ход.

Адз. Р. *выхаду* (3): ОШМ (2); Ч, 321. В. *выхад* (3): ВСП, 29; Т, 34; Ч, 322. Т. *выхадам* (2): Т, 29, 51. Мн. Н. *выхады*: ПСП.

ВЫХАДЗІЦЬ гл. **ВЫХОДЗІЦЬ.**

[ВЫХЛАПАТАЦЬ] зак. Руск. Дамагчыся чаго-н., здабыць што-н. клопатамі. *Навукова-Літаратурны АДДзел на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам ..выхлапатаў матэр'яльныя сродкі і зарганізаваў выданьне беларускіх кніг за граніцай.* ВСП, 91.

Абв. пр. адз. м. *выхлапатаў*: ВСП, 91.

ВЫХОДЗІЦЬ (45) і **[ВЫХАДЗІЦЬ]** (2) незак. 1. Ісці адкуль-н., накіроўвацца куды-н. *Гануля выходзіць і прыводзіць з сабой Аленку і Гарошку, які, уваходзячы ў хату, выбівае аб пазногаць попел з лолькі.* Т, 25. *Калісь у гэтым часе, выходзіў селянін у поле і кідаў зерне ў свежую раллю, трывожачыся аб заўтрашнім дні.* ДД.

2. перан. Друкавацца. *У Менску тады закіпела праца. Арганізаваўся Беларускі Нацыянальны камітэт, пачала выходзіць штотдзённая беларуская газета, а 12 лістапада была адкрыта сесія Рады Б.П.Р. СнБ. Кінуў [Купала] і гэтую работу і папаў у Вільню, дзе выходзіла газета “Наша ніва”. А, 328.*

3. Прыходзіць куды-н., з'яўляцца дзе-н. *Як толькі находзіў вечар, я [С.Меч] выхадзіў на адну з сваіх любых дарожак ды ішоў па ёй ціха, ціха.* ХБ, 29.

4. Выязджаць. *Выходзяць на поле плугі, Ўзнікаюць плугі дзірваны. Ні пана няма, ні слугі, Не гоняць народ бізуны.* ТП, 213.

5. Атрымлівацца. *Вось і выходзе, што трэба Беларусь выкінуць з гісторыі, з географіі, і наагул калі не цалкам прылучыць яе к адной з суседніх дзяржаваў.* Нз, 14. *Бо, напраўдзе кажучы, з беларускім нацыянальным гымнам выходзіць нейкая нераз'ябрыха.* СБНГ.

6. Быць накіраваным у які-н. бок. *Мой [С. Меча] пісьменны стол стаяў каля акна, каторае выходзіла ў сад.* ХБ, 29.

7. перан. Паказвацца, выяўляцца. *Гэй, выходзь, бяда, Гэй выходзь, хто нам – Непрыяцель – вораг; Пачастуем так, Што папомніш век, Ды сапром на порах.* ВБ.

8. перан. Імкнуцца да чаго-н. *Да сонца выходзяць ішчаслівыя вёскі, Наперадзе горад ішчаслівы.* ВВ, 263.

9. перан. Дзьмуць, веяць. *Стуль выходзілі ветры – і шум падымалі, Туды з неба валіліся зоры.* Ч, 321.

◇**Выходзіць з берагоў** – разлівацца (пра раку). *Каменні ўстаюць, каб забіць ворага, рэкі выходзяць з берагоў, каб патаніць яго, зямля расступаецца, каб праглынуць яго...* РКП.

Інф. *выходзіць* (2): СНБ; Т, 34. Абв. цяп. адз. 3 ас. *выходзіць* (17): СБНГ; Т, 21, 22, 25(2), 29, 31, 33, 41, 42(2), 43, 49(2), 50(2), 56; *выходзе* (2): Ан, 19; Нз, 14. Мн. 3 ас. *выходзяць* (17): ВВ, 263; ЗК, 43; РКП; Т, 25, 27, 28, 31, 32, 34, 38, 39(2), 47, 53, 57, 62; ТП, 213; *выходзіць*: ЗК, 43. Пр. адз. м. *выходзіў*: ДД; *выхадзіў*: ХБ, 29. ж. *выходзіла*: А, 328. н. *выходзіла*: ХБ, 29. Мн. *выходзілі*: Ч, 321; *ыхадзілі*: Кз, 17. Заг. адз. 2 ас. *выходзь* (2): ВБ (2).

ВЫХОДЗЯЧЫ дзееспрысл. да выходзіць у 1 знач. [Мікіта]: *(хваваючы грошы ў галіфэ і выходзячы). Меджду протчым, я не з такіх, мамаша, каб упутацца.* Т, 56.

[ВЫЦВІЎШЫ] дзееспрым. незал. пр. да выцвісці. Зліняўшы. [Мікіта]: *(у выцвіўшым чыноўніцкім асеннім пальце з настаўленым каўняром, з парасонам ўваходзіць справа; да Ганулі), Меджду протчым, мамаша, прадалі што-небудзь ці не?* Т, 34.

Адз. н. М. *выцвіўшым*: Т, 34.

[ВЫЦЕРЦІ] зак.: ◇**Выцэрці слёзы** – пазбавіцца гора, галечы, нястачы. *Дзякую партыі Леніна-Сталіна, ..Што Беларусь маю цёмную, ўбогую Вывелі ў людзі, і стала дзяржаўнаю, – Выцэрла слёзы пайшла ў свет дарогаю Побачкі з сонцам, дарогаю слаўнаю.* ДПЛС.

Абв. пр. адз. ж. *выцэрла*: ДПЛС.

ВЫЦІ гл. **ВЫЦЬ.**

ВЫЦІСКАЦЦА *незак. перан.* Выцясняцца, замяняцца. *Пасля уніі з Польшчай Вялікага Літоўска-Беларускага княства, калі беларуская культура высока трымала свой сцяг у родным краю – гэтая культура пачала выціскацца польскім панаваннем.* Нз, 14.

Инф. *выціскацца:* Нз, 14.

[ВЫЦЬ] (5) і *разм.* **ВЫЦІ** *незак. 1.* Працяжна і тужліва скуголіць. *Разыграліся гурмай за зданяю здань, Як вужакі ў гаршку мятусяцца яны, Песьню выюць хаўтурна: ты ляж, а ты ўстань!..* БН, 93. // Утвараць падобныя да выцця гукі. *Лунае груганнё ў прыволлі На ўсход, на захад, там і тут І сочыць косці ў чыстым полі, дзе вые куля, вые кнут.* ГП, 8. *Здалі чутна, навоўчаму выюць званы. І пачатку няма і канца ім няма.. Ці тут ява, ці сон?.. Проч вы, здраднікі, проч!* БН, 93.

2. Груб. Плакаць уголас, галасіць. *Будзь весел, кінь хныкаць, Ўпіцца кроўю сваёй не спадзейся! Можаш сэрца рваць, выці і клікаць, – Можаш з сэрца свайго молат выкуць, Толькі ўдарыць ня сьмей ім, а сьмейся!* См, 90. *Не адзін аб ёй ведаў і разам ня ведаў, Чуў – ня чуў аб ёй, бачыў – ня бачыў, Кожны толькі яе падпільновываў сьледу, Плакаў, выў, як было што іначай.* Ч, 322.

Инф. *выці:* См, 90. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вые* (2): ГП, 8(2). Мн. 3 ас. *выюць* (2); БН, 93(2). Пр. адз. м. *выў:* Ч, 322.

[ВЫЦЯГАЦЬ] *незак.:* ◊**Выцягаць грошы з кішэні** – вымагаць каго-н. патраціцца. *Ни хто и ни што не выцягае так многа грошай з мужыцкай кишэни, як праклятая манаполька.* УП.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выцягае:* УП.

[ВЫЦЯГВАЦЬ] (3) *незак. 1.* *Разм.* Даставаць, вынімаць што-н. знутры. [Мікіта]: *(..быстра выцягае з кішэні чырвоную хустачку, прывязвае да парасона, становіцца на лаўку і .. крычыць): Хай жывуць свабодныя профэсіі!* Т, 43.

2. Падымаць, выпроставаць. *Мікіта, адступіўшы колькі крокаў назад, выцягае рукі ўверх.* Там жа, 59.

◊**Выцягваць жылы** – здзеквацца, мучыць. *І свае і чужыя выцягвае [чараўнік] звадай, Жылы белыя чорным патрэбам, Каб заместа ўсіх і ўсяго ў сьветагляду Быць усім – і зямлёю, і небам.* Ч, 325.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *выцягвае* (3): Т, 43, 59; Ч, 325.

ВЫЦЯГНУЦЬ (2) *зак. 1.* Вырваць. [Гануля]: *Усё роўна як той дзед з бабуляй рэпку сваю цягнулі-цягнулі, ды ніяк ме маглі выцягнуць.* Т, 54.

2. *перан.* Перавезці. [Мікіта]: *Ага! Кідайце [Гануля] сюды ў навозку бялізну, а наверх стаўляйце начоўкі – гэтак за адным замахам усё выцягнем.* Там жа, 50.

Инф. *выцягнуць*: Т, 54. Абв. буд. мн. I ас. *выцягнем*: Т, 50.

ВЫЦЯРПЕЦЬ *зак. перан.* Вытрываць. *Народ польскі столькі ў сваім часе навiнен быў выцярпець зняволі і нацыянальнага панiжэньня.* СНБ.

Инф. *выцярпець*: СНБ.

[ВЫЧВАРАЦЬ] *незак. Разм.* Вытвараць. *Можэ з iншаго хто краю Скеміў-бы сумленьне, Што яна [душа] там вычварае з жалю і цярпеньня.* Дз, 191.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вычварае*: Дз, 191.

[ВЫЧЫТАЦЬ] *зак.* Даведацца пра што-н. з прачытанага. *Вычытаў ён [рэдактар] у сваей-жэ газэці, што ў Прусах Заходніх бязбожнікі немцы вучаць дзяцей палякоў па-нямецку; забараняюць бедным дзеткам чытаць і маліцца Богу ў сваёй роднай мове.* ЧЧШ.

Абв. пр. адз. м. *вычытаў*: ЧЧШ.

ВЫШАЙ (8) *разм. і* **ВЫШЭЙ** (4) *прысл. Пар. ст.* да *высока.* *Далей, вышай у прасторы. Па ўраджай з сяўбы багаты, Камсамольцы-вярнігоры, Сталінскія арляняты! СА, 173. I за руку маю ўзяўшы, На высь узвёўшы хат вышэй, казаў: – глядзі – во ўсё тут наша, – глядзі, цярпі і разумей! УрП, 46. НК; СА, 179(2), 180, 181(2); Т, 40; Тр; УрП, 46.*

♦**Вышэй падняць сцяг** *гл. падняць.*

[ВЫШАЎШЫ] *дзеепрым. зал. пр. да выйсці.* Выхаваны. *Хай-жа наша шчырая беларуская iнтэлігенцыя, вышаўшая з-пад беларускай саламянай страхі і злучаная сьвятою думкай адбудавання Беларускай дзяржавы, хай яна скажа сваё жалезнае слово.* З.

Адз. ж. Н. *вышаўшая*: З.

[ВЫШКІ] (4) *толькі мн.* Насціл пад страхой. [Гануля]: *Сцягнулі [людзі] гвалтам з вышак [Мікіту] і немаведама куды б зацягнулі.* Т, 46. [Гануля]: *Як толькі немцы вышлі, то ён [Мікіта] ужо на другі дзень палез на Трэку недзе на вышкі і давай на чым свет, падбухторываць людзей.* Там жа.

2. *перан. Тое, што высь у I знач. Росы ўнізе ірэдзелі яскрава, А на вышках, як сон на зямлі, пераменны Залаты месяц радасна плаваў.* Ч, 321.

Р. *вышак*: Т, 46. В. *вышкі* (2): Т, 36, 46. М. *вышак*: Ч, 321.

[ВЫШУКІВАЦЦА] *незак. Разм.* Выяўляцца. *Але як бы казна не была багата, то пры над'звычайных здарэннях, як напрыклад вайна, горад, патрабуюцца і над'звычайныя расходы. Пры гэтым вышуківаюцца спосабы аткуль і як дабываюць грошы на гэтыя расходы.* ВН.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *вышуківаюцца*: ВН.

[ВЫШЫНЯ] (3) *ж. перан.* 1. Вяршыня. *На ішчасце, на радасці ўзлёт Збуцвелы разваліцца тын, Адчыняцца дзверы варот да працы, да веды вышынь.* ТП, 216.

2. Вышэйшая ступень чаго-н. *Калі мы [беларусы] выйдзем у гэтым змаганні пабеднікамі, ..то і справа вызвалення Беларусі сягне на такую вышыню, на якую наша бацькаўшчына заслужыла сваім векавечным паднявольлем.* СНБ. *Гісторыя Совецкай Беларусі багата сваёй героікай штурма вышынь соцыялізма: гісторыя Совецкай Беларусі чакае сваёй песні, свайго мастака, свайго гісторыка..* ШБСЯ.

Адз. В. *вышыню*: СНБ. Мн. Р. *вышынь* (2): ТП, 216; ШБСЯ.

[ВЫШЫТЫ] *дзеерым. зал. пр. да вышыць.* *Дастае [Аленка] з торбы прыгожа вышытую кашулю і саматканы ўзорысты пояс і падае Янку.* Т, 30.

Адз. ж. В. *вышытую*: Т, 30.

[ВЫШЫЦЬ] *зак.* *Аздобиць вышыўкай.* [Аленка]: *А сама я ўласнымі рукамі ад ічырага сэрца для вас [Янкі] выткала і вышыла [кашулю].* Т, 30.

Абв. пр. адз. ж. *вышыда*: Т, 30.

ВЫШЭЙ *гл.* **ВЫШАЙ.**

[ВЫШЭЙПАМЕШЧАНЫ] (2) *дзеерым. зал. пр. да вышэй-памясціць.* *Вышэйзмешчаны. З вышэйпамешчанай табліцы мы бачым, што агулам надрукавана 268.050 кніг у ліку 2.036.527 друк. <арскіх> аркушаў. ВСп, 91. Найболей пладавітымі, чыннымі й рухавымі ў падгатоўцы матар'ялу й друкаванні, як бачым з вышэйпамешчанай табліцы, аказаліся быўшы Навукова-Літаратурны Аддзел.. Там жа, 90.*

Адз. ж. В. *вышэйпамешчанай* (2): БСп, 90, 91.

[ВЫШЭЙШЫ] (9) *прым. Пар. ст. да высокі.* 1. Галоўны, кіруючы, пануючы. *Аб гэтым ішодня ідуць скаргі, жалбы, протэсты; аб гэтым ня раз мы пісалі, звярталі ўвагу вышэйшай польскай улады..* ОШМ. *Масы, народ земляробны, асталіся беларусамі, а іх баярства, вышэйшыя станы сталіся палякамі.* Нз, 14.

2. Самая высокая ступень у сістэме асветы. *Зірнуць толькі на дзесяткі тысяч школ, дзе беларускія дзеці пазнаюць веды ў сваёй роднай мове, на дзесяткі вышэйшых навучальных устаноў.., на тысячы ясляў і дзіцячых садоў, дзе гадуецца новае радаснае пакаленне і рыхтуецца стаць будаўнікамі разумнага і ішчаслівага жыцця.* ШБСЯ.

•**Вышэйшая моц небных сіл** *гл. моц.*

Адз. ж. Р. *вышэйшай* (2): ОШМ (2). Т. *вышэйшай*: УрП, 49. н. Р. *вышэйшага* (2): ОШМ; Т, 20. Мн. Н. *вышэйшыя* (3): Нз, 14 (3). Р. *вышэйшых*: ШБСЯ.

ВЫВЯВІЦЬ *зак.* Праявіць, выказаць якую-н. скрытую якасць, уласцівасць. [Янка]: *Мы [беларусы] павінны душу нашу народную вывявіць у сваім “Я”, у сваёй самабытнасці і смела сцягнуць на сваё неадымнае права самім распараджацца гэтым сваім “Я”.* Т, 35.

Інф. *вывявіць*: Т, 35.

ВЫЯЗДЖАЦЬ (4) і *разм.* [**ВЫЕЖДЖАЦЬ**] *незак.* Перасяляцца. *З вучыцелёў, што да таго саюза належэлі, узялі падпіску, каб нікуды не выежджалі без дазвалення паліцыі.* ВД. // *Пакідаць сталае ці часовае месца жыхарства; перасяляцца.* [Гануля]: *Але, як відаць з усяго, то ён, мусіць, ..не збіраецца выязджаць, хоць іхнія амаль ужо выехалі.* Т, 45. [Янка]: *Аб гэтым трудна загадзя варажыць, бо я ў скорасці зусім выязджаю з Менску.* Там жа, 21.

Інф. *выеджаць*: Т, 45. Абв. цяп. адз. І ас. *выеджаю* (3): Т, 21, 30, 56. Пр. мн. *выежджали*: ВД.

[ВЫЯСНЕНЫ] *дзеерым. зал. пр. да выясіць. Руск. У знач. вык.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Пры опросе белоруса выяснено необыкновенную особенность.* Т, 26.

Адз. н. Н. *выяснено*: Т, 26.

[ВЫАСНІЦА] *зак. Руск. Высветліцца, стаць зразумелым.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). Пры опросе аборыгенаў Северо-Западнаго края о процяжэнні занімаемой імі цэррыторыі выяснілось, что таковая включает в себе всю область Минской Брэхалкі да ешчо далей...* Т, 39.

Абв. пр. адз. н. *выяснілось*: Т, 39.

ВЫЯСЬНІЦЬ (2) *зак.* да выясьняць. *Мы пішам гэта дзеле таго, каб польская ўлада паклапацілася выясьніць палажэньне, каб яна супыніла сваіх неразумных ураднікаў, каторыя падыкаюць той сук, на каторым сядзяць..* ОШМ. *Прошлы раз я [Купала] ўжо выясьніў, на сколькі гэта магчыма было ў кароткай газэтнай стацьці, як бальшавікі то тварылі, то касавалі незалежную Беларусь, як то падносилі, то тапталі найменшыя праявы беларускага нацыянальнага духу.* СКБ.

Інф. *выясьніць*: ОШМ. Абв. пр. адз. м. *выясьніў*: СНБ.

ВЫЯСЬНЯЦЬ *незак.* Рабіць што-н. ясным, зразумелым; выявятляць. *Як “нацыяналізаваць” – калі можна так выказацца – нацыянальны беларускі гімн з паміж ужо існуючых гэтых твораў – не бяруся выясьняць.* СБНГ.

Інф. *выясьняць*: СБНГ.

[ВЫЯЎЛЕННЕ] *н.* Праяўленне. *У гэтых чарах, у гэтым выяўленні бяссмертнага чалавечага духа – наша пабеда, наша слава І шчасце – цяпер і ў будучым.* ПЛП.

Адз. М. *выяўленні*: ПЛП.

[ВЭТЭРАН] м. Стары, бывалы воін. [Спраўнік]: *Але я надта не бядую. Кажуць, сам Брусілаў ідзе побач з нашымі новымі гаспадарамі, дык не павінен жа ён папусціць у крыўду такіх вэтэранаў старой гвардыі, як я.* Т, 58.

Мн. В. вэтэранаў: Т, 58.

[ВЯДЗЬМЯЧЫ] прым. перан. Жудасны, страшны. Сьмейся сьмехам – скавытам вядзьмачым, У віхровым пасьвёсьце разьвейся, І над сьветам разьюшаным, сьпячым .. сьмейся! См, 91.

Адз. м. Т. вядзьмачым: См, 91.

ВЯДОМА (9) і разм. **ВЕДАМА** (4). 1. безас. У знач. вык. Пра наяўнасць якіх-н. звестак. [Наста]: *Як мне напэўна вядома з пэўных крыніц, то гэта апошні [немец] з роду Магіканаў, які, згодна з Берасцейскай умовай, пакідае сягоння нашы Менскія палестыны і махае свае крокі туды, адкуль прыйшоў.* Т, 41. [Мікіта]: *(Да Абарванца). Выбачайце, я не таварыш, а, меджду протчым, буржуаз, а як вам хіба ведама – буржуазія нічым не жэртвуе.* Там жа, 43.

2. У знач. пabоч. Зразумела, канечне. Ён [Баця], вядома, не хоча рыхтаваць адукованых, соцыяльна-свядомых людзей, яму патрэбн чалавек-машына, “робот”. ПЧ. *Ведама, што калі даць беларусу-каталіку вольны выбар: ці вучыцца рэлігіі па польску, ці па расейску, забаранішы перш навуку па беларуску, дык ён выбярэ польскую мову..* ВЧ.

3. У знач. часц. Бясспрэчна. Ці цікавіўся я [Купала] беларускай народнай творчасцю? Вядома. ПС.

♦**Без ведама** – без згоды другой асобы. *Хацеў я спачатку навесіцца, утаніцца, застрэліцца, але ўзяў ды напісаў гэты не зусім “маленькі фельетон” і аддаў яго надрукаваць без ведама рэдактара.* Ан, 19. **Як ведама** (у знач. пabоч.) – пра тое, што ўсе ведаюць. *Антанта .. сядзіць у Крамлі з Леніным і Троцкім, п’е зёлкі без цукру (бо, як ведама, у Маскве няма ні гарбаты, ні цукру), цалуецца з Леніным, абымаецца з Троцкім і Калмановічам і крычыць: “Хай жыве савет салдацкіх, работніцкіх, сялянскіх ды іншых дэпутатаў!..”* Ан, 19. НДп, 229; ПС; СНБ, 340(2); Т, 20, 42.

ВЯДОМЫ (12) прым. 1. Пра якога ведаюць. *Мы так сама памятаем, што вядомая адозва Пілсудскага, як начальніка польскай дзяржавы, гаворыць пра тое, што з прыходам палякоў Беларусь атрымала волю і поўную магчымасць быць гаспадарамі ў сваім краі, праз вякі пакрыўджаным і ўціснутым.* ОШМ. *Разумеецца, свае паступкі ён [абываталь] будзе тлумачыць па своему, але сэнс у гэтым, і з гэтага карыстаюць усе старыя, вядомыя і прывычныя для яго сілы.* ВМР. // У знач. вык. *Ващу [панскую] карысьць нам [народу] і вашы заслугі Добра ўжо скеміў таптаны народ: Добра вядомы і пумы і пугі, Песьціў якімі ваш Захад і Ўсход.* Г, 17.

2. Які карыстаецца шырокай папулярнасцю; славыты. *Ну, за гэтага [Варашылава] дык можна, чалавек вядомы. Галасуй ідзі, бабулька, Я [унук] пабуду дома.* В6, 238. *Мы [дэлегаты] наведалі тэатр вядомага рэжысёра Эміля Бурьяна, дзе праглядзелі настаноўку “Удалага салдата Швейка”.* ПЧ.

Адз. м. Н. *вядомы* (3): В6, 238; СНБ, 339; УПУВ. Р. *вядомага* (3): МІ, 17; СНБ, 339; Ж. ж. Н. *вядомая* (3): ОШМ (2); СНБ, 340. Мн. Н. *вядомыя*: ВМР. В. *вядомыя*: ПЧ. Кар. мн. Н. *вядомы*: Г, 17.

ВЯДРО (4) н. Пасудзіна для вады і інш. вадкасці. – *Глыток вады. – Няльга, запёрта будка. – Глыток вады. – Нам на сям’ю вядро, Ды во чарга ад раницы ўжо тутка...* ВБЛ, 80. *Уваходзіць [Мікіта] з напоўненым вядром.* Т, 54.

Адз. Н. *вядро*: ВБЛ, 80. В. *вядро* (2): Т, 54, 60. Т. *вядром*: Т, 54.

[ВЯЗАЦА] *незак.* Знаходзіцца ў адпаведнасці з кім-, чым-н., узгадняцца. [Мікіта]: *Меджду протчым, мусье беларус, такая свабодная профэсія не вяжацца з маея рангай колежскага рэгістратара.* Т, 36.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вяжацца*: Т, 36.

[ВЯЗАЦЬ] *незак.* Плесці. *Кветкі збіраючы ў лузе квяцістым, Дзяўчына вянок табе [Сталіну] вяжа.* СС, 301.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вяжа*: СС, 301.

[ВЯЗНУЦЬ] *незак. перан.* Апусціцца маральна. *Загубіў [другі сын] сваю скуру, чужая-ж ня цешыць Абадранай душы ў павуціне: Проць сваіх, проць чужых крывадушыць і грашыць, І так вязьне, як камень у ціне.* Ч, 321.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вязьне*: Ч, 321.

ВЯЛІЗАРНЫ гл. **ВЕЛІЗАРНЫ.**

[ВЯЛІЗНЫ] *прым.* Вельмі значны па велічыні; надта вялікі. *Уваходзіць Мікіта ў вынашанай і палатанай “зашчытнага” колеру вопратцы, цягнучы за сабой каламажку, у якой: тры тоўстыя вялізныя партфелі, а цацвёрты – меншы..* Т, 45.

Мн. Н. *вялізныя*: Т, 45.

[ВЯЛІКАДЗЯРЖАЎНЫ] (2) *прым.* Які не паважае правоў малых народаў. *І якімі прыгожымі ні прыкрываліся б словамі вялікадзяржаўныя нацыі, што ў іх ёсць ці там будзе заведзена нейкае раўнапраўе для ўсіх нацыянальнасцей, – усё гэта будзе абманам.* НДН, 18. *Забіралі [дзяржавы ўсемагутныя] ў падняволеныя народаў іх дабро, забіралі іх сышоў і гналі на крывавай бой за эгаістычныя вялікадзяржаўныя мэты.* Там жа.

Мн. Н. *вялікадзяржаўныя*: НДН, 18. В. *вялікадзяржаўныя*: НДН, 18.

ВЯЛІКДЗЕНЬ (5) м. Хрысціянскае свята, прысвечанае ўваскрэсенню Ісуса Хрыста. *Вялікдзень! Вялікдзень! ад нівы да*

нівы Заводзе бацькоў сваіх песеньку сын. Зірні-ж, азірніся, шчасьліў, нешчасьлівы І заўтра на поле да сох, як адзін. В.

Вялікдзень.

Адз. Н. *вялікдзень* (5): В (5).

ВЯЛІКІ (133) *прым.* 1. Значны па велічыні і памерах. *Дзяўчына, кветкамі абсып курган вялікі, А песню вечную злажы, пясняр-паэт.* СК, 158. [Янка]: *О, наша тэрыторыя, пане вучоны, вельмі вялікая – І вокам не дастаць!* Т, 38. // Значны па колькасці. *К таму ж, на лік мы [беларусы] народ вялікі – каля 12 мільёнаў.* Нз, 15. *Разумеецца, пакупцамі з'яўляюцца толькі тыя, хто мае вялікія грошы.* ЗС, 18. *Параўн.* большой, велікій, велькі.

2. Значны па сваёй сіле, інтэнсіўнасці, якасцях. *Калі немцы пачалі ачышчаць Беларусь, то бадай адначасьне на яе аграбленныя абшары з вялікім разгонам рынуліся з усходу – расійскія бальшавікі, з захаду – польскія нацыяналісты.* СНБ. *З далёку і з блізка далетаюць да нас і добрыя і благія весткі аб вялікіх бітвах, аб змаганьнях мільёнаў ваяк.* РКр.

3. Выдатны па свайму значэнню. *Мы [савецкі народ] жывем у такі час, калі амаль кожны дзень прыносіць падзеі вялікай палітычнай важнасці.* МП. *Мы [савецкі народ] сёння з гордасцю назіраем і адчуваем вялікія дасягненні ў галіне культуры.* ШБСЯ. // *Геніяльны, таленавіты. Такі мае абраз нашая старонка ў вачох вялікага паэты.* ХБ, 28. *Забабон спаліў бязлітасна на кастры вялікага сьветлага Гуса.* З.

4. Састаўная частка назваў, тытулаў. *Алё заява Вялікага Начальніка Польскай дзяржавы – адно, а палітыка польскіх эндэкаў і жандармерыі – друрое.* СНБ.

5. У знач. наз. Значнае, важнае. *Кожны дзень штось прынося, кожны дзень творыць штось новае, вялікае.* БСУ.

Вялікая, гордая радасць. Вялікі гнеў. Пісьмо беларускага народу Вялікаму Сталіну.

◊**Вялікая дарога** *гл.* дарога. **Мал, вялік** *гл.* малы. **Не вялікі мед** *гл.* мёд.

Адз. м. Н. *вялікі* (14): ВГ; ВГР (2); ВС; ВЧ; ДД; ЖН; ЗС, 18; Нз, 15; ПНд, 314; Т, 39, 44, 49, 54. Р. *вялікага* (10): А, 328; ВГР; ЖН; 3; РКП; СБ; СБНГ; СНБ; ХБ; ШБСЯ. Д. *вялікаму* (5): ВНЗ; ЖН; ПБН; СТ; ТП, 313. В. *вялікі* (4): СК, 158; Тж, 16(2); ЦСБ; *вялікага* (2): ГВУ; 3. Т. *вялікім* (3): МП; СНБ; ШБСЯ. М. *вялікім* (2): ГНД; ШБСЯ. ж. Н. *вялікая* (10): АБ, 16; ВВ, 263; ВГР; ВСп, 91; МІ, 17; ПЛП (3); Т, 38, 50. Р. *вялікай* (12): ВГР (2); ВС; Дз, 191; ЗС, 17; МП; Нз, 14 (2); НКУС; Т, 20, 27; УПУВ; *вялікае*: ДНСП. Д. *вялікай*: Т, 22. В. *вялікую* (7): Ан, 19; ВГР; ВН (2); ЖН; НДН, 18; ПЧ. Т. *вялікай* (6): ДЖ; ЖН (2); МІ, 17; ПЧ; Т, 55. М. *вялікай* (2): Т, 27, 42. н. Н. *вялікае* (8): ВВ,

263; ВСп, 90; ДНСП; Пт; СС, 301; Т, 19, 45, 57. Р. *вялікага* (3): АЛ; ГВУ; ТП, 215. Д. *вялікаму*: ТП, 213. В. *вялікае* (6): БСУ (2); ПС; УПУВ; Ф; ХБ, 30. Т. *вялікім*: Т, 57. М. *вялікім* (3): ПТ, 207; СЧ; УПУВ. Мн. Н. *вялікія* (3): ПБН; Т, 36; ХБ, 30; *вялікіе*: БСУ. Р. *вялікіх* (12): В; ВН; ГВУ; ЗС, 17; МП; Нз, 14; НДН, 18; РКП; СНБ; Тж, 16; УПУВ; ШБСЯ. Д. *вялікім*: ЖН. В. *вялікія* (7): ЗС, 18; МП; Нз, 15; СС, 301; Т, 56; ЦСБ; ШБСЯ. М. *вялікіх* (2): РКр; ШБСЯ. Кар. адз. м. Н. *вялік* (4): АПЖ; УрП, 47(2), 51. ж. Н. *вяліка*: Кз, 17; *веліка*: Т, 47.

[ВЯЛІКШЫ] прым. Разм. Пар. ст. да вялікі ў 2 знач. *Тыя гуманітарныя ідэі, якія йшлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе, і не было больш-менш вялікшага – ці то палітычнага, ці то навучнага здарэння на Захадзе, каб яно не адукнулася на Усходзе.* Тж, 15.

Адз. н. Р. *вялікшага*: Тж, 15.

[ВЯЛІЧНЫ] прым. Разм. Велічны. *Дзяды, унукі, унучкі – усе паўсталі На вечавы кліч, кліч бадзёры і вялічны, Які нам кінуў правадыр наш родны Сталін.* ПНд, 314.

Адз. м. В. *вялічны*: ПНд, 314.

[ВЯЛІЧЧА] (3) н. Разм. *Тое, што веліч. у 2 знач. [Спраўнік]: Спраўніцкія пагоны, гаспадзін таварыш: памятка былога вялічча. Т, 61. [Спраўнік]: усё былое вялічча прышлося загнаць у казіны рог і дапасоўвацца да новага часу і новых людзей. Там жа, 57.*

Адз. Р. *вялічча*: Т, 61. В. *вялічча* (2): ВГР, Т, 57.

[ВЯЛІЧЫЦА] незак. Разм. *Павялічвацца. Мальбішчам чужым бье пакора накланы; Упадку вялічыцца сцяг; 3 балотам змшаны старыя законы, Наладжан нявольнічы шлях.* ЗК, 42.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *вялічыцца*: ЗК, 42.

ВЯЛІЧЫЦЬ незак. Разм. *Павялічваць, памнажаць. Годзе нам [беларусам] сілу прыблудаў вялічыць Дзецьмі, багаццем радзімай зямлі! Нашы загоны даўно ўжо нас клічуць, Нашы загоны, што ззелем зраслі.* Г, 17.

Інф. *вялічыць*: Г, 17.

[ВЯНОК] (4) м. 1. Упрыгожанне з кветак або галінак, сплецёных у кружок. *Кветкі збіраючы ў лузе квяцістым, Дзяўчынка вянок табе [Сталіну] вяжа.* СС, 301.

2. перан. *Галіна, сфера якой-н. дзейнасці. Таму кожны сумленны грамадзянін БССР з захапленнем прывітае новую кветку ў бясьмертным вянку культурнага будаўніцтва ў БССР – Беларускаю Акадэмію Навук.* ГНД.

3. *Вобразн. Сімвал свабоды, незалежнасці. Паўстала радзіма, замок Няволі зламала навек, Надзела з пралесак вянок І слёзы сагнала з навек.* ТП, 214.

4. перан. *Група людзей, аб'яднаных якімі-н. сувязямі. Цяпер*

прашу [аўтарнік] вас [людзей] адабрацца Ў вянок адборных галасоў дзяўчат дванаццаць па дванаццаць І столькі сама дзяцюкоў. УрП, 50.

Адз. В. вянок (3): СС, 301; ТП, 214; УрП, 50. М. вянку: ГНД.

ВЯНУЦЬ (4) *незак.* 1. Страчваць свежасць (пра расліны). Вялі, пасохшы, пад вокнамі кветкі, Дружна капалі з раллі бульбы бабы. ВМ, 72

2. *перан.* Страчваць здароўе, сілу, бадзёрасць. А як пойдзе хто трэцяй сьцяжынай-пуцінай, Што сваёй ня мінае граніцы, Будзе чэзнуць і вяцуць націнай, паўцінай, Сьмягнуць будзе над роднай крыніцай. Ч, 319.

◊**Вушы вянуць** гл. вуха. **Рукі вянуць** гл. рука.

Інф. вянуць: Ч, 319. Абв. цяп. мн. 3 ас. вянуць (2): Нз, 14; Т, 20. Пр. мн. вялі: ВМ, 72.

[ВЯРБА] ж. Дрэвавая і кустовая расліна сямейства вярбовых. Вербы і вольхі калышуща глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць. Н. Мн. Н. вербы: Н.

[ВЯРБЛЮД] м. Заал. Буйная адна- або двухгорбая жвачная жывёліна. Ад гарачых пяскоў агністай Афрыкі, дзе задумны бэдуін, едучы у ночы на вярблюду, зоры блыскучыя лічыць і да ледавітага “паўночнага зіяння”, .. – як есьць усядах пануе гэты ясьневяльможны бязсьмертны забабон. З.

Адз. М. вярблюду: З.

[ВЯРЗЦІ] *незак.* Разм. Гаварыць недарэчнасці, бязглуздзіцу. Аб якой ты [мужык] гэта вярзеш слабодзе? – Ну, аб Слабодзе, Нагайкаўскай воласьці, Усьмірыцельскага везуду, што недалёка ад Прыгонава і Висельнева. ХЛБ.

Абв. цяп. адз. 2 ас. вярзеш: ХЛБ.

[ВЯРНІГАРА] (7) аг.: Δ Комсамалец-вярнігара гл. камсамалец. Мн. Н. вярнігоры (7): СА, 178, 179(2), 180(2), 181(2).

ВЯРНУЦЦА (15) *зак.* 1. *Зак.* да вяртацца. Бястрашныя сыны вялікага савецкага народа вярнуліся на сваю радзіму. СБ. Ня журбуйце-ж, тата, маці. Буду [сын] вас яшчэ вітаці, Як з вайны здароў вярнуся Я вам нізка пакланюся. ГЖУ. Параўн. возвращіцца.

2. Заняцца ранейшай справай. [Янка]: Але ўсё-такі вам [Мікіту] прыдзеца вярнуцца на гэтыя курсы, бо я вам нічога не памагу – сягоння яшчэ выязджаю з Аленкай з Менску. Т, 56. // Яшчэ раз закрунуць пытанне. [Спічыні]: Усё гэта як бы так і як бы не так. Але да гэтага яшчэ вернемся. Цяпер мне адкажэце [Мікіта] на адно пытанне, і на сягоння будзе годзе. Т, 41.

Інф. вярнуцца (2); Г, 17; Т, 56. Абв. пр. адз. м. вярнуўся (2): Дз, 190; М, 20. Мн. вярнуліся: СБ. Буд. адз. І ас. вярнуся (3): ГЖУ; Т, 37, 56. 3 ас. вернецца (2): ББ (2). Мн. І ас. вернемся (3): ПС;

Т, 41; ХЛВ, 316. 3 ас. *вернуцца* (2): РКр; Т, 20.

[ВЯРНУЦЬ] (3) зак. 1. Аддаць узятае. *А рэдактар: Вярні 3 рублі 27 капеек задатку!* Ан, 19.

2. Агрымаць назад што-н. страчанае. *Высніў ты [Сталін] волю і долю народам, Вярнуў чалавечую славу. СС, 301. Не верне былога ніхто і ніколі, У прах яно пала і знікла, як дым.* ПБН.

Абв. пр. адз. м. *вярнуў*: СС, 301. Буд. адз. 3 ас. *верне*: ПБН. Заг. адз. 2 ас. *вярні*: Ан, 19.

[ВЯРОЎКА] (4) ж. Звігтыя, скручаныя ў выглядзе шнура пасмы (пянькі лёну). *І зробім [хлопчык і лётчык] чуць- чуць астанаўку, Каб сцэрве папасці ў папад: Для Гітлера скінем вяроўку, Хутчэй каб павесіўся кат.* ХЛВ, 316. [Гануля]: *А сёлета, апрача ўсяго іншага, Дык яшчэ і дровы з Ваньковічавы лесу самакатам коцяць і коцяць [мянчане] на вяроўках.* Т, 55. // *У параўн. Ах, салодкі ўспамін не адзін Шалясціць, як вяроўкаю кат... Столькі іх гэтых мілых часін. А забыці іх сілы няхват.* ЧС, 50-51.

Адз. В. *вяроўку* (2): См, 91; ХЛВ, 316. Т. *вяроўкаю*: ЧС, 50-51. Мн. М. *вяроўках*: Т, 55.

[ВЯРТАЦЦА] (2) і разм. **ВЕРТАЦЦА** незак. Прыбываць назад туды, адкуль выбыў. *Аж дакучыла, значь далей Недзе так бадзяцца, І сынкі зьбірацца сталі, 3-за далёк вертацца.* Дз, 190. *І ў гэтыя ж дні – другая падзея сусветнага значэння: на радзіму вяртаецца гераічная чацвёрка папанінцаў.* МП. *Параўн. варочацца.*

Инф. *вертацца*: ДЗ, 190. Абв. цяп. адз. 3 ас. *вяртаецца* (2): МП (2).

ВЯСЕЛЛЕ (4) н. Абрад шлюбу і ўрачыстасць, святкаванне, звязанае з гэтым. [Гануля]: *Добра дзеткі, прыеду да вас на вяселле.* Т, 57. [Янка]: *Вяселле, цёткачка, адлажылі пакуль што да таго часу, калі апошні акупант ад нас выйдзе, бо пры іх нявесела на вяселлі.* Там жа, 54.

Адз. Н. *вяселле*: Т, 54. В. *вяселле*: Т, 54, 57. М. *вяселлі*: Т, 54.

[ВЯСЕНЬНІ] прым. Руск. *Тое, што веснавы. Не вясна, а вясеньня слата была.* БСУ.

Адз. ж. Н. *вясеньня*: БСУ.

[ВЯСЁЛАСЦЬ] ж. Разм. *Вясёласць. Новая доля, шчаслівая доля. Ясна з Усходу квяцістай дарогай Сходзіць ад пушчы, на рэкі, на поле, сее вясёласць, зганяе трывогу.* Мц, 75.

Адз. В. *вясёласць*: Мц, 75.

[ВЯСЁЛКА] (4) ж. Радуга. *Гэй, ты, моладзь, наша змена, Комсамольцы, комсамолкі, Як-жа светла, як адменна Свеціш колерам вясёлкі.* СА, 178. *На небе – шлях млечны, на небе – вясёлкі, На гонях красуе піаніца і жыта...* ТП, 217.

ДСЯМІЦВЕТ-ВЯСЁЛКА гл. *сяміцвет.*

Адз. Р. *вясёлкі*: СА, 178. Мн. Н. *вясёлкі*: ТП, 217. В. *вясёлкі*: Кц, 196. М. *вясёлка*: НК.

[ВЯСЁЛКАВЫ] *прым. Вобразн. Светлы, шчаслівы. І я [Купала] ўсім сэрцам жадаю выліць у свае песні вясёлкавую радасць, горды і радасны творчы ўздым найшырэішых народных мас нашай рэспублікі.* ЖН.

Адз. ж. В. *вясёлкавую*: ЖН.

ВЯСЁЛЫ (22) *прым. 1. Поўны радасці; жыццярадасны. [Мікіта]: (вясёлы, пасвітвае і напявае): Радуйся, вселенная! Абвясічаю ўсім, усім, усім: немцы акупавалі, меджду протчым, Менск!..* Т, 31. *Жыццё наша такое бадзёрае, вясёлае, што песні самі на вусны просяцца.* ЖН.

2. Які выклікае весялосць. *Вы можаце, напрыклад, убачыць вясёлы, камедыйны фільм, праз які выразнай ніткай “шчасця” праходзяць ...бацявы боты.* ПЧ. *Прышла вясна, вясёлая, нявучая, цвітучая.* ДД. // *Светлы, яркі. Бачыш зоры сонца, вяселае бачыш? З імі рвіся ўсім сэрцам зраўняцца, А як след свой зарнічным сьвятлом абазначыш, – За табой кінучь зморы ганяцца.* Ч, 323.

Жыццё наша такое вясёлае, што песні самі на вусны просяцца.

Адз. м. Н. *вясёлы* (5): ВБЛ, 81, 82(2); Т, 31; ЧС, 50–51. В. *вясёлы*: ПЧ. Т. *вясёлым* (2): Пр; ПТ, 207. ж. Н. *вясёлая* (2): ДД; Т, 19. Р. *вясёлай*: ПД, 83. Т. *вясёлай*: Дз, 188. н. Н. *вясёлае* (2): ЖН (2). В. *вясёлае*: Ч, 323. Мн. Н. *вясёлыя*: Р. Р. *вясёлых*: ЖН. В. *вясёлыя*: ЖН. Т. *вясёлымі* (2): ВСП, 90; ДПЛС. Кар. адз. м. Н. *весел* (2): ВБЛ, 82; См, 90.

[ВЯСКОВЫ] (2) *прым. Які жыве, працуе, дзейнічае ў сельскай мясцовасці, вёсцы. [Гануля]: Я сама з ягоньым [Мікіты] бацькам – людзі вясковыя.* Т, 20. *Я [Купала] ўжо ўспамінаў, з якой заўзятасцю я слухаў казкі вясковых парабкаў.* ПС.

Мн. Н. *вясковыя*: Т, 20. Р. *вясковых*: ПС.

ВЯСНА (17) і **ВЕСНА** (3) *ж. 1.* Пара года паміж зімой і летам. *Два сьвяты на сьвеце – ад нівы да нівы: Хрыстос уваскрос! наступае весна! В. Шостую вясну ўжо ён [мужык] сее так безнадзейна, ня ведаючы – хто яго сяўбу жаць будзе.* ДД.

2. перан. Светлая радасная пара жыцця, маладосць. *“Вясна народаў”, аб каторай так разьвіталіся воклікі па цэлым сьвеце, ня была да апошняга часу вясной для беларусаў. БСУ. Мо якому народу і прышла гэта вясна, але беларускі народ гэта “вясна народаў” неж усё абмінае.* ДД.

3. перан. Лепшае будучае. *Спадзе ланцуг ваш [жыдоў] у сьляпым загіну. Спадзе ланцуг наш [беларусаў] і зазьёе ўсім вясна! Ж. Бо хто калі сніў, ды і хто калі думаў, ..Што справы тваіх*

[правадыра] дум адна за адною Так зменяць удала мне [Купалу] вёснамі зімы. ТП, 215.

Адз. Н. вясна (10): БСУ (2); ДД (6); Ж; ХБ, 29; весна (3): В (2); ВЧ. Р. вясны (2): ГП, 8; ЗК, 43. В. вясну (2): ДД; ЗЯЗ, 89. Т. вясной: БСУ. Мн. В. вёсны: Ф. Т. вёснамі: ТП, 215.

ВЯСНОЮ (2) і **ВЯСНОЙ** прысл. У час вясны. Пух і аўчынкi нашага хову Грэлі зімою, Птушкі вам [чужым] гралі з нашай дубровы Гымны вясною. Чж, 146. З надзеяй сустракаем [беларусы] вырай вясной, З надзеяй увосень іх праводзім над папарам. Дз, 188.

[ВЯСНЯНЫ] прым. перан. Светлы, радасны. Водзукі бітваў плывуць здаля грозна, Думы вясняныя сняцца народам. ВМ, 72. Мн. Н. вясняныя: ВМ, 72.

ВЯСЦІ гл. **ВЕСЦІ**.

[ВЯТРЫСКА] м. Паэт. Вецер. Як шум асеньняга вятрыска, Лунаўся розгалас сьляпы... Тапор заостраны заблыскаў, Грымнулі вілы і цапы. УрП, 52.

Адз. Р. вятрыска: УрП, 52.

[ВЯХА] (2) ж. 1. Тое, што мяжа ў 2 знач. Мелі стаж гранічны вехі; Гадавала [маці] дзетак І чэкала з іх пацехі, Як вясноу с кветак. Дз, 188.

2. Тое, што мяжа ў 4 знач. Цябе чакаем, будучыні нейкай, што прыйдзе, недзе ўсіх нас павядзе, І гінем марна пад чужой апекай, Адбіўшыся ад родных вехаў, меж. Бц, 9.

Мн. Н. вехі: Дз, 188. Р. вехаў: Бч, 9.

ВЯЧОВЫ гл. **ВЕЧАВЫ**.

ВЯЧЭРА (4) ж. Ежа вечарам. [Дама]: Не вячэра скромная, а вы самі, мусье Зносілов, вельмі скромны. Цяпер такую закуску можна спаткаць толькі ў надта высокіх асоб. Т, 28. [Мікіта]: Дзеля гэтага ідзеце [Гануля] з таварам дамоў і шыкуйце вячэру, а я застануся яшчэ тут. Там жа, 34.

Адз. Н. вячэра (2): Т, 28(2). В. вячэру (2). Т, 28, 34.

ВЯЧЭРНІ (2) прым. 1. Які бывае вечарам. Час вячэрні. Даволі абшырны пакой, беднаваты, па-дробнамязічанскаму абстаўлены. Т, 19.

2. Які працуе, дзейнічае вечарам. [Мікіта]: Цяпер я, пане прафэсар, маю шаснаццаць дзенных і восем вячэрніх, меджду протчым, насадаў рэгістратара.. Т, 46.

Адз. м. Н. вячэрні: Т, 19. Мн. В. вячэрніх: Т, 46.

[ВЯШЧУН] (3) м.: **ΔВаражбіт-вяшчун** гл. варажбіт. **Вяшчун-прарок:** Жывуць [старыя багі], як даўней жылі, – у песнях, казках, былінах, і чакаюць... чакаюць на новых старцаў мудрых, на вешчуноў-прарокаў златавустых. Кз, 17.

Мн. Н. вешчуны (2): Кз, 17(2). В. вешчуноў: Кз, 17.

Г

ГА (2) часц. **1.** *пытальная. Га, а цяперака што гаварыці?.. Ёсе мае скарбы намарна ідуць: Жыта ўчора вывозілі віці, Родныя хвойкі сягоння плывуць.* Н, 13.

2. *пабуджальная. З мэтай прыцягнуць увагу. Га! ты не слухаеш, бачу, ўжо болей. Ой, чалавеча, змярцвелы у сне!..* Н, 14.

ГАБІНЕТ м. Кабінет. [Гануля]: *.. з таго боку, дзе была мая спальня і Мікіткавы габінет, абодва гэныя пакоі заняў нейкі іхні рэдактар, на прозвішчы Гізульскі.* Т, 45.

Адз. Н. *габінет:* Т, 45.

ГАВАРЫЦЬ і разм **ГАВАРЫЦІ** (25) *незак.* **1.** *Выражаць вусна якія-н. думкі, паведамляць што-н. [Мікіта]: Можна мець светапогляд адзін, думаць другое, гаварыць трэцяе, а рабіць чацвёртае..* Т, 36. [Спічыні]: *Можца думаць усё, што толькі вам падабаецца, але гаварыць абавязаны толькі тое, што іншым падабаецца.* Там жа, 40. // *Расказваць, паведамляць. Аб сваім пройдзеным творчым шляху за гэтыя трыццаць год я не буду гаварыць.* ДЖ. // *Паведамляць, перадаваць. Пастаўленыя намі (як нам гаварылі) нашы саветы пачалі нешта такое разводзіць, што нам цяжка было дыхаць.* БС. // *Выражаць сабой, паказваць. ..Баця сцягвае патрэбныя яму абаротныя сродкі, гэта дае яму повад гаварыць пра ўдзел рабочых у прыбытках..* ПЧ.

2. *Весці гутарку, размаўляць з кім-н. Людзі на вуліцах баяліся голасна гаварыць.* СНБ. *Так гаварыў прыблуднік ночы, Народ і слухаў, і маўчаў..* УрП.

3. *Выражаць сабой што-н., сведчыць. Што яна [Беларусь] павінна такой стацца, за гэта гавораць яе мінуўшчына, яе цяпершчына.* Нз.

♦**Гаварыць рознымі языкамі** – не разумець адзін аднаго. *Тыя самыя людзі, толькі багацейшыя і бяднейшыя, пачалі гаварыць рознымі языкамі.* Нз.

Инф. *гаварыць* (11): Ан; ВСП; ДД; Кз; Нз (2); ПЧ; СНБ; СП; Т, 36, 40; *гаварыці*: Н. Абв. цяп. адз. 2 ас. *гаворыш* (2): Т, 20(2). 3 ас. *гаворыць*: ОШМ; *гавора* (2): БрБ; Т, 30. Мн. 1 ас. *гаворым*: Пп. 3 ас. *гавораць* (3): З; Нз; ПЛП. Пр. адз. м. *гаварыў*: УрП. Мн. *гаварылі* (2): БС; НДН. Буд. адз. 1 ас. *буду гаварыць*: ДЖ. Мн. 1 ас. *будзем гаварыць*: ПЛП.

ГАВОРАЧЫ (3) *дзеерысл. да гаварыць у 2 знач. І вось мы, беларусы, гаворачы аб сваёй дзяржаўнай незалежнасці, не павінны абходзіць моўчкі таго балючага пытання, як гэта мы .. будзем меркавацца з чужымі нам па нацыянальнасці людзьмі, якія жывуць на беларускай зямлі. НДН. Гаворачы слова “свабоды”, дадавай заўсёды “не тут спамінаючы”, бо, як кажучы: не вызывай ліха, калі яно спіць! СП. МІ.*

[ГАВОРКА] *ж. Размова. І ў Галінкі-дзіцяняткі Ад такой гаворкі Ажно іскрацца вачаняткі, Нібы ў небе зоркі. Вб.*

Адз. Р. *гаворкі*: Вб.

[ГАД] *м. Разм., лаянк. Агіднік, нягоднік, паганец. Гэтакай подласці, гэтакай здрады Свет і не чуў і не бачыў. Смерць крывавійцам, раз’юшаным гадам, Вынішчыць след іх сабачы. СЗГ.*

Мн. Д. *гадам*: СЗГ.

[ГАДАВАЦЦА] *незак. Выхоўвацца; жыць, расці. У краіне гордай, горы дзе пад неба, Дзе быў прыкаваны Праметэй да скалы, Рос і гадаваўся ў бядзе, без хлеба Сулейман гаротны, наш пясняр удалы. ПСС. Зірнуць толькі .. на тысячы ясляй і дзіцячых садоў, дзе гадуецца новае радаснае накаленне і рыхтуецца стаць будаўнікамі разумнага і шчаслівага жыцця. ШБСЯ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гадуецца*: ШБСЯ. Пр. адз. м. *гадаваўся*: ПСС.

ГАДАВАЦЬ *незак. Выхоўваць. Гадвала [матка] дзетак І чакала з іх пацехі, Як вясною з кветак. Дз. Ты гадуў сынка, матуля, У пялёнкі спавівай, Кальшы, пей люлі-люлі, Пей паціху баю-бай. М. // Разводзіць, вырошчваць. .. ён [селянін] пытаецца кожны раз у Інстытут, як, што і дзе лепей сеяць, як гадаваць жывёлу.. ВСП.*

Инф. *гадаваць*: ВСП. Пр. адз. ж. *гадала*: Дз. Мн. *гадалі* (2): Пп; ССА. Заг. адз. 2 ас. *гадуі*: М.

[ГАДАВІНА] *ж. Дата, дзень. Сёння мы напярэдадні вялікіх урачыстасцей – XVI гадавіны БССР. ШБСЯ. Параўн. гадаўшчына.*

Адз. Р. *гадавіны*: ШБСЯ.

ГАДАЎШЧЫНА (3) *ж. Тое, што гадавіна. Але толькі павінен я [Купала] адзначыць, што гэта пятнаццацігадовая гадаўшчына не да мяне аднаго адносіцца.. ПЛП. Не святла светлае спраўляці Сягоння будзе наш народ. А трызну па атчызне-маці Ён справе ў гэты цяжкі год. У гэту нашу гадаўшчыну Звініць ланцуг, як і звінеў. ГП.*

Гадаўшчына-памінкі.

Адз. Н. *гадаўшчына* (2): ГП; ПЛП. В. *гадаўшчыну*: ГП.

[ГАДЗІНА] ж. *Апошнія гадзіны* – канец. *Капіталістычны свет усе з большай і большай трывогай, азвярэннем і нянавісцю сочыць за гэтай сацыялістычнай будоўляй, добра ведае і адчувае, што справядлівай гісторыяй ужо палічаны апошнія гадзіны яго існавання.* АЛ.

Мн. Н. *гадзіны*: АЛ.

[ГАДЗІНАВЫ] прым. *Наватв. Гадзючы, гадзюкавы. Каб таго скруціла Гадзінавым скрутам І прыстала потым Сухажыльным прутам.* К.

Адз. м. Т. *гадзінавым*: К.

[ГАДЗІННІК] м. *Прыбор для вымярэння часу. Месца дзеі – кусок Катадральнага пляца, называнага іначай мянчанамі “Бра-халка”, – бліжэй ад Койданаўскай вуліцы, з відам насупроць – вежа з гадзіннікам.* Т, 33.

Адз. н. Т. *гадзіннікам*: Т, 33.

ГАДЗЮКА (4) ж. *перан. Лаянк. Агідны чалавек. Больш на нас не рыне банда Ашалелай сукай, 3-за вугла нас не падсочыць Подляя гадзюка.* НК. *Гнеў пралетарскі мог і зможда сцерці 3 зямлі ўсіх паколадных яшчарыц, гадзюк.. СК. // У параўн. Адбіваючы тут жа паклоны плашмя, Нейкі нехрысць крапідлам махае, пяе Ды шыпіць, як гадзюка, Хрыстова імя, І за золата гэта імя прадае.* БН.

Адз. Н. *гадзюка* (2): БН; НК. Т. *гадзюкаю*: ТП. Мн. В. *гадзюк*: СК.

[ГАДОЎЛЯ] ж. *Гадаванне. – Хадзеце, хадзеце, вясёлыя людзі! А жыва да нас на таргоўлю: Пакупка – гасцінчык вам кожнаму будзе Чырвоненькі, хатняй гадоўлі! Р.*

Адз. Р. *гадоўлі*: Р.

[ГАЗА] (2) ж. *Гаручая вадкасць. .. колькі малых мяшэчкаў з прадуктамі, два сялядцы, звязаныя лыкам, тры воблы, нанізаныя на аборку, невялічкая стограмовая пляшка з газай..* Т, 45. **[Мікіта]:** *Далей ідуць два фунты з чвэрткай гароху, не ведаю колькі газы.. Там жа,* 46.

Адз. Р. *газы*: Т, 46. Т. *газай*: Т, 45.

ГАЗЕТА (25) і **ГАЗЭТА** (2) ж. *Перыядычнае друкаванае выданне. Кінуў [Купала] і гэтую работу і папаў у Вільню, дзе выходзіла газета “Наша ніва”. А, 328. .. пачала выходзіць штодзённая беларуская газета..* СНБ.

Адз. Н. *газета* (4): А; Ан (2); СНБ. Р. *газеты* (2): СНБ; ЧЧШ; *газэты*: МІ. В. *газету* (6): Ан (3); ВСП; ПЧ; ЧЧШ. Т. *газэтай*: МІ. М. *газеце* (3): АЛ; ВСП; ЧЧШ. Мн. Н. *газеты*: ВСП. Р. *газет* (4): Ан (3); Т, 43; ШБСЯ. В. *газеты* (3): Ан (3). М. *газетах* (2): СК; СНБ.

ГАЗЕТКА (2) *ж.* Памяни. да газета. *Вось газетку надрукую, Чорна-чорную такую, Жыдаў біці і палякаў І з крамолай біцця ўсякай. Думаў, вёску з хамскім людам На такую злаўлю вуду, Дый газетка чуць жывая, Толькі сам яе чытаю.* ЛПК.

Адз. Н. *газетка*: ЛПК. В. *газетку*: ЛПК.

[ГАЗЕТНЫ] *прым.* Які мае адносіны да газеты. *Прошлы раз я [Купала] ўжо выясніў, насколькі гэта магчыма было ў кароткай газетнай стацыі, як бальшавікі то тварылі, то касавалі незалежную Беларусь..* СНБ.

Адз. *ж.* М. *газетнай*: СНБ.

[ГАЙ] (2) *м.* Невялікі лес. *На ўзгорку невялікім, у бярозавым гаі, Сьвяціў шляхецкі хором..* ХБ, 28. .. *былі толькі запаведныя лясы і гаі цяністыя..* Кз.

Адз. М. *гаі*: ХБ, 28. Мн. Н. *гаі*: Кз.

ГАЙДА *выкл.* Разм. Загад або заклік да дзеяння. *Але з ёмкаю нагайкай Знае дзела Налівайка, Гайда ў шынк па пракаоле І шумі яшчэ там болей.* НД.

[ГАЙДАЦЬ] *незак.* Хістаць, калыхаць. *А за ім [чараўніком] сучыць следам, цянуючы, зводнік. І гайдае зялёнае лісце.* Ч.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гайдае*: Ч.

[ГАК] *м.* **ЎЗ гакам** – з лішнім. [Гануля]: *(пакінуўшы мыццё) О, даўненька! Бадай, годзікі [не бачыліся] са два ўжо будзе.* [Янка]: *Ды з гакам, цётка.* Т, 44.

Адз. Т. *гакам*: Т, 44.

ГАЛАВА (36) *ж.* 1. Верхняя частка цела чалавека. *Рэдактар паглядзеў, пакруціў галавой і нічога не сказаў.* Ан. .. *кладзе [Мікіта] на паруччы рукі, звешвае на іх галаву і ўпадае ў глыбокую нападўсонную задуму.* Т, 43. // *У значэнні адзінкі падліку. Ён [ксьндз] сказаў, што адну плату ён бярэ за адну галаву, а зусім іншую за дзве галавы.* А, 328.

2. Пра чалавека, як носьбіта якіх-н. уласцівасцей, якасцей. *Пятнаццаць год таму назад некалькі шалёных галоў захацелі галавамі мур прабіваць- адбудоўваць сваю закованую ў многавяковыя кайданы Бацькаўшчыну, а сягоння без малага ўвесь народ усімі сіламі дамагаецца свайго вызвалення.* ПЛП.

♦**Вецер** *іншы дзьме ў галаве* *гл.* дзьмуць. **Волас** *з галавы не спадзе* *гл.* спасці. **Галава** *заведзена* *гл.* заведзена. **Галовы** *слаліся* *гл.* слацца. **Задурьць** *галаву* *гл.* задурьць. **Зачасаць** *сабе на галаве* *гл.* зачасаць. **Наклікаць на сваю галаву безгалоў** *гл.* наклікаць **Пайсці** *па розум да галавы* *гл.* пайсці. **Схіляць сваю галаву** *гл.* схіляць. **У галаву не палезла** *гл.* палезці. **У галаве пуста** – пра легкадумнага чалавека. [Гануля]: *Не забыўся, бо малады яшчэ і ў галаве пуста. Падумайце, скасавалі чыноўніцтва, застаўся*

без службы і хоць бы што, ні на грош таеі сталасці. Т, 20.

Адз. Н. галаву (3): МД; Т, 44(2). Р. галавы (3): Т, 20, 43, 59. В. галаву (9): А; ВР; Т, 23, 39, 40, 43, 46, 56, 58. Т. галавой (6): АБ; Ан; Т, 33, 48, 60; ШБСЯ. М. галаве (7): Н; СК; Т, 20, 32, 40, 44; ЧС. Мн. Н. галовы (2): Т, 35; Ч. Р. галоў: ПЛП. В. галовы (2): Т, 43; УрП; галавы: А. Т. галавамі (2): ПЛП; Т, 24.

[ГАЛАДАЮЧЫ] дзеенным да галадаць. .. купляюць “цёплыя мужычкі – багатыры”, буйныя арандатары, збагацеўшыя непамерна ў вайну і рэвалюцыю на гарадскім галадаючым насяленні. ЗС.

Адз. М. галадаючым: ЗС.

ГАЛАСАВАЦЬ (2) *незак.* Удзельнічаць у галасаванні; падаваць голас. Я ведаю, за каго галасавачь. ГВУ. Ну, за гэтага дык можна, Чалавек вядомы. Галасуй ідзі, бабулька, Я пабуду дома. ВБ. Інф. галасаваць: ГВУ. Заг. адз. 2 ас. галасуй: ВБ.

[ГАЛАСІСТЫ] прым. Звонкі. Хутка жаўранак песняй сваёй галасістаю Прывітае аратых на полі. ТС.

Адз. ж. Т. галасістаю: ТС.

[ГАЛАСЦЬ] (3) *незак.* 1. Голасна плакаць. Праз два гады на Беларусі Народ аб радасці не сніў, А галасіць і плакаць мусіў На папялішчы хат і ніў. Над курганамі галасілі Сіроты, ўдовы, жабракі.. ГП.

2. перан. Голасна крычаць. Гэта ўраз жэ падхватываюць паякі .. і на розны тоны галосяць: “вось, бачыце, да чаго даводзіць беларушчына: вас прымусяць вучыцца на расейску!” ВР.

Інф. галасіць: ГП. Абв. цяп. мн. 3 ас. галосяць: ВР. Пр. мн. галасілі: ГП.

[ГАЛАСЛОЎНЫ] прым. Заснаваны толькі на фактах. І яны спяшаюцца прадаваць... Прададзены ўжо (каб не быць галаслоўным) двор Бяларучы ў Мен<скім> павеце, распрадаецца ўраздроб вялікі двор Косіна ў Барысаўскім пав<еце> і г.д. ЗС.

Адз. м. Т. галаслоўным: ЗС.

ГАЛЕЧА ж. Бедната. І сёння там ходзіць галеча ў лахмоціці Пад зван набажэнства, пад голас мань.. ПБН. Параўн. галытня.

Адз. Н. галеча: ПБН.

[ГАЛІНА] (2) ж. Адростак, сук з веццем. Я не знаю мясяца Больш за май ішчаслівага, Калі ў пушчы цешацца З гоману шумлівага; Калі вербы ніцья Рвуцца ўвысь галінамі; ПЛ. Дакуль з галін святой дубровы Чужняк не сцягне і лістка. УрП.

Мн. Р. галін: УрП. М. галінамі: ПЛ.

[ГАЛІНА] (5) ж. Асобная вобласць культуры, навукі. Калі ў галіне індустрыяльнага і сельскагаспадарчага сацыялістычнага будаўніцтва Краіна Саветаў .. дасцігла небывалых і нечуваных

поспехаў на страх і здзіўленне адміраючаму капіталістычнаму свету, то ў галіне літаратуры і мастацтва гэтакіх поспехаў і такога шпаркага развіцця не адчувалася. ДНСП.

Адз. М. галіне (4): ДНСП (3); ШБСЯ. Мн. М. галінах: ВСП.

ГАЛІФЭ (2) н. нескл. Штаны спецыяльнага крою, якія аблягваюць калені і расшыраюцца ўгору. На шапцы ў яго [Мікіты] вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай, фрэнч і галіфэ новыя, з цёмна-жоўтага сукна. Т, 54. [Мікіта]: (хаваючы грошы ў галіфэ і выходзячы). Меджду протчым, я не з такіх, мамаша, каб упутацца. Там жа, 56.

[ГАЛІЦЬ] незак. Зразаць брытвай валасы; брыць. Гэнрых Мотавіч Спічыні – Мікітавы настаўнік, сярэдняга веку, бараду і вусы голіць. Т, 19.

Абв. цяп. адз. 3 ас. голіць: Т, 19.

[ГАЛОДНЫ] (9) прым. 1. Які адчувае голад. Сыны зямлі роднай чужыя палешукі ў чужую карысць засяюць, На родных папарах галодныя дзеткі Чужую жывёлу пасуць.. ЗК. 3-пад Смаргоні, 3-пад Маладзечна, 3-пад Крывічаў і г.д. і г.д. абарваныя, галодныя людзі ходзяць па сваёй Бацькаўшчыне і па чужыніцах і просяць.. АБ.

2. Выкліканы голадам. .. ніхто не дамагаецца ад народаў, што наш край здражавалі ні за што ні пра што, каб хоць у частцы прыйшлі з падмогай дзеля яго адбудавання, дзеля яго ратавання ад галоднай і халоднай смерці. АБ.

3. Бедны на расліннасць. Ад гарачых пяскоў .. і да ледавітага “паўночнага зіання”, дзе на сцюдзёных галодных раўнінах неабнятай тундры набожны шаман муштруе бажкоў сваіх, – як ёсць усюды пануе гэты ясневяльможны бяссмертны забабон. З.

4. перан. З недахопам ежы. Махае касою касец, Пазбыўшы галодны прыгон. ТП.

Адз. м. галоднаму: Бц. В. галодны: ТП. ж. Р. галоднай: АБ. н. Н. галоднае: БСУ. Мн. Н. галодныя (3): АБ; ЗК; МІ. Т. галоднымі: ЗС. М. галодных: З.

[ГАЛОДНЫ-ХАЛОДНЫ] прым. Які адчувае голад і холад. Жылі – як і дзе папала ў падвалах, халодныя і галодныя, нажывалі сабе сухоты і іншыя галодныя-халодныя хваробы.. МІ.

Мн. В. галодныя-халодныя: МІ.

[ГАЛОНЗЬ] жс. Галіна. [Заходні вучоны]: Людносць абэцне розкізья сень на две галэнзі родовэ.. Т, 26.

Мн. В. галэнзі: Т, 26.

[ГАЛОСЯЧЫ] дзеепрым. Які галосіць. Аб гэтым штодня ідуць скаргі, жалобы, пратэсты; аб гэтым ня раз пісалі, зьвярталі увагу вышэйшай польскай улады і ня раз ужо беларускія

політычныя кругі прасілі уладу зрабіць патрэбныя крокі, каб прыпыніць злачынствы проці яе ж уласных законаў, але усе гэта засталася лямэнтам, галосячым у пустыні. ОШМ.

Адз. м. Т. галосячым: ОШМ.

[ГАЛОЎКА] жс.: *♦Па галоўцы гладзіць гл. гладзіць.*

Адз. М. галоўцы: Т, 37.

[ГАЛОЎНЫ] прым. Асноўны, цэнтральны. .. на працягу рада год вяла [група інтэлігентаў] шкодніцкую контррэвалюцыйную работу амаль на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва, накіроўваючы галоўныя ўдары, аднак, на лініі культуры і зямельнай эканомікі. АЛ.

Мн. В. галоўныя: АЛ.

[ГАЛУБІЦЬ] (2) незак. Паэт. Песціць, мілаваць, лашчыць. Ці там вецер водзіць гулі Так на самагубе. – Бы сваё дзіцё матуля Песціць ды галубе? Дз. Разам тут і дзяўчынка-краса.. Я галубіў калісь... БН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. галубе: Дз. Пр. адз. м. галубіў: БН.

[ГАЛУБКА] жс. Ласк. да пакупка. Падходзь жа, паночку! .. знімі акуляр – Лепш будзе аглядзіць пакупку, Ты барынька, там жа набліжся!.. мы нары Дамо нават з ёю, галубкай... Р.

Адз. Т. галубкай: Р.

[ГАЛУБОЧАК] м. Ласкавы зварот. [Гануля]: Мае паночки, мае галубочки! Хаця не змікіцьце майго Мікітку. Т, 61.

Мн. Н. галубочки: Т, 61.

[ГАЛЫТНЯ] жс. зб. Разм. Тое, што галечка. Цары нагналі ўсялякіх чыноў, запрудзілі край усялякай маскоўскай чорнай галытнёй.. Нз.

Адз. Т. галытнёй: Нз.

[ГАМАНИЦЬ] і разм. ГАМАНИЦІ (7) незак. 1. Гаварыць, размаўляць. І песні, і музыка, і людзі гамоняць Ад фабрык да фабрык, ад хат і да хат. НДп. Сабраліся [газеты] хэўрай, Як свінні на сметнік. І ну ж гаманіці, Ўхмыляцца пад вусам, Як лепш атуманіць Мазгі беларусам. Х.

2. перан. Шумець, гусці. Як ён [вецер] свішча і як гамоніць Ў гэты страшны, значаны год! ВБЛ. Патайна хмары гаманілі, лучыўся з песняй шум глухі. УрП.

Інф. гаманіці: Х. Абв. цяп. адз. 3 ас. гамоніць: ВБЛ. Мн. 3 ас. гамоняць (3): ВМ; ДД; НДп. Пр. мн. гаманілі: УрП. Заг. адз. 2 ас. гамані: Ш.

[ГАМОНКА] жс. Гутарка, размова. [Аленка]: Ці не час ужо, дзядзька настаўнік, пакінуць гамонку.. Т, 39.

Адз. В. гамонку: Т, 39.

ГАНАРОВЫ (4) прым. 1. Які карыстаецца пашанай; пачэсны.

За ўсё гэта яна [Бацькаўшчына] ўзнагароджана вялікай ганаровай адзнакай – ордэнам Леніна. І мне тут – у гэты шчаслівы, ганаровы для мяне час – хочацца прывітаць тых, якія многа сіл і працы прылажылі да таго, каб Беларусь .. стала .. вольнай нацыянальна і сацыяльна. ЖН.

2. Які даецца, прысвойваецца. [Спічыні]: (чытае) “Баронэса Шпацэрзон, ганаровы член Менскай дабрачыннасці”. Т, 61. [Мікіта]: .. да маёй рангі рэгістратара дабавіла [начальства] ганаровую падрангу, якая па-нашаму завецца “Совбур”. Там жа, 46.

Адз. м. Н. ганаровы: Т, 61. В. ганаровы: ЖН. ж. В. ганаровую: Т, 46. Т. ганаровай: ЖН.

[ГАНАРЫЦЦА] *незак.* Адчуваць гонар у 2 знач. Я ганаруся і гарджуся, што .. Савецкі ўрад даў мне годнасць народнага пэрта рэспублікі.. ДЖ. Параўн. гардзіцца.

Абв. цяп. адз. 1 ас. ганаруся: ДЖ.

ГАНДАЛЬ (11) м. Продаж і купля тавараў, торг. [Мікіта]: Нешчаслівым для гандлю і мне сягонешні дзень выпаў. Т, 34. Не касавалі [бальшавікі] дробнага гандлю і не забаранялі прывозіць прадукты з вёскі ў места. СНБ.

Адз. Н. гандаль (3): Т, 36, 60(2). Р. гандлю (4): СНБ; Т, 34, 36(2). В. гандаль (4): Т, 60(3); Чж.

[ГАНДЛЁВА-ПРАМЫСЛОВЫ] (2) *прым.* Які мае адносіны да гандлю. [Мікіта]: Меджду протчым, мамаша, я вам не адзін раз казаў і яшчэ кажучу: у вас няма зусім гандлярскай жылкі, у вас не хапае нават чуткай кемнасці ў гандлёва-прамысловых справах.. Т, 34. [Мікіта]: У гандлёва-прамысловых адносінах мы павінны рабіць від, што яна і не такая, і не нейкая. Там жа, 34.

Мн. М. гандлёва-прамысловых (2): Т, 34(2).

[ГАНДЛЁВЫ] *прым.* Які мае адносіны да гандлю. [Мікіта]: Меджду протчым, мамаша, я ўважаю, што, апроча ўсяго іншага, сягоння ў дабавак нейкі выключны дзень, і вам ніякай гандлёвай “здзелкі”, бадай, не ўдасца ўжо правесці. Т, 34.

Адз. ж. Р. гандлёвай: Т, 34.

[ГАНДЛЯВАЦЬ] (5) *незак.* Весці гандаль. Купляюць, збываюць і гандлююць чужыныцы Народным дабром, як сваім... ЗК. // перан. Рабіць што-н. прадметам гандлю, паступацца чым-н. Край свой ачысціць ад хуўры драпежнай, Ад гандляроў, п'яных славай крывавай, Што гандлявалі на рынках замежных Фінскім народам і фінскай дзяржавай. Ф. У прыёмных нямецкіх і японскіх контрразведак трацкісцкія шпёны і здраднікі гандлявалі нашай крывёю і нашым нацыянальным гонарам. ВНЗ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. гандлююць: ЗК. Пр. мн. гандлявалі (3): ВНЗ; МПв; Ф. Буд. адз. 1 ас. буду гандляваць: Т, 33.

[ГАНДЛЯР] (4) *м.* 1. Той, хто займаецца прыватным гандлем. [Янка]: *Ездзі сабе са сваімі манаткамі ды ездзі сабе, як гандляр з кірмашу на кірмаш...* Т, 55.

2. *перан.* Пагардл. Беспрынцыповы чалавек. *Смешна і стыдна робіцца за гэтых паноў гандляроў с'ягодняшняй культурай, культурай заходняй, еўрапейскай.* Тж. *Гандляры айчынай Па чужым заказу.. Вынішчыць дашчэнту Гэтую заразу!* МПв.

Адз. Н. *гандляр*: Т, 55. Мн. Н. *гандляры*: МПв. Р. *гандляроў* (2): Тж; Ф.

[ГАНДЛЯРСКИ] *прым.* Заснаваны на ўласнай выгадзе. [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, я вам не адзін раз казаў і яшчэ кажу: у вас няма зусім гандлярскай жылкі..* Т, 34.

Адз. ж. Р. *гандлярскай*: Т, 34.

[ГАНЕЦ] (5) *м.* Пасыльны. *Закончыў князь, махнуў рукой; Уходзяць тры ганцы ў святліцу Юдуць суважнаю ступой І князю й княжне пакланіцца.* Кц. *Сказаўшы так, маўчаць ганцы, Маўчыць і князь крыху часіны І дасць адказ такі ў канцы Ганцом на іхнія навiны: Там жа.*

Мн. Н. *ганцы* (3): Кц (3). Д. *ганцом*: Кц. В. *ганцоў*: Кц.

[ГАНІЦЬ] *незак.* *Тое, што ганьбіць. .. М. Кудзелька даў паэму “Босыя на вогнішчы”, зьярнуўшы на сябе ўвагу розных крытыкаў, якія падзяліліся на прыхільнікаў і непрыхільнікаў паэмы – адны хваляць, а другія ганяць.* ВСП.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *ганяць*: ВСП.

[ГАНЬБІЦЬ] *незак.* Няславіць, абражаць. *Аднак, трэба аддаць справядлівасці, дэкрэтамі не ганьбяць беларускай мовы ў школах, у тэатрах.* СНБ. *Параўн.* ганіць.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *ганьбяць*: СНБ.

ГАНЯЦА *незак. перан.* Высочваць. *Першы брат ад яе [Судзьбіны] меў наказ не забыты: .. Бачыш зоры і сонца вясёлае бачыш? З імі рвіся ўсім сэрцам зраўняцца, А як след свой зарнічным святлом абазначым, – За табой кінуць зморы ганяцца.* Ч.

Інф. *ганяцца*: Ч.

[ГАНЯЦЬ] (2) *незак.* Прымусова выганяць, адпраўляць. [Гануля]: *Ганяюць людзі людзей без дай прычыны ды ганяюць.* Т, 54(2).

Абв. цяп. мн. 3 ас. *ганяюць*: Т, 54(2).

[ГАРА] (12) *жс.* Прыроднае ўзвышэнне ўчасткаў зямлі. *У краіне гордай, горы дзе пад неба.. рос і гадаваўся ў бядзе, без хлеба Сулейман гаротны, наш пясняр удалы. ПСС. Вы таксама бяссільны павярнуць долю народаў у той ці іншы бок, як бяссільны вецер перанесці Каўказскія ці Швейцарскія горы адны на месца другіх.* Тж.

Адз. Р. *горы* (2): Пц; Ш., М. *гарэ*: Кц. Мн. Н. *горы* (2): ПСС;

Ф. Р. *гор* (3): СК; УрП; ХБ. В. *горы* (3): Кц; Т, 47; Тж. Т. *горамі*: ДПЛС.
[ГАРАВАЦЬ] *незак.* Жыць бедна, цярпець гора, ліхалецце; мучыцца. *Сялянскія гоні адзеты ў кайданы, У вузкія межы ўвагнаны палі. Гаруе там брат наш, гібее пад панам, Жажлівасцю вее з Заходняй зямлі.* ПБН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гаруе*: ПБН.

ГАРАДЗІЦЬ *незак.*: *Плот гарадзіць* – выдумляць. [Гануля]:
Ну, і пайшлі плот гарадзіць, каб вы цяміліся, мае ж вы шлюбоўнікі! А вяселле таксама было? Т, 54.

Инф. *гарадзіць*: Т, 54.

ГАРАДОК м. Невялікі горад. *Слуцк – павятовы гарадок..* МІ.
 Адз. Н. *гарадок*: МІ.

[ГАРАДСКІ] (4) *прым.* Які належыць гораду. *І цяпер у гарадской бальніцы.. яму нічога не сніцца..* ВБЛ. *.. у гарадскім тэатры адбыўся спектакль, у якім выступаў і беларускі хор Тэраўскага.* СБНГ.

Адз. м. М. *гарадскім*: СБНГ. ж. М. *гарадской*: ВБЛ. н. М. *гарадскім*: ЗС. Мн. В. *гарадскія* : З.

ГАРАЧЫ (8) *прым.* 1. Моцна нагрэты. *Каб вады гарачай На таго нагрэлі І не ўстаў ён болей Са сваёй пасцелі; К. Ад гарачых пясчоў агністай Афрыкі.. і да ледавітага “паўночнага ззяння”.. усюды пануе гэты ясьневяльможны бяссмертны забабон. З. // Спякотны, душны. .. лета гарачае, але яно асьвяжаецца такімі навальніцамі з пярунамі, якіх я не бачыў у Расіі...* ХБ, 29.

2. *перан.* Страсны, палкі. *Сягодня ў нас творыцца армія, творыцца рукамі гэтай самай гарачай беларускай моладзі..* МІ. // Які вызначаецца глыбінёй пачуццяў. *Ад усяго сэрца, поўнага вялікай творчай радасцю мае радзімы – вялікага Совецкага Саюза і неадрыўнае часткі яго – Совецкай Беларусі, дазвольце мне, шчасліваму народнаму паэту, прынесці сваё гарачае прывітанне..* ВГР.

Адз. ж. Н. *гарачая*: ГП. Р. *гарачай* (2): К; МІ. В. *гарачую*: БСУ. Т. *гарачай*: ЧС. н. Н. *гарачае*: ХБ, 29. В. *гарачае*: ВГР. Мн. Р. *гарачых*: З.

[ГАРБАТА] (2) ж. Чай. *.. бо, як вядома, у Маскве няма ні гарбаты, ні цукру.* Ан. *.. збіраюцца яны [налогі] не з таго, хто што не мае, а з таго, што паступае на продаж, як, напр<ыклад>, ақыз на табаку, цукар, гарбату і інш.* ВН.

Адз. Р. *гарбаты*: Ан. В. *гарбату*: ВН.

[ГАРБАТЫ] *прым.* Які мае горб. *Туман засцілаў людзям душы і вочы, З туманаў тырчэлі гарбатыя плечы.* ТП.

Мн. Н. *гарбатыя*: ТП.

ГАРБУЗ м. У параўн. [Мікіта]: *Буржуазія з кожным днём*

ад недастаткаў таўсцела.. як той гарбуз.. Т, 40.

Адз. Н. гарбуз: Т, 40.

[ГАРДЗІЦЦА] *незак.* Руск. *Тое, што ганарыцца. Я [Купала]: ганаруся і гарджуся, што.. Савецкі ўрад даў мне годнасць народнага паэта рэспублікі..* ДЖ.

Абв. цяп. адз. 1 ас. гарджуся: ДЖ.

[ГАРМАТА] (3) *ж.* Пушка. *Пасылай [Варашылаў] байцоў адважных, Стрэльбы, кулямёты, Танкі, трактары, гарматы, Птахі-самалёты! ЗЯЗ. Не стане тых меж і граніц, што дзеляць народы сабой, Заціхнуць гарматы байніц, Не ўгнояцца нівы крывёй.* ТП.

Мн. Н. гарматы: ТП. Р. гарматаў: ВМ. В. гарматы: ЗЯЗ.

ГАРМАТНЫ (5) *прым.* Які мае адносіны да гарматы. *Людзі варочаюцца да сваіх хат, а не знаходзяць іх, шукаюць сваіх гоняў, а іх не відаць: гарматныя стрэлы змялі з вобліку зямлі хаты..* АБ. *Зрэдку далятаюць далёкія гарматныя выстралы.* Т. 53.

Адз. м. Н. гарматны: АБ. ж. Т. гарматнай: Ан. Мн. Н. гарматныя (3): АБ; СНБ; Т. 53.

[ГАРНУЦЦА] *незак. перан.* Шукаць збліжэння. *Гэтыя дзве ўстановы і як яшчэ могуць прыйсці на помач бяднейшым сялянам, толькі трэба, каб і самі сяляне гарнуліся да іх і дзе можна закладалі новыя такія крамы і банкі.* ВС.

Абв. пр. мн. гарнуліся: ВС.

ГАРОТНЫ (5) *прым.* 1. Бедны, няшчасны. *Рос і гадаваўся ў бядзе, без хлеба Сулейман гаротны, наш пясняр удалы.* ПСС. *Ты шчыра дэмакратычныя думкі .. аб волі, роўнасці, братачнасці, бадай, найглыбей запалі і западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы.* НДН. // *перан.* *Сонца ўзышло над гаротнаю ніваю.* ДПЛС.

2. Горкі. *І паліліся ізноў на віленскім каркаломным бруку гаротныя слёзы, слёзы кракадзілавы.* ЧЧШ.

3. У знач. наз. Гаротнік. *Я раскажу ім, як следна, на плану, Як мне, гаротнаму, пот вочы выеў.* Д.

Адз. м. Н. гаротны: ПСС. Д. гаротнаму: Д. ж. Т. гаротнаю: ДПЛС. Мн. Н. гаротныя: ЧЧШ. В. гаротныя: НДН.

[ГАРОХ] *м.* Бабовая расліна. [Мікіта]: *Далей ідуць.. два фунты з чвэрткай гароху, не ведаю колькі газы..* Т, 46.

Адз. Р. гароху: Т, 46.

[ГАРОШЫНКА] *ж.* Невялікая гарошына. *Дасце крыві з каплю, з гарошынку чэсці, І – ваша душа ва ўсёй хвале... Р.*

Адз. В. гарошынку: Р.

ГАРТ (3) *м. перан.* Стойкасць, мужнасць, загартоўка. *Агнём і жалезам куюцца моц, гарт, доля і воля народная.* ПППЛ. *Хай там бура, завіруха, Хай пурга сапе і плача, Зтуль тваё пачуе*

вуха Камсамольскі гарт юначы. СА, 179.

Адз. Н. *гарт*: ПЛП. В. *гарт*: СА, 179. Т. *гартам*: УрП.

[ГАРТАВАЦЦА] *незак. перан.* Набываць стойкасць, вынослі-васць. *Выраслі і далей растуць і гартуюцца непераможныя будаўнікі бяскласавай соцыялістычнай грамады.* ШБСЯ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *гартуюцца*: ШБСЯ.

ГАРТОЎНА *прысл. Вобразн.* Дасканала. *А песня з душы і гартоўна, як сталь, Якую пые арлоў горных сям'я, Якую пые пры кавадле каваль.* СС.

ГАРУД *м. Абл.* Аруд; засек. *Зато гумно – важна! Пры ім стажкі ўжатку, Ня стоўнілісь ў гарудах, – пабачыш з намеку.* ХБ, 28.

Адз. М. *гарудах*: ХБ, 28.

[ГАРШЧОК] *м.* Пасудзіна для гатавання справы. *Разыграліся гурмай за зданяю здань, Як вужакі ў гарышку, мітусяцца яны.* БН.

Адз. М. *гарышку*: БН.

ГАРЭЛКА (10) *ж.* Алкагольны напітак. [Гануля]: *(зірнуўшы ў кошык) А мамачкі ж мае! Гэта ж гарэлка!* [Мікіта]: *Новая ўлада гарэлку забараняе, а што забаронена, тое смачна і дорага каштуе.* Т, 58.

Адз. Н. *гарэлка*: (6): Т, 58(3), 60(2), 61. В. *гарэлку* (4): ВН (3); Т, 58.

[ГАРЭЦЬ] (2) *незак.* Ззяць бляскам, выдзяляцца яркімі коле-рамі, афарбоўкай. .. *усё мае жыццё любаваўся-б гэтымі махра-стымі залаціста-жоўтымі бярэзінамі, што аж гараць на фоне сасновага бору..* ХБ, 29. *Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, Залочаных пшаніцай, жытам пасрабраных, Гдзе жоўтая сьвірэпка, гдзе грэчка бяленька. Гдзе дзяцеліна гарыць, вось красна паненка, .. Там жа,* 28.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гарыць*: ХБ, 28. Мн. 3 ас. *гараць*: ХБ, 29.

ГАСПАДАР (23) *м. 1.* Уладар. *Яна [рэвалюцыя] змагаецца за тое, каб кожны народ пастанаўляў сам аб сваёй долі і быў гаспадаром свайго краю, свайго багацця.* СНБ. *Годзе нам есці аб'едкі і косці, Злыбядзе ўсялякай паклоны дарыць! Гаспадары мы ў сябе, а не госці..* Г.

2. Селянін, уласнік, уладальнік. *Гаспадар той суважна свой шнур па-святочнаму Абыходзіці будзе, красой любаватца..* ТС.

3. Хто вядзе, займаецца гаспадаркай. [Янка]: *(Да Ганулі).* .. *мая найздальнейшая вучаніца Аленка, а гэта бацька яе, Лявон Гарошка – найлепшы гаспадар з усяго сяла.* Т, 25.

4. Галава дома. [Янка]: *Дзякую вам за шчырасць і ласку, хоць і сам не ведаю, чым я на ўсё гэта заслужыў. (Паўза). Дзе ж гэта гаспадар ваш малады?* Т, 19.

5. Муж. [Гануля]: *Мой нябожчык гаспадар жыў пры бацькох на маленькім надзеле*. Т, 20.

Гаспадар-беларус: *Гэта было цяжкае, галоднае прадвесне, як і кожнае прадвесне ў гаспадара-беларуса*. БСУ.

Адз. Н. *гаспадар* (7): Пт; РКр (2); Т, 19, 20, 25; ТС. Р. *гаспадара* (2): ВГР; УПУВ. Д. *гаспадару*: Т, 21. В. *гаспадара*: БСУ. Т. *гаспадаром* (2): СНБ; Т, 35. Мн. Н. *гаспадары* (3): БС; Г; Нз. Р. *гаспадароў*: БС. В. *гаспадароў*: ПВ. Т. *гаспадарамі* (4): НДН; Т, 35. 44(2), 58.

ГАСПАДАРКА (21) ж. 1. Вытворчасць, эканоміка. *Пачалася на Беларусі бальшавіцкая гаспадарка*. СНБ. .. *метады дзяржаўнай гаспадаркі польскіх эндэкаў мала чым розныя ад метадаў расійскіх бальшавікоў*. Там жа.

2. Галіна вытворчасці. *Сельская гаспадарка ў Чэхаславакіі вядзецца прымітыўна..* ПЧ. *Кнігі па сельскай гаспадарцы*. ВСП.

3. Уласная маёмасць. *Гаспадарку я [Купала] не любіў, а вазіўся заўсёды з кніжкамі..* А. 328.

Наша гаспадарка.

Адз. Н. *гаспадарка* (5): А, 328; ВС; НГ; ПЧ; СНБ. Р. *гаспадаркі* (3): ВСП; СНБ (2). В. *гаспадарку* (7): А, 328; БС (2); РКр (2); СНБ; Т, 40. Т. *гаспадаркай*: ПЧ. М. *гаспадарцы* (5): А, 328; ВСП (2); ІХ; ХБ, 28.

ГАСПАДАРНЫ (3) прым. Гаспадарлівы. *Чалавек ён [Молатаў] гаспадарны, Скажам смела ў вочы, Аб рэспубліках савецкіх Дбае днём і ночай*. НК. *Ці ж беларускі народ – гэтакі вялікі і гаспадарны – не заслужыў на тое, каб і для яго Бацькаўшчыны закрасавала?* ДД.

Адз. м. Н. *гаспадарны* (2): ДД; НК. Кар. адз. ж. Н. *гаспадарна*: ХБ, 28.

[ГАСПАДАРЧЫ] прым. Які мае адносіны да гаспадаркі, эканомікі. *А дружба народаў Савецкага Саюза.. мае нават большае значэнне, чым нашы гаспадарчыя поспехі*. ЖН.

Мн. Н. *гаспадарчыя*: ЖН.

ГАСПАДАРШЫ прым. Больш гаспадарлівы. *Заставаўся толькі старшы [сын] Гаспадарыць дома, Бо ад тых быў гаспадаршы, Хоць быў ў іх за лома*. Дз.

Адз. м. Н. *гаспадаршы*: Дз.

[ГАСПАДАРЫЎШЫ] дзеепрым. Які гаспадарыць. .. *кучка бальшавіцкіх камісараў, гаспадарыўшая раней у Менску, уцякла ў Смаленск*. СНБ.

Адз. ж. Н. *гаспадарыўшая*: СНБ.

ГАСПАДАРЫЦЬ (8) незак. 1. Весці гаспадарку, займацца гаспадаркай. *Спрадвеку мы ў родным краі гаспадарым, –*

Свае загоны сеем, пасцім статак свой; НГ. Застаўся толькі старшы [сын] Гаспадарыць дома. Дз.

2. Неадабр. Бесцырымонна распараджацца. *Немец гаспадарыў, як сам хацеў, над намі, над нашым добром.. БС.*

Інф. *гаспадарыць*: Дз. Абв. цяп. адз. 3 ас. *гаспадарыць*: НГд. Мн. 3 ас. *гаспадарым* (3): БС; НГ (2). Пр. адз. м. *гаспадарыў*: БС. Буд. адз. 1 ас. *будзе гаспадарыць* (2): АБ; Ф.

ГАСПАДЗІН (4) і **ГОСПОДЗІН** м. *Руск., іран. Пан. [Спраўнік]: Спраўніцкія пагоны, гаспадзін таварыш: памятка былога вялічча. Т, 61. Сабою самі ўстаць з руін Вам не хапала смагі, сіл І васьм к вам вылез цень з магіл: Крывавы грош і “гаспадзін”, А іх закон адзін, адзін. ПВ. [Усходні вучоны]: (да Янкі). Очэнь кстаці, што вы, господзін белорус, здзесь. Т, 38*

Адз. Н. *гаспадзін* (3): ПВ; Т, 61 (2); *господзін*: Т, 38. Мн. кл. *гаспада*: МІ.

ГАСУДАРСТВА (5) н. *Руск. Тое, што дзяржава. Мала таго, што грамадзянства дае сваіх сыноў на абарону гасударства. ВН. Бо толькі тое гасударства зможа не дацца ў крыўду або і перамагчы свайго праціўніка.. Там жа.*

Адз. Н. *гасударства*: ВН. Р. *гасударства*: ВН. М. *гасударстве*: ВН. Мн. Р. *гасударстваў* (2): ВС; Кз.

ГАСУДАРСТВЕННЫ (4) прым. *Руск. Які ўстанаўлівае, нясе гасударства. Гасударственныя налогі бываюць дваікія: простыя (беспасрэдня) і пабочныя. ВН. .. урад павінен не толькі дастаць грошы на гасударственныя расходы.. але яшчэ павінен дастаць іх і на ваенныя расходы. Там жа.*

Адз. м. В. *гасударственны*: ВН. ж. Р. *Гасударственной*: ВН. Мн. Н. *гасударственныя*: ВН. В. *гасударственныя*: ВН.

[ГАСЦІНА] ж. *Нар.-паэт. Прыём гасцей, частаванне. Заморскія госці ведалі, што народ, да якога ім дарога ляжала, быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багацтвам асаблівым адзначываўся.. Кз.*

Адз. Т. *гасцінаю*: Кз.

[ГАСЦІНЕЦ] (3) м. *Бойкая дарога, шлях, тракт. А толькі іх дуі ажывіць [песня] не магла І к ічасцю масціці гасцінец... КП. Шлі, ідзём далей ўлева ці ўправа – Простым гасцінцам.. Пп.*

ДГасцінец-дарога: *А як пойдзе другім хто гасцінцам-дарогай.. Свой палетак любіць стане горай чужога, Ч.*

Адз. В. *гасцінец*: КП. Т. *гасцінцам* (2): Пп; Ч.

[ГАСЦІНІЦА] (3) ж. *Атэль. [Мікіта]: Усяго таго было, што я на загаду свайго, меджду протчым, начальніка насіў гэтыя рэчы яму ў гасцініцу “Парыж”. Т, 60. Будынкі ўстаноў, гасцініц, дзе мы спыняліся, былі ўпрыгожаны савецкімі сцягамі. ПЧ.*

Адз. В. *гасцініцу*: Т, 60. М. *гасцініцы*: Т, 57. Мн. Р. *гасцініці*: ПЧ.
ГАСЦІННАСЦЬ ж. Сардэчнасць, ветлівасць. [Пан]: *Ваша гасціннасць у тыя, цяжкія для нашага стану, часы абавязала мяне як найхутчэй прывітаць вас ад сябе і ад маіх..* Т, 51.

Адз. Н. *гасціннасць*: Т, 51.

[ГАСЦІННЫ] прым. Прыветны, сардэчны, радасны, ветлівы. *Не хацелі спачатку прынімаць новай веры дрэговічы і крывічы, ды палачане ад іх не адставалі, а пасля з дабратаы сваей і рупнасці гасціннай прынялі..* Кз.

Адз. ж. Р. *гасціннай*: Кз.

ГАСЦІНЧЫК м. Падарунак. – *Хадзеце, хадзеце, вясёлыя людзі! А жыва да нас на таргоўлю: Пакупка – гасцінчык вам кожнаму будзе Чырвоненькі, хатняй гадоўлі!* Р.

Адз. Н. *гасцінчык*: Р.

ГАСЦІЦЬ (5) *незак.* Быць госцем. [Гануля]: *Можца гасціць ў мяне хоць кожны дзень ад рання да вечара – мне самой весялей..* Т, 19. [Дама]: *.. бацюшка, які з намі ў вас гасціў, абяцаў.. зробіць протэцыю ў Прэображэнскі жаночы манастыр. Там жа, 58. // перан. Воля і доля над доламі, горами Гасціць у нас цудатворнаю казкаю.* ДПЛС.

Інф. *гасціць*: Т, 19. Абв. цяп. адз. 3 ас. *госціць*: ДПЛС; *госце*: УрП. Пр. адз. м. *гасціў*: Т, 58. н. *гасціла*: ПСС.

ГАТАВАЦЬ *незак.* Разм. Рыхтаваць. *.. трэба.. падчыняць усе чыста школы, якія існавалі на Беларусі, загадаўшы ім прышчапляць вучням любасць да роднага краю, разьвіваць у іх пашану да таго народу, сярод каторага яны жывуць, і гатаваць з іх добрых, сумленных і працавітых работнікаў на ніве беларускай культуры.* ДК.

Інф. *гатаваць*: ДК.

[ГАТОВЫ] (7) прым. 1. Які падрыхтаваны да чаго-н., зрабіў неабходныя прыгатаванні. [Мікіта]: *Меджду протчым, я гатоў, мусье прафэсар.* Т, 31.

2. Падрыхтаваны загадзя. *К такому запытанню трэба нам быць гатовымі.* БС. [Мікіта]: *Прыходзяць немцы, пачнуцца балі, раўты, маскарады, а ў мяне во і гатоў маскарадны касцюм.* Т, 24.

♦**Раз, два! і гатова** гл. раз.

Мн. Т. *гатовымі*: БС. Кар. адз. м. Н. *гатоў* (4): Т, 24, 31, 40, 49. н. Н. *гатова*: Т, 48. Мн. Н. *готовы*: Р.

[ГВАЛТ] (3) м. Узнач. прысл. гвалтам. Сілай, сілком. [Мікіта]: *Оей! Оей! І зразумеў і не паверыў. Гвалтам робяць генэралам.* Т, 33. *А даволі, гвалтам накідалі ім свае так званыя “культуры”, пры помачы якіх душылі ў падняволеных народаў іх нацыянальныя асаблівасці, іх веру, праўду..* НДН.

Адз. Т. *гвалтам* (3): НДН; Т, 33, 46.

[ГВАРДЫЯ] *жс. перан.* Лепшая, выпрабаваная частка якой-н. сацыяльнай групы. [Спраўнік]: *Кажуць, сам Брусілаў ідзе побач з нашымі новымі гаспадарамі, дык не павінен жа ён папусціць у крыўду такіх вэтэранаў старой гвардыі, як я.* Т, 57–58.

Адз. Р. *гвардыі*: Т, 58.

ГДЗЕ (6) *прысл. 1.* *Тое, што дзе ў 3 знач.* [Усходні вучоны]: (запісваючы). .. *по іх жэ словам, і без того імяют гдзе топіцца, когда повеет сквознякамі із Запада.* Т, 47(2).

2. *адноснае.* Ужываецца як злучальнае слова: падпарадкоўвае даданыя азначальныя сказы. *Зірні да гор лясістых, шырокіх пракосаў, Што дыванамі пры Нёмне сьвецяць з-пад нябёсаў; Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, Залочаных пшаніцай, жытам пасрабраных, Гдзе жоўтая сьвірэпка, гдзе грэчка бяленька, Гдзе дзяцеліна гарыць..* ХБ, Т, 27.

ГДЫ *прысл.* Калі. [Заходні вучоны]: (запісваючы ўперамежку з Усходнім). .. *як самі твердзон, маён гдзе топіць сень і бэз можа, гды повеён пиэцёнгі зэ Выходу.* Т, 47.

[ГЕАГРАФІЧНЫ] (2) *прым.* Які разглядаецца з пункту погляду мясцовасці, прыродных умоў, месцазнаходжання. *Палажэнне гістарычнае і геаграфічнае Беларусі было і ёсць пакуль што найцяжэйшае ад усіх іншых падобных да яе, вызваленых з царска-рабскага гнёту дзяржаў.* БСУ. *Геаграфічнае палажэнне Беларусі таксама не горшае, як у людзей, ну, хоць бы як палажэнне Швейцарыі.* Нз. *Параўн.* геаграфічэскі.

Адз. н. Н. *геаграфічнае* (2): БСУ; Нз.

[ГЕАГРАФІЯ] *жс.* Комплекс навук. *Для адбудавання вялікай Польшчы “ад мора да мора” трэба пераступіць Беларусь; для адбудавання вялікай Расіі ад Белага да Чорнага мора таксама трэба растаптаць Беларусь. Вось і выходзе, што трэба Беларусь выкінуць з гісторыі з геаграфіі..* Нз.

Адз. Р. *геаграфіі*: Нз.

ГЕНЕРАЛ (2) і *разм.* **ГЕНЭРАЛ** *м.* Асоба ў званні генерала. .. *нас [дэлегацыю] сустрэў начальнік ваенна-наветраных сіл Чэхаславакіі генерал Файфар..* ПЧ. [Немец]: *Я вас павінен, як верны нямецкі салдат, забраць у палон, бо вы рускі генэрал.* Т, 32.

Адз. Н. *генерал*: ПЧ; *генэрал* (6): Т, 32(5), 53. Т. *генэралам* (4): Т, 33(4). Мн. Н. *генералы*: Ан; *генэралы* (2): Т, 33(2). Р. *генэралаў* (2): Т, 41(2).

[ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТАР] *м.* Начальнік генерал-губернатарства. *Так, мая першая кніжка – “Жалейка” канфіскавана двойчы: пецярбургскай цензурай і вілінскім генерал-губернатарам.* ГВУ.

Адз. Т. *генерал-губернатарам*: ГВУ.

[ГЕНІЙ] (2) *м.* Чалавек, надзелены адаронасцю, таленавітасцю. *Я падам свой голас за вялікага з вялікіх, за генія чалавецтва, за таго.. хто даў права на радасць нам, нашым дзецям і нашым патомкам.. ГВУ.*

ДПісьменнік-геній *гл.* пісьменнік.

Адз. В. *генія* (2): ГВУ; СЗГ.

[ГЕНІЯЛЬНЫ] (3) *прым.* Надзелены геніем; таленавіты. *Яго спарадзіла мудрая палітыка партыі рабочага класа, стварыўшая новае, радаснае жыццё, яго спарадзіла геніяльнае прадбачанне правадыра ўсіх працоўных.. СТ. Я [Купала] вельмі і вельмі шчаслівы, што дажыў да тэй пары, калі здолеў убачыць сваімі вачыма вялікі Беламорска-Балтыйскі водны шлях, гэта нябачнае цуда, створанае рукамі большэвікоў чэкістаў на ініцыятыве геніяльнага правадыра пролетарыята.. ЦСБ.*

Адз. м. Р. *геніяльнага* (2): НКУС; ЦСБ. н. Н. *геніяльнае*: СТ.

ГЕНЭРАЛ *гл.* **ГЕНЕРАЛ**.

ГЕНЭРАЛЬСТВА *н.* *Наватв.* Стан і ўласцівасць генералаў.

[Немец]: *Заўсёды генэралы кажучь, што яны не генэралы, калі іхнае генэральства пачынае ім самім бокам вылазіць.* Т, 33.

Адз. Н. *генэральства*: Т, 33.

ГЕОГРАФ *м.* Спецыяліст у галіне геаграфіі. *Гэтак канчае сваё апісанне Меничыны расійскі географ С. Меч.* ХБ, 30.

Адз. Н. *географ*: ХБ, 30.

[ГЕОГРАФІЧЭСКІ] *прым.* *Тое, што геаграфічны.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Пры опросе белоруса выяснено необыкновенную особенность, а іменно: вопрэкі історычэскім, геаграфічэскім, этнографічэскім.. оцечэство своё белорусы почему-то называют Белоруссия.* Т, 26.

Адз. н. Д. *геаграфічэскім*: Т, 26.

ГЕРАІЗМ (2) *м.* Смеласць, адвага, самаадданасць. *Нас узнімае, нас натхняе гераізм, каторы мы наглядзем у любым куточку нашай Совецкай Беларусі, ўсяго Саюза. ВГР. Слава іх радуе сэрцы мільёнаў і заклікае да такога ж гераізму, да такой жа барацьбы са стыхіяй на карысць нашай непераможнай сонечнай радзімы, на карысць усяго чалавецтва.* СБ.

Адз. Н. *гераізм*: ВГР. Д. *гераізму*: СБ.

ГЕРАІЧНЫ (9) *прым.* **1.** Здольны на геройства. *Паўстаў народ мой беларускі гераічны, Дзяды, унукі, ўнучкі – усе паўсталі На вечавы кліч, кліч бадзёры і вялічны. ПН. І ў гэтыя ж дні – другая надзея сусветнага значэння: на радзіму вяртаецца гераічная чацвёрка папанінцаў.* МП.

2. Заснаваны на геройстве, звязаны з ім. *Гераічная барацьба лепшых сыноў рабочага класа падарвала ўстоі самаўладства,*

устой векавечнай цемры, няволі, ДЖ. .. клопаты натхняюць савецкіх людзей да такіх гераічных подзвігаў. СБ. // Багаты на подзвігі. Прыехаўшы ў Беларусь Савецкую я [Жупала] раскажу, наколькі ў мяне хопіць сілы, большэвіцкую праўду аб гэтым гераічным будаўніцтве.. ЦСБ.

Адз. м. Н. гераічны: ПНд. Т. гераічным: ВСП. ж. Н. гераічнае (2): ДЖ; МП. н. Р. гераічнага (2): АЛ; ЖН. М. гераічным: ЦСБ. Мн. Р. гераічных (2): ІХ; СБ.

ГЕРГЕТАЦЬ *незак.* Гаварыць на незразумелай мове. [Гануля]: *Гэта не госць, а нейкі важны дырэктар. Вучыць Мікітку па-нямецку гергетаць.* Т, 31.

Інф. *гергетаць:* Т, 31.

[ГЕРМАНА-ЯПОНСКІ] *прым.* Які мае адносіны да Германіі і Японіі. .. Савецкая Беларусь з поспехам ачышчаецца ад германа-японскіх і польскіх шпіёнаў і дыверсантаў. НКУС.

Мн. Р. *германа-японскіх:* НКУС.

[ГЕРМАНСКІ] *прым.* Нямецкі. [Мікіта]: *(да немца). Меджду протчым, гэр гэрманіш, можа, купіце германскія маркі?* Т, 42.

Мн. В. *германскія:* Т, 42

[ГЕРОІКА] *ж.* Гераічны змест. *Гісторыя Савецкай Беларусі багата свайй гераікай ітурма вышынь соцыялізма.. ШБСЯ.*

Адз. Т. *героікай:* ШБСЯ.

ГЕРОЙ (8) *м.* Той, хто зрабіў, робіць подзвіг. .. *Не стала Кірава ... Без часу смерць скасіла. Герой загінуў ад варожай здрадніцкай рукі... СК. Хай жа жыве, расце і ўзносіцца ўвысь радасная песня ў гонар і славу нашай арміі, у гонар і славу нашых герояў.. ЖН.*

ΔЛюдзі-героі *гл.* людзі.

Адз. Н. *герой:* СК. Т. *героям:* ЖН. Мн. Н. *героі* (2): НК; СБ. Р. *герояў* (2): ЖН; ПБН. Т. *героям:* ПЛП. М. *героях:* ПСС.

[ГЕРОЙСКІ] *прым.* перан. Урачысты, гучны. *Іграйце гучна музыку герайскаю, музыкі, Каб слухаў і дрыжэў ад музыкі ўвесь свет!* СК.

Адз. ж. В. *герайскаю:* СК.

[ГІБЕЛЬ] (5) *ж.* Руск. 1. *Тое, што пагібель. Мінае сталецьце, другое ідзе – Ня песняй, а путамі звоне, Веквечную гібель народу вядзе Народ – жэ ўсё стогне і стогне.* ПН. *Грамавік на грудзёх яго гібелі піша, Ч.*

2. Мноства. [Гарошка]: *Нагналі гібель казакоў, сам нават спраўнік з Менску прыехаў.* (3): Т, 43.

Адз. В. *гібель* (3): КП; ПН; Т, 43. Т. *гібеляй:* Ж. Мн. В. *гібелі:* Ч.

[ГІБЕЛЬНАСЦЬ] *ж.* *Тое, што пагібель. Цяпер я [Жупала] бачу ўсю шкоднасць і гібельнасць таго шляху, па якім памыкаліся*

беларускія нацыянал-дэмакраты павярнуць ход гісторыі. АЛ.

Адз. В. *гібельнасць*: АЛ.

[ГІБЕЦЬ] і *разм. ГІБЕЦІ* (5) *незак.* Мучыцца, пакутаваць. Сялянскія гоні адзеты ў кайданы, У вузкія межы ўвагнаны палі. Гаруе там брат наш, гібее пад панам. – ПБН. Адплацілі роднай матцы Княжаняты-дзеці: Відмай кінулі бадзяца, Сіратой гібеці. Дз.

Інф. *гібеці*: Дз. Абв. цяп. адз. 3 ас. *гібее*: ПБН. Пр. адз. м. *гібеў*: Бц. Мн. *гібелі* (2): КП; ПН.

[ГІБНУЦЬ] (2) *незак.* Руск. *Тое, што гінуць. Раскіданыя гібнуць па ўсім свеце. Вы Месіі чакаеце яшчэ, жыды, Тэй месіі ждоўць Беларусі дзеці.* Ж. *Гібне памрока душыўша ад векаў.* Г.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гібне*: Г. Мн. 3 ас. *гібнуць*: Ж.

[ГІГАНТ] м.: **ДГігант-завод**: .. *выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на былых пустырах светлыя гіганты-заводы.* ШБСЯ.

Мн. Н. *гіганты*: ШБСЯ.

[ГІГАНЦКІ] прым. Надзвычайны, выключны па сіле, важнасці. *Гіганцкімі крокамі ідзе культурнае і эканамічнае будаўніцтва Беларусі.* АЛ.

Мн. Т. *гіганцкімі*: АЛ.

[ГІКНУЦЬ] зак. Адазвацца адрывістым гікам. *Я падняў яблык. Тут пан як наскочыў, Крыкнуў ды гікнуў, і выстрал раздаўся.* Ун.

Абв. пр. адз. м. *гікнуў*: Ун.

ГІМН (21) м. 1. Урачыстая песня-сімвал дзяржаўнага адзінства. .. я [Купала] хачу тут звярнуць увагу на справу беларускага нацыянальнага гімна. СБНГ. *Бо, па праўдзе кажучы, з беларускім нацыянальным гімнам выходзіць нейкая неразбярыха.* Там жа.

2. Хвалебная песня. *Заместа праклёнаў і песень тужлівых, Што поўнілі сэрца, як горкі палын, Гучыць песня працы калгасніц ішчаслівых Як гімн перамогі савецкіх жанчын.* ПБН. *Птушкі вам гралі з нашай дубровы Гімны вясноу.* Чж.

Справа беларускага нацыянальнага гімна.

ДГімн-песня: *Але рухнула дзяржава, забыў народ і свой гімн-песню.* СБНГ. **Песня-гімн** гл. песня.

Адз. Н. *гімн* (3): ПБН; СБНГ (2). Р. *гімна* (4): СБНГ (4). В. *гімн* (3): СБНГ (3). Т. *гімнам* (6): СБНГ (6). М. *гімне*: Дз. Мн. Р. *гімнам* (2): СБНГ (2). В. *гімны* (2): ЖН; Чж. Т. *гімнамі*: СБНГ.

[ГІМНАЗІЯ] ж. *Гіст. Агульнаадукацыйная вучэбная ўстанова. Прымерам этага можа служыць закрыццё Буцлаўскай гімназіі і інш.* СНБ.

Адз. Р. *гімназіі*: СНБ.

ГІНУЦЬ (2) *незак.* Прападаць, знікаць. *І гінем марна пад чужой апекай, Адбіўшыся ад родных вехаў, меж. Бч. Каб таму*

крукамі Пакрыўляла ногі.. Хто крыўляў нам праўду, Застаўляў
ў прыгоне Бежанцамі гінуць На бацькоўскіх гонях. К. Параўн.
гібнуць.

Інф. гінуць: К. Абв. цяп. мн. 3 ас. гінем: Бч.

[ГІСТАРЫЧНЫ] (10) *прым. 1.* Які мае адносіны да гісторыі.

*Палажэнне гістарычнае і геаграфічнае Беларусі было і ёсць
пакуль што найцяжэйшае ад усіх іншых падобных да яе.. БСУ.
Мы аглядалі выдатныя гістарычныя мясціны, замкі.. ПЧ.*

2. Знамянальны; важны для гісторыі. *Гістарычная Пастанова
ЦК Усе КП(б) аб рэарганізацыі літаратурна-мастацкіх арганіза-
цый мае не толькі ўсесаюзнае, але сусветнае значэнне. ДНСП.*

Адз. ж. Н. *гістарычная:* ДНСП. В. *гістарычную* (2): АЛ;
УПУВ. н. Н. *гістарычнае:* БСУ. Р. *гістарычнага:* НДН. В. *гістарыч-
нае* (2): АЛ; ШБСЯ. Мн. В. *гістарычныя:* ПЧ. Д. *гістарычным* (2):
СБНГ; Т, 26.

[ГІСТОРЫК] (2) *м.* Спецыяліст у галіне гісторыі. .. *гісторыя
Совецкай Беларусі чакае сваёй песні, свайго мастака, свайго
гісторыка.. ШБСЯ. Гэны перыяд нашых дамаганняў і змаганняў..
астаўляе разабраць як следна нашым цяперашнім і будучым
гісторыкам. СНБ.*

Адз. В. *гісторыка:* ШБСЯ. Мн. Д. *гісторыкам:* СНБ.

ГІСТОРЫЯ (23) *ж. 1.* Рэчаіснасць у працэсе развіцця.
*Беларуская дзяржаўнасць таксама мае сваю гісторыю – маю
тут на ўвазе Вялікае Літоўска-Беларускае княжства. Нз. Гісто-
рыя Совецкай Беларусі багата сваёй героікай і штурма вышынь
соцыялізма.. ШБСЯ.*

2. Факты і падзеі з мінулага грамадства. *Перуновым голасам
будзем гаварыць з суседзямі сваімі, бліскавічнымі літарамі
будзем упісваць сваю гісторыю ў векавечную кнігу гісторыі
народаў. ПЛП.*

3. Навука, якая разглядае паслядоўнае развіццё літаратуры.
*Добры ўклад у беларускую школьную літаратуру зрабіла і кніга
праф. Янчука "Нарысы па гісторыі беларускае літаратуры". ВСП.*

4. Здарэнне, выпадак. [Гануля]: *Адно – ідзі асцярожна, каб
цябе [Мікіта] ў палон не сханілі або сам у якую нячыстую гісто-
рыю не ўпутаўся. Т, 56.*

Адз. Н. *гісторыя* (6): БСУ; ВНЗ; НДН; УПУВ; ШБСЯ (2). Р.
гісторыі (6): АЛ; БСУ (2); Нз; ПЛП; УПУВ. Д. *гісторыі:* 3. В.
гісторыю (6): Нз (2); ПЛП; Т, 46, 56; Тж. Т. *гісторыяй:* АЛ. М.
гісторыі (3): АЛ; ВСП (2).

[ГІТЛЕРАЎСКІ] *прым.* Які мае адносіны да гітлерызму.
*І гітлераўскім бандам, фашыстоўскім крывапійцам Нядоўга
катаваць народ ні ў чым не віны. ПНд.*

Мн. Д. *гітлераўскім*: ПНД.

[ГІШПАНСКІ] (2) *прым. Польшк. Іспанскі. Забабон стварыў для гішпанскай інквізіцыі крыважаднага ката Тарквонаду. З. .. роўняы сосны стаяць бы колённы гішпанскага храма. ХБ, 29.*

Адз. м. Р. *гішпанскага*: ХБ, 29. ж. Р. *гішпанскай*: З.

[ГЛАДЗЕЙШЫ] *прым. Выш. ст. да гладкі. На быдлярчы мяняў воблік свой чалавечы, Каб напяці гладзейшую скуру. Ч.*

Адз. ж. В. *гладзейшую*: Ч.

ГЛАДЗІЦЬ (2) *незак.: ♠Па галоўцы (шэрсці) гладзіць – хваліць каго-н.; патураць каму-н. [Янка]: Што, кусаецца? Вы, пэўна б, хацелі і з печкі зваліцца і патыліцы не адбіць? Рэволюцыя мае паны, не цётка – па галоўцы гэтых сваіх прыяцеляў не гладзіць. Т, 37. Аб “Думе” можаеш думаць колькі ўлезе, але гаварыць голасна асцерагайся: гэта не ўсіх па шэрсці гладзіць, авечку стрыгуць, а цякун (баран) дрыжыць. СП.*

Інф. *гладзіць*: СП. Абв. цяп. адз. 3 ас. *гладзіць*: Т, 37.

ГЛАДЗЬ (2) *ж. Роўная паверхня чаго-н. Светларусая гладзь расхвалёваных ніў Уліла мне ў душу адчуванняў разліў. АР.*

Адз. Н. *гладзь*: АР. В. *гладзь*: АР.

ГЛАДКА *прысл. Лёгка, добра. Паціху ... не бойся – пойдзе ўсё гладка, – Крыў божжа, якога прымусу. Р.*

[ГЛЕБА] (3) *ж. 1. Верхні пласт зямлі. Але абрабляюць глебу сцягне старанна.. ПЧ. І чый трактар першы сцеле Скібы на калгаснай глебе? СА, 180.*

2. перан. *Апора, аснова. Усе сілы – сацыялістычнаму будаўніцтву на зацвітаючай новымі агняцветнымі краскам індустрыяльна-калгаснай глебе Савецкай Сацыялістычнай Беларусі! АЛ.*

Адз. В. *глебу*: ПЧ. М. *глебе* (2): АЛ; СА, 180.

ГЛЕДЗЯЧЫ (4) *дзеенпрысл. да глядзець у 1 знач. [Гануля]: (гледзячы ў вакно). Нікога не відаць, толькі мамзэль Наста панеслася, як вецер. Т, 59(2). Ведаў [народ] толькі, што найлепей гаварыць з небам, гледзячы ў неба, не зачыняючыся ў нікія словы будоўлі. Кз. ДК.*

[ГЛУБОКІ] *прым. Тое, што глыбокі ў 2 знач. [Мікіта]: (Становіцца ў позу і напявае). Гусар на саблю опіраець, В глыбокай горэсці стоял... Т, 32.*

Адз. ж. М. *глыбокай*: Т, 32.

[ГЛУМ] *м. Глумленне. І запытаецца зямліца Твайёй душы і тваіх дум: Чаго ты блукаеш начніцай? Чаму свой край аддаў на глум? БрБ.*

Адз. В. *глум*: БрБ.

ГЛУПСТВА (2) *н. Недарэчнасць, бяссэнсіца. [Гануля]: А што цяперашнім часам рэгістратар? Адно глупства! Т, 57. [Наста]:*

І глупства робяць гэтыя вашы думы. Там жа, 42.

Адз. Н. глупства: Т, 57. В. глупства: Т, 42.

ГЛУХА прысл. Ціха, бяшумна. *Вербы і вольхі калышуцца глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць.* Н.

ГЛУХІ (10) прым. 1. перан. Неспагадлівы, нячулы, раўнадушны. *“.. Доўга яшчэ будзеш глухім ты, саколе? .. Камень і вольха перш поймуць мяне!”* Н. *Не асталася глухой і нямой на гэта і наша Бацькаўшчына – Беларусь.* СНБ.

2. Прыглушаны, невыразны. *Патайна хмары гаманілі, Лучыўся з песняй шум глухі.* УрП.

3. Далёкі ад жыццёва важных цэнтраў. *Чытаў я [Купала] без разбору ўсё, што трапляла над рукі ў глухой правінцыі...* ПС.

4. перан. Такі, калі замірае жыццё; глыбокі, позні. *Ціха і плаўна ўдалё коцяцца воды Вольнага Нёмана ў цёмную даль, Толькі ў часе глухой непагоды з берагу Нёман не выйдзе амаль.* Н. *Шапаціць тое лісце заснуўшым палянам. – Чуе ночка глухая, нямая.* Ч.

Адз. м. Н. глухі: УрП. Т. глухім: Н. ж. Н. глухая: Ч. Р. глухой (3): Н (2); Т, 48. В. глухую: ВБЛ. Т. глухой: СНБ. М. глухой: ПС. Мн. В. глухія: Ч.

ГЛЫБЕЙ прысл. Пар. ст. да глыбока. *Глыбей, далей у прасторы Па ўраджай з сяўбы багаты, Камсамольцы-вярнігоры..* СА, 180.

ГЛЫБОКА прысл. да глыбокі ў 3 знач. У самую гушчу чэхаславацкага народа пранікла і глыбока ўмацавалася вера і надзея на Савецкі Саюз. ПЧ.

[ГЛЫБОКІ] (4) прым. 1. З вялікай глыбінёй. *Дубовай кованай лапатай Глыбокі выкапалі дол, Злажылі брата ці не брата Сыны крывіцкіх ціхіх сёл.* УрП.

2. Моцны, вялікі (пра стан). *Апускаецца [Мікіта] з уздохам на лаўку, кладзе на паруччы рукі, звешвае на іх галаву і ўпадае ў глыбокую напаўсонную задуму.* Т, 43.

3. Шчыры, сардэчны. *Адсюль такая прыязнь, любоў, глыбокая сімпатыя да нас – людзей Савецкае краіны.* ПЧ.

Адз. м. В. глыбокі: УрП. ж. Н. глыбокае: ПЧ. В. глыбокую (2): Т, 42, 43.

ГЛЫТОК (3) м. Глытальны рух. – *Глыток вады. – Нельга, запёрта будка. – Глыток вады. – Нам на сям’ю ядро, Ды во чарга ад раныцы ўжо тутка...* ВБЛ.

Адз. Н. глыток (3): ВБЛ (3).

[ГЛЯДЗЕЦА] незак. Накіроўваць позірк. *Ідзі на ўзгор, на камень сядзь, Што пашчапаў пярун на часці; Глядзіся ў зоры, што мігцяць На небе ў радасці і шчасці.* БрБ.

Заг. адз. 2 ас. глядзіся: БрБ.

ГЛЯДЗЕЦЬ (33) *незак.* 1. Накіроўваць позірк; аглядаць, азіраць, разглядаць. *Стаў, глядзіць жаўнер, Сумняваецца. Гэй, гэі, гэі, сумняваецца. Па якой пайсці Надумляецца.* ББ. *Там не чуто песень вясёлых, адно толькі смутныя вочы ў людзей глядзяць у наш бок – на Усход, чакаючы вызвалення.* ЖН. // перан. Успрымаць. *Дык не трэба пушчаць рук і глядзець зусім безнадзейна на сваю і сваёй Бацькаўшчыны будучыню.* ВС. // перан. Мець свой погляд, адносіцца. *Двор глядзіць на селяніна як на “люд рускі”, як на была, над каторым можна толькі стаяць з бізунком аканомскім.. Нз. І адны, і другія глядзелі скоса на Беларусь, глядзелі то як на “крэсы”, то як на “окраіну”, і больш нічога. Там жа. // перан. Браць пад увагу, лічыцца. На ўсіх установах, на кожным чалавеку з асобна вайна адклікнулася ў той ці іншай форме. А жыццё не глядзіць: яно мусіць ісці сваім чарадом..* ВС.

2. перан. Хутка праглядаць, чытаючы. *Прыходжу я, як гэта ўжо было выдрукавана, а рэдактар падсоўвае мне сто і адну свежых газет. Паглядзеў я, і мяне аж у холад кінула. – У тых, – кажу, – што я глядзеў, было іначай.* Ан.

3. Быць скіраваным у які-н. бок. *Негаданай доляй, воляй У яго аконца Глядзець будзе век ад веку Сталінскае сонца.* ЗЯЗ. *Мы ідем наперад Пераможна, ў сонцы... Глядзіць яно ярка ў нашыя аконцы.* МПв.

4. У знач. пабочн. Разм. Між тым, тым часам. *Паўстала радзіма. Замок Няволі зламала навек, надзела з пралесак вянок І слёзы сагнала з навек. Глядзіш – для яе, маладой Ткуць кросны атласы, шаўкі... ТП.*

Інф. *глядзець* (2): ВС; ЖН. Абв. цяп. адз. 2 ас. *глядзіш*: ТП. 3 ас. *глядзіць* (7): ББ; ВС; Кц; МПв; Нз (2); Ч. Мн. 3 ас. *глядзяць* (4): ЖН; ЗК; ТП; УрП. Пр. адз. м. *глядзеў* (4): Ан (2); Нз; ПН. Мн. *глядзелі* (5): БС; Нз (2); ПБН; Т, 46. Буд. адз. 3 ас. *глядзець будзе*: ЗЯЗ. Мн. 1 ас. *будзем глядзець*: РКр. Заг. адз. 2 ас. *глядзі* (3): ВБ; УрП (2). Мн. 2 ас. *глядзеце* (5): Т, 48(2), 58, 59, 61.

ГЛЯНУЎШЫ *дзеерысл.* да глянучь. [Мікіта]: (*глянуўшы на сябе*). *Мадам-сінёра, вы згадалі.* Т, 24.

ГЛЯНУЦЬ (9) *зак.* 1. *Зак. да глядзець у 1 знач. А глянеш на поле, на лес, на даліны, Паслухаеш гоман і шум гарадоў.* ПБН. *Глянь смела, глянь вольна, шчасліў, нешчаслівы. І далей к жыццю з паніжэння і сна! В.*

2. Праглянуць, паказаць. *Глыток вады, а за яго вазьмеце Вось гэты шаль – цяпер ўжо ўсё адно... І чэрпае, пакуль не глянэ дно, І ўсё не можа смагі адалеці.* ВБЛ.

Інф. *глянуць* (3): БЧ; Г; Х. Абв. цяп. адз. 2 ас. *глянеш*: ПБН. 3 ас. *гляне* (2): ВБЛ; ТС. Заг. адз. 2 ас. *глянь* (3): В (2); СА. Мн.

2 ас. *гляньце*: Т, 58.

ГМ *выкл.* Выражае недавер'е, сумненне, іронію. [Мікіта]: *Гм! Цікава! А чаму той [немец], што маніўся мяне ў палон, меджду протчым, узяць, як рэпу сёк па-нашаму?* Т, 42.

ГМІН (2) *м. Польшк.* Просты народ, натоўп. *На мой кліч на сход Гмін народу йшло.. ВБ. Так хваляваўся гмін народны, Пад высай той, дзе я стаяў..* УрП.

Адз. Н. *гмін* (2): ВБ; УрП.

ГНАЦЬ і *разм.* **ГНАЦІ** (18) *незак. 1.* Прымушаць рухацца ў пэўным парадку. *Ходзяць, гоняць сухавеі Праўданыку святую..* Дз. // Прымусова пасылаць, адпраўляць. *Гоняць, гналі, дзе гнаці магли, Як шалёных ганяюць сабак;* Ч. *Забіралі ў падняволеных народаў іх дабро, забіралі іх сыноў і гналі на крываваы бой за эгаістычныя вялікадзяржаўныя мэты.* НДН. // Праганяць, выганяць. *Ды узяўся [сын] шчыра, міла Сеяць ічасце, гнаць бяду, Стаў адважна словам, сілай За свой край і грамаду.* М. // Накіроўваць рух чаго-н. *Сумна мне, сумна, што ўсё тут іначай Некалі бераг мой бачыў і знаў, Іншы меў выгляд – не гэткі жабрачы, іншы я плыт на плячох сваіх гнаў.* Н.

2. Рабіць, утвараць. *Гнаў [трэці брат] крыніцы, піў з іх і ў іх затаніўся... Ч.*

♦**Гнаць без часу ў магілы** – мукамі даводзіць да смерці. *Цягалася Крыўда па свеце, Ад хаты да хаты блудзіла; Тым строіла вечныя сеці, Тых гнала без часу ў магілы.* Кр.

Інф. *гнаць* (3): М; УрП (2); *гнаці*: ЧС. Абв. цяп. адз. 1 ас. *гانی*: БН. 3 ас. *гоніць* (2): Т, 54(2). Мн. 3 ас. *гоняць* (4): Дз; СП; ТП; ЧС. Пр. адз. м. *гнаў* (2): Н; Ч. ж. *гнала*: Кр. Мн. *гналі* (4): НДН; ПСС; Т, 54; ЧС.

[ГНЕСЦІ] (3) *незак.* Прыгнятаць, мучыць. *А падняволле без прасветы, А рабства Беларусь гняло.* ГП. *Нявольнікі вы сёння з намі разам на Беларускай змучанай зямлі, Дзе чорны здзек пасвечаным абразам Гняце вас разам, як звяр'ё, ў крутой пятлі.* Ж.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *гняце*: Ж. Мн. 3 ас. *гнятуць*: ЗК. Пр. адз. н. *гняло*: ГП.

ГНЕЎ (3) *м.* Абурэнне, раздражненне, злосць. *Гнеў пралетарскі мог і зможа сцерці З зямлі ўсіх падкалодных яшчарыц, гадзюк..* СК. *У гэту нашу гадаўшчыну Звініць ланцуг, я і звінеў, І там, і тутка без упыну Шалее катні здзек і гнеў.* ГП.

Адз. Н. *гнеў* (2): ГП; СК. Р. *гневу*: МП.

[ГНЁТ] (3) *м. Руск.* *Тое, што прыгнёт. .. усё маё [Купалы] юнацтва прайшло на чужой зямлі ў безупынай залежнасці і пад гнётам польскага панства.* А, 328. *.. горка [вёска] пакутавала пад сацыяльным і нацыянальным гнётам крывавага царызму.* АЛ.

Адз. Р. *гнѣту*: БСУ. Т. *гнѣтам* (2): А, 328; АЛ.

ГНІДА (2) ж. У параўн. О, абываталь, белая за каўняром ты гніда! Як страшыны аб табе сказ-абурэнне: *Жыццё за камі-зэльку аддаеш ты без агіды*. ВБЛ. *Шастоў, Ліўшыц, Радэк, Пятакоў, Муралаў, – Расаптаць, як гнідаў, Вас, звяр’ё, замала!* МПв.

Адз. Н. *гніда*: ВБЛ. Мн. В. *гнідаў*: МПв.

[ГНІЛЫ] прым. Застаялы, затхлы. *На месцы некалі гнілых дрыгвяных балот вырастаюць фабрыкі, заводы, электрастанцыі*. АЛ.

Мн. Р. *гнілых*: АЛ.

[ГНУЦЦА] (4) *незак*. Згінаць шыю, спіну. *І кідае [хтось], як з ласкі, нам агрызкі, А мы к зямлі з надзякай гнѣмся ўпол*, Бч. // *перан*. Паддавацца чыёй-н. сіле, націску. *Ад рукі сына першага вісельні гнуцца, Ў зямлю йдуць маладыя галовы*. Ч.

◊**Гнуцца крукам** і пракліналі свой лёс пракляты. ССА.

Абв. цяп. мн. І ас. *гнѣмся*: Бч. 3 ас. *гнуцца*: Ч. Пр. адз. м. *гнуўся*: ШБСЯ. Мн. *гнуліся*: ССА.

[ГНУЦЬ] *незак*: ◊**Гнуць у ёрмы шыі** – многа і цяжка працаваць. *Ў свет збрылі чужы дзівіцца, Гнуць у ёрмы шыі... І ўтанілі ў чужаніцы Душы маладыя*. Дз.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *гнуць*: Дз.

ГНУЧЫ *дзеепрысл. да гнуць*. *Баіць, гнучы шыі, Паднявольны люд: Мы ў сваім чужыя, – Край забраны тут!* МД.

[ГНЯЗДО] (4) н. Жыллё птушак. – Я [груган] дзяцям нясу ў гняздо Сэрца або вока. Пц. // *перан*. Месца жыхарства. [Янка]: *З гэтага бачым, што яны за нешта змагаліся, калі пад сценамі роднага гнязда коці свае пасеялі...* Т, 35. // *перан*. Прытулак, тайнае прыстанішча. *Жалезнай рукой вы грамілі і гromіце змяніныя гнёзды траціцкай, бухарынскай і нацыянал-фашысцкай контррэвалюцыі, выкурваючы ворагаў з усіх гнёзд*. НКУС.

Адз. Р. *гняздо*: Т, 35. В. *гняздо*: Пц. Мн. Р. *гнёзд*: НКУС. В. *гнёзды*: НКУС.

[ГОВОР] м. Руск. Дыялект; гаворка. [Усходні вучоны]: *.. мой собеседник із племені белоруссов аб’ясніл на местном обичэруском гаворэ..* Т, 39.

Адз. М. *гаворэ*: Т, 39.

ГОД (119) м. 1. Прамежак часу з 1 студзеня па 31 снежня. *Дні за днямі, гады за гадамі йдуць важна.. Ч. Ды мінулі гады Бедаў і катаванняў, Прыйшла радасць, воля Ў хату Сулеймана*. ПСС.

2. Адрэзак часу ў 12 месяцаў, які адлічваецца з любога дня. *Мінулы 1922 год быў самым ўраджайным годам у справе росквіту беларускага друкаванага слова*. ВСП. *Каб лягчэй было*

абхапіць і разабрацца ў тым, што зроблена за такі кароткі працяг часу, якім з'яўляецца адзін год, мы спачатку памяшчамем.. Там жа.

3. *толькі мн.* Адрэзак часу ў некалькі гадоў. У апошнія гады палітычныя перамены ў Еўропе.. праходзяць перад нашымі вачыма. СНБ. *Аб сваім пройдзеным творчым шляху за гэтыя трыццаць год я [Купала] не буду гаварыць.* ДЖ.

4. *толькі мн.* Таварышы! Я [Купала] пачаў пісаць у гады, калі царат вешаў на слупах рэвалюцыйных рабочых, калі сялянства бунтавала на вёсках і царскія сатрапы секлі яго бізунамі. ЖН. *Вось я, пастаўлены над вамі Вышэйшай моцай небных сіл, Старэйшы думкай і гадамі..* УрП.

Выдавецкая справа ў Савецкай Беларусі за 1922 год. Новы год. Справа незалежнасці Беларусі за мінулы год.

•**Год Новы** – дзень 1 студзеня. *На Беларусь ідзе, Год Новы, На змену ідзеш Старому Году..* НГд.

03 году ў год, 3 году да году – пастаянна, на працягу некалькіх гадоў. *3 году у год мы жылі, як жывёла, 3 году да году чакалі святла..* Г. **3 маладых год** – у маладосці. *3 маладых год ён [бацька] працаваў на арандаванай зямлі (на запашках).* А.

Адз. Н. *год* (10): ВСП (2); ДЖ (2); НГд (2); ПСД; СНБ (3); Р. *года* (8): А; БСУ; ВСП; МІ (3); УПУВ; ШБСЯ; *году* (4): Г (3); НК. Д. *году*: НГд. В. *год* (22): ВБЛ (2); ВН; ВСП (7); Г; ГП; ЗК; Кц (2); НДН; НКУС; СНБ (4); Т, 21. Т. *годам* (3): ВСП; НК; ТЗУ. М. *годзе* (8): А; ВСП (3); ДЖ; ПЧ; Т, 44; УПУВ. Мн. Н. *годы* (4): ПСС; СЗГ; Тж; Ф; *гады* (7): А; АЛ; БС; ГНД; ДЖ; Ч (2). Р. *год* (20): А; АЛ (3); ГНД (2); ДД; ДЖ (3); ДК (3); Кз; ПЛП (4); УПУВ (2); *гадоў* (2): А; МІ. В. *гады* (15): А (3); АЛ; ВН; ГП; ДЖ (2); ЖН (2); З; НКУС (2); СБ; СНБ; Т, 55; *годы* (9): Дз; МІ; НК; ПВ; СЗГ; СНБ; ТП; УПУВ (2). Т. *гадамі* (5): БСУ; Дз; УрП; Ч (2).

ГОДЗЕ (8) *прысл.* Хопіць, досыць, даволі. *Годзе брахні ўжо, падкупленых зводаў! Годзе таптання праўд вечных, святых! Сцежку свабоднаму духу народа, Сцежку да сонца і зор залатых!* Г (2), Г (3); ПД; Т, 41, 49.

[ГОДЗІК] м. *Ласк.* да год у 1 знач. [Гануля]: *(накінуўшы мьціцё). О, даўненька! Бадай, годзікі [не бачыліся] са два ўжо будзе.* Т, 44.

Мн. В. *годзікі*: Т, 44.

[ГОДНАСЦЬ] (3) *ж.* Званне. *І за мае ранейшыя заслугі перад беларускім працоўным людам надалі мне высокую годнасць народнага паэта. АЛ. Дзякуй за годнасць паэта народнага, Дзякуй за Леніна ордэн мне радасны..* ДПЛС.

Адз. В. *годнасць* (3): АЛ; ДЖ; ДПЛС.

[ГОДНЫ] прым. *Тое, што дастойны ў 1 знач. Вялікае давер'е, аказанае партыяй да савецкіх пісьменнікаў, якія стаялі па-за пралетарскімі пісьменніцкімі арганізацыямі, само сабой абавязвае іх апраўдаць гэта давер'е і тварыць рэчы, годныя нашае вялікае эпохі.* ДНСП.

Мн. В. годныя: ДНСП.

ГОЛАД (5) м. Недахоп ежы. *Але як бы казна ні была багата, то пры надзвычайных здарэннях, як, напрыклад, вайна, голад, патрабуюцца і надзвычайныя расходы.* ВС. *Вашы палоскі гольым папарам Голад дарылі вам безгранічны.* ССА.

Адз. Н. голад (4): ВН; ВС; ЖН (2). В. голад: ССА.

ГОЛАС (31) м. 1. Гукі, якія ўзнікаюць пры размове, крыку або спевах. [Спічыня]: *Спачатку кажэце ціхім-ціхім голасам, пасля штораз – мацней, а пад канец бухэце грамабойным голасам і, разумеюцца, на чым свет, патрасаеце кулакамі.* Т, 40. *Песні яго ў людзі Выйшлі гулка, дзіўна, – Ўдаўся ў ашуга Голас салаўіны.* ПСС.

2. Гучанне інструмента. [Гануля]: *Дык на балалайцы, сыноч, сыграй: голас у ёй ціхі.* Т, 29.

3. Меркаванне, думка, выказванне, заклік. *Шчыры голас і праца ідэёвая людзей.. палажылі свае векапомныя падваліны дзеля адраджэння свайго народа, дзеля адбудавання незалежнасці свайёй Беларускай дзяржавы.* СНБ. // перан. *І сёння там ходзіць галеча ў лахмоціці Пад звон набажэнства, пад голас маны.* ПБН.

•**Адаць голас, голас падаці (падаць, падаваць)** – прагала-саваць, галасаваць. *І кожнаму хочацца Яўна і скрыта Адаць свой за Сталіна голас.* ВВ. *То ж на выбары іду я, Голас свой падаці.* Вб. *Я падам свой голас за вялікага з вялікіх..* ГВУ. *Я падаваў свой голас супраць тыраніі, царызму праз песні.* Там жа.

◊**Падаць голас** гл. падаць. **У вадзін голас** – аднадушна, аднолькава. *І расейскія нацыяналісты, і ўся чорная сотня прызналі ў вадзін голас..* ВР.

Адз. Н. голас (8): ВН; Дз; МД; ПСП; ПСС; СНБ; Т, 29; УрП. Р. голасу: АБ. Д. голасу (2): БрБ; Т, 28. В. голас (14): Вб (3); ВВ; ВР (3); ГВУ (3); ДЖ; Кц; Н; ПБН. Т. голасам (3): ПЛП; Т, 40(2); УПУВ. Мн. Р. галасоў: УрП. Т. галасамі: Вб.

ГОЛАСНА (5) прысл. Гучна, моцна. *Людзі на вуліцах баяліся голасна гаварыць.* СНБ. *Аб “Думе” можаш думаць колькі ўлезе, але гаварыць голасна асцерагайся..* СП. ВР; ОШМ; Т, 26.

[ГОЛЕНЬ] прым. Брыты. *Заходні вучоны – носіць польскі строй – кунтуш і “конфэдэратку”, барада голеная, вусы звесістыя.* Т, 19.

Адз. ж. Н. голеная: Т, 19.

ГОЛЫ (4) *прым.* 1. Разм. Бедны. *Вашы палоскі голым папарам Голад дарылі вам безгранічны. ССА.*

2. Непрыкрыты. *Пры боку меч матаўся голы, На світцы – нейкі страшны знак. УрП.*

Адз. м. Н. голы (3): ОШМ (2); УрП. Т. голым: ССА.

ГОМАН (7) м. Гам, крык. *Звярнулі вочы ўсе ў іх бок, Прымоўклі гоманы дружыны; Усіх званых зблізку і здалёк Саколім вокам князь акінуў. Кц. // перан. Шум, прыродныя гукі. Я не знаю месяца Больш за май шчаслівага, Калі пушчы цешацца З гоману шчаслівага.. ПЛ.*

Адз. Н. гоман (3): ПСС; УрП (2). Р. гоману (2): ПЛ; ХБ, 30. В. гоман: ПБН. Мн. Н. гоманы: Кц.

ГОНАР (18) м. Павага, слава. *Хор запяў нейкую песню.. але мелодыя была незнаёмая, і ніхто не ўстаў, абражаючы гэтым, як бы здавалася, гонар беларускай нацыі. СБНГ. .. шпіёны і здраднікі гандлявалі нашай крывёю і нашым нацыянальным гонарам. ВНЗ.*

♦**Мець гонар** гл. мець. **У гонар** – у знак павагі, ушанавання каго-н. *У Прасцэпае нас ля будынка ратушы сустрэў тысячны натоўп рабочых воклічамі ў гонар СССР.. ПЧ.*

Адз. Р. гонару (3): Бч; ЗС; Т, 49. В. гонар (11): ЖН (2); ПЧ; СБНГ; Т, 23, 24, 27, 32, 41, 50; Чж. Т. гонарам (4): БСУ; ВНЗ; Т, 36, 48.

ГОНІ (7) *толькі мн.* Палеткі, вялікая ніва. *На небе – Шлях Млечны, на небе – вясёлкі, На гонях красуе пшаніца і жыта... ТП. Сялянскія гоні адзеты ў кайданы. ПБН.*

Н. гоні: ПБН. Р. гоняў (2): АБ; БСУ. В. гоні: ГП. М. гонях (3): В; К; ТП.

ГОРА (16) н. 1. Бяда, няшчасце; смутак, душэўны боль. *Ой, сяброўка з вечарынкi, Нам з табою не дружыць, – Радасць, гора мы дзялілі, А любоў не падзяліць. ВБЛ. Выгнаў на старасці з хаты, сатрапа, Выгнаў бадзяца галоднаму ў горы.. БВц.*

2. Нягода, нястача. *Пахавалі гора, Гора ды няволю, Як пайшлі з табою Па шырокім полю. ПТ.*

3. безас. У знач. вык. Цяжка, бяда каму-н. *Гора таму пакаленню, Як чацвёртае з другою На людзей спадзе, як змора, Прынясе бяду з сабою. Ш₇.*

♦**Горкае гора** – вялікае, несучешнае гора. *Так я гібеў, а знікуль яснай весці, Горкае гора і ў будні, і ў свята. Бц.*

Адз. Н. гора (3): Бц; ЖН; Ш₇. Р. гора: ПСС. Д. гору: ДПЛС. В. гора (7): ВБЛ; ПТ (5); ССА. Т. горам: Дз. М. горы (3): Бц; Дз; КЧ.

ГОРАД (15) м. Буйны населены пункт. *Растуць і буйнеюць у сіле, у цвечце – Калгасы, соўгасы і гарады. ПБН. Мы аглядалі выдатныя гістарычныя мясціны, замкі, будынкi ў Празе і іншых гарадах. ПЧ.*

•“Абутковы горад” – фабрыка. .. сістэму [прамысловасці] лепш за ўсё характарызуе “абутковы горад” Баці ў Зліне. ПЧ.

Адз. Н. *горад* (4): ВВ; ПЧ; ТП; Ш. Р. *гораду* (4): Т, 21, 34, 52, 55. В. *горад*: Т, 20. М. *горадзе* (2): ПЧ (2). Мн. Н. *гарады*: ПБН. Р. *гарадоў*: ПБН. М. *гарадах*: ПЧ; *гарадох*: МІ.

ГОРАЙ (3) прысл. Разм. *Тое, што горш. Летась нягодна, сёлета горай Проста жылося, проста жывецца..* Пп. *Свой палетак любіць стане горай чужога.* Ч. БС.

ГОРАЧА (4) прысл. 1. Прысл. да гарачы ў 1 знач. *У хаце было сорак градусаў холаду, але як я пачаў чытаць гэныя газеты, то мне гарача зрабілася, як у пекле.* Ан. Т, 30.

2. Прысл. да гарачы ў 2 знач. *Увесь склад трупы тэатра.. гарача вітаў савецкіх пісьменнікаў і журналістаў.* ПЧ. ЖН.

ГОРДА прысл. да горды. *Трэба горда цягнуць лямку жыцця, як цягнулі яе і да вайны..* ВС.

[ГОРДАСЦЬ] (4) ж. 1. Пачуццё годнасці, павагі. *Мы сёння з гордасцю назіраем і адчуваем вялікія дасягненні ў галіне культуры.* ШБСЯ.

2. Гонар, слава; тое, чым ганарацца. *Нам даюць наш сцяг, і гэты сцяг мы павінны з трыумфам вынесці на жыватворнае святло будучыні, вынесці з гордасцю, з гонарам і славай, – сцяг не абы-які, а свой, беларускі.* БСУ.

Адз. Т. *гордасцю* (4): БСУ; ГВУ; ДЖ; ШБСЯ.

ГОРДЫ (8) прым. Надзелены пачуццём уласнай годнасці, павагі да сябе. *Агромністая радасць, гордая радасць пераможцаў над класавым ворагам ахоплівае народы нашай вялікай радзімы..* ВГР. *Горды народ твой не будзе згібацца У ёрмах прыгонных, у здрадніцкіх лапах..* Ф.

Вялікая, гордая радасць.

Адз. м. Н. *горды*: Ф. В. *горды*: ЖН. ж. Н. *гордая* (2): ВГР (2). В. *гордую*: ВГР. М. *гордай*: ПСС. Мн. Н. *гордыя* (2): ТП (2).

ГОРКА (5) прысл да горкі ў 2 знач. *Мэта, якую ставіў я [Купала] перад сваёй паэтычнай творчасцю, гэта было паказаць у мастацкай форме ўсю беднату, цемнату, нядолю і падняволле батрацтва і бядняцтва беларускае вёскі, якая горка пакутвала пад сацыяльным і нацыянальным гнётам крывавага царызму.* АЛ. *Плача горка ўдоўка, Плача горка маці Па забітым мужу, Спаленым дзіцяці.* МПв. ЧЧШ (2).

[ГОРКА-СЛЯЗЛІВЫ] прым. Жаласлівы. *У канцы ўзр’яў [рэдактар] няро, набожна перахрысціўся, набожна пацалаваў крыж і напісаў у сваю яснавельможную газету горка-слязлівую стачцю..* ЧЧШ.

Адз. ж. В. *горка-слязліваю*: ЧЧШ.

ГОРКІ (6) *прым.* 1. З непрыемным едкім смакам. У параўн. *Заместа праклёнаў і песень тужлівых, Што поўнілі сэрца, як горкі палын, Гучыць песня працы калгасніц ичаслівых.* ПБН.

2. *перан.* Цяжкі, гаротны, поўны гора. *І сёння там [па той бок граніцы] слёзы, нуда, безрабоце, Ды горкія песні, ды скаргі адны.* ПБН. [Гануля]: .. *аж рукі вянуць ад нейкага жалю горкага.* Т, 20.

3. Набыты ў выніку роздумаў, вопыту. .. я [Купала] *шчыра жадаю, каб гэты мой горкі вопыт паслужыў навукай для той часткі беларускай інтэлігенцыі.* АЛ.

◊**Горкае гора** *гл.* гора.

Адз. м. Н. *горкі* (2): АЛ; ПБН. Р. *горкага*: Т, 20. н. Н. *горкае*: Бц. Мн. Н. *горкія*: ПБН. В. *горкія*: ДК.

ГОРЛА (5) *н.* Пярэдняя частка шыі. Ён [беларускі народ] *перарэжа горла людаеду, ўбійцу, Ён Гітлера павесіць на сухой асіне.* ПНд. *Хай хлеба нашага кусок раскаленным жалезам Абернецца ў ворагавым горле крывасмоным.* Там жа.

◊**Косткаю ў горле** *гл.* костка. **У горле косць** *гл.* косць.

Адз. В. *горла*: ПНд. Т. *горлам*: См. М. *горле* (3): Ан; ПВ; ПНд. **[ГОРНЫ]** *прым.* Які знаходзіцца ў гарах. *А песня з душы і гартоўна, як сталь, Якую пяе арлоў горных сям'я.* СС.

Мн. Р. *горных*: СС.

ГОРШ *прысл.* Пар. ст. да дрэнна. *Пасля царскіх чыноў прыйшлі бальшавіцкія чыны не горш сваіх папярэднікаў.* БС.

[ГОРШЫ] *прым.* Пар. ст. да дрэнны. *Геаграфічнае палажэнне Беларусі таксама не горшае, як у людзей, ну, хоць бы як палажэнне Швейцарыі.* Нз.

Адз. н. Н. *горшае*: Нз.

[ГОРЫЗОНТ] *м.* Руск., *перан.* Кола дзеянняў, магчымасцей. [Мікіта]: *А гэта, меджду протчым, яна [барада] вырасла ў звязку з політычнымі змарамі на нашым Менскім горызонце.* Т, 55.

Адз. М. *горызонце*: Т, 55.

[ГОРЭСЦЬ] *жс.* Руск. Жаль, гора. [Мікіта]: *(напявае). Гусар на саблю опіраюсь, В глубокой горэсці стоял...* Т, 32.

Адз. М. *горэсці*: Т, 32.

[ГОСЦІК] (2) *м.* Ласк. да госць у 1 знач. [Мікіта]: *Вось тут селядцы, во, цыбуля да іх, а вот сала, а тут... меджду протчым – кілечкі... палыцы госцікі абліжуць.* Т, 21. [Янка]: *(увайшоўшы і вітаючыся). Вось мілыя, дарагія госцікі!* Там жа, 25.

Мн. Н. *госцікі* (2): Т, 21, 25.

ГОСЦЬ (66) *м.* 1. Запрошаны чалавек на ўрачыстасць, частаванне. *Госці садзяцца за стол.* Т, 27. [Мікіта]: *За здароўе дастойных, меджду протчым, гасцей!* Там жа, 28.

2. *Гіст.* Іншаземны купец. *З далёкіх заморскіх старон – з зямлі*

Варшаўскай, з царства Візантыйскага і з другіх знамянітых гасударстваў і каралеўстваў – прыезджалі па моры і па сушы багатыя госці з багатымі тварамі – шоўкам, бісерам, янта-ром.. Заморскія госці ведалі, што народ.. быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багатствам асаблівым адзначаваўся... Кз.

З. перан. Заваёўнік, захопнік; чужынец. .. пад той час, як я быў, наехалі там “госці” і па-свойму слабаджанаў абучалі нагайкамі... ХЛБ. Сотні лет пеціім днямі і ночай Госця на шыі – Чж.

ДСаюзнік-госць гл. саюзнік.

♦Пайсці (прыехаць) ў госці – адправіцца ў якасці госця. [Янка]: (да Ганулі). .. піша яна [вучаніца], што з бацькамі сваімі прыедзе ка мне ў госці. Т, 23. Запыталіся ў Галінкі, У малой дзяўчынке: – Што сядзіш ты, Галя, ў хаце, І не ідзеш гуляць? – Пайшлі ў госці мама, тата.. ВБ.

Адз. Н. *госць* (4): Кз; Пц; Т, 31(2). В. *госця*: Чж. Т. *госцем*: Кз. Мн. Н. *госці* (26): Г; Кз (5); Мц; Т, 21, 22(2), 23, 24(5), 25(2), 27, 29, 37, 51(2), 59, 61; ХЛБ. Р. *гасцей* (13): Т, 22, 25(3), 26, 27(4), 28(4). Д. *гасцям* (2): Т, 23(2); *госыям*: ХБ. В. *гасцей* (5): ПЧ; Т, 28, 29, 50, 51; *госці* (5): Вб; Пв; Т, 19, 23; Ч. Т. *гасцямі* (4): Т, 24(2), 25, 52; *гасцямі* (2): Ж; Т, 58. М. *гасцях*: Чж; *гасцёх*: Т, 24.

ГОТЫ мн. Старажытнае племя ўсходніх германцаў. Ўся ўсюдых знойдзецца, Дзе готы ёсць, Нават над рэчкаю Ёсць, як на злосць. Ш₆.

Н. *готы*: Ш₆.

ГОЦАЦА нескл. Разм. Танцы, скокі [Янка]: Калі тут кампанія ваша ўладзіла танцпляс для акупантаў, дзе кожны з іх знаходзіць і танцуе сваё “Гоцаца”, дык чаму ж бы мне ў гэтым танцплясе і не пайграць. Т, 52.

ГРАБ (2) м. Лісцевае дрэва з гладкай шэрай карой. Граб зусім звычайнае дрэва ў лясах, гдзе мясцовасць больш вільготная.. ХБ, 29. Хай спаліць мне душу, як ствол разбіты граба.. СМ.

Адз. Н. *граб*: ХБ, 29. Р. *граба*: СМ.

[ГРАБЕЖНИК] м. Рабаўнік. [Гануля]: Добра ж, калі хто са знаёмых не бачыў, а йначай пойдзе чутка, што і мой сын у грабежнікі ўпісаўся.. Т, 57.

Мн. В. *грабежнікі*: Т, 57.

ГРАБЁЖ м. Руск. Аграбленне, захоп. [Мікіта]: .. я па загаду свайго, меджду протчым, начальніка насіў гэтыя рэчы яму ў гасцініцу “Парыж”. [Спічыні]: Паложым, гэта таксама грабёж. Т, 60.

Адз. Н. *грабёж*: Т, 60.

[ГРАБІЦЬ] (6) незак. Рабаваць. За катам кат на нашы гоні Прыходзіў, грабіў, зністажаў.. ГП. [Мікіта]: Я не грабіў, – мяне,

между протчым, грабілі – фрэнчык форменны, боты жоўценькія знялі.. Т, 60.

Абв. пр. адз. м. *грабіў* (4); ГП; Т, 60(3). Мн. *грабілі* (2): Т, 60.

ГРАБЯ (3) м. *Польск.* Граф. [Мікіта]: *Ясне пану граблю нізка кланяюся!* Т, 51. [Мікіта]: *Калі з мадамай зойдзе гутарка, то не кажэце .. не проста пане, а ясне пане грабя.* Т, 22. [Мікіта]: *Маё найніжэйшае ўшанаванне, ясне пане грабя!* Т, 37.

Адз. Н. *грабя* (2): Т, 22, 37. Д. *граблю*: Т, 51.

[ГРАДА] ж. Палоска зямлі для агародніны. [Янка]: *Паддаецца эвакуацыі ў сягонешні час толькі той, у каго або нячыстасце сумленне, або ён сядзеў тут з боку-прыпёку, нераўнууючы, як пустазелле на сялянскай градзе.* Т. 37.

Адз. М. *градзе*: Т, 37.

[ГРАДКА] ж. *Памянш. да града. Па шырокіх палетках, проста чарназёму, Каторы прылягаець к беленькаму дому; Узораных парадкам агародных градак,* – ХБ, 28.

Мн. Р. *градак*: ХБ, 28.

[ГРАДУС] м. Адзінка вымярэння тэмпературы паветра. *У хаце было сорок градусаў холаду..* Ан.

Мн. Р. *градусаў*: Ан.

ГРАЖДАНІН (3) м. *Руск. Тое, што грамадзянін у 3 знач. [Спічыні]: Паложым, я ніколі кепска не чытаю і кепска не тлумачу, глядзеце самі, гражданін рэгістратар!* Т, 61. *Спужаўся, што хлапчук у лапцёх, Напаўадзеты вёскі сын, У роднай мове ўчыцца змог?.. О, стыдна, рускі “гражданін”!* АПЖ.

Адз. Н. *гражданін* (2): Т, 61(2); *гражданін*: АПЖ.

[ГРАЖДАНКА] ж. Разм. Алфавіт, шрыфт. .. *пасля болей як паўвяковага працягу часу першы раз надрукаваны [раманы] “гражданкай”, г. з. рускімі літарамі..* ВСП.

Адз. Т. *гражданкай*: ВСП.

ГРАЗЬ (7) ж. **1.** Вязкая, размоклая глеба. *Нашыя маладыя найўныя паэты, знаемыя з сваім родным краем з благіх расейскіх школьных кніг, вельмі часта ў вершах гавораць пра беднасць, пра гразь, балота і пясок у Беларусі.* ХБ, 27. [Янка]: .. *акупанты змяшалі яго [мора] з гразёй, дык засталася толькі Пінскае балота.* Т, 47.

2. перан. Ганебнае, нядобрае, непатрэбнае. *Я веру вам, хоць чорнай гразцю ўсюды Плюе вам раб і цар, стары і малады. Ж. Былых не выклічаш вякоў І ты, Масквы кароннай гразь, Парваных не скуеш акоў, з якой брахнёю ні вылазь!* АПЖ.

Адз. Н. *гразь* (3): АПЖ; Т, 38; Тж. В. *гразь* (2): См; ХБ, 28. Т. *гразцю*: Ж; *гразёй*: Т, 47.

[ГРАМАБОЙНЫ] прым. *Наватв.* Гучны, моцны. [Спічыні]:

Спачатку кажэце ціхім-ціхім голасам, пасля штораз – мацней, а пад канец бухаеце грамабойным голасам.. Т, 40.

Адз. м. Т. *грамабойным*: Т, 40.

ГРАМАВІК (2) м. Міф. Пярун. *Грамавік на грудзёх яго гібелі піша, Ведзьмы шэпчуць аб саладкіх рэчах. Ч.*

ДЦар-Грамавік гл цар.

Адз. Н. *грамавік* (2): Ч (2).

ГРАМАДА (14) ж. 1. Калектыў, група. .. *расійскую сацыяльную рэвалюцыю зрабілі беззямельныя і малазямельныя сялянскія грамады.. ЗС. І стала так, як старац гэты Сказаў пакорнай грамадзе.. УрП.*

2. Грамадства. *Ды узяўся [сын] шчыра, міла Сеяць шчасце, гнаць бяду, Стаў адважна словам, сілай За свой край і грамаду. М. Выраслі і далей растуць і гартуюцца неперажытыя будаўнікі бяскласавай соцыялістычнай грамады. ШБСЯ.*

3. У знач. прысл. Гуртам, разам. *Не ўмелі змагаць грамадою нягод І Бога хваліць грамадою; КП.*

Адз. Н. *грамада*: ВС. Р. *грамады* (3): СТ; Т, 35; ШБСЯ. Д. *грамадзе*: УрП. В. *грамаду*: М. Т. *грамадою* (4): КП (2); ПН (2). М. *грамадзе* (2): Кц; ТП. Мн. Н. *грамады* (2): В; ЗС.

ГРАМАДЗЯНІН (24) м. 1. Жыхар нашай краіны. ..*кожны сумленны грамадзянін БССР з захапленнем прывітае новую кветку ў бясьмертным вянку культурнага будаўніцтва ў БССР – Беларускаю Акадэмію Навук. ГНД. Кожны грамадзянін нашага краю павінен карыстацца з роўнай пашаны, з роўнай абароны ў вачох права і свету. НДН.*

2. Высок. Свядомы член грамадства. *Учора паднявольны згорблены рабочы і селянін-бедняк, сёння з высокападнятай галавой вольны грамадзянін і будаўнік вялікага Совецкага Саюза. ШБСЯ.*

3. Мужчына; зварот да яго. *Дарагія Грамадзянкі і Грамадзяне зямлі Беларускай! Вітаю Вас і дзякую Вам ад ўсяго сэрца за тую ламаць.. ПЛП. // зб. Народ. Бо самі, грамадзяне, пасудзіце, як я ламаў сабе мазгі і ногі праз гэту, згіль-прападзі, Антанту. Ан.*

ДБеларус-грамадзянін гл. беларус.

Адз. Н. *грамадзянін* (5): ГНД; НДН; Т, 34(2); ШБСЯ. Р. *грамадзяніна* (6): АЛ; БСУ; ВСп; СБНТ; Т, 34, 61. В. *грамадзяніна* (2): Т, 60; ЦСБ. М. *грамадзяніне*: Нз. Мн. Н. *грамадзяне* (8): Ан; Н; ПЛП; СНБ; Т, 19, 33, 43; УрП. Р. *грамадзян* (2): ГНД; Т, 43.

ГРАМАДЗЯНКА (7) ж. Жан. да грамадзянін. *Грамадзянка паглядзела-паглядзела тавар і пайшла. Т, 34. [Гануля]: (да праходзячай грамадзянкі). Панечка, купеце ў мяне пацеркі.. Там жа, 34.*

Адз. Н. *грамадзянка*: Т, 34. Р. *грамадзянкі*: Т, 34. Мн. Н. *грамадзянкі* (4): ПЛП; Т, 19, 33, 43. Р. *грамадзянак*: Т, 43.

[ГРАМАДЗЯНСКА-ПАЛІТЫЧНЫ] (2) *прым.* Які мае адносіны да грамадзянства і палітыкі. *Яны [паны-абшарнікі] не чакаюць варункаў нармальных, варункаў грамадзянска-палітычнага жыцця ў краю.. ЗС. Мы хочам толькі акінуць вокам нашае грамадзянска-палітычнае жыццё за мінуўшы год.. СНБ.*

Адз. н. Р. *грамадзянска-палітычнага*: ЗС. В. *грамадзянска-палітычнае*: СНБ.

[ГРАМАДЗЯНСКІ] (7) *прым.* 1. *Тое, што грамадскі. Вайна захапіла ўсе нашы думкі і заслانیла сабою ўсе іншыя праявы нашага грамадзянскага жыцця. ВС. ..усе вольна развіваюць сваю нацыянальную культуру і самабытнасць, кіруючыся ў сваёй грамадзянскай працы дабрабытам агульнай Бацькаўшчыны – Беларусі. НДН.*

2. *Які належыць грамадству. Ва ўсіх дзяржаўных і грамадзянскіх установах.. павінны мець сваё месца і нацыянальныя меншасці.. НДН.*

• **Грамадзянская вайна** *гл.* вайна.

Адз. ж. Р. *грамадзянскай*: НКУС. Д. *грамадзянскай*: НДН. н. Р. *грамадзянскага* (3): ВС; СНБ; Т, 34. Мн Р. *грамадзянскіх*: Т, 60. М. *грамадзянскіх*: НДН.

ГРАМАДЗЯНСТВА (13) і **ГРАМАДЗЯНСТВО** *н.* *Тое, што грамадскасць; грамадства. Мала таго, што грамадзянства дае сваіх сыноў на абарону гасударства, але яно, гэта грамадзянства, павінна яшчэ так ці іначай даваць грошы на ваенныя расходы. ВН. ..аб беларускай мове ні наша адміністрацыя, ні грамадзянство і гукаць ня хочуць.. ВР.*

Адз. Н. *грамадзянства* (3): ВН (2); СБНГ; *грамадзянство*: ВР. Р. *грамадзянства* (8): ВН; Нз; ПЛП; СНБ (4); Т, 36. Т. *грамадзянствам*: СБНГ. М. *грамадзянстве*: СНБ.

ГРАМАДСКАСЦЬ (2) *ж.* *Перадавая частка грамадства. ..гэтай рэформы жадала савецкая грамадскасць, рабочыя, калгаснікі, пісьменнікі, вучоныя і г.д. ШБСЯ. ..нас сустракалі і бурна віталі лепшыя людзі краіны – прадстаўнікі літаратуры, мастацтва, грамадскасці. ПЧ. Параўн. грамадзянства.*

Адз. Н. *грамадскасць*: ШБСЯ. Р. *грамадскасці*: ПЧ.

[ГРАМАДСКІ] *прым.* Які мае адносіны да жыцця грамадства. *..я [Купала] раіў і раз назаўсёды, як у сваёй літаратурнай творчасці, так і ў сваіх імкненнях і грамадскай дзейнасці, парываю з беларускім нацыянал-дэмакратызмам ва ўсіх яго праяўленнях. АЛ. Параўн. грамадзянскі.*

Адз. ж. М. *грамадскай*: АЛ.

ГРАМАДСТВА (2) *н.* *Эканамічны лад. ..рабочы клас у цесным саюзе з бядняцка-серадняцкімі масамі сялянства .. з нявіданым*

творчым энтузіязмам і запалам будзе сацыялістычнае грамадства. АЛ. Трэба, каб само нашае грамадства ўзялося шчыра за гэту работу. АБ. Параўн. грамадзянства.

Адз. Н. грамадства: АБ. В. грамадства: АЛ.

ГРАМАТЫКА (4) ж. Сукупнасць правіл пабудовы слова і сказа. [Мікіта]: *Асабліва надта труднае для майго рускага ўразумення ваша граматыка – гэтыя націскі, націскі...* Т, 56. // Кніга правіл аб мове. Кніг для чытання ў школе дзве – Лёсіка і Некрашэвіча; .. на граматыцы – тры: Лёсік, Некрашэвіч... ВСП.

Адз. Н. граматыка: Т, 56. В. граматыку: Т, 48. М. граматыцы (2): ВСП; Т, 55.

ГРАМАФОН (10) м. Музычны апарат. *Справа ў належным месцы стол, у іншых мясцох – пара малых столікаў, на адным з іх грамафон..* Т, 19. *Мікітавы пакой выглядае збоўшага – як у першай дзеі, разумеецца, без грамафона, люстра.. Там жа, 53.*

Адз. Н. грамафон (7): Т, 19, 29(2), 45, 51(3). Р. грамафона (2): Т, 43, 53. В. грамафон: Т, 51.

[ГРАМІЦЬ] (2) *незак.* Разм. Разбіваць, знішчаць. *Жалезнай рукой вы [Яжоў] грамілі і громіце змяіныя гнёзды трацкісцкай, бухарынскай і нацыянал-фашысцкай контррэвалюцыі, выкурваючы ворагаў з усіх гнёзд.* НКУС.

Абв. цяп. мн. 2 ас. громіце: НКУС. Пр. мн. грамілі: НКУС.

[ГРАНДЫЁЗНЕЙШЫ] прым. Пар. ст. да грандыёзны. *Адбываюцца нечуваныя, грандыёзнейшыя ў гісторыі чалавецтва падзеі.* АЛ.

Мн. Н. грандыёзнейшыя: АЛ.

[ГРАНДЫЁЗНЫ] прым. Велічны, магутны. *У размаху і велічы соцыялістычнага будаўніцтва ўся грандыёзная ленінская сутнасць нацыянальнай палітыкі нашай партыі.* ШБСЯ.

Адз. ж. Н. грандыёзная: ШБСЯ.

ГРАНІЦА (23) ж. 1. Мяжа; лінія паміж дзвюма дзяржавамі. *Паглядзіце, азірніцеся, таварышы, на нашу моладзь, на нашу слаўную Чырвоную Армію, якая стаіць на стражы нашых граніц.* ДЖ. *А нашы граніцы бетонам заліты, Мы чуйна вартуем совецкі фарпост..* ПБН.

2. перан. Мера дазволенага; край, рубеж. [Янка]: *А граніцы політычных не маем, бо і політыкі сваёй не маем – на чужоі політыцы пакуль што ездзім.* Т, 47. *А як пойдзе хто трэцяй сцяжынай-пуцінай, Што сваёй не мінае граніцы, Будзе чэзнуць і вянуць націнай, паўцінай..* Ч.

ΔМяжа-граніца гл. мяжа.

◊За граніцай (2) – у замежных краінах. .. зарганізаваў [Навукова-Літаратурны Аддзел] выданне беларускіх кніг за граніцай.

ВСП (2). **За граніцу** – у замежныя краіны. *Тры месяцы таму назад выехала за граніцу на цёплыя воды лячыцца.* Ан.

Адз. Н. *граніца*: ЗС. Р. *граніцы* (3): ПБН (2); Ч. В. *граніцу*: Ан. Т. *граніцай* (2): ВСП (2). Мн. Н. *граніцы* (2): ПБН; СнБ. Р. *граніц* (7): БрБ; ДЖ; Т, 47(4); ТП. В. *граніцы* (6): ЖН; СнБ; СС; Т, 47(3). М. *граніцах*: СА.

[ГРАНІЧНЫ] (4) *прым.* Які адносіцца да граніцы (мяжы). *На стражы стань гранічнае мяжы... Свой край заваяваць паўстань, ваяк!* Пт. .. *гарматныя стрэлы змялі з вобліку зямлі хаты, зніштожылі межы і гранічныя слупы.* АБ.

Адз. ж. Р. *гранічнае*: Пт. Мн. В. *гранічныя* (2): АБ; СнБ. Кар. мн. Н. *гранічны*: Дз.

[ГРАСЦІ] (2) *незак.* *Руск., кніжн.* Ісці, надыходзіць. [Поп]: *Чады моі, останавіцеся! В сію обіцель градзе большэвік.* [Мікіта]: *(зірнуўшы ў вакно). А такі ж градзе і да нас.* Т, 52.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *градзе* (2): Т, 52(2).

[ГРАТА-ПЭРСОНА] *ж. Уст., іран.* Персона грата – чалавек, які карыстаецца асобымі прывілеямі, прыхільнасцю з боку высокапастаўленай асобы. [Мікіта]: *Усе гэта тутэйшыя грата-пэрсоны, меджду протчым, людзі аднолькавага са мной светагляду і амаль што не аднолькавых рангаў..* Т, 22.

Мн. Н. *грата-пэрсоны*: Т, 22.

[ГРАЦЬ] (5) *незак.* 1. Выконваць што-н. на якім-н. музычным інструменце. *Янка грае вальца.* Т, 52. // *перан.* Спяваць. *Птушкі вам гралі з нашай дубровы Гімны вясною.* Чж.

2. *вобраз.* Утвараць гукі. *Путы звонка бразджаць і ўгары, і ўнізу, Жудка вісельні граюць, слізгоча пятля;* БН.

♦ **У адну дудку граць** – быць заадно. [Гарошка]: *..як прыдзе што да чаго, каб нашага простага чалавека накрыўдзіць, дык і польскія і рускія ў адну дудку граюць.* Т, 44.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *грае* (2): Т, 29, 52. Мн. 3 ас. *граюць* (2): БН; Т, 44. Пр. мн. *гралі*: Чж.

[ГРАШОВЫ] *прым.* Які выражаецца ў грашах. .. *адзін падлетак не ўлічыў сваіх грашовых магчымасцей, зрабіў перавыда-так..* ПЧ.

Мн. Р. *грашовых*: ПЧ.

[ГРАШЫЦЬ] *незак.* Рабіць грэх. *Проць сваіх, проць чужых крывадушыць і грэшыць [другі сын], І так вязне, як камень у ціне.* Ч.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *грэшыць*: Ч.

[ГРАЮЧЫ] *дзеенрым. незал. цяп.* Які грае. *Пасля некалькіх мінут раптоўна ўрываюцца зыкі вайскавай музыкі, граючай цырыманіяльны марш..* Т, 43.

Адз. ж. Р. *граючай*: Т, 43.

[ГРОБ] м. Руск. *♦Па гроб* – да канца жыцця. *Табе такой служыць па гроб Не кіну я..* АПЖ.

Адз. В. *гроб*: АПЖ.

[ГРОД] м. Кніжн. Горад. •“Грод Гэдыміна” – Вільня. *І вось, не ўходзячы сягодня ў разбор таго, хто мае больш правоў на “грод Гэдыміна”, мы скажам толькі, што Віленскі Батараўскі Універсітэт павінен і абавязан здаволіць духоўныя і культурныя патрэбы гэтых усіх трох народаў: палякаў, літвіноў, беларусаў.* УПУВ.

Адз. В. *грод*: УПУВ.

ГРОЗНА (5) прысл. да грозны. *Поруч з байцамі з-над сцягаў чырвоных Грозна народная армія кросыць, Ф. .. Разам са сваёй роднай Чырвонай арміяй грозна стаяць [рабочыя і калгаснікі] на варце заходняга рубяжа Совецкага Саюза.* ШБСЯ. ВМ; ЗК; УрП.

[ГРОЗНЫ] (4) прым. Суровы, жорсткі. *Сілы грозныя ўстануць, акрэпнуць к другому жыццю. Б. І ворагам за смерць адплацім грознай смерцю..* СК.

Адз. ж. Т. *грознай*: СК. н. Н. *грознае*: ЗС. Мн. Н. *грозныя*: Б. В. *грозныя*: РКП.

ГРОМ (3) м. Грукат, трэск, які суправаджае маланку. *Нам няўцяям віхры, грывоты, Дадае нам гром ахвоты. БЗ. Шле буры, громы з перунамі, Каб сон збудзіць магільны твой. БрБ. // У пару. А быў другі [ганец] і з ног і з рук, Як гром з жывымі перунамі: Ў руцэ меў стрэл жалезных пук І лук стальны меў за плячамі Кц.*

Адз. Н. *гром* (2): БЗ; Кц. Мн. В. *громы*: БрБ.

[ГРОМКА] прым. Гучны, звонкі, шумны. *Год мінуў, як ваяваці Шоў Даніла з сяла, А ўжо слава па ўсім свеце Аб ім громка ішла.* ПСД.

Кар. адз. ж. Н. *громка*: ПСД.

[ГРОШ] м. Уст.: *♦Ні на грош* – ніколькі, зусім (не мець). [Гануля]: *Падумайце, скасавалі чыноўніцтва, застаўся без службы і хоць бы што, ні на грош таеі сталасці,* Т, 20.

Адз. В. *грош*: Т, 20.

ГРОШЫ (28) толькі мн. Мера вартасці пры куплі-продажы. *Немец тлумачыць на мігі, што яму грошы не трэба..* Т, 42. *Пані стала даставаць грошы, пазіраючы на дзяўчынку.* ПДз. *Параўн.* грошыкі.

♦Уткнуць свае тры грошы – разм., неадабр. умешвацца ў чужыя справы. [Мікіта]: *На ўсе бакі вядзе [Пабягунская] шырокае знаёмства. Мае заўсёды аб уім і аб усіх з пэўных крыніц пэўныя весткі, любіць заўсёды і ўсюды, дзе трэба і не трэба, уткнуць свае тры грошы.* Т, 23.

Н. *грошы* (4): Т, 33, 42, 46, 56. Р. *грошай* (3): ПЧ; Т, 20, 46.

В *грошы* (19): Ан; ВН (4); ВС; ЗС; ПДз; ПЧ; Т, 23, 33(3), 42, 46(2), 56(3). Т. *грашыма* (2): Т, 42, 50.

ГРОШЫКІ *толькі мн.* Разм. *Тое, што грошы.* [Мікіта]: *Сцягнуў нехта! Апошнія грошыкі сцягнуў, меджду протчым, і рускія і нямецкія.* Т, 43.

В. *грошыкі*: Т, 43.

[ГРУБЫ] *прым.* Які выходзіць за межы элементарных правіл, заслугоўвае асуджэння. *Камуністычная партыя і Савецкая ўлада даравалі мне гэтыя грубыя нацыянал-дэмакратычныя памылкі ў маёй творчасці.* АЛ.

Мн. В. *грубыя*: АЛ.

[ГРУДА] *ж.* Глыба, кусок зямлі. .. *за баронамі ідуць [сяляне] з адмысловымі даўбежкамі, разбіваючы імі ўсе груды,* ПЧ.

Мн. В. *груды*: ПЧ.

ГРУГАН (8) *м.* Вялікая чорная птушка сямейства крумкачовых. *Так сабе груган з ваўком Гутарку разводзяць.* Пц. *Каб гукалі совы Па-над вамі, псамі, Косці расцягалі, Груганы з ваўкамі!* МПв. // *перан.* Шкодны, небяспечны чалавек. *..калі ж [беларусы-католікі] будуць спаць і верыць розным баламутням, іх заплююць тые груганы, каторыя у нас за час сну народнага вельмі раскладзіліся!* ВР. // *У параўн.* Яны [націоналісты], як тые груганы, прывыклі ўжо клеваць бытцым-то мёртвае цела нашага народу.. ВР.

Груганы

ДГруган-крук: *Над імі ж [сіротамі, удовамi] у крывавым пыле Луналі груганы-крукі.* ГП.

Адз. Н. *груган* (3): Гр; Пц (2). Мн. Н. *груганы* (5): ВР (2); Гр; ГП; МПв.

ГРУГАННЁ *н., зб.* Чарада груганоў. *Лунае груганнё ў прыволлі На ўсход, на захад, там і тут І сочыць косці ў чыстым полі, Дзе вые куля, вые кнут.* ГП.

Н. *груганнё*: ГП.

[ГРУГАНОВЫ] *прым. перан.* Шкодны, небяспечны, варожы. *.. ўжо лет сотні Масква і Варшава Торг гругановы вядуць між сабой.* Н.

Адз. м. *гругановы*: Н.

ГРУДЗІ (25) *толькі мн.* **1.** Частка тулава чалавека. *Разарваў бы, здаецца, я грудзі свае, Сэрца б вырваў і кінуў на ўцеху ўрагом...* БН. *Пад царамі, пад панамі Мучыліся людзі, – У нядолі, у няволі Чахлі, сохлі грудзі.* ЗЯЗ. // *перан.* “Што я [Нёман] сягоння так злосна шумлю: Грудзі здавілі мне хмары наваляі, Пошасць уелася ў матку-зямлю.” Н.

2. Малочныя залозы ў жанчыны. *Грудзі смактаў мне паніч недапечаны, Высахла там я на шчэпку, як мара.* Мц. *Гэта ўсё*

ўпай дзіцяці з малаком сваіх грудзей. М.

3. *вобразн.* Адна часць Варшаве Лізаць ногі будзе, Маскве хай другая Нясе свае грудзі. Х.

Н. грудзі (9): БН (2); Вб; ВБЛ (3); Ж; ЗЯЗ; ПТ. Р. грудзей (2): АР; М. Д. грудзям: Т, 37. В. грудзі (10): АК; Б; БН; М; Мц; МПв; Н (2); Х; Ч. Т. грудзьмі: Ч. М. грудзѣх (2): Кц; Ч.

[ГРУЗАВЫ] *прым.* Прызначаны для перавозкі грузаў. З вакон вагона мы не бачылі ніводнай грузавой машыны. ПЧ.

Адз. ж. Р. грузавой: ПЧ.

ГРУЗІНЕЦ *м.* Разм. Грузін. Стагнаў татарын, грузінец, фін, паляк, украінец, беларус. НДН.

Адз. Н. грузінец: НДН.

[ГРУНТ] (8) *м. перан.* Тое галоўнае, на чым асноўваецца што-н. .. справа незалежнасці Беларусі цяпер стане на цвёрдым грунце. СНБ. [Янка]: А надта проста: стаць на свой тутэйшы грунт, на той грунт, на якім узраслі нашы бацькі, дзяды. Т, 48.

Адз. В. грунт (4): СНБ; Т, 48(3). М. грунце (4): АЛ (2); СНБ (2).

[ГРУНТОЎНЫ] *прым.* Узнач. наз. Трывалы, глыбокі. [Аленка]: А чаму б вам, пане Нікіці, ..не заняцца чым-небудзь болей рэальным і грунтоўным. Т, 36.

Адз. н. Т. грунтоўным: Т, 36.

ГРУПА (2) *ж. 1.* Некалькі чалавек побач. [Мікіта]: (да праходзячай з чырвоным сцягам групы грамадзян і грамадзянак). Мо .. патрабуеце купіць марак! Т, 43.

2. Аб'яднанне людзей з агульнымі мэтамі, сумеснай дзейнасцю. Для здзяйснення гэтай мэты група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентаў .. на працягу рада год вяла шкодніцкую контррэвалюцыйную работу амаль на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва.. АЛ.

Адз. Н. група: АЛ. Р. групы: Т, 43.

ГРЫБ *м.:* **ДГрыб-сыравежка:** Узяўся [сын] трэці па трэці, як грыб-сыравежка, Спатыкаці, праводзіці ночку. Ч.

Адз. Н. грыб: Ч.

[ГРЫЗНЯ] *ж. перан.* Сварка, спрэчка. І хай ляжыць стары ў абломках свет, – Ўгрызні за іх і з гэтымі і з тымі Ты скары-стаеш іх на свой клэзэт. ВБЛ.

Адз. М. грызні: ВБЛ.

[ГРЫЗЦІ] (2) *незак. перан.* Мучыць, не даваць спакою. Я [дзед] праклянў іх праклятую сілу, Каб і ў магіле іх грызла пракляце. Д. // *вобразн.* І там здань і тут здань, закружыліся ўкруг, кругам труцень у бляшках бліскучых спавіў, Усіх іх у жалезны ржавелы ланцуг, Сэрца рве і грызе.. БН.

Абв. цяп. адз. 1 ас. грызе: БН. Пр. адз. н. грызла: Д.

[ГРЫЗЦІСЯ] *незак. перан. Разм. Сварыцца, спрацацца. ..яны [Петлора, Тарыба, Дэнкін] толькі грызуцца паміж сабой..* Ан.

Абв.цяп. мн. 3 ас. *грызуцца*: Ан.

ГРЫМЛІВЫ *прым. Разм. 3 громам, грымотамі; грымотны. О, богі рэк, лясоў і ніваў! Дажбог, багамі свету дан, Пярун блыскотны і грымлівы, І ты, Купала, свечач тайн, – Зірніце міласціяй сваею..* УрП.

Адз. м. Н. *грымлівы*: УрП.

[ГРЫМНУЦЬ] *зак. Вобразн. Раптоўна пачаць дзейнічаць. Тапор завостраны заблыскаў, Грымнулі вілы і цапы.* УрП.

Абв. пр. мн. *грымнулі*: УрП.

ГРЫМОТЫ *толькі мн. Раскацістыя гукі чаго-н. Нам няўцям віхры, грымоты, Дадае нам гром ахвоты.* БЗ.

Н. *грымоты*: БЗ.

[ГРЭХ] *м. Заганны ўчынак, правінка. [Гануля]: А бадай вы пакіслі, мае дзеткі! І старую ў грэх ведзіце.* Т, 54.

Адз. В. *грэх*: Т, 54.

[ГРЭХОВНЫ] *прым. Руск., уст. Грэшны. [Усходні вучоны]: ..воісціну ізлішне абрэтаць універсітет, гдзе будзет провозглашацца грэховное светское учэніе.* Т, 27.

Адз. н. Н. *грэховное*: Т, 27.

[ГРЭЦА] *незак. вобразн. Смейся смехам – хрыпненем быд-ляці 3 перарэзаным горлам, і грэйся ў гэтым храпе скрозь стогн і пракляцце..* См.

Заг. адз. 2 ас. *грэйся*: См.

[ГРЭЦЬ] (2) *незак. Перадаваць цяпло, саграваць. Пух і аўчынкі нашага хову грэлі зімою. Чж. // перан. Абнадзейваць, паднімаць настрой. Масква й Варшава аплюлі вам імя І ў дзікай чэрні не-навісьць спладзілі к вам [жыды], А Беларусь пад крыллямі сваімі Вас грэла й вашым нянькаю была дзяцям.* Ж.

Абв. пр. адз. ж. *грэла*: Ж. Мн. *грэлі*: Чж.

ГРЭЧКА (2) *жс. Палявая травяністая меданосная расліна сямейства грэчкавых. Зьвярні .. Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, Залочаных пшаніцай, жытам пасрабраных, Гдзе жоўтая сьвірэпка, гдзе грэчка бяленька.* ХБ, 28. *Паглядзеце хоць на гэтае: скрозь каля поля, засеянага грэчкаю .. стаяць вялікія цяжкія калоды.* Там жа, 30.

Адз. Н. *грэчка*: ХБ, 28. Т. *грэчкаю*: ХБ, 30.

[ГРЭШНІК] *м. Грэшны чалавек. Прадсмертнаю кляцьбой каноючага раба, Малітвай грэшніка, зарэзаўшага матку, Звяр-нуўся к сонцу, Сонцу без канца й пачатку.* СМ.

Адз. Р. *грэшніка*: СМ.

ГРЭШНЫ (5) *прым. Які зрабіў многа грахоў; поўны грэху;*

нячысты. *Па шчасці нязведаным грэшыны народ, Як каня, уздыхаў за вадою.* КП. *Вы [жыды] для народаў далі мудрага Хрыста, Якому ўзнеслі грэшыныя авечкі Муры, дзе векі б'ець паклоны бедната.* Ж.

Адз. м. Н. *грэшыны* (2): КП; ПН. ж. М. *грэшынай*: СНБ. н. В. *грэшынае*: ЗС. Мн. Н. *грэшыныя*: Ж.

[ГУБА] (2) *ж.* Частка цела (рота) чалавека. *Абняліся з сабой у шалёну гульнію, Вочы прыскам зіяюць, з губ коціцца дым...* БН. [Мікіта]: *Не магу ж я, меджду протчым, мамаша, набраць у губу вады і маўчаць, калі ён бэсціць мае жыціцёвья погляды.* Т, 22.

Адз. В. *губу*: Т, 22. Мн. Р. *губ*: БН.

ГУБАРНАТАР м. Губернатар. [Янка]: *Ён [Мікіта] гэтак заўсёды хоча сябе паказаць, як бы сам губарнатар.* Т, 20.

Адз. Н. *губарнатар*: Т, 20.

[ГУБАРНАТАРСКІ] (5) *прым.* Які мае адносiны да губарнатара. [Мікіта]: *А тара, меджду протчым, хай сабе [немцы] ідуць, гэта мне пад руку – буду зноў засядаць у губарнатарскай канцэлярыі.* Т, 24. [Гануля]: *Гэта, мабыць, ён [Мікіта] наглядзеўся, бо служыў у губарнатарскай канцэлярыі за нейкага там рэгістратара,* Там жа, 20.

Адз. ж. Н. *губарнатарская* (2): Т, 24, 33. М. *губарнатарскай* (3): Т, 20, 24, 48.

[ГУБІЦЬ] (3) *незак.* Зводзіць са свету, забіваць. *Стогн адно: не даві! Не губі, да Хрыста сцежку дай, данясі!..* Бн. // *перан.* Рабіць няшчасным, пазбаўляць нармальнага жыцця. [Мікіта]: *Не губі маёй маладосці – не бяры ў палон! Т, 33. Там жыціцё няважнае, Людзі шчасце губяць.* Ш₃.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *губяць*: Ш₃. Заг. адз. 2 ас. *губі* (2): БН; Т, 33.

ГУБЭРНЯ ж.: *♦І пайшла пісаць губэрня – жарт., уст. – усё прыйшло ў рух, пачаўся перапалох.* [Мікіта]: *Як чуць што зблытаў, дык і пачнуцца ўсялякія суды ды перасуды.. і так пайшла пісаць губэрня – не адцярэбішся.* Т, 21.

Адз. Н. *губэрня*: Т, 21.

[ГУБЭРСКІ] *прым.* Разм. Губернскі. [Мікіта]: *Цяпер я.. маю шаснаццаць пасадаў рэгістратара ў розных Менскіх Губэрскіх Саўхозах, Нархозах, Комхозах, Домхозах і іншых аддзелах..* Т, 46.

Мн. М. *Губэрскіх*: Т, 46.

ГУД м. Гудзенне. *Народ чагосьці знебываўся, Гуд недавольства плыў і плыў..* УрП.

Адз. Н. *гуд*: УрП.

[ГУДОК] м. Працяжны аднастайны гук, сігнал. *Мірныя гутаркі ў зімы і вёсны Будуць з гудкамі вяці Ленінграда.* Ф. *Параўн.* гук.

Мн. Т. *гудкамі*: Ф.

[ГУЖ] м. : *Узяцца за гуж гл. узяцца.*

Адз. В. гуж: Т,49.

[ГУК] (2) м. 1. *Тое, што гудок. ..затоена ловаць [за мяжою] вострым вухам нашыя песні, шумы трактараў нашых, несціхаючыя гукі нашых фабрык і заводаў.* ЖН.

2. *Тон адпаведнай вышыні ў музыцы. Пасля паўмінутнай паўзы, пад несціхаючыя гукі песні, навалі апускаецца заслона.* Т, 61.

Мн. В. гукі (2): ЖН; Т, 61.

[ГУКАЦЬ] незак. Вухкаць, вохкаць. *Каб гукалі совы Па-над ваямі, псамі, Косці расцягалі Груганы з ваўкамі!* МПв.

Абв. пр. мн. гукалі: МПв.

[ГУКНУЦЬ] зак. Крыкнуць. *Тут рэдактар схопіў адну з падлогі газету, кінуў мне проста ў вочы і гукнуў: – На, чытай!* Ан.

Абв. пр. адз. м. гукнуў: Ан.

ГУЛ (3) м. Працяжны, аддалены шум, грукат. *Гул далятае здалёку гарматаў.* ВМ. *І слухаюць вушы гул песень юначых, І цешыцца сэрца з вялікага свята.* ТП.

Адз. Н. гул (2): ВМ; Пц. В. гул: ТП.

ГУЛІ (3) толькі мн. Разм. Гулянне, забава. *Ці там вецёр водзіць гулі Так па самагубе.. Дз. З ім [камсамольцам] не жартамы, з ім не гулі, – Сцеражыся подлы вораг!* СА, 181.

Н. гулі: СА, 181. В. гулі (2): Вб; Дз.

ГУЛКА (2) прысл. да гулкі. *Гудуць гулка з добрай волі Нашы фабрыкі, заводы.* СА, 182. *Песні яго [Стальскага] ў людзі Выйшлі гулка, дзіўна..* ПСС.

[ГУЛКІ] прым. Гучны, далёка чутны. *Ад песень ад гулкіх плывуць адгалоскі Па шумных дубровах і нівах..* ВВ.

Мн. Р. гулкіх: ВВ.

[ГУЛЬНЯ] жс. перан. Занятка, забава. *Абняліся [здані] з сабой у шалёну гульню, Вочы прыскам зіяюць, з губ коціцца дым..* БН.

Адз. В. гульню: БН.

ГУЛЬТАЙКА жс. Саха. *Першае – чацвёртае Жывіць свет сабою, Хоць – гультайка шчырая Зімовай парою.* Ш₃.

Адз. Н. гультайка: Ш₃.

[ГУЛЯЦЬ] і разм. **ГУЛЯЦІ** (7) незак. 1. *Забаўляцца, пацяшачца. Запыталіся ў Галінкі, У малой дзяўчынкi: Што сядзіш ты, Галя, ў хаце, І не ідзеш гуляці?* Вб.

2. *перан. Гаспадарыць. Эй гуляйце, чарнасотнікі, На благое ўсё ахвотнікі: Не век сеяці вам цьму..* ВЧ. // *вобразн. Працаваць. Хоць сохі, хоць косы гуляюць там ройна, - Не поймеш, адкуль узялісь;* ЗК.

3. *перан. Перамяшачца ў розных напрамках (пра з'явы прыроды). Вецёр свабодны гуляе па скалах ..* СД. *Сонца з ласкай ажыўчай гуляе ў прыволлі.* ТС.

4. перан. Гандляваць. .. адрабляў крукам панишчыну пану... Пан гуляў панам, нявольнікам быў я. Д.

Інф. гуляці: Вб. Абв. цяп. адз. 3 ас. гуляе (3): ПТ; СД; ТС. Мн. 3 ас. гуляюць: ЗК. Пр. адз. м. гуляў: Д. Заг. мн. 2 ас. гуляйце: ВЧ.

ГУЛЯЮЧЫ *дзе прысл. да гуляць у 1 знач. Адно кажэ мамка міла: – Ты йшчэ сходзіш, Галя. Во, глядзі, сама ў аконца, Гуляючы дома.* Вб.

[ГУМАВЫ] *прым.* Зроблены з гумы; рызінавы. ..калі бурлакам падаруюць гумавыя бацэвы боты – бурлакі пачынаюць спаваць і скакаць. ПЧ.

Мн. В. гумавыя: ПЧ.

[ГУМАНІТАРНЫ] (2) *прым.* 1. Які адносіцца да чалавечага грамадства і яго культуры. ..У школьных прадметах вы не знойдзеце гуманітарных навук. ПЧ.

2. Гуманістычны; гуманны. Тыя гуманітарныя ідэі, якія йшлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе.. Тж.

Мн. Н. гуманітарныя: Тж. Р. гуманітарных: ПЧ.

ГУМНО *н.* Будыніна для складання абмалоту і збожжа. Дом жылы невялікі, чысты – напрыглядку. Зато гумно – важна! ХБ, 28.

Адз. Н. гумно: ХБ, 28.

ГУННЫ *толькі мн.* Аб’яднанне качавых плямён Цэнтральнай Азіі, якія рассяліліся пазней па розных краінах. Два словы так сабе – аб гуннах аб Атылле.. ВБЛ.

М. гуннах: ВБЛ.

[ГУРМА] (2) *жс.* Разм. 1. Група, гурт. [Гарошка]: Рынулі [казакі] ўсёй гурмай на конях праз ляжачы народ.. Т, 43.

2. У знач. прысл. Гуртам, усе разам. Разыграліся гурмай за зданяю здань, Як вужакі ў гарышку, мітусяцца яны.. БН.

Адз. Т. гурмай (2): БН; Т, 43.

[ГУРТАВАЦЦА] *незак.* Групавацца, канцэнтравацца. Шчыры голас і праца ідэёвая людзей, якія гуртаваліся спачатку каля “Беларускай сацыялістычнай грамады”.. палажылі свае векапомныя падваліны дзеля адраджэння свайго народа.. СНБ.

Абв. пр. мн. гуртаваліся: СНБ.

ГУРТОК (2) *м.* Група людзей. У іх цяпер наладжаны беларускі прасветны гурток.. МІ. Мусім лучыцца ў гурткі і гэтакім манерам закупліваць збожжа для цэлай вёскі.. ВС.

Адз. Н. гурток: МІ. Мн. В. гурткі: ВС.

ГУСАР (2) *м.* У царскай арміі ваенны з часцей лёгкай кавалерыі. [Мікіта]: (напявае). Гусар на саблю опіраець, В глыбокой горэсці стоял... Т, 32. [Мікіта]: (напявае). По уліцам пыль подымая, Проходзіл полк гусар усачэй... Там жа, 53.

Адз. Н. гусар: Т, 32. Мн. Р. гусар: Т, 53.

ГУСЛІ (3) *толькі мн.* Музычны інструмент. *Ракочуць гуслі звон у звон На бел-свет розгалас нясецца..* Кц. *Гусямі, лукам і святлом Будзіце, клічце і свяціце І так спануйце іхнім сном, Каб сон іх шчэз і ўсталі жыці.* Там жа.

Н. гуслі: Кц. Т. гуслямі: Кц. М. гуслях: СМ.

[**ГУСТ**] *м.* Адчуванне, разуменне прыгожага. *...стараецца адзявацца [Наста] з шыкам, але без густу.* Т, 19.

Адз. Р. густу: Т, 19.

ГУСТА (2) *прысл.* 1. *Прысл. да густы ў 2 знач. [Янка]: Але дзядзька густа іх сваёй піпкай падкурваў. Бачыў, як насамі круцілі ды кіхікалі.* Т, 29.

2. *безас.* Вельмі многа, поўна, у дастатку. *Часта, густа з'езд склікаю, Ды нішто не памагае.* ЛПК.

ГУСТЫ (2) *прым.* 1. Насычаны. *А быў жа туман той густы..* ТП.

2. Часты. *Відна, што ніўка-маці тутка чалавеку! Відна з густых коп сена, што на сенажатцы Зьвёздачкамі мігаюць..* ХБ, 28.

Адз. м. Н. густы: ТП. Мн. Р. густых: ХБ, 28.

[**ГУСЦІ**] (5) *незак.* 1. *Іграць. Паўстань з народу нашага, пясняр.. Гудзі над Беларусяй з краю ў край, У сэрцах спячых распалі пажар.* Пт. // *перан.* Пашырацца, распаўсюджацца. *Не гудзе ў павазе Голас вечавы, Не шукаюць князі Славы і бітвы.* МД.

2. Утвараць працяжны гук; звінець. *Гудуць гулка ў добрай волі Нашы фабрыкі, заводы.* СА, 182. *Гудуць правады над шляхамі ў наветры.* ПБН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. гудзе: МД. Мн. 3 ас. гудуць (2): ПБН; СА, 182. Пр. адз. м. гудзеў: УрП. Заг. адз. 2 ас. гудзе: Пт.

ГУТ *прысл.* Няж. Добра. [Мікіта]: *Рыхтык, рэхт, меджду протчым, шабас гут фрау... фатэрлянд...* Т, 32. Т, 31.

ГУТА МОРГЭН і **ГУТЭ МОРГЭН** Няж. Добрай раніцы. [Мікіта]: *Гута моргэн, гэр гэрманіш!* Т, 31. Т, 32. *Нават жыду – ў доўг як просе – “Гутэ моргэн!” – буркне ў носе.* УрП.

ГУТАРКА (16) *ж.* 1. Размова, бядеда. *Гутарка важная ходзіць па хаце, Вецер за хатаю вее і вее.* ВН. *І княжна з князем п'е да дна; Князь гутарку навёў такую.* Кц. // *перан.* Гэтакі ў часе глухой непагоды *Чуецца ў Нёмнавай гутарцы жаль.* Н.

2. Разнавіднасць мясцовага дыялекту. *У якой мове трэба вучыць дзяцей рэлігіі? На гэтае пытаньне, здаецца, кожны павінен адказаць: ў роднай мове вучнёў – тэй гутаркай, якую яны змалку чуюць у бацькавай хаці.* ВР.

3. Чутка. [Мікіта]: *Але мяне зласлівыя гутаркі зайздросных людзей мала абходзяць.* Т, 36.

Адз. Н. гутарка (4): ВМ; ОШМ; Т, 22, 43. Р. гутаркі (3): ВР;

СНБ (2). Д. *гутарцы*: Пц. В. *гутарку* (4): Ан; Кц; Пц; Т, 33. Т. *гутаркай*: ВР. М. *гутарцы*: Н. Мн. Н. *гутаркі*: Т, 36. В. *гутаркі*: Ф.

ГУТАРЫЦЬ *незак. перан.* Крумкаць. *І давай паміж сабой [груганы] Гутарыць, хваліцца: – Круму! Круму! Што за рай! Ёсць чым пажывіцца!* Гр.

Инф. *гутарыць*: Гр.

ГУЧНА *прысл.* Звонка, выразна, гулка. *Іграйце гучна музыку герайскую, музыкі, Каб слухаў і дрыжэў ад музыкі ўвесь свет!* СК.

ГУЧНЫ *прым. перан.* Пышны, шумны. [Янка]: *Гучны, як уважаю, баль у вас будзе.* Т, 21.

Адз. м. Н. *гучны*: Т, 21.

[ГУШЧА] *ж.* Месца скопішча каго-н., маса народу. *У самую гушчу чэхаславацкага народа пранікла і глыбока ўмацавалася вера і надзея на Савецкі Саюз..* ПЧ.

Адз. В. *гушчу*: ПЧ.

ГЭ-ГЭ *выкл.* Тое, што ха-ха. [Мікіта]: *Вам чалавеку без рангаў і клясаў у прошлым і без надзеі на асэсарства ў будучым, пэўна, што ўсё роўна, але для мяне, меджду протчым... Гэ-гэ! А цяпер далоў совбурскую форму!* Т, 50.

ГЭЙ (52) *выкл.* Вокліч. *А ў бары, бары Тры дарожанькі, Гэй, гэй, гэй, тры дарожанькі! Тудой шоў жасўнер Наш прыгожанькі. Гэй, гэй, гэй, наш прыгожанькі!* ББ. ББ (30); БН; В (2); ВБ (3); ЛПК; Н; НД; ПСД (2); СА; ЧС (4); Ш.

ГЭНЫ (13) *займ.* Абл. *Тое, што гэты ў І знач. Дзіўлюся толькі, як гэны камісар прыняў тваю просьбу..* Ан. *Гэны перыяд нашых дамаганняў і змаганняў.. астаўляем разабраць.. цяперашнім і будучым гісторыкам.* СНБ.

Адз. Н. *гэны* (2): Ан; Т, 49. В. *гэны*: СНБ. М. *гэным*: Т, 46. Мн. Н. *гэныя*: Т, 54. Р. *гэных*: Т, 35. В. *гэныя* (5): Ан; Т, 25, 45, 56; УПУВ. Т. *гэнымі*: Т, 27. Кар. адз. ж. Н. *гэна*: Т, 61.

ГЭР (18) *м.* Ням. Пан. [Мікіта]: *Што ён нарабіў мне гэты гэр прафесар з сваёй навукай! Оеей! Оеей!* Т, 32. Т, 31(2), 32(3), 33(2), 34, 36, 40, 41, 42, 48(4), 60.

[ГЭРМАН] *м.* Разм. Немец. [Мікіта]: *(нерабіваючы). Быўшых нашых ворагаў – гэрманаў, мадам-сінёра?* Т, 37.

Мн. Р. *гэрманаў*: Т, 37.

ГЭРМАНШ (7) *м.* Разм. Немец. [Мікіта]: *(да немца). Меджду протчым, гэр гэрманіш, можа, купіце германскія маркі?* Т, 42.

Адз. Н. *гэрманіш* (7): Т, 31, 32(3), 33(2), 42.

ГЭРЦУМ-СРОЛІКІ [Янка]: *Дый што гэта з вамі? Ці не ўпісаліся вы ў менскія свабодныя гэрцум-сролікі? – Як тачнік які, тарабаніце гэту брычку з сабой.* Т, 45.

Мн. В. *гэрцум-сролікі*: Т, 45.

ГЭТА (234) *часц. 1. указальная. Адны кажучь, што гэта наравісты конь, другія кажучь, што гэта пудзіла на вераб'ёў, трэція – што гэта такая аркестра, у якой кожны музыка на свой лад заводзе..* АН.

2. узмацяняльная. За ўсё гэта яна ўзнагароджана вялікай ганаровай адзнакай – ордэнам Леніна. ЖН. Так, сябры, гэта вялікая праява! МІ.

А; Ан (5); АЛ (3); БрБ; БС (4); БСУ; ВБЛ(2); ВН (3); ВР (5); ВС (2); ВСп (11); ГНД (2); ДЖ; ДК (4); ЗС; ЗЯЗ; Кз (2); М; МІ (6); Нз (6); НДМ (4); ОШМ (7); Пп; ПЛП; ПС; ПСп; ПЧ (5); РКр; СБНГ (5); СК; СНБ (10); СП (2); СТ; Т, 19(2), 20(2), 21(6), 22(2), 23(4), 24(6), 25(5), 26(2), 27(2), 28, 29, 30(2), 31(3), 32(2), 33(2), 35(4), 36(5), 37(4), 39, 40(3), 41(9), 42(3), 44(2), 45(2), 46, 48(5), 49, 50(3), 52, 53(2), 54(4), 55(6), 56(4), 57(3), 58(6), 60(8), 61(4); Тж (2); ХБ, 30(2); ХЛБ; ХХ (2); ЦСБ (2).

ГЭТАК (31) *прысл. Разм. Тое, што так. Гэтак праслужыў тры гады ў броварах чорнарабочым. А. І гэтак далей пісаў я і насыпаў аж тысячу радкоў.* АН.

Ал; Вб; ВБ; ВР; ДК; ЗС; Кц (2); НДН; ОШМ; ССА; Т, 20(2), 37, 43, 44, 45, 46(2), 50, 55, 57; УрП (3); ХБ, 29, 30(2); Ч.

ГЭТКІ і *разм. ГЭТКІ* (46) *займ. Тое, што такі. Чуткай душою ў такі час паслухай, – Здасца, там гэтакі голас чуваць. Н. Гэткай подласці, гэткай здрады Свет і не чуў і не бачыў. СЗГ. Ці ж беларускі народ – гэткі вялікі і гаспадарны – не заслужыў на тое, каб і для яго Бацькаўшчыны закрасавала?* ДД.

Адз. м. Н. *гэтакі* (2): Н (2); *гэткі* (10): ВН; Г; Дз; ДД (2); Кц; Н; ПТ; Т, 33, 53. Р. *гэткага*: Т, 42. В. *гэтакі*: Т, 49; *гэткі* (2): Кц (2). Т. *гэтакім* (3): БС; НДН; УПУВ; *гэтакім* (6): ВС; СНБ; Т, 20, 29, 43, 55. ж. Р. *гэткай* (2): СЗГ (2). Д. *гэткай*: ВСп. В. *гэтакую* (2): Т, 20, 29; *гэткую*: Т, 30. Т. *гэткай* (3): Ч (2); ЧЧШ. М. *гэткай*: Р. н. Н. *гэткае*: ТП. Р. *гэткага*: Т, 60. Т. *гэтакім*: ЛПК. Мн. Н. *гэтакіх* (3): ДНСП; ЗЯЗ; Т, 20; *гэткіх* (5): Т, 37(2), 39; Ч (2).

ГЭТУЛЬКІ *прысл. Разм. Тое, што столькі. Ніколі ніякая музыка на сьвеце, нікая кніга.. не давалі мне гэтулькі асалоды і прыёмнасьці, як постаць гэтых дрэў..* ХБ, 29.

ГЭТЫ (400) *займ. 1. Паказвае на асобу ці прадмет. І стала так, як старац гэты Сказаў пакорнай грамадзе. УрП. [Гануля]: (да дамы). Калі ласка, вось гэты далікатны кусочак яшчэ!..* Т, 28.

2. Паказвае на прадмет ці асобу, што вылучаецца з ліку іншых. *На гэты нарыс звярнулі ўвагу нават у Маскве..* ВСп. [Дама]: *Я папрашу гэтага мусье (паказвае на Янку), каб сыграў на балайцы.* Т, 52.

3. Паказвае на асобу, прадмет, пра якіх гаварылася нядаўна. –

Варашылава я знаю, Сам я з ім вітаўся, Ён, калі былі манеўры, Ў нашым быў калгасе. Ну, за гэтага дык можна, Чалавек вядомы. В6. Мы прайшлі гэты шлях, як казачныя асілкі – сямімільнымі .. крокамі. ВГР.

4. У знач. наз. Праўду сказаць, я [Купала] і да гэтага не быў вельмі рэлігійным.. А, 328. Гэтаму з'яўляюцца сведкай мае творы, аб гэтым раскажуць вам крытыкі. ДЖ.

5. Паказвае на вядомыя ўжо асобу ці прадметы. [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек.. Т, 44. Гэты рух [стаханавскі] дае такія магчымасці росквіту нашай радзімы.. СТ.*

Адз. м. гэты (42): А; АЛ (4); АПЖ (2); АР; БС; БСУ; ВГР (2); ВН; ВР; З (3); Кз; НДН; СБНГ; СНБ (6); СТ (3); Т, 28(2), 30, 45, 48, 55, 60, 61; УрП (3); УПУВ; ХБ, 29. Р. гэтага (18): АЛ; БСУ; ВБ; ДК; ЖН; СБНГ; СНБ (3); СТ; Т, 22, 29, 44(3), 45, 46, 61. В. гэты (36): АБ (2); АЛ; БСУ (3); ВБЛ (3); ВГР; ВС; ВСп (4); ГП (2); ДЖ; ЖН (2); ОШМ; ПЛП (2); РКр; СНБ; Т, 24, 32, 40, 44, 48, 49, 52, 58; ХБ, 29; ЦБС; Ч. Т. гэтым (2): ВН; Т, 52. М. гэтым (13): АБ; Дз; ДД; См; СД (2); Т, 46(5), 52, 61. ж. Н. гэтая (5): БСУ (2); ПЧ; Т, 20; УПУВ. Р. гэтай (25): АЛ (2); БС; ДД; ЖН; ЗС; МІ (2); МПв; НГд; ПЧ; СБНГ; СНБ (2); Т, 30, 36, 39, 46(2), 56(2); ТП; ХБ, 28; ШБСЯ (2). Д. гэтай (2): АЛ; ЖН. В. гэтую (11): А; АБ; ЖН; МПв; ПЧ; Т, 32, 38, 40, 46, 58; УрП. Т. гэтай (2): АЛ; Т, 23. М. гэтай (10): АЛ (2); ВСп (2); ДНСП; ПДз; Т, 21, 34, 55; УПУВ. н. Н. гэтае (4): БСУ; ДД; НДН; Т, 46. Р. гэтага (45): А (2); Ан; АЛ (2); БС; ВР (2); ВСп; Нз (3); НДН (2); ОШМ; ПЛП; СНБ; СБН (5); Т, 21, 22, 27, 32, 33(2), 34, 35(2), 40, 41(3), 42, 43, 44, 46(2), 61; УПУВ; ХБ, 30; ШБСЯ. Д. гэтаму (4): АЛ; ДЖ; СНБ; Т, 45. В. гэтае (6): А; ВР; Т, 20, 39, 54; ХБ, 30. Т. гэтым (17): АЛ (3); ВБЛ; ВН; ДЖ; ПЧ; РКр; СБНГ (2); СНБ (2); Т, 25, 35, 48, 50, 60. М. гэтым (27): Ан; АБ; ВН (2); ВС; ВСп; МІ; ОШМ; ПЛП (2); СНБ (3); Т, 21(2), 23, 24(2), 29, 41, 49, 55, 56, 57; Тж; Ун; ЦБС. Мн. Н. гэтыя (32): БС; ВН; ВНз; ВСп (3); ДК; З; МІ; НДН (2); ПЧ; СНБ (5); Т, 22, 27(2), 35, 42, 44, 45, 46, 48(2), 53, 56(2); Тж; УПУП. Р. гэтых (24): ВСп (4); ІХ; Кз; Кц; МІ; МП (2); Нз (2); НДН; ОШМ; Т, 23, 29, 45, 50; Тж (2); УрП; УПУВ; ХБ, 29; ЧС. Д. гэтым (2): Т, 22; УПУВ. В. гэтыя (18): АЛ; ВН (2); ВСп (2); МП (2); РКП; Т, 39, 50, 53, 55, 58, 60, 61; УПУВ; Ч; ШБСЯ. Т. гэтымі (9): АЛ; ВБЛ; ПСп; СНБ; Т, 22, 39; ХБ, 29(2), 30. М. гэтых (10): АЛ; БСУ; ВСп; ОШМ; ПЛП; Т, 44, 60, 62; ХБ, 30(2). Кар. ж. Н. гэта (21): БСУ; ВС; ВСп; ДД; ДЖ; ЗН (2); ЗС (4); МІ; ПЛП; СБНГ; СНБ; Т, 30, 37; УПУВ (2); ШБСЯ (2). В. гэту (21): АБ (2); ВГР; ВН; ВС; ГП; ДНСП; Ж; ЗС; СБНГ; Т, 30, 33, 34, 45, 51, 58; Тж; УПУВ; ШБСЯ (2). н. Н. гэта: БСУ. В. гэта (7): БМ; БС; ВС (2); ДНСП; ЗС; Т, 34. Мн. Н. гэты: Т, 58.

Д

ДА¹ (373) прыназ. з Р. выражае:

Прасторавыя адносіны (71)

1. Пры абзначэнні месца, прадмета, да якіх скіравана дзеянне, з’ява. [Наста]: *А вось гэтага [немца] – дык я толькі ахвяравалая правесці да Браخالкі*. Т, 41. *Госці ўсім кланяюцца, сядваюць. Поп бліжэй да вакна*. Там жа, 51. *Яна [пані] ўдруг страшна закрычала і кінулася да дзеўчынкі...* ПДз.

2. У спалучэнні з прыназоўнікам “ад” (ад-да) і другімі назоўнікамі акрэслівае прастору, у межах якой адбываецца дзеянне, з’ява. *Ад гарачых пяскоў агнітай Афрыкі, дзе задумны бедуін, едучы ў ночы на вярблюду, зоры блыскучыя лічыць і да ледавітага “паўночнага зіяння”, дзе на сьцюдзёных галодных раўнінах неабнятай тундры набожны шаман муштруе бажкоў сваіх, – як ёсьць усюдах пануе гэты ясьневяльможны бязьсьмертны забабон*. З. *А ў тых песнях гоман зямлі нашай чуўся, І рэха ляцела дарогаю слаўнай, Ажно з-пад Эльбруса і да Беларусі*. ПСС, 232. *Параўн*. до. АБ, 16; БН, 92, 93; БСУ; В (4); ВМ, 72; ГЖУ; ДЖ; Ж; З; ЗК, 43; К; КП, 170; Кр, 77(2); НДп, 229(3), 230; Нз, 14(2); ПДз (2); ПНд, 46; Р; РКр; СК, 158; СНБ, 340; СС, 301(2), 302; Т, 19(2), 20, 25(2), 27(3), 30, 32(2), 35, 39, 48(3), 51, 52(2), 53, 57(2), 59(2); ТП, 217(2); УПУВ; УрП, 47, 52; Ф.

Часавыя адносіны (34)

3. У спалучэнні з прыназоўнікам “з” або “ад” і другім абазначаемым адрэзак часу, у межах якога адбываецца дзеянне, з’ява. *Жылі [беларусы] – як і дзе папала ў падвалах, халодныя і галодныя, нажылі сабе сухоты і іншыя галодныя-халодныя хваробы і да самае смерці не складалі аружжа барацьбы за беларускую незалежнасць*. МІ, 17. *За другім [сынам] была ахвота К лежні, к панаванню; За чужой-бы жыў работай, Спаў-бы да зьмерканья*.

Дз, 189. // У спалучэнні з прыназоўнікам “ад” або “з” і другім назоўнікам абазначае адрэзак часу здзяйснення дзеяння, стану. *Так у сяле Микалаеўшчыне, Мин. губ. прапита грошай ад новага года да 1 аўгуста (за 6 мес.) 5012 руб. 94,5 кап. УП. 3 году ў год мы жылі, як жывёла, 3 году да году чакалі святла...* Г, 16.

4. Указвае на падзеі, з’явы, якім папярэднічала пэўнае дзеянне; адпавядае па значэнню словам: перад чым-небудзь. *Трэба горда цягнуць лямку жыцця, як цягнулі яе да вайны...* ВС. [Гануля]: *Да яго [Гізулькага] ішчэ пераезду сюды нашы крэслы недзе ў іншае месца спалатнілі.* Т, 45. А, 328(2); АЛ; БСУ; ВБЛ, 83; ВГР; ВН; ГНД; Дз, 190; Ж; ЛР; МІ, 17(3); ПСС, 231; РКр; СК, 158; СНБ, 336, 337; Т, 19, 21, 28, 33, 53, 55; УПУВ (2); ЦБ.

Колькасныя адносіны

5. У спалучэнні з займеннікам і лічэбнікам ужываецца пры абазначэнні паўнаты дзеяння. *Навукова-Літаратурны АДДЗЕЛ на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам сабраў і здадаваў да двухсот з лішнім аркушаў рознага зместу рукапісаў...* ВСп, 91.

Аб’ектныя адноіны (257)

6. Пры абазначэнні асобы, прадмета і пад., да якіх адносіцца хто-, што-н. ...торпа, прымешаны да пясчанай глебы, утварае найлепшае паляпшэнне зямлі. ХБ, 30. *Праўда, да вясеньняга акорду пацуванняў пастаянна далучаліся умныя ноткі...* Там жа, 29. *Польскія эндэкі ...накінулі нам [беларусам] “плебісцыт” і прынятую соймам “рэзолюцыю”, якая недвузначна прылучае незалежную Беларусь да Польшчы.* СНБ. // У выразях да ўсяго гэтага, да таго. [Мікіта]: ... і да ўсяго гэтага яшчэ: *селядцы, тараны, сем з паловай фунтаў дроў, пудэлачка, меджду прочым, пудры, а-ля-руж, падстаўка для кветак, тры чаркі, а болей, здаецца, нічога няма.* Т, 46. [Янка] *Там, на вёсцы, я патрэбней, чымся тут, а да таго – не люблю я гораду: вельмі ўжо ў ім цяжкае паветра.* Там жа, 21.

7. Ужываецца для выражэння сувязі з кім-н., прыналежнасці да каго-, чаго-н. [Дама]: *Мусье беларус, вы, як я уважаю, напоўнены павевамі новага часу і належыце, мабыць, да новай партыі стоікаў, якія не паддаюцца эвакуацыі і застаюцца на месцы?* Т, 37. *З вучыцелёў, што да таго саюза належэлі, ўзялі падпіску, каб нікуды не выежджалі без дазвалення паліцыі.* ВД.

8. Пры абазначэнні матыву, мэты якога-н. дзеяння. *Асабліваю ўвагу аддавалі яны [контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмакраты] разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы ўсіх нацыянальнасцяў СССР злітнымі колёнамі ідуць па шляху да соцыялізму.* АЛ. *І мне*

[Купалу] тут – у гэты ішчаслівы, ганаровы для мяне час хочацца прывітаць тых, якія многа сіл і працы прылажылі да таго, каб Беларусь жабрацкая ў царскія часы стала Беларуссю калгасна-заможнай, Беларуссю вольнай нацыянальна і соцыяльна. ЖН.

9. Ужываецца пасля назоўніка пры абазначэнні асаблівасцей або прызначэння прадмета. Пачатак гэтага зрабіў кампазытар Рагоўскі, які стварыў музыку да слоў верша Янкі Купалы: “А хто там ідзе?” і назваў гэта гымнам. СБНГ. [Мікіта]: Вось тут селядцы, во цыбуля да іх, а вот сала, а тут ...меджду прочым – кілечкі... Т, 21.

10. Пры абазначэнні асобы або прадмета, з’явы, да якіх скіравана дзеянне. Адсюль такая прыязнь, любоў, глыбокая сімпатыя да нас – людзей савецкае краіны. ПЧ. [Янка]: Цікава, да каго ж у цябе, Аленка, сэрца ляжыць? [Аленка]: Вы ўжо аб гэтым павінны ведаць з майго лісту. [Янка]: А так: да навукі і навучання. Т, 29. Нелегальная літаратура, якую я [Купала] тады чытаў, была прасякнута нянавісцю да царызма і любоўю да свабоды і незалежнасці. ПС.

11. Пры абазначэнні прадмета, у дачыненні да якога выяўляецца прыгоднасць, прыдатнасць каго-, чаго-н. Вайна вечна трываць ня будзе; вернуцца нашы браты і сыны дамоў; можа некаторыя раненыя, ня здольныя да працы. РКр. [Янка]: Мне здаецца, пане рэгістратар, што вы [Мікіта] так запуталіся ў сваіх рангах, клясах і свабодных профэсіях, што ўжо не здольны да ніякае місіі – нават да тэй сваёй роднай, ісціна-рускай місіі. Т, 38. // Ужываецца пры ўказанні асобы, з’явы, да якіх ёсць або адсутнічае патрэба, зацікаўленасць. [Янка]: (Да Ганулі) Цяпер я да вас, цётчэчка, толькі не з спрэчкай, а з просьбай: ці няможна будзе ў вас мне з маёй кампаніяй пераначаваць? Т, 49. Сёння ўжо стар я [дзед] і мне не да плачу... Д, 72. [Наста]: О, немцам цяпер не да чужых генералаў. Т, 41.

12. У спалучэнні са словам “падобны” пры абазначэнні асобы, прадмета, з якімі параўноўваецца хто-, што-н. Калі параўняць часы беларускага нацыянальнага руху ў перыядзе 1915–1917 гадоў і часы пасля расійскай рэвалюцыі 1917 году, дык гэта адно да другога не падобна, як зямля да неба. МІ,17

13. Пры абазначэнні і таго, да чаго заклікаюць, пабуджаюць. Зірні-ж, азірніся, ішчасліў, неішчаслівы І заўтра на поле да сох, як адзін! В. Дык наперад, таварышы, да новых перамог, да новых радасцей, да соцыялізму! ДЖ.

14. Ужываецца пры абазначэнні асобы або прадмета, з’явы, да якіх скіравана дзеянне. [Мікіта]: (да Ганулі). Меджду протчым, мамаша, прышыкуйце закуску, бо незадоўга і госці збяруцца.

Т, 21. [Немец]: *(падышоўшы блізка да Мікіты і прыглядаючыя да формы). О-о! Што я бачу? Рыхтык рускі генэрал. Там жа, 32. // Ужываецца пры абазначэнні выніку дзеяння. Лешыя з гэтых людзей даўно ўжо прыйшлі да пераканання, што свабодны беларус у сваёй незалежнай дзяржаве будзе куды прыхільней адносіцца да іх, чымся беларус, падняволены чужынкам. НДН, 19. [Гарошка]: Кажу свайму настаўніку, што во да чаго шум і крык такі даводзіць... Т, 44.*

15. Пры абазначэнні прадмета ці асобы, з якімі змацоўваецца што-н., сутыкаецца хто-н. *Ляж, прытуліся да зямлі, Паслухай шчыра, што гавора Табе, сям'і і ўсёй радні, Калі запаліць неба зоры. БрБ, 6. У краіне гордай, горы дзе пад неба, Дзе быў прыкаваны Праметэй да скалы, Рос і гадаваўся у бядзе, без хлеба Сулейман гаротны, наш пясняр удалы. ПСС, 231. АЛ (3); БВ, 16; БСУ; ВВ, 263; ВГР; ВМР (7); ВН; ВР (3); ВС (3); ВСП, 91; Г, 16; ДЖ (5); Дз, 188, 189; ДК (4); ДНСП; Ж; ЖН (3); ЗС, 17(2), 18; ЗЯЗ, 90(2); К; Кз, 17(2); МІ, 17; МП (2); НДН, 18, 19; ОШМ (3); ПДз; ПЛП (5); ПНд, 314(2); ПС (3); ПСП; Пт; ПТ, 207(3); ПЧ (10); РКр (5); СБ (3); СБНГ (2); См, 91; СНБ, 340; СНБ; СП; СС, 301(4), 302; СТ (2); СЧ (2); Т, 19, 20(2), 22, 23, 25(2), 26(2), 27(10), 28(6), 29(6), 30(2), 31(3), 32(6), 33, 34(4), 35, 36(2), 37, 38(3), 39(3), 41, 42(6), 43(3), 44(3), 46, 47, 48(4), 49(2), 50(2), 51(2), 52(3), 53(5), 54, 55(2), 56(4), 57(3), 60(2), 61(7), 62; ТП, 214, 216(2), 217; УрП, 47, 51(4); ХБ, 28(2); Ч, 321; ЧС, 50–51; ШБСЯ.*

Акалічнасныя адносіны

16. Ужываецца пры ўказанні на ступень, якой дасягае дзеянне, стан. *Наша Беларуска-Савецкая Соцыялістычная Рэспубліка, як бы фарпост на рубяжы двух соцыяльных сістэм – развілася эканамічна і культурна да нечуваных размераў. ЖН. ...мы чакаем таго, каб яна [польская ўлада] станоўча зазначыла сваю палітыку на Беларусі, бо час не чакае, незадавальненне расце з кожным днём, струна нацягваецца да апошняй магчымасці. ОШМ. // У спалучэнні з некаторымі назоўнікамі служыць для абазначэння найвышэйшай ступені якога-н. дзеяння, стану. О Божа! ты хоць заступіся Ёй ня дай да рэшты нам [беларусам] сканець! РС, 40. // У спалучэнні з некаторымі назоўнікамі служыць для ўказання на паўнату колькаснага ахопу. Бярэ [князь] коўш саладка віна, Пье за дружыну маладую, І княжна с князем пье да дна... Кц, 193. // У спалучэнні з прыназоўнікам “ад” (ад – да) і другім назоўнікам ужываецца пры ўказанні на поўны ахоп якіх-н. асоб, прадметаў, якасцей і пад. Ад казахскага чабана да прафесара, ад беларускага пастуха да стаханаўца – усё насельніцтва будзе ўдзельніцаў*

ў адзіна дэмакратычных у свеце выбарах. ГВУ. ВГР (3); Г, 16; ГВУ.
Выбары да Мясцовай Рады. Радзіма кліча да помсты!

♦**Дайсці да торбы** гл. дайсці. **Да спаткання** гл. спаткненне. **Да сэрца ўзяць** гл. узяць. **Да часу** гл. час.

ДА² часі. Руск. Ужываецца пры форме загаднага ладу са значэннем пабуджальнасці, волевыяўлення. [Поп]: (*ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой*): *Да храніт іх в странствіі мацер неопалімыя купіны і мацер крупіцкая!* Т, 38

[**ДАБАВАК**] м. Разм. ♦**У дабавак** – у дадатак; акрамя чаго-н., звыш чаго-н. [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, я ўважаю, што апрача ўсяго іншага, сягоння ў дабавак нейкі выключны дзень, вам ніякай гандлёвай “здзелкі”, бадай, не ўдасца ўжо правесці.* Т, 34.

Адз. В. дабавак: Т, 34.

ДАБАВІЦЬ (3) зак. Прыбавіць звыш таго, што ёсць. [Мікіта]: *На маю пільную працу нават начальства, меджду протчым, звярнула ўвагу і да маёй рангі рэгістратара дабавіла ганаровую падрангу, якая па-нашаму завецца “Совбур”.* Т, 46. // *Сказаць што-н. у дадатак. Трэба яшчэ дабавіць, што незалежную беларускую рэспубліку стварылі смаленскія і маскоўскія “беларусы” на загаду Масквы.* СНБ, 338. *Хай багацейшыя укладваюць у гэты свае грошы, (каторыя, дабаўлю тут, нікім спосабам прапасці ня могуць), каб бяднейшыя маглі з іх у гэты цяжкі час карыстаць.* ВС. Інф. дабавіць: СНБ, 338. Абв. пр. адз. ж. дабавіла: Т, 46. Буд. адз. 1 ас. дабаўлю: ВС.

ДАБАЛЬШАВІЦКІ прым. Які папярэднічаў бальшавіцкаму перыяду. *І вось рэвалюцыйны, дабальшавіцкі ўрад у Расіі змушаны быў пазволіць фармаванне нацыянальных войск.* БВ, 16.

Адз. м. Н. дабальшавіцкі: БВ, 16.

ДАБАЧЫЦЬ (2) зак. Убачыць, угледзець (з часціцай “не”). *Распасьцеер свае ўсемагутнае уладаньне дзікі зьвярыны забабон ад краю да краю, па усім нязмераным сьвеце, і пачатку яго не найці і канца яму не дабачыць.* 3.

Инф. дабачыць: 3.

ДАБІВАЦЦА (5) незак. Дамагацца чаго-н. [Янка]: *Значыцца, вы [Мікіта] цвёрда пастанавілі дабівацца сабе гэтай новай кар’еры?* Т, 56. *“Прасіце, і вам будзе дадзена; дабівайцеся, і вам атчыняць...”* *А мы [беларусы] ніколі не прасілі, ніколі не дабіваліся правоў для беларускай мовы.* ВР.

Инф. дабівацца (3): Т, 35, 55, 56. Абв. пр. мн. дабіваліся: ВР. Заг. мн. 2 ас. дабівайцеся: ВР.

ДАБІЦЦА (2) зак. да дабівацца. *Калі гэтаго дружна зажадаюць два мільёна беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца*

свайго; калі-ж будуць спаць і верыць розным баламутням, іх заключаюць тыя груганы, каторыя у нас за час сну народнаго вельмі распадзіліся! ВР. А Беларусь, як і кожная іншая дзяржава, мае права і даб'еўца раней ці пазней гэтага права стаць роўнай і вольнай дзяржавай паміж сваімі суседзямі. Нз, 14.

Инф. дабіцця: ВР. Абв. буд. адз. 3 ас. даб'еўца: Нз, 14.

[ДАБРАБЫТ] (3) і [ДОБРАБЫТ] м. *Тое што дастатак.* [Мікіта]: *Сучаснае рэвалюцыйнае забурэнне, выклікаўшае часовы ўпадак рангаў і клясаў, падкасіла і эканомічныя падваліны дабрабыту рускай інтэлігенцыі, так што калі і скромная вячэра, то не па маёй персональнай віне.* Т, 28. *Гэты [стаханаўскі] рух дае такія магчымасці росквіту нашай радзімы, узбагачэння яе і праз гэта-ж такога палепшання дабрабыта рабочых і калгаснікаў, што цяжка нават прадбачыць зараз у марах.* СТ. // *Добрыя ўмовы быту; добраўпарадкаванасць. Абываталь жа няхай памятае, што адно беларусы могуць сапраўды любіць свой горад і дбаць аб яго дабрабыце.* ВМР.

Адз. Р. дабрабыту: Т, 28; дабрабыта: СТ. Т. дабрабытам: НДН, 19. М. дабрабыце: ВМР.

ДАБРАВОЛЬНА (4) прысл. Рук. 1. *Добраахвотна.* [Мікіта]: *Але й палонных, як уважаю, па дарозе хапае. Ці гэта, можа вы [немец] дабравольна, меджду протчым?* Т, 41. [Мікіта]: ... *Каламажку я цягаю з сабой толькі дабравольна і толькі для ўласнай выгады.* Там жа, 45.

2. *Іран.* Прымусова. [Мікіта]: *Мамзэль Наста загадзя напярэдзіла мяне з пэўных крыніц, што пры новай політычнай сытуацыі будуць дабравольна браць маладых мусы і дабравольна адпраўляць іх на Урангелеўскі фронт.* Т, 55.

[ДАБРАДЗЕЙ] м. 1. *Дабрачынец.* [Мікіта]: *Меджду протчым, што вы [Гарошка] тут, дабрадзею, робіце з пугай: пасвіце каго?* Т, 34.

2. Адз. Кл. дабрадзею: Т, 37.

ДАБРАДУШНА прысл. Лагодна. [Гарошка] (*дабрадушна*): *Табачкі не табакі, а перцу калі-небудзь дастанеш ты [Аленка] ў мяне за свой доўгі язык.* Т, 39.

[ДАБРАТА] (2) ж. Спагадлівасць, чуласць у адносінах да людзей. *Не хацелі спачатку прынімаць новай веры дрэговічы і крывічы, ды палачане ад іх не адставалі, а пасля з дабраты сваёй і рупнасці гасціннай прынялі, падумаўшы, да сваіх старых багоў і новага Бога...* Кз, 17. *У нашым Совецкім Саюзе не мала Хто нам пазайздросціць, вось так, з дабраты, Дык ведайце: маршал даўно ўжо і стала Любіў Беларусь нашу й любіць, браты!* НДп, 229.

Адз. Р. дабраты (2): Кз, 17; НДп, 229.

[ДАБРАЧЫННАСЦЬ] ж. Дабрадзейнасць. [Спічыні] (чытае): “*Баронэса Шпацэрзон, ганаровы член Менскай дабрачыннасці*”. Т, 61.

Адз. Р. дабрачыннасці: Т, 61.

[ДАБРАЧЫННЫ] прым. Дабрадзейны. У Празе мы [савецкія дэлегаты] наведалі “дабрачынны камбінат” імя Масорыка, дом спартыўнай чэшскай арганізацыі “Сокал”, аглядалі ваенны аэрадром, дзе нас сустрэў начальнік ваенна-наветраных сіл Чэхаславакіі генерал Файфр і дзе нам лётчыкі паказалі майстэрства пілатажа. ПЧ.

Адз. м. В. дабрачынны: ПЧ.

ДАБРО (10) н. Разм. Маёмасць, пажыткі. Цэлы свет ведае, што самыя крываваыя бітвы, самае дзікае знішчэнне людзей і іх дабра ў гэту вайну – было на Беларусі. АБ, 16. Зямлі маем [беларусы] шмат, лесу яшчэ болей; маем вялікія рэкі, азёры, чыгункі, багатыя месцы, а ў іх фабрыкі, заводы, ды і шмат іншага дабра. Нз, 15.

◇**Дабро насыпецца з неба** – пра тое, што дастаецца дарам. [Гануля]: *Адно маракуе [Мікіта] ўсё аб тым, як... усялякае дабро само насыпецца з неба*. Т, 20.

Адз. Н. дабро (2): Т, 20; ТП, 213. Р. дабра (2): АБ, 16; Нз, 15. В. дабро (3): ВН; ЗК, 42; НДН, 18. Т. дабром (3): БС; ЗК, 42; СС, 303.

ДАБЫ злучн. Руск. Каб. [Поп]: “*Акі пастыр, я должэн остацься пры агнях сваіх, я толькі проважаю сірых сіх, дабы іх напутстваць на пуць неведомый*”. Т, 38. [Поп]: *І прышэды с німі [госцямі], дабы аднім веселем возвеселіціся з вамі, чадо мое, рэгістратор!* Там жа, 51.

ДАБЫВАЦЬ (2) незак. Здабываць, набываць. Пры гэтым вышуківаюцца спосабы аткуль і як дабываць грошы на гэтыя расходы. ВН. Пажычыць у гэту усесветную завіруху німа дзе, бо тые ваююць і самі павінны дабываць грошы на расходы, а тые рыхтуюцца к абароне ці вайне і так сама пажычаць іншым ня могуць. Там жа.

Інф. дабываць (2): ВН (2).

ДАВАЦЬ (36) незак. 1. Уручаць. Нам [беларусам] даюць наш сьцяг у рукі і гэты сьцяг мы павінны з трыумфам вынесці на жыватворнае святло будучыны, вынесці з горасьцю, з гонарам і славай, – сьцяг не абы які, а свой, беларускі. БСУ.

2. Забяспечваць. Мала таго, што грамадзянства дае сваіх сыноў на абарону гасударства, але яно, гэта грамадзянства, павінна ешчэ так ці іначэй даваць грошы на ваенныя расходы. ВН. [Мікіта]: *Мінуўшая політычная, меджду протчым, сытуацыя нічога падобнага нам у пайкох не давала*. Т, 51.

3. перан. Паказваць, прад'яўляць. [Начальнік]: *Старыя [дакумэнты] потым раскумекаем – давайце новыя.* Т, 60.

4. перан. Налічваць. *Бацяўская ашчадкаса дае кожнаму рабочаму дзесяць процантаў за пакладзеныя грошы замест звычайных чатырох.* ПЧ.

5. Прыносіць як вынік чаго-н. *Яго [паўночнага краю Меншчыны] балоты, калі пакуль што не даюць карысьці, нікому не замінаючы, а з часам дадуць багацейшы запас тарповага апалу, ня кажучы ўжо аб тым, што торна, прымешаны да пясчанай глебы, утварае найлепшае паляпшэньне зямлі.* ХБ, 30. *Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга, ніякі малюнак, ніякі спэтакль не далі мне [С. Мечу] гэтулькі асалоды і прыемнасці, як постаць гэтых дрэў, аблітых праішчальным блескам заходзячага васеньняга сонца.* Там жа, 29.

6. перан. Выпускаць. *77 год была Вільня сіратою, уздыхаючы на тых светлых часінах, калі яе універсітэт кіпеу мудрым жыцьцём, калі даваў ён і Польшчы і цэламу сьвету мудрых і слаўных людзей, як напр. Адам Міцкевіч, Сьнядэцкі, Лелявэль і шмат іншых.* УПУВ.

7. перан. Укараняць, рапаўсюджваць. *Дужыя, не пытаючыся, забіралі ў слабейшых усё, што маглі толькі забраць, а давалі ім, не пытаючыся, тое, чаго яны не заўсёды хацелі прымаць.* НДН, 18. *А давалі, гвалтам накідалі ім свае так званыя “культуры”, пры помачы якіх душылі ў падняволеных народаў іх нацыянальныя асаблівасці, іх веру, праўду...* Там жа.

8. Ствараць умовы для чаго-н., дазваляць зрабіць што-н. [Янка]: *Так! Гэтыя новыя акупанты ды іншыя згрызоты не даюць табе [Аленцы] спакойна працаваць у Менску.* Т, 30. *Разумеецца, бацька за гэта мяне [Купалу] не мілаваў і часта не даваў браць з сабой кніжкі.* ПС.

9. З назоўнікам утварае спалучэнне са значэннем дзеяння ў залежнасці ад сэнсу назоўніка. *У сваясах Налівайка З вернай служкаю нагайкай Сказ даюць сялянскай браці, Як чын чына пачытаці.* НД. *Яму [цудадзею] слухмяны былі хмары, Народу сказ даваў свайму: Якія мільшыя ахвяры Багам панятлівым яму.* УрП, 47.

10. Разм. Выражае запрашэнне да сумеснага дзеяння. [Гануля]: *Давайце лепей аб чым іншым пагамонім.* Т, 54

11. Разм. Ужываецца ў значэнні: пачаў, стаў рабіць што-н. *І давай паміж сабой [груганы] Гутарыць, хваліцца: – Круму! Круму! Што за рай! Есьць чым пажывіцца!* Гр, 215. [Гарошка]: *... Як людзі казалі, і мой Юрка не адстаў. Вылез на вуліцу і давай з іншымі на чым свет шумець і крычаць: “Зямлі і волі!”* Т, 44.

◊*Даваць лататы – уцякаць.* [Гарошка]: *(да Пана).* *Значыцца,*

паны, даіце лататы? Т, 37. **Даваць шлюб** – вянчаць. [Янка]: *Зялёны бор шлюб нам [Янку і Аленцы] даваў, зоркі дружкамі былі, а расіца срабрыстая шлюбныя персцені свяціла*. Т, 53. **Не даваць літасці** – не рабіць уступак, не пакідаць без пакарання. *Патомкі вялікіх салдат Суворова, патомкі народных палкоў Хмяльніцкага, патомкі бесстрашных паўстанцаў Каліноўкага, абараняйце сваю зямлю, змагайцеся так, як змагаліся вашы продкі, не давайце літасці ворагу!..* РК. **Не даваць праходу** – а) настойліва прыставаць з пытаннямі, просьбамі, размовамі. *Памятаю, што я [Купала] не даваў яму [рабочаму Пасляку] праходу. Пойдзе ён у поле араць, або паедзе на начлег, я заусёды з ім і заўсёды выпрошваю ў яго казкі*. ПС; б) стрымліваць варожае наступленне. *Варашылаў калісь войскі Вадзіў у находы, Інтэрвентам, акупантам Не даваў праходу*. НК. **Не даваць спакою** – тое, што не даваць праходу ў 1 знач. *Другі такі апавядальнік быў ужо ў Селішчы. Таксама я [Купала] яму не даваў спакою ні днём ні ўначы*. ПС.

Інф. *даваць* : ВН. Абв. цяп. адз. 3 ас. *дае* (6): ВН; ПЧ (2); Т, 33, 62; Ч, 321. Мн. 2 ас. *даіце*: Т, 37. 3 ас. *даюць* (5): БСУ; НД; Т, 30; ХБ, 30; ЧС, 50-51. Пр. адз. м. *даваў* (8): НК; ПС (3); Т, 53; УПУВ; УрП, 47; Ч, 319. ж. *давала* (2): АЛ; Т, 51. Мн. *давалі* (3): НДН, 18(2); ХБ, 29. Заг. адз. 2 ас. *давай* (6): Гр, 215; Т, 34, 44, 46(3). Мн. 2 ас. *давайце* (4): РКП; Т, 54, 60; Ш₂.

ДАВЕДАЦЦА (7) зак. Дазнацца, пачуюць. *Гордасцю напоўнілася маё [Купалы] сэрца, калі я даведаўся, што байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёкаўсходняга фронту далі сакрушаючы адпор зарваўшымся самураям. І каторы ўжо раз! ВГ. [Наста]: Можцае віншавацца, панове! З пэўных крыніц я напэўна даведала, што ўжо “нашы” занялі Менск*. Т, 49.

Інф. *даведацца* (2): Т, 54; Ч, 322. Абв. пр. адз. м. *даведаўся*: ВГ. ж. *даведася* (2): Т, 49, 59. Мн. *даведаліся*: Т, 54. Буд. адз. 1 ас. *даведаюся*: Т, 42.

ДАВЕР’Е (3) н. Перакананасць у чыёй-н. шчырасці, чэснасці; давер. ...[беларускія нацыянал-дэмакраты] *на грунце констытуцыі Савецкае Беларусі, скарыстаўшыся давер’ем, якое аказана было ім з боку савецкай улады, ...праводзілі свае шкідніцкія нацыянал-дэмакратычныя ідэі на культурным фронце*. АЛ. // Ускладзеныя спадзяванні на каго-н. *Вялікае давер’е, аказанае партыяй да савецкіх пісьменнікаў, якія стаялі па-за пралетарскімі пісьменніцкімі арганізацыямі, само сабой абавязвае іх апраўдаць гэта давер’е і тварыць рэчы, годныя нашае вялікай эпохі*. ДНСП.

Адз. Н. *давер’е*: ДНСП. В. *давер’е*: ДНСП. Т. *давер’ем*: АЛ. **ДАВЕСЦІ**¹ (2) зак. 1. Зак. да даводзіць¹. Толькі тыя, што

вызваляюцца з-пад чужоў няволі, дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай меншасці нацыянальнай, бо яны на сваіх плячах вынеслі чужы здзек і паніжэнне. Да гэтага давяла доўгая практыка гістарычнага развіцця народаў і дзяржаваў. НДН, 18.

2. Дасягнуць якой-н. мэты. [Гануля]: *Гэткім ладам недастачы вялікай не цярпелі, ды нават хлопца свайго праз усялякія там навукі да чыноўніцтва давялі.* Т, 20.

Інф. давесці: НДН, 18. Абв. пр. мн. давялі: Т, 20.

ДАВЕСЬЦІ² і **ДАВЯСЬЦІ** зак. да даводзіць². *Як водзіцца пры добрым дэмакратычным парадку, пускаюцца ў дзело агітары, каторыя стараюцца давесці бацьком, што самая лепшая школа есьць такая, каторую ен, агітатар, расхвальвае. ДК. А каб давясці Думе, што тые каталікі-беларусы – гэта зусім не беларусы, а “чыстакроўныя” варшавякі, іх стараюцца падфарбаваць пад варшаўскі колер і такі фальшывы “твар” будуць паказываць Думе.* ВР.

Інф. давесці: ДК; давясці: ВР.

ДАВЁУШЫ дзеерпр. да давесці². *Вяртаецца яна [гераічная чацвёрка папанінцаў] з свайго надзвычайнага дрэйфа не толькі поўнасю выканаўшы план навуковых работ, але і яшчэ раз давёўшы ўсяму свету, хто такія большэвікі, натхнёныя на вялікія справы вялікім Сталіным.* МП.

ДАВІЦЬ (2) незак. Душыць, знішчаць. *Цень пры цені, пад ценямі той крыж у крыві. Чорны крыж, як-бы змора лунае ў высі, Як-бы змора вісіць... Стогн адно: не даві! Ня губі, да хрыста сьцежжу дай, данясі!..* БН, 92–93. // *Знішчаць. Давіць мы [хлопчык і лётчык] іх [гітлераўцаў] будзем, як вошаў, Як гадкіх смярдзючых кляпоў, Караць штораз караю горшай Сягонняшніх рыцараў-псоў.* ХЛВ, 315.

Інф. давіць: ХЛВ, 315. Заг. адз. 2 ас. даві: БН, 93.

[ДАВОДЗІЦЬ]¹ (3) незак. Прыводзіць да якога-н. выніку. *...вось, бачыце, да чаго даводзіць беларушчына: вас [беларусаў] прымусяць вучыцца па расейку! Адрэкайцеся-ж хутчэй сваёй нацыі ды крычыце, што вы палякі, – тады вас будуць вучыць па польску!* ВР. [Гарошка]: *Кажу свайму настаўніку, што во да чаго шум і крык такі даводзіць, а ён смяецца: “Бо, кажэ, твой Юрка за чужую зямлю і волю шумеў і крычаў, а не за сваю, дык нічога з гэтага і не вышла.”* Т, 44. // *Прыводзіць у які-н. стан. Чаму яны [людзі] з такой упартасцю дражняць народ і даводзяць яго да варьяцтва, калі ён, страціўшы прытомнасць, хватае кій і пачынае біць усіх і кожнага, не разьбіраючы?* ДК.

Абв. цяп. адз. 3 ас. даводзіць (2): ВР; Т, 44. Мн. 3 ас. даводзяць ДК.

[**ДАВОДЗІЦЬ**]² *незак.* Даказваць, сцвярджаць. *Ужо адно тое, што мы [беларусы] дамагаемся быць гаспадарамі толькі таго абшару, дзе жывуць беларусы ў яго этнаграфічных межах, – ужо гэта даводзе, што мы падняволіць нікога не думаем.* НДН, 18. *Мы [беларусы] ня раз даводзілі, што такія учынкi польскіх ураднікаў перш-на-перш шкодзяць самому-ж польскаму ураду...* ОШМ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. даводзе: НДН, 18. Пр. мн. даводзілі: ОШМ.

ДАВОЛІ прысл. Досыць. *Даволі абшырны пакой, беднаваты, па-дробнамяшчанску абстаўлены.* Т, 19

[**ДАВУЧЫЦЦА**] *зак.* Дакончыць навучанне чаму-н. [Гануля]: *А ўсё віна ў тым, што мой Мікітка вучыўся, але, мабыць, – не давучыўся, і вышла з яго ні богу свечка, ні чорту качарга.* Т, 57.

Абв. пр. адз. м. давучыўся: Т, 54.

ДАВЯСЬЦІ гл. **ДАВЕСЬЦІ**².

ДАГАВАРЫЦЦА *зак.* Дамовіцца. *І з часам народы патрапяць найці супольную мову, каб па суседзку дагаварыцца паміж сабой ды наладзіць і свае граніцы і свае дзяржаўныя правы на незалежнасць.* СНБ. *Але – далей-болей; неяк дагаварыліся [беларусы-бальшавікі] і стварылі часовы ўрад “Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі”.* СНБ, 338.

Інф. дагаварыцца: СНБ. Абв. пр. мн. дагаварыліся: СНБ, 338.

[**ДАГАВОР**] *м.* Умова аб узаемных абавязачельствах. *Дзяржаўныя граніцы, абмяжованыя рознымі дагаворамі і трактатамі, ляжалі на сваім месцы.* СНБ, 336.

Мн. Т. дагаворамі: СНБ, 336.

ДАГАРЫ прысл.: *◇Дагары нагамі – зусім процілегла чакаемага выніку.* [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек, але трохі галава яго нечым заведзена, бо мала, што сам носіцца, як кот з салам, з усялякімі мудрымі думкамі, дык яшчэ, як на тое ліха, і маёй Аленцы ў галаве ўсё дагары нагамі перакулі.* Т, 44.

[**ДАГЕСТАНСКІ**] *прым.* **Памяці дагестанскага ашуга Сулеймана Стальскага.**

Адз. м. Р. дагестанскага: ПСС, 231.

[**ДАГЛЁД**] *м.* Догляд. *Першым чынам нізкі паклон і дзякуй ад сэрца шлю д-ру Маліноўскаму... за шчыра-бацькоўскі даглед і перавязкі, якімі стараўся аблягчыць мае цяжкія мучэньні.* ЛР.

Адз. В. даглед: ЛР.

ДАГЛЯДАЦЬ (3) *незак.* 1. Клапаціцца аб кім-н., ствараць добры догляд. *Яе [дзяўчынку] даглядаў салдат Грыцко.* ПДз. *Так сама дзякую [Купала] ад усёй душы ўсім сёстрам бальнічным, асабліва п. Гелене Суднік, якая праз увесь час даглядала мяне ў бальніцы, як родная сястра.* ЛР.

2. Глядзець, не выпускаць з-пад увагі. [Мікіта]: *Вы толькі, меджду протчым, мамаша, адказвайце, як я вас вучыў, а ўсялякіх іншых цэрамоній буду я сам даглядаць*. Т, 22.

Инф. даглядаць: Т, 22. Абв. пр. адз. м. даглядаў: ПДз. ж. даглядала: ЛР.

ДАГНАЦЬ і разм. **ДАГНАЦІ** незак. Нагнаць. [Чырвонаармеец]: *Ці няможна ў вас, таварышы, пасядзець, пакуль сцямнее? Бо я адстаў ад сваёй часці і толькі ўночы змагу выбрацца з гораду, каб дагнаць сваіх*. Т, 52.

♦**Ветру не дагнаці** гл. вецер.

Инф. дагнаць: Т, 52; дагнаці: СА, 180.

[ДАГОНКА] ж. перан. Разм. Пагоня. *Тыя, ў дагонцы за блескам часовым, Брацьцяў запрэгі ў нявольнічы плуг, Тыя, таргуючы імем Хрыстовым, Цемру і здраду спладзілі ўвакруг*. Г, 16.

Адз. М. дагонцы: Г, 16.

[ДАГРЫЗАЦЬ] незак. Даядаць. – *З’еўшы сэрца, я [груган] ляту, Косьці падбіраю. – Я [воўк] з ваўчыцай падыду, Рэшткі дагрызаю*. Пц.

Абв. цяп. адз. 1 ас. дагрызаю: Пц.

ДАГЭТУЛЬ (14) прысл. Да гэтага часу. *А мы, беларусы, – праўда, дзякуючы гістарычным і геаграфічным варункам нашай бацькаўшчыны, – мы нічога дагэтуль не змаглі зрабіць, каб мець свае войска, якое бараніла б нашы межы ад чужою навалы*. БВ, 16. *Калі пачаўся беларускі рух, калі цёмныя дагэтуль сяляне нашы, убачыўшы крыху сьвету, эразумелі, хто яны такія, і сталі голасна казаць, што яны беларусы, заварушыліся тады і польскіе, і расейскіе нацыяналісты*. ВР, А, 328; БЧ, 9; В (2); ВСп, 89; ЗС, 18; НДН, 18; ПЛП; Т, 21, 55, 56; ТС, 74.

[ДАДАВАЦЬ] (2) незак. 1. Сказаць што-н. у дадатак. *Гаворачы слова “свабода”, дадавай заўсягды “ня тут спамянаючы”*; бо, як кажуць: *не вызывай лиха, калі яно стіць!* СП.

2. Прыдаваць, узмацняць. *Нам няўцям вiхры, грывоты, – Дадае нам гром ахвоты. Сьвішча куля... і г.д.* БЗ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дадае: БЗ. Заг. адз. 2 ас. дадавай: СП.

[ДАДАТАК] м.: ♦**У дадатку** – акрамя чаго-н., звыш чаго-н. *Гэтыя падвышкі канечна не павінны нас пужаць, бо і палавіны ня прыдзеца нам плаціць таго лішняго, што мы выкідалі ў сваім часе на гарэлку, затручваючы ў дадатку сваё здароўе і часта-густа пападаючы на “скам’ю падсудзімых”*. ВН.

Адз. М. дадатку: ВН.

[ДАДЗЕНЫ] (2) дзеепрым. зал. пр. да даць. 1. У знач. вык. Пададзены, уручаны. *“Прасіце і вам будзе дадзена; дабівайцеся, і вам адчыняць” ...А мы [беларусы] ніколі не прасілі, ніколі*

не дабіваліся правоў для беларускай мовы. ВР.

2. У знач. прым. Той, аб якім ідзе гутарка. *Дзеля ясьнейшага ўразаменьня пастараемся падабраць кнігі па дадзенаму спісу згодна з іх зьместам.* ВСП, 89.

Адз. м. М. дадзенаму: Вп, 89. Кар. адз. н. Н. дадзена: ВР.

ДАДОМУ прысл. Тое, што дамоў. *Як ачысцілі ваякі Край ад ворага свой, Важна ехалі дадому, Як тых пчол буйных рой.* ПСД.

[ДАДУМАЦЦА] зак. Прыйсці да якога-н. вываду, заключэння. [Мікіта]: *Не маючы што рабіць, інтэрнацыянальная інтэлігенцыя выдумала гэты нейкі нацыянальны беларукі язык, а вы [Янка] хацелі б заставіць нас, руска-ісціную тутэйшую, меджду протчым, інтэлігенцыю, сушыць над ім свае апошнія мазгі, Ха-ха-ха! Вось дык дадумаліся!* Т, 48–49.

Абв. пр. мн. дадумаліся: Т, 49.

[ДАЖЫЦЦА] (3) зак. Дайсці ў жыцці да якога-н. стану, выніку. [Дама]: *(вітаючыся з Гануляй). Ах, мадам, да чаго мы дажыліся?! [Спраўнік]: Да чаго дажыліся?! [Гануля]: Так! Не важна, паночкі, як бачу, дажыліся: зусім скромна выглядаеце ў гэтым бядацкім адзенні.* Т, 57.

Абв. пр. мн. дажыліся (3): Т, 57(3).

[ДАЖЫЦЬ] зак. Пражыць да якога-н. тэрміну, падзеі. *Скажу толькі адно: я [Купала] ішчасліў, што дажыў тэй пары, калі мая Беларусь разам з усімі рэспублікамі Совецкага Саюза творыць новае ішчаслівае жыццё. ДЖ. Я [Купала] вельмі і вельмі ішчаслівы, што дажыў да тэй пары, калі здолеў убачыць сваімі вачыма вялікі Беламорска-Балтыйскі водны шлях.* ЦСБ.

Абв. пр. адз. м. дажыў (2): ДЖ; ЦСБ.

ДАЖЭ (2) часц. Руск. 1. Тое, што нават у 1 знач. [Поп]: *В нейшнія врэмена дажэ его прэосвящэнство воззавідовало бы сіім блюдам.* Т, 28.

2. Тое, што нават у 2 знач. [Усходні вучоны]: *(запісваючы ў нататнік). Прырода в Русском Северо-Западном крае веліка і обільна – есть суша і водныя басейны, дажэ морэ собственное імелось, но благодаря вредным клімацічэскім веяніям с Запада поіменованное морэ утонуло в Пінском болоце.* Т, 47.

[ДАЗВАЛЕННЕ] і **[ДАЗВАЛЕНЬНЕ]** н. Разм. Дазвол. З вучыцелёў, што да таго саюза належылі, узялі падпіску, каб нікуды не выезджалі без дазвалення паліцыі. ВД. *Пэунага дня вядомая беларуская дзезьчка зьвярнула ся да міліцыі з просьбай, напісанай на-беларуску, выдаць ей дазваленьне на перавозку школьных рэчаў з аднаго будынку у другі.* ОШМ.

Адз. Р. дазвалення: ВД. В. дазваленьне: ОШМ.

[ДАЗВОЛ] м. Згода на што-н., права зрабіць што-н. [Мікіта]:

(да Чырвонаармейца). *Абвяшчаю вас сваім палонным! Без майго, меджду протчым, дазволу не маеце права даць і кроку.* Т, 52.

Адз. Р. дазволу: Т, 52.

[**ДАЗВОЛІЦЬ**] (9) *зак.* Даваць дазвол, згадзіцца. [Дама]: *Можна, дарагія гаспадары дазваляць нам [гасцям] устаць?* Т, 28. *... і калі мае [Купалы] вершы зараз сугучны нашаму вялікаму часу, калі яны ўносяць сваю долю ў крэпасць дружбы народаў, – дазвольце мне радавацца разам з вамі гэтай дружбе вялікай радасцю паэта.* ЖН.

Абв. буд. мн. 3 ас. *дазваляць*: Т, 28. Заг. мн. 2 ас. *дазвольце* (8): ВГР; ЖН; Т, 23, 25(2), 51(2), 52.

[**ДАЗНАЦА**] *зак.* Даведацца, атрымаць звесткі. *Лечачыся на сонечным Каўказе, у Кіславодску, я [Купала] дазнаўся з газет аб той агіднай інтэрвенцкай кампаніі, якую узялі ў Заходняй Беларусі прадажныя беларускія нацыянал-фашысты з прычыны рэформы беларускага правапіса, уведзенага ў жыццё ўрадам Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.* ШБСЯ.

Абв. пр. адз. м. *дазнаўся*: ШБСЯ.

[**ДАЗНАЦЬ**] *зак.* Разм. Зведаць, перажыць, адчуць. *Туман засцілаў людзям душы і вочы, З туманаў тырчэлі гарбатыя плечы. І думаў – канца не дазнаць гэтай ночы, І думаў – не зведаць шляхоў чалавечых.* ТП, 214

Інф. *дазнаць*: ТП, 214.

[**ДАЗОР**] м. Пагранічны патруль. *У зямную сцюжу, у летнюю спёку, Як дні, так і ночы наш слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока, Не ўтопяць шпіёна ні дзебры, ні бор.* ПБН.

Адз. Н. *дазор*: ПБН.

[**ДАЙМАЦЬ**] *незак.* Не даваць спакою; дапякаць. *Сьмела гляне [гаспадар] на сьвет і на долю зьмянлівую, Як дагэтуль, яму не дадуцца ўжо ў знакі Тыя сілы з усходу і захаду мсьцівыя, Што даймаюць цяпер, як вужакі.* ТС, 74.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *даймаюць*: ТС, 74.

[**ДАЙСЦІ**] (4) *зак.* 1. Ідучы ў пэўным кірунку, дасягнуць якога-н. месца. *За ім [азіятам] Еўропы жыхары Шлі к вам [бальшавікам] праз морскія віры... Але не ваш вітаць шлі сцяг: З сваёю воляй шлі на вас... І не дайшлі – зышлі на час Праз белы й чорны морскі шлях.* ПВ. // Папасці да каго-н. на прыём. [Гануля]: *А вядома, у судзе: народу ўсялякага прыходзіць шмат, ды пакуль там хто дойдзе да вышэйшага начальства, пачынаць мусіў спярша ад ніжэйшага.* Т, 20.

2. Разм. Дазнацца. *Ад хваль, што шэпчуцца так міла, Ты [беларус] дойдзеш праўданыкі ўсёй, Што рэчкі – гэта зямлі жылы, Вада ў іх – кроў зямлі твайёй.* БрБ, 6.

◊**Дайсці да торбы** – збяднець. *Ў Маскве Грыцко доўга шукаў места, дашоў да торбы і стаў жабраваць з дзіцём.* ПДз.

Абв. пр. адз. м. дашоў: ПДз. Мн. дайшлі: ПВ. Буд. адз.. 2 ас. дойдзеш: БрБ, 6. 3 ас. дойдзе: Т, 20.

[**ДАКАЗАЦЕЛЬСТВА**] н. Руск.: •**Вешчэственнае даказацельства** – прадмет, які спрыяе раскрыццю злачынства. [Начальнік]: *Чэк [на арышт] атрымаеце [Мікіта], як прыдзеце на месца. Ідзём! Прашу забіраць “вешчэственныя даказацельства”.* Т, 62.

Мн. В. даказацельства: Т, 62.

[**ДАКАНАЦЬ**] зак. Польшк. Зрабіць што-н., дасягнуць чаго-н. *Досыць зірнуць толькі вокам на старую лінію нямецка-расійскіх акупаў, каб пабачыць, якога жудаснага разбурэння на сотні квадратных міль даканала чалавечая рука – яе лапата, яе гарматні пярун.* АБ, 16.

Абв. пр. адз. ж. даканала: АБ, 16.

[**ДАКАЦІЦА**] зак. перан. Распаўсюдзіца, данесціся да слыху. *Можжа дакоціцца і мой [маці] голас ціхі, Выслухоўць там, у Крэмлі светазарным. Мамкай служыла я на сваё ліха Некалі ў пані, так, з ласкі, задарма.* Мц, 74.

Абв. буд. адз. 3 ас. дакоціцца: Мц, 74.

ДАКЛАДНА прысл. Канкрэтна, правільна. [Мікіта]: *Таксама паміж купляючымі трэба выдзяляць іхнія рангі і класы – абавязкова; а вы [Гануля]; як, напрыклад, толькі што, не разгледзеўшыся дакладна, хто які ідзе, кажэце проста з моста: панечка, меджду протчым! А па-мойму, зусім не панечка, а самае меншае – мадама, а можжа, нават і мадам-сіньёра.* Т, 34.

ДАКУЛЬ прысл. Да таго часу, пакуль. *Дакуль свайго не здрадзіць слова Свая народная рука, Датуль з галін сьвятой дубровы Чужняк ня сьцягне і лістка.* УрП, 50.

[**ДАКУМЕНТ**] (3), разм. [**ДАКУМАНТ**] (4) і **ДАКУМЭНТ** (6) м. Дзелавае папера, якая служыць доказам чаго-н. ці пацвярджае права на што-н. [Начальнік]: *(палажыўшы пагоны на стол, да Спічыні): Чытайце другі дакумэнт.* [Спічыні]: *(чытае): “Баронэса Шпацэрзон, ганаровы член Менскай дабрачыннасці”* Т, 61. [Мікіта]: *У гэтым партфэльчыку ўсялякія асабістыя пасведчанні: на маю асобу, на маю кватэру, на ваду, на апал, на яду, на хадзьбу і гэтак далей, і яшчэ дакуманты на права ўставаць рана і не ўставаць рана, хадзіць на службу і не хадзіць на службу...* Т, 46. *Дама і Спраўнік кланяюцца і аддаюць свае дакументы.* Там жа, 61.

Адз. Н. дакумэнт: Т, 61. В. дакумэнт (3): Т, 60; 61(2); дакумант: Т, 33. дакумент (2): Т, 61(2). Мн. Н. дакумэнты (2): Т, 61(2); дакуманты (2): Т, 46(2). В. дакуманты: Т, 57; дакументы: Т, 61.

[**ДАКУЧЫЦЬ**] *зак.* Надакучыць. Сяк, ці так, жылось паволі ў палавіне з горэм Тым у хаці, тым на полі, А другім за морэм. Аж дакучыла, знаць, далей Недзе так бадзяца І сынкі збіраца сталі, 3-за далёк вяртаца. Дз, 190.

Абв. пр. адз. н. дакучыла: Дз, 190.

[**ДАЛАЖЫЦЬ**] *зак.* Разм. Афіцыйна паведаміць, зрабіць паведамленне. Я [бацька] раскажу ім [вызваліцелям] – яны зразумеюць. Сталіну крыўду маю хай даложаць. Бц, 73.

Абв. буд. мн. 3 ас. даложаць: Бц, 73.

ДАЛЕЙ (67) прысл. 1. *Пар. ст.* да далёка. ...сталі легіёны аўтарных служыцеляў хвіміямы яму [новаму богу] курыць, тысячы з медзі літых званоў хвалу яму разносіць, а так далёка, як зямля наша вяліка, і яшчэ далей, ажно на край свету. Кз, 17. Звіні звонка, мая песня, Ляці вышай, далей! Беларускаю дзяржаву Збудаваў нам Сталін! НК.

2. *Воддаль.* [Гануля]: (сядзіць і робіць панчошу; чуваць стук у дзверы з левага боку, што далей ад рампы). Калі ласка! Заходзьце! Т, 19.

3. *Затым, потым, у далейшым.* Далей гэты самы кампазытар напісаў музыку да верша Каганца: “О, Божа, спасе наш!” і так сама часта нашы сьпевакі называюць гэта гымнам. СБНГ. Меў [беларус] хату, меў поле; – прыйшлі і забралі... Сам вінен: не ўмеў пільнаваці. Ну ўсякаму ж трэба як-небудзь жыць далей, – Душу вось і можа прадаці... Р.

4. *Працягваючы пачатае.* І свой сон Сніць далей гэты царадвор, Калі надыдзе яму дзень, І зноў пад лэзгат царкіх шпор Свой распасцёрці чорны цень. АПЖ. А покуль поўнач не прыйшла, Вясьці бяседаў будзем далей; Засядзьце ўсе кругом стала, Хай зазвініць віно ў крыштале... Кц, 196. // Болей, больш. Аж дакучыла, знаць далей Недзе так бадзяца, І сынкі збіраца сталі, 3-за далёк вяртаца. Дз, 190. А уся [шарада] – жаночэ іме, Кожны знойдзе між сьвятымі. Далей буду ўжо маўчаць, Бо й так можна адгадаць. Ш₄.

◊**І гэтак далей, і г.** <этак> д. <алей> (15) – ужываецца ў канцы пералічэння як указанне на тое, што пералічэнне можа быць працягнута. [Мікіта]: У гэтым партфэльчыку ўсялякія асабістыя пасведчанні: на маю асобу, на маю кватэру, на ваду, на апал, на яду, на хадзьбу і гэтак далей... Т, 46. Беларусь жабуруе! 3-над Смаргоні, 3-над Маладзечна, 3-над Крывічоў і г. д., і г. д. абарваныя, галодныя людзі ходзяць на сваёй бацькаўшчыне і на чужынях і просяць... АБ, 16. **І т.** (ак) д. (алей) гл. так¹.

АБ, 16(2); Ан, 19(4); АПЖ, БВ, 16; БС; В; ВС (2); ВСп, 90; Дз, 190(2); 3; ЗС, 18; Кз, 17; Кц, 196; НДН, 18; Нз, 14; НК; ОШМ; ПДз,

83(2); ПЛП; Пп, 5; Р; РКр; СА, 178, 179(2), 180(2), 181(2); СБНГ (2); СНБ, 339(2); СНБ; Т, 19, 27, 30(2), 39(3), 46(3), 54, 58, 60; Тж, 15, 16; ШБСЯ (4); Ш.

[ДАЛЕЙШЫ] (5) *прым.* Наступны. *Пераіменаванне Інстытуту Беларускае Культуры ў Беларускаю Акадэмію Навук – далейшая ступень творчага размаху нашае ўлады ў нацыянальна-культурнай галіне.* ГНД. *Я, не ўдаючыся ў далейшую гутарку, схопіў газэты і папёрся дамоў.* Ан, 19.

Адз. ж. Н. *далейшая*; ГНД. В. *далейшую*; Ан, 19. М. *далейшай*; АЛ. н. Р. *далейшага*; ЦСБ. В. *далейшае*; СТ.

ДАЛЕКО *прысл.* Руск. *Тое, што далёка ў 1 знач.* [Усходні вучоны]: *На вопрос, как далеко распространяется оно “далей”, мой собеседник из племени белоруссов об’яснил на местном общерусском говоре, что для посціжэння сего “далей” у науки вообшчэ і в частнасці ў Западной науці короткі пяткі.* Т, 39.

ДАЛЕНКО *прысл.* Польск. *Тое, што далёка ў 1 знач.* [Заходні вучоны]: *На запытанне, як сень далеко распостизня овэ “далей”, муй інформатор походзонцы од бялорусінув ожэкл в огульно-польскім мейсцовым нажэчу, іж для осённенця онэго “далей” наука наогул, а в іжэгульносці наука Выходня посяда за крутке пенты.* Т, 39.

ДАЛЕТАЦЬ *гл.* **ДАЛЯТАЦЬ.**

ДАЛЁКА (9) *прыл.* 1. *Прысл.* да далёкі ў 1 знач. Які знаходзіцца на далёкай адлегласці. *Тут, далёка, ў чужою старане, Усякі раз, як збліжаецца ноч, Сэрца боллю сціскаецца мне, І спакой недзе коціцца проч.* ЧС, 50–51. ...сталі легіёны аўтарных служыцеляў хвіліямы яму [новаму богу] курыць, тысячы з медзі літых званой хвалу яму разносіць, а так далёка, як зямля наша вяліка, і яшчэ далей, ажно на край свету. Кз, 17. ВБЯ, 80; Н; Ч, 321. *Параўн.* далекон, далеНко.

2. *Адзелены ад сучаснага моманту вялікім прамежкам часу. Абываталь не сягае далёка уперад.* ВМВ.

3. *У знач. вык.* *Яшчэ вісеў на блізкім ліхтары Яўрэй апошні, й азварэлыя вятры Ад жудасьці, ад сораму і дыму Яшчэ зрывалі тэлеграму з тыну, Што ад Растова ўсе чырвоныя далёка Й няма што трасцай кідацца нялёгкай...* ВБЛ, 80.

◇**Далёка не заедзеш** *гл.* заехаць.

ДАЛЁКА-ДАЛЁКА *прысл.* Вельмі далёка. *Навакола далёка-далёка расыцілаецца раўніна, ціхая, вабкая, укрытая нівамі, лясамі і беларускімі вёскамі...* ХБ, 29.

ДАЛЁКІ (12) *прым.* 1. Які знаходзіцца на далёкай адлегласці. *Паказала гэта палітыка царскага ўрада, калі змучаныя, абарваныя перасяленцы варочаліся з далёкай чужыны ў сваю, быўшую*

ім вечна мачыхай, родную Беларусь. ЗС, 18. Зрэдка далятаюць далёкія гарматныя выстралы. Т, 53. // Які мае вялікую працяглаць у прасторы. Жалейкі, дуды красавалі – Прылады свойскія музык, – Цаны і вілы ў высь сягалі, Як быў абшар далёк, вялік. УрП, 47.

2. Адзелены ад сучаснага моманту вялікім прамежкам часу. *Адзін, адзін раз толькі ў год Збірацца можам [дружына] з ласкі Рока, Каб лет іржавы карагод Зганяць з мінуўшчыны далёкай. Кц, 193. Калі заглянуць у далекую мінуўшчыну, у тые часы, калі істнавала незалежная Літоўска-Беларуская дзяржава, – мы з пэўнасьцяй ня можам цьвядзіць – ці быў тады гымн нацыянальны, ці ня быў. СБНГ.*

3. У знач. наз. Чужы чалавек. *А хтоў далёкі ці хтось, можа, блізкі Засеў за наш бяседны, сытны стол І кідае, як з ласкі нам агрызкі, А мы к зямлі з падзякай гнёмся ўпол. Бч, 9.*

♠**Далёкі свет** гл. свет.

Адз. м. Н. *далёкі* (2): Бч, 9; Т, 32. В. *далёкі*: БВ, 16. ж. Р. *далёкай* (2): ЗС, 18; Кц, 193. В. *далёкую*: СБНГ. Мн. Н. *далёкія* (2): СНБ, 340; Т, 53. В. *далёкіе*: СС, 301. Р. *далёкіх* (2): Кз, 17; ТП, 217. Кар. адз. м. Н. *далёк*: УрП, 47.

ДАЛІКАТНА прысл. Тактоўна. [Мікіта]: *(Да Ганулі). Меджду протчым, мамаша, мабыць, папраўдзе немец стукае, бо далікатна. Т, 32.*

[**ДАЛІКАТНАСЦЬ**] ж. Уласцівасьць далікатнага. [Гануля]: *Так што, як бачыце, ніякай далікатнасці нямашака. Т, 20.*

Адз. Р. *далікатнасці*: Т, 20.

ДАЛІКАТНЫ (4) прым. 1. Не простага паходжаньня (пра чалавека). [Янка]: *Трудна такому далікатнаму панічу за гэтакую чорную работу ўзяцца. [Гануля]: Які там ён [Мікіта] далікатны! Я сама з ягоным бацькам – людзі вясковыя. Т, 20.*

2. Прыемны на смак, гучанне. [Гануля]: *(да Дамы). Панечка... Мадама музей! Калі ласка, вось гэты далікатны кусочак яшчэ!.. Т, 28. ...да васеньняга акорду пачуваньняў настаянна далучаліся сумныя ноткі, але гэты шум такі ціхі, такі нячутна далікатны, што скарэй прыемны, як балючы. ХБ, 29.*

Адз. м. Н. *далікатны* (2): Т, 20; ХБ, 29. Д. *далікатнаму*: Т, 20. В. *далікатны*: Т, 28.

[**ДАЛІНА**] (4) ж. Нізіна, упадзіна паміж гор ці ўзгоркаў. [Янка]: *Маем [беларусы] поле і лес, горы і даліны, рэчкі і вазёры, нават мора мы мелі – называлася Пінскае... Т, 47. Я не знаю мясяца Больш за май ічаслівага, Калі пушчы цешацца З гоману шумлівага; Калі вербы ніцья Рвуцца ўвысь галінамі; Калі скрозь пшаніцаю Пахне над далінамі... ПЛ.*

Мн. Н. даліны: Ф. В. даліны (2): ПБН; Т, 47. Т. далінамі: ПЛ.

ДАЛІПАН (2) *выкл. Польшк. Далібог. [Мікіта]: Праўду кажэ, ваша чырвонасьць, – даліпан я не грабіў, меджду протчым. Т, 60. [Мікіта]: (то апускаючы, то падымаючы на чарзе рукі і згодна з гэтым паварачваючы то ўправа, то ўлева галавой): Гэта... Гэта... ваша чырвонае благародзіе... гэта. ..як яно... качарэжкі! Даліпан, качарэжкі! Там жа.*

[ДАЛОНЬ] *ж. Унутраны бок кісці рукі. Ха-ха-ха-ха! Душу сваю выні, Палажы на далонь і надзейся, Што на вераць табе, што ня згіне Ёся прысяга твая ў чорнай ціне Перасудаў людзкіх... Ха-ха! Сьмейся! См, 91.*

Адз. В. далонь: См, 91.

ДАЛОЎ (6) *прысл. Узнач. вык. Вон. [Мікіта]: Мітынг – гэта такое з вушамі таварыства, дзе аратораць буду я, а слухаць будуць яны, і крычаць будуць: віват, рэгістратар Зносілов! – калі іх на шэрсці пагладжу, і – далоў, рэгістратар Зносілов! – калі пагладжу іх проці шэрсці, меджду протчым. Т, 41. [Мікіта]: ...А цяпер далоў совбурскую форму! (Хоча скідаць куртку). Там жа, 50. Т, 40(4).*

[ДАЛУЧАЦЦА] *незак. Дабаўляцца да чаго-н. Праўда, да васеньняга акорду пачуваньняў пастаянна далучаліся сумныя ноткі, але гэты сум такі ціхі, такі нячутна далікатны, што скарэй прыемны, як балючы. ХБ, 29.*

Абв. пр. мн. далучаліся: ХБ, 29.

ДАЛУЧЫЦЦА *зак. Прымкнуць да каго-н., увайсці ў лік удзельнікаў, членаў. І ў апошнія гады я [Купала] ўсімі сіламі намагаўся далучыцца сваёй творчасцю да вялікага соцыялістычнага будаўніцтва... АЛ.*

Інф. далучыцца: АЛ.

ДАЛУЧЫЦЬ (2) *зак. Дапісаць да чаго-н. Я [Купала] з вялікім задавальненнем і радасцю прачытаў прынятае на сходзе нашых пісьменнікаў прывітанне мудраму правадыру, непараўнанаму будаўнічаму новага светлага жыцця тав. Іосіфу Вісарыёнавічу Сталіну, і рад шыра далучыць свой подпіс да гэтага сардэчнага прывітаньня. ШБСЯ.*

◊**Далучыць голас** – прагаласаваць за каго-н.; падтрымаць каго-н. *Ёсць яшчэ трэцьця сіла ў нашым месьце. Гэта – жыдоўство. Частка яго пойдзе сваёю незалежнаю сьцежкаю, але частка напэўне адколецца і далучыць свае голасы да расійцаў, але ніколі не да палякоў. ВМР.*

Інф. далучыць: ШБСЯ. Абв. буд. адз. 3 ас. далучыць: ВМР.

ДАЛЬ (16) *ж. 1. Далёкі прастор, бачны вокам. Ціха і плаўна ў даль коцяцца воды Вольнага Нёмна, у цёмную даль, Толькі*

ў часе глухой непагоды З берагу Нёман не выйдзе амаль. Н. Ляглі нязгледжаныя далі (Як сокал бачыць мог я ўсё), Пустыні вець-вем замахалі, Паляны множылі жыцьцё. УрП, 46. // перан. Будучыня. Плывуць па Беламорскаму каналу... А лес шуміць... азёры ў хвалях па бакох... Плывуць таварыш Сталін, Прад імі даль Зямлі Совецкай і вякоў. СК, 158. Мы, згартаваныя сталінскай воляй, Смерцю сатром людзедаў, Пойдзем, як йшлі мы, у сонечнай далі Ленінска-сталінскім следам. СЗГ, 252.

2. Далёкае месца, вельмі аддаленая мясцоваць. Я [чараўнік] з далі дальняй к вам [народу] прыплёўся, – Пасланец бога я свайго. УрП, 51. // Небыццё, нябыт. Шла мая [княжны] ў даль дзіва-сіла, Як-бы хвалі Нёмну; На красе свайёй насіла Княжэцку карону. Дз, 188.

Адз. Н. даль: СК, 158. Р. далі: УрП, 51. В. даль (7): БрБ, 6; Дз, 188; Н. (3); СМ; Ш₄. М. далі (2): ЖН; СЗГ, 252. Мн. Н. далі (2): ПБН; УрП, 46. В. далі (3): СА, 178; СС, 301; Ч 332.

[ДАЛЬНІ] (2) прым. Аддалены ад чаго-н. Я [чараўнік] з далі дальняй к вам прыплёўся, – Пасланец бога я свайго. УрП, 51. Ну, а трэцьця с чацвёртай [літара] Рэчка ў дальню даль запёрта, Слаўна золатам для нас І крывёй ў вапошні час. Ш₄.

Адз. ж. Р. дальняй: УрП, 51. Кар. адз. ж. В. дальню: Ш₄.

[ДАЛЯТАЦЬ] (4) і [ДАЛЮТАЦЬ] незак. перан. Даносіцца (пра гукі). Ліпа шуміць адзінока над хатай, Сажалка дрэмле, заросшая цінай, Гул далятае здалёку гарматаў. ВМ, 72. Зрэдка далятаюць далёкія гарматныя выстралы. Т, 53. // Распаўсюджвацца (пра весткі). З далёку і з блізка далетаюць да нас і добрыя і блягія весткі аб вялікіх бітвах, аб змаганьнях мільёноў ваяк. РКр.

Абв. цяп. адз. 3 ас. далятае (3): ВМ, 72; ЗС, 17; СК, 158. Мн. 3 ас. далятаюць: Т, 53; далетаюць: РКр.

ДАЛЯЦЕЦЬ (2) зак. Дасягнуць якога-н. месца, летучы. Даляту да зорак, Вольная дзяўчына, Стуль табе, мой мілы [трактар], Адну зорку скуіну. ПТ, 207.

◇Даляцець да сонца – дасягнуць якіх-н. вышынь. Я [трактарыстка] цябе [трактар] не пакіну На вольную волю, – Даляцець да сонца Мяне кліча доля. ПТ, 207.

Інф. даляцець: ПТ, 207. Абв. буд. адз. 1 ас. даляту: ПТ, 207.

ДАМА (58) ж. Уст. Жанчына багатага і інтэлігенцкага асяроддзя. [Дама]: А ведаецца, мусьве Зносілов, – бяду гэту можна лёгка паправіць. Т, 51. Дама і Спраўнік кланяюцца і аддаюць свае дакументы. Там жа, 61.

Адз. Н. Дама (51): Т, 19, 24(2), 25(2), 27, 28(5), 29(6), 37(5), 38, 50, 51(7), 52(2), 53, 57(8), 58(7), 59, 61. Р. Дамы (3): 28, 59, 61. Д. Даме (2): Т, 59, 62. В. Даму: Т, 57. Т. Дамай: Т, 29.

[ДАМАВІНА] ж. Труна. *Тая трэцяя, а з ёй I другая с чыну Прыгадзіцца мне на стол I на дамавіну.* Ш₁.

Адз. В. дамавіну Ш₁.

[ДАМАГАННЕ] і [ДАМАГАНЬНЕ] н. Настойлівае імкненне дабіцца чаго-н. *Гэта перыяд нашых дамаганняў і змаганняў за свае неад'емныя правы на ўласнае незалежнае існаванне астаўляем разабраць як следна нашым цяперашнім і будучым гісторыкам.* СНБ, 337. Яны [беларусы] мусяць цвёрда зазначыць свае дамаганьні. ВМР.

Мн. Р. дамаганняў: СНБ, 337. В. дамаганьні: ВМР.

ДАМАГАЦЦА (11) незак. Дабівацца пастаўленай мэты. *Дык чаму ж нам, браты беларусы, не дамагацца сваёй дзяржаўнай незалежнасці?* Нз, 15. *Мы павінны яе [незалежнасці] дамагацца і мірна, і з аружжам у руках, бо жыццё не чакае і ворагі нашы не дрэмлюць.* Там жа.

Інф. дамагацца (5): ВМР; ВР (2); Нз, 15(2). Абв. цяп. адз. 2 ас. дамагаешся: СП. 3 ас. дамагаецца (2): АБ; 16; ПЛП. Мн. 1 ас. дамагаемся: НДН, 18. 3 ас. дамагаюцца (2): ВР; ДК.

[ДАМКОМ] м. Скар. Дамавы камітэт. [Мікіта]: *А ў гэтым карапузіку важнейшыя дакуманты: профсаюзу, біржы працы, культасветы, нашага № 157/48 дамкому, у якім я паўнапраўны сакратар, і гэтак, меджду протчым, далей.* Т, 46.

Адз. Д. дамкому: Т, 46.

ДАМОЎ (9) прысл. Дахаты. *Я, не ўдаючыся ў далейшую гутарку, схпіў газэты і папёрся дамоў.* Ан, 19. *Як прышоў дамоў, сярэдні [сын], Выгледаў багата, Ён не пазнаў, як зьвер пасьледні, Ні мяне [маці], ні брата.* Дз, 190; ЕЯП; РКр; Т, 29, 34, 36, 57. *Параўн. дадому.*

[ДАМОЎСТВА] н. Польск. Дамашняя гаспадарка. *Габруся ў жаўнерку ўзялі, Ад дамоўства адарвалі, Зажурыўся стары татка, Цяжка стогне, плача матка.* ГЖУ.

Адз. Р. дамоўства: ГЖУ.

[ДАМСКІ] прым. Які мае адносіны да дамы. [Гануля]: *(да праходзячай грамадзянкі). Панечка, купеце ў мяне пацеркі, а можа, дамскі нэсэсэр, а можа, во гэта? – усё за паўцаны аддам, усё за паўцаны.* Т, 34.

Адз. м. В. дамскі: Т, 34.

[ДАНАЙСКІ] прым.: ♠Данайскі дар гл. дар.

Мн. В. данайскія: Т, 55.

[ДАНЕСЦІ] зак. перан. Пракласці што-н. *Цень пры цені, пад ценьмі той крыж у крыві. Чорны крыж, як-бы змора лунае ў высі, Як-бы змора вісіць... Стогн адно: не даві! Ня губі, да Хрыста сьцежку дай, данясі!..* БН, 93.

Заг. адз. 2 ас. данясі: БН, 93.

[**ДАННЫ**]¹ *дзеепрым. зал. пр. да даць. Руск. Прызначаны. О, Богі рэк, лясоў і ніваў! Дажбог, багамі свету дан, Пярун блыскотны і грымлівы, І ты, Купала, сьветыч тайн. УрП, 48.*

Кар. адз. м. Н. дан: УрП, 48.

[**ДАННЫ**]² і [**ДАНЫ**] (2) *прым. 1. Гэты. [Мікіта]: Мой профэсар гэр Спічыні працуе са мной у даным кірунку ўжо некалькі часу і памагае мне расцярабліваць дарогу да будучай маёй кар’еры ў губарнатарскай канцылярыі. Т, 48.*

2. *У знач. наз. Звесткі, якія характарызуюць што-н. [Усходні вучоны]: (да Янкі). Неабходзімо почэрпнуць от вас сведзенія касацельно цэррыторыальных данных облаці, іменуемой ваішым племенем – Белорусь. Т, 38.*

3. *У знач. наз. Падстава для чаго-н. [Дама]: А я маю ўсе даныя на дармовую соцыяльную апеку. Т, 58.*

Адз. м. М. даным: Т, 48. Мн. Р. данных: Т, 38. В. даныя: Т, 58.

[**ДАНОС**] *м. Тайнае паведамленне. І цяпер хоць прыблудаў даносы ў ход пушчаны, Хоць пад права тваё падрываецца шмат хто, як крот, – Як жыла і жывеш, будзеш жыць Беларушчына: Зразумеў і ўспомніў цябе твой мільённы народ. Б, 18.*

Мн. Н. даносы: Б, 18.

[**ДАНОШЧЫК**] (4) *м. Нагаворшчык. [Мікіта]: Увесь Менск ведае, што я служыў разношчыкам, а не даношчыкам. Т, 61. [Начальнік]: Гэтыя пісталеты, награвленая гарэлка, патака, цяганне чужых рэчаў, служба даношчыкам, усё гэта таксама для нас добрыя паперы, хоць для вас [Мікіты], можа, і дрэнныя паперы. Там жа, 62. Параўн. доносицель.*

Адз. Т. даношчыкам (4): Т, 61, 62.

[**ДАНЬ**] *ж. Уст. Даніна. Адна на вас надзея, богі, Нясём належную вам дань, Зірніце ў нашыя парогі, Паўстанем – клікніце: паўстань! УрП, 48.*

Адз. В. дань: УрП, 48.

[**ДАПАМАГАЦЬ**] (5) *незак. Аказваць дапамогу, садзейнічаць. У Бельгіі таксама кініць работа ў гэтым напрамку, якой прымушаны дапамагаць немцы, – а ў нас?.. АБ, 16. Я [Купала] так сьлепа, так упарта на працягу рада год ідэалёгічнымі памылкамі ў сваёй творчасці, папулярнасцю і аўторытэтам, як народны поэта, не дапамагаў з ўсёй адданасцю і захапленнем... ажыццяўленьню соцыялізму. АЛ. // Падтрымліваць матэрыяльнымі сродкамі. ...галоўнымі пайшчыкамі гэтага выдавецтва з’яўляецца Наркамасьветы і Цэнтрабелсаюз, якія ўсімі сіламі дапамагалі выдавецтву матар’яльна. ВСП, 91.*

Інф. дапамагаць (2): АБ, 16; Нз, 14. Абв. пр. адз. м. дапамагаў (2): АЛ (2). Мн. дапамагалі: ВСП, 91.

[ДАПАМАГЧЫ] (2) зак. да дапамагаць. *Шмат дапамагло гэтакі паспешнай працы тое, што галоўнымі пайшчыкамі гэтага выдавецтва зьяўляецца Наркамасьветы і Цэнтрабелсаюз, якія ўсімі сіламі дапамагалі выдавецтву матар'яльна.* ВСП, 91. *Начальніка Польскай дзяржавы віталі шчыра, і спадзяваліся, што справа незалежнасьці Беларусі цяпер стане на цьвёрдым грунце, што братні польскі народ дапаможа беларусам адбудаваць сваю бацькаўшчыну, як ён адбудаваў і сваю.* СНБ.

Абв. пр. адз. н. дапамагло: ВСП, 91. Буд. адз. 3 ас. дапаможа: СНБ.

[ДАПАМІНАЦЦА] незак. Польск. Дамагацца чаго-н., патрабаваць што-н. *Эх, памыйся, мой дружок, Мылам ды вадою, А так складна, як у нас Першае другое. А калі ты ўжо другі І чацьвёрты ўдасўя, Вось чаго замест бліна Ты дапамінайся.* Ш₂.

Заг. адз. 2 ас. дапамінайся: Ш₂.

[ДАПАМОГА] (5) ж. Садзейнічанне, падтрымка. *Калі тыя, што нас [беларусаў] аграбілі, што нашы загоны зрылі на акопы-магілы, не ідуць к нам з дапамогай, каб сплаціць хоць частку таго доўгу, які яны доўжны Беларусі, то павінны мы самі за гэта ўзяцца, і ўзяцца як найхутчэй.* АБ, 16. *І трэба нам помніць тое, што гэта вялікая, культурная і творчая беларуская праца, якую мы змаглі зрабіць за мінулы год, зроблена ў Беларусі Савецкай.* ВСП, 91.

Адз. Н. дапамога: АЛ. В. дапамогу: ОШМ. Т. дапамогай: АБ, 16. М. дапамозе (2): А, 328; ВСП, 91.

[ДАПАСАВАЦЦА] зак. да дапасоўвацца. [Янка]: *Цікава толькі, як гэта вы [Мікіта] з сваім апошнім саўбураўскім станавішчам дапасуецца да самай навейшай політычнай сытуацыі, што круціцца ўжо каля Пярэспы?* Т, 48.

Абв. буд. мн. 2 ас. дапасуецца: Т, 48.

[ДАПАСАВАЦЬ] зак. Прыстасоваць, падабраць. *Ён [абываталь] бачыць, што беларушчына нясе новыя парадкі і зьмену ўсяго таго, з чым ён жывуўся, да чаго прывык і дапасоваў уклад свайго жыцьця, і гэта яго палохае і адварачвае.* ВМР.

Абв. пр. адз. м. дапасоваў: ВМР.

ДАПАСОЎВАЦЦА (2) незак. Прыстасоўвацца. [Янка]: *Лёгка і танна спосаб у вас [Мікіты] дапасоўвацца да сытуацыі.* Т, 48. [Спраўнік]: *Усё былое вялічча прышлося загнаць у казіны рог і дапасоўвацца да новага часу і новых людзей.* Там жа, 57.

Інф. дапасоўвацца (2): Т, 48, 57.

ДАПАСЦІ зак. Разм. Паспець пабыць. [Наста]: *Хутчэй*

вывешвайце [сцяг]! А я пабягу. Мушу яшчэ дапасці там-сям – у пэўныя крыніцы. Т, 59.

Инф. дапасці: Т, 59.

[ДАПАТОП] м. Разм., жарт., іран. Чалавек, які прытрымліваецца старых меркаванняў, звычаяў. [Гарошка]: (наказваючы пугай). А во яшчэ два дапатопы! Уваходзяць Вучоныя – адзін з аднаго боку, другі з другога, разглядаючы праз свае падзорныя трубы. Т, 38.

Мн. Н. дапатопы: Т, 38.

[ДАПАТОПНЫ] прым. Разм. Устарэлы, старамодны. Там, дзе на вялікіх абшарах Беларусі гнуўся “лапцюжнік” над “кывуляй” сахой, – важна паходжваюць тысячы трактараў, там дзе дымілася дапатоппая лучына, зіхаціць сонечна электрычная лампа, там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый – рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на буйных пустырах светлыя гіганты-заводы. ШБСЯ

Адз. ж. Н. дапатоппая: ШБСЯ.

ДАПІВАЮЧЫ дзеепрысл. да дапіваць. Выпіваючы ўсё, да канца. [Дама]: (дапіваючы чарку). Але напітак ваш, мусье Зносілов, чудоўны – нічым амброзія. Т, 28.

ДАПРАЎДЫ прысл. Разм. Сапраўды. Дапраўды, што гэта значыць: “ту – окирап’сі па szes’c’ miesiecy”? ОШМ.

[ДАПРОС] м. Руск. Допыт. Абвіняюць па 126 ст. на першай частцы. Ешчэ не знялі дапросу са ўсіх сяброў. ВД.

Адз. Р. дапросу: ВД.

ДАР (5) м. 1. Ахвяраванне, даніна. Адны ў руках трымалі дары Сваім прыбліжаным багам, Другія ўспаміналі чары, Шоў гоман сьцішны сям і там. УрП, 47.

2. Плён працы; дары прыроды. Будзе сам сабе народ гаспадарыць, Вызыску чорнага ведаць не будзе; Працай збіраці з зямлі будуць дары Самі сабе раскаваныя людзі. Ф.

♦**Божы дар** – тое, што прадвызначана, наканавана богам. На ўладара жэджэ Беларусь даўно, І жэджэ цябе ўладартва Божы дар... Пт. **Данайскі дар** – каварная паслуга з мэтай прычыніць зло, загубіць. [Мікіта]: Добрыя людзі адчынілі склад з ёю [патакай] на Нізкім рынку і – бяры хто і колькі хочаш. Можашце і вы [Янка] набраць, меджду протчым. [Янка]: Дзякую за такія дары данайскай! Т, 54–55. **Складаць дары** гл. складаць.

Адз. Н. дар: Пт. Мн. В. дары (4): Кц, 193; Т, 55; УрП, 47; Ф.

[ДАРАВАЦЬ] (2) незак. Знімаць віну; прабачаць (прабачыць). Комуністычная партыя і савецкая ўлада даравалі мне [Купалу] гэтыя грубыя нацыянал-дэмакратычныя памылкі ў маёй творчасці. АЛ. [Спічыні]: Даруйце, мусье Зносілов, што змусіў вас

крыху на сябе чакаць. Т, 40.

Абв. пр. мн. *дарававалі*: АЛ. Заг. мн. 2 ас. *даруйце*: Т, 40.

ДАРАГІ (11) *прым.* 1. Шаноўны, паважаны. [Дама]: *Можга, дарагія гаспадары дазваляць нам [гасцям] устаць?* Т, 28. // У зваротку. *Дарагія грамадзянкі і грамадзяне зямлі беларускай! Вітаю Вас і дзякую Вам ад усяго сэрца за тую памяць, якую Вы захацелі аказаць у сягонняшні дзень мне [Купалу] і маёй пятнаціцігадовай працы на ніве беларускай!* ПЛП.

2. *перан.* Якім даражаць. *Прывучан* [беларус] *кланяцца, ўніжацца, Паганіць скарб свой дарагі. І знаеш толькі там смяяцца, Дзе кроўю плакаў бы другі.* БрБ, 6. *Як вымераны ўтоптанья сьцежкі! Бо дорага яйцо к хрыстосаваму дню, Бліны к калядам, к сёмусе адзежка, Ды тое, што хаціна ўстала на краю.* ВБЛ, 81.

3. У знач. *вык.* Які каштуе многа грошай. – *Так і так, – кажу, – пана рэдактар: боты падзёрліся, табакі няма, селядцы дарагія, дык вась патрабую пільна зарабіць якую дытку.* Ан, 18. // Які мае попыт. *Цяпер бабія ў разьвяз вузелкі, Ёсе з вайной у расходзе мужыкі; На бязмужжы і дурань муж, Ды і дораг стаў дурань к таму-ж.* УрП, 83.

Адз. м. Н. *дарагі* (2): НКУС; ПБН. В. *дарагі*: БрБ, 6. Мн. Н. *дарагія* (6): Ан, 18; ВГР; ЖН; ПЛП; Т, 25, 28. Кар. адз. м. Н. *дораг*: УрП, 83; н. Н. *дорага*: ВКЛ, 81.

ДАРАЖЭЙ *прысл.* Пар. ст. да дорага. *Купляюць спекулянты з мэтай перапрадаць яшчэ даражэй другому спекулянту; купляюць “цёплыя мужычкі” – багатыры, буйныя арандатары, збагацеўшыя напачатку ў вайну і рэвалюцыю на галадаючым насяленні.* ЗС, 18.

[ДАРАЗУМЕЦЦА] *зак.* Польск. Здагадацца, дадумацца. *Каванне хлопца і дзяўчыны дасягае свайго апагею толькі калі яны даразумеюцца набыць чаравікі бацяўскага вырабу...* ПЧ.

Абв. буд. мн. 3 ас. *даразумеюцца*: ПЧ.

ДАРМА (10) *прысл.* 1. Дарэмна, марна. *Дарма “істинен” “Кресьціяннн”, Штось чураюцца хрысьціяне.* ЛПК. *Але гэта адначаснае наказвае, як кінутае здаровае зерне дарма не прападае.* МІ, 17. *Параўн.* здарма.

2. Бясплатна, ні за што. *Не праціўся, калі гоняць дарогу правіць не сваю дый дарма: можэ часам і цябе будуць на ёй вясці, дык ня будзеш каяцца; кинь за сабою, знойдзеш перад сабою.* СП. [Мікіта]: *Гэта таксама даходная стая, прычым яны [рэвальверы] мне нічога не каштуюць: па дарозе адзін мой знаёмы пёрся з імі недзе ў чыстае поле і са страху сунуў іх мне, меджду протчым, дарма.* Т, 58. ВН; НГ; Т, 22, 39, 55. УрП, 49.

ДАРМО *прысл.* У знач. наз. Што-н. бескарыснае. *Вось такой*

натуры, складу ў іх [сыноў] я [княжна] дачэкала; На дармо, як мёд-прынаду, Думка ў думку ткала. Дз, 189.

[ДАРМОВЫ] (3) прым. Атрыманы дарма, за нішто; бясплатна. [Дама]: *А я маю ўсе даныя на дармовую соцыяльную апеку.* Т, 58. [Янка]: *Як уважаю, дойна каза выйшла з ваішай [Мікіты] свабоднай профэсіі аратара: столькі грошай, ды яшчэ дармовыя пайкі! Там жа.*

Адз. ж. В. дармовую: Т, 58. Мн. Н. дармовыя (2): Т, 46(2).

[ДАРОВАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да дараваць. У знач. вык. Авешчаны, устаноўлены. – *Ну, і заехаў жэ ты, брат! Я пытаю аб свабодзе, што нам дарована манифэстам?! ХЛБ.*

Кар. адз. ж. Н. дарована: ХЛБ.

ДАРОГА (36) жс. 1. Прыстасаваная паласа зямлі для язды і хадзьбы, якая злучае асобныя пункты мясцовасці. *Не праціўся, калі гоняць дарогу правіць не сваю ды дарма: можэ часам і цябе будучь па ёй вясыці, дык ня будзеш каяцца; кинь за сабою, знойдзеш перад сабою.* СП. *А нашы дарогі! Праз немарач, нетры, На радасць людскую, як стрэлы ляглі. Гудуць праводы над шляхамі ў паветры, Што жыць стала лепей на нашай зямлі.* ПБН.

2. Працягласць шляху. *Заморскія госці ведалі, што народ, да якога ім дарога ляжала, быў сэрца мяккага, рупны гасцінаю і багацтвам асаблівым адзначываўся...* Кз, 17.

3. Падарожжа, паход, паездка. [Спраўнік]: *Але, панове, час нам ужо ў дарогу! Вораг не спіць і ўжо блізка: можэ адрэзаць нам усе ходы для адступлення.* Т, 38. // *У параўн. Мікітавы пакой выглядае збольшага – як у першай дзеі, разумеецца, без грамафона, люстра і мяккіх крэслаў, некаторыя рэчы спакаваны як у дарогу.* Т, 53.

4. перан. Напрамак дзейнасці, развіцця чаго-н. *І калі гэта высокая вучэльня ня пойдзе шырокай дарогай толеранцыі і роуных правоу для усяго насяленьня нашага краю, – яна ня споўніць таго культурнага назначеньня, якое ей сядогня суліць гісторыя.* УПУВ. *Будзеш Суомі йсці яснай дарогай, Новага будзеш складаць Калевалу. З рунай красы, барацьбы, перамогаў.* Ф. // *Накіраванасць пры дасягненні пэўнай мэты. Набок з дарогі, панове і гаспадары з Захаду і Усходу! Беларуская моладзь ідзе! МІ, 18. Вы [гандляры] ў сваім паходзе імперыялістычным і мілітарным ішлі і сціралі ўсё і ўсіх на сваёй дарозе, а ўсё для панавання ўсясільнага молаха-золата.* Тж, 16.

ДДарога-пуціна: *Трох братаў, сваёй кожны дарогай-пуцінай Наблудзіўшыся, выхад спаткалі: Ім парады далі назаўсёды ў судзьбіны Як трымацца тых радаў, казалі.* Ч, 322.

♦**Вынырнуць на добрую дарогу** гл. вынырнуць. **Даць дарогу**

гл. даць. **З дарогі** – адразу пасля паездкі, падарожжа. *Бо не зачынялі нашы пращурны весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым госцем падарожным; ...а яшчэ астаўлялі ў хатах пад абрусамі бохана хлеба пшанічнага і дубовыя дзежы сагаў пчаліных – гэта каб госць меў чым з дарогі пажывіцца.* Кз, 17. **На дарогу** (2) – а) перад адпраўленнем, паездкай. *Выпраўляй яго [сына] ў людзі, На дарогу блаславі, Разам з крыжам дай на грудзі Роднай вузельчык зямлі.* М, 20; б) для выкарыстання ў час паездкі. [Мікіта]: *А ці не ведаеце, мамзэль Наста, можа, яму [немцу] на дарогу маркі патрэбны, бо я маю да прадання?* Т, 42. **Па (у) дарозе** (4) – у час руху. *Мы [савецкія дэлегаты] бадай што не бачылі на дарозе таварных цягнікоў, калеі на такіх буйных станцыях, як Слонім, Беласток, пазарасталі травой.* ПЧ. [Мікіта]: *Мяне толькі што спаткала ў дарозе смешная прыгода.* Т, 58. **Расцярэбліваць дарогу** гл. расцярэбліваць. **Скідаючы з дарогі** гл. скідаючы. **Туда дарога** – тая ж доля. *Павесіўся Ясенін, застрэліўся Маякоўскі, ну і мне [Купалу] туды за імі дарога.* СЧ.

Адз. Н. дарога (3): Кз, 17; СЧ; Т, 56. Р. дарогі (5): ВГР; К; КЗ, 17; МІ, 18; СНБ. В. дарогу (9): Ан, 19; М, 20; СП; Т, 38, 42, 48, 53; ТП, 217; УрП, 50. Т. дарогай (5): Мц, 75; ТП, 214; УПУВ; Ф; Ч, 322; дарогаю (3): ДПЛС (2); ПСС, 232. М. дарозе (8): ПЧ; СНБ; Т, 41, 42, 45, 58(2); Тж, 16. Мн. Н. дарогі (2): ЗЯЗ, 90; Ч, 319.

[**ДАРОЖАНЬКА**] (2) ж. Памяньш да дарога ў 1 знач. *А ў бары, бары Тры дарожанькі Гэй, гэі, гэі, тры дарожанькі!* ББ.

Мн. Н. дарожанькі (2): ББ (2).

[**ДАРОЖКА**] (3) ж. Памяньш.-ласк. да дарога ў 1 знач. *Вузкая дарога, сцежка. Доўга ці коротка Ваяваў наш Янка, Ажно ў вёску ён дарожкай Прэца, як маланка.* ЕЯП. *Як толькі нахадзіў вечар, я [С. Меч] выхадзіў на адну з сваіх любых дарожак ды ішоў на ей ціха, ціха.* ХБ, 29.

Адз. Т. дарожкай: ЕЯП. Мн. Р. дарожак: ХБ, 29. Т. дарожкамі: ХБ, 29.

[**ДАРОСЛЫ**] прым. Які дасягнуў сталага ўзросту. *Калі маеш брата, ці дарослага сына, абходзься з імі ласкава, бо як высьвенціца часам каторы на стражніка, то аддасць за лычка рэменьчыкам.* СП.

Адз. м. В. дарослаго: СП.

[**ДАРУЧЭННЕ**] н. Справа, даручаная каму-н. для выканання; заданне. *Па даручэнню агульнага схода – народны паэт рэспублікі Янка Купала.* НКУС.

Адз. Д. даручэнню: НКУС.

ДАРЫЦЬ (2) незак. перан. Прыносіць. *Нашы палеткі буйным абишарам Нас гадавалі хлебам пшанічным, Вашы [заходніх*

людзей] палоскі голым папарам Голад дарылі нам безгранічны. ССА, 294.

♦**Паклоны дарыць** – кланяцца. *Годзе нам [беларусам] есьці аб'едкі і косьці, Злыбядзе ўсякай паклоны дарыць!* Г, 17.

Інф. дарыць: Г, 17. Абв. пр. мн. дарылі: ССА, 294.

[ДАРЭВАЛЮЦЫЙНЫ] *прым.* Які адносіцца да часу, што папярэднічаў Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. *У Савецкай Беларусі росквіт культуры такі магутны, пра які я [Купала] і не мог сніць у дарэвалюцыйныя часы.* А, 328.

Мн. В. дарэвалюцыйныя: А, 328.

[ДАРЭМНЫ] *прым.* Марны, бескарысны. *І вось праца гэтых людзей, праца ў страшэнна пякельных варунках, калі кожнае жывое беларускае слова расійскі ўрад лічыў праступствам, – гэта праца лепшых беларускіх людзей над падняццем свае роднае культуры не была дарэмнай.* МІ, 17.

Адз. ж. Т. дарэмнай: МІ, 17.

ДАРЭЧЫ *прысл.* У знач. пабочн. Ужываецца для абазначэння таго, што даная фраза гаворыцца ў дадатак да сказанага. *А душа сама – без хаты, Знаць, з вялікай мукі То зрывае з сябе шаты, То ў крыж зложэ рукі, То наказвае на плечы, То капець абойме... Бог яго усё дарэчы Зразумее, пойме!* Дз, 191.

[ДАСВЕДЧАННЕ] *н.* Разм. Дасведчанасць. ...адно толькі варажбыты-вешчуны, старцы мудрыя і ў законах веры дасведчанне маючыя, старых толькі багоў трымаліся і народу свайму за яго такую нястрыманую памаўліваць нядобрыя варожбы выражалі. Кз, 17.

Адз. В. дасведчанне: Кз, 17.

[ДАСКАНАЛАСЦЬ] *ж.* Узорнасць, беззаганнасць, бездакорнасць. *Вылучаюцца па сваёй тэхнічнай дасканаласці заводы Шкоды, Вітковіцкія, “абутковы горад” Баці ў Зліне.* ПЧ.

Адз. М. дасканаласці: ПЧ.

[ДАСТАВАЦЦА] *незак.* Разм. У безас. знач. Атрымліваць пакаранне, вымову. *Гаспадарку я [Купала] не любіў, а вазіўся заўсёды з кніжкамі, за што часта даставалася мне ад бацькі.* А, 328.

Абв. пр. адз. н. даставалася: А, 328.

ДАСТАВАЦЬ (2) *незак.* Вынімаць, выцягваць што-н. *Пани стала даставаць грошы, пазираючы на дзеўчынку.* ПДз. [Аленка]: *(Дастае з торбы прыгожа вышытую кашулю і саматканы ўзорысты пояс і падае Янку, сур'ёзна кажучы). Прымеце, калі ласка, дзядзька настаўнік, гэту драбніцу ад сваёй шчыра вам удзячнай і адданай вучаніцы.* Т, 30.

Інф. даставаць: ПДз. Абв. цяп. адз. 3 ас. дастае: Т, 30.

ДАСТАТАК (2) *м.* Заможнасць, матэрыяльная забяспечанасць.

Відна што ніўка – маці тутка чалавеку! Відна з... Узораных парадкам агародных градак, – Што там цвіццець дастатак, праўда і парадак. ХБ, 28. Не прышлось мне [маці] жыць на сьвеце У славе і дастатку: Загубілі родны дзеці, Загубілі матку. Дз, 189. Параўн. дабрабыт.

Адз. Н. *дастатак*: Дз, 189.

[ДАСТАЎЛЕНЫ] *дзеерым. зал. пр. да даставіць. Прынесены, прывезены, дасланы куды-н. [Мікіта]: Мадам-сіньёра, вы згадалі! Так яно і ёсьць: самая натуральная амброзія знамянітай тутэйшай фірмы – а ля самагонка, дастаўленая мне з вінных складаў “Піліп і КВ”. Т, 28.*

Адз. ж. Н. *дастаўленая*: Т, 28.

ДАСТАЎШЫ *дзеепрысл. да дастаць у 2 знач. [Мікіта]: (Дастаўшы дакумент з-за пазухі, да Начальніка): Во ён гэты, меджду протчым, дакумэнт. Т, 61.*

ДАСТАЦЦА *зак. Зрабіцца чыёй-н. уласнасцю, перайці ў чыё-н. распараджэнне. Яны [беззямельныя земляробы] назіраюць толькі сумным вокам, як гэта зямля, каторая па боскаму праву павінна была дастацца іхнім працавітым мазалям, – зямля пападае ў рукі лішніх і зусім непатрэбных у нашым краю людзей. ЗС, 18.*

Інф. *дастацца*: ЗС, 18.

ДАСТАЦЬ (16) *зак. 1. Дацягнуцца да чаго-н. Ды йшчэ кажа [маці], што малая [Галя], Урны не дастану... Што-ж такое, – пачакаю, Пакуль большай стану. ВБ, 236.*

2. Зак. да даставаць. Гарошка дастае з торбы сваю закуску і раскладае на століку. Т, 27. Мікта дастае партманэ, а з яго грошы і на мігі наказвае немцу, каб купіў. Там жа, 42.

3. Раздабыць, набыць, знайсці. [Янка]: Эгэ! І пляшку бачу. А кажучь, што няможна дастаць. Т, 21. Цяперака, калі сьвінена продаж на гарэлку, урад павінен ня толькі дастаць грошы на гасударственыя расходы, каб пакрыць гэту акцызную нядоімку, але ешчэ павінен дастаць іх на ваенныя расходы. ВН. // Разм. Атрымаць. На зямлі, што дзед, прадзед слязьмі І гарчай крывёй паліваў, Унук – ужо між чужымі людзьмі – Тэй зямлі трох арышын не дастаў. ЧС, 50–51. Я [унук] раскажу, як за хлеб, за зацірку Ў пана службыў пастухом я нядаўна, Лезла на вопратцы дзірка на дзірку, Лапцяў і тых не дастаў я ад пана. Ун, 73.

♦**Вокам не дастаць** – пра вельмі вялікую прастору. [Янка]: *О, наша тэрыторыя, пане вучоны, вельмі вялікая – і вокам не дастаць!* Т, 38–39. **Дастаць поўху** – быць пабітым. [Спічыні]: *А цяпер, як будзе: не лезь, бо дастанеш поўху?* Т, 49. **Думкаю дастаць** – вельмі далёка. *І ўдаль сягну, дзе толькі можна сягнуць вока, І скрозь туды, дзе вольнай думкаю дастану. СМ. Перцу дастаць* – атрымаць

наганяй. [Гарошка]: *(дабрадушина). Табакі не табакі, а перцу калі-небудзь дастанеш ты* [Аленка] *ў мяне за свой доўгі язык.* Т, 39.

Инф. *дастаць* (4): ВН (2); Т, 21, 39. Абв. цяп. адз. 3 ас. *дастае* (5): Т, 24, 25, 27, 42, 50. Пр. адз. м. *дастаў* (2): ЧС, 50–51; Ун, 73. Буд. адз. 1 ас. *дастану* (2): Вб, 236; СМ. 2 ас. *дастанеш* (3): Т, 39, 49(2).

ДАСТАЮЧЫ (5) *дзеепрысл.* да дастаць у 2 знач. [Мікіта] *(Дастаючы першы партфель). У гэтым партфэлычыку ўсялякія асабітыя пасведчанні...* Т, 46. [Мікіта]: *(Дастаючы другі партфель). А ў гэтым, меджду протчым, партфэлычыку ўсялякія дэкрэты, законы, пастановы, загады, рэзалюцыі, інструкцыі аб раўнапраўі ўсіх расаў і падрасаў, усіх нацый і паднацый, усіх народаў і паднародаў, усіх моў і падмоў...* Там жа. Т, 46(3).

ДАСТОЙНА *прысл.* Належна; як мае быць. [Мікіта]: *Але пакуль што якое, мне ад сэрца, меджду протчым, хацелася б дастойна пачаставаць і павесяліць высокіх пэрсон.* Т, 51.

[ДАСТОЙНЫ] (2) *прым.* Паважаны, заслужаны. [Мікіта]: *(Падымаючы чарку). За здароўе дастойных, меджду протчым, гасцей!* Т, 27–28. [Мікіта]: *А гэта зроблена спэцыяльна для маіх, меджду протчым, найславутнейшых гасцей: хацеў прыняць іх, як і калісь прымаў розных дастойных асоб.* Там жа.

Мн. Р. *дастойных:* Т, 28. В. *дастойных:* Т, 25.

ДАСТУКАЦЦА *зак.* Разм. Службай дабіцца якога-н. звання; даслужыцца. [Янка]: *(Да Мікіты, адвітваючыся). Бывайце здаровы, пане рэгістратар! Жычу вам у новай аратарскай профэсіі дастукацца асэсарскай рангі.* Т, 39.

Инф. *дастукацца:* Т, 39.

[ДАСТУПНЫ] *прым.* Магчымы, пасільны для ўсіх. *Уразброд, агулам Намі гандлявалі – Па цане даступнай, Па цане крывавай.* МПв, 218.

Адз. ж. М. *даступнай:* МПв, 218.

ДАСУЖНА *прысл.* Разм. Хутка, імкліва, шпарка. *Глянь, карабель плыве дасужна, Дыміць комін параходны, – Камсамольцы сям'ёй дружнай Рэжуць хвалі ў шляху водным.* СА, 180.

[ДАСЦІГНУЦЬ] і **[ДАСЬЦІГНУЦЬ]** (4) *зак.* да дасцігаць. *Руск. 1. Тое, што дасягнуць у 1 знач. ...ў галіне індустрыяльнага і сельскагаспадарчага соцыялістычнага будаўніцтва краіна Саветаў пад кіраўніцтвам камуністычнае партыі дасьцігла нябывалых і нячуваных посьпехаў на страх і здзьвіўленне адміраючаму капіталістычнаму сьвету... ДНСП. Новы напрамак, які надае пастанова ланінскага ЦК літаратурна-мастацкай справе, сьведчыць аб тым, што і ў гэтай галіне мы таксама дасьцігнем нявіданых сусьветных посьпехаў.* Там жа.

2. Даехаць да якога-н. месца. *Ехаў [Даніла] поле і другое, Трэце поле дасціг, Дзе сабраліся жаўнеры 3 сёл і вёсак усіх.* ПСД.

3. перан. Спасцігнуць, здарыцца. *Гібелі зноў людзі у сьпёку, ў мароз, Як чэрві сьляпыя у плесні, – Аж страшная кара дасьцігла з нябёс; Забыўся народ сваей песьні.* ПН, 47.

Дасьцігнем нявіданых сусьветных посьпехаў.

Адв. пр. адз. м. *дасціг*: ПСД, ж. *дасьцігла* (2): ДНСП; ПН, 47.
Буд. мн. 1 ас. *дасьцігнем* (2): ДНСП (2)

[ДАСЬЦІЖЭНЬНЕ] н. Руск. *Тое, што дасягненне. І тые і гэтыя ў сваім мілітарна-імперыялістычным паходзе стараюцца сьцэрці на дарозе ўсё, што стаіць ім на перашкодзе дзеля дасьціжэньня сваіх мэт.* СНБ.

Адз. Р. *дасьціжэньня*: СНБ.

ДАСЬЦІПНЕЙШЫ прым. Пар. ст. да дасьціпны. *Як дамоў вярнуўся меншы [сын], Сьвету як увідзеў, – Аказаўся дасьціпнейшы, Чым сярэні, ў крыўдзе.* Дз, 190.

Адз. м. Н. *дасьціпнейшы*: Дз, 190.

ДАСЮЛЬ прысл. Разм. Да гэтага часу. *Дасюль елі мерцьвякоў, А цяпер затое Будзем піць мы [груганы] кроў жывых, Мясa есьць жывое!* Гр, 215.

[ДАСЯГАЦЬ] (2) незак. 1. Распаўсюджвацца, пранікаць. *Сьвятло, якім прамянілася гэта вучэльня, захоплівало сабой толькі край Польшка-Літоўска-Беларускі, быўшае Вялікае Літоўска-Беларускае Княжство, але праменьні яго дасягалі аж да Масквы і Харкава...* УПУВ.

2. Даходзіць да якога-н узроўню, мяжы. *Каханне хлопца і дзяўчыны дасягае свайго апагею толькі калі яны даразумеюцца набыць чаравікі бацяўскага вырабу...* ПЧ.

Абв. цяп. адз. 1 ас. *дасягае*: ПЧ. Пр. мн. *дасягалі*: УПУВ.

[ДАСЯГНЕННЕ] (4) н. Станоўчы вынік працы, дзейнасці, здабытак, поспех. *На месцы ўбогіх сялянскіх палосак красуюцца калгасныя нівы, навейшыя дасягненні аграноміі, тэхнікі і плодотворнай калектыўнай працы.* АЛ. *Мы сёння з горадасцю назіраем і адчуваем вялікія дасягненні ў галіне культуры.* ШБСЯ. *Параўн. дасьціжэньне, досьціг.*

Мн. Н. *дасягненні*: АЛ. Р. *дасягненняў*: ШБСЯ. В. *дасягненні* (2): ШБСЯ (2).

[ДАСЯГНУЦЬ] (3) зак. 1. Дамагчыся чаго-н., набыць... *Дасяг ен [маскоўскі урад] ня шмат: пару сотак “інтэлігэнтаў”, з каторых сьмяюцца і Бог і добрыя людзі.* ДК. *Азірнуўшыся ясным вокам і ўдумаўшыся шчырай думкай на пройдзеныя гэтыя 15 год, мы бачым якіх, – здавалася-б недасяжных – дасяглі мы перамог у вялікім соцыялістычным будаўніцтве: што было*

сном, тое стала явай, што было казкай, тое стала рэчаіснасцю.
ШБСЯ. *Параўн.* дасцігнуць, дасьцігнуць

2. Надысці, настаць. Яны [бежанцы] з абозам на усход цяклі, Сузор'ямі апошні мерачы свой шлях, У прадчуваньні, але йшчэ ня верачы ані, Што гэта ўжо сапраўды эпілёг дасяг, Што ўжо няма каму тут спадчынныя гікі Цяпер чыніць. ВБЛ, 80.

Абв. пр. адз. м. дасяг (2): ВБЛ, 80; ДК. Мн. дасяглі: ШБСЯ.

ДАТУЛЬ (2) прысл. Да таго часу. [Гарошка]: *Наш настаўнік, Янка, дык той без ніякага нічога, як тапаром сячэ: "Пакуль, кажэ, не зробімся самі сабе гаспадарамі, датуль ніякага ладу ні складу ў нас не будзе".* Т, 44. *Датуль свайго не здрадзіць слова Свая народная рука, Датуль з галін сьвятой дубровы Чужняк ня сьцягне і лістка.* УрП, 50.

[ДАЎБЁЖКА] ж. Невялікая даўбня. Але абрабляюць глебу сяляне старанна: за баронамі ідуць з адмысловымі даўбежкамі, разбіваючы імі ўсе груды. ПЧ.

Мн. Т. даўбежкамі: ПЧ.

[ДАЎГАВЕЧНЫ] (3) прым. Які існуе доўгі час. Арліным узмахам агняцветнай думкі аб нашай волі мы скінулі і патапталі даўгавечную брахню, – брахню, што Беларусі не было і няма. ПЛП. [Янка]: *Каб гэтага не было, мы павінны растаптаць, зніштожыць даўгавечную ману, якая вучыць, што мы не ёсць мы, што мы нейкае нешта, якое абы накармаў, як быдлё, дык і сыта будзе.* Т, 35.

Адз. ж. В. даўгавечную (2): ПЛП; Т, 35. н. М. даўгавечным: СНБ, 336.

[ДАЎГАПОЛЫ] прым. З доўгімі поламі. З-над сьвіткі чорнай даўгаполай Блішчэла бляха накасяк. УрП, 51.

Адз. ж. Р. даўгаполай: УрП, 51.

ДАЎГІ гл. **ДОЎГІ.**

ДАЎНЕЙ (2) прысл. Некалі ў далёкім мінулым. *Не жылося мне даўней так, (Льецца гэтка голас), Не такі мой быў палетак, Іншы меў ён колас.* Дз, 188. *Жывуць [старыя багі], як даўней жылі, – у песнях, казках, былінах, і чакаюць... чакаюць на новых старцаў мудрых, на вешчаноў-прарокаў златавустых.* Кз, 17.

[ДАЎНЕЙШЫ] (2) прым. Пар. ст. да даўні ў 1 знач. Польскіе эндэкі, заместа праводзіць у жыцьцё даўнейшы лёзунг: "вольны з вольным, роўны з роўным", накінулі нам [беларусам] "плебісцыт", прынятую соймам "рэзолюцыю", якая недвузначна прылучае незалежную Беларусь да Польшчы. СНБ. *Бай яму [сыну] даўнейшы казкі Аб бацькох сваёй зямлі, Як жылі бяз чужай ласкі, Як слугумі ня былі.* М, 19–20.

Адз. м. В. даўнейшы: СНБ. Кар. мн. В. даўнейшы: М, 19.

ДАЎНЕНЬКА (2) прысл. Разм. Даволі даўно. [Янка]: *(вітаючыся з гануляй). Як жывём, цётка? Даўнёнька ўжо з вамі не бачыліся!* [Гануля]: *(пакінуўшы мыццё). О даўнёнька! Бадай годзікі са два ўжо будзе.* Т, 44.

ДАЎНО (20) прысл. 1. Раней, задоўга да цяперашняга часу. *Даўно было – мо тысячу год назад, а мо яшчэ болей, – як сталі жыць, размнажацца і ў славу расці ўдалыя прашчурны нашы – дрэговічы, крывічы і палачане.* Кз, 17. *Лепшыя з гэтых людзей даўно ўжо прыйшлі да пераканання, што свабодны беларус у сваёй незалежнай дзяржаве будзе куды прыхільней адносіцца да іх, чымся беларус, падняволены чужынцам.* НДН, 19.

2. На працягу доўгага часу; здаўна, і да цяперашняга моманту. *Годзе нам [беларусам] сілу прыблудаў вялічаць Дзецьмі, багацьцем радзімай зямлі! Нашы загоны даўно ўжо нас клічуць, Нашы загоны, што зельлем зрасьлі.* Г, 16. [Мікіта]: *Ацец духоўны! – даўно чакаю вашага благаслаўлення.* Т, 51. БрБ, 6; ВД; ВН; Кц, 193; КП, 170(2); НДН, 18; НДп, 229; ПН, 46(2); ПСп; Пт; СНБ; Тж, 16; Т, 41; Ч, 320.

[**ДАЎНЫ**] прым. Абл. Мінулы. *Пачалася ізноў тая самая вакханалія з высылкамі пад грозьбай штыка і нагайкі нашых людзей на Мурман, пад Урал і г. д., як і за даўных царскіх часоў.* БВ, 16.

Мн. Р. даўных: БВ, 16.

[**ДАХОД**] (2) м. Грашовыя ці матэрыяльныя каштоўнасці; якія атрымліваюцца кім-н. *Падаходны налог падобна простаму выбіраецца з тых, хто болей зарабляе ці хто болей з чаго мае даходу, той болей і плаціць. Гэтым налогом будуць ападаткаваны толькі багацейшыя людзі, маючыя ня меней 2000 р. у год даходу.* ВН.

Адз. Р. даходу (2): ВН (2).

[**ДАХОДЗІЦЬ**] незак. Пранікаць у свядомасць, станавіцца зразумелым. *Яна [беларуская моладзь] інстыктыўна, абмацкам даходзіла да тэй свядомасці аб патрэбе свайго беларускага войска.* БВ, 16.

Абв. пр. адз. ж. даходзіла: БВ, 16.

[**ДАХОДНЫ**] (2) прым. Які прыносіць даход; прыбытковы. [Мікіта]: *Але, меджду протчым, мамаша – гарэлка. Бо гэта будзе самая цяпер даходная стая, прычым яны [рэвалверы] мне нічога не каштуюць: па дарозе адзін мой знаёмы пёрся з імі недзе ў чыстае поле і са страху сунуў іх мне, меджду протчым, дарма. Там жа.*

Адз. ж. Н. даходная (2): Т, 58(2).

ДАЦЦА (4) зак.: **Дацца ў знакі** – надоўга запомніцца. *Сьмела гляне [гаспадар] на сьвет і на долю зьмянліваю, Як дагэтуль, яму не дадуцца ўжо ў знакі Тыя сілы з усходу і захаду мсьцівыя,*

*Што даймаюць цяпер, як вужакі. ТС, 74. **Крыўдзе не дацца; не(ня) дацца ў крыўду** (2) – сумець пастаяць за сябе, абараніць сябе. Ёсць жа яшчэ ў мяне сіла Крыўдзе не дацца, змагацца, Над спячых продкаў магілай Вольна маланкай мігацца. ЁЯ. Бо толькі тое государство зможэ не дацца ў крыўду або і перэ-магчы свайго праціўніка, каторае ня толькі выставіць вялікую лічбу добра абучэных ваеннаму дзелу салдат, але калі яно побач з гэтым мае за сабою сілу эканамічную. ВН. Выпраўляй яго [сына] у людзі, На дарогу блаславі, Разам з крыжам дай на грудзі Роднай вузельчык зямлі: Каб ня даўся ў крыўду зьдзекам, Не забыў сваіх старон, Каб вярнуўся чалавекам К роднай Бацькаўшчыне ён. М, 20.*

Инф. дацца (2): ВН; ЁЯ. Абв. пр. адз. м. даўся: М, 20. Буд. мн. 3 ас. дадуцца: ТС, 74.

ДАЦЬ (89) зак. 1. Уручыць, перадаць з рук у рукі. *А дзяўчына, міла сэрцу, Правяла [Данілу] за сяло I дала на памяць персцень, Каб у бойках вязло. ПСД. [Янка]: (адвёўшы набок Мікіту). Дайце яму [немцу] тры рублі, і адчэпіцца. Т, 33. // Падаць, паднесці. [Мікіта]: (да Ганулі). Меджду протчым, мамаша, ці не далі б чаго закусці нам, бо салавей аднымі песнямі сыт не бывае. Т, 27.*

2. Зак. да даваць у 4 знач. ...*Поліграфадзел ня мог ці не хацеў даць патрэбную колькасць шрыфтаў і наборчыкаў. ВСП, 91. Пасля, Жыды, вы зрэкліся народу, Які вам шчыра даў багацце і прытын. Ж. Нашы сасонкі шумнаго бору Далі вам [чужым людзям] хаты. Чж, 146.*

3. Надзяліць чым-н. [Янка]: *Бачыў бог, што не даў свінні рог, а рэгістратару панавання. Т, 48. Дайце сілы! ...О, Божжа! Нікога кругом! Бн, 91.*

4. Прысвоіць (званне). *Я [Купала] ганаруся і гарджуся, што камуністычная партыя і совецкі ўрад даў мне годнасць народнага паэта рэспублікі. ДЖ.*

5. Назначыць на якую-н. пасаду. [Янка]: *Не ўдасца вам [Мікіту] гэта асэарства, дадуць вам совбурства. Т, 56.*

6. Забяспечыць чым-н.; аддаць у карыстанне. *Пажаданні нашы: даць камандзіру годную дома работу і забяспечыць жывы кантакт дома з нашым атрадам работнікаў мастацтваў. ПГ. Зайшоў гэтак неяк я к рэдактару, напрасіць у яго, ці не дасць якой работы. Ан, 18.*

7. перан. Пракласці. *Як-бы змора вісіць... Стогн адно: не даві! Ня губі, да Хрыста сьцежку дай, данясі!.. БН, 93.*

8. Зак. да даваць у 5 знач. *Яго [паўночнага краю Меншчыны] балоты, калі што не даюць карысьці, нікому не замінаюць, а з часам дадуць багацейшы запас тарповага апалу. ХБ, 30.*

Упартая, але радасная праца працоўнага народу маёй [Купалы] бацькаўшчыны ў саюзе з усімі брацкімі рэспублікамі дала вынікі незвычайныя. ЖН.

9. *Зак да даць у 8 знач. Я [Купала] вінішую Карэльскую аўтаномную сацыялістычную рэспубліку, тэрыторыю якой перасёк Беларуска-Балтыйскі водны шлях і даў надзвычай вялікія магчымасці для яе далейшага бурнага эканамічнага і культурнага развіцця. ЦСБ. Дыхнуць свабоднымі грудзямі Ёй зірнуць арліна не дадуць... РС, 39.*

10. *Зак да даваць у 10 знач. Вылучаючы Вас, таварыш Ежоў кандыдатам у Вярхоўны Совет СССР, мы просім даць сваю згоду балатыравацца на Менскай выбарчай акрузе. НКУС. [Мікіта]: ...я сам пісаў, сам рукой ўласнай пісаў, а начальства подпіс дало і не прачытала, мабыць. Т, 61. // У спалучэнні з некааторымі назоўнікамі абазначае: зрабіць, правесці дзеянне. Гордасцю напоўнілася маё сэрца, калі я [Купала] даведаўся, што байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёка-ўсходняга фронту далі сакрушаючы адпор зарваўшымся самураям. ВГ.*

♦**Без дай прычыны** – беспадстаўна. [Гануля]: *Ганяюць людзі людзей без дай прычыны ды ганяюць. Т, 54. Даць веры* – павярць. *Трэці брат ад судзьбіны наказ пераслухаў. – Сну-траве ты занада даў веры. Ч, 323. Даць волі ў волю* – зрабіць вольным каго-н. *Дай [першы брат] другім волі ў волю, і сам будзеш вольны. Ч, 323. Даць волю (3)* – перастаць стрымліваць чые-н. дзеянні, пачуцці. *Дайце волю народам сваім будаваць сваю долю. Тж, 16. Эй, годзе ўжо песень маркотных, пясняр! Дай волю парывам гарачым... Пр. Даць дарогу* – забяспечыць свабоду дзеяння. *Дзе толькі ступіце, зьнямее Нямая чорная напасць, Ніхто чапіць вас [людзей] не пасьмее, Усякі вам дарогу дасць. УрП, 50. Даць па шапцы* – выгнаць, прагнаць. *“Антанта... загадала ім [Калчаку, Дэнікіну і Юдэнічу] адбудаваць вялікую Расію, а Леніну, Троцкаму, Калмановічу і іншым бальшавікам даць па шапцы!” Ан, 19. Даць раду каму-н.* – парадзіць, параіць. *Гэй, Дубровін чарнасоцкі, Пурышкевіч, Замыслоўскі, Дайце раду, што чыніці, Як крамолу скараціці. ЛПК. Даць свае плечы* – падтрымаць каго-н. *Раскованы раб сябе выдаў – Ня ўзнёсся ўвысь дух чалавечы, – Нявольнік набратаўся з Крыводай І ў помач ёй даў свае плечы. Кр, 78. Даць слова* – цверда паабяцаць каму-н. што-н. *Прыпомні, дай слова ня счэзнуці марна, Пачатую справу шырыць расшыраць! В. Даць ход* – пусціць у дзела. *Змог ён [народ] ня толькі знаць штуркі з заломам, – Роднаму слову ўмеў кніжны даць ход. Н. Не даць ходу* – перашкодзіць каму-н. зрабіць што-н. *Біў [Варашылаў], як мух, белавардзейцаў, Не даў ходу зброду, І савецкую краіну*

Вывеў на свабоду. НК. **Як піць даць** – напэўна, абавязкова. [Мікіта]: *А там, як піць даць, атрымаю асэсарства.* Т, 42.

Инф. *даць* (16): Ан, 19(2); БВ, 17; БС; ВР; ВСП, 91; З; Н; Нз, 16; НКУС; ОШМ; ПГ; Т, 42, 52; Ч, 319, 325; *даці*: Кц, 193. Пр. адз. м. *даў* (17): Ан, 18(3), 19(2); БС; ВСП, 89, 91; ГВУ; ДЖ; Ж; Кр, 78; НК; СС, 300; Т, 48; ЦСБ; Ч, 323. ж. *дала* (8): А, 328; Г, 16; Дз, 188; Ж; ЖН (2); ПСД (2). н. *дало*: Т, 61. Мн. *далі* (8): ВБЛ, 82; ВГ; ПВ (4); Т, 27; Ч, 322; Чж, 146(2). Абв. буд. адз. 1 ас. *дам* (3): АПЖ; Т, 33(2). 2 ас. *дасі*: Ч, 323. 3 ас. *дасць* (3): Ан, 18; Т, 36, 51; *дасць* (3): БСУ; Кц, 195; УрП, 50. Мн. 1 ас. *дадзім*: БС; *дамо*: Н. 2 ас. *дасце*: Р. 3 ас. *дадуць* (4): РС, 39; СНБ; Т, 56; ХБ, 30. Заг. адз. 2 ас. *дай* (11): АПЖ; БН, 93; В; Дз, 190; М, 20; Пр; РС, 40; СЗГ, 252; СТ; Т, 54; Ч, 323. Мн. 2 ас. *дайце* (8): БН, 91(2), 92; ЛПК; Т, 33(2), 56; Тж, 16.

[ДАЧАКАЦЦА] зак. Дажыць да з'яўлення чаго-н. чаканага. *Пойдзе зімка, пройдзе лета, Як сказаці слова, Дачакаюся я [Галя] гэтак і выбараў новых.* ВБ, 236. *Параўн.* дачакаць у 1 знач.

Абв. буд. адз. 1 ас. *дачакаюся*: ВБ, 236.

[ДАЧАКАЦЬ] зак. Разм. 1. *Тое, што дачакацца. Жывуць [старыя багі], як даўней жылі, – у песнях, казках, былінах, і чакаюць... чакаюць на новых старцаў мудрых, на вешчуноў-пра-рокаў златавустых. Ці дачакаюць калі?* Кз, 17.

2. *перан.* Дажыць да з'яўлення чаго-н. нечаканага. *Мы [беларусы] сядзелі, злажыўшы рукі, і чакалі нейкага цуду, якое зьявіцца і забярэ нашае ліхо. І дачакаліся...* БС. *Параўн.* дачэкаць.

Абв. буд. мн. 3 ас. *дачакаюць*: Кз, 17. Пр. мн. *дачкалі*: БС.

ДАЧКА (4) і руск. ДОЧКА ж. Асоба жаночага полу ў адносінах да сваіх бацькоў. *Скора сын бацьку, а бацька сыночка Не распознаюць адзін аднаго; Дзеці чужацкія корме ўжо дочка, Маці працуе на злыдню свайго. Н. Так я [бацька] гібеў, а знікуль яснай весці, Горкае гора і ў будні, і ў свята; Ён [пан] і дачку мне маю абясчэсціў Непаўналетнюю, дзеспат пракляты.* Бц, 74.

Адз. Н. *дачка*: Т, 19; *дочка*: Н. В. *дачку*: Бц, 74. Т. *дачкою*: ПДз. Мн. В. *дачок*: ЗК, 42.

[ДАЧЫНЕННЕ] н.: **ДУ дачыненні да чаго** – ужываецца ў значэнні прыназоўніка, які паказвае накіраванасць дзеяння. *Дык вось хто, бадай, быў маім [Купалы] першым настаўнікам, хутчэй натхніцелем у дачыненні да маёй пазтычнай творчасці.* ПС.

Адз. М. *дачыненні*: ПС.

[ДАЧЭКАЦЬ] зак. *Польк.* *Тое, што дачакаць у 2 знач. Вось такой натуры, складу ў іх [сыноў] я [маці] дачэкала; На дармо, як мёд-прынаду, Думку ў думку ткала.* Дз, 189.

Абв. пр. адз. ж. *дачэкала*: Дз, 189.

ДАЧЭСНА і **ДАЧЭСЬНЕ** прысл. *Тое, што часова. Шапаціць тое лісьце заснуўшым палянам, – Чуе ночка глухая, нямая: Кожны край, што дачэсна завецца забраным Гэткіх казак забытых шмат знае.* Ч, 326. *Тое, што ўзята манюю дачэсьне, Вечна ня будзе душыць, як прыгон.* Г, 17.

[ДАЧЭСНАСЬЦЬ] ж. *Польск. Часовасць. Першыя [палякі] маюць рэальную сілу, а другія [расійцы] пачуваюць сябе дужымі успамінамі прамінулага панаванья і надзеямі у дачэснасьць політычнай перамогі першых.* ВМР.

Адз. В. дачэснасьць: ВМР.

ДАЧЭСЬНЕ гл. **ДАЧЭСНА.**

ДАШЧЭНТУ прысл. *Начыста, датла, ушчэнт. Гандляра айчынай Па чужым заказу... Вынішчыць дашчэнтэ Гэтую заразу!* МПв, 218.

ДАЮЧЫ дзеепрысл. *да даваць у 1 знач. [Гануля]: (даючы грошы). Купі, сыноч, купі, толькі, можа чаго з яды знойдзеш.* Т, 56.

[ДБАЛЫ] прым. *Старанны, дбайны. Канстытуцыі векпомнай Слова залатое Напісаў [Сталін] нам добрым сэрцам, Дбалаю рукою.* НК.

Адз. ж. Т. дбалаю: НК.

ДБАЦЬ (5) *незак.* Клапаціцца, турбавацца. *Абываталь жа няхай памятае, што адно беларусы могуць сапраўды любіць свой горад і дбаць аб яго дабрабыце.* ВМР. *Чалавек ён [Молатай] гаспадарны, Скажам смела ў вочы, Аб рэспубліках совецкіх Дбае онём і ночай.* НК.

Інф. дбаць: ВМР. Абв. цяп. адз. 2 ас. дбаеш: ЕЯП. 3 ас. дбае: НК. Пр. адз. м. дбаў: БрБ, 6. ж. дбала: Нз, 14.

ДВА (49) ліч. *Кольк. Лік 2. Два сьвяты на сьвеце – ад нівы да нівы: Хрыстос уваскрос! наступае вясна! В. Вызначаюцца дзьве сілы ў нашым месьце, каторыя распачнуць борку на выбарах. Гэта – палякі і расейцы.* ВМР.

♦**Раз, два і гатова** гл. *раз.*

м. Н. два (12): ВН; ВР; ПСп; Пц; Т, 38, 44(2), 45, 46, 48, 58(2). Р. двух (4): Т, 19, 25, 59(2). Д. двум: Т, 62. В. два (7): ВСП, 90; ПП, 8; СНБ; Т, 40, 46(2); УПУВ. ж. Н. дзьве (7): БСУ; ВМР; ВС; ВСП, 89; СНБ (3); дзве (3): А, 328; Т, 26, 36. Р. двух: ЖН. В. дзве (3): А, 328; Т, 40, 41; дзьве (3): ВСП, 91; У; Х; две (2): Т, 26(2). Т. дзюма: Т, 27. н. Н. два (4): В; ВБЛ, 81; Т, 19, 46. Р. двух: В.

ДВАДЗЕСЦЕ ПЕНЦЬ ліч. *Польск. Дваццаць пяць. [Спічыні]: А цяпер ператлумаче: двадзесце пенць.* Т, 49.

Н. двадзесце пенць: Т, 49.

ДВАНАЦЦАЦЬ (7) ліч. *Кольк. Лік 12. – Дык вось жалейкі вы бярэце, Ў дванаццаць мейсц кладзеце сьлед; Дванаццаць ветраў*

сустракнеце, Дванаццаць выправіце ў сьвет! УрП, 50. – Цяпер прашу вас адабрацца ў вянок адборных галасоў: Дзяўчат дванаццаць па дванаццаць І столькі сама дзяцюкоў. Там жа.

Н. данаццаць (3): ВСП, 89; УрП, 50(2). В. дванаццаць (4): УрП, 49, 50(3).

[**ДВАРАНИН**] м. Асоба дваранскага саслоўя. *Зазвінелі яны [народы] ад Белага да Чорнага мора, і ад усходу сонца і да захаду сонца на зямлі першага рускага двараніна Нікалая другога.* ДЖ.

Адз. Р. двараніна: ДЖ.

[**ДВАЯКІ**] прым. Які праяўляецца ў двух розных відах. *Гасударственныя налогі бываюць дваякіе: простыя (безпасрэдніе) і пабочныя.* ВН.

Мн. Н. дваякіе: ВН.

ДВОЕ (4) ліч., зб. Дзве. *Было двое іх [дзяцей] – двое – помніш? А ня стала ні аднаго.* ВБЛ, 81. *З правага боку – бліжэй да рампы – адны дзверы, з левага – двое.* Т, 19.

Н. двое (3): ВБЛ, 81(2); Т, 19. Р. дваіх: Т, 47.

ДВОЙЧЫ прысл. Два разы. *Так першая мая [Купалы] кніжка – “Жалейка” была канфіскавана двойчы: пецярбургскай цэнзурай і віленскім генерал-губернатарам.* ГВУ.

ДВОР (8) м. Гіст. 1. Памесце, маёнтак. *І ўсё вы [бальшавікі] ўзялі, ўсё як ёсць: Фабрычны дым, сяўбы загон І панскі двор, і царскі трон... Ды стала ўсё вам гэта ў злосць... ПВ. [Пан]: А так прыходзіцца, толькі хай там ваша вёска вельмі ў двор мой не прэцца, бо як вярнуся... Т, 37.*

2. перан. Панства. *Такім чынам, двор сам па сабе як бы аддзяліўся ад вёскі.* Нз, 14. *Двор глядзіць на селяніна, як на “люд рускі”, як на быдла, над каторым можна толькі стаяць з бізунном аканомскім... Там жа.*

Адз. Н. двор (4): ЗС, 18(2); Нз, 14(2). Р. двара: МІ, 17. В. двор (2): ПВ; Т, 37. Мн. Р. двароў: ЗС, 17.

[**ДВОХФУНТОВЫ**] (2) прым. перан. Вялікі. *Ах, вы, грудзі мае, Двохфунтовыя! Цяпер ходзяць у нас дзеўкі ўдовамі. Надаелі адны [хлопцы], Будуць новыя, Ах вы грудзі мае Двохфунтовыя!..* ВБЛ, 83.

Мн. Н. двухфунтовыя (2): ВБЛ, 83(2).

ДВУГЛАВЫ прым. Руск. : •**Двуглавы арол** гл. арол.

Адз. м. Н. двуглавы: АПЖ.

[**ДВУГРАШОВЫ**] прым. перан. Які каштуе два грошы. *Гэта ўраз жэ падхватываюць паякі, і “Kurjer Litewski”, а за ім двуграшовая “Gozeta Godzienna” на розны тон галосцяць: “вось, бачыце, да чаго даводзіць беларушчына: вас [баларусаў] прымусяць вучыцца па расейску! ВР.*

Адз. ж. Н. *двуграшовая*: ВР.

ДВУРОГ м.: **ΔДвурог-маладзік**: *Як двурог-маладзік, маладзеў [другі брат] маладзеў сярод зломаў*. Ч, 324.

Адз. Н. *двурог*: Ч, 324.

[ДВУХПАВЯРХОВЫ] прым. З двума паверхамі. *Падлеткі жывуць у інтэрнатах, у якіх пабудаваны двухпавярховыя нары*. ПЧ.

Мн. Н. *двухпавярховыя*: ПЧ.

[ДВУХТЫДНЁВЫ] прым. Працягласцю ў два тыдні. *Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашае краіны, у якой народ Чэхаславакіі і бачыць адзінага абаронца міру і цывілізацыі, мы [савецкія дэлегаты] з хваляваннем адчувалі... ў кожным горадзе, мястэчку, вёсцы па шляху нашага двухтыднёвага падарожжа*. ПЧ.

Адз. н. Р. *двухтыднёвага*: ПЧ.

[ДЖЭНТЛЬМЭН] м. Карэктны, добра выхаваны элегантны чалавек. [Дама]: *Ах, якія ж усё-такі яны [паньы] джэнтльмэны! Нават падзякавалі*. Т, 58.

Мн. Н. *джэнтльмэны* Т, 58.

ДЗВЕ гл. **ДВА**.

ДЗЬВЕРЫ (22) і **[ДЗЬВЕРЫ]** (4) *толькі мн*. Праём у сцяне памяшкання для ўваходу і выхаду. *Бо не зачынялі нашы праішчурны весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным госьцем падарожным...* Кз, 17. *Як чорная поліўка, ліліся яго [рэдактара] буйныя слёзы на васкаваную падлогу, каціліся за дзьверы на вуліцу, і, як свой с сваім, мешаліся з расхляпаным балотам віленскіх каркаломных брукрў*. ЧЧШ.

♦ **Адчыняці дзьверы** гл. адчыняць. **Адчыняцца дзьверы варот** – пра свабодны доступ куды-н. *На шчасце, на радасці ўзлёт Збуцвелы разваліцца тын, Адчыняцца дзверы варот Да працы, да веды вышынь*. ТП, 216. **Кідаць за дзьверы** гл. кідаць.

Н. *дзверы* (2): Т, 19; ТП, 216. Р. *дзвярэй* (6): Кз, 17; Т, 23, 25, 27, 47, 59. В. *дзверы* (13): Т, 19(2), 25(3), 27, 32(2), 33, 47, 59(3). *дзьверы*: (3): УрП, 52; Ч, 320; ЧЧШ. М. *дзъверах* (2): ВБЛ, 81; Т, 32.

[ДЗВЕСЦЕ] ліч. кольк. Лік 200. *Навукова-Літаратурны АДДзел на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам сабраў і зрадагаваў да двухсот з лішнім друкарскіх аркушаў рознага зьместу рукапісаў*. ВСП, 91.

Р. *двухсот*: ВСП, 91.

ДЗЕ¹ прысл. (106) **1**. *пытальнае*. У якім месцы? [Янка]: *Дзе ж гэта гаспадар ваіх малады?* Т, 19–20. [Мікіта]: *(да праходзячай з чырвоным сцягам групы грамадзян і грамадзянак). Мо, шанюўныя мадам і мусы, патрабуеце купіць марак? (Мацаецца па кішэнях). Дзе ж яны?* Там жа, 43. // У пытална-клічных

сказах, якія выражаюць жаль, здзіўленне ў сувязі з адсутнасцю чаго-н. *Брат, паэт! І ты тут-як быллё, ў ланцугох... Дзе свабодны твой дух, што ня рвееш ты кайданы.* БН, 92. – *Іначай! Іначай! – перадражніў мяне рэдактар. – А дзе пісьменскі нюх?!* Ан, 19. ВБЛ, 81, 83; Т, 32; Тж, 16; ЧС, 50–51.

2. *месца.* У якім месцы. *Трэба спадзявацца, што гэтыя прафэсары дадуць нам [беларусам] агульна даступную сельскагаспадарчую літаратуру для беларускага селяніна, бо не пабяжэць жа ён пытацца кожны раз у Інстытут, як, што і дзе лепей сеяць, як гадаваць жывёлу і г. д.* ВСП, 90. [Янка]: *Нам [беларусам] і без мора, пане вучоны, хапае дзе тапіцца, як павее пошасцяй праз усходнія ці заходнія “акошкі”.* Т, 47. // з часціцай “во”. У гэтым месцы, тут. [Мікіта]: *...старыя [дакументы] во дзе – у гэтых партфэльчыках. (Паказвае на прынесеныя к таму часу Гануляй партфелі).* Т, 60. *Параўн.* где ў 1 знач. ВН; ВС; МІ, 17; НК; Т, 23, 44; Ч, 320.

3. *неазначальнае.* Дзе-небудзь. [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, схавайце гэтыя партфэлі – можа, дзе пад комін ці куды іх падсунеце.* Т, 50.

4. *адноснае.* Ужываецца як злучальнае слова: а) падпарадкоўвае даданыя сказы месца, якія паказваюць на месца або напрамак дзеяння, звычайна ў адпаведнасці з адноснымі прыслоўямі “туды”, “там”, “тут”. *А там, за Сулою, на той бок граніцы, Дзе звесілі дзюбы панура арлы, Клянучь сваю долю, свой лёс чужаніцы У панстве фашызма, крывавай імглы.* ПБН. *Там, дзе на вялікіх абшарах Беларусі гнуўся “лапцюжнік” над “кывуляй” сахой, – важная пахаджэваюць тысячы трактараў, там, дзе дымілася дапатопная лучына, зіхаціць сонечна электрычная лампа, там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый-рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі, узняліся на буйных пустырах светлыя гіганты-заводы.* ШБСЯ. // *Пры пералічэнні. Народ спраўляць памінкі будзе – Не свята светлае вясны, – За стол жалобны сядуць людзі Там, дзе крыжы, дзе курганы!* ГП, 8. // *Пры апущачным прыслоўі “туды”. Паляту я [трактарыстка], трактар, “Сталінец” мой слаўны, Дзе воблакі ходзяць, Плаваюць дзе плаўна.* ПТ, 207. // *Там. 9 студзеня г. г. я [Купала] цяжка захварэў і 13-га студзеня я ўжо быў у Земскай бальніцы, дзе пралежыў да 20 сакавіка.* ЛР. *У Празе мы [савецкія дэлегаты]... аглядалі ваенны аэрадром, дзе нас сустрэў начальнік ваенна-наветраных сіл Чэхаславакіі генерал Файфр.* ПЧ. *Параўн.* гдзе ў 2 знач.

б) падпарадкоўвае даданыя азначальныя сказы, звычайна ў адпаведнасці з суадноснымі словамі “той”, “такі” (па значэнню адпавядае злучальнаму слову які). *Зямлі ёй [душы] зацесна, Ёй трэба*

прасторы, Той высі нябеснай, Дзе царствуюць зоры. АК. Край, дзе жыццё я [Нёман] сваё пачынаю, Шмат весялей прыглядаўся на свет, Песні і казкі інакшыя баіў, Шчаце цвіло ў ім, як макавы цвет. Н. Параўн. гдзе ў 2 знач.

в) падпарадкоўвае даданыя дапаўняльныя сказы. *Той, хто разумее, дзе жыве, хто слухае голасу жывьця і не змагаецца з ім, ...той пойдзе за беларусамі.* ВМР. *Вы ўжо забылі, людзі здарэння, Дзе ваш прытынак, – Вывелі ў гандаль славу, сумленне – Праўду на рынак.* Чж, 147.

А, 328(3); БрБ, 6; ВН; ВР; ВС; ГНД; ГП, 8(2); Ж (2); ЖН; З (2); ЗС, 17; КБ; Кз, 17; Н; НГд, 8(5); НДН, 18; Нз, 14; НК; ПБН; ПСД; ПСС, 231(4); ПТ, 207; ПЧ (3); СМ (2); СНБ, 340; Т, 20, 23, 26, 34, 37, 40(2), 41, 45(2), 46, 52, 60. ТП, 214(2), 215(3), 216, 217(2); Ун, 73; УрП, 46, 47, 50, 52; ХЛВ, 326(2); ЧС, 50–51; Ш; Ш; ШБСЯ (5).

♦*Дзе вокам не кінь гл. вока.* Дзе трэба і не трэба гл. трэба. ДЗЕ²(5) *часы.* У спалучэнні з прыслоўямі “там”, “тут” выражае прырэчанне на чужыя словы або на ўласнае выказванне, немагчымасць чаго-н. [Янка]: *А ці вы, дзядзька, пакупкі свае зрабілі?* [Гарошка]: *Дзе там! Дарэмна толькі вытаптаў з-пад Менску.* Т, 39. [Янка]: *А я спачатку меркаваў іначай. Бо дзе ж там! Ён [Мікіта] гэтак заўсёды хоча сябе паказаць, як бы сам губарнатар.* Там жа, 20. [Мікіта]: *А дзе ж тут таго немца зловіш, калі – на чутках – амаль не ўсе ўжо з гораду вышлі.* Там жа, 34.

ДЗЕБРЫ толькі мн. Руск. Нетры. У змінную сюсю, у летнюю спёку, Як дні, так і ночы нашы слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока, Не ўтояць шпіёна ні дзебры, ні бор. ПБН.

Н. дзебры: ПБН.

[ДЗЕВАНЬКА] ж. Нар.-паэт. Ласк. да дзяўчына. *Ой, ты сіняя, ты сюсюжная зіма, Сярод лета прышла к дзеваньцы сама.* ВБЛ, 82.

Адз. Д. дзеваньцы: ВБЛ, 82.

ДЗЕВЯЦЬ (2) ліч. Кольк. Лік 9. Агулам дзевяць назваў шасць-цёх розных аўтараў; лік надрукаваных старонак – 1148(!). ВСп, 89. *У кажусе і ў куртцы новай Сінявокі хлопчык кадэт У канаве злажыў пад Рацовам За цара свае дзевяць лет.* ВБЛ, 81.

Н. дзевяць: ВСп, 89. В. дзевяць: ВБЛ, 81.

ДЗЕВЯЦЬСОТ ліч. Кольк. Лік 900. [Гарошка]: *А там – помніш [Гануля] – у дзевяцьсот пятым годзе пайшлі забастоўкі ды іншыя непарадкі.* Т, 44.

Н. дзевяцьсот: Т, 44.

ДЗЕГЕНЕРАТ гл. ДЭГЭНЭРАТ.

ДЗЕД (2) м. 1. Бацькаў або магчын бацька. [Гануля]: *Гэта ж мы блізкія сваякі: твой [Гарошкі] дзед і мая бабка былі родныя*

брат і сястра. Т, 25. Гутарка важная ходзіць па хаце, Вецер за хатаю веє і веє. З дзедам унук, побач бацька і маці Селі, гамоняць, а з імі – надзея... ВМ, 72.

2. Стары чалавек. Дзяды, унукі, ўнучкі – усе паўсталі На вечавы кліч, кліч бадзёры і вялічны, Які нам кінуў правадыр наш родны Сталін. ПНд, 314. // У параўн. [Гануля]: Усё роўна як той дзед з бабуляй рэпку сваю цягнулі-цягнулі, ды ніяк не маглі выцягнуць. Т, 54.

Дзел

♦**Як той дзед за дзедам** – неадступна. Ой, вяду бяду, А бяда мяне Водзіць вечным следам; Гэтак ходзім мы За адным адно, Як той дзед за дзедам. ВБ.

Адз. Н. дзед (6): ВБ (2); Д, 73; Т, 25, 54; ЧС, 50-51. Т. дзедам: ВМ, 72. Мн. Н. дзяды: ПНд, 314; дзеды: Ф. Р. дзедаў: Пп, 5. Д. дзядом: УрП, 51.

ДЗЕДКА м. Памянш.-ласк. да дзед у 1 знач. Дзедка, таксама я [унук] здам справаздачу, Крыўды шмат маю зімою і летам... Ун, 73.

Адз. Н. дзедка: Ун, 73.

ДЗЕЙНАСЦЬ (2) і **[ДЗЕЙНАСЬЦЬ]** (2) ж. 1. Праца, занятак у якой-н. галіне. Сапраўдная мая [Купалы] творчая дзейнасць пачалася толькі пасля Вялікай Катрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. А, 328. ...я [Купала] раішуча і раз назаўсёды як у сваёй літаратурнай творчасці, так і ў сваіх імкненнях і грамадзкай дзейнасці парываю з беларускім нацыянал-дэмакратызмам ва ўсіх яго праўленнях. АЛ.

2. Сукупнасць дзеянняў, мерапрыемстваў якой-н. арганізацыі. Якую ролю я [Купала] асабіста і мая літаратурная творчасць адыгралі ў гэтай контррэвалюцыйнай дзейнасці беларускага нацыянал-дэмакратызму? АЛ.

3. Дзеянне. Паколькі даўно ўстаноўлена, што самая ўдасканаленая спадніца без адпаведных ног не здольна да руху ці якой-небудзь іншай дзейнасці, было відавочна, што гэта фрыцы. ПСп.

Адз. Н. дзейнасць: А, 328. Р. дзейнасці: ПСп. М. дзейнасці (2): АЛ (2).

[ДЗЕЙНЫ] прым. Энергічны, актыўны. Верце, што мы [беларусы] з'яўляемся дзейнымі асобамі-героямі чараўнічай песні, чудатворнай містэрыі, якую тварыць на Беларусі наклікала нас само жыццё. ПЛП.

Мн. Т. дзейнымі: ПЛП.

ДЗЕЛА (19) і **[ДЗЕЛО]** (2) н. Руск. 1. Тое, што справа¹ ў 1 знач. А цяпер – ведай кожны сваё дзела: ваяка – вайну, а гаспадар – гаспадарку. РКр. А трэйці [ганец] быў і раб, і цар і слаб, і дуж

ва ўсякім дзеле.. Кц, 194. // *Тое, што датычыць каго-н. – А што такое Антанта? – пытаю яго* [рэдактара]. – *Гэта не маё дзела.* Ан, 18.

2. *Тое, што справа¹ ў 2 знач. Ідэя будаваньня свайго незалежнага жыцьця паднявольнымі народамі ...сягодня ператварэцца у жыцьцё, становіцца жывым дзелам, цьвёрдым фактам.* БСУ. // *Учынак. Цёмныя людзі, пазбаўленья гонару і сумленья, п'яныя атрутай нажывы і самалюбствам, не чакаючы ні ладу, ні парадку, з усіх сіл стараюцца рабіць сваё грэшнае дзела.* ЗС, 17.

3. *Прафесія, спецыяльнасьць, від дзейнасьці. Бо толькі тое государство зможа не дацца у крыўду або і перамагчы свайго праціўніка, каторае ня толькі выставіць вялікую лічбу добра абучэных ваеннаму дзелу салдат, але калі яно побач з гэтым мае за сабою сілу эканамічную.* ВН.

4. *Судовы працэс, судовае расследаванне чаго-н. Цяперашняя ўлада павінна забараніць, як то кажуць – “да разбору дзела”, цяперашнюю вакханалію з зямлёй, гэту бессістэмную куплю-прадажу.* ЗС, 18. *Не вельмі даўно у нас было следства па дзелу аб вучыцельскім саюзе.* ВД.

Дзелеса-чудзеса: [Поп]: *Ох, дзелеса-чудзеса! Прогрэшэнія нашы неісчымлімыя.* Т, 37.

♦**Да дзела** – аб чым-н. разумным, што заслугоўвае адабрэння. [Гануля]: *Ды яно ж так. Але сваім чынам да дзела ўсё гэта, ах, як да дзела!* Т, 53. **На дзеле** (2) – сапраўды. *На дзеле – кожны ішчэ слугой, У думках – вольныя ўжо людзі; Над сэрцам іх, над іх душой Наш дух вітаці вечна будзе.* Кц, 196. *Чаму на словах нам [беларусам] абячаюць ласку, прыхільнасьць і дапамогу, а на дзеле – зьдзек і паняверку?* ОШМ. **Пускацца ў дзело** гл. пускацца.

Адз. Н. *дзела:* Ан, 18. Р. *дзела* (3): ЗС, 18; Т, 53(2). Д. *дзелу* (2): ВД; ВН. В. *дзела* (8): БЗ; БС; ЗС, 17; МПн, 219; НД; РКр (2); УР, 215; *дзело* (2): ДК (2). Т. *дзелам:* БСУ. М. *дзеле* (4): Кц, 194, 196; ОШМ; СНБ. Мн. Н. *дзелеса:* Т, 37.

ДЗЕЛЯ (17) і **ДЗЕЛЕ** (7) прыназ. з Р. Спалучэнне з прыназоўнікам “дзеля”, “дзеле” выражае:

Мэтавыя адносіны (12)

1. Пры абазначэнні асобы або прадмета, для якіх, у інтарэсах якіх робіцца, ажыццяўляецца што-н. *Чаму ня вызнавалі імя яго [народа] прылюдна і выракаліся роду свайго дзеля суседзяў?* ВМР.

2. Пры абазначэнні мэты дзеяння. *Дзеля ясьнейшага ўразуменьня пастараемся падабраць кнігі па дадзенаму сьпісу згодна з іх зьместам.* ВСП, 89. *Дзеля чаго-ж тагды гутарка аб згодзе, аб політычнай лучнасьці з Польшчай, калі усе робіцца на задор, на сварку, на калатню і варажнечу?* ОШМ. АБ, 16(2); СНБ, 336, 337; СНБ; Т, 30.

Прычынныя адносіны (12)

3. Пры ўказанні на прычыну або падставу дзеяння. [Мікіта]: *Уся бяда была ў тым, што я ўгадаў, на якую, меджду протчым, стануць пляцоўку, дзеля гэтага паслізнуўся і быў змушаны прымусова зыйсці з трыбуны.* Т, 46. *..ураднік адказаў, што ён не разумее беларускай мовы і дзеля таго просьбы прыняць ня можа і што усе просьбы павінны пісацца па-польску або парасійску.* ОШМ. ВМР; ВС; НДН, 19; ОШМ; Т, 33, 34, 40(2), 41, 56.

◊ *Дзеля ўсякага здарэння гл. здарэнне.*

ДЗЕ-НІДЗЕ і **ДЗЕ-НЕ-ДЗЕ** прысл. Месцамі, сям-там. *Дзе-нідзе на іх [станцыях] стаіць пара-другая вагонаў.* ПЧ. *Калішніе лёзунгі “За нашу і вашу волю”, “вольны з вольным, роўны з роўным” пайшлі ў няпмяць, а калі яшчэ дзе-не-дзе і зьвіняць яны, то толькі, як байкі для простых людзей, як абяцанкі, якім ужо нішто ня верыць.* СНБ.

ДЗЕНЬ (92) м. 1. *Частка сутак. Ночка ці дзень, ці марозы ці спекі, – Вечна ў ярме, ў паднявольнай рабоце. Быдлам зрабілі нас панскія здэкі, Век марнаваліся ў слезах і поце.* Д, 73. *Так хваляваўся гмін народны, Пад высяй тэй, дзе я стаяў, Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вецер воблакі зганяў.* УрП, 47. // *Дзённае свято. Ах, скарэй-бы дзень вечны, ці вечная цьма! Яна згубіць мяне, бессанлівая ноч.* БН, 93. *І ясны дзень будзе для ворага цёмнай ноччу.* ВГ.

2. *Суткі. Але ішлі дні, месяцы, годы, сталеці. Усё змянілася.* Тж, 15. [Мікіта]: *Далей ідуць мае за першыя дзесяць дзён ліпня і за два тыдні наперад дармовыя, меджду протчым, пайкі.* Т, 46. // *Прамежак часу ў сутках або цэляы суткі па пэўнаму роду заняткаў, дзейнасці.* [Мікіта]: *Ад заўтрашняга дня займуся свабоднай профэсыяй – буду на Койданаўскай вуліцы гандляваць нямецкімі рублямі.* Т, 33.

3. *Дакладна вызначаны тэрмін, дата, прысвечаная якой-н. падзеі, святкавання чаго-н. Бо дорага яйцо к хрытосаваму дню, Бліны к калядам, к сёмусе адзежка, Ды тое, што хаціна ўстала на краю.* ВБЛ, 81. *Дні 10, 11, 12 кастрычніка г. г. астануцца на вякі не зацэртмымі у памяці насяленьня Літоўска-Беларускай сталіцы – Вільні.* УПУВ.

4. *Пэўны час, перыяд жыцця. Сніць далей гэты царадвор, Калі надыдзе яму дзень, І зноў пад лёзгат царскіх шпор Свой распасцерці чорны цень.* АПЖ. *Зямельнае пытанне, каторае і дагэтуль было так запутаным у нашым краю, яшчэ больш запутываецца зямельнай спекуляцыяй у нашыя дні.* ЗС, 18. *Параўн. дзяніна.*

◊ **Гэтымі днямі** – некалькі дзён таму назад, праз некалькі наступных дзён. *Вось які выпадак здарыўся гэтымі днямі ў партызанскім*

атрадзе Сцяпана З. з Падлесся. ПСп. Дзень добры! (5) – прывітальны зварот. [Янка]: (уваходзіць з Аленкай). Дзень добры, цётка-ка! Т, 53. [Аленка]: Дзень добры, пане рэгістратар! Там жа, 54. Дзень і ноч, дні і ночы, днямі і ночай – увесь час, настаянна, бесперапынна. Дзень і ноч працуюць дружна фабрыкі, заводы.. НК. У зімнюю сцюжу, у летнюю спёку, Як дні, так і ночы нашы слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока, Не ўтояць шпіёна ні дзебры, ні бор. ПБН. Сотні лет песьцілі днямі і ночай Госця на шыі – Змея, што с пуняў скарбы валочэ, Скарбы чужыя. Чж, 147. Заўтрашні дзень (2) – недалёкая будучыня. Мімаволі родзіцца трывога перад заўтрашнім днём. РКр. Калісь у гэтым часе, выходзіў селянін у поле і кідаў зерне ў сьвежую раллю, трывожачыся аб заўтрашнім дні. ДД. Змалку дзён; з дзён малку (2); з малых дзён – з дзяцінства. [Мікіта]: Меджду протчым, малку дзён мяне цягнула да свабоды і гандлю. Т, 36. Парабкам пану служыў я[бацька] з дзён малку, Розум і сілы свае абязвечыў. Бц, 74. Прышчэплівалім [людзям] з малых дзён думку, што не права пануе над сілай, а сіла над правам. НДР, 18. Не гадамі, а днямі – вельмі хутка. Але гісторыя народаў у нашы часы творыцца не гадамі, а днямі. БСУ. Чорны дзень (3) – цяжкая часіна. [Мікіта]: Буржуазія з усіх жыў выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата або кусок якога маёнтку. Т, 40. [Мікіта]: Меджду протчым, такое ўмелае скарыстанне перамен політычных сытуацый – надта лёгкі спосаб забяспечыць сябе на чорны дзень. Там жа, 55.

Адз. Н. дзень (22): АПЖ; БН, 93; БСУ (4); ВГ; Д, 73; НК; МП (2); ПЛП; ПСС, 231; Т, 34(2), 53, 54(2), 59(2); УпР, 47; ЧС, 50–51. Р. дня (4): БСУ; ОШМ; СС, 301; Т, 33. Д. дню: ВБЛ, 81. В. дзень (17): Ан, 19(2); АПЖ; БСУ; ЖН; МП (2); ПБН; ПЛП (2); Т, 19, 27(2), 40, 45, 46, 55. Т. днём (4): ОШМ; ПД, 83; РКр; Т, 40. М. дні: ДД. Мн. Н. дні (11): Дз, 188; ДПЛС; Ж; НК; Пц; СНБ, 339; Тж, 15; УПУВ; Ф; Ч, 320, 323. Р. дзён (14): Бц, 74; ДЖ; НДН, 18; СС, 301(3); Т, 36, 46(2), 56; ТЗУ, 293; ТП, 217; Тр; УрП, 83. Д. днямі (2): Г, 17; ЖН. В. дні (10): В; ЗС, 18; ЛР; МП; ПБН; РКП; СНБ; СС, 302; Т, 40; УПУВ. Т. днямі (5): БСУ; ПСп; Ч, 320, 332; Чж, 147. М. днях: ДПЛС.

[ДЗЕНЬКОВАЦЬ] (2) *незак. Польск. Тое, што дзякаваць. [Заходні вучоны]: (скончыўшы пісаць). Дзенькуен пану! Т, 47.*

◊Дзенькуен упшэйме! – вялікі дзякуй! [Заходні вучоны]: (скончыўшы пісаць). Дзенькуен упшэйме пану! Т, 47.

Абв. цяп. адз. 1 ас. дзенькуен (2): Т, 47(2).

ДЗЕРАВА (2) *н. Разм. Тое, што дрэва ў 1 знач. Мала іх [трацкістаў] навесіць на сухой асіне, Бо нават асіна Ад сябе адкіне.*

Дзерава адкіне, Дзерава сухое Сябе не спаганіць Поскуддзю такою. МПв, 218.

Адз. Н. *дзерава* (2): МПв, 218(2).

[ДЗЕРАВЯНЫ] прым. Разм. Тое, што драўляны. Між такімі палямі – на намесь – пры ручаю, На ўзгорку невялікім, у бярозавым гаі, Сьвязіў шляхеці хорам, кругом дзеравяны Ды на падмураванні, – увесь пабяляны. ХБ, 28.

Адз. м. Н. *дзеравяны*: ХБ, 28.

[ДЗЕРАЎЛЯНЫ] прым. Разм. Тое, што драўляны. [Гарошка]: (падаючы новую, дзераўляную, па-мастацкі зробленую лыжку). А ад мяне прымеце вось гэта... Т, 30.

Адз. ж. В. *дзераўляную*: Т, 30.

[ДЗЕРЦІ] незак. перан. Разм. Браць за што-н. празмерную плату, назначаць высокую цану. Цяпер другі кліч вынырнуў з балота паўстаючай рэакцыі, кліч “Дзяры, з каго можаш і колькі можаш, душы слабеjšага, пакуль яму звязаны рукі і ногі!” ЗС, 17.

Заг. адз. 2 ас. *дзяры*: ЗС, 17.

[ДЗЕСЬ] прысл. Разм. Дзесяці. ...клічэ ешчэ нас сьвятая павіннасьць працаваць і за тых, што аддаюць сваё жыцьцё дзесь там далёка ці блізка. РКр.

[ДЗЕСЯТКІ] (5) *толькі мн.* Пра вялікую колькасць каго-, чаго-н. Як і сто лет таму назад, стогне пад ярмом Беларусь, Украіна, Армения, Індыя і дзесяткі іншых дзяржаваў і народаў. Тж, 16. Мае [Купалы] кнігі разыходзяцца ў дзесятках і сотнях тысяч экзэмпляраў, песні мае спяваюцца ва ўсіх кутках вялікага Савецкага Саюза. А, 328.

Мн. Н. *дзсяткі*: Тж, 16. В. *дзсяткі* (3): СНБ; ШБСЯ (2). М. *дзсятках*: А, 328.

[ДЗЕСЯЦІГОДЗЬДЗЕ] (2) н. Дзесятая гадавіна чаго-н. І ў апошнія гады я [Купала] ўсімі сіламі намагаўся далучыцца сваёй творчасцю да вялікага соцыялістычнага будаўніцтва, якое так магутна разгортваецца ў нашай краіне, прыкладам творы: пераклад “Інтэрнацыяналу”,... ”З угодкавых настрояў” (на дзесяцігодзьдзе Кастрычнікавай рэвалюцыі), “На могілках ваякаў” (да дзесяцігодзьдзя БССР), “Дыктатура працы”, “Працай дружнай, колектыўнай” (аб выстаўцы). і інш. АЛ.

Адз. Р. *дзесяцігодзьдзя*: АЛ. В. *дзесяцігодзьдзе*: АЛ.

[ДЗЕСЯЦІНА] ж. Мера зямельнай плошчы (1,09 га). І разумецца чым ён [уласнік] больш мае – напр. дзесяцін – тым болей і выплачвае. ВН.

Мн. Р. *дзесяцін*: ВН.

[ДЗЕСЯЦЬ] (4) ліч. Кольк. Лік 10. Бацяўская ашчадкаса дае кожнаму рабочаму дзесяць процантаў за пакладзеныя грошы

замест звычайных чатырох. ПЧ. [Мікіта]: *Дам дзесяць [рублёў]; а толькі ратуйце, меджду протчым!* Т, 33.

В. дзесяць (4): ПЧ; Т, 33, 46(2).

ДЗЕТКА (9) ж. Разм. 1. Ласк. да дзіця. *Сыны зямлі роднай чужыя палеткі У чужую карысьць засяюць, На родных папарах Галодныя дзеткі Чужую жывёлу пасуць...* ЗК, 42. *Мелі страж гранічны вехі; Гадала [князеўнаў] дзетак І чакала з іх пацехі, Як вясною с кветак.* Дз, 188.

2. У знач. зваротка. [Гануля]: *Не, дзетка. Гэтыя рэчы Мікітка мой сёлета на тавараабмен прагандляваў.* Т, 45. [Гануля]: *Добра, дзеткі, прыеду да вас на вяселле.* Там жа, 57.

Адз. Н. дзетка: Т, 45. Мн. Н. дзеткі (5): ЗК, 42; Т, 25; 49, 54, 57. Р. дзетак (2): Дз, 188; К. Д. дзеткам: ЧЧШ.

ДЗЕЎКА (2) ж. Разм. Тое, што дзяўчына. *Ах, вы грудзі мае, Двохфунтовыя! Цяпер ходзяць у нас Дзеўкі ўдовамі.* ВБЛ, 83. // *У зваротку. Адчачіся, дзеўка! Што ты ка мне [Янку] маеш? Бачыш, еду на пабеду, А ты замінаеш.* ЕЯП.

Адз. Н. дзеўка: ЕЯП. Мн. Н. дзеўкі: ВБЛ, 83.

[ДЗЕЎЧЫН] прым. Які належыць дзеўцы. *Дзе-ж то бачана да нашых дзён, Каб дзяўчына лезла ў рукі сама, Абы была поўнай дзеўчая машина.* ВБЛ, 83.

Адз. Н. дзеўчая: ВБЛ, 83.

ДЗЕЎЧЫНКА гл. **ДЗЯЎЧЫНКА.**

ДЗЕЯ (11) ж. Акт. *Дзея чацвёртая.* Т, 53. 1-я, 3-я і 4-я дзеі адбываюцца ў Мікітавай хаце, 2-я дзея – на Катэдральным пляцы. Там жа, 19.

Адз. Н. дзея (6): Т, 19(3), 33, 43, 53. Р. дзеі: Т, 33. В. дзею: Т, 33. М. дзеі (3): Т, 43(2), 53. Мн. Н. дзеі: Т, 19. М. дзеях: Т, 19.

[ДЗЕЯЦЦА] незак. Разм. Рабіцца, адбывацца. *Усё дзеецца ў Менску.* Т, 19.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дзеецца: Т, 19.

ДЗЕЯЧ (4) м. Асоба, якая вызначылася ў якой-н. грамадскай дзейнасці. *Мы [беларусы] памятаем, як польская соймавая камісія была вельмі незадаволена, калі адзін беларускі дзеяч у размове з ёю ужыў слова окупацыя.* ОМШ. *Совецкія пісьменнікі і журналісты пазнаёміліся з такімі дзеячамі мастацтва, як драматургі Гонзль, Бурьян, пісьменнікі Ольбрахт, Томан, Гора, Кубка і інш.* ПЧ.

Адз. Н. дзеяч: ОШМ. Р. дзеячоў: АЛ. Т. дзеячамі (2): ПЧ(2).

ДЗЕЯЧКА ж. Жан. да дзеяч. *Пэунаса дня вядомая беларуская дзеячка звярнулася да міліцыі з просьбай, напісанай па-беларуску.* ОШМ.

Адз. Н. дзеячка: ОШМ.

[ДЗЁННЫ] *прым.* Які мае адносіны да дня. [Мікіта]: Цяпер я, пане профэсар, маю шаснаццаць дзённых і восем вячэрніх, меджоу протчым, пасадаў рэгістратара ў розных Менскіх Губэрскіх Саўхозах, Нархозах, Комхозах, Домхозах і іншых ад-дзелах. Т, 46.

Мн. Р. дзённых: Т, 46.

ДЗІВА (8) *н.* Нешта незвычайнае. Глядзяць мае вочы і вокала бачаць, Як дзіва за дзівам ідзе ў нашы хаты.. ТП, 215. На небе зоры ўжо мігцяць, На полі срэбны сьнег іскрыцца; На бел-сьвет дзіва выпраўляць Пляцеца ночка-чараўніца. Кц, 192.

ДДзіва-сіла: Шла мая [княжны] ў даль дзіва-сіла, Як-бы хвалі Нёмну; На касе свайй насіла Княжэцку карону. Дз, 188.

◊**Дзівам дзівіцца** *гл.* дзівіцца. **Не дзіва, што** – зусім нату-ральна. *Не дзіва, што многа жалю, многа смутку і жалыбы было ў маіх [Купалы] песнях, бо незабыўнае гора, голод і смутак паланілі сэрца шматпакутнага народу.* ЖН.

Адз. Н дзіва (3): Дз, 188; ЖН; ТП, 215. Т. дзівам (2): ТП, 213, 215. Мн. В. дзівы (3): БрБ, 6; Кц, 192; УрП, 47.

[ДЗІВАВАЦЦА] (2) *незак.* Разм. *Тое, што здзіўляцца ў 2 знач.* І ручыла, шанцавала Ў бітвах цяжкіх яму [Данілу], Ажна вораг напужаны Дзіваваўся таму. ПСД. Гэй, не дзілуйся, мой дружа нядбалы, Што я [Нёман] сягоння так злосна шумлю: Грудзі здавілі мне хмары наваляй, Пошасць уелася ў матку-зямлю. Н.

Абв. пр. адз. м. дзіваваўся: ПСД. Заг. адз. 2 ас. дзілуйся: Н.

ДЗІВІЦЦА (6) *незак.* 1. Здзіўляцца. – Дзіўлюся, як гэны камі-сар прыняў тваю просьбу і перапустку даў. Ан, 19. Заезджыя госці дзівіліся гэткаму, па-іхняму незвычайнаму, парадку ў спра-вах адносін між людзьмі і багамі. Кз, 17.

2. Разм. Глядзець са здзіўленнем, захапленнем. У сьвет збрылі [дзеці] чужы дзівіцца, Гнуць у ёрмы шыі... Дз, 189–190. Параўн. дзівавацца.

◊**Дзівам дзівіцца** – вельмі здзіўляцца. *Бо хто калі думаў, што я [беларускі народ] жыці буду, Як птушка, як вецер над нівай квяцістай, І дзівам дзівіцца вялікаму цуду, Што вокал мяне так цуднее ўрачыста.* ТП, 213.

Інф. дзівіцца (2): Дз, 189; ТП, 213. Абв. цяп. адз. 1 ас. дзіўлюся: Ан, 19. Пр. адз. м. дзівіўся: Дз, 189. Мн. дзівіліся (2): Кз, 17(2).

[ДЗІВІЦЬ] *незак.* Разм. Здзіўляць. Мяне [Купалу] зусім не дзівіць тое жыццё, якое падняла супроць гэтай так патрэбнай пастановы нашага ўрада недабітая нацдэмаўшчына ў БССР і раз'юшаная зграя паслугачоў польска-нямецкага фашызма ў Заходняй Беларусі. ШБСЯ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дзівіць: ШБСЯ.

[ДЗІВОСНЫ] прым. Цудоўны, незвычайны па характэву, прыгажосці. *Нашу дзівосную Совецкую Беларусь, расквітнеўшую пасля доўгіх стагоддзяў рабства і нацыянальнага прыгнечання, трацкісцкія вырадкі хацелі ператварыць у калонію нямецкага фашызма.* ВНЗ.

Адз. ж. В. дзівосную: ВЗН.

ДЗІКІ (6) прым. **1.** Першабытны. *Распасьцёр свае усемагутнае уладаньне дзікі зьвярыны забабон ад краю да краю, па усім нязьмераным сьвеце, і пачатку яго не найці і канца яму не дабачыць.* З.

2. Страшны. *Сьмейся сьмехам-сычэньнем праз скрогат Перадсьмертны зубоў і расьсейся ў гразь жыцьця, ў некла Дантава рогат! Каб аж косьці ўстрасаў дзікі рогат, – На пацеху сьляпой дзічы, сьмейся!* См, 90. *Гэтыя ваенныя няўдачы прывялі балышавікоў у дзікую злосць.* СНБ, 340. // *Жорсткі, зверскі, люты. Цэлы свет ведае, што самыя крываваыя бітвы, самае дзікае зніштажэньне людзей і іх дабра ў гэту вайну – было на Беларусі.* АБ, 16.

3. Грубы, некультурны. *Масква й Варшава аплюлі вам [жыдам] імя і ў дзікай чэрні ненавісьць збудзілі к вам, А Беларусь пад крыльямі сваімі Вас грэла й вашым нянькаю была дзецям.* Ж.

4. Дзіўны, незвычайны, недарэчны. [Янка]: *Вашы [Мікіты] дзікія – не скажу чарнасотніцкія – пераконанні і новая політычная сітуацыя?!* Т, 36.

Адз. м. Н. дзікі (2): З; См, 90. ж. Р. дзікай: Ж. В. дзікую: СНБ, 340. н. Н. дзікае: АБ, 16. Мн. Н. дзікія: Т, 36.

[ДЗІКУН] м. Разм. Нелюдзімы, дзікаваты чалавек. *У гэтыя грозныя дні, калі п'яныя дзікуны па ўказы сваёй звар'яцелага бандыцкага атамана па-зверску знішчаюць усё тое, што пабудавана намі, Радзіма кліча да помсты!* РКП.

Мн. Н. дзікуны: РКП.

[ДЗІПЛОМАЦІЧЭСКІ] прым. Руск. *Тое, што дыпламатычны. [Усходні вучоны]: (запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). ..вопрэкі історычэскім, географічэскім, этнографічэскім, лінгвісцічэскім і дзіпламацічэскім усеросійскім ісьледаваніям і трудам, – оцечэство своё белорусы почему-то называюць Белоруссія.* Т, 26.

Мн. Д. дзіпламацічэскім: Т, 26.

[ДЗІРВАН] м. Нявораная зямля. *Выходзяць на поле плугі, Ўзнімаюць плугі дзірваны. Ні пана няма, ні слугі, Не гоняць на-род бізуны.* ТП, 213.

Мн. В. дзірваны: ТП, 213.

ДЗІРКА (2) ж. ♠Лезла дзірка на дзірку гл. лезці.

Адз. Н. *дзірка*: Ун, 73. В. *дзірку*: Ун, 73.

[ДЗІСЕЙШЫ] *прым. Польск. Сягодняшні. [Заходні вучоны]: Незмерне пану вдезечны естэм. Мое баданя навуковэ на дзень дзісейшы сон закончэн. Т, 27*

Адз. м. В. *дзісейшы*: Т, 27.

ДЗІЎНА (2) *прysl. да дзіўны ў 1 знач. Песні яго [Сулеймана] ў людзі Вышлі гулка, дзіўна, – Удаўся ў ашуга Голас салаўіны. ПСС. // безас. У знач. вык. Гэтыя дзьве рэволюцыі – гэтыя піонэры жыцця на зямлі на новых парадках, найболей прайвілі свае добрыя і благіе староны, як гэта ня дзіўна – на беларускай зямлі. СнБ.*

ДЗІЎНЫ (4) *прым. 1. Які выклікае здзіўленне; незвычайны. Малюнак дзіўны змешчан быў у газетах, Малюнак, што ў жывых у памяці жыве. СК, 158. Пачуеш [брат-беларус] дзіўную аповесць Мінуўшай славы і жыцця, Аб чым згубіў ты ўжо даўно весць, Блукаючыся без пуця. БрБ, 6.*

2. *Чароўны, дзівосны. Не каханак чорнавокіх, Што скрозь сеюць дзіўны чары, – Я – пясняр стапоў шырокіх Краю вольнага пясняр! КЧ.*

Адз. м. Н. *дзіўны*: КЧ. ж. Н. *дзіўная*: СнБ, 340. В. *дзіўную*: БрБ, 6. Кар. мн. В. *дзіўны*: КЧ.

ДЗІЦЯ (36) і **ДЗІЦЁ** (2) *н. 1. Малалетні хлопчык або дзяўчынка. Нядаўна Грыцко памёр, а беднаму дзіцяці прыйшлося исці на вулицу.. ПДз. Шлях! ён [Сталін] да ичасця і радасці квеціць, Каб гора не зналі старыя і дзеці.. СС, 302.*

2. *Сын або дачка. [Гануля]: Ён [Мікіта] жа маё роднёнкае дзіцё, ды адзін, як той васілёк у жыце. Т, 20. // Дзіцяня ў птушак. – Я [груган] дзецям нясу ў гняздо Сэрца або вока. Пц.*

3. *Маладое пакаленне. Я [Купала] падам свой голас за таго, хто даў права на радасць нам, нашым дзецям і іншым патомкам, я падам свой голас за Сталіна. ГВУ.*

4. *перан. Народ. Ты [Беларушчына] – як спала – ўскрасла, твае дзеці прагнуліся, Твой народ, ты сама ўсталі новае строіць жыцьцё. Б, 18. Раськіданья гібнуць па ўсім сьвеце Вы Мэсьыі чакаеце яшчэ, Жыды, – Тэй Мэсьыі ждучь Беларусі дзеці І з вамі пойдуць, як вы з намі, ўсе тады. Ж.*

Прапаўшае дзіця

Адзепі-беларусы.. *напісаў [рэдактар] у сваю яснавельможную газету горка-сьлязьлівую стацьцю пад такім загалюкам Якім парадкам прымусіць дзяцей-беларусоў вучыцца і маліцца напольску. ЧЧШ. Дзепі-палякі: – Вычытаў ён [рэдактар] у сваёй-жэ газэці, што ў Прусах Заходніх безбожнікі немцы вучаць дзяцей-палякоў па-нямецку.. ЧЧШ. Княжэняты-дзеці гл. княжэняты.*

Адз. Н. *дзіця* (2): АПЖ; ПДз; *дзіце*: Т, 20. Д. *дзіцяці* (3): М, 20; ПМв, 219; ПДз. В. *дзіця*: Дз, 187. Т. *дзіце́м*: ПДз. Мн. Н. *дзечи* (10): Б, 18; БрБ, 6; ВБЛ, 81; ВР; Дз, 189, 191; Ж; СС, 302; ШБСЯ. Р. *дзяцей* (2): ВР; ПНд, 47. Д. *дзе́цям* (2): ВР; ГВУ; *дзяцям* (2): Ж; Пц. В. *дзяцей* (12): БВ, 16; ВР (3); ДК; ЗК, 42; РКП; Т, 33, 46 (2); ЧЧШ (2); *дзеці*: Н. Т. *дзецьмі* (2): А, 328; Г, 17.

[ДЗІЦЯНЯТКА] н.: *ΔГалінка-дзіцянятка* гл. галінка.

Адз. Р. *дзіцяняткі*: Вб, 237.

ДЗІЦЯЧЫ (4) прым. 1. *Які мае адносіны да дзіцяці ў 1 знач. Усе дзіцячыя гады і маладосць правёў [Купала], бадзяючыся па Барысаўскаму і Менскаму павеатах.* А, 327.

2. Уласцівы дзіцяці. *Ніхто гэтакіх паходаў Не чуў і не бачыў, – Гэта ў казках знойдзеш толькі, Або ў снах дзіцячых.* ЗЯЗ, 90. *Вашым [чужых людзей] патомкам нашае маткі Казкі складалі: Ў сэрцах дзіцячых праўдаў пачаткі Сеў засевалі.* Чж, 146.

Мн. В. *дзіцячыя*: А, 327. Р. *дзіцячых*: ШБСЯ. М. *дзіцячых* (2): ЗЯЗ, 90; Чж, 146.

[ДЗІЧ] ж. Разм. Глухое месца, глуш. *Каб аж косці ўстрасаў дзікі рогат, – На пацеху сьляпой дзічы, сьмейся!* См, 90.

Адз. Д. *дзічы*: См, 90.

[ДЗОТ] м. Умацаваны абарончы агнявы пункт. *Хутка ўсе ўбачылі, як каля нямецкага ДЗОТа капашыліся спадніцы.* ПСП. *Немцы стрымлівалі пазіцыі і вялі агонь з ДЗОТа.* Там жа.

Адз. В. *ДЗОТ* (2): ПСП (2). Р. *ДЗОТа* (2): ПСП (2). Т. *ДЗОТам*: ПСП.

ДЗЬВЕ гл. **ДВА**.

ДЗЬВЕРЫ гл. **ДЗВЕРЫ**.

[ДЗЬМУЦЬ] (2) *незак.* 1. Несці, гнаць струмень паветра, веяць. – *Гэй, дзьмі ў дуду, дудар!* БЗ.

2. *перан.* Узнікаць, з'яўляцца. *Я [Нёман] іх [людзей] не ваблю сваю ўжо красай: Вецер інакшы ім дзьме ў галаве..* Н.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *дзьме*: Н. Заг. адз. 2 ас. *дзьмі*: БЗ.

[ДЗЮБА] ж. Сквіца ў птушак. *А там, за Сулою, на той бок граніцы, Дзе звесілі дзюбы панура арлы, Клянучь сваю долю, свой лёс чужаніцы У панстве фашызма крывавай імглы.* ПБН.

Мн. В. *дзюбы*: ПБН.

[ДЗЮРАВЫ] прым. Польшк. Дзіравы. – *Хэ-хэ! – патурае яму [пану-абшарніку] расійскі чыноўнік, прыдыбаўшы сюды у дзюравых атопках шукаць карьеры, а сёгодня вайной і рэволюцыяй загнаны у гарадзкіе безработныя.* З.

Мн. М. *дзюравых*: З.

[ДЗЯВОЦКІ] прым. *Тое, што дзявочы.* [Наста]: *Аей, што я бачу?! Без усякае цэрамоніі нашаму дзявоцкаму стану канкурэнцыю робіце [Мікіта]: – як кокетка, фліртуеце з лустэркам.* Т, 24.

Адз. м. Д. дзявоцкаму: Т,24.

[ДЗЯВОЧЫ] (2) *прым.* Які мае адносіны да дзяўчыны; уласцівы ёй. *Лунай жса, саколе, У гэтых міражах...Пакуль не растопча Жыццё крыўдай грудзі А сэрца дзявоча Не высушаць людзі.* АК. *Аба мне [трактарыстцы] ён [стаханавец] будзе Думкі думаць міла, Што з табой [трактарам] сядзела, Сны дзявочы сніла.* ПТ, 208. *Параўн.* дзявоцкі.

Кар. адз. н. В. дзявоча: АК. Мн. В. дзявочы: ПТ, 208.

[ДЗЯДЗІНЕЦ] *м.* Двор, пляц. – *Ух-ці! – выйшаў на царкоўны дзядзінец беларускі дзак “расійскай культуры” напханы за клірасам славянскімі псальмамі Давідавымі.* З.

Адз. В. дзядзінец: З.

ДЗЯДЗЬКА (20) *м.* Дарослы мужчына; зварот да старэйшага ўзростам мужчыны. [Янка]: *Але дзядзька густа іх [гасцей] сваёй піпкай пакурваў.* Т, 29. [Аленка]: *Ці не час ужо, дзядзька настаўнік, пакінуць гамонку ды йсці ў заезд, а то чаго добрага, Шая замкне браму? Там жа,* 39.

Адз. Н. дзядзька (19): Т, 25(3), 29, 30(2), 33, 35, 36, 37, 39(3), 44(2), 48, 50(2), 54. В. дзядзьку: Т, 29.

ДЗЯДЫ (3) *толькі мн.* 1. Продкі. [Янка]: *А надта проста стаць на свой тутэйшы грунт, на той грунт, на якім узраслі ваши [Мікіты] бацькі, дзяды.* Т, 48.

2. Абрад. Памінанне нябожчыкаў. *Што яна [душа] там вычварэе З жалю і цярпення. Што нам кажэ ночкай цёмнай На мяжы ў пракляцці, Як Дзяды у нас векапомны Стануць атпраўляці.* Дз, 192.

На Дзяды.

Н. дзяды: Т, 48. В. Дзяды (2): Дз, 189, 192.

[ДЗЯЖА] *ж.* Драўляная пасудзіна. *Бо не зачынялі нашы пращурсы весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным гасцем падарожным;..а яшчэ астаўлялі ў хатах пад абрусамі бохана хлеба піанічнага і дубовыя дзежы сацаў пчаліных – гэта каб госць меў чым з дарогі пажывіцца.* Кз, 17.

Мн. В. дзежы: Кз, 17.

ДЗЯК *м.* Псаломшчык. – *Ух-ці! – выйшаў на царкоўны дзядзінец беларускі дзак “расійскай культуры” напханы за клірасам славянскімі псальмамі Давідавымі.* З.

Адз. Н. дзак: З.

[ДЗЯКАВАЦЬ] (27) *незак.* Выказваць удзячнасць, падзяку. *Я [Купала] дзякую таб. Гікало, які заўсёды уважліва адклікаўся на мае ўдачы і няўдачы на творчым шляху.* ЖН. *І ўсім чыста, што не забыліся на мяне [Купалу] у гэты жудкі час, нізка кланяюся і шчыра дзякую.* ЛР. // *Іран.* [Янка]: *Дзякую за такія дары*

данайскія! Т, 55. Аграбленыя з гонару й кашулі, З свайго прыпынку выгнаныя вон, Мы [беларусы] дзякуем, што торбы апранулі На нас ды з нітак-валакон. Бч, 9. Параўн. благодарствоваць, благодарыць, дзеньковаць.

Дзякую партыі Леніна-Сталіна.

♦**Пакорна дзякую!** гл. пакорна.

Абв. цяп. адз. 1 ас. дзякую (23): ДПЛС (5); ЖН; ЛР (2); ПЛП (2); СЧ; Т, 19, 21(2), Т, 23, 28(2), 30(2), 35(2), 49, 55. Мн. 1 ас. дзякуем (4): Бч, 9; Т, 28(2), 51.

ДЗЯКАВЫ прым. Які належыць дзяку. [Мікіта]: Усё гэта, меджду протчым, тутэйшыя людзі: адзін дзякавы сын, а другі – арганіставы. Т, 48.

Адз. м. Н. дзякавы: Т, 48.

ДЗЯКУЙ (6) 1. асц. Выражэнне падзякі; дзякую. Але ўсё-ж такі дзякуй і за гэтыя старонкі, якія так адважна друкуе ў сябе тутэйшы “Вестнік”. ВСП, 90. Дзякуй за годнасць паэта народнага, Дзякуй за Леніна ордэн мне радасны, Дзякуй за прэмію Сталіна роднага, Дзякуй Сталіну, сокалу яснаму! ДПЛС, ВСП, 90; ДПЛС (2); ІІ. Параўн. дзенькуен.

2. У знач. наз. нескл., н. Падзяка, удзячнасць. Першым чынам нізкі наклон і дзякуй ад сэрца шлю д-ру Казубоўскаму і д-ру Маліноўскаму: першаму – за апэрацыю, дзякуючы якой я [Купала] амаль не з таго сьвету ўскрос, а другому за шчыра-бацькоўскі дагляд і перавязкі, якімі стараўся аблягчыць мае цяжкія мучэньні. ЛР.

ДЗЯКУЮЧЫ (12) прыназ. з Д. 3-за, з прычыны. А мы, беларусы, – праўда, дзякуючы гістарычным і геаграфічным варунам нашай бацькаўшчыны, – мы нічога дагэтуль не змаглі зрабіць, каб мець свае войска, якое бараніла б нашы межы ад чужою навалы. БВ, 16. Яго [краю] нівы ўраджайныя, дзякуючы вельмі добраму клімату і пры рацыянальнай гаспадарцы маглі-б карміць вельікае насяленьне. ХБ, 29–30, АЛ; ВН; ЖН; 3 (3); ЛР; Нз, 14; СБНГ; Т, 51.

ДЗЯЛІЦЬ (6) незак. 1. Разм. Раз’ядноўваць на часткі, захопліваць. І дзялілі цябе [Беларушчына], ўсімі мерамі мерылі, Што памерла ўжо ты, – не адзін так казаў чалавек. Б, 18. Яны [інтэрнацыяналісты і нацыяналісты] дзялілі і будуць дзяліць паміж сабой пакуль сам беларускі народ не скажа свайго апошняга слова. СНБ.

2. Размяжоўваць, аддзяляць. Не стане тых меж і граніц, Што дзеляць народы сабой, Заціхнуць гарматы байніц, Не ўгнояцца нівы крывёй. ТП, 216.

3. перан. Сумесна перажываць, зведваць якое-н. пачуццё. Вось-жэ усе тые, што асталіся дома, што не маюць магчымасці

дзяліць долю і нядолю са сваімі роднымі на полі бітвы, павінны аткінуць ат сябе усякую слабасць душы і цела, усякую непатрэбную трывогу, ды дружна ісьці да працы на сваіх загонах, да чаго клічэ ешчэ нас святая павіннасць працаваць і за тых, што аддаюць сваё жыццё дзесь там далёка ці блізка. РКр. Ой, сяброўка з вечарынкi, Нам з табою ня дружыць, – Радасць, гора мы дзялілі, А любоў не падзяліць. ВБЛ, 82.

Инф. дзяліць (2): РКр; СНБ. Абв. цяп. мн. 3 ас. дзеляць: ТП, 216. Пр. мн. дзялілі (3): Б, 18; ВБЛ, 82; СНБ.

ДЗЯНЁК (4) м. 1. Ласк. да дзень у 2 знач. Брама насъцеж у будні дзянёк, ці у свята, Кажась, што госьцям рада гаспадарна хата. ХБ, 28.

2. Ласк. да дзень у 3 знач. Але вышаў им [чарнасотнікам] ды з памяци Акцябра дзянёк семнадцаты: Той вялікі манифэст, – Ды што у турмах нима мест! ВЧ.

3. Ласк. да дзень у 4 знач. Прамінулі дзянькі Роскашы вясялай, – Уцяклі панкі, 3 нашых ніваў, сёлаў. Мц, 83.

Прамінулі дзянькі.

Адз. Н. дзянёк: ВЧ. В. дзянёк: ХБ, 28. Мн. Н. дзянькі (2): Мц, 83; ПД, 83.

[ДЗЯНІКІНЦЫ] мн. Тое, што дзянікіны. На Украіне таксама паўстала ўкраінскае войска, каторае, перайшоўшы розныя цяжкія варункі свайго бытавання, сягоння змагаецца за незалежнасьць Украіны з маскоўскім наездам – з бальшавікамі і дзянікінцамі. БВ, 16.

Мн. Т. дзянікінцамі: БВ, 16.

[ДЗЯНІКІНЫ] мн. Група контррэвалюцыянераў на чале з Дзянікіным. Цяперашнія пабеды дзянікінаў, калчакоў, юдэнічаў над бальшавікамі – гэта васкрашаючы труп расійскага самаўласця. БВ, 17. Параўн. дзянікінцы.

Мн. Р. дзянікінаў: БВ, 17.

[ДЗЯНІНА] ж. Наватв. Тое, што дзень у 4 знач. Трэці [сын], смоўжам прылішы да трэцяй пуціны, Чэзьне чэрвем на службе ў напасьці: Уздыхае, чакае збаўленчай дзяніны, Не дае, што ня мае, раскрасьці. Ч, 321.

Адз. Р. дзяніны: Ч, 321.

ДЗЯРЖАВА (54) ж. Краіна. А Беларусь, як і кожная іншая дзяржава, мае права і даб'еца раней ці пазней гэтага права стаць роўнай і вольнай дзяржавай паміж сваімі суседзямі. Нз, 14. Агністымі літарамі гэты надзвычайны дзень будзе упісан у векавечную кнігу гісторыі народаў і дзяржаваў, асабліва гісторыі Беларускага народу і Беларускай Дзяржавы. БСУ. Параўн. гасударства, гасударство, краіна ў 2 знач.

Незалежная дзяржава і яе народы.

Адз. Н. *дзяржава* (5): НДН, 18, 19; Нз, 14; СБНГ (2). Р. *дзяржавы* (13): БСУ; 3 (2); МІ, 18; Нз, 14; ОШМ; СБНГ; СНБ, 337(2); 340; СНБ (3). В. *дзяржаву* (4): АЛ; НК; СНБ; СС, 302. Д. *дзяржаве*: АБ, 16. Т. *дзяржавай* (3): Ф; ГВУ; Нз, 14; *дзяржаваю*: НК. М. *дзяржаве* (3): ЗС, 18; НДН, 19(2). Мн. Н. *дзяржавы* (9): АБ, 16, БВ, 16(2); НДН, 18(4); СНБ; УПУВ. Р. *дзяржаваў* (13): БВ, 16(2); БСУ (2); НДН, 18(2); Нз, 14(2); СНБ, 336; СНБ (3); Тж, 16. В. *дзяржавы*: Тж, 15. Т. *дзяржавамі*: НДН, 18.

ДЗЯРЖАЎНАСЦЬ (4) і **[ДЗЯРЖАЎНАСЫЦЬ]** (2) *ж.* Дзяржаўны лад. *Беларуская дзяржаўнасць таксама мае сваю гісторыю – маю [Купала] тут на ўвазе Вялікае Літоўскае Беларускае княства.* Нз, 14. *..контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмакраты спадцішка, але няўхільна, падточвалі соцыялістычныя элементы савецкае дзяржаўнасці, падменьваючы іх нацыянальна-буржуазнымі.* АЛ.

Адз. Н. *дзяржаўнасць* (2): А, 328; Нз, 14. Р. *дзяржаўнасці*: АПЖ; *дзяржаўнасці* (2): АЛ (2). В. *дзяржаўнасць*: НДН, 18.

[ДЗЯРЖАЎНЫ] (24) *прым.* Які мае адносіны да дзяржавы, належыць ёй. *І вось толькі адна поўная дзяржаўная незалежнасць можа даць і праўдзівую свабоду, і багатае існаванне, і добрую славу нашаму народу.* Нз, 15. *І з часам народы патрапяць найці супольную мову, каб на суседзку дагаварыцца, паміж сабой ды наладзіць і свае граніцы і свае дзяржаўныя правы на незалежнасць.* СНБ. // Звязаны з кіраваннем дзяржавай. *Усе [народы] роўныя перад дзяржаўнай уладай, усе роўныя перад правам і законам, усе вольна развіваюць сваю нацыянальную культуру і самабытнасць і кіруючыся ў сваёй грамадзянскай працы дабрабытам агульнай бацькаўшчыны – Беларусі.* НДН, 19. // Здольны вырашаць пытанні кіравання дзяржавай. *Гэтак далей жыць ня можна, і мы [беларусы] верым, што польскі урад мае дзяржаўны розум і парупіцца зрабіць усё, што вымагае ад яго дзяржаўная мудрасць, справядлівасць і яго уласны інтарэс, і забяспечыць Беларусі яе пануючае палажэнне.* ОШМ.

Адз. м. Р. *дзяржаўнага* (3): АЛ; НДН, 19; СНБ, 336. В. *дзяржаўны*: ОШМ. Д. *дзяржаўнаму*: НДН, 18. *ж.* Н. *дзяржаўная* (3): Нз, 15(2); ОШМ. Р. *дзяржаўнай* (3): Нз, 15; СНБ; СНБ, 336. В. *дзяржаўную*: СНБ. Т. *дзяржаўнай* (3): НДН, 19(2); ШБСЯ; *дзяржаўнаю*: ДПЛС. М. *дзяржаўнай* (2): ГВУ; НДН, 18. н. В. *дзяржаўнае* (2): Нз, 14; УПУВ. Мн. Н. *дзяржаўныя*: СНБ. В. *дзяржаўныя* (2): Тж, 16; СНБ. М. *дзяржаўных*: НДН, 19.

ДЗЯЎЧАТЫ *гл.* **ДЗЯЎЧЫНА.**

ДЗЯЎЧЫНА (20) *ж.* Паўналетняя незаможная маладая жанчына. *Едзе Янка ў поле, Едзе ваяваці, А дзяўчына, як маліна, Выйшла праваджаці.* ЕЯП. *Не будзе, не будзе тады Вайны, калатні між людзей; Дзяўчына, юнак малады Не зложыць без часу касцей.* ТП, 216. *Параўн.* дзеўка.

Адз. Н. *дзяўчына* (14): ВБЛ, 83; ЕЯП (4); Мц, 74. ПСД; ПТ, 207(2); СК, 158; Т, 19(2); ТП, 216; ЧС, 50–51. Р. *дзяўчыны*: ПЧ. Д. *дзяўчыне*: ПСД. Мн. Н. *дзяўчаты* (3): ВВ, 263; УП; НДп, 229. Р. *дзяўчат*: УрП, 50.

ДЗЯЎЧЫНКА (5) і **ДЗЕЎЧЫНКА** (6) *ж.* 1. Дзіця або падлетак жаночага полу. *Да багатай пани и афицэра, каторые тольки што вышлі с карэты, падашла дзеўчынка – убогая и працягнула да их руку, каб падарыли.* ПДз. *У гэтай страшнай калачэчы дзеўчынка згубілася и папала пад хунхузоў.* Там жа.

2. *Ласк. да дзяўчына . Падыдзі, дзяўчынка, – Ці-ж мяне ня знаеш? Бачыш, еду я з пабеды, А ты ані дбаеш.* ЕЯП.

ДДзяўчынка-краса: *А што тут? Разам тут і дзяўчынка-краса...* БН, 92.

Адз. Н. *дзяўчынка* (4): БН, 92; ЕЯП; ПДз; СС, 301; *дзеўчынка* (2); ПДз (2). Р. *дзяўчынкi*: Вб, 236; *дзеўчынкi*: ПДз. В. *дзеўчынку* (3): ПДз (3).

ДЗЯЦЕЛІНА *ж.* Дзікая канюшына. *Пакуль-жа блісьне шчасьце, хоць душу нягодну Зьвярні.. Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, гдзе грэчка бяленька. Гдзе дзяцеліна гарыць, вось красна паненка.* ХБ, 28.

Адз. Н. *дзяцеліна*: ХБ, 28.

[ДЗЯЦІНА] *м.* Разм. Рослы, здаровы хлопец. *І сярэдні, і малодшы, Родныя дзяціны, Як мая – пайшлі к салодшай Ласцэ без прычыны.* Дз, 189.

Мн. Н. *дзяціны*: Дз, 189.

[ДЗЯЦІНСТВА] *н.* Дзіцячы ўзрост, дзіцячыя гады. *Але большы за ўсё, я [Купала] думаю, зрабілі на мяне ўплыў беларускія народныя казкі, чутыя мною ў дзяцінстве.* ПС.

Адз. М. *дзяцінстве*: ПС.

ДЗЯЦЮК (10) *м.* Разм. Юнак, хлопец. *Будзь здаровы, бацька, маці, – Мы пайшлі ўжо ваяваці. Сьвішча куля, пня-ха-ха! Каля вуха дзяцюка.* БЗ. *Дэспатычная Расія царскага ўрада адрывала нашых дзецюкоў ад родных хат, ад родных матак і гнала ў далёкі свет, у чужыну, на здэк і знявагу, для павялічэня магутнасці маскоўскага самадзяржаўнага цара.* БВ, 16.

Адз. Н. *дзяцюк*: Т, 44. Р. *дзецюка* (5): БЗ (5); *дзяцюка*: БЗ. Мн. Р. *дзецюкоў*: УрП, 50. В. *дзецюкоў* (2): БВ, 16; ВБЛ, 82.

ДЛЯ (143) *прыназ.* з Р. Спалучэнне з прыназ. “для” выражае:

Аб'ектныя адносіны (108)

1. Пры абазначэнні асобы, для якой што-н. робіцца, прызначаецца. *Пройдуць годы, падрастуць сыны і унукі нашы і спытаюць тады нас: “Што зрабілі вы у той бурны і векапомны час для сваіх патомкаў, для свайго краю?”* БС. [Мікіта]: *А гэта зроблена спецыяльна для маіх, меджду протчым, найславутнейшых гасцей: хацеў прыняць іх, як і калісь прымаў розных дастойных асоб.* Т, 25.

2. Пры абазначэнні асобы ці прадмета, у дачыненні да якой мае значэнне, сілу тая ці іншая з ‘ява. *Што мы [беларусы] сваім стараннем зробім – тое толькі будзе мець для нас вагу і цану.* ВС. [Мікіта]: *Для нас адно важна: каб тавар куплялі, каб тавар не залежваўся.* Т, 34.

3. Пры абазначэнні неадпаведнасці якой-н. з’явы, падзеі. *Назіральнік сядзеў на кашатай яліне і вымаўляў незвычайныя для баявой абстаноўкі словы:* ПСп. [Янка]: *О, не! Гэта свабодная профэсія не для вашага рэгістратарскага светагляду.* Т, 36. АЛ (2); БВ, 16; БС (6); БСУ (5); ВБЛ, 82; ВГ; ВМР; ВН; ВР (5); ВСп, 89; Г, 16; ДД (3); Дз, 188; ЖН (2); 3; ЗС, 17, 18(5); К; МПв, 220; НДН, 18(2); Нз, 14(2); НК (2); НКУС; ПЛП (4); ПЧ (2); СБ; СНБ, 337; СНБ (4); СС, 301; СС, 303; СЧ; Т, 23, 29, 30, 32, 35, 36(3), 38(3), 41, 45, 48(2), 49, 50, 51, 52; 53, 55, 56, 62(2); Тж, 15, 16; ТП, 215, 217; УПУВ; ХЛВ, 315; ЦСБ; Ш⁴.

Мэтавыя адносіны (34)

4. Указвае на мэту дзеяння. *Купляюць усе тыя, каму гэта зямля патрэбна толькі для эксплуатацыі яе чужой працай.* ЗС, 18. *Сеюць [сяляне] пераважна хмель і ячмень для вырабу славутага пільзенскага піва.* ПЧ. // Паказвае на прызначэнне прадмета. *Кніг для чытаньня у школе дзье – Лёсіка і Некрашэвіча..* ВСп, 89. *Гэта – старасьвецкай будовы вульлі для пчол.* ХБ, 30. АЛ (2); Ан, 19(2); БВ, 16; ВСп, 89(2), 90; ДД; 3; МІ, 17; МП (2); Нз, 14(2); ПЧ (2); СНБ; СС, 300, 301; СЧ; Т, 24, 31, 34, 35, 36, 38, 39(2), 45, 46, 49, 52. Тж, 15.

Прычынныя адносіны

5. Характарызуе прычыну, падставу якога-н. дзеяння; адпавядае прыназоўніку з-за. [Янка]: *Для вашага [Мікіты] гонару падавай вам мацярынскі язык цароў, Мураўёвых-вешацеляў, Распуцінаў, Азфаў і ўсея кампаніі падобных ім, а на свой, наптраўдзе для вас родны, як вы кажэце, язык, вам напляваць.* Т, 49.

ДНЁМ (7) прысл. Удзень, у дзённы час. *Днём ваюем, ночкай дрэмлем, А што блізка вораг – кемім.* БЗ. *Як там русалкі – твае дзеці – Днём аддыхаюць у жалёбе, Каб ночкай, блудзячы на свеце, Шукаці долі для цябе [беларуса].* БрБ, 6. Мц, 75; СА, 180.

♠**Днём і ночай** (2) – заўсёды, увесь час, бесперапынна. *Чалавек ён [Молатаў] гаспадарны Скажам смела ў вочы, Аб рэспубліках савецкіх Дбае днём і ночай.* НК. *З самалётам днём і ночай Мігаціцца [камсамалец] ў безграніччы..* СА, 180. **Ні днём ні ўначы** – ні ў які час, ніколі. *Таксама я [Купала] яму [Пасляку] не даваў спакою ні днём ні ўначы.* ПС.

ДНО (7) н. 1. Ніжняя частка якога-н. паглыблення на паверхні зямлі. *Здань за зданню паўзе; кожна здань – як зьмяя, Тая прэцця уверх, тая цісьнецца к дну.* БН, 92.

2. Ніжняя частка якой-н. пасудзіны. *І чэрпае [бежанец], пакуль не гляне дно, І ўсё ня можа смагі адалеці.* ВБЛ, 80.

♠**Да дна** (2) – поўнасьцю, да канца. *Бярэ [Князь] коўш соладка віна, Пье за дружыну маладую, І княжа с князем пье да дня; Князь рэч вядзе да ўсіх такую.* Кц, 193. *Годзе заходняй ці ўсходняй культуры! Для беларуса цана ім адна, Усе вы, панове, аднакай натуры: З сэрца чужога кроў ссали-б да дна.* Г, 16. **Пайсці на дно** гл. пайсці. **Скрозь дна праваліцца** гл. праваліцца.

Адз. Н. *дно*: ВБЛ, 80. Р. *дна* (4): Г, 16; Кц, 193; Т, 33, 61. Д. *дну*: БН, 92. В. *дно*: ВБЛ, 80.

[ДНЯВАНЬНЕ] н. Разм. Адпачынак днём. *Калі ў Гішпаніі ўзбунтаваны людзі З сваёй краіны выгналі вас [Жыдоў] напасьмех, На беларускім полі вашы грудзі Навек знайшлі дняваньне, страву і начлег.* Ж.

Адз. В. *дняваньне*: Ж.

[ДНЯВАЦЬ] (2) *незак.* ♠**Дняваць і начаваць** (дняваць, начаваць) – праводзіць дзе-н. увесь час, многа часу. *Ці там, дзе на скалах вольнага Каўказа Днююць і начуюць арлы на свабодзе, Ці там, дзе з пургою, з завірухай разам Белья мядзведзі ля полюса бродзяць – Песня чутна ўсюды Ў бязмежным прасторы.* ПСС, 231. *Я ведаю, знаю старонку такую, Спавітую ў вечны туман, Пад цёмнымі зорамі днюе, начуе, Ляжыць на кургане курган.* ЗК, 42.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *днюе*: ЗК, 42. Мн. 3 ас. *днююць*: ПСС, 231.

ДО¹ прыназ з Р. Польск. *Тое, што да ў 2 знач.* [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежку з Усходнім). О розшэжэню своіх граніц од можа не мажон і мажыць себе не жычон, поневаж, як самі твердзон, маён гдзе топіць сень і бэз можа, гды повеён пиэцёнгі зэ Выходу.* Т, 47. [Мікіта]: *Ідзь пан до сту д'яблув за Буг.* Там жа, 49.

ДО² прыстаўка. Польск. [Спічыні]: *Паложым, пры чым тут мая навука, калі вы [Мікіта] самі пераблуталі “до” з “роз’ам”.* Т, 61.

[ДОБЛЕСНЫ] (2) прым. Адважны, мужны, геройскі. *Гордасцю напоўнілася маё [Купалы] сэрца, калі я даведаўся, што байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёка-ўсходняга фронта далі*

сакрушаючы адпор зарваўшымся самураям. І каторы ўжо раз. ВГ. Беларускі народ не першы год ведае доблеснага сталінца, вернага сына нашай партыі т. Ежова. НКУС.

Адз. м. Р. доблеснага (2): ВГ; НКУС.

ДОБРА (33) прысл. 1. Прысл. да добры ў 4 знач. Бо толькі тое гасударство зможэ не дацца у крыўду або і перамагчы свайго праціўніка, каторае ня толькі выставіць вялікую лічбу добра абучэных ваеннаму дзелу салдат, але калі яно побач з гэтым мае за сабою сілу эканамічную. ВН. *Большасць* [драматургаў] добра ведае рускую мову, надзвычай цікавяцца яны і любяць савецкую літаратуру. ПЧ. // *Иран. Усё гэта хораша, дэмакратычна і добра, – асабліва, калі расказаць людзям.* ДК. // Паспяхова. *Здавалася, што ўсё пойдзе добра. Але вышло ня тое.* СНБ. [Пан]: *Надта ўсё добра складаецца для вас, пане рэгістратар.* Т, 52. // *Дакладна, ясна, толкам. Ну, адным словам, кожны нешта кажа, а ніхто аб гэтым добра не ведае.* Ан, 18. // Як след, належным чынам. *Калі гэта ўсё чыста перачытаў, добра ў сваіх думках раскалупай, каб ня збыўся, што да чаго і к чаму; людзей слухай і свой розум мей!* СП.

2. *Надоўга, назаўсёды. Добра запомніў я [бацька] панскую палку, Панскі бізун, што крывавіў мне плечы.* Бц, 74.

3. *безас. У знач. вык. Пра спрыяльную абстаноўку, прыемнае акружэнне. Добра, таварышы, жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна!* ДЖ.

4. *безас. У знач. вык., са злучн. “што”, “калі”. Шчасце, якраз дарэчы. [Гарошка]: (уваходзіць з пугай, пыхкаючы люльку). Во добра, што застаў вас [Мікіту]! Т, 36–37. [Гануля]: Добра ж, калі хто са знаёмых не бачыў, а іначай пойдзе чутка, што і мой сын у грабежнікі ўпісаўся – а яшчэ чыноўнік, скажуць! Там жа, 57.*

5. *У знач. сцвярдзальнай часці. Абазначае: ладна, згодзен, хай будзе так. – Так і так, кажэ, – пане рэдактар, дык вось патрабую пільна зарабіць якую дытку. – Добра, – кажэ рэдактар. А пісаць умееш? Ан, 18. [Гануля]: Добра дзеткі, прыеду да вас на вяселле. Т, 57. // Ужываецца для выражэння адабрэння, пахвалы. [Спічыні]: Як будзе: згінь ты прападзі, нячыстая сіла? [Мікіта]: Ідзь пан до сту д’яблыв за Буг. [Спічыні]: Вельмі добра, дужа добра! А цяпер, як будзе: не лезь, бо дастанеш поўху? [Мікіта]: Нех се пан не настава, бо дастанеш по пыску і ўтонеш в Немідзэ. [Спічыні]: Вінішую, вінішую! Зусім добра. Т, 49.*

Добра жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна.

Ан, 18; АЛ (2); Г, 17(2); ДЖ; ЗС, 17; НДН, 18; ПСД; СНБ, 340; Т; 23, 26, 31(2), 41, 45, 49.

[ДОБРАБЫТ] гл. ДАБРАБЫТ.

ДОБРЫ (51) *прым.* **1.** Чулы да людзей; спагадлівы, сардэчны. [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек, але трохі галава яго нечым заведзена.* Т, 44. *Канстытуцыі векпомнай Слова залатое Напісаў* [Сталін] *нам. Добрым сэрцам, Дбалаю рукою.* НК. // Які выражае чуласць, спагадлівасць. *Хай смутак вачэй тваіх добрых не росіць Ці сонейка захад, ці сонейка ўсход.* ТП, 213. // Ужываецца як сталы эпітэт пры слове “людзі”. *Глянцыце-ж бо, добрыя людзі, як на Беларусі усё добра, хораша і дэмакратычна!* ДК. *Дасяг ён [маскоўскі урад] ня шмат: пару сотак “інтэлігэнтаў”, з каторых сьмяюцца і Бог і добрыя людзі.* Там жа. // *Іран.* Пра палякаў і расійцаў. *сам народ робіць усё так, як яму жадаецца, як ён падабае. І ніхто яму не перашкаджае. Такіе пайшлі добрыя людзі!* ДК. *Розьнімся мы [соцыял-дэмакраты] ад іншых добрых людзей толькі тым, што мы беларусы.* Там жа.

2. Добразыхчлівы. *..цябе, моладзь, у вяках будуць успамінаць добрым і чулым словам.* ЖН. *Не магу так сама ня ўспомніць добрым словам д-ра Малькевіча, які на кватэры аказаў мне [Купалу] першую помач, а такжа проф. Іваноўскага, Б. Тарашкевіча, Ясінскага, Ерохава і інш., што сваімі рукамі на насілках занеслі мяне з кватэры аж у бальніцу.* ЛР.

3. Удалы, радасны. – *Ага!* – *рэдактар на тое.* – *Гэта добры знак.* Ан, 18. *Засвяціла ясна зорка Добраю навінай Над Заходняй Беларусыяй І над Украінай.* ЗЯЗ, 89.

4. Такі, якім павінен быць; з дадатнымі якасцямі, уласцівасцямі. *Як водзіцца пры добрым дэмакратычным парадку, пускаюцца у дзело агітатары, каторыя стараюцца давесць бацьком, што самая лепшая школа есьць тая, каторую ён, агітатар, расхвальвае.* ДК. [Дама]: *Я заўважыла адразу, што вы [Мікіта] прайшлі добрую адукацыю.* Т, 29. // Станоўчы. *Гэтыя дзьве рэвалюцыі – гэтыя піонэры жыцьця на зямлі на новых парадках, найболей праявілі свае добрыя і благія староны, як гэта ня дзіўна – на беларускай зямлі.* СНБ. // Спрыяльны. *Яго [краю] нівы ўраджайныя, дзякуючы вельмі добраму клімату і пры рацыянальнай гаспадарцы маглі-б карміць вялікае насяленьне.* ХБ, 29–30.

5. Важны, карысны, патрэбны. *Добры ўклад у беларускую школьную літаратуру зрабіла і кніга праф. Янчука “Нарысы па гісторыі беларускае літаратуры”.* ВСП, 89. [Начальнік]: *Гэтыя пісталеты, награвленая гарэлка, патака, цяганне чужых рэчаў, служба даношчыкам, усё гэта таксама для нас добрыя паперы, хоць для вас [Мікіты], можа, і дрэнныя паперы.* Т, 62.

6. Выгадны. [Мікіта]: *Вы, меджду протчым, мамаша, прышпільвайце чым-небудзь адвіснутыя матузы ад шпалераў,*

а я адкуль на добры бок абразы. Т, 50.

7. *Іран*. Пахвальны. [Мікіта]: *Гэта...гэта не гарэлка, а меджду протчым, лікер пазнанскі, ваша таварыскасць. На гандаль купіў, на свабодны гандаль, меджду протчым*. [Начальнік]: *Добры гандаль!* Т, 60. [Мікіта]: *Меджду протчым...меджду протчым, так сабе ўзятая [патака] з агульнадаступных грамадзянскіх складаў, зусім так сабе*. [Начальнік]: *Добрае так сабе...Вашы дакумэнты!* Там жа.

8. Здольны, дбайны. [Янка]: *А шкада, вельмі шкада! Лепей быць добрым пастухом, чымся недапечаным рэгістратарам ці аратарам*. Т, 36. *Тут рада адна:...трэба ўхіліць і паляка і расійца і наадчыняць усе чыста школы, якія існавалі на Беларусі, загадаўшы ім, прышчпляць вучням любасьць да роднага краю, разьвіваць у іх пашану да таго народу, сярод каторага яны жывуць, і гатаваць з іх добрых сумленных і працавітых работнікаў на ніве беларускай культуры*. ДК.

9. Чысты, слаўны, не зганьбаваны. *І вось толькі адна поўная дзяржаўная незалежнасць можа даць і праўдзівую свабоду, і багатае існаванне, і добрую славу нашаму народу*. Нз, 15. *Такая пастаноўка гэтай справы часта адбіваецца на добрым імі беларускага народу і ня разставіць публіку у прыкрае палажэнне, як і было гэта ня вельмі даўно*. СБНГ.

10. У знач. наз. – *Хі-хі!* – *паблажліва ён [пан-абшарнік] хлопае вам па плячу: Што-ж ваша беларускае усе добрае, усё нават шаўную, але толькі месца яму – у... "kredensie"*. З.

♦**Вынырнуць на добрую дарогу** гл. вынырнуць. **Дзень добры!** гл. дзень. **Добры вечар!** гл. вечар. **Як прыстала на добры лад і парадак** гл. лад. **Па добрай волі** гл. воля. **Успомніць добрым словам** гл. успомніць. **Чаго добрага** (2). (у знач. пабочн.) – бадай, магчыма (пры чаканні чаго-н. непрыемнага). [Аленка]: *Ці не час ужо, дзядзька настаўнік, пакінуць гамонку ды йсці ў заезд, а то, чаго добрага, Шая замкне браму?* Т, 39. [Мікіта]: *Ідзіце адчынеце дзверы і крыху прытрымайце яго [немца], пакуль я пераадзенуся, бо, чаго добрага, прышоў на работу хапаць*. Там жа, 32.

Адз. м. Н. *добры* (11): Ан, 18; Т, 23, 41(2), 44, 53, 54(2), 59(2), 60. Р. *добрага*: З. Д. *добраму*: ХБ, 30. В. *добры* (4): ВСп, 89; ЗС, 18; СНБ, 339; Т, 50. Т. *добрым* (2): ВБЛ, 82; Т, 36. М. *добрым* (2): ВС; ДК. ж. Р. *добрай*: СА, 182. В. *добраю* (5): Ан, 19; Кз, 17; ЛР; Нз, 15; Т, 29. Т. *добраю* (2): ЗЯЗ, 89, 90. М. *добрай*: ГЖУ. н. Н. *добрае* (3): З; РКр; Т, 60. Р. *добрага* (2): Т, 32, 39. В. *добрае*: СЧ. Т. *добрым* (4): ЖН; ЛР (2); НК. М. *добрым*: СБНГ. Мн. Н. *добрые* (4): ДК (3); РКр; *добрыя* (2): Т, 54; 62. Р. *добрых* (2): ДК; ТП, 213. В. *добрые*: СНБ. М. *добрых*: ДК.

[ДОВАД] (2) м. Думка, меркаванне пра што-н.; доказ. [Мікіта]: *Ад большага чаго я не паспеў, бо, меджду протчым, апошні час заняты быў эвакуацыйнымі справамі, довадам чаго служачь вось гэтыя запакаваныя рэчы.* Т, 55. [Дама]: *(да Мікіты). А вы, мусье рэгістратар, калі прыняць пад увагу довады мусье беларуса, то пэўна заставацца тут не будзеце і нашым шляхам пойдзеце?* Там жа, 37.

Адз. Т. довадам: Т, 55. Мн. В. довады: Т, 37.

[ДОЖДЖ] м. Атмасферныя ападкі ў выглядзе капель вады. *Верасень – мой [С. Меча] любімы месяц, але ў нас [у Расеі] звычайна псуоць яго дажджы, што ліюцца цэлыя тыдні, вецер і сьцюжа.* ХБ, 29.

Мн. Н. дажджы: ХБ, 29.

ДОЖДЖЫК м. Разм. Памянш. да дождж. Сьпім [ваякі] на узьмежку пад ігрушай, Дожджык моча, сонца суша. Сьвішча куля.... БЗ.

Адз. Н. дожджык: БЗ.

[ДОЗА] ж. перан. Прымесь. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ў нататкі, голасна). Януш Здольніцкі. Незаводне тып Выходнё-Крэсэвога поляка з немалон дозон крві познаньско-гуральскай.* Т, 26.

Адз. Т. дозон: Т, 26.

[ДОЙНЫ] прым: *◇Дойная каза* гл. каза.

Адз. ж. Н.дойная: Т, 46.

[ДОКАЗ] м. Довад, факт, які з'яўляецца падставай для чаго-н. *Гэта з'яўляецца новым доказам мудрай нацыянальнай палітыкі, якая праводзіцца камуністычнай партыяй на чале са слаўным правадыром т. Сталіным.* ЦСБ.

Адз. Т. доказам: ЦСБ.

[ДОКТАР] (5) м. Урач, лекар. [Аленка]: *А цяпер я хачу вучыцца на курсістку, потым на доктара...Т, 30. Камісія пачала ў нас у Менску рэгістрацыю беларусаў-афіцэраў, дактароў і інш. з тэй прычыны, што ў хуткім часе мае фармавацца беларуская армія.* БВ, 16.

Адз. Д. д<октар>у (2): ЛР (2). В. доктара: Т, 30; д<октар>а: ЛР. Мн. Р. дактароў: БВ, 16.

ДОЛ (5) м. 1. Падлога ў памяшканні. *Шпалеры наведзіраны і кускамі звісаюць к долу.* Т, 43.

2. Даліна, нізіна. *Скалы і доли над Фінскай затокай, Прыстані, высьы Балтыцкага мора Вораг заморскі пражорлівым вокам Больш не насме трымаць у пакоры. Ф. Воля і доля над доламі, горами Госціць у нас чудатворнаю казкаю.* ДПЛС.

3. Магільная яма. *Дубовай кованай лапатай Глыбокі выкапалі дол, Злажылі брата ці ня брата Сыны крывіцкіх ціхіх сёл.* УрП, 52.

Адз. Н. дол. ВБЛ, 82. Д. долу: Т, 43. В. дол. УрП, 52. Мн. В. долы: Ф.Т. долами: ДПЛС.

ДОЛЕЧКА ж. *Вобразн.-ласк. да доля ў 2 знач. [Гануля]: А мае ж вы [Янка, Аленка] міленькія! Паілі вам долечка ўсяго найшчаслівейшага.* Т, 53.

Адз. Н. долечка: Т, 53.

ДОЛЖЭН і [**ДОЎЖАН**] прым. Руск., разм. У знач. вык. Павінен. [Поп]: *Акі пастыр, я должэн застацца пры агнях сваіх, я толькі провожаю сірых сіл, дабы іх напуставаць на пуць неведомый.* Т, 38. *Калі тыя, што нас [беларусаў] аграбілі, што нашы загоны зрылі на акопы-магілы, не ідуць к нам з дапамогай каб сплаціць хоць частку таго доўгу, які яны должны Беларусі, то павінны мы самі за гэта ўзяцца, і ўзяцца як найхтэй.* АБ, 16.

Адз. м. Н. должэн: Т, 38. Мн. Н. доўжны: АБ, 16.

ДОЛЯ (53) ж. **1.** *Належны ўклад. ...і калі мае [Купалы] вершы зараз сугучны нашаму вялікаму часу, калі яны ўносяць сваю долю ў крэпасць дружбы народаў, – дазвольце мне радавацца разам з вамі гэтай дружбе вялікай радасцю паэта.* ЖН.

2. *Лёс, становішча. Уміралі, будуць уміраць людзі, – Такая ўжо доля, доля чалавека.. ПСС, 231. Беларуская доля такая ўжо, што і гаварыць ня варта. ДД./ Шчасце, удача. Не аб снах, у якіх сніцца Доля, шчасце людзям, Не аб казках, дзе цудоўна Цуд ідзе на цудзе, – Мая [Купалы] песня сёння будзе Радасцямі ройнай – Аб любімых кандыдатах У Совет Вярхоўны. НК. Усё, што чахне, не меў долі ў чым, Чорнай п'яўкай слізгоча ў душы... Аб жыцці беспраглядным сваім Разважаю я ў гэтай цішы. ЧС, 50–51.*

ДДоля-нядоля: *Тры паказываў ім [сынам] ён [чараўнік] на сьвеце дарогі, Тры пуціны іх долі-нядолі, І даваў-насылаў ён сынам асьцярогі: Што чакае у чыстым іх полі. Ч, 319.*

Адз. Н. доля (18): АК; БЗ; ВС; ДД; ДПЛС; Кр, 77; Мц, 75(2); НК; ПДз; ПЛП; Пп, 5; ПСС, 231(2); ПТ, 207; СЧ; ТП, 214. Р. долі (11): БрБ, 6; ВМР; ГЖУ; Дз, 187; ЖН; МПв, 218, 220; ПНд, 314(2); Ч, 319; ЧС, 50–51. Д. долі (2): Дз, 187; Ч, 320. В. долю (15): Б, 18; БрБ, 6; БСУ; ДД; ЖН; ПЛП (2); РКр; СС, 301(2), 302; Тж, 16(2); ТП, 217; ТС, 74. Т. доляй (2): ЗЯЗ, 90; ССА, 294. М. долі (3): ПБН; СНБ; Ч, 320. Мн. В. долі (2): КП, 170; ПНд, 46.

ДОМ (19) м. **1.** *Будынак для жытця. Дом жылы невялікі, чысты – напрыглядку. ХБ, 28. У час ляоянскай бітвы афіцэр камандаву ротам і жыў з жонкаю ў китаіскім доме (фаізе). ПДз.*

2. *перан. Родны мясціны, родны край. Як чуму, ясным днём Выгналі прыблудаў, Свой ачыцілі дом Ад варшавіцкіх брудаў. ПД, 83. Хто пакінуў свой дом на пасьмешышча нетрам, Дом чужы таму будзе астрогам.. Ч, 323.*

3. Назва дзяржаўнай, грамадскай, культурнай установы. У Празе мы [савецкія дэлегаты] наведалі “дабрачынны камбінат” імя Масарыка, дом спартыўнай чэшскай арганізацыі “Сокал”. ПЧ. У Доме Чырвонай Арміі мы нібы ўбачылі разумны, культурны твар камандзіра нашай роднай Чырвонай Арміі. ПГ.

♪**За домам** (3) – на ніве. Не спыняймо працы дома і за домам, якая ішла да вайны, і якая павінна далей ісьці. Цяперака час жытняй сяўбы. Дык жыва за плуг і севалку. РКр. Успомні, [3-ці брат] выклічы родныя усе заговоры І зводзь імі прыблудаў зало-мы, Што ляглі на твае крывасейна разоры, Што страчаеш за домам і дома. Ч, 323.

Адз. Н. дом (4): ВБЛ, 82; РКП; ХБ, 28; Ч, 323. Р. дома (3): ПГ (3); дому (2): Т, 58(2). Д. дому: ХБ, 28. В. дом (3): ПД, 83; ПЧ; Ч, 323. Т. домам (4): Н; НГ; РКр; Ч, 323. М. доме (2): ПГ; ПДз.

ДОМА (17) прысл. У сваёй хаце, кватэры. Ну, за гэтага [Варашылава] дык можна, Чалавек вядомы. Галасуй ідзі, бабулька, Я [Данілка] пабуду дома. ВБ, 238. ..вернуцца нашы браты і сыны дамоў, можэ некаторыя раненыя, ня здольныя да працы. Хай-жэ дома знойдуць усё ў парадку – неапушчэнную хату, хлеб на ста-ле. РКр. // На радзіме. Вольна ўздыхнулася, калі пераехалі мы [савецкія людзі] праз мяжу у СССР, адчулі сябе дома. ПЧ. А, 328; БЗ; ВБ, 236, 237; ГЖУ; Дз, 190; Н; НГ; РКр (3); Т, 28; Ч, 321, 323.

[**ДОМАШНІ**] прым. Сямейны. [Поп]: Не врэмя лі подумаць нам і о ложэ в очаге домашнем. Т, 28.

Адз. м. М. домашнем: Т, 28.

[**ДОМЕШКА**] ж. Польшк. Тое, што прымесь. [Заходні вучо-ны]: Мова ойчыства – огульнопольска, незвычайнае удасканалёна, ено з велькон домешкон незрозумялых слув. Т, 26.

Адз. Т. домешкон: Т, 26.

ДОМІК (5) м. Памянш. да дом у 1 знач. Вецер свабодны гуляе на скалах, Скалы абнялі арлы, арляняты. Домік у Горках абвеяны хваляй, Домік – не домік, бядняцкая хата. Той, хто з ня-волі рабочы люд вывеў, Новыя вызначыў свету скрыжамі, Той, хто народ абудзіў, ашчаслівіў, У доміку гэтым убачыў свет Сталін. СД.

Славуты домік.

Адз. Н. домік (4): СД (4). М. доміку: СД.

[**ДОМХОЗ**] м. Руск., скар. Дамашняя гаспадарка. [Мікіта]: Цяпер я, пане профэсар, маю шаснаццаць дзённых і восем вячэрніх, меджэду протчым, пасадаў рэгістратара ў розных Менскіх Губэрскіх Саўхозах, Нархозах, Комхозах, Домхозах і іншых аддзелах, пададдзелах і напаўпададдзелах... Т, 46.

Мн. М. Домхозах: Т, 46.

ДОНЖЭНЕ н. Польшк. *Тое, што* стремленне. [Заходні вучоны]: (зайсваючы ўперамежку з Усходнім). *Еднак, спостыцца сень донжэне розіжыць овэ граціэ на Всхуд.* Т, 47.

Адз. Н. донжэне: Т, 47.

ДОНОСИЦЕЛЬ (3) м. Польшк. *Тое, што* даношчык. [Спічыні]: (чытае). “*Оказіцель нінейшэго Нікіціуш Зносіловскі службы пшы Комісарыяце поліцыі мяста Мінска, яко доносицель*”, Т, 61. [Мікіта]: (чытаючы). *До...до...до...доносицелем. Оей! Оей! Як гэта вышла? Там жа.*

Адз. Н. доносицель (2): Т, 61(2). Т. доносицелем: Т, 61.

ДОРАГА прысл. да дарагі ў 1 знач. [Мікіта]: *Новая ўлада гарэлку забараняе, а што забаронена, тое смачна і дорага каштуе.* Т, 58.

[ДОСТАЦЬ] зак. Польшк.: *♦Достаць по пыску – тое, што дастаць поўху.* [Мікіта]: *Нех сен пан не настава, бо достанеш по пыску і утонеш в Немідзе.* Т, 49.

Абв. буд. адз. 2. ас. достанеш: Т, 49.

ДОСЫЦЬ (5) і разм. **ДОСИЦЬ** прысл. 1. Дастаткова, даволі. *Досыць зірнуць толькі вокам на старую лінію нямецка-расійскіх акапаў, каб пабачыць, якога жудаснага разбурэння на сотні квадратных міль даканала чалавечая рука.* АБ, 16. *Досіць ішли на чужым павадку мы [беларусы] Доўгія вякі бяз веры ў сябе.* Г, 17. // *Выражае загад, патрабаванне спыніць што-н.* [Мікіта]: *Увесь Менск ведае, што я служыў разношчыкам, а не даношчыкам.* [Начальнік]: *Ну, досыць! Пасля разбярор.* Т, 61.

2. у спатуч. з прым. або прысл. Значна, у значнай ступені, даволі. *Паўза досыць доўгая.* Т, 52. *Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашае краіны.. мы [савецкія дэлегаты] з хваляваннем адчулі на афіцыйных прыёмах у магістратах, на спатканні з міністрам замежных спраў п. Бенешам, пра якое досыць падрабязна пісаў нам савецкі друк.* ПЧ, ВМР.

[ДОСЫЦІ] м. Польшк. *Тое, што* дасягненне. *Тут з гэтых кніг павінны мы адмеціць “Мэтодыку арытмэтыкі” Лукашэвіча і Валасковіча, якая ўкладзена паводле самых навішых навуковых досыцігаў і якая павінна стацца незаменнай падручнай кніжкай кожнага настаўніка, выкладаючага ў школах пачатковую арытмэтыку.* ВСп, 89.

Мн. Р. *досыцігаў:* ВСп, 89.

[ДОЎБНЯ] жс. Даўбня. *Слабые душою і цела апускаюць рукі, і, як вол доўбні, чэкаюць нечаго неганага, благага, наводзючы гэтым і на іншых сум ды трывогу.* РКр.

Адз. Р. доўбні: РКр.

[ДОЎГ] (3) м.: *♦Сплаціць (сплаціці) доўг гл. сплаціць. У доўг – з умовай звароту. Ён з начальствам знае дзела: Парасейску вальці*

сьмела; Ліжа, выйшаўшы за вёску, Ласку панскую папольску. *Нават жыду – у доўг як просе – “Гутэ-моргэн!” – буркне ў носе.* УР.

Адз. Р. доўгу: АБ, 16. В. доўг (2): Ж; УР.

ДОЎГА (10) прысл. да доўгі ў 2 знач. *Беларусь доўга ў чужыне не ўседзіць.* ЗС, 18. *Га! ты не слухаеш, бачу, ўжо болей. Ой, чалавеча, змярцвелы у сне! ..Доўга ішчэ будзеш глухім ты, саколе?.. Камень і вольха перш поймуць мяне [Нёман]!* Н. Ан, 18; НГ; ПДз; Т, 56; Х; Ч, 320.

◊**Доўга ці коратка (каротка)** – невядома колькі часу. [Гануля]: *Ці не задоўга прыдзеца чакаць на гэта? [Аленка]: Ды, праўду кажучы, доўга ці коратка – гэта не важна.* Т, 54. *Доўга ці коратка Ваяваў наш Янка, Ажно ў вёску ён дарожкай Прэцця, як маланка.* ЕЯП. **Казаць доўга жыці** гл. казаць.

[ДОЎГАЧАКАНЫ] прым. Якога доўга, з нецярпеннем чакаюць. [Мікіта]: *Якімі такімі шляхамі пазволілі сабе прыбыць сюды, меджду протчым, доўгачаканья госці?* Т, 51.

Мн. Н. доўгачаканья: Т, 51.

ДОЎГІ (15) і разм. **ДАЎГІ** прым. 1. *Які мае вялікую даўжыню. ..неба было ўсё сіняе бяз ніводнае плямачкі; цёплы паўднявы ветрык цуць шастаў лісьцём яблын, а даўгое белае павучыньне, каторае невядома адкуль узялося, ціхенька плыло ў паветры.* ХБ, 29. *Усходні вучоны – носіць велікарусскую вопратку – “падзёўку”, “касаваротку” і доўгія боты, барада калматая.* Т, 19.

2. *Працяглы ў часе. Досіць ішлі на чужым павадку мы [беларусы] Доўгія веці бяз веры ў сябе.* Г, 17. *Я кажу аб забабоне, каторы у нас [на Беларусі] толькі мог вытварыцца, дзякуючы нашай няпрыхільнай гісторыі, дзякуючы нашай доўгіе годы бездзяржаўнасьці, дзякуючы нашаму паднявольнаму жыцьцю.* З.

◊**Адцяць доўгія рукі** гл. адцяць. **Доўгі язык** гл. язык. **Не адкладаючы справы у доўгі мех** гл. адкладаючы. **Няма на іх доўгай пугі** гл. няма.

Адз. м. В. доўгі (3): ПСД; Т, 30, 39. ж. Н. доўгая (2): НДН, 18; Т, 52. Р. доўгай: Т, 29. н. Н. даўгое: ХБ, 29. Мн. В. доўгія (4): Г, 17; СНБ, 336; Т, 19; УПУВ; доўгіе (3): ДК; З; УПУВ. Р. доўгіх (2): АЛ; ВНЗ.

ДОЎЖАН гл. **ДОЛЖЭН**.

[ДОШКА] ж. *Залатая дошка – дошка, якая служыць для ўвечавання памяці аб якой-н. асобе.* [Мікіта]: *І наша патомства калісь занатуе, меджду протчым, нашы іменні на залатой дошцы.* Т, 49.

Адз. М. дошцы: Т, 49.

[ДРАБНІЦА] ж. Дробязь. [Аленка]: *(Дастае з торбы прыгожа вышытую кашулю і саматканы ўзорысты пояс і падае*

Янку, сур'ёзна кажучы). Прымеце, калі ласка, дзядзька настаўнік, гэту драбніцу ад сваёй шчыра вам удзячнай і адданай вучаніцы. Т, 30.

Адз. В. драбніцу: Т, 30.

[**ДРАГАЦЭННЫ**] прым. Руск. Каштоўны. ..прызджалі па моры і па сушы багатыя госці з багатымі таварамі – шоўкам, бісерам, янтаром ды драгацэннымі скарбамі. Кз, 17.

Мн. Т. драгацэннымі: Кз, 17.

[**ДРАЖНЯЦЬ**] незак. Знарок, наўмысна злаваць, раздражняць чым-н. Чаму яны [людзі] з такой упартасцю дражняць народ і даводзяць яго да вар'яцтва, калі ён, страціўшы прытомнасць, хватрае кій і пачынае біць усіх і кожнага, не разьбіраючы? ДК.

Абв. цяп. мн. 3 ас. дражняць: ДК.

[**ДРАМАТУРГ**] м. Пісьменнік, які піша драматычныя творы. Совецкія пісьменнікі і журналісты пазнаёміліся з такімі дзеячамі мастацтва, як драматургі Гонзль, Бурыян, пісьменнікі Ольбрахт, Томан, Гора, Кубка і інш. ПЧ.

Мн. Н. драматургі: ПЧ.

[**ДРАМАЦЬ**] (10) незак. Быць у паўсонным стане, нямоцна спаць. *Дома дрэме* [трэці сын], *сціскаецца стульня, як злодзей.. Ч, 321. Днём ваюем* [ваякі], *ночкай дрэмам, А што блізка вораг – кемім. Сьвішча куля...і г. д. БЗ. // перан.* Быць у стане спакою, нерухомасці. *Ліпа шуміць адзінока над хатай, Сажалка дрэме, заросшая цінай, Гул далятае здалёку гарматаў.* ВМ, 72. //перан. *Бяздзейнічаць.* [Янка]: *А душа агульнаграмадская яшчэ дрэме.* Т, 35. *На беларускае ідзеш* [Новы год] *поле, На акрываўленыя межы, Дзе закаванай дрэмле воля, Дзе звоне звон хаўтурны з вежы.* НГд, 8.

♦**Не драмаць** – дзейнічаць, праяўляць актыўнасць. *Мы [беларусы] павінны яе [незалежнасці] дамагацца і мірна, і з аружжам у руках, бо жыццё не чакае і ворагі нашы не дрэмлюць.* Нз, 15.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дрэмле (4): ВСП, 91; МД; Н; НГд, 8; дрэме (3): ВМ, 72; Т, 35; Ч, 321. Мн. 1 ас. дрэмем: БЗ. 3 ас. дрэмлюць: Нз, 15. Пр. мн. драмалі: Ч, 321.

[**ДРАНЦА**] ж. Дранка. *Між гор шапталіся крыніцы, Ляпіўся мох да стрэх з дрانیц, Тарчэлі хвойныя капліцы, Цьвілі магілкі ля капліц.* УрП, 47.

Мн. Р. дрانیц: УрП, 47.

[**ДРАПАК**] м.: ♦**Задаць драпака** гл. задаць.

Адз. Р. драпака: ПСП.

[**ДРАПЕЖНЫ**] прым. перан. Прагны, хцівы (пра чалавека). *Поруч з байцамі з-пад сцягаў чырвоных Грозна народная армія крочыць. Край свой ачысціць ад хэўры драпежнай, Ад гандляроў, п'яных славай крывавай.* Ф.

Адз. ж. Р. *драпежнай*: Ф.

[ДРАЎЛЯНЫ] *прым.* Зроблены з дрэва. *Сельская гаспадарка ў Чэхаславакіі вядзецца прымітыўна – аруць валамі, найчасцей каровамі. Плугі – у драўлянай аправе.* ПЧ. *Параўн.* дзеравяны, дзераўляны.

Адз. ж. М. *драўлянай*: ПЧ.

[ДРОБНАБУРЖУАЗНЫ] (2) *прым.* Які мае адносіны да дробнай буржуазіі, уласцівы ёй. *Але, пачаўшы з 1908 г., у часы самае чорнае рэакцыі, працаваць у “Нашай ніве”, я [Купала] падпаў пад уплыў нашаніўскага дробнабуржуазнага і кулацкага нацыяналістычнага адраджанізму.* АЛ. *Гэтае захапленне дробнабуржуазнымі нацыянал-дэмакратычнымі ідэаламі прычынілася таму, што я [Купала] і ў першыя гады Кастрычнікавае рэвалюцыі ня змог ад іх пазбавіцца ды ўразумець і ўсвядоміць усю веліч і гісторычную нямінучасць пролетарскае рэвалюцыі. Там жа.*

Адз. м. Р. *дробнабуржуазнага*: АЛ. Мн. Т. *дробнабуржуазнымі*: АЛ.

[ДРОБНЫ] (4) *прым.* 1. *перан.* Які займае невысокае грамадскае або службовае становішча. *Бацька мой [Купала] родам з Чэргеньшчыны, паходзіць з дробных засцяпконых арандараў, выгнаных нейкім князем з зямлі.* А, 327. *Але на гэты раз нас [беларусаў] цікавяць ня так самыя выпадкі парушэння дробнымі ўрадынікамі распараджэнняў свайго вышэйшага начальства, як гэтых выпадкаў ахварбоўка, або, лепш сказаць, апрауданні.* ОШМ.

2. У *знач. наз.* толькі мн. Дробныя манеты. *Я прыкінуўся, што не чую, бо якраз дробных пры сабе не меў, і вылецеў гарматнай куляй з рэдакцыі.* Ан, 19.

3. Які рэалізуецца ў малых маштабах. *Не касавалі [бальшавікі] дробнага гандлю і не забаранялі прывозіць прадукты з вёскі ў места.* СНБ, 339.

Адз. м. Р. *дробнага*: СНБ, 339. Мн. Р. *дробных* (2): А, 327; Ан, 19. Т. *дробнымі*: ОШМ.

[ДРОВЫ] (4) *толькі мн.* Распілаваныя і паколатыя дрэвы, якія ідуць на паліва. *Да 21 года гаспадарыў [Купала] дома – араў, касіў, сек дрывы.* А, 328. [Гануля]: *А сёлета, апрача ўсяго іншага, дык яшчэ і дрывы з Ваньковічова лесу самакатам коцяць і коцяць на вяроўках.* Т, 55.

Р. *дроў* (2): Т, 45, 46. В. *дрывы* (2): А, 328; Т, 55.

ДРОГАТ *м.* Дрыгаценне. *Сьмейся сьмехам-сычэньнем праз скрогат Перадсьмертны зубоў і расьсейся Ў гразь жыцця, ў пекла Дантава рогат! Каб аж косьці ўстрасаў дзікі дрогат, – На пацеху сыяпой дзічы, сьмейся!* См, 90.

Адз.Н. *дрогат*: См, 90.

[ДРОГНУЦЬ] (4) зак. 1. *перан*. Рухнуць, знікнуць. *Здавалася, ноч не пяройдзе, Іржа ня згрызе вечных пугаў, – Аж бліснуў пажар на усходзе, І дрогнулі рабскія скруты*. Кр, 77. *Наперад па шчасьце! Хай злое ўсё дрогне, Весна ўжо на сьвеце, – Хрыстос уваскрос! В.*

2. *перан*. Азарыць, асвяціць. *Хто найшчыршыя парывы Сваіх думак, свайго сэрца Адае Совецкім нівам, Дрогнуць сьветам з сэрцам рвецца?* СА, 179.

Інф. *дрогнуць*: СА, 179. Абв. пр. адз. ж. *дрогнула*: Кр, 77. Мн. *дрогнулі*: Кр, 77. Буд. адз. 3 ас. *дрогне*: В.

ДРУГ (7) м. Блізкі сябар, прыяцель. *Сталін, друг наш, друг народаў, Друг людзей свабоды, Колькі радасці прыносіць, Шчасця ў нашы годы!* НК. // У зваротку да блізкага чалавека. *Ты, чужы друг, мне яміну рый, Віхр чужы хай памінкі сьняе*. ЧС, 50–51. *Вы, другі верныя, ганцы, Як летась, сёлета, на лета ўсе пагранічныя капцы Абходзьце зноў з маім [князевым] прыветам*. Кц, 196.

Адз. Н. *друг* (4): НК (3); ЧС, 50–51. Кл. *дружба* (2): Н. (2). Мн. Н. *другі*: Кц, 196.

ДРУГІ (107) 1. Ліч. *парадк.* да два ў 1 знач. – *Дымок, другі, трэці... Кураць, чэрці! – усклікнуў назіральнік*. ПСП. *Ехаў [Даніла] поле і другое, Трэцце поле дасціг, Дзе сабраліся жаўнеры 3 сёл і вёсак усіх*. ПСД.

2. Не такі, інакшы, непадобны. *Сьціхнуць віхры, заціхне пара непагодная, Сілы грозныя ўстануць, акрэпнуць к другому жыцьцю..* Б, 18. *Нацыянальная рэволюцыя, паставіўшая сабе мэтай вызваленне ўсіх нацый, быўшых ў паднявольлі ў дужэйшых дзяржаваў, ідзе другімі шляхамі да вызвалення чалавека з пугаў няволі*. СНБ. // *Ў* знач. наз. *Чаму гаворыцца адно, а робіцца другое?* ОШМ. *Але ідэалы – адно, а практыка жыцьцёвая – другое*. СНБ.

3. Іншы. *Госці ў парваных верхніх вопратках, якія Мікіта знімае і выносіць у другі пакой*. Т, 24. [Мікіта]: *Папрабуець праз другое вакно, меджду протчым, мамаша*. Там жа, 59. // У знач. наз. Астатнія. *Адны ў руках трымалі дары Сваім прыбліжаным багам, Другія ўспаміналі чары, Шоў гоман сьцішны сям і там*. УрП, 47. *Будучы самі вольнымі, мы [беларусы] патрапім ацаніць волю другіх і пайсьці з імі, “як вольны з вольным”*. БСУ.

4. Наступны. *Іду я, падскаківаючы, на другі дзень, каб узяць матэрыял для чацвёртай стаціі, гэта знача для чацвёртай тысячы радкоў*. АН, 19. *Як толькі немцы вышлі, то ён [Мікіта] ўжо на другі дзень палез на Трэку недзе на вышкі і давай на чым свет, падбухторываць людзей*. Т, 46.

5. У знач. *пабочн.* Па-другое. Другое – *найбліжэйшая політычная сытуацыя, пры якой першы раз прыдзецца выступаць вам* [Мікіту] *публічна, апіраецца на пэўных пляцформах.* Т, 40–41.

♦ **Адысці на другі план, на апошні закутак** *гл. адысці.*

З аднаго боку... з другога боку...*гл. бок. У другі раз гл. раз.*

Адз. м. Н. *другі* (18): БрБ, 6; ВБ; ВБЛ, 81; Гр, 215; ЗС, 17; Кц, 194(2); ПС; ПСп; Т, 21, 26, 38, 48; ХЛБ; Ч, 319, 320, 323; Ш, Р. *другога* (3): Ал; Т, 38; ХЛБ. Д. *другому* (3): ЗС, 18; ЛР; Ч, 320. В. *другі* (10): Ан, 19(2); ЗС, 17; ОШМ; СНБ, 340; Т, 23, 24, 46(2), 61. Т. *другім* (2): Дз, 199; Ч, 319. М. *другім:* Т, 46. ж. Н. *другая* (14): ВСп, 90; МП (2); Нз, 14; СНБ, 339; СНБ; Т, 33; Ч, 319, 320; Х; Ш; Ш; Ш₅ (2). Р. *другой:* БСУ. В. *другую* (3): Т, 51, 59; УрП, 51. Т. *другой* (2): Кц, 196; МП. М. *другой* (2): БВ; Ч, 322. н. Н. *другое* (7): ОШМ; СНБ (2); Т, 40(3); Ш₂. Р. *другога* (4): МІ, 17; Т, 41; Ш; Ш; Ш₅. Д. *другому:* Б, 18. В. *другоё* (5): ПСД; Т, 36, 59 (2); Ш₁. Мн. Н. *другія* (9): Ан, 18; ВМР; ВСп, 89; Нз, 15; СНБ; Т, 54; УрП, 47; Ч, 320, 321; *другіе* (3): Кц, 193(2); ПДз. Р. *других* (8): БСУ; Кз, 17; СНБ; Тж, 16(2); УрП, 51; Ч, 322; ЧС, 50–51. Д. *другім* (6): Дз, 190; НДН, 19; Тж, 16; Ч, 319, 322, 323. В. *других* (2): БС; Ч, 319; *другія* (2): ЖН; Т, 27.

ДРУЖБА (8) *ж.* Сяброўства. *Рад таму, што песні і думы мае* [Купалы] *па меры сіл маіх і здольнасцей – знаходзяць водгук ва ўсім Совецкім Саюзе, што песні і думы мае служачь узмацненню дружбы народаў, усіх працоўных усяго свету!* ЖН. Ён [Сталін] *даў для народаў Асноўны закон, і дружбу народаў Навек стварыў ён.* СС, 300.

Адз. Н. *дружба* (2): ЖН; Ф. Р. *дружбы* (3): ЖН (2); ПЧ. Д. *дружбе:* ЖН. В. *дружбу:* СС, 300. М. *дружбе:* ТЗУ, 293.

[**ДРУЖКІ**] *мн.* Шафер і шаферка. [Янка]: *Зялёны бор шлюбо нам [Янку і Аленцы] даваў, зоркі дружкамі былі, а расіца срабрыстая шлюбныя персцені свяціла.* Т, 53.

Т. *дружкамі:* Т, 53.

ДРУЖНА (6) *прысл.* Адначасова, узгоднена. *Вялі, пасохишы, пад вокнамі кветкі, Дружна капалі з раллі бульбу бабы.* ВМ, 72. *Калі гэтаго дружна зажадаюць два мільёны беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца свайго; калі-ж будуць спаць і верыць розным баламутням, іх заключаюць тые груганы, каторыя у нас за час сну народнаго вельмі распладзіліся!* ВР, Г, 17; НК; ПСД; РКр.

[**ДРУЖНЫ**] (2) *прым.* 1. Звязаны дружбаі, узаемнай згодай. *Глянь, карабль плыве дасужна Дыміць комін параходны, – Комсамольцы сям'ёй дружнай рэжуць хвалі ў шляху водным.* СА, 180.

2. *Зладжаны. Дружнымі, згоднымі радамі няхай ідуць яны [беларусы] да адзінай мэты: адваяваць свой горад ад засілья чужынцаў і уаскрасіць стары Менск, калі панавалі тут продкі*

нашы, калі прыгожа зычэла мова наша і справавало беларускае право. ВМР.

Адз. ж. Т. дружнай: СА, 180. Мн. Т. дружнымі: ВМР.

ДРУЖОК (3) м. Ласк. да друг. Эх, памыйся, мой дружок, Мылам ды вадою, А так складна, як у нас Першае другое. Ш₂. Гэй, дружкі, што сьпіце? Дайце жыва агню!.. БН, 92.

Адз. Н. дружок: Ш₂. Мн. Н. дружкі (2): БН, 92; Пц.

ДРУЖЫНА (7) ж. 1. Група з прыбліжаных князь, якая складала асноўнае яго войска. Садзіцца княжна, князь, кругом Садзіцца вольная дружына; Шуміць бяседа за сталом, Плыве часіна за часінай. Кц, 196. З вольнаю дружынаю князь на пасадзе Вольнаму люду законы пісаў. Н.

2. Група, атрад, створаныя з якой-н. мэтай. [Мікіта]: Я не генэрал, а толькі пажарная каманда...Пажарнік Менскай, меджду протчым, пажарнай дружыны, – дакумант маю на гэта з пячаццю. Т, 32–33. [Мікіта]: Ну, вось я і падумаў аб гэтым раней і ўпісаўся ў Менскую пажарную дружыну. Там жа, 24.

Адз. Н. дружына (2): Кц, 192, 196. Р. дружыны (2): Кц, 193; Т, 33. В. дружыну (2): Кц, 193; Т, 24. Т. дружынаю: Н.

[ДРУЖЫЦА] незак. перан. Панаваць. Б'еца жыццё жыватворнай крыніцаю, Песні напевам і звоняць вясёлымі, Воля жывая лунае арліцаю, Воля ішчаслівая дружыца з сёламі. ДПЛС.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дружыца: ДПЛС.

ДРУК (2) м. 1. Друкаванне. Пасыталіся з друку адна за адной кнігі і ў працягу некалькіх месяцаў вышла ў сьвет 15 кніг. ВСП, 91.

2. Выданне. Гэтую прыязнь да савецкае культуры, да нашай краіны, у якой народ Чэхаславакіі бачыць адзінага абаронца міру і цывілізацыі, мы [савецкія дэлегаты] з хваляваннем адчувалі на афіцыйных прыёмах у магістратах, на спатканні з міністрам замежных спраў п. Бенешам, пра якое досыць падрабязна пісаў наш савецкі друк.. ПЧ.

Адз. Н. друк: ПЧ. Р. друку: ВСП, 91.

[ДРУКАВАНЫ] (5) прым. Змешчаны у друку. Па ўсіх свабодных мясцох расклеены па сценах друкаваныя ўрадавыя пастановы, дэкрэты, лозунгі, загалюўкі тагачасных газет, плакаты. Т, 43. Параўн. друкарскі.

• Друкаванае слова гл. слова.

Адз. н. Р. друкаванага (2): ВСП, 89 (2). Д. друкаванаму: ВСП, 91. М. друкаваным: СНБ, 339. Мн. Н. друкаваная: Т, 43.

[ДРУКАВАНЫ] н. Дзеянне паводле знач. дзеясл. друкаваць. Найболей пладавітымі, чыннымі й рухавымі ў падрыхтоўцы матар'ялу й друкаваньні, як бачым з вышэй памешчанай табліцы, аказаліся быўшы Навукова-Літаратурны Аодзел пры

Наркамасьвеце Беларусі і быўшае В-ва "Адраджэньне" – цяпер "Савецкая Беларусь". ВСП, 90.

Адз.М. друкаваньні: ВСП, 90.

[ДРУКАВАЦЦА] *незак.* Змяшчацца ў друку, выдавацца. Як навiну ў гэтых творах трэба адзначыць выхад у свет першага беларускага рамана – гэта "Сокі цалiны" Цiшкi Гартнага i "Дудка беларуская" i "Смык беларускi", якiя пасля болей як паўвяковага працягу часу, першы раз надрукаваны "гражданкай", г.ё. рускiмi лiтарамi (дагэтуль гэтыя кнiжкi друкавалiся "лацiнкай" iначай – польскiмi лiтарамi). ВСП, 89.

Абв. пр. мн. друкавалiся: ВСП, 89.

ДРУКАВАЦЬ (3) *незак.* Выдаваць. Разглядаючы гэты сьпiс (таблiцу), мы першым чынам заўважаем, што летапiсьня выдавецкая справа ня была аднабокай, г. ё. выдаўцы ня прытрымлiвалiся, каб друкаваць або толькi школьныя кнiгi, або прыгожэе пiсьменства, але наадварот: не забылiся аб усiх галiнах друкаванага слова. ВСП, 89. Ядыная бадай расiйская краёвая часопiсь, якая друкуе артыкулы i набеларуску, гэта "Вестник" Комиссариата Народного Просвещения С.С. Р. Б. Там жа, 90.

Инф. друкаваць: ВСП, 89. Абв. цяп. адз. 3 ас. друкуе (2): ВСП, 90(2).

[ДРУКАРСКІ] (5) *прым.* Тое, што друкаваны. Навукова-Лiтаратурны Аддзел на чале з сваiм кiраўнiком С. Некрашэвiчам сабраў i зрадагаваў да двухсот з лiшнiм друкарскiх аркушаў рознага зьместу рукапiсаў. ВСП, 91. Пасыпалiся з друку адна за аднэй кнiгi i ў працягу некалькiх месяцаў вышiла ў свет 15 кнiг, лiкам странiц 1950 (12) друк. арк.). Там жа.

•**Друкарская машына** гл. машына.

Адз. ж. Р. друкарскай: ВСП, 89. Мн. Р. друк<арскiх> (3): ВСП, 91(3); друкарскiх: ВСП, 91.

[ДРЫГВА] *ж.* Топкае балота, багнiстае месца. За сабою валочыць [чараўнiк] патухiшыя душы, Разбаўляе дрыгву iмi ў пушчы; Кроўю цёплай сьцюдзёных вогнiшчы тушыць, Сэрцы лёдам аблiтыя луччыць. Ч, 325.

Адз. В. дрыгву: Ч, 325.

[ДРЫГВЯНЫ] *прым.* Топкi, багнiсты. На месцы некалi гнiлых, дрыгвяных балот вырастаюць фабрыкi, заводы, электрастанцыi. АЛ.

Мн. Р. дрыгвяных: АЛ.

[ДРЫЖАЦЬ] (4) i [ДРЫЖЭЦЬ] (2) *незак.* 1. Калацiцца, трэсцiся. Аж дрыжыць зямля, Як ваякi йдуць Ды пяюць, як бура. ВБ. Ямчэй нацягваецца лук, Цэль рассекаюць агнестрэлы, Дрыжыць паўцiна i павук. Кц, 196–197.

2. перан. Адчуваць страх, баяцца. Аб “Думе” можэш думаць, колькі ўлезе, але гаворыць голасно асьцерагайся: гэта ня ўсёх па шэрсьці гладзіць; авечку стрыгуць, а цякун (баран) дрыжыць. СП. I, як жанчына, ўвесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізій. ВБЛ, 80.

3. перан. Хвалявацца. Іграйце гучна музыку геройскую, музыкі, Каб слухаў і дрыжэў ад музыкі ўвесь свет! СК, 158.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дрыжыць (4): ВБ; Кц, 197(2); СП. Пр. адз. м. дрыжэў (2): ВБЛ, 80; СК, 158.

ДРЫЖЫКІ толькі мн.: • **Дрыжыкі пабеглі па скуру** – пра стан нервовага ўзбуджэння. Прыходжу. Азірнуўся. Аж мне і дрыжыкі пабеглі па скуру. Ан, 19.

Н. дрыжыкі: Ан, 19.

[**ДРЫМОТА**] ж. Санлівасць; паўсон. [Аленка]: Скіне сваю дрымоту і душа. Т, 35.

Адз. В. дрымоту: Т, 35.

ДРЭВА (9) н. 1. Шматгадовая расліна з цвёрдым ствалом і галінамі. Граб зусім звычайнае дрэва ў лясах, гдзе мясцовасць больш вільготная, а хто бачыў яго пад Масквою? ХБ, 29. Часамі яны [вуліі] стаяць на зямлі, часамі ўмацованы на дрэве. Там жа, 30. // У параўн. Хто забудзе край свой родны, Аб такім так і пішы; Ён, як дрэва, корч нягодны – Ні ў ім сэрца, ні душы. КЧ.

2. Драўніна. Не было, праўда, ўзнесеных на хвалу божу ні з каменя, ні з дрэва святыняў небажычных і аўтараў, золатам набіваных.. КЗ, 17.

Адз. Н. дрэва (5): КЧ; РК; С, 209; СНБ, 336; ХБ, 29. Р. дрэва: Кз, 17. М. дрэве: ХБ, 30. Мн. Р. дрэў (2): Т, 33; ХБ, 29.

ДРЭГОВІЧЫ (2) мн. Старажытнае ўсходнеславянскае племя, якое жыло на поўнач ад Прыпяці. Даўно было – мо тысячу год назад, а мо яшчэ болей, – як сталі жыць, размнажацца і ў славу расці ўдалыя праішчуры нашы – дрэговічы, крывічы і палачане. Кз, 17. Не хацелі спачатку прынімаць новай веры дрэговічы і крывічы, ды палачане ад іх не адставалі.. Там жа.

Н. дрэговічы (2): Кз, 17(2).

[**ДРЭЙФ**] м. Плаванне. Вяртаецца яна [чацвёрка папанінцаў] з свайго надзвычайнага дрэйфа не толькі поўнасю выканаўшы план навуковых работ, але і яшчэ раз давёўшы ўсяму свету, Хто такія бальшэвікі, натхнёныя на вялікія справы вялікім Сталіным. МП.

Адз. Р. дрэйфа: МП.

ДРЭННА прысл. Кепска. [Янка]: Э, цётка! Не так ужо дрэнна, як вам здаецца. Устаткуецца ваш Мікітка з часам і пойдзе па розум да галавы. Т, 34.

ДРЭННЫ (3) *прым.* 1. З адмоўнымі якасцямі. [Мікіта]: *Разумееца, кожны падумае, што ў вас [Ганны] зусім дрэнны тавар, якога і за паўцаны не варта купляць.* Т, 34.

2. Благі, кепскі; амаральны. *Вучыць па расейску – гэта дрэнная і шкодная выдумка ўселякіх Салоневічоў, бо яна толькі мацней прывязвае цёмнага беларуса да польскай мовы, каторую ён лічыць “святной”, “касьцёльнай” мовай.* ВР.

3. Які не прадвяшчае нічога добрага. [Начальнік]: *Гэтыя пісталеты, награвеная гарэлка, патака, цяганне чужых рэчаў, служба даношчыкам, усё гэта таксама для нас добрыя паперы, хоць для вас [Мікіты], можа, і дрэнныя паперы.* Т, 62.

Адз. м. Н. дрэнны: Т, 34. ж. Н. дрэнная: ВР. Мн. Н. дрэнныя: Т, 62.

ДУБ (3) *м.* Буйное лісцеве дрэва сямейства букавых. *Часамі яны [вульлі] стаяць на зямлі, часамі ўмацованы на дрэве; іншыя стары дуб бывае абвешаны гэтымі калодамі... ХБ, 30. .. паглядзеце, якія пышныя дубы растуць у Меншчыне, асабліва на лагчынах, што заліваюцца ў разводзьдзе вадою, – якія ліпы, якія вялізарныя бярэзіны! Там жа, 29. // У параўн. І навыврасьлі-ж сыночкі Самі, як не самі. Як дубы у полі чыстым, Як сасонкі у бору, Як у небе абадзістым Тыя свечкі-зоры.. Дз, 189.*

Адз. Н. дуб: ХБ, 30. Мн. Н. дубы (2): Дз, 189; ХБ, 29.

[ДУБІНА] *ж.* Пагардл. Пра тупога, някемлівага чалавека. *У параўн. Годы прайшлі. Паніч вырас дубінай, Звычай з ім вырас нягоднічкі, панскі.* Мц, 74.

Адз. Т. дубінай: Мц, 74.

[ДУБОВЫ] (3) *прым.* Зроблены з дубу. *Дубовай кованай лапатай Глыбокi выкапалі дол, Злажылі брата ці ня брата Сыны крывіцкіх ціхіх сёл. УрП, 52. Іскрыстым, блескатным святлом Заліты княжскіе святліцы, Дружына вольная кругом Сталоў дубовых варушыца.* Кц, 192.

Адз. ж. Т. дубовай: УрП, 52. Мн. Р. дубовых: Кц, 192. В. дубовыя: Кз, 17.

[ДУБРОВА] (5) *ж.* Невялікі лісцевы лес. *Гудзеў, каціўся звон вячовы, Пужліва бор-лес падцінаў, Ля цёмнай вецьвістай дубровы Народ зьбіраўся і чакаў.* УрП, 47. *Ад песень ад гулкіх плывуць адалоскі Па шумных дубровах і нівах.* ВВ, 263.

Адз. Р. дубровы (3): УрП, 47, 50; Чж, 146. Мн. Р. дуброваў: МД. М. дубровах: ВВ, 263.

ДУБРОВІНЦЫ *толькі мн.* Прыхільнікі Дубровіна. *Ох, выдаці вельмі хочэцца Пурышкевичам, Дубровінцам Ковы новае каваць, Изноў турмы напаўняць... ВЧ.*

Д. Дубровінцам: ВЧ.

[ДУДА] (2) ж. Народны духавы музычны інструмент; валынка. – *Гэй, дзьмі ў дуду, дудар!* Бз. *Жалейка, дуды красавалі – Прылады свойскія музык, – Цапы і вілы ў высь сягалі, Як быў абшар далёк, вялік.* УрП, 47.

Адз. В. дуду: Бз. Мн. Н. дуды: УрП, 47.

ДУДАР м. Музыкант, які грае на дудзе. – *Гэй, дзьмі ў дуду, дудар!* Бз.

Адз. Н. дудар: Бз.

[ДУДКА] ж. Народны музычны інструмент. [Янка]: *3 ахвотай [сыграю]. Хоць раз паскачаце і вы пад маю дудку.* Т, 29.

♠У адну дудку граць гл. граць.

Адз. В. дудку (2): Т, 29, 44.

ДУЖА (3) прысл. Надта, вельмі, надзвычай. [Аленка]: *І зусім не брыдкое, а нават, як цётка Агата казала, дужа прыгожае.* Т, 30. [Спічыні]: *Аб гэтым [ладзе] у вас [Мікіты] павінен быць ясны, дужа ясны светагляд.. Там жа, 41 ВСп, 89.*

[ДУЖЫ] (7) прым. 1. Значнай фізічнай сілы; здаровы, выносливы. *Як-жа ў розум убярэцца Твой [маці] сыноч, як мак у цвет, Дужым стане, што здаецца Павярнуў-бы цэлы сьвет; Выпраўляй яго ў людзі, На дарогу блаславі..* М, 20. *А трэці [ганец] быў і раб, і цар і слаб, і дуж ва ўсякім дзеле..* Кц, 194.

2. Разм. Вялікі, значны па ступені праяўлення, велічыні. *Першыя [палякі] маюць рэальную сілу, а другія [расійцы] пачуваюць сябе дужымі успамінкамі прамінулага панавання і надзеямі у дачэснасьць політычнай перамогі першых.* ВМР. *Дзе-ж, ой, матулькі, вашы дзеці? Рукі слабы, вецер – дуж ён, – Відаць, зьдзьмуў іх вясёлы вецер, Скіфскі вецер з сямі старон.* ВБЛ, 81.

3. У знач. наз. Дужыя, не пытаючыся, забіралі ў слабейшых усё, што маглі толькі забраць, а давалі ім, не пытаючыся, тое, чаго яны не заўсёды хацелі прымаць. НДН, 18. *Вышэйшыя, багацейшыя станы грамадзянства за бліск золата ідуць к дужым, пакідаючы сваіх браццяў слабейшых на здэк і паняверку.* Нз, 14.

Адз. м. Т. дужым: М, 20. Мн. Н. дужыя: НДН, 18. Д. дужым: Нз, 14. Т. дужымі: ВМР. Кар. адз. м. Н. дуже (3): ВБЛ, 81; Кц, 194; Т, 49.

[ДУЖЭЙШЫ] (3) прым. 1. Пар. ст. да дужы у 1 знач. *Прымерам такога здэку, такога зневажання дужэйшым слабейшага можа служыць, добра ўсім нам знаёмая, царская Расея.* НДН, 18.

2. З вялікімі вытворчымі і матэрыяльнымі магчымасцямі; магутнейшы. *Пятнаццаць год таму назад аб незалежнасці і падумаць было небяспечна – сягоння нашы дужэйшыя суседзі самі аб гэтым па-дзяржаўнаму гавораць з намі [беларусамі], як з народам, каторы заслужыў па людскому і божаму праву гэту незалежнасць.*

ПЛП. *Нацыянальная рэвалюцыя, паставіўшая сабе мэтай вызваленне ўсіх нацый, быўшых у паднявольлі ў дужэйшых дзяржаваў, ідзе друзімі шляхамі да вызвалення чалавека з путаў няволі.* СНБ.

Адз. м. Т. *дужэйшым:* НДН, 18. Мн. Н. *дужэйшыя:* ПЛП. Р. *дужэйшых:* СНБ.

ДУМА (26) *жс.* Думка, разважанне, роздум. *Думы цяжкія роем снуюць, Капаіаца чмяльмі ў галаве, Сноў спазнаць залатых не даюць, Кожна мучыць, к загубе заве.* ЧС, 50–51. *Сьветларуся гладзь расхвалёваных ніў Уліла мне ў душу адчуваньняў разьліў. І навеяла шмат абунтараных дум...* АР. *Параўн.* думка ў 3 знач.

Δ“Дума”-госць: *А тут тыц к ім [прыяцелям] “дума” – госць Ды з пацехаі мілай: Яшчэ кара смерці ёсць, Я вас не забыла.* Пц. **Песні-думы** *гл.* песня.

Адз. Н. *дума:* Пц. В. *думу:* ТС, 74. Т. *думай:* Тр. Мн. Н. *думы* (13): ВМ, 72; Г, 17; ЖН (2); ПСС, 231; Т, 42(2); ТП, 213, 214, 215, 216, 217; ЧС, 50–51. Р. *дум* (8): АР; БрБ, 6; Бч, 9; Д, 73; ПВ; РС, 39; СЗГ, 252; ТП, 215; М, *думах:* ЖН; *дум:* Кц, 193.

ДУМАЦЬ (37) *незак. І.* Аддавацца роздуму; раздумваць, разважаць. *Аб “Думе” можэш думаць, колькі ўлезе, але гаварыць голасно асьцерагайся: гэта ня ўсіх па шэрсыці гладзіць.* СП. *І рэдактар плакаў, плакаў і ... думаў.* ЧЧШ. *Параўн.* мажыць.

2. Лічыць, меркаваць. *І калі ня хочам загінуць, калі ня хочам быць вечнымі рабамі, – павінны пакінуць мы [беларусы] благу прывычку думаць, што нехта прыдзе і выратуе нас з нашай бяды, з нашай няволі.* БС. [Мікіта]: *Думаю, што мне ўдасца злавіць, меджду протчым, якога немца і ўсучыць яму ягоныя маркі.* Т, 34.

3. Мець намер, збірацца што-н. рабіць. *Як сам цар-грамавік, чуе [першы брат] ў жылах пажары, Сонцы-б новыя сеяў па небе, Абярнуў-бы сялібныя ў полым абшары, І сьвет цэлы спаліў-бы ў патрэбе. Гэткіх думаў сягнуць недасягнутых чынаў...* Ч, 324. *Немцы пад прыкрыццём спадніц думалі наладзіць ДЗОТ, а пасля пайсі ў контратаку.* ПСп. *Параўн.* помышляць.

4. Праяўляць цікавасць, увагу да чаго-н.; турбавацца аб чым-н. [Наста]: *Я ж вам [Мікіту] ужо цяперся забараніла думаць аба мне, пакуль не зробіцеся асэрам!* Т, 42. *Пачалі [беларусы] думаць аб беларускіх школах, газэтах.* СНБ. [Гануля]: *Гэтая вайна ды бязладдзе, ці, як там кажучь, рэвалюцыя, пахавалі тыя хвіліны, калі людзі маглі думаць і аб падарунках.* Т, 20.

Інф. *думаць* (12): БС; ПТ, 208; СНБ, 339; СНБ (2); СП; Т, 20, 36, 40, 42(2), 56. Абв. цяп. адз. 1 ас. *думаю* (3): ПС; Т, 34, 51, Мн. 1 ас. *думаем:* НДН, 18. Пр. адз. м. *думаў* (16): БрБ, 6; ЛПК; НК; СМ; Т, 31, 56; ТП, 213(2), 214(3), 215, 216, 217; Ч, 324; ЧЧШ. *ж.* *думала* (2): Т, 57(2). Мн. *думалі* (3): ПСп; Т, 53, 62.

ДУМКА (57) ж. 1. Прадукт мыслення; ідэя. *Тыя шчыра дэмакратычныя думкі, лунаючыя яснымі красамі па цэлым свеце, аб волі, роўнасці, братачнасці, бадай найглыбей запалі і западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы.* НДН, 19. *Ніяк не мог я [Купала] пагадніць акружаючае рэальнае жыццё са светам думак, фантазій, якія пачэрпнуў з кніг.* А, 328. // Меркаванне. *Хай жа гэтая думка, што мы [беларусы] будзем сваю Бацькаўшчыну ня толькі для сягодняшняга бурлівага часу, але і для будучых прыхільнейшых вякоў, павядзе нас “к свабодзе, роўнасці і знанню”.* БСУ. *Гэту думку мае і закон, каторы кажэ навуцаць дзяцей іх веры у роднай мове.* ВР. // Мэта, задача, задума. *Хай толькі асвеціць Вас [беларусаў] адна вялікая думка, – аддаць усё для сваёй Бацькаўшчыны, нават жыццё, калі яна Вас да гэтага пакліча.* ПЛП. *Хай-жа наша шчырая беларуская інтэлігенцыя, вышаўшая з-пад беларускай саламянай страхі і злучаная сьвятой думкай аббудаваньня Беларускай дзяржавы, хай яна скажа сваё жалезнае слово.* З.

2. Мысленне. *Я [Купала] вітаю цябе, моладзь, у гэты небывалы росквіт нашай долі, і веру, што ты яшчэ сягнеш туды, куды думка чалавечая не здагадалася сягнуць.* ЖН. *Вось я [аўтарнік] пастаўлены над вамі [народам] Вышэйшай моцай небных сіл. Старэйшы думкай і гадамі, Зьмятаю ашуканства пыл.* УрП, 49. *Параўн. мысьль.*

3. *Тое, што дума. Хто найшчыршыя парывы Сваіх думак, свайго сэрца Адае Совецкім нівам, Дрогнуць светам з сэрцам рвецца?* СА, 179. *Вайна захапіла усе нашы думкі і засланіла сабою усе іншыя праявы нашага грамадзянскага жыцця.* ВС.

Думка за думкай.

Думка-песня (2): *Складаць будзем думкі-песні Не на панскай службе..* ТЗУ, 293. *Думкаю-песняй тваё [Сталіна] імя славіць Народ беларускі свабодны За Беларускаю нашу дзяржаву, Якую стварыў ты нам, родны!* СС, 302. **Думкі-саколки:** *Бягуць, не спыняюцца думкі-саколки К табе, правадыр мой, у сонцы спавіты!* ТП, 217.

◇ **Думка ў думку ткаць** гл. ткаць. **Думкаю дастаць** гл. дастаць.. **Думкі ткаць** гл. ткаць. **Зачасаць на галаве думку** гл. зачасаць. **У думку прыйсці** гл. прыйсці.

Адз. Н. *думка* (11): БСУ; ВН; ДД; ДЖ (2); Дз, 189; ЖН; КП, 170; НДН, 18; ПЛП; ПНд, 46. Р. *думкі*: ПЛП. В. *думку* (9): ВР; ВСп, 91; Дз, 189; ЗК, 43; НДН, 18(2); Т, 20, 30, 40. Д. *думцэ*: ПНд, 47. Т. *думкай* (4): З; УрП, 49, 50; ШБСЯ; *думкаю* (2): СС, 302; СЧ. М. *думцэ*: Кц, 197. Мн. Н. *думкі* (4): ВБЛ, 83; НДН, 19; СНБ; 336; ТП, 217. Р. *думак* (5): А, 328; ДЖ; ЖН; К; СА, 199. В. *думкі* (7): ВС; Дз, 188; Кз, 17; ПТ, 208; СК, 158; СНБ, 340; ТЗУ, 293; *думак*: Т, 22. Т. *думкамі* (4): ПЛП; ПСС, 232; Пп, 5; Т, 44. М. *думках* (7):

Бч, 9; ДД; ДЖ; Кц, 196; НК; Пр; СП.

ДУРАНЬ (5) м. Абмежаваны, тупы чалавек. *Цяпер бабія ў разьвяз вузелкі, Усе з вайной у расходзе мужыкі; На бязмужжы і дурань муж, Ды і дораг стаў дурань к таму-ж.* ВБЛ, 83. *Хіхікаюць дурні, хіхікаюць нягодныя. Але чаму-ж разумныя і чэсныя маўчаць?* 3. *Параўн.* дурны.

◇**Дурня клеіць** гл. клеіць.

Адз. Н. *дурань* (2): ВБЛ, 83(2). В. *дурня*: Т, 32. Мн. Н. *дурні*: 3. Р. *дурняў*: ВБЛ, 83.

[ДУРНЫ] прым. У знач. наз. *Чаму скрозь на Беларусі польскіе ураднікі не спаўняюць загаду свайго начальства? Што гэта – загавор, або “абяцанка-цацанка, а дурному радасьць”?* ОШМ.

Адз. м. Д. *дурному*: ОШМ.

[ДУРЫГАЛОЎ] м. Разм., лаянк. *Тое, што дурань. Той, хто дурманіць галаву размовамі.* [Янка]: *(да Мікіты).* Ну і дурьгаловы гэтыя вашы вучоныя! Т, 48.

Мн. Н. *дурьгаловы*: Т, 48.

ДУХ (21) м. 1. Псіхічная здольнасць; свядомасць. *Я [лес] бараніў твой [брата-беларуса] дух ад плесні, Аб думы шчыра твае дбаў.* БрБ, 6. *Трэці брат ад судзьбыны наказ пераслухаў. – Снутраве ты занадта даў веры, І ў сябе шанавачь чалавечага духу Не патрапіў наўчыць брата-зьвера.* Ч, 323. // Унутраны стан, маральная сіла. *Пара, пара ўжо агарнуцца [людзям] І гартам высталіць свой дух, Пакуль здрадліва пранясучца Званы заломных злыбядух!* УрП, 49. *Параўн.* душа ў 2 знач.

2. Накіраванасць чаго-н. *І расейскіе нацыяналісты, і ўся чорная сотня прызналі ў вадзін голас: лепей ніхай палякі з’ядуць зусім каталікоў-беларусоў, чым беларускаму народу пазволіць развівацца у сваім нацыянальным духу.* ВР.

3. Пачатак, які абумоўлівае склад думак, паводзіны, настрой, пачуццё. *На дзеле – кожны ішчэ слугой, У думках – вольныя ўжо людзі; Над сэрцам іх, над іх душой Наш [княжацкі] дух вітаці вечна будзе.* Кц, 195. *Людзкое помсты дух узьняўся, Ста віхраў сьвісты ніпачым.* УрП, 52.

4. Миф. Бесцялесная звышнатуральная істота. *Духі мінуўшчыны куцьцю На старасьвецкі лад спраўляюць. Даўно бываламу жыцьцю Дары належныя складаюць.* Кц, 193.

◇**І на духу і на целі** – зусім, поўнасьцю. *Гаспадарка цэлаго краю, ці аддзельных людзей павінна па сіле магчымасьці не спыняцца, а ісьці далей і шырэі, каб, як скончыцца вайна, не асталіся мы быццам пасьяла пажару: сусім зністожэны і на духу і на целі.* ВС. **Не падаючы духам** гл. падаючы. **Падаваць духу** гл. паддаваць.

Адз. Н. дух (5): БН, 92; Кр, 78; Кц, 196; См, 91; УрП, 52. Р. духу (2): БСУ; СНБ; духа: ПЛП. Д. духу: Г, 16. В. духу (3): ВС; СНБ; Ч, 323; дух (2): БрБ, 6; УрП, 49; духа: З. Т. духам (3): ПЛП; СНБ; Т, 22. М. духу (2): ВР; ВС, Мн. Н. духі: Кц, 193.

ДУХАВЫ прым. Разм. *Тое, што духоўны ў 2 знач.* [Гануля]: (да Папа). *Бацюшка духавы, святы ўгоднік! Калі ласка, яшчэ вось гэты таўсцейшы кусочак.* Т, 28.

Адз. м. Н. духавы: Т, 28.

ДУХОЎНЫ і руск. [**ДУХОВНЫЙ**] (9) прым. 1. Звязаны з унутраным, псіхічным жыццём чалавека. *І вось, ня ухадзячы сягодня у разбор таго, хто мае больш правоу на “грд. Гэдыміна”, мы скажам толькі, што Віленскі Батораўскі Унівэрсытэт павінен і абавязан здаволіць духоўныя культурныя патрэбы гэтых усіх трох народаў: палякоу, літвіноў і беларусоў.* УПУВ.

2. Звязаны з рэлігіяй, царквой. *...мы [беларусы] з пэўнасьцяй ня можам цьвярдзіць – ці быў тады гымн нацыянальны, ці ня быў. Магчыма, што і быў – можа яго замяніла якая выдатная духоўная песня.* СБНГ. // *Звязаны з падрыхтоўкай службыцеляў культуры.* [Поп]: *Понежэ есць в Мінске духоўная семінарыя, то воісціну ізлішне абрэтаць унівэрсіцет, гдзе будзет провозглашацься грэховное светское учэніе.* Т, 27. // *Які належыць да духавенства.* [Мікіта]: *Калі з мадамай зойдзе гутарка, то не кажэце – панечка, а мадам-сіньёра, калі з папом, то – не бацюшка, а ацец духоўны.* Т, 22. [Мікіта]: *(вітаючыся, падскакваючы). Айцу духоўнаму маё сыноўняе ўпакарэнне! Там жа, 37. Параўн. духавы.*

Адз. м. Н. духоўны (5): Т, 29, 28, 51(2), 52. Д. духоўнаму: Т, 37. ж. Н. духоўная: СБНГ; духоўная: Т, 27. Мн. В. духоўныя: УПУВ.

ДУША (63) ж. 1. Па рэлігійных уяўленьнях – нематэрыяльная аснова ў чалавеку, якая працягвае жыць пасля яго смерці. *Ой, не плачэ брат над братам На мяжы кургана, А бядуе так душа там Завязана, скавана.* Дз, 187. *А душа сама – без хаты, Знаць, з вялікай мукі То зрывае з сябе шаты, То ў крыж зложэ рукі.* Там жа, 191.

2. Унутраны, псіхічны мір чалавека. *Сьветларусая гладзь расхвалёваных ніў Уліла мне ў душу адчуваньняў разьліў. І навеяла шмат абунтараных дум...АР. І вось трэба увайці у палажэньне шчырага беларускага грамадзяніна: што такі чалавек павінен быў перацярапец у сваёй душы, бачачы гэту нібы знягау.* СБНГ.

3. Сукупнасьць характэрных рыс, уласцівых чалавеку, чалавек з тымі ці іншымі ўласцівасьцямі. *На беларускай зямлі было і ёсць шмат фальшывых прарокаў, шмат рэнегацкіх душ, што за лыжку поснай поліўкі з чужоў міскі запрадаюць сябе і свой народ у рабства чужынам, але гэтага няма чаго баяцца.* ПЛП. *Будзем верыць, што і ў нас, беларусаў, прыйдуць новыя людзі,*

новыя прарокі і будуць па-божаму над фальшывымі прарокамі і прадажнымі душамі суды судзіць, з пакалення ў пакаленне пракляццямі успамінаць. Там жа. // Пра сардэчнага, добразычлівага чалавека. [Гануля]: Мікітка кажа, што гэты Гізульскі душа, а не чалавек, – надта політычны і знае ўсялякія свабодныя профэсіі. Т, 45. // Пачуццё; уласціваць адчуваць, успрымаць, адклікацца. Хто забудзе край свой родны, Аб такім так і пішы; Ён, як дрэва, корч нягодны – Ні ў ім сэрца, ні душы. КЧ. Вербы і вольхі калышуща глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць. Чуткай душою ў такі час паслухай, Здасца, там гэтакі голас чуваць.. Н.

4. Сутнасць, аснова чаго-н. Забабон гэты – насъмешка і зьдзек над усім тым, што наша – беларускае: над нашай сьвіткай, над нашай хатай, над нашай душой – мовай, над нашай песьняй.. З.

5. Свядомасць. [Янка]: Гэта адзінкі, мілая Аленка. А душа агульнаграмадская яшчэ дрэме. [Аленка]: Скіне сваю дрымоту і душа. Т, 35.

6. Тое, што дух у 2 знач. Вось-жэ усе тые, што асталіся дома, што не маюць магчымасьці дзяліць долю і нядолю са сваімі роднымі на полі бітва, павінны аткінуць ат сябе усякую слабасьць душы і цела, усякую непатрэбную трывогу, ды дружна ісьці да працы на сваіх загонах. РКр. Слабые душою і целама апускаюць рукі, і, як вол доўбні, чэкаюць нечаго неганага, наводзючы гэтым і на іншых сум ды трывогу. Там жа.

♦Ад (усёй) душы (4) – шчыра, усім сэрцам. Мы толькі вітаем радасную вестку і жадаем ад душы, каб як найхутчэй сыны беларускія самі сталі пад сваім беларускім сцягам бараніць вольную і незалежную Беларусь. БВ, 17. [Янка]: (расчулены). Дзякую, ад усёй душы дзякую! Т, 30. **Выняць душу** гл. выняць. **Выпрастаць душу** гл. выпрастаць. **Вырваць з душы** гл. вырваць. **Душу ад цела веяць** гл. веяць. **З душы** – пра шчырыя пачуцці. Аб Сталіне-сейбіту песня мая, А песня з душы і гартоўна, як сталь.. СС, 300. **На душы цёмна** гл. цёмна. **Рдзець душой** гл. рдзець. **У душах** – у памяці. А старыя багі? Яны прыціхлі, прытуліліся, але не памёрлі саўсім у душах свайго народу. Кз, 17.

Адз. Н. душа (14): АК; Дз, 187, 191; МІ, 17; Р (2); Т, 22, 35(3), 45, 49; 51; Ш., Р. душы (11): БВ, 17; БрБ, 6 (2); ЗК, 43; КЧ; ЛР; РКр; СС, 300; Т, 30, 34; Ч, 320. Д. душы: Г, 17. В. душы (10): АР (2); Р; См, 91; СМ; Т, 35(2); ХБ, 28; Ч, 319, 324. Т. душой (4): З; Кц, 196; ХХ; Ч, 326; душою (4): Бч, 9; Кц, 195; Н; РКр. М. душы (5): А, 328; БрБ, 6; Кз, 17; СБНГ; ЧС, 50–51. Мн. Н. душы (2): Р; РС, 40. Р. душ: ПЛП. В. душы (8): Бч, 9; Дз, 190; 3; НДН, 19; ТП, 214; УрП, 51(2); Ч, 325. Т. душами: ПЛП. М. душах (2): Кз, 17; ПН, 49.

[ДУШЫЎШЫ] дзеепрым. незал. пр. да душыць у 2 знач. *Гібне памрока душыўша ад векаў, Сонца і зоры к сабе сьвет завуць...Г, 17.*

Кар. адз. ж. Н. душыўша: Г, 17.

[ДУШЫЦЦА] незак. Зал. да душыць у 2 знач. *Не гаворачы ўжо аб гэтым панаванні да 1905 г., але нават і пасля рэвалюцыі гэтага году здзек вісеў над усім чыста, што светлае, вольнае, беларускае, і душылася кожнае праяўленне беларускай нацыянальнай самабытнасці. МІ, 17.*

Абв. пр. адз. н. душылася: МІ, 17.

ДУШЫЦЬ (9) незак. 1. перан. *Моцна ўзбуджаць (пра пачуццё гневу, злосці). Чужы і свой хлеб станавіцца жорсткім комам, І душыць кліч: ці доўга будзе нам [беларусам] заломам Варшава панская і царская Масква?! НГ.*

2. перан. *Прыгнятаць. А забабон далей ідзе і распасьцірае свае павучыныя, неразблытныя сеці, у якіх душыць і вольнага духа, і сьветлую праўду, і сумленьне людзкое. 3. Раз'юшаная царская рэакцыя здабытыя рабочым народам свабоды што раз болей і болей душыла сваімі змяінімі кляшчамі. ДЖ.*

◇**Душыць пад нагой** – не даваць развівацца чаму-н. *Ідэя будаваньня свайго незалежнага жыцьця паднявольнымі народамі, якая загарэлася вечным жывым агнем пасья развалу Расійскай самауласнай імперыі, каторая душыла пад сваёй нагой усе праявы вольнага духу, – гэта ідэя с'ягодня ператвараецца у жыцьцё, станавіцца жывым дзелам, цьвердым фактам. БСУ.*

Інф. *душыць*: Г, 17. Абв. цяп. адз. 3 ас. *душыць* (3): 3 (2); НГ. Пр. адз. ж. *душыла* (2): БСУ; ДЖ. Мн. *душылі* (2): ГВУ; НДН; 18. Заг. адз. 2 ас. *душы*: ЗС, 17.

ДЫ¹ (115) злучн. I. *спалучальны* (58). 1. *Пры злучэнні аднародных членаў сказа; адпавядае па значэнню злучніку “і”. Стогнуць ветром калыханы Ліпы ды бярозы, А ноч сее скрозь туманы Золь, слату, як сьлёзы. Дз, 191. І многа палегла адважных герояў У бітвах з панамі на высах балот. Шумяць аб іх долі кашлатыя хвоі, Ды верас ружовы іх славіць нахот. ПНБ. // Злучае паўторныя словы і ўтварае спалучэнні са значэннем працягласці або паўторнасці дзеяння. [Гануля]: *Ганяюць людзі людзей без дай прычыны ды ганяюць. Т, 54. [Янка]: *Ездзі сабе са сваімі манаткамі ды ездзі сабе, як гандляр з козамі з кірмашу на кірмаш, туды-сюды ездзі сабе ды ездзі. Там жа, 55.***

2. *Пры злучэнні членаў сказа з паслядоўнымі паведамленнямі. Пасья царскіх чыноу прышлі бальшавіцкіе чыны ня горш сваіх папярэднікаў, прышлі і навялі сваю гаспадарку у нас, а мы [беларусы] глядзелі і чакалі, што нехта прыдзе ды бальшавікоў*

прагоніць. БС. [Гануля]: Нічога, толькі паміж сабой [вучоныя] тое-сёе па-вучонаму пагаманілі, праз свае падзіральнікі туды-сюды зірнулі ды пайшлі. Т, 54. АЛ; Б, 18; БН, 92; БС (3); ВБ (4); ВР; ВС; ГП, 8; Дз, 187; ЗС, 17; М, 20(2); МПв, 218; Нз, 14, 15; ПСД; ПТ, 206; РКр (2); СНБ, 336; СНБ (2); СС, 301; СЧ; Т, 20, 21(3), 29, 30, 34, 39, 42, 44, 48, 50, 55, 57(2), 60; Ун, 73; Х; ХБ, 29(2); ХЛБ; Ч, 323; Ш₂.

II. пералічальны (9). Злучае аднародныя члены ў канцы пералічэння. *Сталін, Малаціў любімы, Слаўны Варашылаў, Ды Ежоў, што дыверсантаў Загнаў у магілу! Во каго мы ў дэпутаты Па новым законе У парламент беларускі Выбярэм сягоння!* НК. *І сёння там [за Сулою] ходзіць галеча ў лахмоціці Пад звон набажэнства, над голас маны, І сёння там слёзы, нуда, безработце, Ды горкія песні, ды скаргі адны.* ПБН. Ан, 19; Кз, 17 (2); НДН, 18; ПБН.

III. супраціўны (9). **1.** Злучае члены сказа, процілеглыя па значэнню; адпавядае па значэнню злучнікам “але”, “аднак”. – *Глыток вады. – Нам на сям’ю вядро. Ды во чарга ад раныцы ўжо тутка... ВБЛ, 80. Не хацелі спачатку прынімаць новай веры дрэговічы і крывічы, ды палачане ад іх не адставалі.* Кз, 17.

2. Злучае члены сказа са значэннем неадпаведнасці дзеяння. [Гануля]: *Усё роўна як той дзед з бабуляй рэпку сваю цягнулі-цягнулі, ды ніяк не маглі авцягнуць.* Т, 54. [Аленка]: *Як татку, бывала, бяруць, у абоз, дык ён заўсёды і кажа, што едзе акупантаў выводзіць. Але, бедны, возіць, возіць, ды ніяк вывезці не можа.* Там жа. ВБЛ, 82; Дз, 189; ЗЯЗ, 89; ПВ; ПСС, 232; СНБ, 336; 338.

IV. далучальны (39). Далучае сказы і члены сказа, якія дапаўняюць, паясняюць ці падагульняюць выказаную раней думку. *І вось, ён [рабочы Пасляк] быў, як мне [Купалу] тады здавалася, надзвычайны майстра расказваць казкі, ды яно так і было.* ПС. [Гануля]: *Ён [Мікіта] жа маё родненькае дзіцё, ды адзін, як той васілёк у жьцце.* Там жа, 20. // У спалучэнні са злучнікам “і”, які ўзмацняе далучальную сувязь. *На бязмужжы і дурань муж, Ды і дораг стаў дурань к таму-ж.* ВБЛ, 83. *Хор Тэраўскага у Менску няе песьню: “Праціўі, беларусе...” і так сама называе гэта гымнам. Ды і шмат яшчэ ёсьць усялякіх песен і вершаў, якіх ахрысьцілі гымнамі, ня звважаючы на тое, ці яны заслугоўваюць на такую назву, ці не.* СБНГ. // Далучае члены сказа, якія носяць характар дадатковага паведамлення ў спалучэнні з прыслоўем “яшчэ” (“йшчэ”). *Слуцк – павятовы гарадок – куды яму, здавалася бы, лезці ў людзі, ды яшчэ з сваёй газетай!* МП, 17. [Мікіта]: *...усёй работы яго [пралетарыяту] было, што толькі, меджду протчым, працаваў, ды йшчэ за гэту мізэрную працу цягнуў крываваую капейку з беднай буржуазіі.* Т, 40; АПЖ; Бч, 9; Вб, 236; ВБЛ, 81, 83; ВЧ; ДК; МД; Нз, 14(2); Пц; СБНГ; Т, 20(2), 21(2), 23, 28, 30(2), 37, 39, 44, 45, 46, 48, 53;

ТП, 213, 214, 215, 216, 217; ХБ, 28.

ДЫ² (28) *часц.* Ужываецца ў пачатку сказа для ўзмацнення выразнасці выказвання. [Гануля]: *Ды што за цэрамоніі! Можашце [Янка] гасціць у мяне хоць кожны дзень ад рання да вечара..* Т, 19. *Ды гэта ж, людзі мае, гразь і балота такое самае, якога не было навет на Усходзе, у рабочай Маскоўшчыне за часоў Івана Грознага.* Тж, 15. // У сярэдзіне сказа перад выказнікам ці групай выказніка ўзмацняе іх значэнне. *Хацеў я спачатку навесіцца, утапіцца, застрэліцца, але ўзяў ды напісаў гэты не зусім “маленькі фельетон”.* Ан, 19. [Янка]: *Не ўдасца вам [Мікіту] гэта асэсарства, дадуць вам совбурства, а штосьці ды будзеце мець, бо ці ж вам не ўсё роўна?* Т, 56. // Узмацняе іншыя члены сказа. *Ох, выдаці вельмі хочэцца Пурышкевичам, Дубровинцам Ковы новыя каваяць, Изноў турмы напаўняць... Але вышаў ім ды з памяці Акцябра дзянёк семнадцаты..* ВЧ, ВС; ВЧ; МІ, 17; Т, 20(2), 21(2), 24, 28(2), 34(2), 42, 45, 53(3), 54; 55(2), 56, 57(2).

[ДЫБАЦЬ] *незак.* Разм. Ісці размерна. *І вот у гэтую часіну Да іх [грамадзян] там дыбаў цудадзей, Слуга пратайнасьці прадзіўнай, Надчалавек, хоць і з людзей.* УрП, 47.

Абв. пр. адз. м. дыбаў: УрП, 47.

[ДЫВАН] (2) м. 1. Тканы ўзорчаты выраб для ўпрыгожвання. *У параўн. Золататканы абрусы С сталаў звісаюць дыванамі, На адрусох чысьцей расы Віно красуецца каўшамі.* Кц, 192.

2. *перан.* Тое, што пакрывае зямлю суцэльным слоём. *Пакуль-жа блісьне ічасьце, хоць душу нягодну Зьвярні да гор лясістых, шырокіх пракосаў, Што дыванамі пры Нёмне сьвецяць з-пад нябёсаў.* ХБ, 28.

Мн. Т. дыванамі (2): Кц, 192; ХБ, 28.

[ДЫВЕРСАНТ] (5) м. Той, хто праводзіць дыверсію. *Не толькі Прымор’е, Урал і Украіну трацкісцкія дыверсанта прадавалі фашыстам.* ВНЗ. *Пад Вашым [Ежова] кіраўніцтвам савецкая зямля, у тым ліку і Савецкая Беларусь, З поспехам ачышчаецца ад германа-японскіх і польскіх шпіёнаў і дыверсантаў.* НКУС.

Мн. Т. дыверсанта (2): ВНЗ; МПв, 219. Р. дыверсантаў (2): МП; НКУС. В. дыверсантаў: НК.

[ДЫВЕРСАНЦКІ] *прым.* Які мае адносіны да дыверсанта. *Слава нашаму Ежову, З Ленінграда родам, Што расправіўся, як следна, З дыверсанцкім збродам!* НК.

Адз. м. Т. дыверсанцкім: НК.

[ДЫВІЗІЯ] (2) ж. Буйное вайсковае злучэнне з некалькіх палкоў або брыгад. *Па ўсім тагачасным расійска-нямецкім фронце былі беларускія палкі, дывізіі і г. д.* БВ, 16. *І, як жанчына, ўвесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізіі.* ВБЛ, 80.

Мн. Н. дывізіі: БВ, 16. Р. дывізіі: ВБЛ, 80.

ДЫВЭРСІЯ ж. перан. Правакацыйная прапаганда супраць існуючага ладу. *Шкодніцтва, дывэрсія, шпігоўства, інтэрвенцыя, – ўсё гэта пускаецца ў ход, каб толькі зруйнаваць такія бастыёны соцыялізму, як індустрыялізацыя і колектывізацыя..*

Адз. Н. дывэрсія: АЛ.

ДЫЙ¹ (13) злучн. Разм. 1. спалучальны. Злучае члены сказа, якія абазначаюць паслядоўныя дзеянні, з’явы і т. п.; па значэнню набліжаецца да злучн. “і”, “ды”. *Як ня выйдуць чорнасотнікі На благаяе ўсё ахвотнікі, Дый на ўсю моц закрычаць: “Думу трэба разгнаць!”* ВЧ.

2. супраціўны. Злучае процілеглыя па сэнсу сказы, члены сказа; па значэнню адпавядае злучніку “але”. *Я [маці] на гэтым на кургане ўсё сяджу і плачу, ўсё чэкаю зьмілаваньня, Дый ні скуль не бачу.* Дз, 191. *Дарма “істинен” “Крестьянин”, Штось чураюцца хрысьціяне. Часта, густа з’езд склікаю [пан Кавалюк], Дый нішто не памагае.* ЛПК. // У спалучэнні са злучн. “затое” ўжываецца пры замашчальным проціпастаўленні. *Гэй ты, першая мая! Мы адно с табою; Хоць ты літара ўсяго, Дый мая ж за-тое.* Ш₁. Кр, 77; ЛПК; НД; С, 209.

3. далучальны. Далучае члены сказа і сказы, якія ўдакладняюць, завяршаюць або абагульняюць папярэднюю думку. *Ён гэты скінуты сатрап, Не знае, што ў свабодзе жыць; Яму дай вісельню, дый каб На ёй “языкі” ўсе ўшчаміць.* АПЖ. [Усходні вучоны]: *Так вы это і есьць настоящий белорус?* [Янка]: *Але, пане вучоны! дый не адзін.* (Паказваючы на Аленку, Гарошку, Ганулю). *Во яшчэ адзін беларус і дзве беларускі.* Т, 26. // Ужываецца пры нечаканых пераходах да наступных падзей. *Ах, як страшна мне гэта бязсонная ноч! Сколькі мукі, цярпеньня прыносіць з сабой! Я змагаюся з ёй, ад сябе ганю проч, Дый самлела ўпадаю з сваёй барацьбой.* БН, 91. *Спрачаліся [“Gazeta Codziena” і “Виленский Вестник”] доўга, Як край наш раскрасьці, Дый сьпеліся ўрэшце...* Х. СП.

ДЫЙ² часц. Ужываецца ў пачатку сказа для ўзмацнення выразнасці выказвання. [Янка]: *Дый што гэта з вамі [Мікітам]? Ці не ўпісаліся вы ў менскія свабодныя гэрыцум-сролікі?* Т, 45. *Дый сама савецкая Літ-Бел. улада сядзела ўжо як на падпаленай бочцы з порахам.* СНБ, 339–340.

ДЫК¹ злучнік (54) 1. злучальны. Ужываецца ў пачатку сказаў як заключэнне папярэдніх сказаў, у знач. “калі так, то”, “у такім выпадку”, “тады”. *Мы [беларусы] крыху адсунуты ад мора, але і Швейцарыя не мае мора. Дык чаму ж так страшна наша незалежнасць?* Нз, 14. *Цяперака час жытняй сяўбы. Дык жыва за плуг і севалку!* РКр. // У пачатку маналога з гэтым жа значэннем.

[Мікіта]: *Толькі не грамафон. Вельмі ён крычыць, а я чалавек асцярожны, меджду протчым.* [Гануля]: *Дык на балалайцы, сынок, сырай: голас у ёй ціхі.* Т, 29. [Аленка]: *(як бы саромліва).* *Ды ў яго [таткі] яшчэ ўнукаў і няма.* [Гануля]: *(усміхаючыся).* *Дык будуць, мае мілыя, будуць.* Там жа, 54. // У якасці суадноснага слова ў складаназалежных сказах з даданымі ўмовы. *Калі трэба, напрыклад, адчыніць школы, дык склікаюць бацькоў і ставяць ім пытанне: якую яны хочуць школу – расійскую, польскую ці беларускую?* ДК. [Аленка]: *Як татку, бывала, бяруць у абоз, дык ён заўсёды і кажа, што едзе акупантаў вывозіць.* Т, 54. // У бяззлучнікавых умоўных сказах паміж аднолькавымі словамі. [Мікіта]: *А важней за ўсё старайцеся як найгусцей у нос.* [Гануля]: *(махнуўшы рукой).* *У нос дык у нос!* Т, 23. [Аленка]: *Ну што ж? на вёску дык на вёску!* Там жа, 30.

2. *выніковы.* Злучае сказы з прычынна-выніковымі адносінамі. [Гарошка]: *Кажу свайму настаўніку, што во да чаго шум і крык такі даводзіць, а ён смяецца: “Бо, кажа, твой Юрка за чужую зямлю і волю шумеў і крычаў, а не за сваю, дык нічога з гэтага і не вышла”.* Т, 44. [Янка]: *Маем поле і лес, горы і даліны, рэчкі і вазёры, нават мора мелі – называлася Пінскае, – але акупанты змяшалі яго з гразёй, дык засталася толькі Пінскае балота.* Там жа, 47.

3. *далучальны.* Далучае сказ з ўказаннем на вывад, заключэнне ў сувязі з выказанай раней думкай. [Мікіта]: *Яно так, меджду протчым, але ў мяне сягоння важныя госці будуць, дык, можа, вашым гасцём гэта будзе не па нутру?* Т, 23. // Далучае сказ, які змяшчае дадатковыя звесткі заключальнага характару адносна зместу папярэдняга сказа. [Гануля]: *Мы наракаем, што цяпер цяжка жывецца, а як падуамаем, дык і ўперад не вялікі мёд быў.* Т, 44. // Разам з часц. “яшчэ” далучае сказы з дадатковымі паведамленнямі. [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек, але трохі галава яго нечым заведзена, бо мала, што сам носіцца, як кот з салам, з усялякімі мудрымі думкамі, дык яшчэ, як на тое ліха, і маёй Аленцы ў галаве ўсё дагары нагамі перакуліў.* Т, 44. [Гануля]: *А сёлета, апроча ўсяго інішага, дык яшчэ і дровы з Ваньковічава лесу самакатам коцяць і коцяць на вяроўках.* Там жа, 55. Ан, 18 (2); БС; ВР (2); ВС; ДЖ; МІ, 17; НДп, 229; Нз, 15; ОШМ (2); ПЛП; СП; Т, 19, 20(4), 21, 23(3), 24, 35(2), 39, 44, 49, 52, 53, 56, 57(2), 58(2), 62; Тж, 16(2); УрП, 50; ХЛВ, 315.

ДЫК² *часц.* (17) 1. Ужываецца ў пачатку выніковых сказаў; адпавядае па значэнню: “значыць”, “такім чынам”. [Янка]: *Дык вы, пане рэгістратар, маніліся пакінуць усе свае руска-ісціныя варты і ўцякаць з роднага гораду?* Т, 55. *Дык вось хто, бадай, быў маім [Купалы] першым настаўнікам, хутчэй натхніцелем*

у дачыненні да маёй паэтычнай творчасці. Пс. // У рэпліка для ўзнаўлення пачатай гутаркі ці вяртання яе да якой-н. тэмы. [Аленка]: *Няможна перабіваць, пане настаўнік, калі іншы хто гавора. Дык вось што. Як выехалі вы з Дуброўкі, я ў шапку не спала і паехала ў Вільню.* Т, 30. [Гануля]: *А нешта нейкае аб высяленні была ў цябе, сваток, гутарка напачатку.* [Гарошка]: *Ага, успомніў! дык вось, як нашы гэтакім чынам апошні суд з князем прайгралі, пачалося тое высяленне.* Там жа, 43.

2. Узмацняе слова, ці групу слоў, да якіх адносіцца. [Аленка]: *(пырснуўшы смехам). Ха-ха-ха! Ну і панскае ігрышча дык ігрышча!* Т, 29. [Мікіга]: *Ха-ха-ха! Вось дык дадумаліся!* Там жа, 49. // *Ужываецца пры супастаўленні.* [Гануля]: *Ды яно ж гэтак, мой сваток. Каму па каму, а нам, казаў той, дык два камы.* Т, 44. Ан, 18; Вб, 238; ВР; ОШМ; Т, 29, 39, 41, 44(2), 54, 55.

[ДЫКТАТУРА] (3) жс. Дзяржаўная ўлада, якая апіраецца на сілу пануючага класа. У СССР, адзінай на ўсім сьвеце краіне пролетарскай дыктатуры, рабочая кляса, у цесным саюзе з бядняцка-серадняцкімі масамі сялянства пад кіраўніцтвам камуністычнае партыі.. пераможна, з нявіданым творчым энтузіязмам і запалам будзе соцыялістычнае грамадства. АЛ. .. яны [беларускія нацыянал-дэмакраты] добра ведалі, што ня ўласнымі сіламі, а толькі пры збройным падтрыманьні замежнай інтэрвенцыі змогуць зьнішчыць ненавісную ім дыктатуру пролетарыяту, каб падмяніць яе дыктатурай капіталу. Там жа.

Адз. Р. дыктатуры: АЛ. В. дыктатуру: АЛ. Т. дыктатурай: АЛ.

ДЫМ (6) м. 1. Сукупнасць дробных цвёрдых часцінак і газападобных прадуктаў, якія вылучаюцца ў паветры пры згаранні чаго-н. С панад яе [вайны] пажарнаго і крываваго дыму выгляне добрае, прыветлівае сонцэ і ажывіць сваімі прамянямі нашы загоны і сенажаці. РКр. *І ўсё вы [бальшавікі] ўзялі, ўсё як ёсць: Фабрычны дым, сяўбы загон І панскі двор, і царскі трон...Ды стала ўсё вам гэта ў злосць...ПВ.* // *У параўн. Не верне былога ніхто і ніколі, У прах яно пала і знікла, як дым.* ПНБ.

2. перан. Пажар; вайна. *Хай час ідзе, хістаючыся ў дыме, І хай ляжыць стары ў абломках сьвет, – Ўгрызьні за іх і з гэтымі і з тымі Ты [абываталь] скарыстаеш іх на свой клэзэт.* ВБЛ, 81.

Адз. Н. дым (2): БН, 92; ПБН. Р. дыму (2): ВБЛ, 80; РКр. В. дым: ПВ. М. дыме: ВБЛ, 81.

ДЫМЕЦЬ (3) незак. Выпускаць дым, курэць. *Ідзеш [Новы год] у край, дзе пажарышча Яшчэ дымець не перастала, Дзе смерць спраўляе сваё ігрышча У сполку з чэрняй адзічалай.* НГд, 8. *Глянь, карабль плыве дасужна Дыміць комін параходны, – Комсамольцы*

сям'ёй дружнай Рэжуць хвалі ў шляху водным. СА, 180.

Инф. дымець: НГД, 8. Абв. цяп. адз. 3 ас. дыміць (2): ГП, 8; СА, 180.

[ДЫМІЦЦА] (2) незак. Тлець, вылучаючы дым. *Курна дыміцца ў хаціне лучына, Ліпа шуміць адзінока над хатай, Сажалка дрэмле, заросшая цінай, Гул далятае здалёку гарматаў.* ВМ, 72. *Там, дзе на вялікіх абшарах Беларусі гнуўся “лапцюжнік” над “крывуляй” сахой, – важна пахаджваюць тысячы трактараў, там, дзе дымілася дапагонная лучына, зіхаціць сонечна электрычная лампа.* ШБСЯ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дыміцца: ВМ, 72. Пр. адз. ж. дымілася: ШБСЯ.

[ДЫМЛІВЫ] прым. Які дыміцца, дыміць; дымны. *І хціва мерыць [абываталь] шаль перад трумо Пры цьмяным бліску дымлівых капцілак.* ВБЛ, 81.

Мн. Р. дымлівых: ВБЛ, 81.

ДЫМОК м. Памянш.-ласк. да дым у 1 знач. *Зноў пачуўся голас: – Дымок, другі, трэці... Кураць, чэрці! – усклікнуў назіральнік.* ПСП.

Адз. Н. дымок: ПСП.

[ДЫНАМІТ] м. Выбуховае рэчыва. *Дынаміт і порах Запускалі [трацкісты] ў дзела, – На шматкі хай рвецца Народнае цела!* МПв, 219.

Адз. В. дынаміт: МПв, 219.

[ДЫПЛАМАЦЫЯ] ж. Польшк., разм. Дыпламатыя. *Антанта, прымаючы пад увагу, што захварэла на вар'яццю ад дыпламатыі, тры месяцы таму назад выехала за граніцу на цёплыя воды лячыцца.* Ан, 19.

Адз. Р. дыпламатыі: Ан, 19.

[ДЫПЛЁМАТЫЧНЫ] прым. Які мае адносіны да дыпламатыі. [Заходні вучоны]: *(запісваючы). Пішы баданю бялорусіна высветлена надзвычайнон асоблівосць, а мяновіце: вбрэв гісторычным, географічным, этнографічным, лінгвістычным і дыплёматычным баданём і розправам вшэхпольскім, ойчызнэн свон белорусіні называён Бялорусь.* Т, 26. *Параўн. дзіпламацічэскі.*

Мн. Д. дыплёматычным: Т, 26.

ДЫРЭКТАР (4) м. Кіраўнік установы, прадпрыемства. *Нягледзячы на тое, што дырэктар прымаў мяне [Купалу] без экзамена, бацька парашыў не аддаваць мяне ў школу, а пакінуць на гаспадарцы.* А, 328. *Займаўся са мной [Купалам] сын дырэктара Мінскага рэальнага вучылішча Самойла.* Там жа. // *Асоба, якая ўзначальвае каго-н. [Мікіта]: (стукаючы кулаком па стале). Меджду протчым...меджду протчым.. вы [Янка] мяне абражаеце. Я не*

цямяняк, пане...пане дырэктар беларускай басоты. Т, 22.

Адз. Н. дырэктар (3): А, 328; Т, 22, 31. Р. дырэктара: А, 328.

[ДЫРЭКТЫВА] ж. Агульнае кіруючае ўказанне вышэйшага органа ніжэйшаму. *Новы ўрад Западнай камуны, разумеецца, атрымліваў усе дырэктывы з Масквы і танцаваў так, як іграла Масква.* СНБ, 337.

Мн. В. дырэктывы: СНБ, 337.

[ДЫСЦЫПЛІНА (2)] ж. Вытрымка, строгі парадак [Мікіта]: *Рэволюцыйна самадысцыпліна... рэволюцыйная самадысцыпліна... гэта такая, меджду протчым, дысцыпліна, што мае два канцы – то яна ўсіх б'е, то я ўсе б'юць, бо контррэвалюцыйная дысцыпліна не спіць у шанку.* Т, 40.

Адз. Н. дысцыпліна (2): Т, 40 (2).

[ДЫТКА] ж. Разм. Нязначная сума грошай. – *Так і так, – кажу – пане рэдактар: боты падзерліся, табакі няма, селядцы дарагія, дык вось паспрабую пільна зарабіць якую дытку.* АН, 18.

Адз. В. дытку: АН, 18.

[ДЫФЕНЗЫВА] ж. Палітычная паліцыя і контрразведка. *Гэта раз'юшаная антысовецкая брахня, падагрэтая злотымі і маркамі польска-нямецкай дыфензывы, разаб'ецца, як аб недаступную скалу, аб магутнасць і з'яднанасць рабочых і калгаснікаў Совецкай Беларусі.* ШБСЯ.

Адз. Р. дыфензывы: ШБСЯ.

ДЫХАЦЬ незак. перан. Жыць, дзейнічаць. *Пастауленые нами [беларусамі] (як нам гаварылі) нашы саветы пачалі нешта такое разводзіць, што нам цяжка было дыхаць.* БС.

Інф. дыхаць: БС.

ДЫХНУЦЬ зак.: **Дыхнуць свабоднымі грудзямі** – адчуць волю, свабоду. *Дыхнуць свабоднымі грудзямі Ё зірнуць арліна не дадуць, – На ўзлёты дум кладуць аковы, Як на рабоў сляпых кладуць.* РС.

Інф. дыхнуць: РС.

[ДЫШАЦЦА] незак. Руск., безас.: **Грудзям дышацца “вальготней”** – пра адчуванні свабоды, вольнасці. [Спраўнік]: *Івакуемся туды – на Запад, дзе сэрцу прытульней і грудзям дышацца... “вальготней”.* Т, 37.

Абв. цяп. адз. 3 ас. дышацца: Т, 37.

[ДЭГЭНЭРАТ] (2) і руск. **[ДЗЕГЕНЕРАТ]** м. Чалавек з адзнакамі псіхічнага або фізічнага выраджэння. [Янка]: *Вы [Усходні вучоны] самзеле тожа-беларусы, з пароды рэнэгатаў і дэгэнэратаў.* Т, 26. [Усходні вучоны]: *(таксама запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Народность ныне распадается на две родовыя ветви: племя – белорусы і племя – тожэ-беларусы,*

ісходзяшчэе от рэнегатов і дзегенератов. Там жа.

Мн. Р. дэгенэратаў: Т, 26; дэгенэратов: Т, 26; дзгенератов: Т, 26.

[ДЭКЛІЯРАЦЫЯ] ж. Абвяшчэнне якой-н. партыяй прыныцапаў сваёй палітыкі. ... [беларускія нацыянал-дэмакраты] *на грунце констытуцыі Совецкае Беларусі, скарыстаўшыся давер'ем, якое аказана было ім з боку савецкай улады, прыкрываючыся хлусьліва заслонай фальшывых крывадушных дэкліярацый і запэўненьнем, праводзілі свае шкідніцкія нацыянал-дэмакратычныя ідэі на культурным фронце.* АЛ.

Мн. Р. дэкліярацый: АЛ.

[ДЭКРЭТ] (4) м. Урадавая пастанова; указ, закон. *Кароценькая вестка, адтрымана намі учора з Варшавы, што у чацьвер, 23 кастрычніка селетнега году Польшча падпісала дэкрэт аб формаванні Беларускага нацыянальнага войска, павінна збудзіць у кожнага беларуса і наагул у кожнага грамадзяніна, жывучага вечна у нашым краю, вялікае здавольненне і сьвяточную радасьць.* БСУ. *Па ўсіх свабодных мясцох расклеены па сценах друкаваныя ўрадавыя пастановы, дэкрэты, лозунгі, загалюўкі тагачасных газет, плакаты.* Т, 43.

Адз. В. дэкрэт: БСУ. Мн. Н. дэкрэты (2): Т, 43, 46. Т. дэкрэтамі: СНБ, 339.

ДЭЛЕГАЦЫЯ (5) ж. Група дэлегатаў ад дзяржавы. – *3 першых жа крокаў у Чэхалавакіі, наша дэлегацыя апынулася ў атмасферы надзвычай шчырай прязні і сімпатыі да нас, да нашае бацькаўшчыны – Совецкага Саюза.* ПЧ. *Работніцы перадалі старшыні дэлегацыі т. Кальцову букет чырвоных кветак.* Там жа.

Адз. Н. дэлегацыя: ПЧ. Р. дэлегацыі (4): ПЧ (4).

[ДЭМАКРАТЫЧНАЦЬ] ж. Улацівасць простага, характэрнага для шырокіх слаёў грамадства. [Мікіта]: *Усё гэта вымагала тое-сёе змяніць і ў хатніх абставінах, каб такім спосабам надаць болей, меджду протчым, дэмакратычнасці і прастаты.* Т, 48.

Адз. Р. дэмакратычнасці: Т, 48.

ДЭМАКРАТЫЧНЫ (4) і **ДЭМОКРАТЫЧНЫ** (7) прым.
1. Заснаваны на дэмакратыі. *Першыя дні большавіцкай гаспадаркі... падавалі надзею, што беларуская справа стане на добры дэмакратычны грунт.* СНБ, 339. *Ад казахскага чабана да прафесара, ад беларускага пастуха да стаханаўца – усё насельніцтва будзе ўдзельнічаць у адзіна дэмакратычных у свеце выбарах.* ГВУ. // *Іран. Ад пэўнага чау завеўся на Беларусі вельмі цікавы дэмакратычны звычай. ДК. Як водзіцца пры добрым дэмакратычным парадку, пускаюцца у дзело агітатары, каторыя стараюцца давесці бацьком, што самая лепшая школа есьць тая, каторую*

ен, агітатар, расхвальвае. Там жа. // Накіраваны на ажыццяўленне дэмакратыі. Тыя шчыры дэмакратычныя думкі, лунаючыя яснымі красамі на цэлым свеце, аб волі, роўнасці, братачнасці, бадай найглыбей запалі і западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы. НДН, 19. // Які прытрымліваецца прынцыпаў дэмакратыі. Бо ці ж знойдзецца на свеце болей дэмакратычны на сваёй прыродзе і ўжывучывы народ, як народ беларускі? НДН, 19.

2. Характэрны для ніжэйшых слаёў грамадства. [Мікіта]: *Меджду протчым, пане беларус, мне ваш (з націкам) “дэмакратычны” язык непатрэбен, калі я маю свой, меджду протчым, мацярынскі рускі язык.* Т, 49.

Дэмакратычная камедыя.

Адз. м. Н. дэмакратычны (2): ДК; Т, 49; дэмакратычны: НДН, 19. В. дэмакратычны: НБ, 339. М. дэмакратычным: ДК. ж. Н. дэмакратычная (3): ДК (3). н. Р. дэмакратычнага: ДК. Мн. Н. дэмакратычныя: НДН, 19. М. дэмакратычных: ГВУ.

[ДЭМОКРАТ] (2) м. 1. *Іран.* Прыхільнік дэмакратыі. – *Хэ-хэ – віляе ён [расійскі чыноўнік], трымаючы за пазухай камень расійскага самауласыця: мы – “рускіе дэмакраты” заусёды стаялі і стаім за раўнапраў’е усіх народаў, якія жывуць у матушыцы-Расіі, але вы беларусы – ісконне-рускіе людзі з сваім нераз’вітым языком, можаце і нашай культурай карміцца, але калі так хочаце – можна і вам даць правы, але толькі у... сенях.* З.

2. Член дэмакратычнай партыі. *Мы, так сама, людзі ня кепскіе, – дэмакраты ды яшчэ й соцыялісты.* ДК.

Мн. Н. дэмакраты (2): З; ДК.

ДЭМОКРАТЫЗМ (3) м. Ажыццяўленне дэмакратыі. *Ну хіба-ж гэта дэмакратызм, скажыце на ласку Боскую? ДК. Які тут дэмакратызм і якая тут можа быць справядлівасць? Там жа. // Іран. А той “дэмакратызм”, які пускаецца ў дзело цяпер, нічога іншага выклікаць ня можа, апроча нацыянальнай рэвалюцыі.* ДК.

Адз. Н. дэмакратызм (3): ДК (3).

ДЭМОКРАТЫЧНА (2) прысл. да дэмакратычны ў 1 знач. *Усё гэта хораша, дэмакратычна і добра, – асабліва калі расказаць людзям.* ДК. *Глянце-ж бо, добрыя людзі, як на Беларусі ўсё добра, хораша і дэмакратычна!* Там жа.

[ДЭМОКРАТЫЧНА-КАМЭДЫЙНЫ] прым. Які падрабляецца да дэмакратычнага руху. *Мы [беларусы] толькі зазначаем, што калі ўжо нарадзілася беларуская сіла, то ні пал’онізацыя, ні русыфікацыя не павінны мець мейсца на Беларусі, хоць-бы навет апранутыя у дэмакратычна-камэдыйныя шаты.* ДК.

Мн. В. дэмакратычна-камэдыйныя: ДК.

ДЭМОКРАТЫЧНЫ гл. **ДЭМАКРАТЫЧНЫ.**

ДЭМОКРАЦЫЯ ж. Польшк.: • **Народова-дэмокрацыя** – народная дэмакратыя. *Пэўная часыць польскага грамадзянства, так званая “народова-дэмокрацыя”, асьлепленая пабедамі польскага салдата, сышла з тэй дарогі, якую палякам намецілі сьвятлейшыя іх грамадзяне Міцкевічы, Красінскіе, Славецкіе і інш. СНБ.*

Адз. Н. дэмокрацыя: СНБ.

[ДЭНІКІНСКІ] прым. Які мае адносіны да Дэнікіна. *І, як жанчына, ўвесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дэвізіў. ВБЛ, 80.*

Мн. Р. дэнікінскіх: ВБЛ, 80.

ДЭПУТАТ (14) м. Выбарны прадстаўнік, член выбарнай дзяржаўнай установы. *Народ беларускі ічаслівы сягоння – Клімент Варашылаў яго дэпутат! НДп, 229. Сваіх дэпутатаў мы [беларусы] ў Думе ня маем, дык, каб уся Расея ведала, якіе ашуканствы ў Беларусі робяць расейскіе і польскіе націаналісты, мы павінны ўсюды заяўляць, што мы – беларусы, і на фундамэнці закона дамагацца, каб рэлігіі ў школах беларускіх дзяцей вучылі не па раейску, не па польску, а па беларуску. ВР.*

Нашаму дэпутату.

♦ **Ваяка-дэпутат** гл. ваяка.

Адз. Н. дэпутат: НДп, 229. Д. дэпутату (2): НД; НДп, 230. В. дэпутата (3): Вб, 237; НД; НДп, 229. Т. дэпутатам: НК. Мн. Н. дэпутаты: ВР. Р. дэпутатаў (2): Ан, 19; ГВУ. Д. дэпутатам: ВР. В. дэпутатаў: НД; дэпутатаў: ВР; дэпутаты: НК.

[ДЭСАНТ] м. Войска, высаджанае з карабля на тэрыторыю праціўніка для баявых дзеянняў. *Не вам, інтэрвенты, Шпегі, дыверсанты, На прыстані нашы Выпускаць дэсанты. МПв, 219.*

Мн. В. дэсанты: МПв, 219.

[ДЭСПАТ] і **ДЗЕСПАТ** м. Руск., перан. Жорсткі чалавек; тыран. *Ён [паніч] дачку мне маю абясчэсціў Непаўналетнюю, дзеспат пракляты. Бц, 74.*

Дэспаты-цары: *Шлі дні. І вас [жыдоў] ланцугі скавалі Бязбожны каралі і дэспаты-цары. Ж.*

Адз. Н. дзеспат: Бц, 74. Мн. Н. дэспаты: Ж.

[ДЭСПАТЫЧНЫ] прым. Заснаваны на дэспатыі. *Дэспатычная Расія царскага ўраду адрывала нашых дзецюкоў ад родных хат, ад родных матак і гнала ў далёкі свет, у чужыну, на здэк і знявагу, для павялічання магутнасці маскоўскага самадзяржаўнага цара. БВ, 16.*

Адз. ж. Н. дэспатычная: БВ, 16.

[Д'ЯБАЛ] м.: ♦ **Ідзь до сту д'яблув за Буг** гл. ісці.

Мн. Р. д'яблув: Т, 49.

Е

[ЕГІПЕЦКІ] *прым.* Які мае адносіны да Егіпта, егіпцян, належыць ім. [Янка]: *Такая праца йдзе, якраз як пры будове егіпецкіх пірамідаў.* Т, 55.

Мн. Р. *егіпецкіх:* Т, 55.

[ЕДИНЫЙ] *прым.* Руск. Адзіны, непадзельны; з'яднаны. *Табе [Расіі] такой служыць на гроб Не кіну я [расійскі чыноўнік], і расцяразаць Не дам дзяржаўнасці "оплот", Цябе, "единую", о, маць!* АПЖ, 10.

Адз. ж. В. *единую:* АПЖ, 10.

ЕДНАК *прысл.* Польск. *Пабочн.* Тым не менш, усё ж, усё-такі. [Заходні вучоны]: *(запісваючы ўперамежу з Усходнім). Еднак, спостыіага сень донжэне розшэжыць овэ граніцэ на Выхуд.* Т, 47.

ЕДУЧЫ *дзеепрысл.* да ехаць у 2 знач. *Ад гарачых пяскоў агністай Афрыкі, дзе задумны бэдуін, едучы у ночы на вярблюду, ..як есьць усюдах пануе гэты ясьневяльможны бязсьмертны забабон.* 3.

ЕЖЭЛІ *злучн.* Руск., *уст., разм.* Тое, што калі ў 2 знач. [Поп]: *Разверзіся врата адовы і сам аніхрыст со своїм сонцом святой Русью завладоша, ежэлі созерцать всё творимое ныне.* Т, 28.

[ЕЗДЗІЦЬ] (7) *незак.* 1. *Тое, што ехаць у 1 знач.* [Янка]: *Ездзі сабе са сваімі манаткамі ды ездзі сабе, як гандляр з козамі з кірмашу на кірмаш, туды-сюды ездзі сабе ды ездзі.* Т, 54. // *Вазіць што-н з сабой (брычку, тачку).* [Гануля]: *Гэта Мікіта кожны дзень гэтак на службу ездзіць.* Т, 45.

2. *перан.* *Разм.* Працаваць кім-н. *У 1980 г. ён [бацька] развітваецца часова, са становішчам найміта ў маёнтках і пераязджае ў Мінск, дзе купляе каня і ездзіць некаторы час фурманам.* А, 328.

◊**Ездзіць на чужой політыцы** – выкарыстоўваць чыю-н. палітыку ў сваіх інтарэсах. [Янка]: *А граніц політычных не маем*

[беларусы], бо і політыкі сваёй не маем – на чужой політыцы пакуль што ездзім. Т, 47.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *ездзіць* (2): А, 328; Т, 45. Мн. 1 ас. *ездзім*: Т, 47. Заг. адз. 2 ас. *ездзі* (4): Т, 55 (4).

[ЕЙНЫ] займ. Які адносіцца да яе. *Стаім мы [беларусы] перад будучыняй нашай І ўсё варожым, сочым ейны ход...* Бч, 9.

Адз. м. В. *ейны*: Бц, 9.

ЕНО злучн. *Польск. Тое, што але!* ў 1 знач. [Заходні вучоны]: (запісваючы ў нататкі, галасна). *Мова ойчыста – огульнопольска, незвычайнае удасканалёна, ено з велькон домешкон незрозумялых слув.* Т, 26.

ЕОГРАФІЧНЫ гл. ГЕОГРАФІЧНЫ.

ЕСІ Уст. *Тое, што ёсць у 2 знач. Табой [рускай мовай] сам самадзержац цар Пісаў ланіужны свой закон, Што маці – Русь есі жандар Усёй Еўропы!..* АПЖ.

ЕСТ *Польск.* Форма цяперашняга часу адз. л. ад дзеяслова быць. У значэнні дапаможнага дзеяслова. [Заходні вучоны]: (да Янкі). *Бардзо на часе, жэ пан абзціным ест.* Т, 47.

ЕСТЬ гл. ЕСЦЬ.

ЕСТЭМ *Польск.* Форма цяперашняга часу мн. л. ад дзеяслова быць. У значэнні дапаможнага дзеяслова. [Заходні вучоны]: *Незмерне пану вдзенчны естэм.* Т, 27.

ЕСЦІ (4), **ЕСЬЦІ** (2), **ЕСЦЬ** і **ЕСЬЦЬ** *незак.* 1. Прымаць у ежу. [Мікіта]: *Гэта не мёд, меджду протчым, І не гандаля, а патака, якую сам з мамашай буду есці.* Т, 60. *..і ніхто не падумае аб тым, як жывуць, што ядуць, якую маюць страху над галавой людзі нашых вёсак, нашых сёлаў.* АБ, 16.

2. *перан.* Знішчаць. *Як сільным, магучым праз песьню стаў ён [народ], – Зноў пошэсьць есьць стала памалу; Папробуе песьню – ішчэ звоне, як звон, Але ўжо не так, як бывала.* ПН, 47. *Жыцьцё лет бяз ліку на шнурок свой ніжэ, Бяз ліку няволя есьць сіл...* ЗК, 43.

♦**Есьці аб'едкі і косьці** – карыстацца чыёй-н. міласцінай. *Годзе нам [беларусам] есьці аб'едкі і косьці, Злыбядзе ўсякай паклоны дарыць! Гаспадары мы ў сябе, а ня госьці, Час к панаваньню нам сьлед церабіць!* Г, 17.

Інф. *есці*: Т, 60; *есьці*: Г, 17; *есць*: ПН, 47; *есьць*: Гр, 215. Абв. цяп. адз. 3 ас. *есць*: ЗК, 48. Мн. 3 ас. *ядуць*: АБ, 16. Пр. мн. *елі*: Гр, 215.

ЕСЦЬ (2) і **ЕСТЬ** *Руск.* 1. *Тое, што ёсць у 1 знач. [Поп]: Понежэ есць в Мінске духовная семінарыя, то воісціну ізлішне абрэтаць універсітет, гдзе будзет провозглашацься грэховное*

светское учэніе. Т, 27. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік). Прырода в Русском Северо-Западном крае велика і обілына – есть суша і водныя басейны, дажэ морэ собственное імелось, но благодара врэдным клімацічэскім веаніям с Запада поіменованное морэ утонуло в Пінском болоце. Т, 47.

2. Тое, што ёсць у 2 знач. [Усходні вучоны]: Так вы [Янка] это і есць настаяшчыі белорус? Там жа, 26.

ЕСЬЦІ гл. ЕСЦІ.

ЕСЬЦЬ гл. ЕСЦІ.

[ЕЎРАПЕЙСКІ] прым. Які адносіцца да народаў і дзяржаў Заходняй Еўропы. Смешна і стыдна робіцца за гэтых паноў гандляроў сядогняшняй культурай, культурай заходняй, еўрапейскай. Тж, 15.

Адз. ж. Т. еўрапейскай: Тж, 15.

ЕХАЦЬ (15) незак. 1. Накіроўвацца куды-н.; ад'язджаць. [Янка]: На маю думку, найлепей пакуль што ехаць на вёску і там прывучаць да навукі людзей і самой [Аленцы] ад іх вучыцца. Т, 30. [Гарошка]: (уваходзіць з пугай, пыхкаючы лольку). Я ўжо ўсё сваё зрабіў, і можам ехаць дамоў. Там жа, 37.

2. Рухацца пры дапамозе якіх-н. сродкаў перамяшчэння. А наперадзе ўсіх [ваяк] едзе Наш Данілка з вайны, Шабля бліскае пры боку, Конь пад ім буланы. ПСД. [Мікіта]: (Напявае). Немцы едуць, нашы йдуць, Немцы нашых падвязуць. Т, 31. // Праязджаць. Ехаў [Даніла] поле і другое, Трэцце поле дасціг, Дзе сабраліся жаўнеры 3 сёл і вёсак усіх. ПСД.

Інф. ехаць (2): Т, 30, 37. Абв. цяп. адз. 1 ас. еду (2): ЕЯП (2). 3 ас. едзе (8): ЕЯП (2); НД (2); ПСД; Т, 54, 55(2). Мн. 3 ас. едуць: Т, 31. Пр. адз. м. ехаў: ПСД. Мн. ехалі: ПСД.

ЕШЧО (2) прысл. Руск. Тое, што яшчэ ў 1 знач. [Усходні вучоны]: Ешчо одзін маленькіі вопрос: Ваши [Янкі] землякі не собираются в будушчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувшего, чтобы со временем пробіць себе куда-нібудзь окошко – в Европу ілі Азію? Т, 47.

2. Тое, што яшчэ ў 5 знач.. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік). Пры опросе аборыгенов Северо-западного края о процяжэніі занімаемай імі цэррыторыі выяснілось, что такавая включает в себе всю облаць Мінскай Брхалкі да ешчо далей... Т, 39.

ЕШЧЭ (16) прысл. Польск. 1. Тое, што яшчэ ў 1 знач. На земах ляжыць ешчэ іныя важны абавязак – гэта аграрамічная і лекарская помач селянам. ВС. [Заходні вучоны]: (да Янкі). Для вэбогацэння нашэй ведзы: польскей потиэбнэ сон ешчэ нектурэ ічэгулы о нібы вашым краю. Т, 47. ВН (4); ВС(2); РКр;

2. *Тое, што яшчэ ў 2 знач. Ешчэ не зьялі дапросу са ўсіх сяброў. ВД. Наш мужык беларус не пазнаў ешчэ смаку у чытанню газэт.. УП. ВС; Кц, 194; ХЛБ;*

3. *Тое, што яшчэ ў 5 знач. [Заходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік уперамежку з Усходнім вучоным). ..данэ тэрыторыюм вхляня в себе цалкен провінцыен Мінскей Брэхалкі і ешчэ далей... Т, 39.*

4. *Тое, што яшчэ у 7 знач. Гэтые дзьве установы і як ешчэ могуць прыйсьці на помач бяднейшым селянам. ВС.*

Ё

ЁМКА прысл. Добра, як мае быць. [Спічыні]: *Цяпер выслухайце [Мікіта] маленькія дзве асцярогі: першае – калі ўзыйдзеце на трыбуну, то ёмка зачашэце сабе на галаве думку аб тым, пры якой політычнай сытуацыі выступаеце з араторыяй.* Т, 40.

[ЁМКІ] (2) прым. 1. Лёгка, зручны. Але з ёмкаю нагайкай Знае дзела Налівайка, Гайда ў шынк на пратаколе І шумі яшчэ там болей. НД.

2. Вялікі, ладны. Адзін толькі Беларускі Дзяржаўны Універсітэт а ніяк ня можа адважыцца на беларушчыну: выпусціў за мінулы год два ёмкія шыйткі сваіх “Трудов”, але пабеларуску ў іх ні слова. ВСп, 90.

Адз. ж. Т. ёмкаю: НД. Мн. В. ёмкія: ВСп, 90.

ЁН (41) займ. 1. Ужываецца (з мэтай пазбегнуць паўтарэння) замест назоўніка мужчынскага роду адзіночнага ліку. *І абавязак паэта, калі ён не хоча адарвацца ад жыцця, своечасова і высокамастацкімі творамі адгуквацца на ўсе гэтыя падзеі.* МП. *Ніва! Як ня любіць мне таемны твой шум? У ім – і ціхая на пражытым журба. У ім – і бунт, ў ім – жыццё, ў ім – людзей барацьба.* АР.

2. толькі Р. Ужываецца ў знач. прыналежага займенніка; ягоны. *І ніхто з гэтых апекуноў навет і пальцам не кінуў у той бок, каб палешыць жыццё беларуса, каб падбаць аб яго родным краю.* Нз, 15. [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек, але галава яго нечым заведзена, бо мала, што сам носіцца, як кот з салам, з усялякімі мудрымі думкамі, дык яшчэ, як на тое ліха, і маёй Аленцы ў галаве ўсё дагары нагамі перакуліў.* Т, 44.

• **Его прэсвятшчэнство** гл. **прэсвятшчэнство**.

♦ **Бог яго зразумее (пайме)** гл. **бог. І чамярца яго ведае** гл. **чамярца. На яго вышла** гл. **выйсі. Хто яго разбярэ** гл. **хто. Які яго нячысік выкруціў** гл. **выкруціць**.

Адз. Н. ён (176): А, 327(2), 328(5); Ан, 18(2); 19(2); АПЖ (3); БЗ; БСУ; Бц, 74; Вб, 237; ВБЛ, 80, 81(2); 82; ВМ, 281(2); ВМР (10);

ВН; ВР (3); ВСп, 90; ГП, 8; ДД (3); Дз, 188; ДК (7); ЕЯП; 3 (2); ЗС, 18(2); ЗЯЗ, 89, 90; К (2); Кз, 17(2); КЧ; М, 19, 20; МП (4); Мц, 74; Н (2); НДп, 229; НК (2); ОШМ (4); ПДз; ПЛП; ПН, 47; ПНд, 314(3); ПС (3); ПСД; ПТ, 208(2); ПЧ; СНБ (3); СНБ, 337; СС, 300(2), 302(3), 303(4); Т, 19, 20(8), 22, 25, 29(3) 31(4), 32(2), 34, 37(2), 39, 41(2), 44(2), 45(3), 46, 53, 54, 56(3), 57(4), 58, 61; УП (2); УПУВ (2); УР, 215; УрП, 47(2), 51(4); Ф; Х (2); ХЛВ, 316; Ч, 319(4), 320(2), 325; ЧС, 50–51(2); ЧЧШ; Ш; ШБСЯ. Р. *яго* (147): АБ, 16(2); АЛ (3); Ан, 18(2), 19; БрБ, 6 (2); ВБЛ, 80(2), 81, 82; ВГ (3); ВГР (2); ВМР (5); ВН; ВР (3); ВС (2); ВСп, 91; ГВУ; ГП, 8; ДД (6); Дз, 191; ДК (4); ЖН; 3 (2); ЗС, 18 (3); ЗЯЗ, 90; Кз, 17; М, 19, 20; МІ, 17; Н; НДН, 18, 19; НДп, 229 (2); НДП, 230; Нз, 14, 15(2); НК (3); НКУС; ОШМ (5); ПДз; ПС (2); ПСС, 231, 233; ПЧ (4); РКП (2); СА, 181; СБНГ; СНБ; СС, 304(4); СТ (2); Т, 19, 20(6), 24, 25, 27, 29, 32(2), 34(3), 35(3), 37, 40, 42, 44(3), 45, 46, 47, 48, 51, 52, 54(2), 56, 57(3), 61(2); УПУВ; УрП, 52; ХБ, 27, 29(6); 30(2); Ч, 320(2), 324, ЧЧШ; *его*: Т, 28. Д. *яму* (51): Ан, 18(2); АПЖ (3); БСУ; Вб, 237; ВБЛ, 82; ВМР (2); ДК (2); 3(4); Зс, 171; Кз, 17(2); М, 19; МІ, 17; Н; НДп, 229; ОШМ; ПС (2); ПСД; ПЧ (4); Т, 20(2), 32(4), 33(2), 34(2), 42(2), 45, 57(2), 60; ТС, 74; УрП, 47(2); Ч, 323; *ему*: ДК. В. *яго*: Пт. Т. *ім* (31): Ан, 19; АЛ; БС; Вб, 237; ВБ; 3; ЗК, 42; МСП, 187(3); Мц, 74; Нз, 14; НК; ПВ (2); ПС (2); ПСД; ПТ, 208; СА, 181(2); См, 90; Т, 22(2), 32, 41, 59; УрП, 52; Ч, 321, 326; Ш, М. *ім* (12): АР (4); Н (2); КЧ; ПСД; Т, 21; ХБ, 28; Ч, 321; ЧС, 50–51.

ЁСЦЬ (27) і **ЁСЫЦЬ** (16) 1. Форма цяп. часу ўсіх асоб адз. і мн. ліку дзеяслова быць. *На беларускай зямлі было і ёсць шмат фальшывых прарокаў, шмат рэнегацкіх душ, што за лыжку поснай паліўкі з чужою міскай запрадаюць сябе і свой народ у рабства чужынцам, але гэтага няма чаго баяцца.* ПЛП. *Сваім векапомным і магутным духам народным, што адважна сягае на сонца, мы [беларусы] наказалі свету, што Беларусь была, есць і будзе.* Там жа. *Параўн* есць у 1 знач.

2. Служыць зязкай ў састаўным іменным выказніку. *Дзеля гэтага ён [абываталь] яе [беларускай сілы] баіцца, а на адвагу ня здолен, бо адвага есць рыск, а абываталь рыскаваць ня будзе.* ВМР. *І вось, з нашага, беларускага пагляду усе гэтыя плёбісцыты і сходы бацькоў ёсць нішто іншае, як дэмакратычная камэдья, катораю людзі прыкрываюць сваё нячыстае сумленне.* ДК. *Параўн.* есць у 2 знач. есі.

Ёсць жа яшчэ...

♦**Так яно і ёсць** гл. так¹. **Усё як ёсць** гл. увесь.

ёсць (24): БЗ; ВН; ВС (2); Гр, 215; НДН, 18; 19; Нз, 14(2); ПВ, Пц (2); Т, 27; 28(3); 35(2); 42, 48(2); ХБ, 28; Ш₅ (2); *ёсьць* (13): БСУ; ВМР (4); ДК; НГ (6); СБНГ.

Ж

Ж¹ і ЖА¹ (37) злучн. 1. супраціўны. Злучае сказы з адносінамі супрацьпастаўлення, супастаўлення і неадпаведнасці. *Людзі чужыя змагаюць мне грудзі з новым парадкам, з адменным жыццём, – Роднага ж краю тутэйшыя людзі ў скуру чужацкую лезуць жыўцом.* Н. *Летась нягодна, сёлета горэй Проста жылося, проста жывецца, Красьці-ж ня пойдзем, хоць у каморы Кожны к нам прэцца.* Пп.

Параўн. жэ¹ ў 1 знач. БС; ВН; Кц, 195; Пп, 161; Т, 20(3), 22, 29, 44, 45, 54; УР, 215; Ч, 320.

2. далучальны. Ужываецца для далучэння сказаў з паведамленнем дадатковага або тлумачальнага характару. [Гануля]: *Яно ж і наракаць на яго [Мікіту] роднай маці гэтак не выпадае, але падчас, як прыдзе нешта нейкае, дык і гаворыш, і гаворыш; спачатку палягчэе на сэрцы, а пасля і шкадуеш. Ён жа мае родненькае дзіцё, ды адзін, як той васілёк у жыце.* Т, 20. *Ісці ўперад будуць вякі, пакаленні, – Законы-ж твае [правадыра], нібы светач нязгаслы, Шляхі асвятляць будуць светлым імкненням.* ТП, 216. *Параўн. жэ¹ у 2 знач.* Вб, 237; ВМР; ВСП, 90; Дз, 189; ЕЯП; Нз, 15; ПБН; С, 209; Т, 20, 22, 24, 25, 35, 45, 53, 54, 58; ТП, 214; Ч, 320.

Ж² і ЖА² (196) часц. 1. узмацняльная. Ужываецца для ўзмацнення значэння папярэдняга слова або сэнсу таго, што выказваецца. *Гляньце-ж бо, добрыя людзі, як на Беларусі ўсе добра, хараша і дэмакратычна!* ДК. *Дык чаму ж нам, браты беларусы, не дамагацца сваей дзяржаўнай незалежнасці?* Нз, 15. *Параўн. жэ².* АК; АЛ; Ан, 18; АПЖ; БН, 92(3); БС (3); БСУ (3); Бч, 10; В; ВБЛ, 81, 82, 83(2); ВМР (2); ВР (3); ВСП, 90; Г, 16; ГНД; ДД (2); ДЖ; ДК (2); ЕЯП; ЁЯ (7); З(4); М, 20; МП (2); ОШМ (6); ПДз; Пп; ПЧ; Р (2); СА, 178; СБ; СНБ, 339; 340; СНБ; СЧ; Т, 20(3), 21, 22, 24(4), 25(2), 27, 28, 29(3), 30, 31, 32(5), 33, 34, 35(3), 36(4), 37,

39, 41(2), 42(3), 43(3), 44(3), 46(3), 48(3), 50(2), 51, 52(3), 53(4), 54(2), 55(3), 56, 57(7), 58(4), 59(2), 60, 61(2); ТП, 213, 214(2), 216, 217(2); Тж, 15(3), 16; X; ХБ, 30; ХЛВ, 315; Ш.

2. Ужываецца пры супастаўленні, параўнанні, каб падкрэсліць падабенства, супадзенне. *А другі [хлопчык] – ты [матулька] прыпамінаеш? Над брывёю шрам на услонь, І ў вачох яго сільная такая-ж, І сухая таксама скронь.* ВБЛ, 81–82. *Не толькі Прымор’е, Урал і Украіну трацкісцкія дыверсанты прадавалі фашыстам. Такі-ж лёс рабства і гібелі яны рыхталі нашаму беларускаму народу.* ВМП. // Указвае на засяроджанне дзеі ў адным часе. *І як шчаслівы паэт, калі ён можа ў той-жа дзень прачытаць на мітыngu гневу і нянавісці да гэтых адкідаў чалавецтва – свае вершы..* МП. *І ў гэтыя-ж дні – другая падзея сусветнага значэння: на радзіму вяртаецца гераічная чацверка папанінцаў.* Там жа. // Служыць указаннем на нязменнасць, пастаянства. *З’ява ХХ. Тыя ж без Немца.* Т, 33. *З’ява ХІІ. Тыя ж – Чырвонаармеец.* Там жа, 52. БВ, 16; ВБЛ, 81; ВР; ВСП, 91; ГЖУ; ГП, 8; МІ, 17; НДН, 19; Пц; СБ (2); СБНГ; СТ; Т, 25(2), 27, 31(2), 33, 35, 37, 38, 40, 52, 59; X; ХБ, 28.

ЖАБА (2) ж. Заал. Лягушка. *Верасень месяц абходзіў паветкі, Птушкі не пелі, не квакалі жабы..* ВМ, 72.

І кожны жук і жаба гл. жук.

Адз. Н. жаба: Т, 55. Мн. Н. жабы: ВМ, 72.

ЖАБРАВАЦЬ (3) незак. Збіраць, прасіць міласціну. *Гэта ўсё [нараканні] ўпаі дзіцяці з малаком сваіх грудзей, Бо іначай пойдзеш, маці, Жабраваць хлеб у людзей.* М, 20. *У Маскве Грыцко доўга шукаў места, дашоў да торбы і стаў жабраваць з дзіцём.* ПДз.

Інф. жабраваць (3): АБ, 16; М, 20; ПДз.

ЖАБРАК (2) м. Старац. *Над курганамі галасілі Сіроты, ўдовы, жабракі, Над імі ж у крывавым пыле Луналі груганы-крукі.* ГП, 8. // *У параўн. Паўстань з народу нашага, ваяк, І волатам на вогненным кані Народ аграблены – бы з торб жабрак – За бацькаўшчыну павядзі ў агні!* Пт.

Адз. Н. жабрак: Пт. Мн. Н. жабракі: ГП, 8.

[ЖАБРАЦКІ] (2) прым. Убогі, жабрачы. *І мне [Купалу].. хочацца прывітаць тых, якія многа сіл і працы прылажылі да таго, каб Беларусь жабрацкая ў царскія часы стала Беларуска калгасна-заможнай..* ЖН. *Параўн. жабрачы.*

♦ **З торбай жабрацкай жыць** гл. жыць.

Адз. ж. Н. жабрацкая: ЖН. Т. жабрацкай: Ф.

ЖАБРАЦТВА н. Вялікая беднасць; жабрацкае становішча. *Нявольніцтва й жабрацтва так нас з’ела І так нам высмактала*

з сэрца сок, Што нат у вочы глянуць, плюнуць смела Не смеем, стоптаня на пясок. Бч, 9.

Адз. Н. жабрацтва: Бч, 9.

[ЖАБРАЧЫ] (2) прым. *Тое, што жабрацкі. Сумна мне, сумна, што ўсё тут іначай Некалі бераг мой бачыў і знаў; Іншы меў выгляд – не гэткі жабрачы, Іншы я плыт на пляхох сваіх знаў.* Н.

♦З кійком жабрачым брысці, паўзці у свет гл. брысці.

Адз. м. В. жабрачы: Н. Т. жабрачым: Бч, 9.

[ЖАДАННЕ] (4) і **[ЖАДАНЬНЕ]** н. Унутранае імкненне, хаценне, ахвота. .. палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацыяналістамі і чорнасоеццамі, .. абы адстрашыць беларусоў ад жадання вучыцца рэлігіі па беларуску. ВР. Нашы бястрашныя байцы-пагранічнікі, следуючы волі савецкага народа і яго жаданню захаваць мір, змагаюцца не пераходзячы на тэрыторыю ворага.. ВГ.

Адз. Р. жадання: ВР. Д. жаданню: ВГ. Т. жаданнем (2): НДН; ПБН. Мн. Р. жаданняў: ЁЯ.

[ЖАДАНЫ] прым. Доўгачаканы. *Мінулы год паказаў нам, што інтэрнацыяналісты і апянелыя пабедамі нацыяналісты не дадуць Беларусі жаданага міру і незалежнасці.* СНБ.

Адз. м. Р. жаданага: СНБ.

[ЖАДАЦЦА] незак. безас. Хацецца. ..сам народ робіць усе так, як яму жадаецца, як ён падабае. ДК.

Абв. цяп. адз. 3 ас. жадаецца: ДК.

[ЖАДАЦЬ] (6) незак. 1. Хацець што-н.; ажыццявіць. *І я [Купала] ўсім сэрцам жадаю выліць у свае песні вясёлкавую радасць, горды і радасны творчы ўздым найшырэйшых народных мас нашай рэспублікі.* ЖН. .. гэтай рэформы [беларускага правапісу] жадала савецкая грамадскасць, рабочыя, калгаснікі, пісьменнікі, вучоныя і т.д. ШБСЯ. *Параўн. жычыць у 1 знач.; жэлаць.*

2. Выказваць якое-небудзь пажаданне. ..*хто не перашкаджае інтарэсам свае бацькаўшчыны і жадае лепшай долі сваей мацеры-Беларусі, – той пойдзе за беларусамі.* ВМР. *Мы толькі.. жадаем ад душы, каб як найхутчэй сыны беларускія самі сталі пад сваім беларускім сцягам бараніць вольную і незалежную Беларусь.* БВ, 17. *Параўн. жычыць у 2 знач.*

Абв. цяп. адз. 1 ас. жадаю (3): АЛ; ЖН; Т, 21. 3 ас. жадае: ВМР. Мн. 1 ас. жадаем: БВ, 17. Пр. адз. ж. жадала: ШБСЯ.

[ЖАДНЫ] прым. Польск. Ніякі. *Гляньце-ж бо, добрыя людзі, як на Беларусі усе добра, хораша і дэмакратычна! Жаднага прымусу ці, барані Божа, гвалту: сам народ робіць усе так, як яму жадаецца, як яму падабае.* ДК.

Адз. м. Р. жаднага: ДК.

[ЖАКЕТКА] ж. Разм. Жакет. [Гануля]: *Той пакой, дзе жылі вы [Янка], адалі нейкаму ў скураной жакетцы..* Т, 45.

Адз. М. жакетцы: Т, 45.

[ЖАЛЕЗА] (3) н. Коўкі метал. *Хай хлеба нашага кусок распаленым жалезам Абернецца у ворагавым горле крывасмочым..* ПНд, 314.

◊**Агнём і жалезам** гл. агонь.

Адз. Т. жалезам (3): НДН; ПЛП; ПНд, 314.

[ЖАЛЕЗНЫ] (5) прым. Зроблены з жалеза. .. *Кругам труцень у бляшках бліскучых спавіў, Усіх іх [зданяў] у жалезны ржавелы ланцуг..* БН, 92. *А быў другі [ганец] і з ног, і з рук, Як гром з жывымі ярунамі; У руцэ меў стрэл жалезных пук, І лук стальны меў за плечамі.* Кц, 194.

2. перан. Цвёрды, стойкі. *Жалезнай рукой вы [Ежоў] грамілі і граміце змяіныя гнёзды трацкіскай, бухарынскай і нацыяналіфашыскай контррэвалюцыі..* НКУС. ..*хай яна [беларуская інтэлігенцыя] скажа свае жалезнае слова.* 3. *Параўн. жалязяны.*

◊**Жалезнымі абцугамі трымаць** гл. трымаць.

Адз. м. В. жалезны: БН, 92. ж. Т. жалезнай: НКУС. н. В. жалезнае: 3. Мн. Р. жалезных: Кц, 194. Т. жалезнымі: НДН, 18.

ЖАЛЕЙКА (5) ж. Народны музычны інструмент. [Аўтарнік:] *Сваею рукой я прызначаю Дванаццаць выбраных між вас, – Жалейку кожны атрымае І перайме такі наказ: З жалейкай кожны хай сваею Не расстаецца на ўвесь век, Заве і верай і надзеяй Сьлязу і ўцеху з-пад навек.* УрП, 49.

Адз. Н. жалейка: 3К, 43. В. жалейку: УрП, 49. Т. жалейкай: УрП, 49. Мн. Н. жалейкі: УрП, 47. В. жалейкі: УрП, 50.

[ЖАЛЕЦЬ] (2) незак. Руск. Шкадаваць. [Маці:] ..*Красак, сонца не жалела Я для іх, саколаў, І расьлі яны, расьлі так Мае княжэнята..* Дз, 188. *Над калыскай з бегам ночак Песьні роднай не жалей [мамка], Каб, як вырасьце сыночак, Верным вечна ён быў ей.* М, 19.

Абв. пр. адз. ж. жалела: Дз, 188. Заг. адз. 2 ас. жалей: М, 19.

[ЖАЛІЦЦА] (3) незак. Выказваць жальбу, бедаваць. *Хто там стогне, так, на ўзьмежку, На капцы у полі?.. Ці над бацькаўскай магілай Жаліцца сіротка, Ці сваею шукае мілай Хлопец-адзінотка?* Дз, 187. [Другі ганец:] *А топчуць [людзі] толькі ўсё той сьлед, Валочуць ёрмы за сабою Ці ўбачуць корч, ці ўбачуць цьвет, Аднэю жальяцца сьлязою.* Кц, 195. // *Вобразн. Заплача ў пагоду канюх на расіны, – “Забраны край” жаліцца з ім.* 3К, 42.

Абв. цяп. адз. 3 ас. жаліцца (2): Дз, 187; 3К, 42. Мн. 3 ас. жальяцца: Кц, 195.

[ЖАЛОБНЫ] (2) прым. Сумны, тужлівы. *А сёння... Сёння што? Ад рання і да рання, Калышучы абняты жудасцю прастор, Плые з Масквы жалобнае п'яанне, Аж рэха далятае да Каўказскіх гор.* СК, 158.

◇**За стол жалобны сесці** гл. сесці.

Адз. м. В. жалобны: ГП, 8. н. Н. жалобнае: СК, 158.

ЖАЛЬ (8) м. Пачуццё горычы, смутку. [Гануля]: *Як падумаю, што бяда зноў прыцісне, што зноў прыдзеца людзям бялізну мыць, дык аж рукі вянуць ад нейкага жалю горкага.* Т, 20. *Не дзіва, што многа жалю, многа смутку і жальбы было ў маіх [Купалы] песнях, бо незабыўнае гора, голад і смутак паланілі сэрца шматпакутнага народу.* ЖН. *Параўн.* жальба у 1 знач.

△**Сум-жаль** гл. сум.

◇**На жаль** (у знач. пабочн.) – ужываецца, каб выказаць шкадаванне з прычыны чаго-н. *На жаль, польскім дэпутатам у Думе ня йдзе аб справядлівасць, аб сумленнасць..* ВР.

Адз. Н. жаль (2): ЗН; Н. Р. жалю (3): Дз, 191; ЖН; Т, 20. В. жаль (2): ВР; ЗН. Т. жалем: ЗН.

ЖАЛЬБА (4) жс. 1. *Тое, што жаль. І круцілі цябе [Беларушчыну], як каму падабалася, Кожны строіў, наводзіў цябе на свой строй, на свой лад; Ажно часам жальба, як кляцьба разылягалася, Ды ня чутай ляцела, ўміраючы, ў грудзі назад.* Б, 18. *Як там русалкі – твае [брата-беларуса] дзеці – Днём аддыхаюць у жальбе, каб ночкай, блудзячы на свеце, Шукаці доли для цябе.* БрБ, 6.

2. *Скарга, нараканне. Аб гэтым [непрызнанні права беларускага народа на яго родную мову] штодня ідуць скаргі, жальбы, протэсты..* ОШМ.

Адз. Н. жальба: Б, 18. Р. жальбы: ЖН. М. жальбе: БрБ, 6. Мн. Н. жальбы: ОШМ.

[ЖАЛЯЗЯКІ] мн. Металічныя кручкі з шыпамі для пад'ёму на слупы. [Мікіта]: *(варочаецца пераадзеты па-пажарніцку з каскай на галаве, з тапаром пры поясе і з жалязякамі, што лазіць па слупох)..* Т, 32.

Мн. Т. жалязякамі: Т, 32.

[ЖАЛЯЗЯНЫ] прым. Разм. *Тое, што жалезны ў 2 знач. Захапіў яго [сына першага] пахмур лядачны, крываваы, Жалязянымі клешчамі сьціснуў.* Ч, 320.

Мн. Т. жалязянымі: Ч, 320.

ЖАНДАР (5) м. Гіст. Асоба паліцэйскага чыну на службе ў жандармерыі. *Акоў паломаных жандар, Сліўнём зарыўшыся ў нару, Сядзіць расійскі чынадрал, “Слуга ацчэчаству, цару”.* АПЖ. *Параўн.* жандарм. // У знач. мн. *Загнаны ў падполле там [за Сулою] лепшыя людзі, На “крэсах усходніх” лютые жандар.* ПБН.

Луцкевічы, Станкевічы і т. д. служаць адзінай мэце – адарваць Совецкую Беларусь ад Совецкага Саюза і кінуць яе ў паднявольле – соцыяльнае, нацыянальнае і культурнае – пад ногі нямецкага, польскага, беларускага жандара, памешчыка-фашыста. ШБСЯ. Параўн. жандарм.

Акоў паломаных жандар...

• **Жандар усёй Еўропы** – царская Расія. *Табой* [рускім языком] *сам самадзержац цар Пісаў ланцужны свой закон, Што маці-Русь есі жандар Усёй Еўропы!* АПЖ.

Адз. Н. *жандар* (4); АПЖ (3); ПБН. Р. *жандара*: ШБСЯ.

[ЖАНДАРМ] (5) *м. Руск. Тое, што жандар. ..ў рэдакцыю.. часопісі “Наша Ніва” ўрываліся жандармы і “ахранікі”, здэкаваліся над людзьмі.. МІ, 17. [Гарошка]: Вылез [Юрка] на вуліцу і давай з іншымі на чым свет шумець і крычаць: “Зямлі і волі!” Разумеецца, за такі крык жандармы і збяёдалі яго з гэтага свету. Т, 44.*

• **Жандарм Еўропы** (2) – царская Расія. *..і зрабіць з яе [Расіі] ўзноў жандарма Еўропы.. Ан, 19. Царства няволі, турмаў, пахаронных званоў – царства, якое называлася жандармам Еўропы. ДЖ.*

Адз. В. *жандарма*: Ан, 19. Т. *жандармам*: ДЖ. Мн. Н. *жандармы* (3): МІ, 17; СНБ; Т, 44. Р. *жандармаў*: СНБ.

[ЖАНДАРМЕРЫЯ] *ж. Асобнае паліцэйскае войска для палітычнай аховы і барацьбы з рэвалюцыйным рухам. ..заява Вялікага Начальніка Польскай дзяржавы – адно, а палітыка польскіх эндэкаў і жандармерыі – другое. СНБ.*

Адз. Р. *жандармерыі*: СНБ.

ЖАНДАРМСКІ (3) *прым. да жандар. Для эндэкаў нічога не знача прымер царскай Расіі, якая пад паліцэйскім і жандармскім кулаком трымала дзесяткі паднявольных народаў.. СНБ. Дзякую партыі Леніна–Сталіна, Дзякую Сталіну мудраму, роднаму, Што на Расіі жандармскай развалінах Гору канец палажылі народнаму.. ДПЛС.*

• **Жандармскі бот** *гл. бот.*

Адз. м. Н. *жандармскі*: ДЖ. Т. *жандармскім*: СНБ. ж. М. *жандармскай*: ДПЛС.

[ЖАНІЦЦА] *незак. Уступіць у шлюб. [Гануля]: Адзін [гаспадар] яшчэ сяк-так мясціўся ў сям’і, а як жаніўся, дык і не хапіла абайм месца. Т, 20.*

Абв. пр. адз. м. *жаніўся*: Т, 20.

[ЖАНІЦЬБА] *ж. перан. Аб’яднанне. Паглядзім, што зробіць у гэтай [выдавецкай] справе “Белтрэстдрук”, які паўстаў ад жаніцьбы Госиздата з Поліграфам. ВСп, 91.*

Адз. Р. *жаніцьбы*: ВСП, 91.

[ЖАНКІ] *толькі мн. Разм. Жанчыны. ..Заместа прыбытых балесных жанок Стаханаўкі выраслі ў нашай краіне..* ПБН.

Р. *жанок*: ПБН.

[ЖАНОЧЫ] (2) *прым. Прызначаны для жанчыны. [Дама]: ..баццошка, які з намі ў вас [Ганулі] гасціў, абяцаў, калі што якое мяне прыцісне, дык зробіць протэкцыю ў Прэображэнскі жаночы манастыр. Т, 58. А ўся – жаночэ іме, Кожны знойдзе між сьвятымі. Ш⁴.*

Адз. м. В. *жаночы*: Т, 58. Кар. адз. н. Н. *жаночэ*: Ш⁴.

ЖАНЧЫНА (5) *ж. Асоба, па полу супрацьлеглая мужчыне. .. на абедзе ў Прасценаўскай ратушы выступіла адна жанчына з хвалючай прамовай. ПЧ. Заместа праклёнаў і песень тужлівых, Што поўнілі сэрца, як горкі палын, Гучыць песня працы калгасніц ішчаслівых Як гімн перамогі савецкіх жанчын. ПБН. // У параўн. І, як жанчына, ўвесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізій. ВБЛ, 80.*

Адз. Н. *жанчына* (3): ВБЛ, 80; ГВУ; ПЧ. Мн. Р. *жанчын*: ПБН. В. *жанчын*: РКП.

ЖАР (4) *м. 1. Разм. Гарачыня, спёка. У параўн. Эй, годзе ўжо песень маркотных, пясняр! Дай волю парывам гарачым, Вясьлым, прывабным, як сонейка жар, каб бліснула яснасьць і сьпячым! Пр.*

2. *перан. Страснасць, уздым, душэўны парыў. Чагось чакалі грамадзяне, Ў вачох палаў надзеі жар, – Пад сьмерць, здаецца, кожны стане, Адвагай мятусіўся твар. УрП, 47. Асьвяціў сваё чорнае першы [брат] сумленьне Прагавіцьцем быць сонцу раўнёю, Ў пугах сьцюжы трымаць, меці жараў насеньне, Тлець, пылаць над людзьмі, над сабою. Ч, 324.*

ΔЖар-цвет: *Яшчэ жар-цвет Бунтарскіх дум у вас [бальшавікоў] не згас: Еўропа кліча ў гасці вас..* ПВ.

Адз. Н. *жар* (3): ПВ; Пр; УрП, 47. Мн. Р. *жараў*: Ч, 324.

[ЖАРКІ] *прым. Руск. Цёплы, паўднёвы. [Поп]: (ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой). Акі піціцы небесныя, отлетаюшчы на зімнее время в жаркія страны. Т, 38.*

Мн. В. *жаркія*: Т, 38.

ЖАР-ПТАХ *м. Нар.-паэт. Казачная птушка. У параўн. За ім – за сонейкам мой шлях, Куды яно з сваёю ласкай, Ляецць, пльыці, як той жар-птах, На полюсах рабіць папаску. МСП, 187.*

Адз. Н. *жар-птах*: МСП, 187.

[ЖАРТ] (4) *м. Востры, дасціпны выраз, забаўная выхадка. З ім [камсамольцам] не жарты, з ім не гулі, – Сцеражыся подлы вораг! СА, 181.*

◊**Не на жарт** – вельмі сур’ёзна. *Знай, жаўнеры мы, Вышлі не на жарт Біцца, ваяваці.. ВБ. Строіць жарты гл. строіць.*

Адз. В. *жарт*: ВБ. Мн. Н. *жарты*: СА, 181. В. *жарты* (2): 3; ПТ, 206.

[**ЖАРТАВАЦЬ**] *незак.* Насміхацца, кпіць. [Мікіта]: *Вы, пане настаўнік, не жартуйце. Я не зусім такі ўжо несвядомы..* Т, 56.

Заг. мн. 2 ас. *жартуйце*: Т, 56.

ЖАРТАЎЛІВА (2) *прысл.* Жартам; весела. [Янка]: *(жартаўліва). Вельмі прыемна пазнаёміцца з новым канкурэнтам у маёй профэсіі.* Т, 30. [Аленка]: *(жартаўліва). Якое няшчасце! Гэта ж як у таткі пачнецца вялікі табачны пост, дык задасць ён усім нам табакі! Там жа, 39.*

ЖАРТАЎНІК (2) *м.* Смехатворная асоба. [Мікіта]: *І жартаўнік жа вы, дзядзька беларус, незвычайны вы жартаўнік!* Т, 48.

Адз. Н. *жартаўнік* (2): Т, 48(2).

ЖАЎНЕР (6) *м.* Польск. Салдат польскай арміі. *Як той лес, жаўнер Ля жаўнера стаў, Зброя ў сонцы йграе..* ВП. *Ехаў [сын Даніла] поле і другое, Трэце поле дасціг, Дзе сабраліся жаўнеры з сёл і вёсак усіх.* ПСД.

Адз. Н. *жаўнер* (2): ПБН; ВБ. Р. *жаўнера*: ВБ. Мн. Н. *жаўнеры* (2): ВБ; ПСД. В. *жаўнераў*: ВБ.

[**ЖАЎНЕРКА**] (2) *жс.* Польск. Вайсковая служба ў польскай арміі. *Габруся ў жаўнерку ўзялі, Ад дамоўства адарвалі... ГЖУ.*

Габруся ў жаўнерку ўзялі...

Адз. В. *жаўнерку* (2): ГЖУ (2).

[**ЖАЎНЯРОНЬКА**] *м.* Ласк. да жаўнер. *Што за доля, што за воля – Жаўняроньку выйсці ў поле?* БЗ.

Адз. Д. *жаўняроньку*: БЗ.

ЖАЎРАНАК *м.* Палявая пеўчая птушка. *Хутка жаўранак песняй сваёй галасістаю Прывітае аратых на полі.* ТС, 74.

Адз. Н. *жаўранак*: ТС, 74.

[**ЖАХ**] *м.* Моцны страх. *Чаму яны [людзі] так хутка забылі той жах, які перажывалі у час соцыяльнай рэвалюцыі?* ДК.

Адз. В. *жах*: ДК.

[**ЖАХЛІВАСЦЬ**] *жс.* Гаротнасць, трагічнасць. *Гаруе там [за Сулою] брат наш, гібее пад панам, – Жахлівасцю вее з Заходняй зямлі.* ПБН.

Адз. Т. *жахлівасцю*: ПБН.

ЖАЦЬ (3) *незак.* Убіраць хлебныя злакі, зразаючы сцёблы сярпамі. *Шостую вясну ўжо ён [беларус-хлеббароб] сее так безнадзейна, ня ведаючы – хто яго сяўбу жаць будзе.* ДД. .. *зямля, засеяная касцямі сыноў беларускіх, будзе вечна належаць да ўнукаў беларускіх; спаленую хату беларускі мазоль адбудуе,*

а сваю сяўбу ён сам будзе жаць. ПЛП.

Инф. жаць (2): ДД; ПЛП. Абв. цяп. адз. 1 ас. жне: ПЛП.

[ЖВАВЫ] прым. Бадзёры, рухавы. Аленка – яго [Лявона Га-рошкі] дачка, 17–19 г., крыху жвавая і вясёлая дзяўчына, адзяецца чысценька і скромна. Т, 19.

Адз. ж. Н. жвавая: Т, 19.

ЖДАЦЬ (6) незак. Руск. *Тое, што чакаць у 2 знач. Сьмейся сьмехам-хрыпеньнем быдляці 3 перарэзаным горлам і грэйся ў гэтым храпе скрозь стогн і пракляцьце, І не важаь да сэрца ўздыхаці, Ласкі ждаць... Хоць крывёю, а сьмейся!* См, 91. *Раскіданыя гібнуць на ўсім сьвеце Вы Мэсыі чакаеце яшчэ, Жыды, – Тэй Мэсыі ждуць Беларусі дзеці І з вамі пойдучь, як вы з намі, ўсе тады. Ж.*

Инф. ждаць: См, 91. Абв. цяп. адз. 3 ас. жджэ (4): НГ; НД; Пт (2). Мн. 3 ас. ждучь: Ж.

ЖДУЧЫ (2) дзеепрысл. да ждаць у 2 знач. *Так гаспадарым мы і дома і за домам, Усё ждучы пацехі з севу і жніва, Ждучы дарма, як летам жджэ расы трава.* НГ (2).

[ЖМЕНЯ] ж. перан. Нязначная колькасць, нямнога. [Мікіта]: *Буржуазія з усіх жыль выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата або кусок якога маёнтку..* Т, 40.

Адз. В. жменю: Т, 40.

[ЖНЕЙКА] ж. Ласк. да жня. *..Нашыя жнейкі ў жніўню работу Пелі вам [людзям чужым] песні.* Чж, 146.

Мн. Н. жнейкі: Чж, 146.

[ЖНІВЕНЬ] (3) м. Восьмы месяц каляндарнага года. *Рэфор-ма праваіса, праведзеная пастановай СНК БССР ад 26 жніўня 1933 г., мае велізарнае палітычнае і гістарычнае значэнне.* ШБСЯ. [С. Меч]: *Ліпень, жнівень і верасень я пражыў у Меничыне, на беразе Сьвіслачы...* ХБ, 28.

Адз. Р. жніўня (2): СнБ, 340; ШБСЯ. В. жнівень: ХБ, 28.

[ЖНІВО] (4) н. 1. Уборка збожжавых культур. *Так гаспадарым мы і дома і за домам, Усё ждучы пацехі з севу і жніва...* НГ. // Час, пара ўборкі збожжа. *Аб Сталіне-сейбіту песня мая, А песня ад сэрца і звонка, як медзь, Якую ў жніво пяе ў полі жня..* СС, 300.

2. Збажына; ураджай *..Кладуцца снапы у снапы, – Такого жніва не было.* ТП, 213.

3. перан. Вобразн. Вынік якой-н. дзейнасці. *Мы самі сведкамі таго, што кінутыя мазолістай рукой здаровыя зярняты зару-неліся на нашых вачах буйнай квяцістай рунай, ад якой можна смела чакаць ураджайнага жніва.* ПЛП.

Адз. Р. жніва (3): НГ; ПЛП; ТП, 213. В. жніво: СС, 300.

[ЖНІЎНЫ] прым. да жніва ў 1 знач. *..Нашыя жнейкі ў жніўну работу Пелі вам [людзям чужым] песні.* Чж, 146.

Кар. адз. ж. В. жніўну: Чж, 146

ЖНЯЯ ж. Жанчына, якая жне сярпом. *Аб Сталіне-сейбіту песня мая, А песня ад сэрца і звонка, як медзь, Якую ў жніво пая ў полі жняя..* СС, 300.

Адз. Н. жняя: СС, 300.

ЖОЛУДЗЬ м. Руск. Жолуд. [Беларус]: *Сваячкі мае вы: Смачны холудзь вам на каву, Дай висока дрэва!* С, 209.

Адз. Н. жолудзь: С, 209.

ЖОНКА (7) ж. Замужняя жанчына ў адносінах да свайго мужа. *Забабон старадаўнаму славянину загадаў, каб жонка ішла з мужам разам ў магілу... 3. [Янка]: Цяпер яна [Аленка] мая жонка назаўсёды.* Т, 53.

Адз. Н. жонка (2): 3; Т, 53. Р. жонкі: СЧ. Т. жонкаю: ПДз; Мн. В. жонак (2): Т, 33, 46; жанок: Т, 46.

[ЖОРСТКІ] (2) прым.: **♦Як мышы пад жорсткім венікам** гл. мыш. **Станавіцца жорсткім комам** гл. становіцца.

Адз. Т. жорсткім (2): БЧ, 9; НГ.

[ЖОЎТЫ] (2) прым. Колеру ячнага жаўтка, золата. *Пакуль-жа блісне шчасьце, хоць душу нягодну Зьвярні.. Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, Залочаных піаніцай, жытам пасраб-раных, Гдзе жоўтая сьвірэтка, гдзе грэчка бяленька.* ХБ, 28. *На шапцы ў яго [Мікіты] вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай; фрэнч і галіфэ новыя, з цёмна-жоўтага сукна, боты жоўтыя.* Т, 54.

Адз. ж. Н. жоўтая: ХБ, 28. Мн. Н. жоўтыя: Т, 54.

[ЖОЎЦЕНЬКІ] прым. Ласк. да жоўты. [Мікіта]: *Я не грабіў, мяне, меджду протчым, грабілі – фрэнчык формельны, боты жоўценькія знялі...* Т, 60.

Мн. В. жоўценькія: Т, 60.

[ЖУДАСНЫ] (2) прым. Жахлівы. *Досыць зірнуць толькі вокам на старую лінію нямецка-расійскіх акапаў, каб пабачыць, якога жудаснага разбурэння на сотні квадратных міль дакана-ла чалавечая рука..* АБ, 16. *Ці-ж можна маўчаць, калі радыё разносіць па ўсяму свету паведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных, кашмарных злачынствах фашысцкай банды шпіёнаў.* МП.

Адз. н. Р. жудаснага: АБ, 16. Мн. М. жудасных: МП.

[ЖУДАСЦЬ] і **[ЖУДАСЬЦЬ]** ж. Жах, пачуццё страху. *А сёння... Сёння што? Ад рання і дарання, Калышучы абняты жудас-цю прастор, Плыве з Масквы жалобнае паянне, Аж рэха даля-тае да Каўказскіх гор.* СК, 158. *..азьвярзэлыя вятры Ад жудасьці,*

ад сорама і дыму Яшчэ зрывалі тэлеграму з тыну, Што ад Растова ўсе чырвоныя далёка Ё няма што трасцай кідаецца нялёгкай.. ВБЛ, 80.

Адз. Т. жудасцю: СК, 158; М. жудасьці: ВБЛ, 80.

[ЖУДКІ] і разм. **[ЖУТКІ]** прым. Жалобны; жахлівы. *І ўсім чыста, што не забыліся на мяне [Купалу] ў гэты жудкі час, нізка кланяюся і шчыра дзякую.* ЛР. *Яшчэ далятае да нас грознае і жуткае водгулле крывавага змагання на беларускім полі, паміж нашымі суседзямі – палякамі ды маскалямі.* ЗС, 17.

Адз. м. В. жудкі: ЛР; н. Н. жуткае: ЗС, 17.

ЖУК м.: **❖І кожны жук і жаба** – усе. [Янка]: *Цяпер гэта [асэсарства] наймаднейшая свабодная профэсія, і кожны жук і жаба хоча на беларушчыне рабіць сабе кар’еру.* Т, 55.

Адз. Н. жук: Т, 55.

ЖУРБА ж. Пачуццё смутку; туга, маркота. *Ніва! Як ня любіць мне таемны твой шум? У ім – і ціхая па пражатым журба.* АР.

Адз. Н. журба: АР.

[ЖУРБАВАЦЬ] (6) незак. Нававаць, маркоціца, тужыць. *Ня журбуйце, тата, маці! Я ўсядзець не мог у хаце, Сам пайшоў па добрай волі Паспытаць ваеннай долі Ня журбуйце, ня журбуйце!* ГЖУ.

Заг. мн. 2 ас. журбуйце (6): ГЖУ (6).

[ЖУРНАЛІСТ] (2) м. Прафесіянальны літаратурны работнік газет, часопісаў. *Совецкія пісьменнікі і журналісты пазнаёміліся з такімі дзеячамі мастацтва, як драматург і Гонзль, Бурьян, пісьменнікі Ольбрахт, Томан..* ПЧ. *Увесь склад трупы тэатра перад пачаткам спектакля выйшаў на сцэну і горача вітаў совецкіх пісьменнікаў і журналістаў.* Там жа.

Мн. Н. журналісты: ПЧ. В. журналістаў: ПЧ.

[ЖУРФІКС] м. Уст. Вечар для прыёму гасцей у вызначаны дзень. [Пан]: *Ні маёнткаў, ні бравароў!* [Дама]: *Ні раутаў, ні журфіксаў!..* [Наста]: *А, па-мойму, што-небудзь ды ёсць. Ёсць, напрыклад, свабода: што хачу, тое раблю.* Т, 28.

Мн. Р. журфіксаў: Т, 28.

[ЖУРЫЦА] незак. Сумаваць, маркоціца. *Журыца дзяўчына, Што Янук пакінуў... Той паехаў на пацеху, Бараніць Айчыну.* ЕЯП.

Абв. цяп. адз. 3 ас. журыца: ЕЯП.

ЖУТКА (2) прысл. да жудкі. *Путы звонка бражджаць і ўгары, і ўнізу, Жутка вісельні граюць, слізгоча пятля..* БН, 92. *Лапацяць крыламі жутка Кажаны, начніцы, Як-бы суд спраўлялі тутка Ведзьмы-чараўніцы.* Дз, 191.

ЖЫВА (4) прысл. Хутка, паспешліва. *Вось, матаючы нагайкай, Загамоне Налівайка: – Гэй, рагатка, чорт рагаты, Жыва*

месца дэпутату. НД. Цяперака час жытняй сяўбы. Дык жыва за плуг і севалку. РКр. БН, 92; Р.

[ЖЫВАТВОРНАКРЫНІЧНЫ] прым. *Наватв.* Жыццяззейны, прывабны. [Мікіта]: *Толькі прымеце мяне, жыватворнакрынічная мамзэль Наста, у пакорныя і вечныя слугі вашага, меджду протчым, сінбэрыстага сэрца.* Т, 42.

Адз. ж. Н. жыватворнакрынічная: Т, 42.

[ЖЫВАТВОРНЫ] (4) прым. Які дае жыццё, аднаўляе сілы, ажыўляе. *Жыві і красуйся* [Сталін] *нам вечныя векі, Як вечна пльвуць жывартворныя рэкі!* СС, 303. // перан. Спрыяльны, дабратворны, плённы. *Нам даюць наш сьцяг у рукі і гэты сьцяг мы павінны з трыумфам вынясьці на жыватворнае сьвятло будучыны..* БСУ. *..нацыянальнае беларускае жыццё пачынае кіпець, палаць праўдзівым, вечным і жыватворным полымем.* МІ, 17. *Параўн.* жыватворчы.

Адз. ж. Т. жыватворнай: ДПЛС. н. В. жыватворнае: БСУ. Т. жыватворным: МІ, 17. Мн. Н. жыватворныя: СС, 303.

[ЖЫВАТВОРЧЫ] прым. *Тое, што жыватворны. Віхор прамяне і прыдзе ясная жыватворчая пагода для ўсіх.* СНБ.

Адз. ж. Н. жыватворчая: СНБ.

ЖЫВЁЛА (4) ж., зб. Свойская сельскагаспадарчая скаціна. *На першай чародзе стаіць у нас пытаньне, як забаспечыцца перэд магчымай нестачай харчоў для сябе і для жывёлы.* ВС. *Сыны зямлі роднай чужыя палеткі Ў чужую карысьць засяюць, На родных папарах галодныя дзеткі Чужую жывёлу пасуць...* ЗК, 42. // *У параўн.* 3 году у год мы жылі, як жывёла, 3 году да году чакалі сьвятла... Г, 16.

Адз. Н. жывёла: Г, 16. Р. жывёлы: ВС. В. жывёлу (2): ВСП, 90; ЗК, 42.

[ЖЫВІЦЬ] незак. Быць часткай чаго-н. *Першае – чацьвёртае* [склад слова] *Жывіць сьвет сабою.. Ш₃*

Абв. цяп. адз. 3 ас. жывіць: Ш₃.

[ЖЫВУЧЫ]¹ (3) прым. 1. Жыццяздольны, вынослівы. *..Абсееш* [правадыр] *пасевам жывучым загоны І сцежкі намеціш да сонца і зораў.* ТП, 217. *Беларуская душа, як бачым, – жывучая, творчая, як яе ні заганяй у казіны рог..* НІ, 17.

2. перан. Устойлівы, здольны доўга існаваць, захоўвацца. *Кідае* [забабон] *балотам на усё сьвятое, спакон веку жывучае, з малаком матчыным упоенае..* 3.

Адз. м. Т. жывучым: ТП, 217. ж. Н. жывучая: МІ, 17. н. В. жывучае: 3.

[ЖЫВУЧЫ]² (2) дзеепрым. незал. цяп. да жыць у 1 знач. *Кароценькая вестка ..павінна збудзіць у кожнага беларуса і*

наагул у кожнага грамадзяніна, жывучага вечна ў нашым краю, вялікае здавольненне і святачную радасць. БСУ. Будучы дагэтуль паднявольнымі і паспытаўшы, што за смак гэтае паднявольле, само сабой разумеецца, нам і ў думку не прыйдзе запрагаць каго б то ні было, жывучага на нашых загонах, у паднявольнае ярмо. НДН, 18.

Адз. м. Р. жывучага (2): БСУ; НДН, 18.

[ЖЫВЫ] (29) прым. 1. Які жыве, існуе. *Гэта дэмократычная камэдыя, каторая толькі выклікае ня сьмех а горкіе сльёзы, бо чыніцца над жывым, змучаным, абяздоленым народам..* ДК. [Другі ганец:] *Я абышоў іх [людзей] тройчы раз І відзеў, што яны ўсе жывы.* Кц, 195. // Не засохлы, не завялы (пра расліны). *Мы вас [людзей чужых] прынялі хлебам і соляй, Людзі чужыя; Ўстрэлі вас ласкай нашага поля Кветкі жывыя.* Чж, 146. // Які належыць жывой істоце. [Груганы:] *Дасюль елі мерцвякоў, А цяпер затое Будзем піць мы кроў жывых, Мясца есьць жывое!* Гр. // У знач. наз. *Выходзяць [прадзеданні косці], ідуць ад парогу к парогу; На стогн жывых грозна глядзяць..* ЗК, 43. *Малюнак дзіўны змешчан быў у газетах, Малюнак, што ў жывых у памяці жыве.* СК, 158.

2. Поўны руху, ажыўлення. *..Ці майскае свята ў жывым карагодзе, Ці свята Кастрычніка ў хаты прыходзіць, Як песня, жыве яго імя [Сталіна] ў народзе.* СС, 302. // перан. Рухомы, зменлівы. *Адлогам лягуць скоро нівы, Узняты нашаю рукой, Крыніц жывыя пералівы Закалатушацца крывёй.* УрП, 48.

3. перан. Які дае жыццё, аднаўляе сілы. *..Вада з крыніц жывых хай зверам-людарэзам Атрутай будзе і сляніць крываваы іх вочы.* ПНД, 314.

4. перан. Свежы. *Таварышы! Зняць шапкі над жывой магілай!* СК, 158. // Выкліканы, абумоўлены жыццём, практыкай. *Ідэя будавання свайго незалежнага жыцця паднявольнымі народамі.., – гэта ідэя сядогня ператвараецца у жыццё, становіцца жывым дзелам, цвёрдым фактам.* БСУ.

5. Дзейны, ажыўлены. *Пажаданні нашы: даць камандзіру годную дома работу і забяспечыць жывы кантакт дома з нашым атрадам работнікаў мастацтваў.* ПГ.

● **Жывое слова** гл. слова.

◊ **Жывы тавар** гл. тавар. **Быць жывым абразам** гл. быць. **Жывая капейка** гл. капейка. **Жывы труп** гл. труп. **Загарэцца вечным жывым агнём** гл. загарэцца.

Адз. м. Р. жывога: Н. В. жывы: ПГ. Т. жывым (4): БСУ; Дз, 188; ДК; 3. М. жывым: СС, 302. ж. Н. жывая (3): ДПЛС; ЛПК; Т, 20. Т. жывой: СК, 158. н. Н. жывое: Т, 45. В. жывое (2): Гр; МІ, 17. Т. жывым: БСУ. Мн. Н. жывыя (2): СЗГ, 252; УрП, 48;

жывыы: Чж, 146. Р. *жывых* (6): В; Гр, 215; ЗК, 43; Кц, 193; СК, 158; Пнд, 314. Т. *жывымі* (2): Кц, 194; См, 91. Кар. мн. Н. *жывы* (3): Кц, 194, 195(2).

ЖЫД (12) *м.* Разм. *Тое, што яўрэй. 0, слава вам, ўсебеларускія Жыды! Ж. Пара, Жыды, паны ўсёга сьвету, Сплаціці доўг, які вам Беларусь дала!* Там жа.

Адз. Н. *жыд*: СНБ, 338. Д. *жыду*: УК. М. *жыдзе*: ЛПК. Мн. Н. *жыды* (7): Ж (7). В. *жыдоў* (2): ЛПК; НДН, 19.

ЖЫДОЎСТВО *н., зб.* Яўрэй. *Ёсьць яшчэ трэціца сіла у нашым месьце. Гэта – жыдоўство.* ВМР.

Адз. Н. *жыдоўство*: ВМР.

[ЖЫДОЎСКІ] *прым. да жыд.* [Гануля]: *Пайшоў [Мікіта] паглядзець на Захараўскую вуліцу, як там паны турбуюць жыдоўскія крамы й спальні.* Т, 57.

Мн. В. *жыдоўскія*: Т, 57.

[ЖЫЛА] (10) *жс.* Разм. *Сушажылле. Вырываў з сябе жылу па жылле, Ві ў і вяроўку, ў пятлю павесься..* См, 91.

• **Зямлі жыла** – рака. *Ад хваль, што шэпчуцца так міла, Ты дойдзеш праўданькі усёй, Што рэчкі – гэта зямлі жылы, Вада ў іх – кроў зямлі твай.* БрБ, 6.

♦ **Выцягваць жылы** *гл.* выцягваць. **З усіх жыл выбівацца** *гл.* выбівацца. **Лецць з жылаў** *гл.* лецць. **У жылах кроў** *ледзяне гл.* кроў.

Адз. В. *жылу*: См, 91. М. *жылле*: См, 91. Мн. Н. *жылы*: БрБ, 6. Р. *жыл*: Т, 40; *жылаў*: Х. В. *жылы*: Ч, 325. М. *жылах* (4): Бц, 74; См, 91; Т, 46; Ч, 324.

[ЖЫЛКА] *жс. перан.* Здольнасць або прыродная схільнасць да чаго-н. [Мікіта]: *..у вас [Ганулі] няма зусім гандлярскай жылкі, у вас не хапае чуткай кемкасці ў гандлёва-прамысловых справах..* Т, 34.

Адз. Р. *жылкі*: Т, 34.

ЖЫЛЫ *прым.* Прызначаны для жылля. *Дом жылы невялікі, чысты – напрыглядку.* ХБ, 28.

Адз. м. Н. *жылы*: ХБ, 28.

ЖЫТА (7) *н. 1.* Аднагадовая расліна сямейства злакавых. *Пишніца і жыта Калышуць свой колас у колас.* ВВ, 263. *Сягоння там жыта, з якога не выйсці, Мурожныя травы, каноплі і лён.* ПБН.

2. Зерне гэтай расліны. *Разам будзем араць [ты з Заходняй, я з Усходняй] поле Трактарам сталёвым, Сеяць жыта і пишніцу На загонах новых.* ТЗУ, 293.

♦ **Як той васілёк у жыце** *гл.* васілёк.

Адз. Н. *жыта* (3): ВВ, 263; ПБН; ТП, 217. В. *жыта* (2): Н; ТЗУ. Т. *жытам*: ХБ, 28. М. *жыце*: Т, 20.

[ЖЫТНІ] прым. да жыта ў 1 знач. Цяперака час жытняй сяўбы. РКр.

Адз. ж. Р. жытняй: РКр.

ЖЫУЁМ прысл. Руск. У живым стане. [Хлопчык:] *Мне мамку зарэзали немцы, Сястрычку спалілі жыўём..* ХЛВ, 315.

ЖЫУЦОМ (2) прысл. Разм. Гвалтоўна, жывасілам. *Роднага ж краю тутэйшыя людзі ў скуру чужацкую лезуць жыўцом.* Н. *Ідзі [Год Новы] у край, які бязбожна Жыўцом парэзали на часці..* НГд, 8.

[ЖЫХАР] (2) м. Насельнік. *..За ім [азіята] Еўропы жыхары Шлі к вам [бальшавікам] праз морскія віры... ПВ. [Аўтарнік:] Чаго прышоў [незнаёмец], чаго ты хочаш Ад гэтых жыхароў пустынь?* УрП, 51.

Мн. Н. жыхары: ПВ. Р. жыхароў: УрП, 51.

[ЖЫЦЦА] (5) незак. Разм. Складвацца, існаваць (пра ўмовы жыцця). *Летась нягодна, сёлета горэй Проста жылося [нам], проста жывецца..* Пп, 161. [Гануля:] *Мы наракаем, што цяпер цяжка жывецца, а як падумаеш, дык і ўперад не вялікі мёд быў.* Т, 44.

Абв. цяп. адз. 3 ас. жывецца (4): Пп, 5; СС, 302(2); Т, 44. Пр. адз. н. жылося (2): Дз, 188; Пп, 161; жылось: Дз, 190.

ЖЫЦЦЁ (58) і **ЖЫЦЬЦЁ** (46) н. 1. Фізіялагічны стан ўсяго живога ад зараджэння да смерці. *..Там [у хораме-сталіцы] адны уставалі, другія драмалі, Сьмерць, жыцьцё свае мелі запоры.* Ч, 321. *Спі, пясняр наш родны! Ты жыцьцё прыгожыў, Аб табе таксама Народ песні зложэ.* ПДС, 232.

2. Час існавання каго-н.; век.. я [Купала] *пражыў большую частку свайго жыцця ў так званай "турме народаў" – царскай Расіі..* ЖН. *Яшчэ і цяпер старыя людзі вам раскажуць аб тых спакрыўджаных і спакутаваных старцах, якія ўсё жыцьцё сваё загубілі пад вечнымі палкамі палачнага цара Мікалая I.* БВ, 16. // *Сукупнасць усяго перажытага чалавекам. Аб жыцці беспраглядным сваім Разважаю я ў гэтай цішы.* ЧС, 50–51.

3. Паўната праяўлення фізічных і духоўных сіл; душэўны ўздым, натхненне. *Глянь сьмела, глянь вольна, шчасьліў, нешчаслівы, І далей к жыцьцю с паніжэньня і сна! В. Ёсць жа яшчэ ў мяне песень, Поўных надзеі, жыцця..* ЁЯ.

4. Пра жывую істоту як носьбіта жыцця. *Ляглі нязледжаныя далі (Як сокал бачыць мог я ўсё), Пустыні вецьвем замахалі, Паланы множылі жыцьцё.* УрП, 46.

5. Умовы і спосаб існавання каго-н.; быт. *Не бачыць толькі і не чуе толькі той, хто вораг нашага новага шчаслівага жыцця..* ДЖ. *..Рухне старое, хоць крэпкае з віду, Яснае, вольнае створым жыцьце.* Г, 17.

6. Існаванне ў развіцці, у руху (пра народ, арганізацыю). Ты [Беларушчына] – як спала – ўскрасла, твае дзеці прачнуліся, Твой народ, ты сама ўстала новае строіць жыцццё. В, 18. 77 год была Вільня сіратаю, уздыхаючы на тых святлых часінах, калі яе універсытэт кіпеў мудрым жыцццём.. УПУВ.

7. Навакольная рэчаіснасць; быццё. Верце, што мы з'яўляемся дзейнымі асобамі-героямі чараўнічай песні, чудатворнай містэрыі, якую тварыць на Беларусі наклікала нас само жыццё. ПЛП. Польскіе эндэкі, заместа праводзіць у жыцццё даўнейшы лёзунг: “вольны з вольным, роўны з роўным”, накінулі нам “плебісцыт” і прынятую соймам “рэзолюцыю”, якая недвузначна прылучае незалежную Беларусь да Польшчы. СНБ.

8. Рух, ажыўленне жывых істот. Мяне [Купалу] зусім не дзівіць тое жыццё, якое падняла супроць гэтай так патрэбнай пастановы нашага ўрада недабітая нацдэмаўшчына ў БССР і раз'юшаная зграя паслугачоў польска-нямецкага фашызма ў Заходняй Беларусі. ШБСЯ.

Жыццё наша такое вясёлае, што песні самі на вусны просяцца. Слава творцу новага шчаслівага жыцця.

◊ Увайсці ў жыццё гл. увайсці. Уведзены ў жыццё гл. уведзены.

Адз. Н. *жыццё* (13): АБ, 16; АК; БВ, 16; 17; ДПЛС; ЖН; МІ; Нз, 15; ПЛП; СНБ, 336; СЧ; ТП; 215; ШБСЯ; *жыццё* (6): АР; ВС; ЗК, 43; СНБ; Ш.; Ч, 321. Р. *жыцця* (20): БрБ, 6; ВГР; ДЖ; ЁЯ; ЖН (3); ЗС, 17 (2); К; МП; СБ; СНБ, 336; СТ (2); Т, 22, 34; Тж, 15; ШБСЯ (2); *жыцця* (18); АЛ (2); БС (3); БСУ (2); ВМР (2); ВС (2); ВСП, 91; РКр; См, 90; СБНГ; СНБ (3). Д. *жыццю* (6): Б, 18(2); В; 3; Кц, 193; УПУВ. В. *жыццё* (17): А, 328; АБ, 16; АПЖ; БВ, 16; ДЖ; ЖН (2); Кц, 192; МІ, 17(2); МСП, 187; Нз, 15; ПДС, 232; ПЛП; СНБ, 337; СТ; ТП, 217; *жыццё* (13): Б, 18; БСУ; ВБЛ, 81; ВМР; ВН; Г, 17; РКр; СНБ (2); УПУВ; УрП, 46; ШБСЯ; ХБ, 29. Т. *жыццём* (4): ВНЗ; ЖН; Н (2); *жыццём* (2): АЛ; УПУВ. М. *жыцці* (4): БрБ, 6; ЖН; ПДС, 232; ЧС, 50–51; *жыцці*: ВР.

[ЖЫЦЦЁВЫ] (2) і **[ЖЫЦЦЁВЫ]** прым. Які мае адносіны да жыцця, звязаны з жыццём. І сёння, праглядаючы разам з вамі свой жыццёвы і творчы шлях, за адны пераходы гэтага шляху я [Купала] радуся, другія я з ахвотай закрэсліў бы сам. ЖН. ..ідаы – адно, а практыка жыццёвая – другое. СНБ. Параўн. жыццявы.

Адз. м. В. *жыццёвы*: ЖН. ж. Н. *жыццёвая*: СНБ. Мн. В. *жыццёвыя*: Т, 22.

ЖЫЦЬ (106) і разм. **ЖЫЦІ** (8) незак. 1. Быць жывым, існаваць. Даўно было – мо тысячу год назад, а мо яшчэ болей, –

як сталі жыць, размнажацца і ў славу расці ўдалыя праішчурны нашы – дрэговічы, крывічы і палачане. Кз, 17. Мы жывём і будзем жыць, бо з намі і беларуская вёска. МІ, 17. // Тварыць, дзейнічаць. Свабодныя людзі! Вялікае свята! Як хочацца жыць безустанку! ВВ, 263. [Князь:] «Гусьлямі, лукам і святлом Будзіце, клічце і свьязіце [ганцы], І так спануйце іхнім [людзей] сном, Каб сон іх счэз і ўсталі жыці. Кц, 196. // перан. Існаваць (пра нежывыя прадметы). Сьцяг ваш [жыдоў] і нашая [беларусаў] паходня будоуць жыць.. Ж. Будзеш веці жыці, Зямелька советаў.. МПв, 220.

2. Весці той або іншы спосаб жыцця, знаходзіцца ў пэўных умовах існавання. Чыйм краем не шамоча Ні няволя, ні бяда, Хай жыве, як сабе хоча, – Хоць як труцень, як нуда. КЧ. З году у год мы жылі, як жывёла, З году да году чакалі свьятла... Г, 16.

3. Знаходзіцца, пражываць дзе-н. Падлеткі жывуць у інтэрнатах, у якіх пабудаваны двухпавярховыя нары. ПЧ. Калі мы [сем'я Купалы] жылі ў Прудзішчах (тады я быў яшчэ хлопчыкам) у нас службы рабочы нехта Пасляк.. ПС. // Насяляць што-н. У нашым краю шмат жыве палякаў, расійцаў, жыдоў, татарцаў. НДН, 19. Ужо адно тое, што мы [беларусы] дамагаемся быць самі гаспадарамі толькі таго абшару, дзе жывуць беларусы ў яго этнаграфічных межах, – ужо гэта даводзе, што мы падняволіць нікога не думаем. Там жа, 18.

4. Пражываць сумесна з кім-н., сярод каго-н. ..[Польшча] і цяпер кажэ суседнім народам, што хоча з імі жыць “як вольны з вольным, роўны з роўным”.. ВВ, 17. Жыці ічаслівай доляй бясконца Будзеце з намі, з Захаду людзі. ССА, 294.

5. перан. Існаваць, мець месца (пра адцягненыя паняцці). Думка гэта [мір на аснове самаазначэння народаў] ўжо даўно жыла і развіталася на цэлым свеце.. НДН, 18. Ідзе [народ], ўвекавечыць ідзе І долю, і праўду сваю, Каб воля жыла ў грамадзе І цешыла вольных сям'ю. ТП, 217.

Добра жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна.

◇**Жыць сваім адумам** – быць самастойным у сваіх дзеяннях, учынках. [Янка]: *А вы [Мікіта] плюнулі б на тое, хто што кажэ, ды жылі сваім адумам.* Т, 21. **З торбай жабрацкай жыць** – знаходзіцца ў бедным становішчы. *..Болей не будзе ён [фінскі народ] з торбай жабрацкай Жыць, як прыкажэ з-над Тэмзы сатрапа.* Ф. **За чужой жыць работай** – існаваць за кошт каго-н. *За другім [сынам] была ахвота К лежні, к панаванню; За чужой-бы жыць работай, Спаў-бы да зьмеркання.* Дз, 189. **Казаць доўга жыці** гл. казаць. **Хай (няхай) жыве!** (17) – пажаданне поспеху, росквіту. *Хай жыве, расце і ўзносіцца ў высь радасная песня ў гонар і славу*

нашай арміі, у гонар і славу нашых герояў – савецкіх людзей.. ЖН. *Няхай жыве Беларуская Соцыялістычная Савецкая рэспубліка.* АЛ.

Інф. *жыць* (29): АПЖ; Б, 18; БВ, 17; ДПЛС; ВВ, 263; Дз, 189; ДЖ (2); Ж; ЖН (2); Кз, 17; КЧ; МІ, 17; НДп, 230; Нз, 14; ОШМ; ПБН; ПДС, 231(2), 232; ПН, 46; Р; СНБ; Т, 36, 56; Ф; Ч, 319, 322; *жыці* (8): Дз, 188; Кц, 196; МПв, 220; ПДС, 231; ССА, 294; ТП, 213; Ун, 73; Ч, 320. Абв. цяп. адз. 2 ас. *жывеиш*: Б, 18; *жывёиш*: Т, 44. 3 ас. *жыве* (24): АЛ (4); Ан, 19(2); ВМР; ЖН (4); 3; КЧ; НДН, 19; НКУС (2); ПЧ; СС, 302; СК, 158; СЧ; Т, 25(2), 56; УПУВ. Мн. 1 ас. *жывем* (5): Бч, 9, 10; МІ, 17; МП; Пп, 561. 3 ас. *жывуць* (15): АБ, 16; ДК; ЖН; 3; Кз, 17; НДН, 18(2); ПЧ; СНБ; Т, 28(3), 43(2), 55. Пр. адз. м. *жыў* (8): БН, 92; Дз, 189; ПДз; Т, 20, 28, 48, 55; ХБ, 28. ж. *жыла* (4): Б, 18; ЦДН, 18; ПТ; ТП, 217. н. *жыло* (2): МД (2). Мн. 3 ас. *жылі* (14): Г, 16; Кз, 17; М, 20(2); МІ, 17(2); ПБН; ПС; Пц; СЗГ, 252; Т, 21, 28, 45; ХБ, 30. Заг. адз. 2 ас. *жыві* (3); СС, 303(2); Т, 32.

ЖЫЦЬЦЁ гл. **ЖЫЦЦЁ**.

ЖЫЦЬЦЁВЫ гл. **ЖЫЦЦЁВЫ**.

[ЖЫЦЬЦЯВЫ] прым. Паэт. *Тое, што жыццёвы. Трэба горда цягнуць лямку жыцця, як цягнулі яе і да вайны, ды болей яшчэ адзін аднаму падаваць духу да вытрываласці на сваім загоне у сваіх жыццявых мэтах..* ВС.

Мн. М. *жыццявых*: ВС.

[ЖЫЧЫЦЬ] (3) незак. **1.** *Тое, што жадаць у 1 знач. [Заходні вучоны]: О розіжээнню сваіх граніц од можа до можа не мажон [беларусы] і мажыць себе не жычон..* Т, 47.

2. *Тое, што жадаць у 2 знач. [Янка]: Жычу вам [Мікіце] надзець шліфы калежскага асэсара.* Т, 21. [Янка]: *Жычу вам [Мікіце] у новай аратарскай професіі дастукацца асэсарскай рангі.* Там жа, 39.

Абв. цяп. адз. 1 ас. *жычу* (2): Т, 21, 39. Мн. 3 ас. *жычон*: Т, 47.

ЖЭ¹ (3) злучн. Руск. **1.** *Тое, што ж¹ у 1 знач. Слепа зракліся [людзі здарэньня] сораму, ўвагі, Ў хорамах селі, – Брацьцям-жэ ўзьдзелі лапці, сермягі, Торбы надзелі... Чж, 147.*

2. *Тое, што ж¹ у 2 знач. [Усходні вучоны]: О Дарданелах, о Індзійскіх морях і о якіх-лібо окошках не помышляют [беларусы] і помышляць не желают, бо, по іх жээ словам, і без того імеют где топіться, когда повеет сквознякамі і з Запада.* Т, 47.

ЖЭ² злучн. *Тое, што што² у 1 знач. [Заходні вучоны]: (да Янкі). Бардо на часе, жэ пан абэцным ест.* Т, 47.

ЖЭ³ (5) часц. Руск. *Тое, што ж² у 1 знач. Вось-жэ усе тые, што асталіся дома.. павінны аткінуць ат сябе усякую слабасць*

душы і цела, усякую непатрэбную трывогу, ды дружна ісьці да працы на сваіх загонах.. РКр. [Мужык]: – Ну, и заехаў жэ ты, брат! ХЛБ. ВС; ВР; ЧЧШ.

[ЖЭЛАЦЬ] *незак. Рук. Тое, што жадаць ў 1 знач.* [Усходні вучоны]: *О Дарданелах, о Індзійскіх морях і о якіх-лібо окошках не помышляют [беларусы] і помышляць не жэлают, бо, по іх жэ словам, і без того імеют гдзе топіцца, когды повеет сквознякамі і з Запада.* Т, 47.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *жэлают:* Т, 47.

[ЖЭРТВАВАЦЬ] *незак. Рук. Ахвяраваць, паступацца чым-н. дзеля чаго-н.* [Мікіта]: *(Да Абарванца). Выбачайце, я не таварыш, а, меджду протчым, буржуаз, а як вам хіба ведама – буржуазія нічым не жэртвуе.* Т, 43.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *жэртвуе:* Т, 43.

3

3 і СА (1076) прыназ. з Р., В. і Т. выражае:

Прасторавыя адносіны (176).

1. з Р. Пры абазначэнні месца, прасторы, адкуль пачынаецца рух, дзеянне. *Год мінуў, як ваяваці Шоў Даніла з сяла..* ПСД. [Янка]: *Дык вы, пане рэгістратар, маніліся пакінуць усе свае рускаісціныя варты і ўцякаць з роднага гораду?* Т, 55. // З географічнымі назвамі. *З Петраграда зноў пераехаў* [Купала] *у Вільню, дзе прыйшлося рэдагаваць “Нашу ніву”.* А, 328. *Калі бальшавікі ўцяклі з Менску, а палякі увайшлі, то беларусы з аблягчэньнем уздыхнулі.* СНБ. // З назоўнікамі са значэннем месца дзеяння. *І дамоў прыехаў* [Янка] *з тэй вайны, здалёку.* ЕЯП. *А наперадзе ўсіх едзе Наш Даніла з вайны..* ПСД. // У спалучэнні з прыназоўнікамі “на”, “у” (з – на; з – у) пры абазначэнні шматразовага дзеяння. *Лес кідае майго* [Купалы] *бацьку з месца на месца..* А, 327. *Магутнай ракой перакідваючыся з завода на завод, з фабрыкі на фабрыку, з калгаса ў калгас пацёк-разліўся стаханаўскі рух на нашай радзіме.* СТ. // Пры абазначэнні месца, дзе знаходзіцца дзеючая асоба або прадмет. [Мікіта]: *Меджду протчым, магу я зысці ўжо, мусье профэсар, з трыбуны?* Т, 41. *Было знаць неякае сьвята Няшлюбных з новізнай людзей, – Шарсьцелі сьвітачныя шаты, Лаза ўхмылялася з лапцэй.* УрП, 47. // Пры абазначэнні месца або напрамку дзеяння. *Хто йшоў ззаду, а хто з боку, Азіраўся назад, А Даніла ўперад Выступаці быў рад.* ПСД. [Абарванец]: *(увайшоўшы з таго боку, адкуль Наста выйшла..)* Т, 42. // Пры абазначэнні накіраванасці чых-н. адносін да каго-н. *І вось, з нашага, беларускага пагляду усе гэтыя племісцыты і сходы бацькоў ёсьць нішто іншае, як дэмакратычная камедыя..* ДК. *Я* [Купала] *хачу з усёй шчырасцю.. падкрэсліць тую вялікую ўвагу, тьяя клопаты аб маім жыцці з боку большэвіцкай партыі і совецкай улады.* ЖН. // Пры абазначэнні прадмета або месца, з паверхні якога

што-н. аддзяляецца. *Дакуль свайго не здрадзіць слова Свая народная рука, Датуль з галін сьвятой дубровы Чужыняк не сьцягне і лістка.* УрП, 50. *Змяцём [хлопчык і лётчык] з беларускіх загонаў Паганья банды праблуд..* ХЛВ, 316. // *Ва ўстойлівых выразях. Свайго самалёта днём, ночкай Не выпусцім, лётчык, мы з рук.* ХЛВ, 315. *Параўн. с у 1 знач.: зэ; із у 1 знач.*

2. з Т. Пры абазначэнні сумежнасці, блізкасці чаго-н. з чым-н. у прасторы. *З вольнай дружынаю князь на пасадзе Вольнаму люду у законы пісаў.* Н. // *Са словамі “побач”, “поруч”.* [Спраўнік]: *Кажуць, сам Брусілаў ідзе побач з нашымі новымі гаспадарамі..* Т, 57. *..Поруч з байцамі з-над сцягаў чырвоных Грозна народная армія крочыць.* Ф.

А, 327, 328(2); АБ, 16; АЛ (3); Ан, 19; АПЖ; БВ, 16, 17; БСУ; Бч, 9; Вб, 237; ВБЛ, 80, 82; ВГР; ВМ, 72(2); ВМР; ВН; ВС; ВСП, 90, 91(3); Г, 17; ГНД; Гр, 215(2); ДПЛС; Ж, 3; ЗС, 18(2); К; Кз, 17; Кц, 194; ЛР; МІ, 18 (2); Мц, 75; НГд, 8; Нз, 15(2); НКУС; ОШМ; ПБН (2); ПВ (3); ПДз, 83(2); ПЛП; ПН, 46, 47(2); ПСД (3); Пт (2); ПЧ; Р; РКр (3); РС, 40; СБНГ; СК, 158(2); СНБ, 337(2), 338, 339; СНБ (6); СП; СТ (3); Т, 19(3), 21, 23, 27, 29, 30(2), 33, 34(2), 35, 37(3), 38(4), 39, 40, 41(3), 43(3), 44(2), 45(2), 46, 49(2), 52(2), 55, 56(2), 59(2), 60, 61; Тж, 15, 16(2); ТЗУ, 293(2); ТП, 214(4), 217; ТС, 74; Ун, 73(2); УрП, 47, 51(3); ХБ, 28; ХЛВ, 315(2), 316(2); Ч, 320, 321(2); Ш₂.

Часавыя адносіны (23)

3. з Р. Пры абазначэнні часу, які з’яўляецца пачатковым момантам ў развіцці якога-н. дзеяння стану. *З маладых год ён [бацька] працаваў на арандаванай зямлі (на запашках).* А, 327. *З гэтага дня [23 кастрычніка 1919 г.] маема магчымасць будаваць сваю беларускую армію, сваю аружную сілу, каторая у хуткім часе павінна .. бараніць беларускіе акрываўленыя межы.* БСУ. *Параўн. с у 2 знач. // У спалучэнні “з таго часу”, “з той пары”. Даўно ўжо, даўно з тэй пары адбылой Сталецьцяў мінула нямаля..* КП, 170. // *У спалучэнні з прыназоўнікам “да” (з-да) пры абазначэнні часу, працякання дзеяння. З году ў год мы жылі, як жывёла, З году да году чакалі сьвятла..* Г, 16. // *У спалучэнні з прыназоўнікам “у” (з-у) пры абазначэнні бесперапыннасці або перыядычнасці дзеяння. З году у год мы жылі, як жывёла..* Г, 16. *..будуць [новыя прарокі] па-божаму над фальшывымі прарокамі і прадажнымі душами суды судзіць, з пакалення ў пакаленне пракляццямі ўспамінаць.* ПЛП.

4. з Т. Пры абазначэнні падзеі, з заканчэннем дзеяння. *..вядомая адозва Пілсудскага .. гаворыць пра тое, што зыходзіць*

палякоу Беларусь атрымала волю. ОШМ. // Пры абазначэнні паслядоўнасці момантаў. ..Землі родзяць ураджайна, Буйней з кожным годам. НК... час не чакае, незадвальненне расьце з кожным днём, струна нацягваецца да апошняй магчымасці. ОШМ. Параўн. со ў 1 знач.

АЛ; Бц, 74; ВБ, 238; ВМР; Г, 16; ЗК, 43; М; 19; НГд, 8; НДН, 18; СНБ; Т, 20, 40; ТЗУ, 293; УрП, 50; ХБ, 30.

Прычынныя адносіны (24)

5. з Р. Пры абазначэнні прычыны якога-н. дзеяння, стану. *Надочечы Беларуска вайсковая Камісія пачала ў нас у Менску рэгістрацыю беларусаў-афіцэраў, дактароў і інш. з тэй прычыны, што ў хуткім часе мае фармавацца беларуская армія.* БВ, 16. *Можэ з іншаго хто краю Скеміў-бы сумленне, Што яна [душа] там вычварае З жалю і цярпення.* Дз, 191. *Параўн. с у 2 знач.*

6. з Р. і Т. Пры абазначэнні падставы для чаго-н. *..І слухаюць вушы гул песень юначых, І цешыцца сэрца з вялікага свята.* ТП, 215. *Людзі чужыя змагаюць мне грудзі З новым парадкам, з адменным жыццём.* Н.

Бч, 9(2); ВБЛ, 83; Дз, 191; ЗН (2); Кз, 17; Н; НДп, 229; СА, 182; СБНГ; СНБ, 338; Т, 27(3), 34, 40, 57, 58; ШБСЯ.

Акалічнасныя адносіны (89)

7. з Р. Пры характарыстыцы спосабу дзеяння. *Пры ім [доме] стажкі ўжатку, Ня стоўнілісь ў гарудах, – пабачыш з намёку.* ХБ, 28. // У некаторых устойлівых выразях. *Няўжо нас не аб'ясніць розум ясны, І не пакінем біцца з кута ў кут?* Бч, 10. *Цёмныя людзі, пазбаўлены гонару і сумлення, ..з усіх сіл стараюцца рабіць сваё грэшнае дзела.* ЗС, 17.

8. з Т. Пры абазначэнні дзеяння, якое адбываецца адначасова з асноўным дзеяннем. *З кашмарамі спадчыны няудачнага мінулага паузе у пары паганы забабон.* З. [Князь:] *Вы, другі верныя, ганцы, Як летась, сёлета, на лета Усе пагранічныя капцы Абходзьце зноў з маім прыветам.* Кц, 196. // Пры характарыстыцы спосабу дзеяння. *Я [Купала] ўжо ўспамінаў, з якой заўзятасцю я слухаў казкі вясковых парабкаў.* ПС. *Калі балышавкі уцяклі з Менску, а палякі увашлі, то беларусы з аблягчэннем уздыхнулі.* СНБ.

9. з Т. Пры абазначэнні сродку, з дапамогай якога ажыццяўляецца дзеянне, стан. *Кідае балотам на усе сьвятое, спакон веку жывучае, з малаком матчыным упоенае..* З. *Нішчыць ворага ушчэнт Совецкім законам Варашылаў Клімент з арміяй Чырвонай.* ПДз, 83. *Параўн. с у 4 знач.*

10. з Т. Пры абазначэнні прадмета, які з'яўляецца паказчыкам паўнаты ахопу дзеяння. *Было два выхадзі: разбурыць ДЗОТ*

разам з фашыстамі ці знішчыць фашыстаў разам з ДЗОТам. ППС. [Мікіта]: *Оеей! Оеей! зусім прапаў і з костачкамі нават.* Т, 60.

АБ, 16(2); АЛ (2); Ан, 19(2); БВ, 16; БрБ, 6; БСУ (2); Бч, 9, 10; БЦ, 74; Вб, 238; ВГ; ВД; ВС; Г, 17; ДК; Дз, 189; ЖН (2); ЗН (2); ЗС, 17; К; ЛР; Мц, 75(2); Н; НГД; НДН, 19(2); НКУС (3); ПБН; ПЛП (3); Пп, 160; ППС; ПТ, 207; Пц; ПЧ (4); РКр; СА, 179; СБНГ; СНБ; СТ; СЧ; Т, 21, 22(2), 35, 37, 40, 43, 49, 51, 56, 62; Тр; ТС, 74; УрП, 49(3), 50, 52; Х; ХБ, 28; ШБСЯ (2).

Мэтавыя адносіны (7)

11. з Т. Пры абазначэнні мэты дзеяння, стану. *Купляюць [зямлю] спекулянты з мэтай перапрадаць яшчэ даражэй другому спекулянту.* ЗС, 18. [Янка]: *Цяпер я да вас, цётка, толькі не з спрэчкай, а з просьбай.* Т, 49. ОШМ; ПЧ; СНБ, 338; Т, 21, 49.

Азначальныя адносіны (127)

12. з Р. Пры характарыстыцы каго-н., чаго-н. з боку паходжання, узнікнення. *..вёска глядзіць на пана, як на праблуду з чужацкай стараны.* Нз, 14. *..Лтушкі вам [людзям чужым] гралі з нашай дубровы Гымны вясною.* Чж, 146. *Параўн. із у 2 знач.*

13. з Т. Пры характарыстыцы прыметы або якасці каго-, чаго-н. *Менічына магла-б быць вельмі багатая і вельмі прыгожая. Але дзеля таго трэба, каб там жылі людзі з разьвітым розумам.* ХБ, 30. *Князі, накліканья намі, Разьлікі між сабой вядуць, Лукі з атрутнымі страламі Проць нас сьляшацца нацягнуць.* УрП, 48. *Параўн. с у 5 знач.*

14. з Т. Пры абазначэнні прадмета, які знаходзіцца ў другім прадмеце. *Пачынае кідаць [Мікіта] аб зямлю партфелі, апрача партфеля з грашыма.* Т, 50. [Мікіта]: *Выносьце [Гануля] першым чынам начоўкі з бялізнай .. Там жа.*

15. з Т. Спалучаецца з назвамі прадметаў, асоб для выяўлення іх становішча або стану. *Цяперашняя ўлада павінна забараніць .. цяперашнюю вакханалію з зямлёй, гэту бессістэмную куплю-прадажу.* ЗС, 18. *...У нашай свяшчэннай барацьбе з заклётым ворагам – нямецкім фашызмам – ваюе кожны дом, кожнае дрэва, кожны ўзгорак.* РКП.

А, 327; АЛ (4); Ан, 19; Бч, 9; ВБЛ, 80, 82; ВН (3); ВСп, 90(2), 91(3); ДЖ; Дз, 191; ГЖУ; ЁЯ; З; ЗК, 43; ЗЯЗ, 89; Кз, 17(5); Кр, 77; Кц, 194; ЛПК; МД (2); МІ, 17; МСП, 187; Н; НДп (4); НГ (2); НК; Нз, 14(5), 15; П; ПВ; ПГ; ППС; Пт; СА, 178, 180; СБНГ; См, 91; СМ; СС, 300, 302; ССА, 294; Т, 19(2) 21, 23, 24(2), 25(4), 26, 29(4), 31, 33, 34(4), 37, 41, 42(2), 45(5), 48, 50(3), 53, 54(2), 55, 56, 58, 59(2), 60(2); ТЗУ, 293(2); УрП, 47; Ф (2); ХБ, 29; Ч, 320(2); Ш₁; ШБСЯ.

Колькасныя адносіны (25)

16. з Р. Пры абазначэнні колькасці прадметаў або асоб, якія складаюць сукупнасць, аб'яднанне. *..асабліваю ўвагу з'вяртаюць на сябе кнігі па матэматыцы: з чатырох – тры з іх арыгінальныя..* ВСП, 89. *Чуваць з двух бакоў званок.* Т, 25.

17. з В. Для абазначэння прыблізнай меры часу, прасторы, вагі, [колькасці]. [Мікіта]: *Пагасцілі б, мадам-сінёра і мусы, яшчэ хоць з хвіліну.* Т, 38. [Гарошка]: *Дарма толькі вытаптаў з паў-Менску – як у шабас, усе крамы пазачыняны.* Там жа, 39. *Я* [Купала] *пераклаў ужо каля пяці тысяч радкоў і мяркую перакласці яшчэ тысяч з пяць.* МП.

18. з Т. Пры абазначэнні дадатковай колькасці чаго-н. [Мікіта]: *Далей ідуць мае за месяц чэрвень, за першыя дзесяць дзён ліпня і за два тыдні наперад дармовыя.. пайкі: ..паўтара фунта з асьмушкай круп, два фунты з чвэрткай гароху..* Т, 45. // У некастрычных устойлівых выразках. [Янка]: *Даўненька з вамі не бачыліся.* [Гануля]: *Бадай, годзікі са два ўжо будзе.* [Янка]: *Ды з гакам, цётка.* Т, 44.

ВБЛ, 81; ВСП, 91; ДК (2); МПв, 218; ПЧ (2); Р (3); Т, 25, 44(3), 46, 47, 56; УПУВ.

Аб'ектныя адносіны (477)

19. з Т. Пры абазначэнні прадмета, асобы, на якія накіравана дзеянне. *Ён* [абываталь] *лічыцца з тым, што есць.* ВМР. *Слава нашаму Ежову з Ленінграда родам; Што расправіўся, як следна З дыверсанцікім збродам.* НК. *Параўн.* с у 6 знач.

20. з Т. Пры абазначэнні асобы, прадмета з якімі ўстанаўліваюцца якія-н. адносіны іншай асобы або прадмета. *Людзі, якія стварылі Дом Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую змястоўнасць будучай работы дома з мастацкім густам.* ПГ. [Гарошка]: *..як нашы [сяляне] гэтакім чынам апошні суд з князем прайгралі, пачалося тое высяленне.* Т, 43. *Параўн.* с у 7 знач. // Пры абазначэнні асобы або прадмета, якія ўзаемадзейнічаюць з іншай асобай або прадметам. *Займаўся са мной* [Купалам] *сын дырэктара Мінскага рэальнага вучылішча Самойла.* А, 328. [Мікіта]: *..такая свабодная профэсія не вяжацца з майёй рангай калежскага рэгістратара.* Т, 36. *Параўн.* со ў 2 знач.

21. з Т. Пры абазначэнні асобы прадмета, якія маюцца ў каго-н. у момант дзеяння. *..абрабляюць глебу сяляне старанна: за баронамі ідуць з адмысловымі даўбежкамі.* ПЧ. [Пан]: *Як з'явіцца [Мікіта] з гэтым палонным да новае ўлады, то ваш прэсіж адразу падымецца ў яе [Дамы] вачох на сто процантаў.* Т, 52. *Параўн.* с у 8 знач.

22. з Р. Пры абазначэнні матэрыялу, з якога зроблена што-н. Паўстала радзіма, замок Няволі зламала навек, Надзела з пралесак вянок і слёзы сагнала з навек. ТП, 214. Між гор шапталіся крыніцы, Ляпіўся мох да стрэх з драціц.. УрП, 47.

23. з Р. Пры абазначэнні якога-н. месца, прадмета, з якога выдаляецца, выпадае, бярэцца што-н. Газэта вывалілася ў мяне з рук. Ан, 19. Зярняты свабодныя сьвецэ З сяўні сее ў пульхны загон. ТП, 213. Параўн. с у 9 знач.

24. з Р. Пры абазначэнні крыніцы, адкуль што-н. паходзіць. ..Вада з крыніц жывых хай зверам-людарэзам Атрутай будзе.. ПНд, 314. Нашыя маладыя наўныя паэты, знаёмыя з сваім родным краем з благіх расейскіх школьных кніг, вельмі часта ў вершах гавораць пра беднасць, пра “гразь, балота і пясок” у Беларусі. ХБ, 27. Параўн. с у 10 знач.

25. з Р. Пры абазначэнні асяроддзя, групы, адкуль хто-н. паходзіць. Бацька мой [Купалы] ..паходзіць з дробных засцяпковых арандатараў.. А, 327. [Янка]: Калі ён [Мікіта] вышаў родам з сялян, то ніякай працы не павінен чурацца.. Т, 20.

26. з Р. Пра абазначэнні якой-н. сукупнасці, адкуль вылучаецца, бярэцца якая-н. частка. Перад ім [рэдактарам] ляжала сто і адна свежых газет; адна з іх была парвана.. Ан, 19. ...наш край [Меншчына], адзін з прыгажэйшых краёў у свеце. ХБ, 27.

27. з Р. Пры абазначэнні асобы або прадмета, якія робяцца якасна іншымі. [Гануля]: ...мой Мікітка вучыўся, але, мабыць, – не давучыўся, і вышла з яго ні богу свечка, ні чорту качарга. Т, 57. Беларуская мова з пагарджанай і паднявольнай стала раўнапраўнай і дзяржаўнай.. ШБСЯ.

28. з Р. Пры абазначэнні асобы або прадмета, з якіх што-н. спаганяецца, утрымліваецца. [Мікіта]: Усёй работы яго [пролетарыята] было, што толькі, меджду протчым, працаваў, ды йшчэ за гэтую мізэрную працу цягнуў крывавую капейку з беднай буржуазіі. Т, 40. Параўн. с у 2 знач.

29. з Р. Пры абазначэнні чаго-н., што служыць узорам для пераймання, капіравання. ..асабліваю ўвагу зьвяртаюць на сябе кнігі па матэматыцы: ..Арэтматычныя задачнікі Валасковіча і Лукашэвіча – першыя задачнікі ў беларускай мове, ня тлумачаныя з чужога.. ВСп, 89.

30. з Р. Пры абазначэнні асобы, з’явы ў адносінах да якіх працяляецца якое-н. пачуццё. Дасяг ён [маскоўскі урад] ня шмат: пару сотак “інтэлігэнтаў”, з каторых сьмяюцца і Бог і добрыя людзі. ДК. Я не знаю мясяца Больш за май шчаслівага, Калі пушчы цешацца З гоману шумлівага.. ПП.

А, 328(6); АЛ (5); Ан, 19(6); АПЖ (4); АР (2); АЧ; БВ, 16(17),

17; БН, 91(2), 92(3); БрБ, 6; БС (4); БСУ (3); Бч, 9(3), 10; Бц, 74; В; Вб, 236, 237(2), 238; ВБ; ВБЛ, 81(2), 82(2); ВВ, 263; ВГ; НГР; ВМР (5); ВН; ВНЗ; ВР (4); ВМ, 72; ВС (2); ВСп, 89(5), 90, 91(3); Г, 16, 17; ГВУ; ГЖУ (2); Дз, 188(2), 190; ДК (2); ДПЛС; ЕЯП; ЁЯ; ЖН (3); З (2); ЗК, 43(2); ЗС, 17; Кз, 17(7); КП, 170; Кр, 77, 78; Кц, 194(3); ЛПК; ЛР (2); МД; МІ, 17; МП; Мц, 75(2); Н; НГ; НГд, 8; НДН, 18, 19(2); Нз, 14(4), 15; НК (3); НКУС (2); ОШМ (6); ПБН (3); ПВ (3); ПГ; ПД, 289; ПДз; ПДС, 231; ПЛП (4); Пп, 160; ППС (2); Пр; ПС (6); Пт (6); ПТ, 208(2); ПЧ (16); Пц (2); РКП; СА, 178, 179(3), 180(3), 181(5); СБ; СБНГ (4); СД; СК; См, 90, 91; СНБ, 337, 338(4), 340; СНБ (6); СП; СС, 302(3); ССА, 294; СТ; Т, 19, 20, 21(2), 22(10), 23(5), 24(4), 25(5), 26(8), 27(3), 28, 29(4), 30(5), 31, 32(4), 33(4), 34(3), 35(3), 36(5), 37(3), 38(3), 39(2), 40, 41(9), 42(5), 43(3), 44(5), 45(8), 46(5), 47, 48(3), 49, 50(5), 51, 52(5), 53, 54(5), 55(6), 56(5), 57(5), 58(6), 59(3), 60(4), 61; Тж; ТЗУ, 293; ТП, 213, 214(2); Тр; У (2); УП; УрП, 47(2), 49(2); Ф (6); ХБ, 27, 29; ХЛВ, 315, 316; ХХ; Ч, 321(2), 323, 325; ЧС, 50–51(2); ЧЧШ; ЦСБ; Ш; Ш₂ (2); ШБСЯ (2).

Адносіны сумеснасці (125).

31. з Т. Пры абазначэнні асобы, прадмета, якія сумесна з другой асобай або прадметам выконваюць якое-н. дзеянне. *Маці з дзецьмі пасля смерці бацькі пераязджае на арандаваную зямлю памешчыцы Стржалковай. А, 328. Сягодня таргуецца Захад з Усходам, заходняя культура – з усходнім адзічэннем.. Тж, 15.*

АЛ (2); Ан, 19; БВ, 17(2); БН, 91; БрБ, 6(2); БСУ (2); ВБ; ВГР; ВСп, 91; ВМ, 72; Г, 17; ДЖ; Дз, 190; Ж (4); ЖН (5); З (2); ЗК, 42(2), 43(2); ЗС, 17, 18; Кз, 17; М, 20(2); Мц, 74; МПв, 220; НГд, 8; НДН, 18; НДп, 229(2); СНБ (4); ПВ; ПД, 289; ПДС, 231(2); ПДз; ПЛП; ПН, 314; ППС; ПТ, 206(5), 207(4), ПТ, 208(2); Пц (2); РКр; РС, 40; СНБ, 337; СНБ (2); СС, 303(2); ССА, 294; Т, 20(4), 23(2), 25(2), 26(2), 29(4), 31, 32, 45, 47(3), 48, 49(4), 51, 52, 53(5), 54, 55, 56, 57, 58(2), 60(2), 61, 62(2); УР; ХЛВ, 315; Ч, 323; ШБСЯ.

З мінуўшых дзён. Пабудован з густам. Ты з Заходняй, я з Усходняй... Урывак з паэмы. Я з гордасцю выбіраю свой народны ўрад.

ЗА¹ (336) прыназ. Спалучэнне з прыназоўнікам “за” выражае:

Прасторавыя адносіны (83).

1. з В. і Т. Пры абазначэнні месца, за межы якога накіраваны дзеянне, рух, або за якім што-н. адбываецца. *Лілі беларускія сыны за Урал .. і пралівалі там рэкамі сваю бязвінную кроў. БВ, 16. ..разлягаецца за вокнамі на вуліцы харавая песня. Т, 62. // Пры абазначэнні прадмета, каля якога хто-н. размяшчаецца. *Госці садзяцца за стол. Т, 27.**

2. з Т. Пры абазначэнні асоб, прадмета, услед за якімі рухаецца хто-н. *Гануля, а за ёй Пані з манаткамі шнурам выходзяць.* Т, 34. *...за баронамі ідуць [сяляне] з адмысловымі даўбежкамі.* ПЧ. Ан, 19; БН, 92, 93; Бч, 9; ВБ; ВМ, 72; ВМР (4); ВСП, 91(2); ВР; Г, 16; ГП, 8(2); ДЖ; Дз, 190; Ж; ЖН (2); З (2); ЗС, 18; Кц, 194(3), 195(3), 196(2); МІ, 17; МСП, 187(5); Н (2); НГ; НГД; НК; ПВ; ПБН; ПДз; ПС (2); ПСД; РКр; РС, 40; СНБ, 336; СС, 301, 302; СЧ; Т, 25, 27, 37, 38(2), 43, 44, 45, 49(2), 55, 61, 62; ТП, 215; УК, 215; ХБ, 29(3); Ч, 319, 320, 323, 325, 326; ЧЧШ.

Аб'ектныя адносіны (195).

3. з В. Пры абазначэнні прадмета, асобы, якія бяруць у рукі, да якіх дакранаюцца. *Патупіўшы вочы, я ўзяўся за клямку, каб выйсці.* Ан, 19. *Вучоныя канчаюць пісаць адначасова, бяруцца за падзорныя трубы, азіраюцца.* Т, 26. // Пры абазначэнні занятку, да якога прыступаюць. *Трэба, каб само нашае грамадзянства ўзялося шчыра за гэту работу.* АБ, 16. [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, не ламеце рук, а бярэцеся хутчэй за работу.* Т, 59.

4. з В. Пры абазначэнні асоб, якія выклікаюць тое ці іншае пачуццё. *І сёння, праглядаючы разам з вамі свой жыццёвы і творчы шлях, за адны пераходы гэтага шляху я [Купала] радуся, другія я з ахвотай закрэсліў бы сам.* ЖН. *Смешна і стыдна робіцца за гэтых паноў гандляроў с'ягодняшняй культурай, культуры заходняй, еўрапейскай.* Тж, 15.

5. з В. Пры абазначэнні асоб, за якіх заступаюцца, у імя якіх што-н. робіцца. *...надыйшоў дзень беларускага народу, калі ён можа збройна заступіцца за сябе самога і за сваю Айчыну.* БСУ. *Трудны і цяжкі шлях прыйшлося прайсці нам, беларусам, за гэты час змагання за лепшую долю, за лепшую славу для свае Бацькаўшчыны!* ПЛП.

6. з Т. Пры абазначэнні прадмета, з'явы, на якія хто-н. адпраўляецца. *Роднай песні вясёлы напеў Не ўздунаў над калыскай маёй; Супраціўны скрозь мучыць павеў, Як за хлебам пашоў да людзей.* ЧС, 50–51.

7. з В. Пры абазначэнні прадмета, у абмен на які што-н. набываецца, робіцца. *Калі я [Купала] прывёз пахаваць сяцёр, ..ксёндз патрабаваў падвойную плату за пахаванне.* А, 328. *Беларускае баярства, за польскія шляхоцкія значкі і цёплыя каля трона месцы, пачало выракацца свайго роднага, беларускага..* Нз, 14.

8. з В. Пры абазначэнні асобы, замест якой што-н. робіцца. *..клічэ ешчэ нас сьвятая павіннасьць працаваць і за тых, што аддаюць сваё жыццё дзесь там далёка ці блізка.* РКр.

9. з В. Пры абазначэнні асобы, якая выступае ў якасці каго-н.

..*Месячык святляны Служыць нам* [трактарыстыцы з трактарам] *за варту*. ПТ, 206. [Янка]: *Раўнапраўе то раўнапраўе, але ж хіба яно вам не загадае быць штодзень за нейкага саматужнага вазюра?* Т, 45.

10. з В. Пры абазначэнні асобы, у ролі мужа каго-н. (з дзеясл. “выйсці”). [Мікіта]: *Кажэ [Наста], як будзеце асэсарам, тады выйду [замуж], а за рэгістратара, кажэ, не хачу*. Т, 23.

11. з Т. Пры абазначэнні асобы, прадмета, якія з’яўляюцца аб’ектам назірання, увагі. *Капіталістычны сьвет усё з большай і большай трывогай, азьвярэннем і нянавісьцю сочыць за гэтай соцыялістычнай будоўляй*.. АЛ. *Устанавілі [партызаны] назіранне за праціўнікам*. ППС.

12. з Т. Пры абазначэнні асобы, з’явы, за якімі што-н. лічыцца. *За другім [сынам] была ахвота К лежні, к панаваньню*.. Дз, 189. // Пры абазначэнні асобы, ад якой залежыць наступленне якога-н. дзеяння. *Цяпер за вамі [жыдамі] слова ў буру гэту: Пайсьці ці не, з народам нашым да сьвятла?* Ж.

13. з В. Пры абазначэнні асобы, з’явы, з якімі параўноваўваецца што-н. *Я не знаю месяца Больш за май шчаслівага*.. ПЛ. *..Юны чэрвень молада Больш за май вяселіцца*. Там жа. // У некаторых устоілівых спалучэннях: “больш за ўсё”, “лепш за ўсё”. *Агулам кажучы, трэба больш за ўсё надзеіцца на свае сілы*. ВС. *Становішча прамысловасці Чэхаславакіі, яе сістэму лепш за ўсё характарызуе “абутковы горад” Баці ў Зліне*. ПЧ.

14. з В. Пры абазначэнні прадмета гаворкі, сведчання. *За ўсё гэта [будаўніцтва соцыялізму] яна [Беларусь] ўзнагароджана вялікай ганаровай адзнакай – ордэнам Леніна*. ЖН. *Што яна [Беларусь] павінна такой стацца, за гэта гавораць яе мінуўшчына, яе цяпершчына*. Нз, 14.

А, 328; АБ, 16(2); АЛ (3); Б, 18; БрБ, 6; БВ, 16(6), 17; БН, 92(2); БСУ (2); Вб, 236(3), 238; ВБЛ, 80, 81(4); ВВ, 263; ВН (2); ВС (2); ВСп, 91(2); ГВУ (7); ДК (2); ЁЯ; ЖН (4); 3 (2); ЗК, 42(3); ЗЯЗ, 89; Кз, 17; Кц, 196 (2); М, 20; МД; МІ, 17(4); МПв, 219(2), 220; Н; НГ; НДН, 18(3); НДп, 229; Нз, 14; ПБН; ПВ; ПЛП (2); ПН, 46; ПНд, 314(2); ПС (3); ПСД; Пт; ПЧ (2); Р; РКр; СЗГ, 252; СК, 158(2); СНБ, 337; СНБ (13); СП; СС, 302; СЧ (2); Т, 20, 22, 28(5), 34(5), 35(5), 39(2); 40, 44(3), 46, 49, 56, 57, 59(4), 60; Тж, 15(7), 16(4); ТП, 217(2); Ун, 73(2); УП; УПУВ (2); УрП, 46, 52; ХЛВ, 316; Ч, 323; ЧС, 50–51; ШБСЯ (3).

Прычынныя адносіны (17).

15. з В. Пры абазначэнні прадмета, з’явы, якія з’яўляюцца прычынай, падставай для чаго-н. *Разумеецца, бацька за гэта [чытанне]*

мяне [Купалу] не мілаваў. ПС. [Гарошка]: *Самахоць за німашто асіраціў ён* [Юрка] мяне. Т, 44.

АЛ; ВСП, 90; ДПЛС (3); ЛР (3); ПЛП; СЧ; Т, 19, 23, 28, 55, 58.

Часавыя адносіны (9).

16. з В. Пры абзначэнні прамежку часу. *У шасьці надрукаваных за мінулы год выпусках "Вестник" удзяліў 186 старонак для беларускага пісьменства*. ВСП, 90. *У м. Новым Свержэне, таго самага везда, манаполька таргуе за год на 20 000 руб.* УП.

17. з Т. Пры ўказанні на заканамерную паслядоўнасць часавых паняццяў. *..Шуміць бяседа за сталом, Плыве часіна за часінай*. Кц, 196. *Дні за днямі, гады за гадамі плятуцца...* Ч, 320. Дз, 188(2); Ч, 320, 323(2).

Колькасныя адносіны (11).

18. з В. Пры абзначэнні колькасна выражанай адлегласці. *Аб сваім пройдзеным творчым шляху за гэтыя трыццаць год я [Купала] не буду гаварыць*. ДЖ. *За 10 год з тэрміналёгічнай камісіі да Акадэміі Навук – гэта размах, на які пры іншым палітычным ладзе патрабаваліся-б не гады, а можа і сотні год*. НГД.

19. з В. Пры абзначэнні колькасна выражанай адлегласці. *..як пры Мікалаях першых дзяцей беларускай зямлі гналі за трыдзсяць зямель службыц царам і іх генералам*. БВ, 16.

А, 328(2); Ан, 19; ДЖ; Т, 46(4); УЧ.

Акалічнасныя адносіны (13).

20. з Т. Пры абзначэнні спосабу дзеяння. *За другім [сынам] была ахвота К лежні, панаваньню; За чужой-бы жыў работай, Спаў-бы да зьмярканьня*. Дз, 189. *Пасыпаліся з друку адна за адной кнігі..* ВСП, 91.

ВБ (3); МД; Т, 20, 50; ТП, 215(2); ХХ, 128; Ч, 321, 323.

Азначальныя адносіны.

21. з Т. Пры характарыстыцы ўнутраных асаблівасцей каго-н. *О, абываталь, беляя за каўняром ты гніда!* ВБЛ, 81.

Выдавецкая справа ў Савецкай Беларусі за 1922 г. Думка за думкай. Справа незалежнасці Беларусі за мінулы год. Хоць за хмараю хмара.

◇Што (хто) за ... гл. што (хто).

[ЗААПЕКАВАЦЦА] *зак. Наватв. Паклапаціцца. Заапякуйцеся* [т. Чарвякоў] *маімі* [Купалы] *сем'ямі, што тут у Менску і ў Барысаве*. СЧ.

Заг. мн. 2 ас. *заапякуйцеся*: СЧ.

ЗАБАБОН (16) *м. Прымха. Забабон спаліў бязлітасна на кастры вялікага сьветлага Гуса. З. А забабон далей ідзе і распасырае*

свае павучыныне, неразблытныя сеці.. Там жа.

Адз. Н. *забавон* (14): 3 (14). М. *забавоне*: 3. Мн. В. *забавоны*: 3.

[ЗАБАВА] (2) ж. Гульня, пацеха. *Трутнёў ня будзеце забавай, Краіны вольнае сыны..* УрП, 50.

♦ **У забавых** – не прыдаючы значэння. *Вайна і рэвалюцыя выкінула ў забавых два лёзунгі, ..два кірункі ў змаганьні за культурна-палітычныя правы народаў і дзяржаваў.* СНБ.

Адз. Т. *забай*: УрП, 50. Мн. М. *забавах*: СНБ.

[ЗАБАВКА] ж. *Ласк.* да забавы. *..на газэту і книгу ён [мужык] пазирае, як на пустую забавку..* УП.

Адз. В. *забавку*: УП.

ЗАБАРАНІЎШЫ *дзеепрысл.* да забараніць. *..калі даць беларусу-каталіку вольны выбар: ці вучыцца рэлігіі на польску, ці на расейску, забараніўшы перш навуку на беларуску, дык ён выбярэ польскую мову..* ВР.

ЗАБАРАЊІЦЬ (2) зак. да забараняць. *Цяперашняя ўлада павінна забараніць ..цяперашнюю вакханалію з зямлёй..* ЗС, 18. [Наста]: *Я ж вам [Мікіту] ужо цяперся забараніла думаць аба мне..* Т, 42.

Інф. *забараніць*: ЗС, 18. Абв. пр. адз. ж. *забараніла*: Т, 42.

[ЗАБАРАЊАЦЬ] (3) *незак.* Не дазваляць. *..забараняюць [немцы] бедным дзеткам чытаць і маліцца Богу у сваёй роднай мове.* ЧЧШ. *Не касавалі [улады] дробнага гандлю і не забаранялі прывозіць прадукты з вёскі ў место.* СНБ, 339.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *забараняе*: Т, 58. Мн. 3 ас. *забараняюць*: ЧЧШ. Пр. мн. *забаранялі*: СНБ, 339.

[ЗАБАРОНЕНЫ] (3) *дзеепрым. зал. пр.* да забараніць. [Мікіта]: *..пападаецца на дарозе якая-небудзь контрабанда, іначай кажуць – рэчы, якія ўвозіць у Менск забаронена..* Т, 45. [Мікіта]: *Новая ўлада гарэлку забараняе, а што забаронена, тое смачна і дорага каштуе.* Там жа, 58.

Адз. н. Р. *забароненага*; СНБ. Кар. адз. н. Н. *забаронена* (2): Т, 45, 58.

[ЗАБАРЫКАДАВАЦА] зак. перан. Разм. Засцерагчыся. [Мікіта]: *Я ўжо ведаў аб гэтым і загадзя забарыкадаваўся. Глядзецце! (Знімае з сцяны і надзяе пажарніцкую куртку і каску.)* Т, 24.

Абв. пр. адз. м. *забарыкадаваўся*: Т, 24.

ЗАБАСПЕЧЫЦА зак. Разм. Забяспечыць сябе чым-н. у дастатковай колькасці. *На першай чародзе стаіць у нас пытаньне, як забаспечыцца перэд магчымай нестачай харчоў для сябе і для жывёлы.* ВС.

Інф. *забаспечыцца*: ВС.

ЗАБАСПЕЧЫЦЬ гл. **ЗАБЯСПЕЧЫЦЬ**.

[ЗАБАСТОЎКА] (2) ж. Арганізаванае масавае спыненне работы; стачка. *..і ў гэты перыяд, хоць прыдушана, але хвалявалася [соцыяльная і нацыянальная барацьба], узбуралася ў імкненнях і парывах працоўных мас (нелегальная рэвалюцыйная літаратура, забастоўкі і г. д.).* АЛ. [Гарошка]: *..у дзевяцьсот пятым годзе пайшлі забастоўкі ды іншыя непарадкі.* Т, 44.

Мн. Н. забастоўкі (2): АЛ; Т, 44.

[ЗАБІВАЦЬ] незак. Пазбаўляць жыцця, знішчаць. *У гэтыя грозныя дні, калі п'яныя дзікуны .. забіваюць старыкоў, жанчын і дзяцей, я [Купала] ўсю сваю мужнасць аддаю вам, сыны нашага вялікага народа!* РКП.

Абв. цяп. мн. 3 ас. забіваюць: РКП.

ЗАБІРАЦЬ (13) незак. 1. Браць з сабой, да сябе. *Забірае [Абарванец] пакінутае на лаўцы партманэ і выходзіць.* Т, 43. *Дужыя [дзяржавы] не пытаючыся, забіралі ў слабейшых усё, што маглі толькі забраць..* НДН, 18.

2. Разм. Затрымліваць. [Спраўнік]: *Забірайце [Чырвонаармеец] яго [Мікіту] ў палон.* Т, 52.

3. Разм. Мабілізоўваць на вайсковую службу. *..забіралі [дужыя дзяржавы] іх [паднявольных народаў] сыноў і гналі на крывавай бой за эгаістычныя вялікадзяржаўныя мэты.* НДН, 18.

Інф. забіраць (4): Т, 53(2), 62(2). Абв. цяп. адз. 3 ас. забірае (2): Т, 43, 62. Пр. адз. м. забіраў: БС. Мн. забіралі (4): МІ, 17; НДН, 18(3). Заг. мн. 2 ас. забірайце (2): Т, 52, 62.

[ЗАБІТЫ] (2) дзеепрым. 1. Дзеепрым. зал. пр. да забіць. *Плача горка ўдоўка, Плача горка маці Па забітым мужу, Спаленым дзіцяці.* МПв, 219.

2. У знач. прым. перан. Прыніжаны, запалоханы, даведзены да атупення. *Няма больш забітай нядоляй рабыні.* ПБН.

Адз. м. М. забітым: МПв, 219; ж. Р. забітай: ПБН.

ЗАБІЦЬ¹ зак. да забіваць. *Каменні ўстаюць, каб забіць ворага, рэкі выходзяць з берагоў, каб патаніць яго...* РКП.

Інф. забіць: РКП.

[ЗАБІЦЬ]² зак. Зазваніць. *..Забьюць ім [людзям] зычныя званы Прабудным звонам на прадвесні.* Кц, 196.

Абв. буд. мн. 3 ас. забьюць: Кц, 196.

[ЗАБІЯКА] м. Разм. Буян, задзіра. *Мы – ваякі, забіякі, Сцеражыцца, ламакі!* БЗ.

Мн. Н. забіякі: БЗ.

[ЗАБЛІШЧЭЦЬ] зак. Пачаць блішчэць. *Крыві расіны заблішчэлі На чорнай стоптанай зямлі..* УрП, 52. *Параўн. заблыскаць.*

Абв. пр. мн. заблішчэлі: УрП, 52.

[ЗАБЛЫСКАЦЬ] зак. Разм. *Тое, што заблішчэць. Тапор за-востраны заблыскаў, Грымнулі вілы і цапы.* УрП, 52.

Абв. пр. адз. м. *заблыскаў:* УрП, 52.

[ЗАБОЙЦА] (2) м. Той, хто ўчыніў забойства. *..радыё раз-носіць па ўсяму свету наведамленне Пракуратуры Саюза ССР аб жудасных, кашмарных злачынствах фашысцкай банды шпё-наў, дыверсантаў, забойцаў.* МП.

Смерць забойцам А. М. Горкага.

Мн. Р. *забойцаў:* МП. Д. *забойцам:* СЗГ, 252.

ЗАБРАНЫ (10) дзеепрым. зал. пр. да забраць. Разм. *Адабра-ны, захоплены. Заплачэ ў пагоду канюх па расінцэ, “Забраны край” жаліцца з ім.* ЗК, 42. *Кожны край, што дачэсна завецца забраным Гэткіх казак забытых имат знае.* Ч, 326.

Забраны край.

Адз. м. Н. *забраны* (4): ЗК, 42(3), 43. В. *забраны* (3): ЗК, 42(2), 43. Т. *забраным:* Ч, 326. Мн. Р. *забраных:* ЧС, 50–51.

ЗАБРАЦЬ (14) зак. 1. Узяць з сабой. *Я змоўчаў, забраў га-зэты і папёрся пісаць.* Ан, 19. *..пакінулі [хунхузы] дзеўчынку, каторую забралі нашы салдаты.* ПДз.

2. Узяць сабе; адабраць, адняць. [Мікіта]: *(да Чырвонаармейца). А трэфэі таксама забраць?* Т, 53. *..паліцыя пры помачы сьлёсара улезла у рэдакцыю беларускай газеты і забрала усе канторскіе і рэдакцыйныя матэрыялы.* СНБ. // *Захапіць, заваяваць. На Вялік-дзень палякі забралі Вільню.* СНБ. [Гарошка]: *Тое – гэта, палякі на носе, – кажуць [людзі], што ўжо Навінку забралі.* Т, 44.

3. Разм. Арыштаваць. [Мікіта]: *Зірнеце ў гэтыя паперы, ваша таварыскасць. Як прачытаеце, то ўсё роўна не заберыце мяне.* Т, 62.

Інф. *забраць* (3): НДН, 18; Т, 32, 53. Абв. пр. адз. м. *забраў:* Ан, 19; ж. *забрала:* СНБ. Мн. *забралі* (4): Р; СНБ; Т, 44, 45; *забралі:* ПДз. Буд. адз. 3 ас. *забярэ* (3): БС (2); Т, 32. Мн. 2 ас. *заберыце:* Т, 62.

ЗАБУРЭННЕ н. Разм. Разбурэнне. [Мікіта]: *Сучаснае рэволю-цыйнае забурэнне .. падкасіла і эканомічныя падваліны добра-быту рускай інтэлігенцыі?..* Т, 28.

Адз. Н. *забурэнне:* Т, 28.

[ЗАБЫВАЦЦА] (3) незак. 1. Разм. *Тое, што забываць.* [Мікіта]: *..нават і ў гэтакі трывожны крыху час вы [Спічыні] не забываецеся аб маёй адукацыі!* Т, 49.

2. Пераставаць думаць пра тое, што хвалюе. *Асьлепленыя ча-совымі перадамі, забываюцца, што жыюць не ў срэднявякоўі.* СНБ. [С. Меч] *Часта .. я мімаволі зазіраўся на гэты лес і забы-ваўся пра сваю работу.* ХБ, 29.

Абв. цяп. мн. 2 ас. *забываецца*: Т, 49. 3 ас. *забываюцца*: СНБ. Пр. адз. м. *забываўся*: ХБ, 29.

[ЗАБЫВАЦЬ] *незак.* Пераставаць памятаць. [Мікіта]: *Меджду протчым, не забывайце, пане беларус, што я найздальнейшы вучань акадэмікаў Скрынчанкі й Саланевіча*. Т, 38. *Параўн.* забывацца.

Заг. мн. 2 ас. *забывайце*: Т, 38.

[ЗАБЫТЫ] (4) *дзеерым. пр. да забыць*. 1. У знач. *прым.* Не захаваны ў памяці. *І разгараецца ясьней Паходня радасьці забытай..* Кц, 196. *..Кожны край, што дачэсна завецца забраным Гэткіх казак забытых шмат знае*. Ч, 326.

2. У знач. *прым. перан.* Закінуты. *Так, так, мой дружа, Іначай бывала, – Не называўся забытым мой край..* Н.

Чараўнік (Забытая казка).

Адз. м. Т. *забытым*: Н. ж. Н. *забытая*: Ч, 321. Р. *забытай*: Кц, 196. Мн. Р. *забытых*: Ч, 326.

ЗАБЫЦІ гл. **ЗАБЫЦЬ.**

[ЗАБЫЦЦА] (15) *зак. Разм. Зак. да забыць* ў 1 знач. *Гібелі зноў людзі у снегу, ў мароз, Як чэрві сьляпыя у плесні, – Аж страшная кара дасьцігла з нябёс; Забыўся народ сваей песні*. ПН, 47. *Забылася баярства на звычай і абычай беларускі, на сваю гісторыю, мову, літаратуру*. Нз, 14. // *Не захавачу у памяці, выпусціць з-пад увагі*. [Янка]: *А во, сын ваш [Ганулі] не забыўся, аднак, аб імянінах?* Т, 20. *Забыліся толькі Хаўруснікі ночы Спытаць беларуса, Чым сам ён быць хоча*. Х.

Абв. пр. адз. м. *забыўся* (7): ПН, 47; Т, 20(2), 24, 38, 48, 50. ж. *забылася*: Нз, 14. Мн. *забыліся* (7): ВСП, 89; ЛР; Т, 21, 27, 49, 53; Х.

[ЗАБЫЦЬ] (16) і *разм.* **ЗАБЫЦІ** *зак. 1. Зак. да забываць.* *Няўжо настолькі коратка памяць японскіх ваяк, што яны забылі ўрокі 1921–1922 гг.* ВГ. *Чаму яны [людзі] так хутка забылі той жах, які перажывалі у час соцыяльнай рэвалюцыі?* ДК. // *Не ўспомніць у патрэбны момант, выпусціць з-пад увагі. ..за яе [Беларусі] светлае ў скорым часе соцыялістычнае жыццё я [Купала] не забуду заклікаць у сваіх думках-песнях*. ЖН. *Цябе [жан-дара] тваім жа [языком] у кляцьбе Ён [хляпчук] не забудзе памянуць*. АПЖ. *Параўн.* забыцца.

2. *перан.* Адысці ў думках ад рэчаіснасці, перастаць думаць пра тое, што хвалюе. *Столькі іх, гэтых мілых часін! А забыці іх сілы няхват*. ЧС, 50–51. *Эй, годзе ўжо песень маркотных, пясняр! Дай волю парывам гарачым... Каб кожны пачуў сваю сілу ў плячо, Каб кожны забыў аб нядолі!* Пр.

Інф. *забыці*: ЧС, 50–51. Абв. пр. адз. м. *забыў* (5): В; М, 20; Пр; Пт; СБНГ. ж. *забыла*: Пр. мн. *забылі* (5): ВГ; ДК; МІ, 17; Пр;

Чж, 147. Буд. адз. 1 ас. забуду: ЖН. 3 ас. забудзе (4): АПЖ; КЧ; Т, 35; ЧС, 50–51.

ЗАБЯГАЦЬ *незак.*: *◊Забягаць наперад* – зрабіць што-н. з парушэннем паслядоўнасці. *Мы не будзем забягаць наперад у будучыню і варажыць, якімі шляхамі пойдзе гэта справа.* ББ, 17.

Инф. забягаць: ББ, 17.

[ЗАБЯСПЕЧАННЕ] *н.* Разм. *Дзеянне па дзеяслову забяспечыць.* [Янка]: *А вы [Мікіта] гэта забяспечанне пачалі, як відаць, ад патакі?* Т, 55.

Адз. В. забяспечанне: Т, 55.

ЗАБЯСПЕЧЫЦЬ (3) і разм. **ЗАБАСПЕЧЫЦЬ** *зак.* 1. Стварыць дастатковыя матэрыяльныя сродкі для жыцця. *Хай-жа гэта прыказка і тут сябе: пакажэ, каб у супольнай згодзе забаспечыць сябе ад голаду і холаду.* ВС. [Мікіта]: *..такое ўмелае скарыстанне перамен політычных сытуацый – надта лёгкі спосаб забяспечыць сябе на чорны дзень.* Т, 55.

2. *Зак. да забяспечваць.* *..польскі ўрад мае дзяржаўны розум і ..забяспечыць Беларусі яе пануючае становішча.* ОШМ. *Пажаданні нашы: ..забяспечыць жывы кантакт дома з нашымі атрадам работнікаў мастацтваў.* ПГ.

Инф. забяспечыць (3): ОШМ; ПГ; Т, 55; забаспечыць: ВС.

[ЗАБЯСЬПЕЧВАЦЬ] *незак.* Ствараць неабходныя ўмовы для ажыццяўлення, здзяйснення чаго-н., гарантаваць што-н. *Няхай жыве СССР, братняя дапамога якога забясьпечвае нявіодныя і нячуваныя тэмпы разьвіцця Савецкай Соцыялістычнай Беларусі.* АЛ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. забясьпечвае: АЛ.

[ЗАВАДЗІЛА] *м.* Рук. *Зачыншчык.* [Мікіта]: *Меджду протчым, абавязак мой – паказаць гэты новым завадзілам іхняе належнае места.* Т, 22.

Мн. Д. завадзілам: Т, 22.

[ЗАВАЁВАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да заваяваць у 1 знач.* *Заваяваны.* *Не пыталіся гэтыя [Расія, Нямеччына] ўсемагутныя дзяржавы, ці заваёваныя імі слабейшыя народы хочуць іх, сказаў бы, воўчай апеці, ці не.* НДН, 18.

Мн. Н. заваёваныя: НДН, 18.

[ЗАВАРОЖАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да заваражыць, перан.* *Зачараваны.* [С. Меч]: *..усё мае жыцьцё любаваўся-б .. гэтымі махрастымі залаціста-жоўтымі бярэзінамі, што .. стаяць непарушна, бы заварожаныя спакойнаю урачыстасьцю заходу сонца.* ХБ, 29.

Мн. Н. заварожаныя: ХБ, 29.

[ЗАВАРУШЫЦЦА] (4) *зак.* Разм. *Зак. да варушыцца.* *Народ здзівіўся, як загледзеў, Заварушыўся, зашумеў.* УрП, 51. //

перан. Актывізавацца. *..сталі голасна казаць [сяляне], што яны – беларусы, заварушыліся тады і польскіе, і расейскіе нацыяналісты.* ВР. *Самыя малыя народы.. заварушыліся і выкінулі сцяг свайго самаазначэння..* СНБ, 336.

Абв. пр. адз. м. *заварушыўся:* УрП, 51. ж. *заварушылася:* СНБ. Мн. *заварушыліся* (2): ВР; СНБ, 336.

[ЗАВАЯВАНЬНЕ] *н.* Заваёва. *..ролю застрэлычыка сусветнага капіталізму ўзяў на сябе беларускі нацыянал-дэмократызм, выступаючы пад сцягам.. ліквідацыі ўсіх заваяваньняў Кастрычніцкай рэвалюцыі..* АЛ.

Мн. Р. *заваяваньняў:* АЛ.

ЗАВАЯВАЦЬ (2) *зак.* 1. Пакарыць, захапіць узброенай сілай. *Свой край заваяваць паўстань, ваякі.* Пт.

2. *перан.* Дамагчыся чаго-н. настойлівацю, аўтарытэтам. *..на любым заводзе можна заваяваць сабе сусветную славу.* ЖН.

Інф. *заваяваць* (2): ЖН; Пт.

ЗАВДЗЕНЧАЁНЦ *прыназ.* Польск. Дзякуючы, з прычыны чаго-н. [Заходні вучоны]: *Край тэн посядал навэт можэ, але, завдзенчаёнц шkodлівым вplyвом зэ Выходу, можэ тэ пшэісточыло сень в Пінске блото.* Т, 47.

[ЗАВЕДЗЭНЫ] (2) *дзеерым. зал. пр. да завесці.* 1. *Дзеерым. да завесці ў 2 знач. ..яно [земства] недаўна у нашым краю заведзена..* ВС. *І якімі прыгожымі ні прыкрываліся б словамі вялікадзяржаўныя нацыі, што ў іх ёсць ці там будзе заведзена нейкае раўнапраўе для ўсіх нацыянальнасцей, – усё гэта будзе абманам.* НДН, 18.

2. *перан.* Заняты, заклапочаны. [Гарошка]: *Гэты настаўнік добры і дужа разумны чалавек, але трохі галава яго нечым заведзена..* Т, 44.

Кар. адз. н. Н. *заведзена* (3): ВС; НДН, 18; Т, 44.

[ЗАВЕСІСТЫ] *прым.* Разм. Павіслы, адвіслы. *Заходні вучоны – носіць польскі строй – кунтуш і “конфэдэратку”, барада голеная, вусы завесістыя.* Т, 19.

Мн. Н. *завесістыя:* Т, 19.

[ЗАВЕСІЦЬ] (2) *зак.* 1. *Зак. да завешваць.* [Мікіта]: *Меджду протчым, мамаша, завесьце чым-небудзь вокны..* Т, 24.

2. *перан.* Наслаць. *Ні далёка, ні блізка, ні ў полі, ні ў лесе Важны ўзносіўся хорам-сталіца, Чорнабожнік над ім непрагляды завесіў.* Ч, 321.

Абв. пр. адз. м. *завесіў:* Ч, 321. Заг. мн. 2 ас. *завесьце:* Т, 24

[ЗАВЕСЦІ] (3) *зак.* 1. Мець пэўны напрамак, быць шляхам куды-н. *Па аднэй [дарожаньцы] пайсці – Не пашэнціца, ..Завядзе на ўсход, Скуль не вернецца.* ББ.

2. перан. Устанавіць, увесці. [Мікіта]: *Завёў бы я ад Азіі да Аўстраліі, ад Афрыкі да Амэрыкі і ад Смаленску да Бэрліну адзін непадзельны рускі язык..* Т, 48. *..і жандармы і бальшавіцкія “чрэзвычайкі” не завядуць на зямлі вечнага парадку і ладу.* СНБ. *Параўн. завясыці.*

Абв. пр. адз. м. завёў: Т, 48. Буд. адз. 3 ас. завядзе: БВ. Мн. 3 ас. завядуць: СНБ.

[ЗАВЕСЦІСЯ] зак. Разм. 1. З’явіцца. [Спраўнік]: *Па-мойму, таксама унівэрсітэт непатрэбен, бо завядуцца студэнты, а з імі заўсёды столькі для поліцыі клопату.* Т, 27.

2. Устанавіцца. *Ад пэўнага часу завёўся на Беларусі вельмі цікавы дэмакратычны звычай.* ДК.

Абв. пр. адз. м. завёўся: ДК. Буд. мн. 3 ас. завядуцца: Т, 27.

[ЗАВЕТ] м. Руск. Запавет, наказ. *Засядзе народ у Крэмі Кліч кінуць на цэлы бел-свет, Пацвердзіць для роднай зямлі Свой сталінскі вечны завет.* ТП, 217.

Адз. В. завет: ТП, 217.

[ЗАВЕТНЫ] (2) прым. Руск. Запаветны. Я [Купала] *так сьлепа, так упарта на працягу раду год .. не дапамагаў з усёй адданасьцю і захапленьнем заветных лятученьняў чалавецтва, ажыцьцяўленьню соцыялізму.* АЛ. *.. рабочая кляса .. рэальна ажыцьцяўляе заветныя ідэалы найгеніяльнейшых настаўнікаў і правадыроў працоўнага люду – Маркса і Леніна..* Там жа.

Мн. Р. заветных: АЛ. В. заветныя: АЛ.

[ЗАВЕШВАЦЬ] незак. Закрываць, павесіўшы што-н. *Гануля завешвае вокны.* Т, 24.

Абв. цяп. адз. 3 ас. завешвае: Т, 24.

[ЗАВІДАВАЦЬ] незак. Руск. Зайздросціць. *..Ўжо на згубу з зямлёю і з хатай запісан [другі сын], І ўсё-ж долі завідуе ката.* Ч, 320.

Абв. цяп. адз. 3 ас. завідуе: Ч, 320.

ЗАВІРУХА (4) ж. 1. Мяцеліца, завея. *Хай там бура, завіруха, Хай пурга сапе і плача, Зтуль тваё пачуе вуха Комсамольскі гарт юначы.* СА, 179. *..Ці там, дзе з пургою, з завірухай разам Белыя мядзведзі ля полюса бродзяць. – Песня чутна ўсюды Ў бязмежным прасторы..* ПДС, 231.

2. перан. Неспакой, сумятня, бязладзіца. *Кліч “Зямля і воля працоўнаму люду!”, сціхлі сьгодні ў нашым краю праз варункі ваеннай завірухі, як бы адышоў на другі план..* ЗС, 17. *Пажычыць [налогі] у гэту усесьветную завіруху німа дзе..* ВН. *Параўн. завяруха.*

Адз. Н. завіруха: СА, 179. Р. завірухі: ЗС, 17. В. завіруху: ВН. Т. завірухай: ПДС, 231.

[ЗАВІТАЦЬ] зак. Наведацца, зайсці. [Мікіта]: *А, меджду*

протчым, пан профэсар завітаў да нас. Т, 54.

Абв. пр. адз. м. *завітаў*: Т, 54.

[ЗАВЛАДЕТИ] *зак.* Руск. Завалодаць. [Поп]: *Разверзіся врата адовы і сам аніцхрыст со своїм сонмом святой Русью завладоша, ежэлі созерцаць все творымое ныне.* Т, 28.

Абв. пр. мн. *завладоша*: Т, 28.

[ЗАВОД] (15) *м.* Прамысловае прадпрыемства. *Вылучаюцца па сваёй тэхнічнай дасканаласці заводы Шкоды,... “абутковы горад” Баці ў Зліне.* ПЧ. *..Гудуць гулка з добрай волі Наішы фабрыкі, заводы.* СА, 182.

Адз. Р. *завода*: СТ. В. *завод*: СТ. М. *заводзе* (2): ЖН; ПЧ. Мн. Н. *заводы* (7): АЛ; ДЖ; ЖН; НК; ПЧ; СА, 182; ШБСЯ. Р. *заводаў* (2): АЛ; ЖН. В. *заводы* (2): Нз, 15; ПЧ.

[ЗАВОДЗІЦА] *незак.* Разм. Засноўвацца. [Мікіта]: *..у вас [на Беларусі] заводзіцца нейкая, меджду протчым, Беларуская Рэспубліка.* Т, 55.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *заводзіцца*: Т, 55.

[ЗАВОДЗІЦЬ] (3) *незак.* Пачынаць што-н. (спяваць). *Вялікдзень! ад нівы да нівы Заводзе бацькоў сваіх песеньку сын. В. Натхненна гэтак пеў, заводзіў Рой чалавечы на свой лад..* УрП, 49.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *заводзе* (2): Ан, 18; В. Пр. адз. м. *заводзіў*: УрП, 49.

[ЗАВОДСКІ] *прым.* Які адносіцца да завода. *Баця рыхтуе для сябе “кадры” рабочых, арганізаваўшы для падлеткаў заводскія школы.* ПЧ.

Мн. В. *заводскія*: ПЧ.

ЗАВОСТРАНЫ *прым.* Востраканцовы. *Тапор завостраны заблыскаў, грымнулі вілы і цапы.* УрП, 52.

Адз. м. Н. *завостраны*: УрП, 52.

[ЗАВЫЦЬ] *зак.* Заскуголіць. *На пустку ўзбрыўшы, воўк завьў.* Кц, 197.

Абв. пр. адз. м. *завьў*: Кц, 197.

[ЗАВЯЗАНЫ] *дзеепрым.* зал. пр. да завязачь перан. Заняволены. *Ой, не плачэ брат над братам На мяжы кургана, А бядуе так душа там Завязана, скавана.* Дз, 187.

Кар. адз. ж. Н. *завязана*: Дз, 187.

ЗАВЯЗЫВАЮЧЫ *дзеепрысл.* да завязывачь. Руск. Злучаючы канцы чаго-н. вузлом. *Ха-ха! – цярэбіць патыліцу засьцяноквы беларускі шляхціц “польскай культуры”, завязываючы аборы на латях.* З.

[ЗАВЯРНУЦА] *зак.* Накіравацца куды-н., змяніўшы напрамак. [Гануля]: *А мамачкі ж мае. Завярнуліся [патрульныя] сюды да нас.* Т, 59.

Абв. пр. мн. *завярнуліся*: Т, 59.

ЗАВЯРУХА ж. Разм. *Тое, што завіруха ў 2 знач. Хай кожны беларус цьвёрда верыць, што завяруха ваенная так ці сяк скончыцца*. ВС.

Адз. Н. *завяруха*: ВС.

ЗАВЯРШЫЦЬ зак. Закончыць. *Моцны падмур быў зроблены, трэба было толькі класці сцены і завяршыць будову светлага, незалежнага існавання Беларускай дзяржавы*. СНБ, 337.

Інф. *завяршыць*: СНБ, 337.

ЗАВЯСЬЦІ зак. Разм. *Тое, што завесці ў 2 знач. ..урад маніцца ешчэ у скорым часе завясьці падаходны і асабісты ваенны налог*. ВН.

Інф. *завясьці*: ВН.

[ЗАВЯЦЬ] зак. перан. Паблякнуць. *Так мая [маткі] краса завяла І маёй слябы!* Дз, 190.

Абв. пр. адз. ж. *завяла*: Дз, 190.

[ЗАГАВАРЫВАЦЬ] незак. Руск.: *Загаварываць зубы* – ухіялацца ад прамога адказу. [Начальнік]: *Не загаварывайце зубоў, а кажэце [Мікіта] праўду*. Т, 60.

Заг. мн. 2 ас. *загаварывайце*: Т, 60.

ЗАГАВАРЫЦЬ (3) зак. Пачаць гаварыць з кім-н. [Мікіта]: *..паспрабую загаварыць з ім [Немцам] па-нашаму, можна зразу-мее*. Т, 32. [Немец]: *(хаваючы грошы). Загаварылі б адразу такім языком, ваша прэвасхадзіцельства..* Там жа, 33.

Інф. *загаварыць*: Т, 32. Абв. пр. мн. *загаварылі*: Т, 33. Заг. мн. 2 ас. *загаварыце*: Нз, 14.

[ЗАГАВОР] (2) м. Разм. Замова, закліканне. *Вылазе з цемры бледны звод. Глядзіць сьліўнём на доли, горы І тут і там пус-кае ў ход Свае нямыя загаворы*. Кц, 196. [Судзьбіна]: *Ўспомні [трэці брат], выклічы родныя ўсе загаворы І зводзь імі прыблудаў заломы..* Ч, 323.

Мн. В. *загаворы* (2): Кц, 196; Ч, 323.

[ЗАГАД] (3) м. Распараджэньне. [Мікіта]: *А ў гэтым, меджду протчым, портфельчыку ўсялякія дэкрэты, законы, пастановы, загады..* Т, 46. *Чаму скрозь на Беларусі польскіе ураднікі не спаўняюць загадаў свайго начальства?* ОШМ.

Адз. Д. *загаду*: Т, 60. Мн. Н. *загады*: Т, 46. Р. *загадаў*: ОШМ.

ЗАГАДАЎШЫ дзеепрысл. да загадаць. *..трэба .. паадчыняць усе чыста школы, якія існавалі на Беларусі, загадаўшы ім, прышчэпляць вучням любасць да роднага краю..* ДК.

[ЗАГАДАЦЬ] (4) зак. Аддаць загад, распарадзіцца. [Гануля]: *Вось адзін пан, – яго [Мікіты], здаецца, начальнік, – урэпіўся за Мікітку і загадаў яму цягаць чужыя рэчы ў свой панскі пакой*

у нейкай гасцініцы.. Т, 57. Сама гісторыя пакліча на суд і загадае даць адказ. БС.

Абв. пр. адз. м. загадаў: Т, 57. ж. загадала (2): Ан, 19 (2). Буд. адз. 3 ас. загадае: БС.

[ЗАГАДВАЦЬ] (3) *незак.* Аддаваць загад, распараджэнне. *Армія гэта складалася з беларусаў, але ваяваць ёй загадвалі не за Беларусь, а за Расію.* БВ, 16. // *Наказваць.* [Янка]: *Раўнапраўе то раўнапраўе, але ж хіба яно вам [Мікіту] не загадвае быць штодзень за нейкага саматужнага вазюра?* Т, 45. *Забабон старадаўнаму славяніну загадваў, каб жонка ішла з мужам разам у магілу.* 3.

Абв. цяп. адз. 3 ас. загадвае: Т, 45. Пр. адз. м. загадваў: 3. Мн. загадвалі: БВ, 16.

ЗАГАДЗЯ (3) *прысл.* Зараней, наперад. [Мікіта]: *Жадаю, каб і праз год мы ў гэтай кватэры вінішаваліся.* [Янка]: *Аб гэтым трудна загадзя варажыць.* Т, 21. [Мікіта]: *Мамзэль Наста загадзя папярэдзіла мяне з пэўных крыніц, што пры новай політычнай сытуацыі будуць дабравольна браць маладых мусы..* Т, 55. Т, 24.

[ЗАГАЛОВАК] (2) *м.* Назва артыкула, газеты. *...напісаў [рэдактар] у сваю яснавельможную газету горка-сьлязлівую стаццю пад такім загаловакам "Якім парадкам прымусяць дзяцей-беларусоў вучыцца і маліцца па-польску".* ЧЧШ. *Па ўсіх свабодных мясцох расклеены на сценах .. лозунгі, загаловкі тагачасных газет, плакаты.* Т, 43.

Адз. Т. загалоўкам: ЧЧШ. Мн. В. загалоўкі: Т, 43.

[ЗАГАМАНІЦЬ] (2) *зак.* да гаманіць. *Загаманілі [людзі] аб федэрацыі вызваленых з царскага рабства народаў.* БВ, 16. *Вось, матаючы нагайкай, Загамоне Налівайка: – Гэй, рагатка, чорт рагаты, Жыва месца дэпутату.* НД.

Абв. пр. мн. загаманілі: БВ, 16. Буд. адз. 3 ас. загамоне: НД.

[ЗАГАНЯЦЬ] *незак.:* **Заганяць у казіны рог** – прымушаць падпарадкоўвацца, пакарацца. *Беларуская душа, як бачым, – жывучая, творчая, як яе ні заганяй у казіны рог..* МІ, 17.

Заг. адз. 2 ас. заганяй: МІ, 17.

ЗАГАРТАВАНЫ *дзеерым.* Стойкі, вынослівы. *Нахай жыве Комуністычны інтэрнацыянал, гэты адзіны загартаваны правадыр..* АЛ.

Адз. м. Н. загартаваны: АЛ.

[ЗАГАРТАВАЦЦА] *зак. перан.* Зрабіцца стойкім, вынослівым. *Наша пісьменніцкая моладзь выхавалася і загартавалася ў агні вялікага Кастрычніка.* ЖН.

Абв. пр. адз. ж. загартавалася: ЖН.

[ЗАГАРЭЦЦА] (2) *зак. перан.* Моцна захапіцца чым-н. *Ідэя будавання свайго незалежнага жыцця паднявольнымі народамі,*

якая загарэлася вечным жывым агнём пасяля развалу Расійскай самаўласнай імперыі, .. – гэта ідэя сёння пераўтвараецца ў жыццё.. БСУ. Соцыяльная рэвалюцыя, якая загарэлася крыва-вым пажарам на усходзе Эўропы – у Расіі, цяпер яшчэ палае усё падаючым полымем.. СНБ.

Абв. пр. адз. ж. загарэлася (2): БСУ; СНБ.

[ЗАГАСІЦЬ] зак. Вобразн. Зменшыць (пачуці). Як стаяла яна [маці] над гэтым – Над пасыцельлю з чырвані тэй! Быў з ёй добрым вясёлы ветрык – Загасіў, як свечку яе. ВБЛ, 82.

Абв. пр. адз. м. загасіў: ВБЛ, 82.

[ЗАГАСПАДАРАНЫ] прым. Разм. Абжыты. [Гарошка]: Нашы [сяляне] ўсё роўна не хацелі пакідаць сваіх загаспадараных сяліб. Т, 43.

Мн. Р. загаспадараных: Т, 43.

[ЗАГАСЫЦЬ] зак. Разм. перан. Запанаваць. Загасыціў лад новы Ды ня той, ня свой. МД.

Абв. пр. адз. м. загасыціў: МД.

[ЗАГІН] м. Укр. Пагібель. Спадзе ланцуг ваш [Жыдоў] у сьляпым загіну. Ж.

Адз. М. загіну: Ж.

ЗАГІНУЦЬ (5) зак. да гінуць. І калі ня хочам [беларусы] загінуць,.. – павінны пакінуць мы благую прывычку думаць, што нехта прыдзе і выратуе нас з нашай бяды.. БС. Герой загінуў ад варожай зрадніцкай рукі.. СК, 158. // перан. Мінуць. Голад загіне, бяда пакіне. ПТ.

Інф. загінуць (2): БС; Дз, 191. Абв. пр. адз. м. загінуў: СК, 158.

Буд. адз. 3 ас. загіне (2): Дз, 191; ПТ.

[ЗАГЛАДА] ж. Польск. Знішчэнне, пагібель. Той другі шлях і рэчка другая загладай Атуманяць душу, зальюць вочы.. Ч, 319.

Адз. Т. загладай: Ч, 319.

[ЗАГЛЕДЗЕЦЬ] зак. Разм. Угледзець, прыкмеціць. Народ зьдзівіўся, як загледзеў, Заварушыўся, зашумеў.. УрП, 51.

Абв. пр. адз. м. загледзеў: УрП, 51.

ЗАГЛЯНУЦЬ (5) зак. перан. Пранікнуць. Заглянула сонца Да хат, сутарэнь, Праклятых дзён прошлых Развееўся цень. СС, 301. // Напаткаць. Аб гэтым [нястачы харчоў] ужо трэба падумаць і не чэкаць, пакуль бязхлебіца загляне ў хату. ВС.

♦**Заглянуць у вочы** – дасягнуць, завалодаць. [Хлопчык:] Свайго самалёта днём, ночкай Не выпусцім, лётчык, мы з рук. Берліну заглянем у вочы, У крываваыя вочы гадзюк. ХЛВ, 315.

Інф. заглянуць: СБНГ. Абв. пр. адз. м. заглянуў: Мц, 75. ж. заглянула: СС, 321. Буд. адз. 3 ас. загляне: ВС. Мн. 1 ас. загля-нем: ХЛВ, 315.

ЗАГНАНЫ (2) *дзеерым. зал. пр. да загнаць.* Вымушаны апынуцца ў якім-н. становішчы. – *Хэ-хэ! – натурае яму [польскаму пану] расійскі чыноўнік, прыдыбаўшы сюды [у Беларусь] ..шукань карьеры, а сёгодня загнаны у гарадзкіе безработныя.* З. *Загнаны ў падполле там [у Заходняй Беларусі] лепшыя людзі.* ПБН.

Адз. м. Н. *загнаны*: З. Кар. мн. Н. *загнаны*: ПБН.

[ЗАГНАЇЦЬ] (4) *зак.* Прымусяць каго-н. увайсці куды-н., апынуцца дзе-н. [Аленка]: *мы [з Янкам], баючыся, каб яго [татку] ў Нямецчыну не загналі, паехалі ўслед на падмогу.* Т, 35.

♦**Загнаць у казіны рог** – адмовіцца ад чаго-н. [Спраўнік]: *Усё былое вялічча прышлося загнаць у казіны рог і дапасоўвацца да новага часу.* Т, 57. **Загнаць у магілу** – звесці са свету. *Сталін, Молатаў любімы, Слаўны Варашылаў, Да Ежоў, што дыверсантаў Загнаў у магілу!* НК. **Загнаць у рукі** – прымусяць падпарадкавацца каму-н. *Ужо раз палякі загналі Беларусь у рукі маскоўскага барбара, – ці ня робіцца гэта й цяпер?* ОШМ. **Загнаць на ўбой** – зрабіць занядбалым. *Рынкам жывога тавару няслава Край увесь зрабіла, загнала на убой, Дзе ўжо лет сотні Масква і Варшава Торг гругановы вядуць між сабой.* Н.

Абв. пр. адз. м. *загнаў*: НК. ж. *загнала*: Н. Мн. *загналі* (2): ОШМ; Т, 95.

[ЗАГОЕНЫ] *дзеерым. зал. пр. да загаіць.* Залечаны, зажыўлены. *Загоены раны, сляды ліхалецця, Руінаў, пагромаў, пажарышч сляды.* ПБН.

Кар. мн. Н. *загоены*: ПБН.

[ЗАГОН] (15) м. Паласа, участак ворнай зямлі, поля. *Зярняты свабодныя сявец З сяўні сее ў пультны загон.* ТП, 213. *..паны-абшарнікі стараюцца як мага перагнаць загоны малых і вялікіх двароў на царскія рублі.* ЗС, 17.

Адз. В. *загон* (2): ПВ; ТП, 213. М. *загоне*: ВС. Мн. Н. *загоны* (2): Г, 6(2). Р. *загонаў* (2): ХЛВ, 316; Чж, 146. В. *загоны* (6): АБ, 16; Б, 9; ЗС, 17; РКр; ТП, 217; Ф. М. *загонах* (5): Мц, 75; НДН, 18; Пнд, 314; РКр; ТЗУ, 293.

[ЗАГРАБЛЕНЫ] *дзеерым. зал. пр. да заграбіць. перан.* Разм. Падняволены, абарваны. *Расійская імперыя, імперыя, магутная заграбленымі чужымі дзяржавамі.* НДН, 18.

Мн. Т. *заграбленымі*: НДН, 18.

ЗАГРАБІЦЬ *зак. Разм.:* ♦**Заграбіць пад каршуновае крыло** – падняволіць. *..гэтыя дзяржавы [Расія, Нямецчына, Англія, Японія] ў сваім імперыялістычным і мілітарным усёзнішчажучым походзе мелі адну ярка зарысаваную мэту – гэта заграбіць як найболей пад сваё каршуновае крыло чужых малых народаў.* НДН, 18.

Інф. *заграбіць*: НДН, 18.

[**ЗАГРАНІЧНЫ**] (2) *прым.* За межны, іншаземны. *Імпэрыялістычная загранічная буржуазія .. напружвае ўсе свае сілы для таго, каб перашкодзіць гэтай творчай рабоце працоўных мас..* АЛ. *..збіраюцца яны [пабочныя налогі] не с таго, хто што мае, а с таго што паступае на продаж, як напр. ..таможэнны збор з загранічных тавараў.* ВН.

Адз. ж. Н. *загранічная*: АЛ. Мн. Р. *загранічных*: ВН.

[**ЗАГУБА**] (2) *ж.* Разм. *Тое, што пагібель. Думы цяжкія роем снуюць, Капашацца чмяльмі ў галаве, Сноў спазнаць залатых не даюць, Кожна мучыць, к загубе заве.* ЧС, 50–51. *Брат другі шоў на нетры сьляпяя аблавай, Воблік крадзены кідаў загубам.* Ч, 324.

Адз. Д. *загубе*: ЧС, 50–51. Мн. Д. *загубам*: Ч, 324.

[**ЗАГУБІЦЬ**] (4) *зак.* да губіць у 2 знач. *Не прышлося мне [матцы] жыць на сьвеці ў славе і дастатку: Загубілі родны дзеці, Загубілі матку.* Дз, 189.

♦**Загубіць сваю скуру** – страціць лепшыя чалавечыя якасці. *Загубіў [чараўнік] сваю скуру, чужая-ж ня цешыць Абадранай душы ў павуціне.* Ч, 321.

Абв. пр. адз. м. *загубіў*: Ч, 321. Мн. *загубілі* (3); БВ, 16; Дз, 189(2).

[**ЗАГУЛЯЦЬ**] *зак.* да гуляць. *А усё [разгадка] як прыдзе к нам – Важна загуляем: Пусьцім чарачкі у ход Песьню засьпеваем.* Ш₁.

Абв. буд. мн. 1 ас. *загуляем*: Ш₁.

[**ЗАГУДЗЕЦЬ**] *зак.* да гудзець. *..І ў бурны кліч, як бурны ўдар, З віхрамі загудзі [пяняр] пад зван кайдан!* Пт.

Заг. адз. 2 ас. *загудзі*: Пт.

[**ЗАДАВАЛЬНЕННЕ**] *н.* Прыемнае пачуццё. *Я [Купала] з вялікім задавальненнем і радасцю прачытаў прынятае на сходзе нашых пісьменнікаў прывітанне мудраму правадыру..* ШБСЯ. *Параўн.* здаволеньне.

Адз. Т. *задавальненнем*: ШБСЯ.

[**ЗАДАВАЦЬ**] *незак.* Учыняць, рабіць што-н. непрыемнае. *Каб таму па локаць Адсушыла рукі.. – Хто сушыў у няволі Люд наш працавіты, Задаваў вужача Раны непазбыты.* К.

Абв. пр. адз. м. *задаваў*: К.

ЗАДАВОЛІЦЬ *зак.* Ажыццявіць чыё-н. патрабаванне. *..Камісарыят Земляробства абавязан .. падумаць аб тым, каб поўнасьцю задаволіць літаратурай аб сельскай гаспадарцы нашых земляробаў..* ВСП, 90.

Інф. *задаволіць*: ВСП, 90.

ЗАДАМ (2) *прysl.*: ♦**Задам наперад** *гл.* наперад. Т, 48, 52.

[**ЗАДАНЬНЕ**] (4) *н.* Загадзя вызначаны аб'ём работы. *Беларускае в-ва за граніцай .. вытаўніла сваё заданьне як найлепей.* ВСП, 90.

Усе гэтыя сілы маюць свае інтарэсы, свае заданьні, дамагацца каторых і будуць. ВМР.

Адз. В. *заданьне* (2): ВСП, 90, 91. Мн. В. *заданьні* (2): ВМР (2).

ЗАДАРМА прысл. Разм. Бясплатна, дарма. *Мамкай служыла я [маці] на сваё ліха Некалі ў пані, так, з ласкі, задарма.* Мц, 75.

[ЗАДАТАК] (3) м. Аванс. *Я хацеў заікнуцца аб задатку, але рэдактара і след прастыў.* Ан, 19. Ён [рэдактар] прачытаў [артыкул], даў 3 рублі і 27 капеек задатку. Там жа.

Адз. Р. *задатку* (3): Ан, 19 (3).

ЗАДАЦЬ (4) зак.: *♦Задаць пытанне* – спытаць. *Што значыць – над чым я працую? Задаць такое пытанне паэту – рызыкаўна.* МП. **Задаць драпака** – пусціцца наўцёкі. *І фрыцы, падабраўшы спадніцы, задалі такога драпака, што і ўявіць цяжка.* ППС. **Задаць табакі** – даняць. [Аленка]: *Гэта ж як у таткі пачнецца вялікі табачны пост, дык задасць ён усім нам табакі!* Т, 39. **Пытлю задаць** – пакараць. [Янка]: *Гэта ж як узлезеце на вышкі араторыць, то вам гэта новая сытуацыя такога пытлю задасць, што і сваіх не пазнаеце.* Т, 36.

Інф. *задаць*: ПМ. Абв. пр. мн. *задалі*: ППС. Буд. адз. 3 ас. *задасць* (2): Т, 36, 39.

[ЗАДАЧНІК] (2) м. Зборнік задач. *Арэтмэтычныя задачнікі Валасковіча і Лукашэвіча – першыя задачнікі ў беларускай мове.* ВСП, 89 (2).

Мн. Н. *задзачнікі* (2): ВСП, 89.

[ЗАДОР] м. Абл. Задзёр. *Дзеле чаго-ж тагды гутарка аб згодзе, аб політычнай лучнасьці з Польшчай, калі усе робіцца на задор, на сварку, на калатню і варажнечу.* ОШМ.

Адз. В. *задор*: ОШМ.

ЗАДОЎГА прысл. За многа часу перад чым-н. да чаго-н. [Гануля]: *Ці не задоўга прыдзецца чакаць на гэта [вяселле]?* Т, 54.

[ЗАДРАМАЦЬ] зак. Заснуць. *На фарностах, на граніцах Безгранічных нашых земляў 3 карабінам ля стражніцаў Комсамалец не задрэмле.* СА, 181.

Абв. буд. адз. 3 ас. *задрэмле*: СА, 181.

[ЗАДУМА] (2) ж. Задуменнасць, заклапочанасць. [Мікіта]: *..аб вас [Насці] мае думы ўпалі ў глыбокую задуму.* Т, 42. *Апускаецца [Мікіта] з уздохам на лаўку, кладзе на паручча рукі, звешвае на іх галаву і ўпадае ў глыбокую напаясонную задуму.* Там жа, 43.

Адз. В. *задуму* (2): Т, 42, 43.

[ЗАДУМАЦЦА] (2) зак. Упасці ў задуменнасць. [Наста]: *Аб чым гэта вы так задумаліся, мусье Нікіці?* Т, 42. [Янка]: *Што вы [Гануля] так задумаліся?* Там жа, 53.

Абв. пр. мн. *задумаліся* (2): Т, 42, 53.

ЗАДУМВАЮЧЫСЯ *дзеерпысл. да задумвацца. Разважаючы. У якой мове трэба вучыць дзяцей рэлігіі? На гэтае пытаньне, здаецца, кожны – не задумваючыся – павінен атказаць: ў роднай мове вучнёў. ВР.*

ЗАДУМНЫ (2) *прым. Разм. 1. Задуменны, задумлівы. Ад гарчых пяскоў агністай Афрыкі, дзе задумны бэдуін, едучы у ночы на вярблюду, зоры бліскотныя лічыць і да ледавітага “паўночнага зіяньня” .. – як есьць усюдах пануе гэты ясьневельможны бязсьмертны забабон. 3.*

2. Вобразн. Які навязвае розныя думкі. *Шумам задумным карэльскія сосны Бурнай Вуоксы-ракі вадаспады Мірныя гутаркі ў зімы і вёсны Будуць з гудкамі вясці Ленінграда. Ф.*

Адз. Н. *задумны*: 3. Т. *задумным*: Ф.

ЗАДУМЧЫВА *прысл. Руск. Задумемна, задумліва. За імі [князем і княжной] слуг пачэсны рад Стаіць задумчыва, суважна. Кц, 196.*

[ЗАДУРЫЦЬ] *зак.: ◊Задурьць галаву – забытаць каго-н. І нашым каталікам так задурьлі галаву, што яны зусім пагадзіліся з навучаньнем асноў веры па польску. ВР.*

Абв. пр. мн. *задурьлі*: ВР.

[ЗАДУШАНЫ] *дзеерпрым. зал. пр. да задушыць. перан. Прыгнечаны. Заціснуты, задушаны, як мышы Пад жорсткім венакам, з усіх бакоў, Шукаем, як сляпяя, не згубіўшы Таго свайго, што наша ад вякоў. Бч, 9.*

Кар. мн. Н. *задушаны*: Бч, 9.

ЗАДУШЫЦЬ (3) *зак. перан. Забараніць. Царскія сатрапы усяляк імкнуліся задушыць беларускае слова. А, 328. .. рэакцыя здавалася задушыла ў народах падняволеных расійскім царом ўсе, што было лепшага ў думках, усё што імкнулася да свабоды.. ДК.*

Інф. *задушыць*: А. Абв. пр. адз. м. *задушыў*: УПУВ. ж. *задушыла*: ДЖ.

[ЗАДЫХАЦА] *незак. перан. З цяжкасцю вытрымліваць што-н. ..там, дзе ў саматужнай майстэрні задыхаўся пролетарый-рабочы, – выраслі новыя буйныя фабрыкі.. ШБСЯ.*

Абв. пр. адз. м. *задыхаўся*: ШБСЯ.

[ЗАЕЗД] *м. Уст. Карчма. [Аленка]: Ці не час ужо, дзядзька настаўнік, пакінуць гамонку ды йсці ў заезд, а то, чаго добрага, Шая замкне браму? Т, 39.*

Адз. В. *заезд*: Т, 39.

[ЗАЕЗДЖЫ] (2) *прым. Прыезджы. Заезджыя госці дзівіліся гэткаму, па-іхняму незвычайнаму, парадку ў справах адносін між людзьмі і багамі.. Кз, 17. ..госці заезджыя былі веры іншае і звычайу гэтых у сябе не мелі. Там жа.*

Мн. Н. *заезджыя* (2): Кз, 17(2).

[**ЗАЕХАЦЬ**] (4) *зак. перан.* Сказаць неўпапад. [Мікіта]: *Шабас гут, гэр кіндар фатэрыянд, меджду протчым!* [Спічыні]: *Ой, куды вы заехалі, куды вы заехалі?* Т, 31.

◇**Далёка не заедзеш** (2) – не дасягнеш многага. *Не, браты, гэтакім ладам мы далёка не заедзем.* БС. [Янка]: *На такім знаёмстве з нашай літаратурай далёка, пане рэгістратар, не заедзеце.* Т, 56.

Абв. пр. адз. м. *заехаў*: ХЛВ. Мн. *заехалі* (2): Т, 31. Буд. мн. 2 ас. *заедзеце*: Т, 56.

[**ЗАЖАДАЦЬ**] *зак.* Захацець. *Калі гэтаго* [навучання рэлігіі па беларуску] *дружна зажадаюць два мільёны беларусоў-каталікоў, яны могуць дабіцца свайго..* ВР.

Абв. буд. мн. 3 ас. *зажадаюць*: ВР.

[**ЗАЖУРЫЦА**] *зак.* да журыцца. *..Зажурыўся стары татка, Цяжка стогне, плача матка.* ГЖУ.

Абв. пр. адз. м. *зажурыўся*: ГЖУ.

[**ЗАЖЫЦЬ**] *зак. перан.* Пачаць заможна жыць. *Яны* [ворагі народа] *хацелі разграміць нашы фабрыкі і цудоўныя калгасы, якія зажылі светлым, радасным сталінскім жыццём.* ВНП.

Абв. пр. мн. *зажылі*: ВНП.

[**ЗАЗВІНЕЦЬ**] (2) і [**ЗАЗЬВІНЕЦЬ**] *зак.* да звінець. [Князь]: *..Засядзьце ўсе* [госці] *кругом стала, Хай зазьвініць віно ў крыштале.* Кц, 196. // *Звонка загучаць. Зазвінелі прызыўныя песні аб вызваленні, зазвінелі яны ад Белага да Чорнага мора..* ДЖ (2).

Абв. пр. мн. *зазвінелі* (2): ДЖ (2). Буд. адз. 3 ас. *зазьвініць*: Кц, 196.

[**ЗАЗЫЯЦЬ**] і [**ЗАЗЬЗЯЦЬ**] (2) *зак. перан.* Зазнаць пачуццё радасці. *Вялікая сталася ў свеце праява Пад Сталінскім сцягам удалым: Зазыля ўрачыстае свята народаў, Якога ў вяках не бывала.* ВВ, 263. *І мілай пацехаі зазьыяла І доля і слава людзкая..* Кр, 77. *Спадзе ланцуг наш і зазьыяе усім вясна!* Ж.

Абв. пр. адз. ж. *зазыля*: ВВ, 263. *зазьыяла*: Кр, 77. Буд. адз. 3 ас. *зазьыяе*: Ж.

[**ЗАЗІРАЦА**] *незак.* Заглядацца, захапляцца. [С. Меч:]: *Часта, калі я пісаў што-небудзь, я мімавольна зазіраўся на гэты лес і забываўся пра сваю работу.* ХБ, 29.

Абв. пр. адз. м. *зазіраўся*: ХБ, 29.

[**ЗАЗНАЧАНЫ**] *дзеепрым. зал. пр.* да зазначыць. *Ва ўсіх дзяржаўных і грамадзянскіх установах .. павінны мець сваё месца і нацыянальныя меншасці, разумеецца, як ужо і зазначана, прапарцыянальна беларускай большасці.* НДН, 19.

Кар. адз. ж. Н. *зазначана*: НДН, 19.

[ЗАЗНАЧАЦЬ] *незак.* Адзначаць. Мы толькі зазначаем, што калі ўжо нарадзілася беларуская сіла, то ні пальонізацыя ні русыфікацыя не павінны мець мейсца на Беларусі.. ДК.

Абв. цяп. мн. I ас. зазначаем: ДК.

ЗАЗНАЧЫЦЬ (2) *зак.* да зазначаць. Яны [беларусы] мусяць цьвёрда зазначыць свае дамаганьні.. ВМР. .. мы чакаем таго, каб яна [польская ўлада] станоўча зазначыла сваю політыку на Беларусі.. ОШМ.

Инф. зазначыць: ВМР. Абв. пр. адз. ж. зазначыла: ОШМ.

[ЗАЗНАЦЬ] *зак.* Зведаць. ..праслужыў [Купала] тры гады ў броварах чорнарабочым. Зазнаў там такога пекла, якога яшчэ дагэтуль не меў. А, 328.

Абв. пр. адз. м. зазнаў: А, 328.

ЗАЗЬВІНЕЦЬ *гл.* ЗАЗВІНЕЦЬ.

[ЗАЗЬЗЯЦЬ] *гл.* ЗАЗЗЯЦЬ.

ЗАКАЮЧЫСЯ *дзеерысл.* да заікацца. Запінаючыся. – Як маем ся, пане-пане рэдактар? – прагаварыў я [хлопец], заікаючыся. Ан, 19.

[ЗАКНУЦА] (3) *зак.* Паспрабаваць загаварыць пра што-н. Я хацеў заікнуцца аб задатку, але рэдактара і след прастыў. Ан, 19. .. аб незалежнасці ўжо не можна было і заікнуцца.. СНБ, 340.

Инф. заікнуцца (3): Ан, 19; СНБ, 338, 340.

[ЗАЙГРАЦЬ] (2) *зак.* 1. *Зак.* да іграць у I знач. Сурмы зайгралі, Чырвонае войска Горда ідзе, разбівае кайданы. Мц, 75.

2. *перан.* Загучаць, праявіць сябе. Над курганамі перунон зайграй! Збудзіць нябожчыкаў паўстань, пясняр! Пт.

Абв. пр. мн. зайгралі: Мц, 75. Заг. адз. 2 ас. зайграй: Пт.

ЗАЙДРАЦЬ *ж.* Завідкі. [Мікіта]: Зайздрасць яго [Янку] так і разбірае.. Т, 24.

Адз. Н. зайздрасць: Т, 24.

[ЗАЙДРОСНЫ] *прым.* Ззйздрослівы. [Мікіта]: ..мяне зласлівыя гутаркі зайздросных людзей мала абходзяць. Т, 36.

Мн. Р. зайздросных: Т, 36.

[ЗАЙДРОСЦЬ] *незак.* Зведаць пачуццё зайздрасці да чаго-н. Я [Купала] ішчаслівы і крыху зайдрошчу, што наша пісьменніцкая моладзь выхавалася і загартавалася ў агні вялікага Кастрычніка. ЖН.

Абв. цяп. адз. I ас. зайдрошчу: ЖН.

[ЗАЙМАЦА] (2) *незак.* 1. Прыступаць да чаго-н. [Мікіта]: Ад заўтрашняга дня займуся свабоднай профэсыяй – буду на Койданаўскай вуліцы гандляваць нямецкімі рублямі. Т, 33.

2. *Разм.* Дапамагаць каму-н. у вучобе. Займаўся са мной [Купалам] сын дырэктара Мінскага рэальнага вучылішча. А, 328.

Абв. пр. адз. м. *займаўся* (2): А, 328; Т, 33.

ЗАЙМАЦЬ (2) *незак.* 1. Быць, працаваць на якой-н. пасадзе. *..раз ён [ураднік] не разумее беларускай мовы, дак і не павінен занімаць урадовай пасады на Беларусі..* ОШМ.

2. *перан.* Захопліваць. *Бальшавікі займаюць Вільна, касуюць “незалежную беларускую і г.д. рэспубліку”..* СНБ, 339.

Інф. *займаць*: ОШМ. Абв. цяп. адз. 3 ас. *займаюць*: СНБ, 339.

[ЗАЙСЦІ] (2) *зак. да заходзіць.* 1. Прыйсці да каго-н. ненадоўга. *Зайшоў гэта я неяк к рэдактару, папрасіць у яго, ці не дасць якой работы.* Ан, 18. *Параўн.* *зайсціся.*

2. Узнікнуць (пра гутарку). [Мікіта]: *Калі з мадамай зойдзе гутарка, то не кажэце [Гануля] – панечка, а мадам-сіньёра..* Т, 22.

Абв. пр. адз. м. *зайшоў*: Ан, 18. Буд. адз. 3 ас. *зойдзе*: Т, 22.

[ЗАЙСЦІСЯ] *зак. Разм. Тое, што зайсці ў 1 знач. [Янка]:* *А мы вось з Аленкай сумысля зайшліся, цётка, да вас, каб пахваліцца перад вамі сваім шчасцем.* Т, 53.

Абв. пр. мн. *зайшліся*: Т, 53.

[ЗАКАБАЛЬВАЦЬ] *незак.* Занявольваць. *..Баця закабальвае рабочых і сістэмай сваіх сталовых, магазінаў, рабочых кватэр.* ПЧ.

Абв. цяп. адз. м. *закабальвае*: ПЧ.

ЗАКАВАНЫ і **ЗАКОВАНЫ** (3) *дзеерым. зал. пр. да заваць. перан.* Заняволены. *На беларускае ідзеіш [Год Новы] поле, На акрываўленыя межы, Дзе закаванай дрэмле воля..* НГд, 8. *За катом кат на нашы гоні Прыходзіў, грабіў, зністажаў, Людзей закованых палоніў.* ГП, 8.

Адз. ж. В. *закованую*: ПЛП. Т. *закаванай*: НГд, 8. Мн. В. *закованых*: ГП, 8. Т. *закованымі*: НДН, 18.

[ЗАКАЗ] м. Даручэнне, патрабаванне. *Гандляры айчынай Па чужым заказу... Вынішчыць дашчэнтую Гэтую заразу!* МПв, 218.

Адз. М. *заказу*: МПв, 218.

[ЗАКАЗАЦЬ] *зак.* Даць заказ на што-н. [Мікіта]: *Меджду протчым, я заказаў сабе гэты віцмундзір з пэўнай мэтай...* Т, 24.

Абв. пр. адз. м. *заказаў*: Т, 24.

[ЗАКАЛАСІЦА] *зак.* Пачаць каласіца. *..Закалосіца поле, слязой, потам злітае, Зашуміць сваю думу старую.* ТС, 74.

Абв. буд. адз. 3 ас. *закалосіца*: ТС, 74.

[ЗАКАЛАТУШЫЦА] *зак. Разм.* Закаламуціца. *..Крыніц жыўыя пералівы Закалатушаца крывёй.* УрП, 48.

Абв. буд. мн. 3 ас. *закалатушаца*: УрП, 48.

[ЗАКАЛЫХАЦА] (3) *зак. перан.* Захвалявацца, узрушыцца. *Захвалявалася тады магутнае балото расійскай непрагляднай сучаснасці, закалыхалося і ... прыціхло.* З.

Абв. пр. адз. н. *закалыхалося*: 3 (2). Буд. адз. 3 ас. *закалышацца*: 3.

ЗАКАСАЎШЫ *дзеерпысл. да* закасаць. Агаліўшы (рукі). *..Гануля закасаўшы рукі, мые бялізну ў начоўках..* Т, 43.

[ЗАКАШЛЯЦЦА] *зак.* Зайсціся моцным працяглым кашлем. *Рэдактар закашляўся, пасля кажга: - Будзеш атрымліваць, хлопце, па 4 1/2 капейкі ад радка.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. м. *закашляўся*: Ан, 19.

[ЗАКВАТАРАВАЦЬ] *зак. да* кватараваць. [Гануля]: *..хоць вы [Янка] ў нас нядаўна закватаравалі, а ўжо лічу вас як свайго чалавека.* Т, 19.

Абв. пр. мн. *закватаравалі*: Т, 19.

[ЗАКІПЕЦЬ] *зак. да* кіпець. *У Менску тады закіпела праца.* СНБ.

Абв. пр. адз. ж. *закіпела*: СНБ.

[ЗАКЛАДАЦЬ] *незак.* Асноўваць што-н. *..трэба, каб і самі сяляне ..дзе можна закладалі новыя такія крамы і банчкі.* ВС.

Абв. пр. мн. *закладалі*: ВС.

[ЗАКЛАПОЧАНЫ] *дзеерпыс. зал. пр. да* заклапаціць. Занепакоены. *Гануля меціцца ісці адчыняць, але заклапочана тым, у якія дзверы ўперад пайсці.* Т, 25.

Кар. адз. ж. Н. *заклапочана*: Т, 25.

ЗАКЛІК м. Кліч, прызыў. *Рэволюцыя 1905 года .. запаліла .. надзею на свабоду, і ў песнях маіх [Купалы] прагучэла гэта надзея і заклік да барацьбы з царатам.* ЖН.

Адз. Н. *заклік*: ЖН.

ЗАКЛІКАЦЬ (2) *незак.* Прызываць. *За вызваленне гэтай паднявольнай краіны .. я [Купала] не забуду заклікаць у сваіх думках-песнях.* ЖН. *Слава іх [бясстрашных сышоў] .. заклікае да такога-ж гераізму .. на карысць усяго чалавецтва.* СБ.

Інф. *заклікаць*: ЖН. Абв. цяп. адз. 3 ас. *заклікае*: СБ.

ЗАКЛІНАННЕ н.: **ДКліч-заклінанне** гл. кліч.

Адз. Н. *заклінанне*: СМ.

[ЗАКЛЯВАЦЬ] *зак. да* кляваць. *.. калі-ж будуць спаць [беларусы-каталікі] і верыць розным баламутням, іх закуюць тыя груганы, каторыя у нас за час сну народнага вельмі распладзіліся!* ВР.

Абв. буд. мн. 3 ас. *закуюць*: ВР.

[ЗАКЛЯТЫ] *прым.* Непрымірымы. *...У нашай свяшчэннай барацьбе з заклітым ворагам – нямецкім фашызмам – ваюе кожны дом, кожнае дрэва, кожны ўзгорак.* РКП.

Адз. м. Т. *заклятым*: РКП.

[ЗАКОВАНЫ] гл. **ЗАКАВАНЫ**.

ЗАКОН (23) *м. 1.* Абавязковае для ўсіх правіла вышэйшага органа дзяржаўнай улады з юрыдычнай сілай. .. *праект закону аб падаходным налогу быў даўно унесены на разгляд Гасударственной Думы. ВН. І хаця ў аснове закону ляжыць справядлівы наказ, але ў жыцці ён сілы ніякай ні мае..* ВР.

2. Звычай. *Мальбішчам чужым б'е накура паклоны; Упадку вялічыцца сьцяг; З балотам змешаны старыя законы, Наладжэн нявольнічы шлях.* ЗК, 42.

3. Свяшчэннае пісанне. *Штоць срэбнікаў з трыццаць – як піша ў законе – Узяў за Хрыста калісь Юда. Р.*

Адз. Н. закон (5): ВН; ВР; Г, 17; Х, 17; ПВ. Р. закону (2): ВН; ВР; закона: ВР. В. закон (3): АПЖ; М, 20; СС, 300. Т. законам (2): НДН, 19; ПД, 83. М. законе (2): НК; Р. Мн. Н. законы (5): ЗК, 42; НК; ПБН; Т, 44; ТП, 216. Р. законаў (3): ВН; ОШМ; ТП, 216. Д. законам: Г, 17. В. законы: Ч, 322. М. законах: Кз, 17.

[ЗАКОНЧОНЫ] *дзеерым. зал. пр. да закончаць. Польск. У знач. вык. Завершаны. [Заходні вучоны]: Мое баданя навуковае на дзень дзісейшы сон закончонэ. Т, 27.*

Адз. н. Н. закончонэ: Т, 27.

[ЗАКОНЧЫЦЬ] (2) *зак. Скончыць. На, чытай! – закончыў ён [рэдактар], штурнуўшы мне сто і адну газэту. Ан, 19. Закончыў [рэч] князь, махнуў рукою; Уходзяць тры ганцы ў святліцу..* Кц, 194.

Абв. пр. адз. м. закончыў (2): Ан, 19; Кц, 194.

[ЗАКОРАТКІ] *прым.: ♠Закораткі пяты гл. пята.*

Кар. мн. Н. закораткі: Т, 39.

[ЗАКРАКАЦЬ] *зак. Пракракаць. – Кепска, кепска, пане воўк! – Периш крук закракаў. Пц.*

Абв. пр. адз. м. закракаў: Пц.

[ЗАКРАСА] *м. перан. Дурман. Пятакоў і Радэк, Троцкі – ўся арава – Хлёбалі, зладзюгі, З адной міскі страву.. Страву, што мікада Запраўляў закрасай. МПв, 218.*

Адз. Т. закрасай: МПв, 218.

[ЗАКРАСАВАЦЬ] (4) *зак. 1. Зак. да красаваць у 1 знач. Ён [селянін] ведаў, што гэтае зерне ўзойдзе, закрасуе, пасьпее. ДД. Хай, як і летась закрасуе і сёлета рунь. РКр.*

2. *перан. Запанаваць. Намыліліся старцы мудрыя: па іх касцях закрасаваў новы ўсемагутны Бог. Кз, 17.*

3. *перан. Пачаць шэнціць. Ці-ж беларускі народ .. не заслужыў на тое, каб і для яго бацькаўшчыны закрасавало? ДД.*

Абв. пр. адз. м. закрасаваў: Кз, 17. н. закрасавало: ДД. Буд. адз. 3 ас. закрасуе (2): ДД; РКр.

[ЗАКРУЖЫЦЦА] *зак. Лятаючы, пачаць апісваць кругі. І там здань і тут здань, закружыліся ў круг..* БН, 92.

Абв. пр. мн. *закружыліся*: БН, 92.

[**ЗАКРЫВАЦЦА**] *незак.* Спыняць сваю дзейнасць. *...манаполькі закрываюцца у Литве, бо няма гандлю.* УП.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *закрываюцца*: УП.

ЗАКРЫЦЦЕ н. Спыненне дзейнасці, існавання чаго-н. *...методы дзяржаўнай гаспадаркі польскіх эндэкаў мала чым розныя ад метадаў расійскіх бальшавікоў. Прымерам гэтага можна слухаць закрываючы Буцлаўскай гімназіі.* СНБ.

Адз. Н. *закрывіць*: СНБ.

[**ЗАКРЫЦЬ**] *зак.* Прыкрыць, накрыць чым-н. *Ты, дзяўчына чужая, закрой Па скананні мне зрэнке мае.* ЧС, 50–51.

Заг. адз. 2 ас. *закрой*: ЧС, 50–51.

[**ЗАКРЫЧАЦЬ**] (3) *зак.* 1. *Зак. да крычаць у 1 знач. Яна [пани] ўдруг страшна закрывала і кинулася да дзейчынки.* ПДз.

2. *Зак. да крычаць у 2 знач. Але як скончыў [прыблуднік ночы], люд ня змоўчыў: Разгаманіўся, закрываючы: – Як сьмееш зьдзекавацца гэтак Ад свайго бога-павука! УрП, 52. Як ня выйдучь чорнасотнікі На благое ўсё ахвотнікі, Дый на ўсю моц закрываючы: “Думу трэба разгнаць!” ВЧ.*

Абв. пр. адз. м. *закрываючы*: УрП, 52. ж. *закрывала*: ПДз. Буд. мн. 3 ас. *закрываючы*: ВЧ.

[**ЗАКРЭСЛІЦЬ**] (2) *перан.* Адмовіцца ад чаго-н. *За адны пераходы гэтага [жыццёвага і творчага] шляху я [Купала] радуюся, другія я з ахвотай закрэсліў-бы сам. ЖН. Закрэсліў-бы я [Купала] тыя творы, у якіх свядома ці несвядома вырываліся ноты, не сугучныя тварымай партыяй і пролетарыятам эпосе. Там жа.*

Абв. пр. адз. м. *закрэсліў* (2): ЖН (2).

[**ЗАКРЭСЛЯЦЬ**] *незак.* Польск. Устанаўліваць, вызначаць. [Заходні вучоны]: *(да Янкі). Можэ шановны пан поінфармуе цось о пшыродзе так званэй по вашэму Бялэй Русі і цось о тэм, яке собе закрэсляце граніцэ політычнэ.* Т, 47.

Абв. цяп. мн. 2 ас. *закрэсляце*: Т, 47.

[**ЗАКУКАВАЦЬ**] (3) *зак.* Пачаць кукаваць. *А як згіну [Габрусь], то зязюля Прыляціць да вас [бацькоў] адтуля І ля вокнаў, ля хаціны Закукуе, што я згінуў. Закукуе, закукуе! ГЖУ.*

Абв. буд. адз. 3 ас. *закукуе* (3): ГЖУ (3).

[**ЗАКУП**] м. Закупка чаго-н. *Апрача хаўруснага закупу харчоў, шмат можэ прынесці у гэтым помачы наша воласьць.* ВС.

Адз. Р. *закупу*: ВС.

ЗАКУПЛІВАЦЬ *незак.* Разм. Закупляць. *Мусім.. закупліваць збожжэ для цэлай вёскі там, дзе яго ёсьць лішніца.* ВС.

Інф. *закупліваць*: ВС.

[**ЗАКУСКА**] (6) ж. Страва. [Дама]: *Цяпер такую закуску*

можна спаткаць толькі ў надта высокіх асоб. Т, 28. *Гануля падае закускі.* Т, 27.

Адз. В. *закуску* (4): Т, 21, 27(2), 28. Мн. В. *закускі* (2): Т, 27(2).

ЗАКУСІЦЬ (4) *зак.* Разм. Крыху з'есці, перакусіць. [Мікіта]: *...мамаша, ці там не знойдзецца чаго пайковага закусіць?* Т, 51. [Спраўнік]: *Мы [госці] ўжо паспеем не толькі закусіць, але й выпіць крыху.* Там жа.

Інф. *закусіць* (3): Т, 27, 51(2). Абв. буд. мн. 1 ас. *закусім:* Т, 27.

[ЗАКУТАК] *м. перан.* Разм. Месца, роля. Кліч "Зямля і воля працоўнаму люду!" .. *як бы адышоў на другі план, на апошні закутак.* ЗС, 17.

Адз. В. *закутак:* ЗС, 17.

[ЗАЛАЖЫЦЬ] *зак.* Закласці з якой-небудзь мэтай. [Мікіта]: *Вось вам, ясне мусье немец, гэр гэрманіш, пакуль што контрыбуцыя, заўтра дам энэксыю, а там, калі не хопіць, жэнак, дзяцей залажу .. толькі .. не цягнеце ў палон!* Т, 33.

Абв. буд. адз. 1 ас. *залажу:* Т, 33.

ЗАЛАЗІЦЬ *незак.:* *Залазіць у хату* – умешвацца ва ўнутраныя справы іншай дзяржавы. *..ніхто ня мае ніякага "дэмакратычнага" права залазіць да яе [Беларусі] у хату..* ДК.

Інф. *залазіць:* ДК.

[ЗАЛАМАЦЬ] *зак.:* *Залом заламаць* – наваражыць, наслаць надобрае. *Няўжо ж бы хто й над будучынай нашай Навек залом пракляты заламаў?* Т, 10.

Абв. пр. адз. м. *заламаў:* Т, 10.

ЗАЛАТЫ (10) *прым.* 1. *Бліскуча-жоўты.* *А на вышках, як сон на зямлі, пераменны, Залаты месяц радасна плаваў.* Ч, 321. *Годзе тапаньня праўд вечных, сьвятых! Сьцежку свабоднаму духу народа, Сьцежку да сонца і зор залатых!* Г, 16.

2. *перан.* Шчаслівы, радасны. *Заседала [маці], расьцвітала За гадамі годы; Залатые думкі ткала С ічасьця і свабоды.* Дз, 188. *Думы цяжкія роем снуюць, Капашацца чмялямі ў галаве, Сноў спазнаць залатых не даюць..* ЧС, 50–51.

• **Залатая дошка** *гл.* дошка.

◊ **Слова залатое** *гл.* слова.

Адз. м. Н. *залаты* (2): ХБ, 29; Ч, 121. ж. Т. *залатой:* ПДС, 232. М. *залатой:* Т, 49. Мн. Н. *залатых:* ПП, 215; Р. *залатых* (4): Г, 16; ПН, 47; СС, 300; ЧС, 50–51. В. *залатые:* Дз.

[ЗАЛАЦІСТА-ЖОЎТЫ] *прым.* 3 *бліскуча-жоўтым адлівам.* [С.Меч]: *..ўсё маё жыццё любаваўся-б гэтымі махрастымі залаціста-жоўтымі бярэзінамі..* ХБ, 29.

Мн. Т. *залаціста-жоўтымі:* ХБ, 29.

ЗАЛАЦІСТЫ *прым.* 3 *бліскуча-жоўтым адлівам; колерам*

падобны да золата. *Залацісты пасад красаваўся ў сталіцы, Зіхацела ў ім кожна часьціна.* Ч, 321.

Адз. м. Н. *залацісты*: Ч, 321.

[ЗАЛЕГЧЫ] (2) *зак. перан. 1.* Пакрыць якую-небудзь плошчу, тэрыторыю. *Белай шэраняй насыцель залягла, Ці-ж мая мне [дзяўчына] прастата памагла?! ВБЛ, 82.*

2. Парасці. *Шасцяць у калоссі сярпы, Сцяною дабро залягло.* ТП, 213.

Абв. пр. адз. ж. *залягла*: ВБЛ, 82. н. *залягло*: ТП, 213.

[ЗАЛЕЖВАЦЦА] *незак.* Не мець попыту. [Мікіта]: *Для нас адно важна: каб тавар куплялі, каб тавар не залежваўся.* Т, 34.

Абв. пр. адз. м. *залежваўся*: Т, 34.

ЗАЛЕЖНАСЦЬ (5) *ж.* Падпарадкаванасць чужой уладзе, волі. *Залежнасць ад Польшчы змянілася залежнасцяй ад Масквы.* Нз, 14. *.. усё маё [Купалы] юнацтва прайшло на чужой зямлі ў безупынной залежнасці.* А, 328.

Адз. Н. *залежнасць* (2): Нз, 14, 15. Д. *залежнасці*: Нз, 14. Т. *залежнасцяй*: Нз, 14. М. *залежнасці*: А, 328.

[ЗАЛЕЖНЫ] *прым.* Падпарадкаваны. *.. залежнасць дзяржаўная, ад каго б ні было, бокам залежнаму народу вылазе.* Нз, 15.

Адз. м. Д. *залежнаму*: Нз, 15.

[ЗАЛЕЗЦ] *зак.* Увайсці, заглыбіцца ў што-небудзь. [Мікіта]: *..мамаша, я залезу сюды, а вы станьце так, каб мяне засланіць.* Т, 52.

Абв. буд. адз. 1 ас. *залезу*: Т, 52.

ЗАЛЕТАСЬ *прысл.* Два гады назад. [Янка]: *Баюся я толькі, каб вы [Мікіта] не вышлі на ёй [кар'еры], як залетась на аратарстве.* Т, 56.

[ЗАЛЁТЫ] *толькі мн.* Заляцанне. [Наста]: *Толькі тады з гэтага квасу будзе піва, калі я з пэўных крыніц напэўна даведаюся, што вы не рэгістратар, а ўжо асэсар. А іншых залётаў ды іншых каханняў мой арганізм не прымае.* Т, 42.

Мн. Р. *залётаў*: Т, 42.

[ЗАЛІВАЦЦА] (2) *незак.* Пакрывацца (вадою). [С. Меч]: *..паглядзеце, якія пышныя дубы растуць у Меничыне, асабліва на лагчынах, што заліваюцца ў разводзьдзе вадою.* ХБ, 29. *..каля лугоў, што заліваюцца ў разводзьдзе, стаяць вялікія цяжкія калоды.* Там жа, 30.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *заліваюцца* (2): ХБ, 29, 30.

[ЗАЛТЫ] (2) *дзеенпрым. зал. пр. да заліць. перан.* Асветлены. *Іскрыстым блескатным святлом Заліты княжскія святліцы.* Кц, 196.

♦**Бетонам заліты** – умацаваны. *А нашы граніцы бетонам*

заліты, *Мы чуйна вартуем совецкі фарпост.*.. ПБН.

Кар. мн. Н. заліты (2): Кц, 196; ПБН.

[ЗАЛІЦЬ] *зак. перан.* Асляпіць. *Той другі шлях і рэчка другая загладай Атуманяць душу, зальюць вочы.* Ч, 319.

Абв. буд. мн. 3 ас. зальюць: Ч, 319.

[ЗАЛОЖНІК] *м.* Гвалтоўна затрыманая асоба з мэтай прымусіць выканаць якія-н. абавязальствы. *Ігнатоўскага – бальшавікі .. арыштавалі і вывезлі ў Смаленск, як заложніка.* СНБ, 339.

Адз. В. заложніка: СНБ, 339.

[ЗАЛОМ] (4) *м.* Чараванне, варажба. *..Змог ён [народ] не толькі знаць штукі з заламам – Роднага слову ўмеў кніжны даць ход.* Н. [Судзьбіна:] *Ўспомні [трэці брат], выклічы родныя ўсе загаворы І зводзь імі прыблудаў заламы.*.. Ч, 323.

◊**Залом заламаць** *гл.* заламаць.

Адз. В. залом: Бч, 10. Т. заламам: Н. Мн. В. заломы (2): ЗК, 42; Ч, 323.

[ЗАЛОМНЫ] *прым.* Зачараваны, заварожаны. *Пара, пара ўжо агарнуцца І чартам выставіць свой дух, Пакуль здрадліва пранясуцца Званы заломных злыбядух!* УрП, 49.

Мн. Р. заломных: УрП, 49.

[ЗАЛОПАЦЬ] *зак. Разм.* Залапатаць. *Залопай крыльлямі пятах, – І ціхне-ціхне ўсё ў замчышчы.*.. Кц, 197.

Абв. пр. адз. м. залопай: Кц, 197.

[ЗАЛОЧАНЫ] *дзеерым.* зал. пр. да залаціць. Якому надалі залацісты колер. *.. хоць душу нягодну Зьвярні .. Да ніў родных, калосьсем ярка маляваных, Залочаных піаніцай, жытам пасрабраных.* ХБ, 28.

Мн. Р. залочаных: ХБ, 28.

[ЗАЛЯ] (2) *ж.* Разм. Прасторны пакой, прызначаны для прыёму гасцей. [Мікіта]: *Але і мамзэль Наста, меджду протчым, сягоння падфуфырылася, як на баль-маскараду ў Белую залю.* Т, 24. [Мікіта]: *..мамаша, трэба хутчэй залю прывсеці да чалавечага падабенства.* Там жа, 50.

Адз. В. залю (2): Т, 24, 50.

[ЗАМАК] *м.* Палац. *У часе свайго падарожжа мы [дэлегаты] наведалі мясіны, якія прыцягваюць увагу турыстаў. Гэта – ..мясіны, замкі, будынкi...* ПЧ.

Мн. Н. замкі: ПЧ.

ЗАМАЛА *прysl.* Разм. Мала, недастаткова. *..Расптаць, як гнідаў, Вас, зьяр'ё, замала!* МПв, 219.

[ЗАМАРОЧЫЦЬ] *зак. Разм.* Адурманіць. [Аўтарнік:] *Чаго прыйшоў [незнаёмец], чаго ты хочаш Ад гэтых жыхароў пустынь? Чым нашы душы замарочыш?* УрП, 51.

Абв. буд. адз. 2 ас. замарочыш: УрП, 51.

[ЗАМАХАЦЬ] зак. да махаць. Ляглі нязгледжанья далі (Як сокал бачыць мог я ўсё), Пустыні вецьвем замахалі, Паляны множылі жыцьцё. УрП, 46.

Абв. пр. мн. замахалі: УрП, 46.

ЗАМЕЖНЫ (5) прым. Іншаземны. ..Замежны сапрапа судоў не насудзіць, Разбойніцкім ладам не высуша грудзі.. СС, 303. Буржуазія, як замежная, так і ўнутраная, не перабірае ніякімі мэтадамі і сродкамі барацьбы супроць СССР. АЛ.

Адз. м. Н. замежны: СС, 303. ж. Н. замежная: АЛ. Р. замежнай: АЛ. Мн. Р. замежных: МПв, 220. М. замежных: Ф.

[ЗАМЕРЦІ] (4) зак. перан. Заціхнуць, замоўкнуць (пра песню, гукі). Замерла песня, Грозна рэхі, Паілі на пушчах, на лясох.. УрП, 49. Заньла ўсё, замерла ўсё, – Ня сьпіць адвечнае замчышча.. Кц, 192.

Абв. пр. адз. ж. замерла: УрП, 49. н. замерла: Кц, 192. Буд. адз. 3 ас. замрэ: ПЛП. Мн. 3 ас. замруць: Кц, 196.

ЗАМЕСТА і **ЗАМЕСТ** прыназ. з Р. Узамен чаго-н, каго-н. Бацяўская ашчадкаса дае кожнаму рабочаму дзесяць процантаў за накладзеныя грошы замест звычайных чатырох. ПЧ. Заместа прыбітых балесных жанок Стаханаўкі выраслі ў нашай краіне.. ПБН. Кз, 17; ПБН (2); СНБ; Т, 36; Ч, 325; Ш₂. Парайн. вместо.

[ЗАМЕТУШЫЦЦА] зак. Разм. Замітусіцца. [Трэці ганец:] А як я ўдарыў па струне, Заметушыліся [людзі], як пчолы.. Кц, 195.

Абв. пр. мн. заметушыліся: Кц, 195.

[ЗАМЕШКАЛЫ] дзеепрым. зал. пр. да замешкаць. Польск. Заселены. [Заходні вучоны]: Падчас баданя тубыльцув, осядлых на Выходніх Крэсах польскіх, о розмярах замешкалэго пшэз ніх тэрыторыуму зостало высветлёным, іж данэ тэрыторыум вхлання в себе цалкен провінцыен Мінскай Брэхалкі і ешчэ далей... Т, 39.

Адз. м. Р. замешкалэго: Т, 39.

[ЗАМЕЦІЦЬ] зак. Разм. Прыкмеціць. [Мікіта]: ..нас бацька Пурышкевіч, быўшы у Менску тут, замеціў і, ад'язджаючы, на гэтую місію багаславіў. Т, 38.

Абв. пр. адз. м. замеціў: Т, 38.

[ЗАМЕРЛЫ] дзеепрым. незал. пр. да замерці. Сціснуты ад болю (пра сэрца). І над сэрцам яе [маці] замёрлым, Як мяккай і лёгкай зямля Вецер, вецер – такі вясёлы, Так абышна воля твая! ВБЛ, 82.

Адз. н. Т. замёрлым: ВБЛ, 82.

ЗАМІНАЦЬ (4) незак. Перашкаджаць каму-н. [Янка]: Бачыш [дзеўка], еду на пабеду, А ты замінаеш. ЕЯП. Яго [краю] балоты.. нікому не замінаюць.. ХБ, 30.

Інф. замінаць: Т, 27. Абв. цяп. адз. 2 ас. замінаеш: ЕЯП. Мн. 3 ас. замінаюць: ХБ, 30. Пр. мн. заміналі: Т, 23.

[ЗАМКНУЦЬ] зак. Зачыніць на замок. [Аленка]: *Ці не час ужо, дзядзька настаўнік, пакінуць гамонку ды йсці ў заезд, а то, чаго добрага, Шая замкне браму?* Т, 39.

Абв. буд. адз. 3 ас. замкне: Т, 39.

[ЗАМОЖНЫ] прым. Матэрыяльна добра забяспечаны, багаты. .. ад кулацкага і памешчыцкага зняволення да светлага заможнага культурнага калгаснага жыцця - вось вялікі і складаны шлях Совецкае Беларусі. ВГР.

Адз. н. Р. заможнага: ВГР.

ЗАМОК (3) м. Прыстасаванне для замыкання. *На акяніцах – шруб, а на дзвьярах – замок.* ВБЛ, 81. ..навет калі выходзілі [сяляне] з сялібаў сваіх рыбу ў невады лавіць.., то і тады замкоў не зналі.. Кз, 17.

Адз. Н. замок: ВБЛ, 81. В. замок: ТП, 214. Мн. Р. замкоў: Кз, 17.

ЗАМОРСКІ (6) прым. 1. Які знаходзіцца за морам. *З далёкіх заморскіх старон .. прывязджалі на моры і на сушы багатыя госці з багатымі таварамі..* Кз, 17.

2. Прывезены з-за мора. *Мала-памалу заморскія госці сталі прывозіць з сваімі заморскімі скарбамі і думкі інішыя..* Кз, 17.

Адз. м. Н. заморскі: Ф. Мн. Н. заморскія (2); Кз, 17(2). Р. заморскіх: Кз, 17. Т. заморскімі (2): Кз, 17; НДН, 18.

[ЗАМОРЭНЫ] дзеепрым. пр. да замарыць. Знясілены, змучаны. [Першы ганец]: *А як ішоў між іх [людзей] з святлом, Яны пачулі, ах пачулі: Сьляпым заморэныя сном, Худыя рукі ў высь цягнулі.* Кц, 194.

Мн. Н. заморэныя: Кц, 194.

[ЗАМОЎКНУЦЬ] (2) зак. перан. Заціхнуць. *...Замоўк разгул, агонь патух, Старое згасла папялішчэ.* Кц, 197. *Войнаў, бунтаў гул замоўк, Трупаў ані знаку.* Пц.

Абв. пр. адз. м. замоўк (2): Кц, 197; Пц.

[ЗАМУЧАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да замучыць. Знясілены. *У замучанай царызмам Беларусі.. працоўныя былі пазбаўлены права ўдзельнічаць у якой-бы то ні было дзяржаўнай рабоце..* ГВУ.

Адз. ж. М. замучанай: ГВУ.

ЗАМЧЫШЧЭ (2) н. Месца, дзе стаяў замак. *Заныла усё, замёрла ўсё, – Ня сьпіць адвечнае замчышчэ..* Кц, 192. *Залонаў крыльямі пятух, – І ціхне-ціхне ўсё ў замчышычы..* Там жа, 197.

Адз. Н. замчышчэ: Кц, 192. М. замчышычы: Кц, 197.

[ЗАМЫСЛОВСКІ] прым. Прыхільнік Замыслоўскага. ..кс. *Мацеевіч і яго таварышы – гэтыя такія-ж заядлыя ворагі беларушычыны, як Юрашкевічы, Вераксіны і Замысловскі..* ВР.

Мн. Н. *Замысловскіе*: ВР.

[ЗАМЯНІЦЦА] *зак. Разм. Ператварыцца ў што-н. [Янка]: ..мабыць цяжскія вашы [Мікіты] справы, што так цяжка вам час плыве: месяцы ў цэлыя леты і зімы замяніліся?* Т, 45.

Абв. пр. мн. *замяніліся*: Т, 45.

ЗАМЯНІЦЬ *зак. Паставіць узамен другога. А ня шкодзіла-б ужыць крыху сьмеласьці й замяніць гэтыя чужатворы.. болей зразумелымі беларускімі наватворамі.* ВСП, 89.

Інф. *замяніць*: ВСП, 89.

ЗАМЯНЯЦЬ (2) *незак. Замяшчаць. Цяпер, кажучь, Пангерманія будзе замяняць Антанту, пакуль яна вылечыцца.* Ан, 19. *Магчыма, што, быў – можа яго [гымн] замяняла якая выдатная духоўная песьня.* СБНГ.

Інф. *замяняць*: Ан, 19. Абв. пр. адз. ж. *замяняла*: СБНГ.

ЗАНАДТА (3) *прысл. Задужа, празмерна. [Гарошка]: Удалы дзяцюк быў [Юрка], ах які ўдалы! і таксама шумеў, занадта шумеў.* Т, 44. *Трэці брат ад судзьбіны наказ пераслухаў. – Снутраве ты занадта даў веры..* Ч, 323. Т, 57.

[ЗАНАТАВАЦЬ] *зак. Адзначыць, зафіксаваць. [Мікіта]: І наша патомства занатуе, меджду протчым, нашы іменні на залатой дошцы.* Т, 49.

Абв. буд. адз. 3 ас. *занатуе*: Т, 49.

[ЗАНЕСЬЦІ] *зак. Несучы, даставіць куды-н. Не магу [Купала] так сама ня ўспомніць добрым словам.. Ясінскага, Ерохава і інш., што сваімі рукамі на насілках занесьлі мяне з кватэры аж у бальніцу.* ЛР.

Абв. пр. мн. *занесьлі*: ЛР.

[ЗАНІМАЕМЫ] *дзеепрым. незал. цяп. да занімаць. Руск. Заселены, заняты. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік). Пры опросе аборыгенов Северо-Западного края о процяжэні і занімаемой імі цэррыторыі выяснілось, что таковая включает в себе всю область Мінской Брэхалкі да ешчо далей..* Т, 39.

Адз. ж. Р. *занімаемой*: Т, 39.

[ЗАНЫЦЬ] *зак. перан. Прыціхнуць. Заныла ўсё, замёрла ўсё, – Ня сьпіць адвечнае замчышчэ..* Кц, 192.

Абв. пр. адз. н. *заныла*: Кц, 192.

[ЗАНЯДБАЦЬ] *зак. Перастаць дбаць пра што-н. Той, хто волю занядбае, Хоць у золаце хай сьпіць, Хоць царэўну хай кахае, – А ня будзе ў ішчасьці жьць.* КЧ.

Абв. буд. адз. 3 ас. *занядбае*: КЧ.

[ЗАНЯМЕЦЬ] *зак. перан. Прымоўкнуць. Чую, ах чую цяпер яшчэ ясна Той неўгамонны, расходзісты звон... Сціх, занямеў, аглушылі напрасна; Ці адазвеца калі болей ён?..* Н.

Абв. пр. адз. м. занямеў: Н.

[ЗАНЯТАК] м. Справа. *Наста Пабягунская – дзяўчына няведных заняткаў*, 23–25 г. Т, 19.

Мн. Р. заняткаў: Т, 19.

ЗАНЯТЫ (3) *дзеепрым*. 1. *Дзеепрым. зал. пр. да заняць у 3 знач. Правы свае ён [новы ўрад Западнай камуны] пашырыў на ўсю Беларусь, не занятую немцамі, а нават і далей.* СНБ, 337.

2. У знач. *прым*. Той, хто займаецца чым-н. у даны момант; несвабодны. [Мікіта]: .. *сапошні час заняты быў эвакуацыйнымі справамі..* Т, 55. [Наста]: *Яны [генэралы] цяпер заняты спэцыяльна хапаннем сваіх жа ўласных генэралаў.* Там жа, 41.

Адз. м. Н. заняты: Т, 55. ж. В. занятую: СНБ, 337. Кар. мн. Н. заняты: Т, 41.

ЗАНЯЦЦА (6) *зак*. Узятца за якую-небудзь справу, прыступіць да якога-небудзь занятку. [Аленка]: *А чаму б вам, пане Нікіці .. не заняцца чым-небудзь болей рэальным і грунтоўным.* Т, 36. *Пры менскім камісарыяце прасветы ўтвараюць літаратурна-выдавецкі аддзел, які напраўдзе шчыра заняўся падгатоўкай літаратурнага беларускага матэрыялу.* СНБ, 339.

Інф. заняцца (2): СБНГ; Т, 36. Абв. пр. адз. м. заняўся (2): СНБ, 339; УрП, 51. Мн. заняліся: СБНГ. Буд. мн. 1 ас. займаюся: Т, 50.

[ЗАНЯЦЬ] (7) *зак*. 1. Размясціцца, распалажыцца на якім-небудзь месцы. [Гануля]: ..*абодва гэныя пакоі заняў нейкі іхні [бальшавікоў] рэдактар, па прозвішчы Гізульскі.* Т, 45.

2. Атрымаць якую-н. пасаду. *Не адна жанчына зойме сваё пачэснае месца сярод дэпутатаў Вярхоўнага Савета СССР.* ГВУ.

3. Авалодаць, захапіць якую-н. тэрыторыю. *Калі немцы.. занялі большую частку нашай тэрыторыі, кучка бальшавіцкіх камісараў .. уцякла ў Смаленск.* СНБ, 337. *Палякі занялі Радашковічы і паважна пагражалі Менску.* Там жа, 340.

Абв. пр. адз. м. заняў: Т, 45. Мн. занялі (5): Кц, 196; СНБ, 337, 340(2); Т, 49. Буд. адз. 3 ас. зойме: ГВУ.

[ЗАНЯЦЬЦЕ] н. *Дзеянне па дзеяслову заняць у 3 знач. Пасьяля заняцьця польскімі войскамі Горадня, тамтэйшыя беларусы на разе прасьвятлелі..* СНБ.

Адз. Р. заняцьця: СНБ.

[ЗАПАВЕДНЫ] *прым*. Недатыкальны, непарушны. *Не было.. узнесеных на хвалу божу ні з каменя, ні з дрэва святыняў небажычных.. – былі толькі заповедныя лясы і гаі цяністыя..* Кз, 17.

Мн. Н. заповедныя: Кз, 17.

[ЗАПАДАЦЬ] *незак. перан*. Глыбока замацоўвацца, захоўвацца ў душы і сэрцы. *Тыя ішчыра дэмакратычныя думкі.. найглыбей запалі і западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы.* НДН, 19.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *западаюць*: НДН, 19.

[**ЗАПАДНЫЙ**] *прым.* Руск. *Тое, што заходні ў 2 знач.* [Усходні вучоны]: *На вопрос, как далеко распространяется оное "далее", мой собеседник из племени белоруссов об'яснил на местном общэрусском говорэ, что для посціжэнія сего "далее" у науці во-шибчэ і в частносці у Западной науці короткі пяткі.* Т, 39.

Адз. ж. Р. *западной*: Т, 39.

[**ЗАПАКАВАНЫ**] *дзеерым. зал. пр. да запакаваць.* Упакаваны. [Мікіта]: *..сапошні час заняты быў эвакуацыйнымі справамі, довадам чаго служаць вось гэтыя запакаваныя рэчы.* Т, 55.

Мн. Н. *запакаваныя*: Т, 55.

[**ЗАПАЛ**] (3) м. Парыў. *..З маладым плывуць [камсамольцы] запалам Цераз моры-акіяны.* СА, 180. *Слава сокалу, што родам З-пад Каўказскіх скалаў, Што з Крамля праменні сее З юнацкім запалам.* СТ.

Адз. Т. *запалам* (3): АЛ; СА, 180; СТ.

[**ЗАПАЛІЦЬ**] (2) *зак. 1. перан.* Натхніць. *Рэволюцыя 1905 года .. запаліла ярка і непераможна надзею на свабоду.* ЖН.

2. *Вобразн.* Зазыць. *Ляж [беларус], пратуліся да зямлі, Паслухай шчыра, што гавора Табе, сям'і і ўсёй радні, Калі запаліць неба зоры.* БрБ, 6.

Абв. пр. адз. ж. *запаліла*: ЖН. Буд. адз. 3 ас. *запаліць*: БрБ, 6.

[**ЗАПАНАВАЦЬ**] (6) *зак. 1. Зак. да панаваць у 1 знач.* Цар, пан, і поп і нагайка, здавалася, зноў запанавалі навекі. ДЖ. // *перан.* Зажыць шчасліва. *Паваяюем [ваякі], пагаруем, Зато дома запануем.* БЗ. *Запануем [ваякі], як і людзі, У хату вораг лезць не будзе.* Там жа.

2. *Устанавіцца, настаць.* *Узняўся гоман надхаўтурны, Запанавала цішыня..* УрП, 52.

Абв. пр. адз. ж. *запанавала*: УрП, 52. Мн. *запанавалі*: ДЖ. Буд. адз. 3 ас. *запануе* (2): ВМР (2). Мн. 1 ас. *запануем* (2): БЗ (2).

[**ЗАПАС**] (5) м. 1. Пэўная колькасць чаго-н., прыгатаванага на будучае. [Гануля]: *Як толькі ўлада мяняецца, робяць [мянчане] сабе запас да новай перамены..* Т, 55. *Чорны груган клею панскія косці, З трупаў гербоўных складае запасы.* Мц, 75.

2. *Рэсурс.* Яго [краю] балоты .. з часам дадуць багацейшы запас тарповага апалу. ХБ, 30.

♦У **запасе** – назапашана. *У абчэственных магазынах ёсць нечала у запасе уселякаго збожа.* ВС.

Адз. В. *запас* (3): Т, 55 (2); ХБ, 30. Н. *запасе*: ВС. Мн. В. *запасы*: Мц, 75.

[**ЗАПАСНЫ**] *прым.* У знач. наз. Ваеннаабавязаны запасу. *Вось-жэ калі с толкам пажычаць будзе магазын гэта збожа, то не*

адна сем'я запаснога будзе як сьлед накормлена. ВС.

Адз. Р. запаснога: ВС.

[ЗАПАСЦІ] *зак. да западаць. Тыя шчыра дэмакратычныя думкі.. найглыбей запалі і западаюць у нашы гаротныя душы і сэрцы.* НДН, 19.

Абв. пр. мн. запалі: НДН, 19.

ЗАПАТРАБАВАНЬНЕ (2) *н. 1.* Патрэба, неабходнасць. *Усе, надрукаваныя ўперад сьпеўнікі з нотамі разышліся, а запатрабаваньне на іх вялікае.* ВСП, 90.

2. *Нормы патрабавання. Працуючы ў навукова-тэрмінолёгічнай камісіі ў Інбелкульце, Бан, ..бачачы сваімі вачыма іхнія несумяшчальныя з .. запатрабаваньнямі партыі і савецкай улады ўстаноўкі і мерапрыемствы ў культурным будаўніцтве, я [Купала] .. моральна падтрымліваў і дапамагаў іх рэалізацыі.* АЛ.

Адз. Н. запатрабаваньне: ВСП, 90. Мн. Т. запатрабаваньнямі: АЛ.

[ЗАПАХНУЦЬ] *зак. да пахнуць у 2 знач. [Янка]: О, гэта ўжо правакатарскімі прычынамі запахла ад вас [Мікіты]!* Т, 56.

Абв. пр. адз. н. запахла: Т, 56.

[ЗАПАШАК] *м. Абл. Арандаваная зямля. З маладых год ён [бацька] працаваў на арандаванай зямлі (на запашках).* А, 327.

Мн. М. запашках: А, 327.

ЗАПЕЦЬ (5) *зак. 1.* *Зак. да пець у 1 знач. І запеў жаўнер Той прыгожанькі. ББ. Старым і малым такой песьняй запей [пясьняр], – Хоць раз хай аб ічасьці пачуем! Пр. Параўн. запеяць.*

2. *перан. Загаварыць пры якіх-н. неспрыяльных абставінах. [Абарванец]: Заўтра ты [Мікіта] ў мяне іначай запяеш! Т, 43. [Янка]: Што тады вы [Мікіта] без гэтых торбаў запеяце. Там жа, 50.*

Інф. запець: ЖН. Абв. пр. адз. м. запеў: ББ. Буд. адз. 2 ас. запяеш: Т, 43. Мн. 2 ас. запяеце: Т, 50. Заг. адз. 2 ас. запей: Пр.

[ЗАПЕЯЦЬ] *зак. Разм. Тое, што запець у 1 знач. Хор запеяў нейкую песьню - якая азначала на афішах: “беларускі гімн!”..* СНБГ.

Абв. пр. адз. м. запеяў: СНБГ.

[ЗАПЁРТЫ] (2) *дзеепрым. зал. пр. да заперці 1.* *Зачынены. – Глыток вады. – Няльга, запёрта будка.* ВБЛ, 80.

2. *перан. Змешчаны. Ну, а трэцьця [літара] с чацьвёртай Рэчка ў дальню даль запёрта.* Ш₄.

Кар. адз. ж. Н. запёрта (2): ВБЛ, 80; Ш₄.

[ЗАПІСАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да запісаць. перан. Вызначаны. ..Ужо на згубу з зямлёю і з хатай запісан [другі сын], І ўсё-ж долі завідуе ката.* Ч, 320.

Кар. адз. м. Н. *запісан*: Ч, 320.

ЗАПІСАЦЦА *зак.* Унесці сябе ў які-н. спіс. [Янка]: *Вам* [Мікіце] *простая дарога цяпер: запісацца на курсы беларусазнаўства.* Т, 56.

Інф. *запісацца*: Т, 56.

[ЗАПІСАЦЬ] *зак.* Упісаць. *І вось з усяёй .. роскашы застала-ся толькі балалайка, але і тую запісалі на нейкі ўчот.* Т, 45.

Абв. пр. мн. *запісалі*: Т, 45.

ЗАПІСВАЮЧЫ (11) *дзеерысл. да* запісваць. Заносячы на паперу, занатоўваючы. [Усходні вучоны]: (*запісваючы ў нататнік*). Т, 47. [Заходні вучоны]: (*запісваючы ў пераемежку з Усходнім*). Там жа. Т, 26(5), 39(2), 47(2).

[ЗАПІСЫВАЦЬ] *незак.* Руск. Запісваць, пачаць лічыць каго-н. кім-н. “*Gaz. Godz*” у № 67 клічэ., *каб яго дзеці вучыліся ў школе рэлігіі на польску, запісывалі сябе ў палякі.* ВР.

Абв. пр. мн. 3 ас. *запісывалі*: ВР.

[ЗАПЛАКАЦЬ] (2) *зак. 1. Зак. да* плакаць у 1 знач. *Кожны малавеле справядлівы чалавек заплачэ над гэткай нямецкай несправядлівасцю.* ЧЧШ.

2. Жалобна запець (пра птушак). *Заплачэ ў пагоду канюх на расіна, “Забраны край” жаліцца з ім.* ЗК, 42.

Абв. буд. адз. 3 ас. *заплачэ* (2): ЗК, 42; ЧЧШ.

[ЗАПЛАЦЦЬ] *зак. перан.* Паплаціцца. [Люд]: *Прэч [прыблуднік ночы], прэч! З сваей сьвятой павагай Прышоў нас толькі зьневажаць! Заплаціш сьмерцю за зьявагу, – Багоў ня нашых табе гнаць!* УрП, 52.

Абв. буд. адз. 1 ас. *заплаціш*: УрП, 52.

[ЗАПЛЕСЬНЕЎША] *прым.* Цвілы. *А сваяк і чужак строіць петлі і сеці, Аплятае ўсё віднае ночай; Зварухнуцца ня сьмее ў заплесьнеўшай клеці, На браточкаў зубамі скрыгоча.* Ч, 321.

Адз. ж. М. *заплесьнеўшай*: Ч, 321.

ЗАПЛОШЧЫЎШАСЯ *дзеерысл. да* заплюшчыцца. *перан.* Безразважна. *Я [Нёман] іх [тутэйшых людзей] не ваблю сваёю ўжо красай: Вецер інакшы ім дзьме ў галаве, – Вісла адным ўсміхаецца ласа, Тыя заплюшчыўшысь пруюца к Няве.* Н.

ЗАПОЗНА *прысл. Разм.* Занадта позна. [Янка]: *Калісь вы, пане рэгістратар, апомніціся, але каб не было запозна.* Т, 49.

ЗАПОЕМ *прысл. Разм.* Працяглы час, празмерна (пра п’янства). .. ён [настаўнік] *піў запоем, так што вучні часта заставаліся без настаўніка.* А, 328.

[ЗАПОМНІЦЬ] *зак.* Запамятаць. *Добра запомніў я [бацька] панскую палку.* Бц, 74.

Абв. пр. адз. м. *запомніў*: Бц, 74.

[ЗАПОР] (4) *м.* Прыстасаванне для запірання чаго-н. *Сцены*

і запоры Палачан, мянчан Леглі у разоры Зможаных: палян. МД. Над старэйшым братам Ставіў [малодшы брат] Стражы і запоры.. Дз, 190.

Мн. Н. запоры: МД. В. запоры (3): Дз, 190; УрП, 50; Ч, 321.

ЗАПРАГАЦЬ *незак.*: *∅Запрагаць у ярмо – паднявольваць. .. нам [беларусам] і ў думку не прыйдзе запрагаць каго бы то ні было .. у паднявольнае ярмо. НДН, 18.*

Інф. *запрагаць*: НДН, 18.

ЗАПРАПАНАВАЦЬ (2) *зак. Разм. Прапанавачь. [Мікіта]: Хачу вам [грамадзяніну] нешта запрапанавачь. Т, 34. [Мікіта]: Ах, забыўся запрапанавачь ім [Даме, Папу, Спраўніку] купіць у мяне маркі. Там жа, 38.*

Інф. *запрапанавачь* (2): Т, 34, 38.

[ЗАПРАДАЦЬ] *зак. перан. Разм. Аддаць у залежнасць, падпарадкаванне каму-н. ..за лыжку поснай поліўкі з чужой міскі запрадаюць [фальшывыя прарокі] сябе і свой народ у рабства чужынцам.. ПЛП.*

Абв. цяц, мн. 3 ас. *запрадаюць*: ПЛП.

[ЗАПРАЎЛЯЦЬ] *незак. Вобразн. Прыправіць. Пятакоў і Радэк, Троцкі – ўся арава – Хлёбалі, зладзюгі, 3 адной міскі страву. Страву, што ім Гітлер Варыў смачна, ласа, Страву, што мікада запраўляў закрасай. МПв, 218.*

Абв. пр. адз. м. *запраўляў*: МПв, 218.

ЗАПРАШАЦЬ (2) *незак. 1. Зваць, клікаць. [Мікіта]: ..мамаша, я вас прасіў не запрашаць іх [гасцей].. Т, 27.*

2. Прапаноўваць. [Мікіта]: ..вы [Гануля] толькі што запрашалі: “купец, за паўцаны аддам..” Т, 34.

Інф. *запрашаць*: Т, 27. Абв. пр. мн. *запрашалі*: Т, 34.

[ЗАПРОС] *м. Запытанне. “Істіно-польскіе” дэпутаты ад нашага краю падалі ў Думу запрос, чаму ў некаторых школах .. ім [каталікам-беларусам] выкладаюць рэлігію не па польску, а па расейску? ВР.*

Адз. В. *запрос*: ВР.

[ЗАПРУДЗІЦЬ] *зак. перан. Разм. Запоўніць, навадніць. Цары .. запрудзілі край усялякай маскоўскай чорнай галытнёй.. Нз, 14.*

Абв. пр. мн. *запрудзілі*: Нз, 14.

[ЗАПРЭГЧЫ] (2) *зак.*: *∅Запрэгчы ў (нявольнічы) плуг (2) – паднявольіць. Ў плуг запрог [сярэдні брат] свайго браточка На век, да сканання.. Дз, 190. Тыя, ў дагонцы за блескам часовым, Брацьцяў запрэгі ў нявольнічы плуг.. Г, 16.*

Абв. пр. адз. м. *запрог*: Дз, 190. Мн. *запрэгі*: Г, 16.

[ЗАПУСКАЦЬ] *незак. Пускаць. Дынаміт і порах Запускалі [трацкісты-дыверсанты] ў дзела.. МПв, 219.*

Абв. пр. мн. запускали: МПв, 219.

[ЗАПУТАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да запутаць. Руск. Заблытаны. Зямельнае пытанне, каторае і дагэтуль было так запутаным у нашым краю, яшчэ больш запутываеца зямельнай спекуляцыяй у нашыя дні. ЗС, 18.*

Адз. н. Т. запутаным: ЗС, 18.

[ЗАПУТАЦЦА] (2) *зак. Руск. 1. перан. Збіцца, заблытацца. [Янка]: Мне здаецца, пане рэгістратар, што вы так запуталіся ў сваіх рангах.., што ўжо не здольны да ніякай місіі. Т, 38.*

2. перан. Папасці, трапіцца. [Начальнік]: Мы ўсё-такі маленькія аглядзіны зробім вашых рэчаў, каб часам памылкова не запуталіся між імі і чужая. Т, 60.

Абв. пр. мн. запуталіся (2): Т, 38, 60.

[ЗАПУТЫВАЦЦА] *незак. Руск. перан. Заблытвацца, ускладняцца. Зямельнае пытаньне .. яшчэ больш запутываеца зямельнай спекуляцыяй у нашыя дні. ЗС, 18.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. запутываеца: ЗС, 18.

[ЗАПЫТАННЕ] і **[ЗАПЫТАНЬНЕ]** *н. Тое, што пытанне ў 1 знач. К такому запытаньню трэба нам быць гатовымі. БС. [Мікіта]: .. ці ён [немец] нямы, што ні слова не адказаў мне на запытанне? Т, 42. Параўн. вопрос.*

Адз. Д. запытаньню: БС. В. запытанне: Т, 42.

[ЗАПЫТАЦЦА] (4) *зак. Разм. Тое, што запытаць. [Мікіта]: Каб хто хоць на смех запытаўся аб марках. Т, 34. Запыталіся ў Галінкі..: – Што сядзіш ты, Галя, ў хаце, І не йдзеш гуляці? Вб, 236. // Вобразн. І запытаеца вадзіца, Як не пытаў ніхто ў жыццю: Чаму яе н'е чужаніца, Яе, кроў родную тваю? БрБ, 6.*

Абв. пр. адз. м. запытаўся: Т, 34. Мн. запыталіся: Вб, 236. Буд. адз. 3 ас. запытаеца (2): БрБ, 6(2).

[ЗАПЫТАЦЬ] *зак. Спытаць. Хоць сохі, хоць косы гуляюць там ройна, – Ня поймеш аткуль узялісь; Людзей запытаеш, – аткажуць спакойна: “Забраны край” гэты калісь. ЗК, 42. Параўн. запытацца.*

Абв. буд. адз. 2 ас. запытаеш: ЗК, 42.

[ЗАПЭУНЕНЬНЕ] *н. Запэўніванне .. [нацыянал-дэмакраты] на грунце констытуцыі Савецкае Беларусі, ..прыкрываючыся .. запэўненнем, праводзілі свае шкодніцкія нацыянал-дэмакратычныя ідэі на культурным фронце. АЛ.*

Адз. Т. запэўненнем: АЛ.

ЗАПЭЎНІЦЬ *зак. Пераканаць. Беларуская сіла ня можа запэўніць абываталю таго, да чаго ён звык.. ВМР.*

Інф. запэўніць: ВМР.

[ЗАРА] (31) *ж. 1. Тое, што зорка ў 1 знач. Песня чутна ўсюды*

Ў бязмежным прасторы, Ці то дзень, ці ночка, Ці сонца, ці зоры. ЦДС, 231. *Дзе хмары чэзьлі, то зноў вісьлі, З-над зор, з-над блудных сьветацоў Ні вокам людзім ані мысьляй Нязгадны цень ка мне зышоў.* УрП, 46. // *У параўн. І пайшло ў паходы войска Полям, лугам, борам, А байцоў, як зор на небе, Як пясчын у моры.* ЗЯЗ, 90.

2. Прадмет з востраканцовымі выступамі. *Радасна жыць пад Крэмлёўскімі зорамі..* ДПЛС.

ДЗоры-вочы (2): *Глядзяць і ўсё бачаць яго* [Сталіна] *зоры-вочы Скрозь светлыя дні, скрозь туманныя ночы..* СС, 302. **Сьвечкі-зоры** гл. сьвечка.

Мн. Н. зоры (8): АК; Г, 17; Дз, 189; Кц, 192; ПДС, 231; СС, 302(2); Ч, 321. Р. зор (10): БН, 92; Г, 16; 383, 90; КП, 170; МСП, 187; НДп, 230; ПН, 46; СС, 300; УрП, 46; Ч, 321; зораў (2): Пр, 147; ТП, 217. Д. зорам: Пн, 50. В. зоры (7): БрБ, 6(2); 3; УрП, 50; СА, 180; ХЛВ, 315; Ч, 323. Т. зорамі (2): ДПЛС; ЗК, 42. М. зорах: НК.

ЗАРАБИЦЬ зак. Запрацаваць. – *Так і так, – кажу, – пане рэдактар .. патрабую пільна зарабіць якую дытку.* Ан, 18.

Инф. зарабіць: Ан, 18.

ЗАРАБОТАК м. Плата за работу. *Заработак падлетка амаль не ўвесь ідзе на аплату яго ўтрыманьня “клапатлівым” Бацём.* ПЧ.

Адз. Н. заработак: ПЧ.

ЗАРАЗ (9) прысл. У сучасны момант, у гэты час, цяпер. *Мы зараз з усёй краінай будзем сацыялізм.* ВГР. *Гэты [стаханаўскі] рух дае .. палепшаньня дабрабыта рабочых і калгаснікаў, што цяжка нават прадбачыць зараз у марах.* СТ. // У самым скорым часе, хутка. [Гануля]: *Ён [настаўнік] тут, зараз паклічу.* Т, 25 [Спраўнік]: *..вы [Мікіта]: павінны зараз ісці да сваёй здабычай у штаб акупацыйных войск.* Там жа, 53. *Параўн. тэраз.* ЖН; ПДЗ; СНБ, 340; Т, 32(2).

ЗАРАЗА (4) ж. перан. Адмоўная з’ява. *Гандляры айчынай Па чужым заказу.. Вынішчыць дашчэнтну Гэтую заразу!* МПв, 218. *Тваіх, правадыр мой, законаў асновы, Тваёй Канстытуцыі мудрыя сказы Змятуць асляпленне, пакрышаць аковы, Аковы, дзе йшчэ звоняць трунай заразай.* ТП, 216.

Адз. В. заразу (2): МПв, 218; ХЛВ, 316. Т. заразай (2): АЛ; ТП, 216.

ЗАРАЗИШ перан. Разм., лаянк. Грубы выраз. [Мікіта]: *(Да немца.) Зіхэнзіш ... Заразіш... (Набок.) Зірну ў слоўнікі, як яму адказаць. (Шастае слоўнікамі.)* Т, 32.

Адз. Н. заразіш: Т, 32.

[ЗАРАНАК] м. Разм. Ранішні час, ранак. *Яркай зімою, шумлівым прадвеснем, У ясныя ночкі, ў заранкі Песню ўсім сэрцам*

складаем аб песні – Аб Сталіне песні-вяснянкі. СС, 301.

Мн. В. заранкі: СС, 301.

[ЗАРАПАРТАВАЦЦА] зак. Разм. Заблытацца ў чым-н. [Мікіта]:
..я крыху зарапартаваўся. Т, 50.

Абв. пр. адз. м. зарапартаваўся: Т, 50.

[ЗАРАСТАЦЬ] незак.: *♦Лазой зарастаць* – забывацца. *..Прадзедаў слава лазой зарастае, Памяць мінуўшчыны дрэмле ў зямлі.* Н.

Абв. цяп. адз. 3 ас. зарастае: Н.

ЗАРАСТАЮЧЫ дзеепрысл. да зарастаць. *♦Зарастаючы зельлем чужым* – запаланняючыся. *Сотні лет, непрыяцелем-братам прыбітая, Зарастаючы зельлем чужым, як лазой сенажаць, Ты [Беларушчына] ляжала няпамяці пылам пакрытая..* Б, 18.

[ЗАРАСЦІ] (2) зак.: *♦Зельлем зарасці* – адысці ў нябыт. *Так прайшло, мінула, Што калісь жыло, У курганах заснула, Зеллем зарасло.* МД.

Абв. пр. адз. н. зарасло: МД (2).

[ЗАРВАЎШЫСЯ] (2) дзеепрым. незал. пр. да зарвацца. *Руск. перан.* Няпрошаны. *..нашы байцы насцігнуць зарваўшагася ворага і разгромяць яго..* ВГ. *..байцы доблеснага Чырвонасцяжнага Далёкаўсходняга фронта далі сакрушаючы адпор зарваўшымся самураям.* Там жа.

Адз. м. В. зарваўшагася: ВГ. Мн. Д. зарваўшымся: ВГ.

[ЗАРГАНІЗАВІЦЬ] зак. Разм. Арганізаваць, ажыццявіць. *Навукова-Літаратурны АДДзел .. зарганізаваў выданьне беларускіх кніг за граніцай.* ВСП, 91.

Абв. пр. адз. м. зарганізаваў: ВСП, 91.

[ЗАРНІЦА] (2) ж. Вобразн. Светлая будучыня. *І рухнуць апоры Фашысцкіх цямніц, Нявольнікі выйдуць Да ясных зарніц.* СС, 301. *З чорнай памрокі ў праменні зарніцаў Выйдзеш, Фінляндыя, чараў краіна! Ф.*

Мн. Р. зарніц: СС, 301; зарніцаў: Ф.

[ЗАРНІЧНЫ] прым. перан. Яскравы, адметны. [Судзьбіна:] *Бачыш [першы брат] зоры, сонца вясёлае бачыш? З імі рвіся ўсім сэрцам зраўняцца, А як сьлед свой зарнічным сьвятлом абазначыш, – За табой кінуць зморы ганяцца.* Ч, 323.

Адз. н. Т. зарнічным: Ч, 323.

[ЗАРОБЛЭНЫ] дзеепрым. зал. пр. да зарабіць. *..на гарэлку гатоў дадаць [мужык] апошні грош, зароблены крывавай працай.* УП.

Адз. м. В. зароблены: УП.

[ЗАРОК] (2) м. Абяцанне, клятва не рабіць чаго-н. або зрабіць што-н. *І кліч пушчу скрозь ад кургану да кургану, Як віхраў лёт*

па ўсёй бязмежнасці шырокай, Кліч-заклінанне векавечнага зароку.. СМ. Збяры [прарок] ў адну ўсю Беларусь сям'ю, Вазьмі з яе прысягу і зарок, Што не прадасць сябе, сваю зямлю... Пт.

Адз. Р. зароку: СМ. В. зарок: Пт.

[ЗАРОСШЫ] дзеепрым. незал. пр. да зарасці. Зарослы. Ліпа шуміць адзінока над хатай, Сажалка дрэмле, заросшая цінай.. ВМ, 72.

Адз. ж. Н. заросшая: ВМ, 72.

[ЗАРУБЕЖНЫ] прым. Рук. Тое, што замежны. У гэтай контррэвалюцыйнай рабоце беларускія нацыянал-дэмакраты апіраліся з аднаго боку на кулацтва.., а з другога боку, на зарубежныя сілы. АЛ. Параўн. заграічны.

Мн. В. зарубежныя: АЛ.

[ЗАРУЙНЕЦЦА] зак. Зарунець. ..кінутыя мазолістай рукою здаровыя жарняты заруйнеліся на нашых вачох буйнай квяцістай руняй.. ПЛП.

Абв. пр. мн. заруйнеліся: ПЛП.

[ЗАРЫСОВАНЫ] прым. перан. Акрэслены. ..гэтыя дзяржавы [Расія, Нямецчына, Англія] .. мелі адну ярка зарысаваную мэту – гэта заграбіць як найболей пад сваё каршуновае крыло чужых малых народаў.. НДН, 18.

Адз. ж. В. зарысаваную: НДН, 18.

ЗАРЫЎШЫСЯ дзеепрысл. да зарыцца. Разм., перан. Схаваўшыся. У параўн. ..Акоў паломаных жандар, Сліўнём зарыўшыся ў нару, Сядзіць расійскі чынадрал, “Слуга ацечаству, цару”. АПЖ.

[ЗАРЫЦЬ] зак. Разм. Закапаць. І пакуль у зямлю не зарылі, Хоць дух будзе шыпець у бясьсільлі, – На сваіх вісі жылах і сьмейся! СМ, 91.

Абв. пр. мн. зарылі: СМ, 91.

[ЗАРЭЗАЎШЫ] дзеепрым. незал. пр. да зарэзаць. ..Малітвай грэшніка, зарэзаўшага матку, Звярнуся к сонцу, сонцу без канца й пачатку. СМ.

Адз. м. Р. зарэзаўшага: СМ.

[ЗАРЭЗАЦЬ] зак. Забіць. Мне [хлопчыку] мамку зарэзали немцы, Сястрычку спалілі жыўём.. ХЛВ, 315.

Абв. пр. мн. зарэзали: ХЛВ, 315.

[ЗАСЕЯНЫ] (2) дзеепрым. зал. пр. да засеяць. 1. Пасеяны. ..скрозь каля поля, засеянага грэчкаю, .. стаяць вялікія цяжкія калоды. ХБ, 30.

2. перан. Пакрыты, услааны, засланы. .. зямля, засеяная касцямі сыноў беларускіх, будзе вечна належаць да ўнукаў беларускіх.. ПЛП.

Адз. ж. Н. засеяная: ПЛП. н. Р. засеянага: ХБ, 30.

ЗАСЕДЗЕЦЦА (4) *зак.* Разм. Затрымацца. [Янка]: .. у вельмі пільнай справе прышлося нам [з Аленкай] заседзеца крыху. Т, 44. [Мікіта]: ..яна [цётка Бадунова], меджду протчым, эсэр-беларус і ў рахунак не ідзе: доўга тут не заседзіцца. Там жа, 56.

Інф. *заседзеца* (3): Т, 44(3). Абв. буд. адз. 3 ас. *заседзіцца*: Т, 56.

[ЗАСЕК] м. Сховішча. 3 табою [Сталіным] дабром у нас поўны засекаі, 3 табою не страшны для нас небяспекі.. СС, 303.

Мн. Н. *засекі*: СС, 303.

[ЗАСЕСЦІ] (4) *зак.* 1. Усесціся дзе-н. [Князь:] Засядзьце [госці] усе кругом стала, Хай зазвьініць віно ў крышталі. Кц, 196.

2. Пачаць праводзіць пасяджэнне. Засядзе народ у Крэмллі Кліч кінучь на цэлы бел-свет.. ТП, 217. // Пачаць удзельнічаць ў пасяджэнні. Наш слесар луганскі, Нарком Абароны, Засядзе ў Вярхоўным Совеце ад нас. НДп, 229.

◊**Засесці за стол** – запанаваць. А хтось далёкі ці хтось, можа, блізкаі Засеў за наш бяседны сытны стол. Бч, 9.

Абв. пр. адз. м. *засеў*: Бч, 9. Буд. адз. 3 ас. *засядзе* (2): НДп, 229; ТП, 217. Заг. мн. 2 ас. *засядзьце*: Кц, 196.

ЗАСВЯЦІЦЬ (3) *зак.* Вобразн. Заззяць. Засвяціла ясна зорка Добраю навінай Над Заходняй Беларусыі І над Украінай. ЗЯЗ, 89.

Засвяціла ясна зорка ...

Абв. пр. адз. ж. *засвяціла*: (3): ЗЯЗ, 89(2), 90.

[ЗАСІЛЛЕ] і **[ЗАСІЛЬЕ]** н. Панаванне. Дружнымі, згоднымі радамі няхай ідуць яны [мянчане] да адзінай мэты: адваяваць свой горад ад засілья чужынцаў.. ВМР. [Мікіта]: Мы .. баранілі тутэйшую рускую народнасць ад “інародчаскага засілля”. Т, 21.

Адз. Р. *засілля*: Т, 21, *засілья*: ВМР.

ЗАСЛАНІЦЬ (2) *зак.* 1. Загарадзіць сабою. [Мікіта]: ...мамаша, я залезу сюды, а вы станьце так, каб мяне засланіць. Т, 52.

2. перан. Адсунуць на задні план. Вайна .. засланіла сабою усе іншыя праявы нашага грамадзянскага жыцця. ВС.

Інф. *засланіць*: Т, 52. Абв. пр. адз. ж. *засланіла*: ВС.

ЗАСЛАНЯЮЧЫ дзеепрысл. да засланяць. Закрываючы, загароджваючы чым-н. Становіцца [Мікіта] на лаўцы перад Настай на калені, засланяючы збольшага яе й сябе распушчаным паронам. Т, 42.

ЗАСЛОНА (6) ж. Шырокае палотнішча, якое закрывае сцэну ад глядзельнай залы. Калі падымаецца заслона, Гануля, закасаўшы рукі, мяе бялізну ў начоўках.. Т, 43. Пры падняці заслоны першым праходзіць справа ўлева Лернік з лерай... Там жа, 33.

Адз. Н. *заслона* (4): Т, 33, 43, 53, 62. Р. *заслоны*: Т, 33. Т. *заслонай*: АЛ.

[ЗАСЛУГА] (2) *ж.* Дзейнасць, вартая павагі, высокай ацэнкі. *..за мае [Купалы] ранейшыя заслугі перад беларускім працоўным людям надалі мне высокую годнасць народнага паэты. АЛ. Вашу [паноў] карысць нам і вашы заслугі Добра ўжо скеміў таптаны народ..* Г, 17.

Мн. Н. заслугі (2): АЛ; Г, 17.

[ЗАСЛУГОЎВАЦЬ] *незак.* Быць вартым чаго-н. *..шмат яшчэ ёсць усялякіх песень і вершаў, якія ахрысцілі гімнамі, не зважаючы на тое, ці яны заслугоўваюць на такую назву, ці не.* СБНГ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. заслугоўваюць: СБНГ.

[ЗАСЛУЖАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* заслужыць. *Вось гэту вялікую, заслужаную, гордую радасць пераможцаў падзяляем з усімі народамі краіны Саветаў і мы, ягоняя пісьменнікі..* ВГР.

Адз. ж. В. заслужаную: ВГР.

[ЗАСЛУЖЫЎШЫ] *дзеерым. незал. пр. да* заслужыць. *Слава .. вялікаму Сталіну, заслужыўшаму найвялікую павагу .. усяго працоўнага чалавецтва.* СТ.

Адз. м. Д. заслужыўшаму: СТ.

[ЗАСЛУЖЫЦЬ] (6) *зак. да* заслугоўваць. *Ці-ж беларускі народ .. не заслужыў на тое, каб і для яго бацькаўшчыны красавало? ДД. .. справа вызвалення Беларусі сягне на такую вышыню, на якую наша бацькаўшчына заслужыла сваім векавечным паднявольлем.* СНБ.

Абв. пр. адз. м. заслужыў (4): ДД; ПЛП; Т, 19, 30. ж. заслужыла: СНБ. Мн. заслужылі: ЛР.

[ЗАСМЕЧАНАСЦЬ] *ж. перан.* Неўнармаванасць. *Стары правапіс, у якім не мала было засмечанасці... – трымаў беларускую мову ў палоне правінцыялізма..* ШБСЯ.

Адз. Р. засмечанасці: ШБСЯ.

[ЗАСНАВАНЫ] *дзеерым. зал. пр. да* заснаваць. *Створаны. Універсітэт гэты [у Вільні] быў заснаван у 1578 год ..* УПУВ.

Кар. адз. м. Н. заснаван: УПУВ.

[ЗАСНУЎШЫ] *дзеерым. незал. пр. да* заснуць. *перан. Заціхлы. Шапаціць тое лісце заснуўшым палянам, – Чуе ночка глухая, нямая..* Ч, 326.

Мн. Д. заснуўшым: Ч, 326.

[ЗАСНУЦЬ] (6) *зак. перан.* Заціхнуць. *Люд рабочы, люд сялянскі Не засне ўжо болей. ЗЯЗ, 297. І ты, брат, не бядуі, рвіся к концу душой, Яшчэ раз не засьні! ХХ, 128.*

Абв. пр. адз. ж. заснула: Б, 18. н. заснуло (2): МД (2). Мн. заснулі: ЗН. Буд. адз. 3 ас. засне: ЗЯЗ, 297. Заг. адз. 2 ас. засьні (2): ХХ, 128(2).

ЗАСОПШЫСЯ *дзеерысл. да* засапціся. *Разм. Засапеўшыся.*

Уб'ягае засопшыся *Наста*. Т, 58.

ЗАСТАВАЦЦА (8) *незак*. 1. Аставацца на ранейшым месцы. [Дама]: *А вы, мусье рэгістратар, .. пэўна заставацца тут не будзеце*. Т, 37. [Начальнік]: *Вы, цётка, застаіцеся хаты пільнаваць*. Там жа, 62.

2. Аказацца без каго-н. ..ён [настаўнік] *піў запоем, так што вучні часта заставаліся без настаўніка*. А, 328.

3. *безас., каму, з інф.* Неабходна. [Янка]: *Цяпер вам, пане рэгістратар, застаецца толькі прыдушываць новую свабодную профэсію*. Т, 55.

Інф. *заставацца*: Т, 37. Абв. цяп. адз. 1 ас. *застаюся*: Т, 37. 3 ас. *застаецца* (2): Т, 40, 55. Мн. 2 ас. *застаіцеся*: Т, 62. 3 ас. *застаюцца* (2): Т, 37, 50. Пр. мн. *заставаліся*: А, 328.

ЗАСТАВІЦЬ *зак. да застаўляць*. [Мікіта]: *..вы [Янка] хацелі б заставіць нас, руска-ісціную тутэйшую, меджду протчым, інтэлігенцыю, сушыць над ім свае апошнія мазгі*. Т, 48–49.

Інф. *заставіць*: Т, 48.

[ЗАСТАЎЛЯЦЬ] *незак. Руск.* Прымушаць рабіць што-н. *Каб таму крукамі Пакрыўляла ногі.., Хто крыўляў нам праўду, Застаўляў ў прыгоне Бежанцамі гінуць На бацькоўскіх гонях*. К.

Абв. пр. адз. м. *застаўляў*: К.

ЗАСТАЦЦА (21) *зак.* 1. *Зак. да заставацца ў 1 знач.* [Янка]: *.. акупанты ўцяклі, а ён [Гарошка] застаўся*. Т, 37. [Мікіта]: *..йдзеце [Гануля] дамоў і шыкуйце вячэру, а я застануся яшчэ тут*. Там жа, 34. *Параўн.* застацца.

2. Не змяніцца. *.. беларускі народ застаўся беларускім народам, ня гледзячы на ўсе падашуканство*. ДК. *Якія [словы] былі незразумелымі, так і засталіся – іх толькі перапісалі беларускімі літарамі*. ВСП, 89.

3. Быць у наяўнасці. [Гануля]: *І вось з усяёй .. роскашы засталяся толькі балалайка*. Т, 45. [Мікіта]: *..мамаша, у вас не засталяся польскіх марак?* Там жа, 56.

4. *Зак. да заставацца ў 2 знач.* [Гануля]: *..скасавалі чыноўніцтва, застаўся [Мікіта] без службы і хоць бы што*. Т, 20. [Гануля]: *..мой [муж] памёр.., а я засталася адна са сваім Мікіткай*. Там жа.

Інф. *застацца* (2): Т, 57(2). Абв. пр. адз. м. *застаўся* (6): ДК; Т, 20, 37, 57(2); Ун, 73. ж. *засталася*: Т, 20. н. *засталася* (5): ОШМ; Т, 35, 45, 47, 56. Мн. *засталіся* (3): ВСП, 89; Т, 33, 43. Буд. адз. 1 ас. *застануся*: Т, 34.

[ЗАСТАЎ] (2) *зак.* 1. Паспець убачыць, знайсці каго-н. на месцы. [Гарошка]: *Во добра, што застаў вас [Янку і Аленку]!* Т, 36–37.

2. Захапіць. *..рэвалюцыя не застала беларуса неўспадзеўкі*. СНБ, 337.

Абв. пр. адз. м. застаў: Т, 37. ж. застала: СНБ, 337.

ЗАСТРЭЛІЦЦА (2) *зак.* Забіць сябе (з агнястрэльнай зброі).

Хацеў я спачатку навесіцца, утапіцца, застрэліцца, але ўзяў ды напісаў гэты не зусім “маленькі фельетон”. Ан, 19. Павесіўся Ясенін, застрэліўся Маякоўскі, ну і мне [Купалу] туды за імі да-рога. СЧ.

Інф. застрэліцца: Ан, 19. Абв. пр. адз. м. застрэліўся: СЧ.

[ЗАСТРЭЛЬШЧЫК] *м.* Пачынальнік, ініцыятар. .. ролю за-стрэльшчыка сусьветнага капіталізму узяў на сябе беларускі нацыянал-дэмакратызм.. АЛ.

Адз. Р. застрэльшчыка: АЛ.

ЗАСТУПІЦЦА (3) *зак.* Абараніць. ..надышоў дзень беларус-кага народу, калі ён можа збройна заступіцца за сябе самога і за сваю Айчыну. БСУ. *О Божя! ты хоць заступіся Ёй ня дай да рэшты нам сканаць!* РС, 40.

Інф. заступіцца: БСУ. Абв. пр. адз. ж. заступілася: Т, 46. Заг. адз. 2 ас. заступіся: РС, 40.

ЗАСЦІЛАЎШЫ *дзеерысл.* да засцілаць. *перан.* Затуманьва-ючы. *Каб таго скруціла Гадзінавым скрутам.., – Хто круціў нам сьцежкі Да жыцьця і славы. Засьцілаўшы вочы Туманом крыва-вым. К.*

[ЗАСЦЯНКОВЫ] і **[ЗАСЬЦЯНКОВЫ]** *прым.* Гіст. Адасоб-лены, хутаранскі. – *Ха-ха? – цярэбіць патыліцу зьясьцянкковы беларускі шляхціц “польскай культуры”, завязываючы аборы у лапцях. З. Бацька мой [Купалы] родам з Чэрвеньшчыны, паходзіць з дробных засцянкковых арандатаруў, выгнаных нейкім польскім князем з зямлі. А, 327.*

Адз. м. Н. засьцянкковы: З. Мн. Р. засцянкковых: А, 327.

[ЗАСЬПЯВАЦЬ] *зак.* да спяваць у 1 знач. А усё як прыдзе к нам – *Важна загуляем: Пусьцім чарачкі ў ход Песьню засьпяваем. Ш₁.* Абв. буд. мн. 1 ас. засьпяваем: Ш₁.

[ЗАСЫНАЦЬ] *незак.* Пачынаць спаць. .. не абыходзілася без таго, каб я [Купала] не засынаў, а коні тым часам траплялі ў шкоду. ПС.

Абв. пр. мн. траплялі: ПС.

[ЗАСЯВАЦЬ] (4) і **[ЗАСЕВАЦЬ]** (3) *незак.* Сеяць. ..уся зямля прыойдзе да тых, хто яе сваімі рукамі арэ і засявае. ЗС, 17. *Засеваймо свае нівы – хай рунь красуе. РКр.*

Інф. засяваць: МПв, 220. Абв. цяп. адз. 3 ас. засявае (2): ЗС, 17; Ч, 323. Мн. 3 ас. засяюць: ЗК, 42. Пр. мн. засевалі: Чж, 146. Заг. мн. 1 ас. засеваймо (2): РКр (2).

ЗАСЯДАЦЬ (4) *незак. 1.* Праводзіць пасяджэньне. ..ствараюць [бальшавікі] *ужо Літоўска-Беларускую і г. д. рэспубліку, урад*

якой засядае ў Вільні. СНБ, 339. // Працаваць. [Мікіта]: ..хай сабе ідуць [немцы] .. – буду зноў засядаць у губарнатарскай канцылярыі. Т, 24.

2. перан. Разм. Уладарыць. Засядаць, панаваць на хватаным багацьці Ня кідае [другі сын] за дзьверы надзеі.. Ч, 320. Заседала, расьцвітала [маці] За гадамі года; Залатые думкі ткала С шчасьця і свабоды. Дз, 188.

Інф. засядаць (2): Т, 24; Ч, 320. Абв. цяп. адз. 3 ас. засядае: СНБ, 339. Пр. адз. ж. *заседала*: Дз, 188.

[ЗАТАНУЎШЫ] *дзеерысл.* да затануць. *перан.* Заблытаўшыся. ..Снуёмся, ў думках зводных затануўшы, А хтось, а штось і мучыць і пячэ. Бч, 9.

ЗАТОЕ (6) і **ЗАТО** (3) *злучн.* **1.** Злучае сказы і члены сказа пры замяшчальным супастаўленні; адпавядае словам: аднак, але, у той жа час. *Дасюль елі [груганы] мерцьвякоў; А цяпер затое Будзем піць мы кроў жывых..* Гр, 215. *Дом жылы невялікі, чысты – напрыглядку. Зато гумно – важна!* ХБ, 28.

2. Для выражэння выніку; адпавядае словам: таму, у выніку гэтага. *Паваюем [ваякі], пагаруем, Зато дома запануем.* БЗ. [Спічыні]: *Справы затрымалі. Але мы затое пазней пазаймаемся.* Т, 31. Т, 49, 51, 54; УП; Ш₁.

ЗАТОЕНА *прысл.* *перан.* Тайна, скрыта. *Там [за мяжой] не чуто песень вясёлых, адно толькі смутныя вочы ў людзей глядзяць у наш бок.. і затоена ловаць вострым бухам нашыя песні..* ЖН.

[ЗАТОЕНЫ] *прым.* Скрыты, тайны. *Ці апраўдала гэта адозва затоеныя думкі і надзеі беларускага грамадзянства, .. – аб гэтым у другі раз.* СНБ, 340.

Мн. В. *затоеныя*: СНБ, 340.

[ЗАТРАПЯТАЦЦА] *зак.* *перан.* Ажывіцца. *Беларуская душа... як яе ні заганяй у казіны рог, а яна збудзіцца і затрапечацца.* МІ, 17.

Абв. буд. адз. 3 ас. *затрапечацца*: МІ, 17.

[ЗАТРУБІЦЬ] *зак.* Пратрубіць. *Бо час як надыйдзе і гром бітвы ўдара, І трубы затрубяць, паклічуць у бой Супроць банд фашысцкіх, пагромаў, пажараў Народ беларускі паўстане з табой [Варашылавым].* НДп, 229.

Абв. буд. мн. 3 ас. *затрубяць*: НДп, 229.

ЗАТРУВАЮЧЫ *дзеерысл.* да затруваць. *Польск.* Атручваючы. *..і палавіны ня прыдзецца нам плаціць таго лішняга, што мы выкідалі у сваім часе на гарэлку, затруваючы у дадатку сваё здароўе..* ВН.

[ЗАТРЫМАЦЦА] (4) *зак.* **1.** *Зак.* да затрымлівацца. [Спічыні]: *Затрымайцеся [Мікіта] на минутку. У сваёй араторыі вы пераблуталі лёгкія тэрміны..* Т, 40. [Спічыні]: *Затрымайцеся*

[Мікіта]. *Гэта ў вас вышла нібы лепей. Там жа.*

2. Спыніцца. [Мікіта]: *Ужо нават едзе і старшыня Беларускага Рэўкому Чарвякоў – толькі затрымаўся недзе за Менскам на папаску.* Т, 55.

♦**На паўдарозе затрымацца** – не закончыўшы распачатай справы. *У сваім вялікім паходзе па адбудаванні культуры на руінах былое царскае Расіі савецкая ўлада на працягу ўжо 11 год нідзе ні на адзін момант не затрымалася на паўдарозе.* ГНД.

Абв. пр. адз. м. *затрымаўся*: Т, 55. ж. *затрымалася*: ГНД. Заг. мн. 2 ас. *затрымайцеся* (2): Т, 40(2).

[ЗАТРЫМАЦЬ] зак. Прыпыніць. [Спічыні]: *Справы затрымалі. Але мы затое пазней пазаймаемся.* Т, 31.

Абв. пр. мн. *затрымалі*: Т, 31.

ЗАТРЫМЛІВАЦА (2) *незак.* Спыняцца на чым-н. *На вартасці на друкаванага ў “Вестнике” беларускага матар’ялу затрымлівацца ня будзем..* ВСП, 90. *Не будзем затрымлівацца на тым, якімі шляхамі павінна была перайсці наша справа да 1919 г.* СНБ, 337.

Інф. *затрымлівацца* (2): ВСП, 90; СНБ, 337.

[ЗАТЫКАЦЬ] *незак.:* ♦**Затыкаць вушы** – не звяртаць увагі на тое, што адбываецца. *Насяленьне голасна пачынае ікадаваць немцаў, бальшавікоў і Расію цалкам. Гэтага ня чуе хіба той, хто наўмысьля затыкае вушы..* ОШМ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *затыкае*: ОШМ.

ЗАЎВАЖЫЎШЫ *дзеепрысл.* да заўважыць. Убачыўшы, прыкмеціўшы. *Уваходзяць адначасова з абаіх дзвярэй Усходні вучоны і Заходні вучоны, .. не заўважыўшы спачатку адзін аднаго.* Т, 25.

[ЗАЎВАЖЫЦЬ] (4) зак. 1. Убачыць, прыкмеціць. *Разглядаючы гэты сьпіс (табліцу), мы першым чынам заўважаем, што летапшыя выдавецкая справа не была аднабокай.* ВСП, 89. [Мікіта]: *Вы, пане настаўнік, як я заўважыў, чагосьці не далюбліваеце нашай чыстай інтэлігенцыі.* Т, 38.

2. Зрабіць заўвагу каму-н. ..яму [урадніку] заўважалі, што раз ён не разумее беларускай мовы, дык і не павінен займаць урадовай пасады на Беларусі.. ОШМ.

Абв. цяп. мн. 1 ас. *заўважаем*: ВСП, 89. Пр. адз. м. *заўважыў*: Т, 38. ж. *заўважыла*: Т, 29. Мн. *заўважылі*: ОШМ.

[ЗАЎЗЯТАСЦЬ] ж. Стараннасць, уважлівасць. *Я [Купала] ўжо ўспамінаў, з якой заўзятасцю я слухаў казкі вясковых парабкаў.* ПС.

Адз. Т. *заўзятасцю*: ПС.

ЗАЎЗЯТЫ (3) *прым.* Зацяты. *Мучыць вораг нас заўзяты: Паліў нам нашы хаты..* ГЖУ. *..Склад меў [трэці брат] быці катам,*

С паганякаю на ўзруччы К зьдзекам быў заўзятым. Дз, 189.

Адз. м. Н. *заўзяты*: ГЖУ. Т. *заўзятым*: Дз, 189. Мн. Н. *заўзятые*: СНБ.

ЗАЎСЁДЫ (24) *прысл.* Кожны раз, пастаянна. *..у душы маёй [Купалы] заўсёды быў нейкі пякельны разлад.* А, 328. *Тыя гуманітарныя ідэі, якія ішлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе.* Тж, 15. *Параўн.* *заўсягды.* А, 328; ПС (2); СНБ, 340; СС, 301; Т, 19, 20, 23(2), 27, 33, 34, 35, 36, 39, 44, 54.

ЗАЎСЯГДЫ (2) *прысл.* *Тое, што заўсёды. ..ён [беларус] выбярэ польскую мову, якую заўсягды чуе ў касьцелі.* ВР. *Гаворачы слова “свабода”, дадавай заўсягды “ня тут спамінаючы”.*.. СП.

ЗАЎТРА (13) *прысл.* **1.** У наступны дзень пасля сягонняшняга. [Спічыні]: *Заўтра пачнем прывітанні навыварат.* Т, 32. [Спічыні]: *Заўтра, мусье рэгістратар, пройдзем [“двадзесце пенць”] на практычнай лекцыі.* Там жа, 50. // У недалёкім будучым. *..ня хоча [Беларусь] ніякіх племісцытаў, накіданых ей седня аднымі, а заўтра другімі.*.. ДК. *..што ня возьміця [народ] сягоння, Таго і заўтра Вам ня узяць.* УП.

2. У знач. наз. Наступны дзень за сягонняшнім. [Мікіта]: *Пазычыце [Янка грошы] мне да заўтра.* Т, 33.

♦*Не сягоння – заўтра гл.* сягоння.

В; Т, 30, 33, 36, 40, 43(3).

[ЗАЎТРАШНІ] (3) *прым.* да заўтра ў 1 знач. [Мікіта]: *Ад заўтрашняга дня займуся свабоднай профэсіяй – буду на Койданаўскай вуліцы гандляваць нямецкімі рублямі.* Т, 33.

♦*Заўтрашні дзень гл.* дзень.

Адз. м. Р. *заўтрашняга*: Т, 33. Т. *заўтрашнім*: РКр. М. *заўтрашнім*: ДД.

ЗАЎЧОРА *прысл.* Два дні таму назад. *Сонца свяціла нам адналькова Гэтак нядаўна – ўчора, заўчора.*.. ССА, 294.

ЗАХАВАЦЬ *зак.* Зберагчы. *Нашы бястрашныя байцы-пагранічнікі, следуючы волі савецкага народа і яго жаданню захаваць мір, змагаюцца не пераходзячы на тэрыторыю ворага.*.. ВГ.

Инф. *захаваць*: ВГ.

ЗАХАД (14) м. **1.** Апусканне сонца за лінію гарызонта. *Цвіце, каласіца мой край, Ці сонейка захад, ці ўсход.*.. ТП, 214.

2. Напрамак, процілеглы ўсходу. *Але вось з захаду, з-за бору На від ня мал і не вялік, У чужаземецкім уборы Брыдзе-йдзе нейкі чараўнік.* УрП, 51. *Яны [бальшавікі] аддзялілі ад Маскоўскай вобласці Смаленскую губерню і землі, паложаныя на захад ад Смаленічыны.*.. СНБ, 337.

Адз. Н. *захад* (6): ТП, 213, 214, 215, 216, 217(2). Р. *захаду* (6): Гр, 215; СНБ (2); ТС, 74; УрП, 51; ХБ, 29. В. *захад* (3): ГП, 8; СНБ,

337; Ч, 319.

ЗАХАПШЦА (3) *зак. 1. Зак. да захапляцца. ..я [Купала] пад-паў над уплыў нашаніўскага дробнабуржуазнага і кулацкага нацыяналістычнага адраджанізму, захапіўся гэтымі адраджэніцкімі ідэямі. АЛ.*

2. *Поўнасьцю паглыбіцца ў які-н. занятак. Ну як пры такіх справах, пры такіх перспектывах не захапіцца паэту новай бадзёрай песняй.. ЖН.*

Інф. *захапіцца*: ЖН. Абв. пр. адз. м. *захапіўся* (2): АЛ; Т, 24.

ЗАХАПШЦЬ (4) *зак. 1. Авалодаць, забраць. Цары нагналі ўсялякіх чыноў, запрудзілі край усялякай маскоўскай чорнай галытнёй, якая тут толькі аб адным дбала, каб як цяплеі нагрэць рукі ды захапіць “маёнтак”. Нз, 14. ..вёска глядзіць на пана, як на прыблуду з чужацкай стараны, які захапіў яго, селяніна, зямлю ды ішчэ здэкуецца над ім самім. Там жа.*

2. *перан. Апанавать. Захапіў яго [першага сына] похмур лядачны, крываваы. Ч, 820. Вайна захапіла усе нашы думкі і засланіла сабою усе іншыя праявы нашага грамадзянскага жыцьця. ВС.*

Інф. *захапіць*: Нз, 14. Абв. пр. адз. м. *захапіў* (2): Нз, І4; Ч, 320. ж. *захапіла*: ВС.

ЗАХАПЛЕНЬНЕ (4) *н. 1. Запал, натхненне. ..я [Купала], .. як народны поэта, не дапамагў з усёй адданасьцю і захапленьнем заветных лятученьняў чалавецтва.. АЛ. ..ажыццяўляецца [пяцігадовы план] нячуваным уздымам і захапленьнем рабочай клясы. Там жа.*

2. *Цікавасць. Гэтае захапленьне дробнабуржуазнымі нацыянал-дэмакратычнымі ідэаламі прычынілася таму, што я [Купала] і ў першыя гады Кастрычніцкавае рэволюцыі не мог ад іх пазбавіцца. АЛ.*

Адз. Н. *захапленьне*: АЛ. Т. *захапленьнем* (3): АЛ (2); ГНД.

ЗАХАПЛЯЮЧА *прысл. Натхнёна. Расказваў ён [Пасляк казкі] захапляюча. ПС.*

[ЗАХАПЛЯЦЦА] *незак. Цікавіцца чым-н. Захапляўся [Купала] народнай міфалогіяй, чытаў аб ей кнігі.. ПС.*

Абв. пр. адз. м. *захапляўся*: ПС.

[ЗАХАПЛЯЦЬ] *незак. Цікавіць. ..“На дне” і “Дзеці сонца” больш за ўсё мяне [Купалу] захаплялі. ПС.*

Абв. пр. мн. *захаплялі*: ПС.

[ЗАХАЦЕЦЬ] (6) *зак. Пажадаць. Тры браты, што пуці чараўнік тры адмерыў, Захацелі знаць, хто ім што зрэпіў. Ч, 322. З сяўнёю сьвец пахаджае, На скібіны валіцца зерне; Знаць сіла ў сьяўца не малая ... Захоча – і сьвет пераверне! ПВн.*

Абв. пр. мн. *захацелі* (4): ПЛП (2); Ч, 322(2). Буд. адз. 3 аб. *захоча* (2): ВСп, 89; Ч, 319.

[ЗАХВАРЭЦЬ] (2) *зак.* Стаць хворым. 9 студзеня г.г. я [Купала] цяжка захварэў. ЛР. // *Вобразн. Антанта, прымаючы пад увагу, што захварэла на вар'яцкую ад дыпламатыі, тры месяцы таму назад выехала за граніцу на цёплыя воды лячыцца.* Ан, 19.

Абв. пр. адз. м. захварэў: ЛР. ж. захварэла: Ан, 19.

[ЗАХВАТНЫ] *прым. Руск., разм. Тое, што захопніцкі. Сваёй неразумнай захватнай політыкай яны [соцыяльныя і нацыянальныя рэвалюцыянеры] толькі зацягваюць працэс праўдзіва-дэмакратычнага разьвіцьця нацыянальна-культурных ідэй..* СНБ.

Адз. ж. Т. захватнай: СНБ.

ЗАХЛІПАЮЧЫСЯ *дзеепрысл. да захліпацца Вобразн. Здрыгануўшыся. Станала ўся “руская” зямля, шалёна п'яная, разбушаваная, захліпаючыся “чырвоным смехам”..* НДН, 18.

ЗАХОДЗІЦЬ (3) *незак. 1.* Уваходзіць куды-н. [Янка]: .. *кожны з іх [гасцей] заходзіць і танцуе сваё “Гоцаца”..* Т, 52. [Гануля]: (*..чуваць стук у дзверы..*). *Калі ласка! Заходзьце! Там жа,* 19.

2. Апускацца за гарызонт (пра сонца). *А сонейка будзе усходзіць, заходзіць, Плысці будучь рэчкі, шумець будзе бор.* НДп, 230.

Інф. *заходзіць* (2): НДц, 230; Т, 52. Заг. мн. 2 ас. *заходзьце:* Т, 19.

ЗАХОДНІ (35) *прым. 1.* Які ідзе з захаду, знаходзіцца на захадзе. *О, так, як цьмы, як студжаны вароны!.. І слухаем і нюхаем тут, там: Які павяю вецер на загоны, – Заходні, ўсходні, й ці ад нас, ці к нам? Бч, 9. ...[рабочыя і калгаснікі] разам са сваёй роднай Чырвонай арміяй грозна стаяць на варце заходняга рубяжа Совецкага Саюза.* ШБСЯ.

2. Які мае адносіны да Захаду. *Сягодня таргуецца Захад з Усходам, заходня культура – з усходнім адзічэннем, і таргуюцца за што? Тж, 15. Годзе заходняй ці ўсходняй культуры! Для беларуса цана ім адна..* Г, 16. *Параўн. западны.*

Ты з Заходняй, я з Усходняй...

Адз. м. Н. *заходні* (19): Бч, 9, 19; 25(2), 26(9), 27, 38(4), Т, 54. Р. *заходняга:* ШБСЯ. В. *заходні:* ББ. Т. *заходнім* (4): Т, 26(3), 38. ж. Н. *заходня* (3): Тж, 15, 16; У. Р. *заходняй* (4): Г, 16; ПБН; Тж, 16; ТЗУ, 293; *заходняе:* УПУВ. Мн. Т. *заходняй:* Тж, 15. В. *заходня:* Т, 47.

[ЗАХОДНЕБЕЛАРУСКІ] *прым. да Заходня Беларусь. ...група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентоў, у хаўрусе і пад кіраўніцтвам заходне-беларускага нацыянал фашызму .. на працягу раду год вяла шkodніцкую работу..* АЛ.

Адз. м. Р. *заходне-беларускага:* АЛ.

[ЗАХОДЗЯЧЫ] *дзеепрым. незал. цяп. да заходзіць у 2 знач. [С. Меч:] Ніколі ніякая музыка на сьвеце, ніякая кніга .. не давалі мне гэтулькі асалоды і прыёмнасьці, як постаць гэтых дрэў, аблітых*

прашчальным блескам заходзячага васеньняга сонца. ХБ, 29.

Адз. н. Р. *заходзячага:* ХБ, 29.

[ЗАХОПЛЕННЫ] *дзеепрым. зал. пр. да захапіць. перан.* Вельмі зацікаўлены. [Наста]: *Я захоплена вашай, мусье Нікіці, мэтаморфозай!* Т, 50.

Кар. адз. ж. Н. *захоплена:* Т, 50.

[ЗАХОПЛІВАЦЬ] *зак. перан.* Вельмі зацікаўліваць. *Сьвятло, якім прамянілася гэта вучэльня [Батораўскі унівэрсытэт] захоплівало сабой ня толькі край Польшка-Літоўска-Беларускі..., але праменьні яго дасягалі аж да Масквы і Харкава...* УПУВ.

Абв. пр. адз. н. *захоплівало:* УПУВ.

ЗАХОПЛІВАЮЧЫ *дзеепрысл. да захопліваць.* Беручы, авалодваючы сілай. *Слабейшыя народы.. змагаюцца толькі за тое..., каб адстаяць сваю незалежнасць, не папускаючы свайго і не захопліваючы чужога.* СНБ.

[ЗАХОПНІЦКІ] *прым.* Заваёўніцкі. *Адсюль варожасць да фашызма, да яго захопніцкіх мэтай.* ПЧ. *Параўн. захватны.*

Мн. Р. *захопніцкіх:* ПЧ.

[ЗАЦВЕРДЗІЦЬ] *зак.* Прызнаць афіцыйна, узаконіць. *...гэту рэформу зацвердзіў совецкі ўрад.* ШБСЯ.

Абв. пр. адз. м. *зацвердзіў:* ШБСЯ.

[ЗАЦЭСНЫ] *прым.* Разм. Няўтульны. *Зямля ёй [душы] зацэсна, Ёй трэба прастору.* АК.

Кар. адз. ж. Н. *зацэсна:* АК.

[ЗАЦЁРТЫ] *дзеепрым. зал. пр. да зацерці. перан.* Забыты. *Дні 10, 11, 12 кастрычніка г.г. астануца на вякі не зацёртымі у пам'яці насяленьня Літоўска-Беларускай сталіцы – Вільні.* УПУВ.

Мн. Т. *зацёртымі:* УПУВ.

ЗАЦІРКА (3) *ж. 1.* Страва. *Я [унук] раскажу, як за хлеб, за зацірку Ё пана службыў пастухом я нядаўна..* Ун, 73.

2. *Іран.* Патака. [Янка]: *А гэта што ў вас [Мікіты] за такая зацірка ў ражцы?* [Мікіта]: *Не зацірка, дзядзька беларус, не зацірка, а праўдзівая цэнтра-белсаюзаўская, меджду протчым, патака.* Т, 54.

Адз. Н. *зацірка* (2): Т, 54(2). В. *зацірку:* Ун, 73.

ЗАЦІСКАЮЧЫ *дзеепрысл. да заціскаць.* Сціскаючы. *...мы уздыхаючы і заціскаючы кулакі, стараліся сабе угаварыць, што так і трэба, каб хтось панаваў..* БС.

[ЗАЦІСНУТЫ] *дзеепрым. зал. пр. да заціснуць. перан.* Разм. Прыгнечаны. *Заціснуты, задушаны, як мшышы Пад жорсткім венікам, з усіх бакоў, Шукаем, як сляпыя, не згубіўшы Таго свайго, што наша ад вякоў.* Бч, 9.

Кар. мн. Н. *заціснуты:* Бч, 9.

ЗАЦІСНУЎШЫ *дзеерысл. да заціснуць. Сціснуўшы. [Спічыні]: Правая рука застаецца свабоднай – гэта, каб у патрэбных момантах вашай араторыі можна было, заціснуўшы кулак, патрасаць ёю над аўдыторыяй. Т, 40.*

ЗАЦІСНУЦЬ *зак. перан. Перашкодзіць развіццю чаго-н. .. палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацыяналістамі і чорнасоцэнцамі, абы толькі заціснуць беларускі рух.. ВР.*

Інф. заціснуць: ВР.

[ЗАЦІХНУЦЬ] (3) *зак. 1. Сціхнуць. Як толькі стаў [цудадзей] паміж народамі, Заціх вячовы пераклік.. УрП, 47. Заціхнуць гарматы байніцы, Не ўгнояцца нівы крывёй. ТП, 216.*

2. *Вобразн. Праясніцца. Сціхнуць віхры, заціхне пара непагодная, Сілы грозныя ўстануць, акрэпнуць к другому жыцццю.. Б, 18.*

Абв. пр. адз. м. заціх: УрП, 47. Буд. адз. 3 ас. заціхне: Б, 18. Мн. 3 ас. заціхнуць: ТП, 216.

[ЗАЦЬВІТАЮЧЫ] *дзеерым. незал. цяп. да зацвітаць. Вобразн. Які бурна развіваецца. Усе сілы – сацыялістычнаму будаўніцтву на зацвітаючай новымі агняцветнымі краскам індустрыяльна-каласнай глебе Савецкай Соцыялістычнай Беларусі! АЛ.*

Адз. ж. М. зацвітаючай: АЛ.

[ЗАЦЬМІЦЬ] *зак. Руск., разм. Засланіць. Яны [знішчальнікі і бамбавозы] зацямляць сабою сонца. ВГ.*

Абв. буд. мн. 3 ас. зацямляць: ВГ.

[ЗАЦЯГАНЫ] *прым. Змучаны. ..людзі нейкіе абарваныя ў лапцёх, зацяганыя, згаладалыя і перапужаўшыся.. ХЛБ.*

Мн. Н. зацяганыя: ХЛБ.

[ЗАЦЯГІВАЦЬ] *незак. Разм. Затрымліваць. Сваёй неразумнай захватнай палітыкай яны [соцыяльныя і нацыянальныя “рэвалюцыянеры”] толькі зацягваюць праўдзіва-культурных ідэй.. СНБ.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. зацягваюць: СНБ.

[ЗАЦЯГНУЦЬ] *зак. Завалачы. [Гануля]: Сцягнулі [людзі Мікіту] гвалтам з вышак і немаведама куды б зацягнулі. Т, 46.*

Абв. пр. мн. зацягнулі: Т, 46.

ЗАЦЯМНЯЮЧЫ *дзеерысл. да зацямяць. перан. Зацямяваючы. ..я [Купала] падпаў пад уплыў нашаніўскага дробнабуржуазнага і кулацкага нацыяналістычнага адраджанізму, .. зацямяючы гэтым самым клясавую сутнасць сацыяльнае і нацыянальнае барацьбы за вызваленне.. АЛ.*

ЗАЧАПІЦЬ (2) *зак. Падчапіць. З квольх ніў палыны быццам зводзіць [трэці сын], ня зводзіць, Часам косыці зачэпіць нарогам.. Ч, 321.*

♦**Не будзе за што рук зачапіць** – пра адсутнасць матэрыяльных

сродкаў. [Мікіта]: *Заўтра не будзе за што і рук зачэпіць*. Т, 43.

Інф. *зацэпіць*: Т, 43. Абв. буд. адз. 3 ас. *зацэпіць*: Ч, 321.

[ЗАЧАСАЦЬ] *зак.*: *♦Зачасаць на галаве думку* – запомніць. [Спічыні]: *..калі ўзыдзеце [Мікіта] на трыбуну, то ёмка зачасіэце сабе на галаве думку аб тым, пры якой політычнай сытуацыі выступаеце з араторыяй*. Т, 40.

Заг. мн. 2 ас. *зачасіэце*: Т, 40.

[ЗАЧЫНЯЦЬ] *незак.* Закрываць. *..не зачынялі нашы прашчыры весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным госцем падарожным..* Кз, 17.

Абв. пр. мн. *зачынялі*: Кз, 17.

ЗАЧЫНЯЮЧЫСЯ *дзеепрысл.* да зачыняцца. *перан.* Абмяжоўваючыся чым-н. *Ведаў [народ] толькі, што найлепей гаварыць з небам, глядзячы ў неба, не зачыняючыся ў ніякія словы будоўлі*. Кз, 17.

[ЗАШУМЕЦЬ] (2) *зак. перан.* Разм. **1.** *Зак.* да шумець у 4 знач. *Народ здзівіўся, як загледзеў, Заварушыўся, зашумеў..* УрП, 51.

2. *Вобразн.* Успомніць, праспяваць. *Закалосіцца поле, слязою, потам злітае, Зашуміць сваю думу старую*. ТС, 74.

Абв. пр. адз. м. *зашумеў*: УрП, 51. Буд. адз. 3 ас. *зашуміць*: ТС, 74.

[ЗАШЧЫТА] *ж.* Руск. Абарона. [Поп]: *Моі облачэння зашчытой мне от всякіх зол земных*. Т, 52.

Адз. Т. *зашчытой*: Т, 52.

[ЗАШЧЫТНЫ] *прым.* Руск., разм. Зелянковы. *Уваходзіць Мікіта ў вынашанай і палатанай “зашчытнага” колеру вопратцы..* Т, 45.

Адз. м. Р. *зашчытнага*: Т, 45.

ЗАЯВА *ж.* Письмовая просьба ўстаноўленай формы. *Але заява Вялікага Начальніка Польскай дзяржавы – адно, а палітыка польскіх эндэкаў і жандармеры – другое*. СНБ.

Адз. Н. *заява*: СНБ.

[ЗАЯВІЦЬ] *зак.* Паведаміць, сказаць. *Язэп Пілсудзкі заявіў у Менску, што хацеў-бы бачыць гэты край вольным паміж вольнымі народамі*. СНБ.

Абв. пр. адз. н. *заявіў*: СНБ.

[ЗАЯДЛЫ] *прым.* Разм. Злосны. *..кс. Мацеевіч і яго таварышы – гэта такія-ж заядлыя ворагі беларушчыны*. ВР.

Мн. Н. *заядлые*: ВР.

ЗАЯЎЛЯЦЬ (4) *незак.* Паведамляць, гаварыць аб чым-н. адкрыта. *Мы павінны ўсюды заяўляць, што мы – беларусы..* ВР. *Мы ніколі не заяўлялі, каб нашым дзецям выкладалі рэлігію простымі словамі роднай гутаркі беларускай*. Там жа.

Інф. заяўляць: ВР. Абв. цяп. адз. 1 ас. заяўляю: СЧ. Мн. 3 ас. заяўляюць: УПУВ. Пр. мн. заяўлялі: ВР.

ЗАЯЦ м. Невялікі звярок. *На пустку ўзбрыўшы, воўк завяў, Пуціну заяц перамерыў...* Кц, 197.

Адз. Н. заяц: Кц, 197.

ЗБАВІЦЬ (2) зак. Пазбавіць, вызваліць. [Аленка]: *Але цярністы шлях мусіць прайсці душа народная, пакуль збавіць гэта сваё “я” ад чужой няволі.* Т, 35. *...А песня ад казак, чароўных тых сноў, Што сталіся яваю нашага дня, Што збавілі долю ад пут, ланцугоў.* СС, 301.

Інф. збавіць: Т, 35. Абв. пр. мн. збавілі: СС, 301.

[ЗБАГАЦЕЎШЫ] дзеепрым. незал. пр. да збагацець. Разм. Разбагацеўшы. *..купляюць [маёмасць] “цёллыя мужычкі” – багацьчыры, буйныя арандатары, збагацеўшыя непамерна ў вайну і рэвалюцыю на гарадскім галадаючым насяленні.* ЗС, 18.

Мн. Н. збагацеўшыя: ЗС, 18.

[ЗБАЎЛЕННЕ] н. Пазбаўленне, выратаванне. [Мікіта]: *Аяй! Аяй! А ратунку аднекуль, а збаўлення аднекуль.* Т, 32.

Адз. Р. збаўлення: Т, 32.

[ЗБАЎЛЕНЧЫ] прым. Разм. Збавіцельны. *..Уздыхае [трэці сын], чакае збаўленчай дзяніны, Не дае, што ня мае, раскрасьці.* Ч, 321.

Адз. ж. Р. збаўленчай: Ч, 321.

ЗБАЎЦА м. Збавіцель, выратавальнік. *Самы найлепшы прыяцель, самы найлепшы збаўца наш ад нашага ліхалецья – гэты мы самі.* БС.

Адз. Н. збаўца: БС.

ЗБЕГАЦЬ (2) зак. Таропка пайсці куды-н. і вярнуцца назад. [Наста]: *Мушу збегаць у вадну пэўную крыніцу.* Т, 42. [Мікіта]: *Дайце [Гануля маркі] мне – я збегаю чаго-небудзь куплю.* Там жа, 56.

Інф. збегаць: Т, 42. Абв. буд. адз. 1 ас. збегаю: Т, 56.

ЗБІРАЮЧЫ дзеепрысл. да збіраць. Сабіраючы. *Кветкі збіраючы ў лузе квяцістым, Дзяўчынка вянок табе [Сталіну] вяжа.* СС, 301.

ЗБІРАЦЦА (8) і **ЗЬБІРАЦЦА** (2) незак. 1. Сыходзіцца ў адно месца. [Князь]: *Адзін, адзін раз толькі ў год Збірацца можэм з ласкі Рока.* Кц, 193. *..Ля цёмнай вецьвістай дубровы Народ зьбіраўся і чакаў.* УрП, 47.

2. Вырашаць што-н. рабіць. [Гануля]: *..ён [Гізульскі], мусіць, .. не збіраецца выязджаць.* Т, 45. *Памылкі свае, такія ці іншыя, я [Купала] збіраўся выправіць.* СЧ. *Параўн. сабірацься.*

3. Атрымліваць што-н. ад каго-н. *Пабочныя-ж налогі зусім іншыя: збіраюцца яны не с таго, хто штось мае.* ВН.

Инф. збірацца: Кц, 193; зьбірацца: Дз, 190. Абв. цяп. адз. 3 ас. збіраецца (2): Т, 45, 49. Мн. 3 ас. збіраюцца: ВН. Пр. адз. м. збіраўся (3): СЧ (2); Т, 37; зьбіраўся: УрП, 47. Буд. адз. 3 ас. зьярэцца: ЗС, 18.

ЗЫРАЦЬ (3), [**ЗЫЫРАЦЬ**] і разм. **ЗЫРАЦІ** *незак.* 1. Зыываць, склікаць. *Засяваць мы самі Будзем нашы нівы, Зыраць самі будзем Ураджай шчаслівы.* МПв, 220. *Працай зыраці з зямлі будуць дары Самі сабе раскаванья людзі.* Ф.

2. Прыбіраць у адно месца. *Гануля зырае пакупкі.* Т, 21.

Инф. зыраць: МПв, 220; зыраці: Ф. Абв. цяп. адз. 3 ас. зырае: Т, 21. Пр. адз. м. зыбраў: ВН. Мн. зыралі: ССА, 294.

[**ЗЫЦЬ**] (2) *зак.* Моцна пабіць. *Высытаў [пан] ягады, збіў [маці], клікнуў варту.* Мц, 75.

◊**Збіць рогі** – пазбавіць чаго-н. [Янка]: *..ён [беларускі народ] вашаму [Мікіты] руска-ісцінаму рэгістратарству саб'е рогі.* Т, 56. Абв. пр. адз. м. збіў: Мц, 75. Буд. адз. 3 ас. саб'е: Т, 56.

[**ЗБЛІЖАЦЦА**] *незак.* Надыходзіць, набліжацца. *Тут далёка, ў чужой старане, Усякі раз, як збліжаецца ноч, Сэрца боллю сціскаецца мне, І спакой недзе коціцца проч.* ЧС, 50–51.

Абв. цяп. адз. 3 ас. збліжаецца: ЧС, 50–51.

ЗБЛІЖЫЦЦА *зак.* Разм. Наблізіцца. [Аўтарнік:] *3 цябе [незнаёмца] нядобры вецер вее, Па трупах ты, відаць, ішоў, Скажы нам, хто цябе асьмеліў Да нашых збліжыцца каўшоў?* УрП, 51.

Инф. збліжыцца: УрП, 51.

ЗБЛІЗКУ *прысл.* З блізкай мясцовасці. *..Ўсіх званых зблізку і здалёк Саколім вокам князь акінуў.* Кц, 193.

[**ЗБЛЫТАНЫ**] *дзепрым. зал. пр. да зблытаць.* Пераблытаны. *Разам тут і дзяўчынка-краса... Я галубіў калісь... Твар чаму твай бяды? Пакрываўлены грудзі, зблытана каса...* БН, 92.

Кар. адз. ж. Н. зблытана: ВН, 92.

[**ЗБЛЫШЫЦЬ**] (2) *зак.* Польск. Намыліцца. [Мікіта]: *Як чуць што зблышыў, дык і пачнуцца ўсялякія суды ды перасуды..* Т, 21. *..Дый штось зблышыла нагайка, Цягнуць к ўласцям Налівайку.* НД.

Абв. пр. адз. м. зблышыў: Т, 21. ж. зблышыла: НД.

[**ЗБОЖЖА**], [**ЗБОЖА**] (2) і [**ЗБОЖЭ**] *н.* Агульная назва хлебных злакавых раслін. *У абчэственных магазынах ёсць немала у запасе уселякага збожжа.* ВС. *Мы сабе самі збожжжа зыралі І частавалі мёдам суседзяў.* ССА, 294.

2. зб. Зерне, насенне гэтых раслін. *Мусім лучыцца у гурткі і гэткам манерам закупліваць збожжэ для цэлай вёскі там, дзе яго ёсць лішніца.* ВС.

Адз. Р. збожжа: ВС. В. збожжа: ВС; збожжжа: ССА, 294; збожжэ: ВС.

ЗБОКУ (3) прысл. *Воддаль. І дамоў прыехаў [Янка] З тэй вайны, здалёку, А дзяўчына, як маліна, Пазірае збоку.* ЕЯП. *Дом чужы таму будзе астрогам, Хто паклоны біць стаў збоку злыбедным ветрам..* Ч, 323. ХБ, 28.

♦**Збоку прыпёку** – пра каго-н. зусім непатрэбнага, лішняга. [Янка]: *Паддаецца эвакуацыі ў сягоняшні час толькі той, у каго або нячыстае сумленне, або ён сядзеў тут збоку прыпёку..* Т, 37.

ЗБОЛЬШАГА (4) прысл. *Разм.* У асноўным, у галоўных рысах. [Спічыні]: *Учора мы [з Мікітай] збольшага прайшлі адзел прывітанняў..* Т, 31. *Мікітавы пакой выглядае збольшага – як у першай дзеі..* Т, 53. // Часткова. *Становіцца [Мікіта] на лаўцы перад Настай на калені, засланяючы збольшага яе й сябе распушчаным парасонам.* Т, 42.

ЗБОР м. *Падатак. ..збіраюцца яны [налогі] не с таго, хто шось мае, а с таго што наступае на продаж, як напр. акцыз на табаку, цукер, гэрбату і інш., або таможэнны збор з заграничных тавароў.* ВН.

Адз. Н. збор: ВН.

[ЗБОРНИК] (4) м. Кніга з літаратурнымі творамі, матэрыяламі. ..я [Купала] перакладаю “Кабзар” Тараса Шаўчэнка для юбілейнага зборніка. МП. ..я [Купала] прачытаў амаль усе этнаграфічныя беларускія зборнікі. ПС.

Адз. Р. зборніка: МП. М. зборніку (2): СЧ (2). Мн. В. зборнікі: ПС.

[ЗБРОД] (3) м., зб. *Разм., пагардл.* Шкодныя, небяспечныя для грамадства людзі. *Мы [хлопчык і лётчык] гітлерцаў будзем ніштожыць, Гаціць імі тонкую гаць, З кутоў нашых родных прыгожых Грабежніцкі зброд выганяць.* ХЛВ, 315. *Слава нашаму Ежову, з Ленінграда родам, Што расправіўся, як следна, З дыверсанцкім збродам.* НК.

Адз. Д. зброду: НК. В. зброд: ХЛВ, 315. Т. збродам: НК.

ЗБРОЙНА прысл. *Польск.* Узброена. *..надэйшоў дзень беларускага народу, калі ён можа збройна заступіцца за сябе самога і за сваю Айчыну.* БСУ.

[ЗБРОЙНЫ] (8) прым. *Польск.* 1. Узброены. *..яны [нацыянал-дэмократы] добра ведалі, што ня ўласнымі сіламі, а толькі пры збройным падтрыманьні замежнай інтэрвенцыі змогуць зьнішчыць ненавісную ім дыктатуру пролетарыяту..* АЛ.

2. Які адносіцца да зброі. *Мацнейшыя народы хочуць павялічыць сваю тэрыторыяльную і збройную сілу коштам слабеішых.* СНБ.

Адз. ж. В. збройную: СНБ. н. М. збройным: АЛ.

ЗБРОЯ (3) ж. *Прылада, рэч для нападу ці абароны.* *Як той лес,*

жаўнер *Ля жаўнера стаў, Зброя ў сонцы йграе.. ВВ. Знай, на чале народ вялікі рускі ў зброі Ідзе на ворага з мільёнамі народаў.* ПНд, 314.

Адз. Н. зброя: ВВ. Р. зброі: НГд, 8. М. зброі: ПНд, 314.

[ЗБРЫСЦІ] *зак. Разм. Сысці куды-н. У сьвет збрылі [дзеці] чужы дзівіцца, Гнуць у ёрмы шы... Дз, 190.*

Абв. пр. мн. збрылі: Дз, 190.

[ЗБРЫСЦІЯ] *зак. Разм. Сысціся. Каб таго парвала з сэрцам на тры часці І зьвяр'ё збрылося Мяса параскрасьці, – Хто быў прычыніўся Нашаму падзелу, На кускі парваўшы Маці роднай целы. К.*

Абв. пр. адз. н. збрылося: К.

[ЗБУДАВАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да збудаваць. Пабудаваны. Заезджыя госці .. не разумелі, як гэта можна заместа аднаго мець некалькі багоў і не мець багатых харомаў, збудаваўных у часць і хвалу Бога свайго. Кз, 17.*

Мн. Р. збудаваўных: Кз, 17.

ЗБУДАВАЦЬ (3) *зак. перан. Стварыць. [Судзьбіна:] Хочаш [першы брат] цішы прытульнай і ласкі патольнай, Збудаваць божы быт на пакутах, – Дай другім волі ў волю, сам будзеш вольны, Не дасі – з сьвету зьдзеш у путах. Ч, 323. Мы не пакінем свае папалішчы. З сьцежкі – наперад, ня пойдзем назад. Сьмела здрузочам старыя бажышчы, Новым законам збудуем пасад. Г, 17.*

Інф. збудаваць: Ч, 323. Абв. пр. адз. м. збудаваў: НК. Буд. мн. 1 ас. збудуем: Г, 17.

ЗБУДЖАНЫ *дзеепрым. зал. пр. да збудзіць. перан. Разм. Выкліканы да дзейнасці. ..рукою яе [Польшчы] цяперашняга Гаспадара Язэпа Пілсудзкага вырвана ад маскалеу Вільня і збуджаны к жыцьцю, спаушыў доўгіе годы Батораўскі Унівэрсытэт. УПУВ.*

Адз. м. Н. збуджаны: УПУВ.

[ЗБУДЗІЦЦА] (2) *зак. перан. Разм. Абудзіцца, пачаць дзейнічаць. Аколіца-аселіца Пад ногі сонцам сьцеліцца... Збудзіўся гаспадар!.. Бз. Беларуская душа, як бачым, – жывучая, творчая, як яе ні заганяй у казіны рог, а яна збудзіцца і затрапечацца. МІ, 17.*

Абв. пр. адз. м. збудзіўся: Бз. Буд. адз. 3 ас. збудзіцца: МІ, 17.

ЗБУДЗІЦЬ (4) *зак. перан. 1. Вывесці са стану спакою, накіравацца да дзейнасці. Цяпер яно [неба] сваймі слязамі З табою плача над табой; Шле буры, громы з перунамі, Каб сон збудзіць магільны твой! БрБ, 6. Над курганамі перуном зайграй! Збудзіць нябожчыкаў паўстань, пясняр! Пт.*

2. Выклікаць якія-н. пачуцці. Масква й Варшава аплюлі вам [жыдам] імя І дзікай чэрні ненавісьць збудзілі к вам.. Ж.

Інф. збудзіць (3): БрБ, 6; БСУ; Пт. Абв. пр. мн. збудзілі: Ж.

[ЗБУРАНЫ] (2) *дзеерым. зал. пр. да збурыць. Разм. Разбураны. Паўстань з народу нашага, Уладар, Аббудаваць свой збураны пасад.. Пт. Цяпер, што бачу я кругом? Пасад маўклівы збуран скрозь... Рэспублікі!?* АПЖ.

Адз. м. В. збураны: Пт. Кар. адз. м. Н. збуран: АПЖ.

ЗБУЦВЕЛЫ *прым. перан.* Струхнелы, спаракнелы. *На ішчасце, на радасці ўзлёт Збуцвелы разваліцца тын..* ТП, 216.

Адз. м. Н. збуцвелы: ТП, 216.

[ЗБЫВАЦА] *незак.* Спраўджвацца. *Дні за днямі, гады за гадамі плятуцца... Ўжо збываюцца бацькавыя словы!* Ч, 320.

Абв. цяп. мн. 3 ас. збываюцца: Ч, 320.

[ЗБЫВАЦЬ] *незак.* Прадаваць што-н. *Купляюць, збываюць, гандлююць чужынцы Народным дабром, як сваім... ЗК, 42.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. збываюць: ЗК, 42.

ЗБЫТ *м. Разм.* Попыт. *Колю знаю на хадзе я [дзяўчына] – Вось к вакенцу падышоў. Мы цяпер тавар ня ходкі – Збыт ня дзяцюкоў пашоў.* ВБЛ, 82.

Адз. Н. збыт: ВБЛ, 82.

[ЗБЭСЬЦІЦЬ] *зак. Разм.* Зніштожыць. *Здушылі, збэсьцілі ўсё чыста У чорнай яве, ў зводных снах, Што ад прыроды шлях свой мела, Што к сонцу мела вольны шлях.* РС, 40.

Абв. пр. мн. збэсьцілі: РС, 40.

ЗБЭШЧАНЫ (2) *дзеерым. зал. пр. да збэсціць. Разм.* Агідны. *Крываваы грош і “гаспадзін”, А іх закон адзін, адзін. З-пад ног, з утоптанай нары Паўзе ўжо збэшчаны павук. ПВ. ..Таварыш Сталін знача шлях да перамог у боі, Да перамогі над фашысцкай збэшчанай парадай.* ПНД, 314.

Адз. м. Н. збэшчаны: ПВ. ж. Т. збэшчанай: ПНД, 314.

[ЗБЯЁДАЦЬ] *зак.: ЎЗбяёдаць з гэтага свету – загубіць. [Га-рошка]: Разумеецца, за такі крык жандармы і збяёдалі яго [Юрку] з гэтага свету.* Т, 44.

Абв. пр. мн. збяёдалі: Т, 44.

[ЗВАДА] *ж. Польск.* Разлад, сварка. *І свае і чужыя выцягвае [чараўнік] звадай, Жылы белыя чорным патрэбам, Каб заместа усіх і ўсяго ў сьветагляду Быць усім – і зямлёю, і небам.* Ч, 325.

Адз. Т. звадай: Ч, 325.

ЗВАЖАЮЧЫ (4) *дзеерысл. да зважаць. Але ўсё-ж такі ў гэтым напрамку я [Купала] зрабіў вельмі мала, не зважаючы на тых магчымасьці, якія мне дала партыя і савецкая ўлада.* АЛ. *Такім чынам, зважаючы на сказанае, справа беларускага гымну павінна быць вырашана.* СБНГ. СБНГ; Т, 55.

[ЗВАЖАЦЬ] *незак.* Звяртаць увагу на што-н. *Дык не зважайце*

на здраду, а пойдзем далей сваім хоць цярністым, але святляным шляхам.. ПЛП.

Заг. мн. 2 ас. *звэжайце*: ПЛП.

ЗВАЛІЦЦА (3) *зак. 1*. Упасці з чаго-н. [Янка]: *Вы [Мікіта], пэўна б, хацелі і з печкі зваліцца і патыліцы не адбіць?* Т, 37. [Гарошка]: *Я – і такія важныя асобы... яшчэ з лаўкі звалюся з перапуду.* Там жа, 27.

2. *перан.* Пазбавіцца чаго-н. [Спічыні]: *..вы [Мікіта] павінны выбраць сабе стойкую пляцформу і толькі адну, а не дзве або тры, бо іначай можаце паскаўзнуцца і зваліцца з усіх трох разам.* Т, 41.

Інф. *зваліцца* (2): Т, 37, 41. Абв. буд. адз. 1 ас. *звалюся*: Т, 27.

[ЗВАНІЦЬ] *незак. 1*. Выклікаць звон ад чаго. [Аленка]: *..татку – адно цыбук звоніць аб зубы: ці то са страху, ці то з вялікай пашаны да вучоных.* Т, 27. *Чые звоняць звонка косы На мурожнай сенажаці?* СА, 180.

2. *Гучыць, раздавацца.* *Як сільным, магучым праз песьню стаў ён [народ], – Зноў пошэсць есць стала памалу; Папробуе песьню – йшчэ звоне, як звон, Але ўжо не так, як бывала.* ПН, 47.

Абв. цяп. адз. 2 ас. *звоніць*: НГд, 8. 3 ас. *звоніць*: Т, 27; *звоне* (2): НГд, 8; ПН, 47. Мн. 3 ас. *звоняць* (3): ДПЛС; СА, 180; ТП, 216. Пр. мн. *званілі*: Нз, 14.

[ЗВАННЕ] *н.:* **♦Няма і звання** – зусім не існуе, і ў паміне няма. *Вось і выходзе, што трэба Беларусь .. калі не цалкам прылучыць яе к адной з суседніх дзяржаваў, то разрэзаць напалавіну, але так зрабіць, каб яе не было і звання.* Нз, 14.

Адз. Р. *звання*: Нз, 14.

ЗВАНOK (4) *м.* Гукавы сігнал. *Чуваць злева званок.* Т, 24. *Чуваць з двух бакоў званок.* Там жа, 25.

Адз. Н. *званок*: Т, 31. В. *званок* (3): Т, 24, 25(2).

[ЗВАНЫ] (9) *дзеерым.* У знач. *прым.* Запрошаны. *..не зачынялі нашы праішчурны весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным госцем падарожным..* Кз, 17. *..Усіх званых зблізку і здалёк Саколім вoкам князь акінуў.* Кц, 193.

♦Так званы – а) як звычайна называюць. *Я [Купала] пражыў большую частку свайго жыцця ў так званай “турме народаў” – царскай Расіі.* ЖН. *Толькі тыя, што вызваляюцца з-над чужой няволі, дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай мениасці нацыянальнай..* НДН, 18; б) ужываецца для выражэння іранічных або адмоўных адносін да каго-, чаго-н. *Пэўная часць польскага грамадзянства, так званая “народова-дэмокрацыя” .. сышла з тэй дарогі, якую паляком намецілі сьвятлейшыя іх грамадзяне Міцкевічы, Красінскіе..* СНБ. *..свалтам накідалі [ўсемагутныя*

дзяржавы] ім [заваёваным ці слабейшым народам] *свае так званыя “культуры”*.. НДН, 18.

Адз. м. Т. *званым*: Кз, 17. ж. Н. *званая*: СНБ. В. *званую*: СНБ, 337. М. *званай* (2): ЖН; НДН, 18; *званэй*: Т, 47. Мн. В. *званых*: Кц, 193; *званья* (2): НДН, 18; Т, 49.

[ЗВАРОТ] (2) м. 1. Вяртанне чаго-небудзь. *..ролю застрэльшчыка сусветнага капіталізму ўзяў на сябе беларускі нацыянал-дэмакратызм, выступаючы пад сьцягам .. звароту капіталістам фабрык і заводаў*.. АЛ.

2. Слоўны выраз. [Спічыні]: *Перакулеце [Мікіта] на наш ма-нер такі зварот: ешчэ Польшка не згінэла*. Т, 49.

Адз. Р. *звароту*: АЛ. В. *зварот*: Т, 49.

ЗВАРУХНУЦА (3) зак. 1. Рушыць. *Зварухнуўся полк, А за ім – другі, Толькі сцяг міргае*. ВБ. // *Вобразн. Пачаць дзейнічаць*. [Мікіта]: *Между протчым, гэта яно [чыноўніцкае становішча] ляжыць так сабе – да часу, а потым зварухнецца і падымецца*. Т, 21.

2. перан. Скрануцца. *А сваяк і чужак строіць петлі і сеці, Аплятае ўсё віднае ночай; Зварухнуцца ня сьмее ў заплеснеўшай клеці, На браточкаў зубамі скрыгоча*. Ч, 321.

Інф. *зварухнуцца*: Ч, 321. Абв. пр. адз. м. *зварухнуўся*: ВБ. Буд. адз. 3 ас. *зварухнецца*: Т, 21.

[ЗВАР'ЯЦЕЛЫ] прым. Разм. Безразважны, ашалелы. *..п'яныя дзікуны па ўказцы свайго звар'яцелага бандыцкага атамана на-зверску знішчаюць усё тое, што пабудавана намі*.. РКП.

Адз. м. Р. *звар'яцелага*: РКП.

[ЗВАР'ЯЦЕЦЬ] зак. Разм. Страціць развагу. [Мікіта]: *Не сягон-ня – заўтра прыходзіць новая ўлада, а з ёй такая політычная сытуацыя, пры якой здольны аратар будзе магчы купацца, як сыр у масле*. [Янка]: *Але ж вы, пане рэгістратар, звар'яцелі*. Т, 36.

Абв. пр. мн. *звар'яцелі*: Т, 36.

ЗВАЦЦА (3) незак. Называцца. *Людзьмі звацца, а не падня-воленымі царскімі і панскімі парадкамі – такая была думка думак маіх [Купалы], песень маіх*. ДЖ. *..Кожны край, што да-чэсна завецца забраным Гэткіх казак забытых шмат знае*. Ч, 326.

Інф. *звацца*: ДЖ. Абв. цяп. адз. 3 ас. *завецца* (2): Т, 46; Ч, 326.

[ЗВАЦЬ] (7) незак. 1. Заклікаць да чаго-н. *Думы цяжкія роюм і снуюць, Капаіацца чмяльмі ў галаве, Сноў спазнаць залатых не даюць, Кожна мучыць к загубе заве*. ЧС, 50–51. *Мы ўжо ня тыя, – інакшыя думы Вырасьлі з намі, завуць к барацьбе*. Г, 17.

2. Называць. *..у гэты год Пашоў на дно ўвесь цяжкі пакебот, Што звалі мы імперыяй расійскай*.. ВБЛ, 80. *..На пасадзе сядзе-ла цвёт-ночка – царыца*... *Звалі тыя і сія судзьбінай*. Ч, 322.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *заве* (2): УрП, 49; ЧС, 50–51. Мн. 3 ас. *завуць* (2): Г, 17(2). Пр. адз. м. *зваў*: ПВ. Мн. *звалі* (2): ВБЛ, 80; Ч, 322.

ЗВЕДАВАЦЬ *незак.* Разм. Спазнаваць. *Зямлю і неба ўздоўж і ўшыр* Так кожнай зведаваць хвілінай... МСП, 187.

Інф. *зведаваць*: МСП, 187.

ЗВЕДАЦЬ *зак.* Спазнаць. *Туман засцілаў людзям душы і вочы, З туманаў тырчэлі гарбатыя плечы. І думаў – канца не дазнаць гэтай ночы, І думаў – не зведаць шляхоў чалавечых.* ТП, 214.

Інф. *зведаць*: ТП, 214.

[ЗВЕЗЦІ] *зак.* Забраць куды-н. [Мікіта]: *Было б няважна, каб злезлі з хаты апошняга, меджду протчым, бацьку.* Т, 36.

Абв. пр. мн. *звезлі*: Т, 36.

ЗВЕР (2) і **ЗЬВЕР** (6) *ж.* 1. Дзікая жывёла. .. *навет калі выходзілі [прашчурны] з сялібаў сваіх рыбу ў невады лавіць ці з лукам звера пушнага сачыць, то і тады замкоў не зналі..* Кз, 17. *Цярэбіць стальнаю сякерай Прыблуднік нашыя лясы, Ў свае цянёты вабіць зьвера, Сьвятыя топча верасы.* УрП, 48. // *У параўн. [Маці:] Як прыйшоў дамоў, сярэдні [сын] Выгледаў бабата, Ён не пазнаў, як зьвер пасьледні, Ні мяне, ні брата.* Дз, 190.

2. *перан.* Заваёўнік. *Гэй, паклічу сход Ды зьяру народ, Ды зьяру жаўнераў, Хай ідуць вайной На маю бяду – На ліхога звера.* ВБ.

ДБрат-зьвер *гл.* брат. **Звер-людарэз**: *..Вада з крыніц жывых хай зверам-людарэзам Атрутай будзе і сляпіць крываваыя іх вочы.* ПНд, 314.

Адз. Н. *зьвер* (2): Дз, 190; УрП, 47. Р. *зьвера* (2): Дз, 128; Ч, 328. В. *зьвера* (2): ВБ; УрП, 48; *звера*: Кз, 17. Т. *зверам*: ПНд, 314.

[ЗВЕСЦЬ] *зак.* да звешваць. *А там, за Сулою, на той бок граніцы, Дзе звесілі дзюбы панура арлы, Клянучь сваю долю, свой чужаніцы. І панства фашызма крывавай імглы.* ПБН.

Абв. пр. мн. *звесілі*: ПБН.

[ЗВЕШВАЦЬ] *незак.* Схіляць уніз. *Апускаецца [Мікіта] з уздохам на лаўку, кладзе на паруччы рукі, звешвае на іх галаву і ўпадае ў глыбокую напэўсонную задуму.* Т, 43.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *звешвае*: Т, 43.

[ЗВІНЕЦЬ] (5) і **[ЗЬВІНЕЦЬ]** (5) *незак.* Утвараць тонкі металічны гук. *У гэту нашу гадаўшчыну Звінець ланцуг, як і звінеў..* ГП, 8. *Нідзе ні ладу, ані праўды, Званы хаўтурныя зьвіняць...* РС, 40. // *Звонка гучаць. Звінець песня ў полі, звініць, Уторыць сярпу і касе..* ТП, 214. *Звіні звонка, мая песня, Ляці вышай, далей! НК. // Поўніцца чым-н. звінячым. Вясна пачынаецца рана і ўся зьвініць ад гоману і сьпелу птушак самых разнастайных парод.* ХБ, 29.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *звінець* (3): ГП, 8; ТП, 214 (2); *зьвініць* (2):

УрП, 49; ХБ, 29. Мн. 3 ас. *зв'іняць* (3): В; РС, 40; СНБ. Пр. адз. м. *звінеў*: ГП, 8. Заг. адз. 2 ас. *звіні*: НК.

[ЗВІСАЦЬ] (2) *незак.* Павісаць. *Золататканы абрусы С ста-лоў звісаюць дыванамі..* Кц, 192. *Шпалеры павыдзіраны і кускамі звісаюць к долу.* Т, 43.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *звісаюць* (2): Кц, 192; Т, 43.

[ЗВОД]¹ м. Разм. Выміранне, знікненне. *..Ўжо адны ў вочы кідаюць – здраднік, звыродзень, На пагібель, на звод шлюць другія.* Ч, 320.

Адз. В. *звод*: Ч, 320.

ЗВОД² (2) м. Польшк. Падман. *Вылазе з цемры бледны звод, Глядзіць сьліўнём на доли, горы...* Кц, 192. *Годзе брахні ўжо падкупленых зводаў! Годзе таптаньня праўд вечных, сьвятых!* Г, 16.

Адз. Н. *звод*: Кц, 192. Мн. Р. *зводаў*: Г, 16.

[ЗВОДЗІЦА]¹ *незак.:* **Зводзіца на ज्या нішто** – страч-ваць усякае значэнне. *Справа незалежнасці Беларусі зводзіцца гэтымі панамі на ज्या нішто.* СНБ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зводзіца*: СНБ.

[ЗВОДЗІЦЬ] (5) *незак.* Знішчаць. 3 кволых ніў палыны быц-цам зводзіць [трэці сын], ня зводзіць.. Ч, 321. *А першы [ганец] гэтакі сьветлы быў. Як небам сланныя прамені: Ў руцэ меў сьве-тач, што на зьдзіў Усе усюдах зводзіў цені.* Кц, 194.

Ў Не зводзіць вока – не адводзіць позірку ад чаго-н. *У зімнюю сцюжу, у летнюю спёку, Як дні, так і ночы наш слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока, Не ўтояць шпіёна ні дзебры, ні бор.* ПБН.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зводзіць* (3): ПБН; Ч, 321(2). Пр. адз. н. *зводзіў*: Кц, 194. Заг. адз. 2 ас. *зводзь*: Ч, 323.

ЗВОДНІК м. Польшк. Той, хто займаецца карыслівым пасрэд-ніцтвам паміж мужчынай і жанчынай. *Гэткай рдзее душой ча-раўнік-сьлепаводнік. Што сыноў навучаў трох калісьці, А за ім сучыць сьледам, цянюючы, зводнік. І гайдае зялёнае лісьце.* Ч, 326.

Адз. Н. *зводнік*: Ч, 326.

ЗВОН (18) м. 1. Ударны сігнальны падвясны інструмент. *Здалі чутна навоўчаму выюць званы.* БН, 93. *..сталі легіёны аўтарных служыцеляў хвіміямы яму [новаму Богу] курыць, тысячы з медзі званой хвалу яму разносіць..* Кз, 17.

2. Гук пры ўдары. *Паўстань з народу нашага пясняр, Былых і будучых вякоў баян, І ў бурны кліч, як буры ўдар, З віхрамі за-гудзі пад зван кайдан! Пт. Пад званы зброі, пугаў званы, пад свіст раз'юшаных прыблудаў Брыдзеш [Новы год] з няведамых старонаў, Як здань няведамага цуду.* НГд, 8. // *У параўн. ..Паня-суца, як звон, песьні вольныя, родныя, Апяваючы долу, нядолю*

народу, тваю. Б, 18. *Як сільным, магучым праз песню стаў ён [народ], – Зноў пошэсць есць стала памалу; Папробуе песню – йшчэ звоне, як звон, Але ўжо не так, як бывала.* ПН, 47.

3. перан. Пагалоска. *Пара, пара ўжо агарнуцца І гартам высталіць свой дух, Пакуль здрадліва пранясуцца Званы заломных злыбядух!* УрП, 49.

Адз. Н. *звон* (5): Б, 18; Н; НГд, 8; ПН, 47; УрП, 47. В. *звон* (3): Н; ПБН; Пт. Т. *звонам*: Кц, 196. М. *звоне*: ПН, 47. Мн. Н. *званы* (4): БН, 93; Кц, 196; РС, 40; УрП, 49. Р. *званоў* (2): ДЖ; Кз, 17. В. *званы* (2): НГд, 8(2).

ЗВОДНЫ (3) *прым.* Польск. Спакуслівы, прывабны. *Пакрыўленья колісь нашы душы Дагэтуль выпрастаць не ў моцы йшчэ; Снуёмся, у думках зводных затапуўшы, А хтось, а штось і мучыць і пячэ.* Бч, 9. // *Прывідны. Здушылі, збэсьцілі ўсё чыста У чорнай яве, ў зводных снах, Што ад прыроды шлях свой мела, Што к сонцу мела вольны шлях.* РС, 40. // *перан.* Каварны. [Судзьбіна:] *Схову новую ладзь [трэці брат], больш твае скуль прыпасы-б Не валок зводны зьмей і начніцы..* Ч, 323.

Адз. м. Н. *зводны*: Ч, 323. Мн. М. *зводных* (2): Бч, 9; РС, 40.

ЗВОН-У-ЗВОН *прысл.* Зладжана, мілагучна. *Ракочуць гусьлі звон-у-звон, На мір-сьвет розглас нясецца.* Кц, 197.

ЗВОНКА (3) *прысл.* да звонкі. *Звіні звонка, мая песня, Ляці вышай, далей! НК. Чые звоняць звонка косы На муроажнай сенажаці?* СА, 180. БН, 92.

[ЗВОНКІ] (2) *прым.* Гучны, гулкі. *Нашы новыя песні, звонкія радасныя песні, хто мае вушы, той чуе.* ДЖ. *Аб Сталіне-сейбіту песня мая, А песня ад сэрца і звонка, як медзь, Якую ў жніво пня ў полі жняя..* СС, 302.

Мн. Н. *звонкія*: ДЖ. Кар. адз. ж. Н. *звонка*: СС, 302.

[ЗВУК] м. Руск. Гук. [Мікіта]: *(..напявае) Оруж'ем на сонцэ сверка, Под звуки ліхіх трубачэй, По улицам пыль подымая, Проходзіл полк гусар усачэй..* Т, 53.

Мн. В. *звукі*: Т, 53.

[ЗВЫКНУЦЬ] зак. Разм. Прывыкнуць да чаго-н. *Беларуская сіла ня можа запэўніць абываталю таго, да чаго ен звык, а перамен і звязанага з імі клопату прынясе шмат.* ВМР.

Абв. пр. адз. м. *звык*: ВМР.

ЗВЫРОДЗЕНЬ м. Польск., лаянк. Вырадак. *Ён [першы сын] і рад і ня рад, а пуцьця меней штодзень На тэй выбранай сьцежцы, і ные; Ўжо адны ў вочы кідаюць – здраднік, звыродзень, На пагібель, на звод шлюць другія.* Ч, 320.

Адз. Н. *звыродзень*: Ч, 320.

ЗВЫЧАЙ (4) м. Агульнапрыняты парадак, правіла. *Ад пэўнага*

часу завёўся на Беларусі вельмі цікавы дэмакратычны звычай. ДК. *Забылася баярства на звычай і абычай беларускі, на сваю гісторыю, мову, літаратуру.* Нз, 14. *Параўн. абычай.*

Адз. Н. *звычай* (2): ДК; Мц, 74. В. *звычай*: Нз, 14. Мн. Р. *звычай*: Кз, 17.

ЗВЫЧАЙНА прысл. Большая часткай, пастаянна. [С. Меч:] *Верасень – мой любімы месяц, але ў нас (Расеі) звычайна псуюць яго дажджы.* ХБ, 29.

[ЗВЫЧАЙНЫ] (5) прым. 1. Пастаянны, прывычны. *..жыццё дзяржаў ішло сваім звычайным парадкам.* СНБ, 336. *Бацяўская ашчадкаса дае кожнаму рабочаму дзесяць процантаў за накладзеныя грошы замест звычайных чатырох.* ПЧ.

2. Прывычны. *Граб зусім звычайнае дрэва у лясах, гдзе мясцовасць больш вільготная.* ХБ, 29. [Спічыні]: *Мы ўжо з вамі [Мікітай] прайшлі прывітанні звычайныя і ўчора пачалі так званыя шыварат-навыварат.* Т, 49.

Адз. м. Т. *звычайным*: СНБ, 336. ж. Н. *звычайная*: Т, 44. н. Н. *звычайнае*: ХБ, 29. Мн. Р. *звычайных*: ПЧ. В. *звычайныя*: Т, 49.

[ЗВЯЗ] м. Разм. Звязак. Ён [Даніла] *вязае ўсім падарункі: Маці срэбны абраз, А сваёй дзяўчыне мілай Доўгі пацерак звяз.* ПСД.

Адз. В. *звяз*: ПСД.

[ЗВЯЗАК] (2) м. Польск.: *ЎЗ звязку* (2) – у сувязі з чым-н., на падставе чаго-н. *Мы хочам .. звярнуць увагу на важнейшыя праявы палітычных перамен у нашым краі ў звязку з нашай незалежнасцю.* СНБ, 337. [Мікіта]: *А гэта, меджду протчым, яна [барада] вырасла ў звязку з політычнымі марамі на нашым Менскім горызонце.* Т, 55.

Адз. М. *звязку* (2): СНБ, 337; Т, 55.

[ЗВЯЗАНЫ] (3) і **[ЗВВЯЗАНЫ]** дзеепрым. 1. Дзеепрым. зал. пр. да звязць. Перавязаны чым-н. *Уваходзіць Мікіта., цягнучы за сабой каламажку, у якой: ..колькі малых мяшэчкаў з прадуктамі, два селядцы, звязаныя лыкам.* Т, 45.

2. перан. У знач. прым. Спалучаны. *Беларуская сіла ня можа запэўніць абываталю таго, да чаго ён звык, а перамен і звязанага з імі клопату прынясе шмат.* ВМР. [Спічыні]: *Ахвяраем цяпер колькі хвілін на тэорытычнае асвятленне некаторых звязаных з аратарствам пытанняў.* Т, 41.

♦**Звязаны рукі і ногі** – пазбаўлены свабоды. *Цяпер другі кліч вынырнуў з балота паўстаючай рэакцыі “Дзяры з каго можаш і колькі можаш, душы слабейшага, пакуль яму звязаны рукі і ногі!”* ЗС, 17.

Адз. м. Р. *звязанага*: ВМР. Мн. Р. *звязаных*: Т, 41. В. *звязанья*: Т, 45. Кар. мн. Н. *звязаны*: ЗС, 17.

[ЗВЯРНУЦЦА] (2) і **[ЗЬВЯРНУЦЦА]** (2) *зак.* Адрасавацца да каго-н. з якімі-н. словамі, просьбай. *Пэўнага дня вядомая беларуская дзетка зьявнулася да міліцыі з просьбай, напісанай па-беларуску.* ОШМ. [Мікіта]: *Вось, калі хто з іх [гасцей] звернецца да вас [Ганулі] з якім словам, то вы старайцеся адказваць у нос і меней ужывайце простых выразаў.* Т, 22.

Інф. зьярнуцца: Т, 56. Абв. пр. адз. м. зьявнуўся: УрП, 51. ж. зьявнулася: ОШМ. Буд. адз. 3 ас. звернецца: Т, 22.

ЗВЯРНУЦЬ (5) і **ЗЬВЯРНУЦЬ** (4) *зак.* **1.** перан. Накіраваць што-н. куды-н. *Зьярнулі вочы ўсе [служгі] ў іх [князя і княжны] бок, Прымоўклі гоманы дружыны.* Кц, 193. *Пакуль-жа блісьне ішчасьце, хоць душу нягодну Зьявріні да гор лясістых, шырокіх пракосаў.* ХБ, 28.

◊**Зьявнуць (зьявнуць) увагу** – заўважыць што-н., улічыць што-н. *Мы хочам толькі .. зьявнуць увагу на важнейшыя правы палітычных перамен у нашым краі ў зьвязку з нашай незалежнасцю.* СНБ, 337. *Спачатку зрабілі [бальшавікі] “прылучэнне” Літ.-Бел. рэспублікі да Расіі..., а пасля зьявнулі ўвагу на малую працу “чразвычайкі”.* Там жа, 340.

Інф. зьявнуць: СНБ, 337; зьявнуць (2): СБНГ; СНВ. Абв. пр. адз. ж. зьявнула: Т, 46. Мн. зьявнулі (3): А, 328; Кц, 193; СНБ, 340; зьявнулі: ВСп, 89. Заг. адз. 2 ас. зьявріні: ХБ, 28.

ЗВЯР’Ё (3) і **ЗЬВЯР’Ё** (2) *н., зб.* **1.** Зьяры. *Каб таго парвала З сэрцам на тры часьці І зьяв’ё зьрылося Мясца параскрасьці, – Хто быў прычыніўся Нашаму падзелу, На кускі парваўшы Маці роднай цела.* К. // *У параўн. Нявольнікі вы [жыды] сёння з намі разам На беларускай змучанай зямлі, Дзе чорны зьдзек пасьвечаны абразам Гняце нас разам, як зьяв’ё, ў крутой пятлі.* Ж.

2. перан. *Фашысты. Ты [лётчык] будзеш глядзець самалёты, А бомбы скідаць буду я [хлопчык], І буду страляць з кулямёта Ў сабачыя сэрцы зьяв’я.* ХЛВ, 315. *Што за людзі – зьяв’ё?! Ах, якая сям’я!* БН, 92.

Адз. Н. зьяв’ё (2): К; МПв, 219; зьяв’ё (2): БН, 92; Ж. Р. зьяв’я: ХЛВ, 315.

ЗВЯЎШЫ *дзеепрысл.* да зьяць. *Ці ўскрэснем мы душою, ўпаўшы, зьяўшы, Каб выйсці ў свет, як нейкі здольны род...* Бч, 9.

ЗГАВОР *м.* Змова. *Чаму скрозь на Беларусі польскіе ураднікі не спаўняюць загадаў свайго начальства? Што гэта – згавор...?* ОШМ.

Адз. Н. згавор: ОШМ.

[ЗГАДАЦЬ] (8) *зак.* Адгадаць. [Дама]: *...Патанцуем, мусье Зносілов? [Мікіта]: Мадам-сіньёра, вы згадалі.* Т, 29. [Дама]: *А вы, мусье рэгістратар, ..пэўна заставацца тут не будзеце...?*

[Мікіта]: *Мадам-сіньёра, вы не згадалі..* Т, 37.

Абв. пр. адз. ж. *згадала*: Т, 37. Мн. *згадалі* (7): Т, 24, 26, 28, 29, 37, 51(2).

[ЗГАДЗІЦЦА] зак. Пагадзіцца з чым-н. *На ўсякую іншую незалежнасць кожны з вамі згодзіцца, абы толькі не на беларускую.* Нз, 14.

Абв. буд. адз. 3 ас. *згодзіцца*: Нз, 14.

[ЗГАЛАДАЛЫ] прым. Галодны. *Стань [слабода] ў нейкім балочы; будынки пападгнівали, ...людзи нейкіе абарваныя ў лапцях, зацяганыя, згаладалыя..* ХЛБ.

Мн. Н. *згаладалы*: ХЛБ.

ЗГАНЯЦЬ (3) *незак.* 1. Развезаць. *..Дзень варажыўся быць лагодным, Вей-вечер воблакі зганяў.* УрП, 47.

2. Пазбаўляцца ад чаго-н. [Князь:] *Адзін, адзін раз толькі ў год Збірацца можэм з ласкі Рока, Каб лет іржавы карагод Зганяць з мінуўшчыны далёкай.* Кц, 193.

3. перан. Рассейваць. *Новая доля, шчаслівая доля, Яна з Уходу квяцістай дарогай Сходзіць ад пушчы, на рэкі, на поле, Сее вяселасць, зганяе трывогу.* Мц, 75.

Інф. *зганяць*: Кц, 193. Абв. цяп. адз. 3 ас. *зганяе*: Мц, 75. Пр. адз. м. *зганяў*: УрП, 47.

[ЗГАРТАВАНЫ] *дзеепрым. зал. пр. да згартаваць.* Разм. Згартаваны, які зрабіўся стойкім, вынослівым. *Мы, згартаваныя сталінскай воляй, Смерцю сатром людзадаў..* СЗГ, 252.

Мн. Н. *згартаваныя*: СЗГ, 252.

[ЗГАРУСЦІЦЬ] зак. Разм. Набыць, прыдбаць што-н. з вялікай цяжкасцю. [Гануля]: *Стары згарусціў быў лішнюю сотню, маніўся кусочак зямлі з хатай купіць..* Т, 20.

Абв. пр. адз. м. *згарусціў*: Т, 20.

[ЗГАСНУЦЬ] (2) зак. 1. Перастаць гарэць, патухнуць. *Залопаву крыльлямі патух, – І ціхне-ціхне ўсё ў замчышчы; Замоўк разгул, агонь патух, Старое згасла папялішчэ.* Кц, 197.

2. перан. Знікнуць. *Вы [большавікі] ўладары ... Яшчэ жарцвет Бунтарскіх дум у вас не згас..* ПВ.

Абв. пр. адз. м. *згас*: ПВ. н. *згасла*: Кц, 197.

ЗГБАЦЦА (2) *незак.* Схіляцца. *..Дзе ні ступіць [першы сын] – згібаюцца краскі і травы, І пракляцьце шуміць бескарысна.* Ч, 320.

♦**Згібацца ў ярме** – пакарацца чыёй-н. сіле. *Горды народ твай [Фінляндый] не будзе згібацца ў ёрмах прыгонных, у здрадніцкіх лапах..* Ф.

Інф. *згібацца*: Ф. Абв. цяп. мн. 3 ас. *згібаюцца*: Ч, 320.

ЗГІНУЎШЫ *дзеепрысл. да згінуць.* *Спіце вы, нявінна Згінуўшы, ахвары!* МПВ, 219.

ЗГІНУЦЬ (11) *зак.* Знікнуць. [Спічыні]: *Як будзе: згінь ты прападзі, нячыстая сіла?* Т, 49. *...хай яна [беларуская інтэлігенцыя] скажа свае жалезнае слово. І забабон згіне.* З. // Прапасці. *..нам астаецца толькі цешыцца, што думка шчырага расейскага грамадзяніна дарма ня згінула..* ВН. *Душу сваю выні, Палажы на далонь і надзейся, Што павераць табе, што на згіне Ёся прысяга твая ў чорнай ціне Перасудаў людзкіх...* См, 91. // Перастаць існаваць. [Мікіта]: *Яшчэ Польшча не згінула, але збіраецца згінуць.* Т, 49. // Загінуць, памерці. *А як згіну [Габрусь], то зязюля Прыляціць да вас адтуля І ля вокнаў, ля хаціны Закукуе, што я згінуў.* ГЖУ. *..Брат скаваны не згіне і так: Ён другіх пашукае братаў.* ЧС, 50–51.

◊**І след згінуў** *гл.* след.

Інф. згінуць: Т, 49. *Абв. пр. адз. м.* згінуў (3): ГЖУ (2); Т, 54. *ж.* згінула (2): ВН; Т, 49. *Буд. адз. І ас.* згіну: ГЖУ. *3 ас.* згіне (3): З; См, 91; ЧС, 50–51. *Заг. адз. 2 ас.* згінь: Т, 49.

[ЗГІНУЦЬ-ПРАПАСЦІ] *зак.* Прыгаворка. *..самі, грамадзяне, пасудзіце, як я ламаў сабе мазгі і ногі праз гэту, згінь-прападзі, Антанту.* Ан, 18.

Заг. адз. 2 ас. згінь-прападзі: Ан, 18.

[ЗГІНСЦІ] *зак.* перан. Загінуць ад цяжкіх умоў жыцця. *Гэй, гэі, на спатканне вялікіх двух сьвятаў! Сьпяшыце супольна, хто ў пятах ня згніў!* В.

Абв. пр. адз. м. згніў: В.

ЗГОДА (5) *ж.* 1. Станоўчы адказ, дазвол на што-н. *Вылучаючы Вас, таварыш Ежоў, кандыдатам у Вярхоўны Совет ССРСР, мы просім даць сваю згоду балатыравацца на Менскай выбарчай акрузе.* НКУС.

2. Узаемная дамоўленасць. *Хай-жа гэта прыказка і тут сябе пакажэ, каб у супольнай згодзе забяспечыць сябе ад голаду і холаду.* ВС. *Дзеля чаго-ж тагды гутарка аб згодзе, аб політычнай лучнасьці з Польшчай, калі усе робіцца на задор, на сварку, на калатню і варажнечу.* ОШМ.

Калат. Н. згода (2): Т, 30(2). *В.* згода: НКУС. *М.* згодзе (2): ВС; ОШМ.

ЗГОДНА (4) *прысл.* У адпаведнасці з чым-н. *Дзеля ясьнейшага ўразуменьня пастараемся падабраць кнігі па дадзенаму сьпісу згодна з іх зьместам.* ВСп, 89. [Мікіта]: *А я ..на хвіліначку адлучуся змяніць свой знадворны выгляд, згодна з самай навейшай, меджду протчым, політычнай сытуацыяй.* Т, 50. Т, 41, 60.

[ЗГОДНЫ] (8) *прым.* 1. Які выражае згоду на што-н. [Мікіта]: *Мусы, згодны на гэта [танцы]? [Галасы]: Згодны! Згодны!* Т, 29.

2. Салідарны. [Дама]: *Я думаю, што шанюнае таварыства са мною згодна?* [Галасы]: *Згодны! Згодны!* Т, 51.

3. Падобны, аднолькавы. *Вайна і рэвалюцыя выкінула ў баваха два лёзунгі, два ня згодныя з сабой – як агонь і вада, – кірункі ў змаганьні за культурна-палітычныя правы народаў і дзяржаваў.* СНБ.

4. Аднадушны. *Дружнымі, згоднымі радамі няхай ідуць яны [мянчане] да адзінай мэты: адваяваць свой горад ад засільля чужынцаў.* ВМР.

Мн. В. *згодныя*: СНБ. Т. *згоднымі*: ВМР. Кар. адз. н. Н. *згодна*: Т, 51. Мн. Н. *згодны* (5): Т, 29(3); 51(2).

ЗГОРБЛЕНЫ прым. перан. Сагнуты (ад старасці), сутулаваты. *Учора паднявольны згорблены рабочы і селянін-бедняк, сёння з высока паднятай галавой вольны грамадзянін і будаўнік вялікага Совецкага Саюза.* ШБСЯ.

Адз. м. Н. *згорблены*: ШБСЯ.

[ЗГРАМАДЖЭННЕ] н. Руск., разм. Зборышча, натоўп. *У адным з псалмаў біблейскіх сказана: “стануў Бог у зграмаджэнні Багоў і паміж Багамі суды судзіць”.* ПЛП.

Адз. М. *зграмаджэнні*: ПЛП.

ЗГРАЯ (2) ж. перан. Банда. *Мяне зусім не дзівіць тое жыццё, якое падняла супроць гэтай так патрэбнай пастановы нашага ўрада недабітая нацдэмаўшчына ў БССР і раз’юшаная зграя паслугачоў польска-нямецкага фашызма ў Заходняй Беларусі.* ШБСЯ. *Скіне [народная армія] з тваіх [Фінляндыі] плеч ярмо плутакратаў, Здрайцаў прадажных нікчэмную згראю..* Ф.

Адз. Н. *зграя*: ШБСЯ. В. *згראю*: Ф.

[ЗГРЫЗОТА] ж. Разм. Напасць. [Янка]: *Гэтыя новыя акупанты ды іншыя згрызоты не даюць табе [Аленцы] спакойна працаваць у Менску.* Т, 30.

Мн. Н. *згрызоты*: Т, 30.

[ЗГРЫЗЦІ] зак. перан. Раз’есці. *Здавалася, ноч ня праройдзе, Іржа ня згрызе вечных пугаў, – Аж бліснуў пажар на усходзе, І дрогнулі рабскія скруты.* Кр, 77.

Абв. буд. адз. 3 ас. *згрызе*: Кр; 77.

[ЗГУБА] ж. Разм. Гібель, смерць. *Ня зыходзіць са шляху свайго і другі сын – Чуць ня ідзе сьледам першага брата: Ўжо на згубу з зямлёю і з хатай запісан, І ўсё-ж долі завідуе ката.* Ч, 320.

Адз. В. *згубу*: Ч, 320.

ЗГУБІЎШЫ (2) дзеепрысл. да згубіць у 3 знач. *Заціснуты, задушаны, як мышы Пад жорсткім венікам, з усіх бакоў, Шукаем, як сляпыя, не згубіўшы, Таго свайго, што наша ад вякоў.* Бч, 9. *Хто там стогне так на ўзьмежку, На капцы у полі? Як згубіўшы к долі сьцежку, Як незнаўшы долі.* Дз, 187.

[ЗГУБИЦЦА] зак. Страціцца. У гэтай страшнай калачэчы дзеўчынка згубілася і напала пад хунхузоў. ПДз.

Абв. пр. адз. ж. згубілася: ПДз.

[ЗГУБИЦЬ] (4) зак. 1. Звесці са свету; пагубіць. *Ах, скарэй-бы дзень вечны, ці вечная цьма! Яна згубіць мяне, бессанлівая ноч!* БН, 93.

2. Забыць па няўважлівасці. [Спраўнік]: Яму [Мікіту] хапіла пишэпусткі. [Дама]: Ён не згубіў яе. Т, 57. [Дама]: А я мела пишэпустку, але на адвiтальным раўце неяк згубіла. Там жа.

3. перан. Страціць. Пачуем дзіўную аповесць Мінуўшай славы і жыцця, Аб чым згубіў ты ўжо даўно весць, Блукаючыся без тэцы. БрБ, 6.

Абв. пр. адз. м. згубіў (2): БрБ, 6; Т, 57. ж. згубіла: Т, 57. Буд. адз. 3 ас. згубіць: БН, 93.

ЗГУБНЫ прым. Пагібельны. *Вы ўскрэсьнеце, Жыды, усьлед за Беларусяй, – Сьцяг ваш і нашая паходня будуць жыць, Хоць наш магільнік кветкай апрануўся, Хоць згубны мор над намі гібелай імжыць!* Ж.

Адз. м. Н. згубны: Ж.

[ЗГУРТАВАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да згуртаваць. Аб'яднаны. Мы [беларускі народ] ўсе згуртаваны адзінаю воляй, Адзіным пачуццём, жаданнем адным. ПБН.

Кар. мн. Н. згуртаваны: ПБН.

ЗДАБЫВАЦЬ незак. Даставаць (з зямлі). *З ім [стаханаўцам] ты [трактар] будзеш скарбы Здабываць з зямелькі..* ПТ, 208.

Інф. здабываць: ПТ, 208.

[ЗДАБЫТАК] м. Дасягненне ў развіцці чаго-н. *Мы сёння з гордацю назіраем і адчуваем вялікія дасягненні ў галіне культуры. Зірнуць толькі .. на дзесяткі вышэйшых навучальных устаноў, дзе тысячы пролетарскага студэнства пасцягаюць самыя навейшыя здабыткі сусветнай навукі..* ШБСЯ.

Мн. В. здабыткі: ШБСЯ.

[ЗДАБЫТЫ] дзеепрым. зал. пр. да здабыць у 2 знач. *Раз'юшаная царская рэакцыя здабытыя рабочым народам свабоды што раз болей і болей душыла сваімі змяінымі кляшчамі.* ДЖ.

Мн. В. здабытыя: ДЖ.

ЗДАБЫЦЬ (3) зак. 1. Дастаць, зарабіць. [Мікіта]: *Буржуазія з усіх сіл выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата..* Т, 40.

2. перан. Адшукаць, знайсці. *Хай-жа Беларусь накажа, што яе верныя сыны .. патрапяць здабыць і для сваёй зямлі лепшую долю і лепшую славу.* БСУ.

Інф. здабыць (2): БСУ; Т, 40. Абв. пр. мн. здабылі: СС, 300.

[ЗДАБЫЧА] ж. перан. Тое, што здабыта, атрымана шляхам якіх-н. намаганяў. [Спраўнік]: *І вы [Мікіта] павінны зара ісці са сваёй здабычай у штаб акупацыйных войск.* Т, 53.

Адз. Т. здабычай: Т, 53.

[ЗДАВАЦЦА]¹ незак. Прызнаць сябе пераможным. [Мікіта]: *(вылазячы з укрыцця, да Чырвонаармейца). ..Здавайся ў палон, меджду протчым!* Т, 52.

Заг. адз. 2 ас. здавайся: Т, 52.

ЗДАВАЦЦА² (38) незак. **1.** У безас. знач. Уяўляецца. [Мікіта]: *..мабыць, гэта мне здаецца, або ён [Немец] удае, што ўмее патутэйшаму.* Т, 52. *І вось, ён [Пасляк] быў, як мне [Купалу] тады здавалася надзвычайны майстра расказваць казкі..* ПС.

2. У безас. набочн. Як быццам, відаць. [Спраўнік]: *Наколькі я разумею стратэгію, то, здаецца, справа абыйдзеца без крывапаліцыя.* Т, 52. *Чагось чакалі грамадзяне, ў вачох палаў надзеі жар, – Пад сьмерць, здаецца, кожны стане, Адвагай мятусіўся твар.* УрП, 47.

Абв. цяп. адз. 3 ас. здаецца (27): Ан, 19; БН, 91; ВР; Дз, 189; М, 20; Нз, 14; Т, 20(2), 22, 31, 32(2), 35, 37(2), 38, 46, 52, 55, 57, 58, 59, 60, 61; УрП, 47 (3). Пр. адз. н. здавалася (11): ДЖ (3); Кр, 77; МІ, 17; ПС; СБНГ; СНБ (2); Т, 21; ШБСЯ.

[ЗДАВШЬ] (2) зак. **1.** Акружыўшы, абступіўшы з усіх бакоў, заціснуць. *І там здань і тут здань, закружыліся ў круг, Кругам трукень у бляшках бліскучых спавіў, Усіх іх у жалезны ржавелы ланцуг, Сэрцы рве і грызе, шнурам шыі здавіў.* БН, 92.

2. перан. Пазбавіць свабоды, заняволіць. *Гэй, не дзілуйся, мой дружа нядбалы, Што я [Нёман] сягоння так злосна шумлю: Грудзі здавілі мне хмары навалай, Пошасць уелася ў матку-зямлю.* Н.

Абв. пр. адз. м. здавіў: БН, 92. Мн. 3 ас. здавілі: Н.

[ЗДАВОЛЕНЬНЕ] н. Разм. Тое, што задавальненне. *..павіна збудзіць [вестка] у кожнага беларуса і наагул у кожнага грамадзяніна, жывучага вечно у нашым краю, вялікае задавольненне і сьвяточную радасьць.* БСУ.

Адз. В. задавольненне: БСУ.

ЗДАВОЛІВАЦЬ незак. Разм. Задавальняць. *..Віленскі Батараўскі Унівэрсытэт павінен і абавязан задаволіваць духоўныя культурныя патрэбы гэтых усіх трох народаў: палякоў, літвіноў і беларусаў.* УПУВ

Інф. задаволіваць: УПУВ.

[ЗДАГАДВАЦЦА] незак. Дадумвацца. *Я [Купала] .. веру, што ты [моладзь] яшчэ сянеш туды, куды думка чалавечая не здагавалася сягнуць.* ЖН.

Абв. пр. адз. ж. здагавалася: ЖН.

ЗДАЛЁК і **ЗДАЛЁКУ** (2) прысл. З далёкай адлегласці. ..*Гул далятае здалёку гарматаў.* ВМ, 72. *Параўн.* здалі, здаля. // З далёкай мясцовасці. *Ўсіх званых зблізку і здалёк Саколім вокам князь акінуў.* Кц, 193. *І дамоў прыехаў [Янка] З тэй вайны, здалёку.* ЕЯП. *Параўн.* з-за далёк.

ЗДАЛІ і **ЗДАЛІЯ** прысл. Разм. *Тое, што здалёк (здалёку).* Здалі чутна, навоўчаму выюць званы. БН, 93. *Водзукі бітваў плывуць здаля грозна.* ВМ, 279.

ЗДАНЬ (9) ж. Прывід. *Разыграліся гурмай за зданяю здань, Як вужакі ў гаршку мятусяцца яны.* БН, 93. // У параўн. *Пад званы зброі, пугаў званы, Пад свіст раз'юшаных прыблудаў Брыдзеш з няведомых старонаў, Як здань няведамага цуду.* НГд, 8.

Адз. Н. здань (6); БН, 92(4), 93; НГд, 8. Т. зданьню (2): АЛ; БН, 92; зданяю: БН, 93.

[ЗДАРАЦЦА] незак. Адбывацца. *Другая – трэцяя Уецца, як змей, Часам здараецца Ходзюць на ей.* Ш₅.

Абв. цяп. адз. 3 ас. здараецца: Ш₅.

ЗДАРМА (3) прысл. Разм. *Тое, што дарма ў 1 знач.* *Здарма ж двуглавы твой арол Праз векі ў кіпцюрох трымаў Мільёны ўбогіх хат і сёл, Рабоў мільёны?.. Не дарма!* АПЖ (2). Ч, 322.

ЗДАРОВЫ (9) прым. 1. Які мае добрае здароўе. *Ня журбуйце-ж, тата, маці! Буду вас яшчэ вітаці, Як з вайны здароў вярнуся І вам нізка пакланюся.* ГЖУ.

2. перан. Моцны. *Балюча і цяжка усьведамляць мне [Купалу] сёння, што я, адарваўшыся ад здаровага творчага асяродзішча рэвалюцыйных пролетарскіх працоўных мас..., не дапамагаў з усёй адданасцю і захапленнем ажыццяўленьню заветных лятучэньняў чалавецтва, ажыццяўленьню сацыялізму.* АЛ. *Але гэта адначасне паказвае, як кінутае здаровае зерне дарма не прападае.* МІ, 17.

Будзь здаровы, бацька, маці...

◊**Будзь (будзьце, бывайце) здаровы (і шчаслівы)** гл. быць.

Адз. м. Н. здаровы (2): БЗ (2). н. Н. здаровае: МІ, 17. Р. здаровага: АЛ. Мн. Н. здаровыя: ПЛП. Кар. адз. м. Н. здароў: ГЖУ. Мн. Н. здаровы (3): Т, 39, 42, 57.

ЗДАРОЎЕ (5) н. Стан арганізма, пры якім нармальна дзейнічаюць усе яго органы. *..і палавіны ня прыдзецца нам плаціць таго лішняга, што мы выкідаем у сваім часе на гарэлку, затручваючы у дадатку сваё здароўе.* ВН. *І гэтыя людзі мучыліся, працавалі, аддавалі усё сваё найлепшае здароўе, жыццё за беларускае вольнае слова.* МІ, 17.

◊**За здароўе** (2) – пажаданне таму, за каго паднімаюць тост. [Мікіта]: *За здароўе дастойных, меджду протчым, гасцей!*

[Галасы]: *О, не! не! За здароўе імянініка!* Т, 28.

Адз. Н. *здароўе* (3): Т, 28(2); ХБ, 28. В. *здароўе* (2): ВН; МІ, 17.

ЗДАРЭННЕ (7) і **[ЗДАРЭНЬНЕ]** н. Падзея, выпадак. *Недаўна ў Маскве было такое здарэнне. ПДз. ..пры над'звычайных здарэньнях, як напрыклад вайна, голад, патрабуюцца і над'звычайныя расходы.* ВН.

◊**Дзеля ўсякага здарэння** – на выпадак, калі спатрэбіцца. [Мікіта]: *Паміж намі кажучы, меджду протчым, а дзеле ўсякага такога здарэння з пару дзён хадзіў на такія курсы, але нічога ў галаву не палезла.* Т, 56.

Адз. Н. *здарэнне* (2): ПДз; Т, 46. Р. *здарэння* (4): ЗЯЗ, 89; Т, 56; Тж, 15; Чж, 147. М. *здарэнні*: СС, 302. Мн. М. *здарэньнях*: ВН.

ЗДАРЫЦЦА (4) зак. **1.** Мець месца; адбыцца. [Янка]: *А гэта можа здарыцца нават сягоння.* Т, 23. *Вось які выпадак здарыўся гэтымі днямі ў партызанскім атрадзе Сцяпана З. з Падлесся.* ПСП.

2. Выпасці на чыю-н. долю. [Мужык:] *Ну, выбачай, сватка, гэткай слабоды мне ешчэ не здарылося бачыць!..* ХЛБ.

3. Нечакана з'явіцца. [Гануля]: *Сягоння імяніны яго [Мікіты], дык мо той ці сёй здарыцца ў хату.* Т, 20.

Інф. *здарыцца*: Т, 23. Абв. пр. адз. м. *здарыўся*: ППС. н. *здарылося*: ХЛБ. Буд. адз. 3 ас. *здарыцца*: Т, 20.

ЗДАЎНА прысл. З даўніх часоў, з даўняй пары. *Эй, годзе ўжо песень маркотных пясняр! Дай волю парывам гарачым, ..Каб хлынула полымя праўды з грудзей, Што ў думках здаўна мы гадуем..* Пр.

[ЗДАЦЦА] зак. Уявіцца. *Вербы і вольхі кальшуцца глуха, Сінія хвалі шумяць і бурляць. Чуткай душою ў такі час паслухай, – Здаецца, там гэтакі голас чуваць..* Н.

Абв. буд. адз. 3 ас. *здасца*: Н.

ЗДАЦЬ (2) зак.: ◊**Здаць ключы** – перадаць паўнамоцтвы каму-н. [Маладая сіла:] *Проша здаць ключы майму кіраўнічому, а самі пашукайце пасады у іншым месцы.* ВМР. **Здаць справаздачу** – расказаць аб чым-н. [Унук:] *Дзедка, таксама я здам справаздачу, Крыўды шмат маю зімою і летам..* Ун, 73.

Інф. *здаць*: ВМР. Абв. буд. адз. 1 ас. *здам*: Ун, 73.

ЗДЭК (10) і **ЗЬДЭК** (9) м. **1.** Дзеянне па дзеяслову здэкавацца ў 1 знач. *Дэспатычная Расія царскага ўраду адрывава нашых дзецюкоў ад родных хат, ад родных матак і гнала ў далёкі свет, у чужыну, на здэк і знявагу.* БВ, 16. *На здзек прадажныя прарокі І на гніцьцё у царстве цьмы Вядоць аплучаныя тоўпы Пад стогны вечныя турмы.* РС, 40.

2. Злая зневажальная насмешка. *Забабон гэты – насмешка і здзек над усім тым, што наша – беларускае..* 3.

◊**Выстаўляць на здзек** *гл.* выстаўляць. **Пушчаць у здзек** *гл.* пушчаць.

Адз. Н. *здзек* (2): ГП, 8; МІ, 17; *здзек* (3): Ж; 3; ОШМ. Р. *здзеку* (2): НДН, 18; СНБ, 340. В. *здзек* (4): БрБ, 6; БВ, 16; НДН, 18; Нз, 14; *здзек* (2): ДК; РС, 40. М. *здзеку*: ЗК, 42. Мн. Н. *здзекі* (2): Дз, 73; ЖН. Д. *здзекам* (2): Дз, 189; М, 20. В. *здзекі*: Дз, 190.

[ЗДЗЕКАВАЦА] (3) і **ЗЬДЗЕКАВАЦА** (2) *незак.* 1. Мучыць, катаваць каго-н. *..а вёска глядзіць на пана, як на прыблуду з чужацкай стараны, які захапіў яго, селяніна, зямлю, ды йшчэ здзекуецца над ім самім.* Нз, 14. *Над старэйшым братам ставіў Стражы і запоры, Цела ранамі крывавіў, Здзекаваўся ў горы.* Дз, 190.

2. Груба, зняважліва абражаць каго-н. *..як скончыў [чараўнік], люд ня змоўчыў: Разгаманіўся, закрычаў: – Як сьмееш здзекавацца гэтак Ад свайго бога-павука!* УрП, 52.

Інф. *здзекавацца*: УрП, 52. Абв. цяп. адз. 3 ас. *здзекуецца*: Нз, 14. Пр. адз. м. *здзекаваўся* (2): Дз, 190; ОШМ. Мн. *здзекаваліся*: МІ, 17.

[ЗДЗЕЛКА] *жс.* Рusk. Змова; тайнае паданне аб якіх-н. дзеяннях. [Мікіта]: *..сягоння ў дабавак нейкі выключны дзень, і вам [Ганулі] ніякай гандлёвай “здзелкі”, бадай, не ўдасца ўжо правесці.* Т, 34.

Адз. Р. *здзелкі*: Т, 34.

[ЗДЗЕРЦІ] *зак.* Разм. Садраць, зняць. *Раптам Рынуўся знекуль паніч сумазбродзень, Высыпаў ягады, збіў, клікнуў варту, Хустачку здэў мне і кофточку, злодзей.* Мц, 75.

Абв. пр. адз. м. *здэў*: Мц, 75.

ЗДЗЕСЬ (4) *прysl.* Рusk. *Тое, што тут у 1 знач.* [Усходні вучоны]: *І вы [Заходні вучоны] тут?* Т, 26. [Усходні вучоны]: *(да Янкі). Очэнь кстаці, што вы, господзін белорус, здзесь.* Там жа, 38. Т, 38, 47.

[ЗДЗЕШНІ] *прым.* Рusk. *Тое, што тутэйшы.* [Усходні вучоны]: *Что касаецца поліцічэскіх граніц абласці, то оне в представлені здзеешніх обшчэрускіх людзей очень туманны.* Т, 47.

Мн. Р. *здзеешніх*: Т, 47.

ЗДЗІВІЎШЫСЯ *дзеепрysl.* да здзівіцца. [Гануля]: *Спачатку ўсе [людзі] здзівіўшыся глядзелі, смяяліся, а пасля давай штурляць у яго [Мікіту] чым хто папала.* Т, 46.

[ЗДЗЯЙСНЯЦА] *незак.* Ажыццяўляцца. *Словы вялікага Леніна аб тым, што кожная кухарка павінна ўмець кіраваць дзяржавай, – здзяйсняюцца.* ГВУ.

Абв. цяп. мн. 3 ас. *здзяйсняюцца*: ГВУ.

[ЗДОЛЕЦЬ] *зак.* Быць у стане зрабіць, выканаць што-н. *Я [Купала] вельмі і вельмі іччаслівы, што дажыў да тэй пары, калі*

здолеў убачыць сваімі вачыма вялікі Беламорска-Балтыйскі водны шлях. ЦСБ.

Абв. пр. адз. м. здолеў: ЦСБ.

[ЗДОЛЬНАСЦЬ] ж. Уменне рабіць што-н. *Рад таму, што песні і думы мае [Купалы] на меры сіл маіх і здольнасцей – знаходзяць водгук ва ўсім Совецкім Саюзе..* ЖН.

Мн. Р. здольнасцей: ЖН.

ЗДОЛЬНЫ (7) прым. 1. Які можа, умее што-н. рабіць. *Можэ некаторыя раненыя ня здольныя да працы.* РКр. *Хай-жа Беларусь пакажа, што яе верныя сыны здольны праліваць сваю гарачую кроу ня толькі за чужую карысць і панаваньне..* БСУ.

2. Таленавіты. *Ці ўскрэснем мы душою, упаўшы, звяўшы, Каб выйсці ў свет, як нейкі здольны род...* Бч, 9. [Мікіта]: *Не сягоння – заўтра прыходзіць новая ўлада, а з ёй такая політычная сытуацыя, пры якой здольны аратар будзе магчы купацца, як сыр у масле.* Т, 36.

Адз. м. Н. здольны (2): Бч, 9; Т, 36. Мн. Н. здольныя: РКр. Р. здольных: Т, 38. Кар. адз. м. Н. здолен: ВМР. ж. Н. здольна: ПСП. Мн. Н. здольны: БСУ.

[ЗДОХНУЦЬ] зак.: *Мядзведзь здох гл. мядзведзь.*

Абв. пр. адз. м. здох: Т, 37.

[ЗРАДА] (5) ж. Прадажнасць. *Няхай-жа ў зямлі вам [трацкістам] Не будзе спагады За ваша зладзейства, За вашыя здрады.* МПв, 219. *Гэтакай подласці, гэтакай здрады Свет не чуў і не бачыў.* СЗГ, 252.

Адз. Р. здрады: СЗГ, 252. В. здраду (3): Г, 16; ДЖ; ПЛП. Мн. В. здрады: МПв, 219.

[ЗРАДЗІЦЬ] зак. Змяніць. *Дакуль свайго не здрадзіць слова Свая народная рука, Датуль з галін сьвятой дубровы Чужняк ня сьцягне і лістка.* УрП, 50.

Абв. буд. адз. 3 ас. здрадзіць: УрП, 50.

ЗРАДЛІВА прысл. Вераломна. *Пара, пара ўжо агарнуцца І гартам высталіць свой дух, Пакуль здрадліва пранясуцца Званы заломных злыбядух!* УрП, 49.

ЗРАДНІК (5) м. Той, хто здрадзіў. *Ўжо адны ў вочы кідаюць – здраднік, звыродзень, На пагібель, на звод шлюць другія.* Ч, 320. *У прыёмных нямецкіх і японскіх контрразведкаў трацкісцкія шпіёны і здраднікі гандлявалі нашаю крывёю і нашым нацыянальным гонарам.* ВНП. *Параўн. здрайца.*

Адз. Н. здраднік: Ч, 320. Мн. Н. здраднікі (3): БН, 93; ВНП (2). Д. здраднікам: МП.

[ЗРАДНІЦКІ] (2) прым. Прадажны. *Герой загінуў ад варожага здрадніцкага рукі...* СК, 158. *Горды народ твой [Фінлянды]*

не будзе згібацца ў ёрмах прыгонных, у здрадніцкіх лапах.. Ф.

Адз. ж. Р. *здрадніцкай*: СК, 158. Мн. М. *здрадніцкіх*: Ф.

[ЗДРАДНІЦТВА] н. Прадажнасць. ..няма роўнага таму здрадніцтву, якое ўвасоблена ў вобразе трацкісцкіх нягоднікаў.. ВНП.

Адз. Д. *здрадніцтву*: ВНП.

[ЗДРАЙЦА] (2) м. Разм. Тое, што здраднік. А яны, здрайцы вольных народаў, Нож нам пад сэрца тачылі. СЗГ, 252. Скіне [народная армія] з тваіх [Фінляндыя] плеч ярмо плутакратаў, Здрайцаў прадажных нікчэмную зграю.. Ф.

Мн. Н. *здрайцы*: СЗГ, 252. Р. *здрайцаў*: Ф.

ЗДРАСТУЦЕ часц. Руск., разм. Прывітанне пры сустрэчы. Нават “зрастуце” ня можаце, як сьледна, выгаварыць, а яшчэ ... расійцы! З. Парэўн. здрасціце.

ЗДРАСЦІЦЕ часц. Руск., разм. Тое, што здрастуце. [Мікіта]: О, меджоду протчым, і профэсар у нас! Здрасціце! Т, 21.

[ЗДРАТАВАЦЬ] зак. перан. Разм. Прынізіць. ..ніхто не дамагаецца ад народаў, што наш край здратавалі ні за што ні пра што.. АБ, 16.

Абв. пр. мн. *здратавалі*: АБ, 16.

[ЗДРУЗГОЧЫЦЬ] зак. Абл. Звергнуць. Сьмела здрузгочам старыя бажышчы, Новым законам збудуем пасады. Г, 17.

Абв. буд. мн. 1 ас. *здрузгочам*: Г, 17.

ЗДУРУ прысл. Разм. Па глупству. Брат другі яе [судзьбіны] мудрыя выслухаў рэчы: – Ня туды цэлы век пёрся здуру. Ч, 323.

[ЗДУШАНЫ] прым. Прыглушаны. ..Аленка пырскае здушаным смехам.. Т, 52.

Адз. м. Т. *здушаным*: Т, 52.

[ЗДУШЫЦЬ] зак. перан. Прыгнесці. Здушылі [свае і чужыя], збэсцілі ўсё чыста У чорнай яве, ў зводных снах. РС, 40.

Абв. пр. мн. *збэсцілі*: РС, 40.

[З’ЕЗД] (4) м. Сход прадстаўнікоў якой-н. арганізацыі. Дарма “істинен” “Крестьянин”, Штось чураюцца хрысцяне. Часта, густа з’езд склікаю [пан Кавалюк] Дый нішто не памагае. ЛПК. [Мікіта]: ..вашы [Янкi] сходкі ці там з’езды раскідаюцца, а саміх на казённы хлеб садзяць. Т, 21.

Адз. В. з’езд: ЛПК. Р. з’езда: ШБСЯ. Д. з’езду: ВГР. Мн. В. з’езды: Т, 21.

ЗЕЛЁНЬ ж., зб. Зеляніна. І зелень, і кветкі, і песьні І неба вясёлая яснасьць... Ні цьмы тэй, ні сьнегавай плесьні, – Дзе глянеш, – адна, братка, іччаснасьць! ПВ.

Адз. Н. *зелень*: ПВ.

ЗЕЛЛЕ (3) і **ЗЕЛЬЛЕ** (4) н., зб. Пустазелле. Нашы загоны даўно ўжо нас клічуць, Нашы загоны, што зельлем зраслі. Г, 16.

2. перан. Нікчэмны чалавек. [Янка]: *О, гэтакіх [людзей] адных у нас многа, толькі ж яны не васількі, а праклятае зелье на нашай беднай зямлі!* Т, 20. *Хто-ж маўчыць, чый край бяз волі Стогне ў горы сіратой, – Той благое зелье ў полі, Між людзьмі скаці-на той!* КЧ.

◊**Зарастаючы зельем чужым** гл. зарастаючы. **Зельем зарасці** гл. зарасці. **Частаваць атручаным зельем** гл. частаваць.

Адз. Н. зелье: Т, 20; зелье: КЧ. Т. зельем (2): Г, 16; ПДз, 83; зельем (3): Б, 18; МД (2).

[**ЗЕМЛЯК**] м. Руск. Урадженец адной з кім-н. мясцовасці. [Усходні вучоны]: *..Вашы [Янкі] землякі не собіраюцца в будушчэм прыобрэці себе морэ в место утонувшего..* Т, 47.

Мн. Н. землякі: Т, 47.

ЗЕМЛЯРОБ (3) м. Той, хто займаецца земляробствам. *Беларускі земляроб верыць і чакае, што панская зямля пяройдзе раней ці пазней у яго рукі..* ЗС, 18. *А тыя беззямельныя, убогія земляробы, а тыя малазямельныя вузкашнурныя вёскі і сялібы – што яны? Там жа.*

Адз. Н. земляроб: ЗС, 18. Мн. Н. земляробы: ЗС, 18. В. земляробаў: ВСП, 90.

ЗЕМЛЯРОБНЫ прым. Хлебародны. *Масы, народ земляробны, асталіся беларусамі..* Нз, 14.

Адз. м. Н. земляробны: Нз, 14.

[**ЗЕМНОЙ**] прым. Руск. Зямны. [Поп]: *Моі облачэння зашчы-той мне от всякіх зол земных.* Т, 52.

Мн. Р. земных: Т, 52.

ЗЕМСКІ прым. Гіст. Начальнік у земстве. *Быў маскоўскі цар, былі у нас сланы ім усялякіе чыны: земскі, вураднік, стражнік.* БС.

Адз. м. Н. земскі: БС.

[**ЗЕМСТВА**] (3) н. Гіст. Абмежаванае ў правах мясцовае самакіраванне. *На земства малая надзея – яно недаўна у нашым краю заведзена..* ВС. *На земствах ляжыць ешчэ іншы важны абавязак – гэта агранамічная і лекарская помач селянам.* Там жа.

Адз. В. земства: ВС. Мн. Д. земствам: ВС. М. земствах: ВС.

ЗЕРНЕ (6) н. **1.** Семя злакаў. *Ўзніме чорную скібу саха пра-цавітая, Ляжэ ўсходнае зерне у пахань сырую..* ТС, 74. *Калісь у гэтым часе, выходзіў селянін у поле і кідаў зерне ў сьвежую раллю..* ДД.

2. перан. Аснова чаго-н...гэта адначасце паказвае; як кіну-тае здаровае зерне дарма не прападае. МІ, 17.

Адз. Н. зерне (4): ДД; МІ, 17; ПВн; ТС, 74. В. зерне: ДД. Т. зернем: Т, 35.

[З'ЕСЦІ] (2) *зак. перан. Разм. 1.* Ганеннем звесці са свету. *Г расейскіе націаналісты, і ўся чорная сотня прызналі ў вадзін голас: лелей ніхай палякі з'ядуць зусім каталікоў-беларусаў.* ВР.

2. Знясіліць. *Нявольніцтва й жабрацтва так нас з'ела І так нам высмактала з сэрца сок, Што нат у вочы глянуць, плюнуць смела Не смеем, стоптанья на пясок.* Бч, 9.

Абв. пр. адз. н. з'ела: Бч, 9. Буд. мн. 3 ас. з'ядуць: ВР.

З'ЕЎШЫ *дзеерпысл.* да з'есці. Прыняць якую-н. ежу. [Груган:] *З'еўшы сэрца, я ляту, Косці надбіраю.* Пц.

[ЗЁЛКІ] *мн.* Напой з лекавых раслін. *..п'е [Антанта] зёлкі без цукру (бо, як ведама, у Маскве няма ні гарбаты, ні цукру)..* Ан, 19. Мн. В. зёлкі: Ан, 19.

[ЗЖЫЦЦА] *зак.* Звыкнуцца, прызвычаіцца. *..беларушчына нясе новыя парадкі і зьмену усяго таго, з чым ён [абываталь] зжыўся..* ВМР.

Абв. пр. адз. м. зжыўся: ВМР.

З-ЗА (6) *прыназ.* Спалучэнне з прыназоўнікам “з-за” выражае :

Прасторавыя адносіны.

1. Абазначэнне напрамку руху ці дзеяння адкуль-н., з чаго-н., з процілеглага боку. *Аж дакучыла, значь далей Недзе так бадзяцца, І сынкі збірацца сталі з-за далёк вяртацца.* Дз, 190. *Але вось з захаду, з-за бору, На від ня мал і не вялік, У чужаземецкім уборы Брыдзе-йдзе нейкі чараўнік.* УрП, 51. 3; Пц; Т, 61.

2. Абазначэнне руху ад таго прадмета, за якім хто-н. знаходзіцца. *Выходзяць [госці] з-за стала, рассядаюцца.* Т, 28.

ЗЗАДУ *прысл.* Услед. *Хто йшоў ззаду, а хто з боку, Азіраўся назад, А Даніла ўсюды ўперад Выступаці быў рад.* ПСД.

[ЗЗЫВАЦЬ] *незак.* Склікаць. *Бай [матка] яму [сынку] даўнейшы казкі Аб бацьках сваёй зямлі, ..Як на веча сход зывалі І тварылі свой закон..* М, 19.

Абв. пр. мн. зывалі: М, 19.

ЗІМА (17) *ж. 1.* Самая халодная пара года. *Зіма нясыцюдзёная, часам зусім бяз сьнегу..* ХБ, 29. *Тае сьнег, таюць сковы зімы ледзяністы..* ТС, 74.

2. Навучальны год. *Паловы адной зімы вучыўся [Купала] ў народнай школе ў Сенніцы..* А, 328. *Пазней, гадоў 15–16, я [Купала] скончыў за адну зіму Беларускае народнае вучылішча.* Там жа.

3. *перан.* Дрэнны перыяд у жыцці каго-н. *Ой, ты сіняя, ты сьцюжная зіма, Сярод лета прышла к дзеваньцы сама.* ВБЛ, 82. *Эй, гуляйце, чорнасотнікі, На благое усе ахвотнікі: Ня век сеяці вам цьму, Весна зменить нам зиму!* ВЧ.

♦**Колькі лет! Колькі зім!** – радаснае прывітанне пры сустрэчы

з тым, каго даўно не бачыў. [Мікіта]: *Якое прыемнае, меджду протчым, спатканне, таварыш профэсар! Колькі лет! Колькі зім!* Т, 45.

Адз. Н. *зіма* (2): ВБЛ, 82; ХБ, 29. Р. *зімы* (3): А, 328; ТС, 74; Ф. В. *зіму* (3): А, 328; АПЖ; ВЧ. Т. *зімой*: НК; *зімою* (4): Дз, 190; СС, 301; Ун, 73; Чж, 146. Мн. Н. *зімы*: ТП, 215. Р. *зім* (2): Т, 45(2). В. *зімы*: Т, 45.

[ЗІМАВЫ] прым. Разм. Зімні. *Першае – чацьвёртае Жывіць сьвет сабою, Хоць гультайка шчырая Зімавой парою.*

Адз. ж. Т. *зімавой*: Ш₃.

ЗІМКА ж. Разм. Ласк. да зіма ў 1 знач. *Пройдзе зімка, пройдзе лета, Як сказаці слова, Дачакаюся я [Галя] гэтак І выбараў новых.* Вб, 236.

Адз. Н. *зімка*: Вб, 236.

[ЗІМНІ] (2) прым. Руск. Зімовы. *У зімнюю сюжжу, у летнюю спёку, Як дні, так і ночы наш слаўны дазор Не зводзіць з граніцы арлінага вока, Не ўтояць шпіёна ні дзебры, ні бор.* ПБН. [Поп]: *(ідучы ўслед за адыходзячымі, наказваючы на іх рукой). Акі пціцы небесныя, отлетаяшчы на зімнее время в жаркія страны.* Т, 38.

Адз. ж. В. *зімнюю*: ПБН. н. В. *зімнее*: Т, 38.

[ЗІНОЎВЕЦ] м. Паслядоўнік і прыхільнік дзейнасці Зіноўева. *Прайшлі яго [шлях], скідаючы з дарогі ўсіх і ўсялякіх ворага: кулакоў, нэпманаў, трацкістаў, зіноўеўцаў, нацыяналістаў.* ВГР. Мн. В. *зіноўеўцаў*: ВГР.

ЗІРНУЎШЫ (4) дзеепрысл. да зірнуць у 1 знач. [Мікіта]: *(зірнуўшы). Гэта здаецца, мае быўшыя імянінныя госці.* Т, 37. [Мікіта]: *(зірнуўшы ў вакно). А такі ж градзе [Немец] і да нас.* Там жа, 52. Т, 37, 58.

ЗІРНУЦЬ (14) зак. 1. Кінуць позірк; паглядзець. *Досыць зірнуць толькі вокам на старую лінію нямецка-расійскіх акапаў, каб набачыць, якога жудаснага разбурэння на сотні квадратных міль даканала чалавечая рука..* АБ, 16. *Супрацоўнікі зірнулі на мяне з нейкай літасцяй, як бы хацелі даць мне капейку на хлеб.* Ан, 19. // *Глянуць, каб даведацца пра што-н.* [Мікіта]: *Зірну ў слоўнікі, як яму [Немцу] адказаць.* Т, 32. [Мікіта]: *Зірнеце ў гэтыя паперы, ваша таварыскасць. Як прачытаеце, то ўсё роўна не заберыце мяне.* Там жа, 62.

2. перан. Прыпомніць што-н.. *Зірнуць-жа на годы, на час мой мінулы, На край, адкуль веяла цемрай, трывогай..* ТП, 214. *Калі мы зірнем у нядаўнюю мінуўшчыну вялікіх дзяржаў, .. то мы бачым адно, што гэтыя дзяржавы .. мелі адну ярка зарысаваную мэту – гэта заграбіць як найболей пад сваё каршуновае крыло чужых малых народаў..* НДН, 18.

Инф. *зірнуць* (4): АБ, 16; РС, 39; ТП, 214; ШБСЯ. Абв. пр. мн. *зірнулі* (2): Ан, 19; Т, 54. Буд. адз. 1 ас. *зірну*: Т, 32. 2 ас. *зірнеш*: ТП, 215. Мн. 1 ас. *зірнем*: НДН, 18. 2 ас. *зірнеце* (3): Т, 62; УрП, 48(2). Заг. адз. 2 ас. *зірні* (2): В; Т, 35.

[З'ІСЦІЦЬ] *зак.* Абл. *Спраўдзіць, ажыццявіць.* [Гануля]: *А яму, свайму Мікітку, што я наталкавалася, каб з'ісціў бацькаву думку, – не паслухаў.* Т, 20.

Абв. пр. адз. м. *з'ісціў*: Т, 20.

[ЗІХАЦЕЦЬ] (2) *незак.* 1. *Ззяць яркім агнём. ..там, дзе дымілася дапатопная лучына, зіхаціць сонечна электрычная лампа..* ШБСЯ.

2. *Пералівацца, адбіваючы святло. Залацісты пасады красаваўся ў сталіцы, Зіхацела ў ім кожна часьціна..* Ч, 321.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зіхаціць*: ШБСЯ. Пр. адз. ж. *зіхацела*: Ч, 321.

[ЗІЯНЬНЕ] *н.:* •**Паўночнае зіяньне** – свячэнне верхніх слаёў атмасферы, якое назіраецца за палярным кругам. *Ад гарачых пяскоў агністай Афрыкі .. і да ледавітага “паўночнага зіяння”.. – як есьць усюдах пануе гэты ясьневяльможны бязьсмертны забабон.* 3.

Адз. Р. *зіяньня*: 3.

[ЗІЯЦЬ] (2) *незак.* *Разм.* 1. *Быць залітым святлом. Свет цэлы зіе каберцам. Шум нейкі ад пушчаў нясецца, 3 грудзей як ня выскачыць сэрца, Душа кудысь рвецца ... ўсё рвецца.* ПВн.

2. *Блішчаць ад задавальнення (пра вочы). Абняліся [здані] з сабой у шалёну гульні, Вочы прыскам зіюць, з губ коціцца дым..* БН, 91.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зіе*: ПВн. Мн. 3 ас. *зіюць*: БН, 92.

[ЗЛАБЕСНЫ] *прым.* *Жудасны. Толькі вецер развее пер'е злавесных і крываваых груганаў.* ВГ.

Мн. Р. *злавесных*: ВГ.

ЗЛАВІЦЬ (3) *зак.* *Разм.* *Знайсі.* [Мікіта]: *Думаю, што мне ўдасца злавіць, меджду протчым, якога немца і ўсучыць яму ягонья маркі.* Т, 34. [Мікіта]: *А дзе тут таго немца зловіш, калі – па чутках – амаль не ўсе ўжо з гораду вышлі.* Там жа.

♦**Злавіць на вуду** – падмануць, ашукаць. *Думаў [пан Кавалюк], вёску з хамскім людам На такую злаўлю вуду, Дый газетка чуць жывая Толькі сам яе чытаю.* ЛПК.

Инф. *злавіць*: Т, 34. Абв. буд. адз. 1 ас. *злаўлю*: ЛПК. 2 ас. *зловіш*: Т, 34.

[ЗЛАДЗЕЙСТВА] *н.* *Разм.* *Тое, што злачынства. Няхай-жа ў зямлі вам [трацкістам-дыверсантам] Не будзе спагады За ваша зладзейства, За вашыя здрады.* МПв, 219.

Адз. В. *зладзейства*: МПв, 219.

ЗЛАДЗІЎШЫ *дзеерпысл. да зладзіць. перан.* Наладзіўшы. *Сярод разьёшаных сапрапаў Паганы зладзіўшы хаўрус, Свае таргуюць і чужыя Табой, няшчасны беларус.* РС, 39.

[**ЗЛАДЗЮГА**] *м. Разм., пагардл. Тое, што злодзей у 1 знач.* *Пятакоў і Радэк, Троцкі – ўся арава – Хлёбалі, зладзюгі, 3 адной міскі траву.* МПв, 218.

Мн. Н. *зладзюгі:* МПв, 218.

ЗЛАЖЫЎШЫ *дзеерпысл.:* **♦Сядзець злажыўшы рукі гл.** сядзець. БН.

ЗЛАЖЫЦЬ (9) *зак. 1.* Скласці. *Спі, пясняр наш родны! Ты жыццё прыгожыў, Аб табе таксама Народ песні зложэ.* ПСС, 232. *Дзяўчына, кветкамі абсып курган вялікі, А песню вечную злажы, пясняр-паэт.* СК, 158.

2. Пахаваць. *Дубовай кованай лапатай Глыбокі выкапалі дол, Злажылі брата ці ня брата Сыны крывіцкіх ціхіх сёл.* УрП, 52.

3. Зрабіць, нанесці. [Дама]: *І лічылі сваім абавязкам, мусье рэгістратар, злажыць вам першаму сваю першую па прыездзе сюды візыту.* Т, 51.

♦Злажыць косці – загінуць, памерці. *Не будзе, не будзе тады Вайны, калатні між людзей; Дзяўчына, юнак малады Не зложэ без часу касцей.* ТП, 216.

Инф. *злажыць:* Т, 51. Абв. пр. адз. м. *злажыў:* ВБЛ, 81. Мн. *злажылі:* УрП, 52. Буд. адз. 3 ас. *зложэ:* ПСС, 232; *зложэ:* Дз, 192. Мн. 1 ас. *зложым* (2): ПТ, 206(2). 3 ас. *зложэць:* ТП, 216. Заг. адз. 2 ас. *злажы:* СК, 158.

[**ЗЛАЗИЦЬ**] *незак.* Спускацца адкуль-н. – *Куды ідзеш ты, мая бабка, – Кажэ ўнук бабулі, – То сядзіць, не злазіць з печкі, Цяпер, во, на гулі.* Вб, 237.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *злазіць:* Вб, 237.

[**ЗЛАМАЦЬ**] *зак. перан.* Знішчыць. *Паўстала радзіма, замок Няволі зламала навек..* ТП, 214.

Абв. пр. адз. ж. *зламала:* ТП, 214.

[**ЗЛАСЛІВЫ**] *прым.* Поўны злосці, варожасці. [Мікіта]: *..мяне зласлівыя гутаркі зайздросных людзей мала абходзяць.* Т, 36.

Мн. Н. *зласлівыя:* Т, 36.

[**ЗЛАТАВУСТЫ**] *прым.* Уст. Красамоўны. *..чакаюць [старыя багі] на новых старцаў мудрых, на вешчуноў-прарокаў златавустых.* Кз, 17.

Мн. В. *златавустых:* Кз, 17.

[**ЗЛАЧЫНСТВА**] (3) *н.* Небяспечнае дзеянне, якое парушае закон і падлягае крымінальнай адказнасці. *Зямельная спекуляцыя небяспечна цяпер для ўсіх – ..а навет і для тых, што могуць спыніць гэта злачынства.* ЗС, 18. *..ня раз ужо беларускія*

політычныя кругі прасілі уладу зрабіць патрэбныя крокі, каб прыпыніць злачынствы проці яе-ж уласных законаў.. ОШМ. Параўн. зладзейства.

Адз. В. *злачынства*: ЗС, 18. Мн. В. *злачынствы*: ОШМ. М. *злачынствах*: МП.

[ЗЛАЧЫНЕЦ] м. Той, хто зрабіў злачынства. *Прыехаўшы ў Беларусь Савецкую я [Купала] раскажу .. большэвіцкую праўду аб гэтым гераічным будаўніцтве, якое свечыць аб непераможнай хадзе соцыялістычнага ладу, соцыялістычнай перакоўцы людзей – былога злачынца ў сумленнага савецкага грамадзяніна.* ЦСБ.

Адз. В. *злачынца*: ЦСБ.

ЗЛЕВА (3) прысл. З левага боку. *У кутку злева вялікае люстра (трумо).* Т, 19. *Чуваць злева званок.* Там жа, 24. Т, 31.

[ЗЛІТЫ] дзеепрым. зал. пр. да зліць. Заліты, абліты. *Закалосіцца поле, сьлязою, потам злітае, Зашуміць сваю думу старую.* ТС, 74.

Адз. н. Т. *злітае*: ТС, 74.

[ЗЛІЧЫЦЬ] (2) зак. Пералічыць, палічыць. *Людзі чужыя! Хтось калісь злічэ Вашу нам шкоду: Злічэ праступкі... к суду паклічэ Крыўда народу.* Чж, 147 (2).

Абв. буд. адз. 3 ас. *злічэ* (2): Чж, 147(2).

[ЗЛО] (3) н. Усё нядобрае, шкоднае, благое. *Зірнеце [богі] міласьцяй сваёю, Усе моцы вышлеце на бой, Хай распяляць зла навею Над упадаўшай стараной.* УрП, 48. [Поп]: *Моі облачэнія зашчытой мне от всякіх зол земных.* Т, 52.

♦**На зло каму-н.** – так, каб даняць каго-н. [Мікіта]: *На зло ім [зайздросным людзям], незадоўга пераходжу яшчэ на адну свабодную профэсію.* Т, 36.

Адз. Р. *зла*: УрП, 48. В. *зло*: Т, 36. Мн. Р. *зол*: Т, 52.

ЗЛОДЗЕЙ (2) м. 1. Той, хто крадзе. *У параўн. ..Дома дрэме [трэці сын], сціскаецца стульня, як злодзей; Б'е падданчы наклон за парогам.* Ч, 321.

2. Лаянкавае, слова. [Маці:] *..Высылаў [паніч] ягады, збіў, клікнуў варту, Хустачку здер мне і кофточку злодзей.* Мц, 75. *Параўн. зладзюга.*

Адз. Н. *злодзей* (2): Мц, 75; Ч, 321.

[ЗЛОМ] м. Польск. Абломак. *Як двурог-маладзік, маладзеў [другі брат] сярод зломаў, Вызіраў непакорай, накорай..* Ч, 324. Мн. Р. *зломаў*: Ч, 324.

ЗЛОСНА прысл. Гнеўна, сярдзіта. *Гэй, не дзіўуйся, мой дружа, нядбалы, Што я [Нёман] сягоння так злосна шумлю..* Н.

[ЗЛОСЦЬ] (3) ж. Пачуццё гневу, раздражнення. *І панскі двор, і царскі трон... Ды стала ўсё вам гэта ў злосць...* ПВ. *Гэтыя*

ваенныя няўдачы прывялі бальшавікоў у дзікую злосць. СНБ, 340.

♦Як на злосць – не к месцу. Уся ўсюдах знойдзеца, Дзе готы ёсць, Нават над рэчкаю, Есць, як на злосць. Ш₅.

Адз. В. злосць (3): ПВ; СНБ, 340; Ш₅.

[ЗЛОТЫ] м. Грашовая адзінка ў Польшчы. Гэта раз'юшаная антысовецкая брахня, падагрэтая злотымі і маркамі польска-нямецкай дыфензывы, разаб'еца, як аб недаступную скалу. ШБСЯ.

Мн. Т. злотымі: ШБСЯ.

[ЗЛУЧАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да злучыць. Хай-жа наша шчырая беларуская інтэлігенцыя, ..злучаная сьвятою думкай адбудаваньня Беларускай Дзяржавы, хай яна скажа сваё жалезнае слово. З.

Адз. ж. Н. злучаная: З.

[ЗЛУЧНАСЦЬ] ж. Аб'яднанне. ..гэта часопісь [“Наша Каляіна”] з'яўляецца органам беларускай нацыянальнай злучнасці “Кветка Папараці”.. МІ, 17.

Адз. Р. злучнасці: МІ, 17.

ЗЛУЧЫЦЬ зак. Аб'яднаць. Уставіць зносіны ў сувязі з чым-небудзь. Соцыяльная рэвалюцыя .. стараецца.. злучыць пад чырвоным знаменем усе народы усяго сьвету. СНБ.

Інф. злучыць: СНБ.

[ЗЛЫ] (2) прым. 1. Каварны. А быў-жа туман той густы, Была-ж доля – злая змяя! ТП, 214.

2. У знач. наз. Наперад па ішчасьце! Хай злое ўсё дрогне, Весна ўжо на сьвеце, – Хрыстос уваскрос! В.

Адз. ж. Н. злая: ТП, 214. н. Н. злое: В.

[ЗЛЫБЕДНЫ] прым. Разм. Ліхі. Дом чужы таму будзе астрагам; Хто паклоны біць стаў збоку злыбедным ветрам.. Ч, 323.

Мн. Д. злыбедным: Ч, 323.

[ЗЛЫБЯДА] (2) ж. Разм. Бяда, ліха. Годзе нам есьці аб'едкі і косьці, Злыбядзе ўсякай паклоны дарыць! Г, 17. І пайшлі яны [жаўнеры] паходам, Дружна смела пайшлі, Каб вон злыбяду прагнаці з беларускай зямлі. ПСД, Параўн. злыбядуха.

Адз. Д. злыбядзе: Г, 17. В. злыбяду: ПСД.

[ЗЛЫБЯДУХА] ж. Разм. Тое, што злыбяда. Пара, пара ўжо агарнуцца і гартам высталіць свой дух, Пакуль здрадліва пранясуцца Званы заломных злыбядух! УрП, 49.

Мн. Р. злыбядух: УрП, 49.

[ЗЛЫДЗЕНЬ] (3) м. Разм. Ліхадзей. ..Дзеці чужацкія корме ўжо дочка, Маці працуе на злыдню свайго. Н. Хай калом магіла Для вас, злыдні, будзе, Каб гэтай магілы Цураліся людзі! МПВ, 220.

Адз. В. злыдзенья: СА, 181; злыдню: Н. Мн. Н. злыдні: МПВ, 220.

ЗМАГАННЕ (7) і **ЗМАГАНЬНЕ** (10) н. **1.** *Дзеянне па дзеяслову змагацца ў 1 знач. Яшчэ далятае да нас грознае і жуткае водгулле крывавага змагання на беларускім полі паміж нашымі суседзямі – палякамі і маскалямі.. ЗС, 17. З далёку і з блізка далетаюць да нас і добрыя і благія весткі аб вялікіх бітвах, аб змаганьнях мільёноў ваяк. РКр.*

2. *Дзеянне па дзеяслову змагацца ў 2 знач. Станем к змаганьню мы з ведзьмаю-крыўдай Дружна, адважна, плячо у плячо.. Г, 17.*

3. *Дзеянне па дзеяслову змагацца ў 3 знач. Трудны і цяжкі шлях прыйшлося прайсці нам, беларусам, за гэты час змагання за лепшую долю, за лепшую славу для свае Бацькаўшчыны! ПЛП. Вайна і рэвалюцыя выкінула .. два ня згодныя з сабой – як агонь і вада, – кірункі ў змаганьні за культурна-палітычныя правы народаў і дзяржаваў. СНБ.*

Адз. Н. змаганьне: ВС; змаганне: ПЛП. Р. змаганьня (3): АЛ; СНБ (2), змагання (3): ЗК, 43; ЗС, 17; ПЛП. Д. змаганьню: Г, 17. В. змаганне: Т, 35. М. змаганьні (3): СНБ (3). Мн. Н. змаганні: Т, 52. Р. змаганьняў: УПУВ; змаганьяў: СНБ, 337. М. змаганьнях: РКр.

ЗМАГАЦЦА (25) *незак. 1.* *Ваяваць са зброяй у руках. Гэтыя арміі ўжо змагаюцца стойка і з верай у лепшую будучыню. БВ, 16. Нашы бяспрашныя байцы-пагранічнікі .. змагаюцца не пераходзячы на тэрыторыю ворага, мужна адстойваюць кожную пядзь свяшчэннай зямлі. ВГ. // Спаборніцаць у чым-н. Дзьве, сказаў-бы непамэрныя сілы змагаюцца цяпер паміж сабой за панаваньне над народнымі ідэямі на ўсім сьвеце.. СНБ.*

2. *Супраціўляцца чаму-н, імкнуцца перамагчы або знішчыць што-н. Ах, як страшна мне гэта бяссонная ноч! Сколькі мукі, цярдзеньня прыносіць з сабой! Я змагаюся з ёй, ад сябе проч, Дый самлела ўпадаю з сваёй барацьбой. БН, 91. Абедзьве газэты, як маглі, змагаліся з “Нашай Нівай” і наогул – з беларускім рухам. У.*

3. *Адстойваць, абараняць што-н. ..соцыяльная і нацыянальная рэвалюцыя мае сваіх прыхільнікаў, якія змагаюцца шчыра за свае ідэалы. СНБ. Слабейшыя народы .. змагаюцца толькі за тое, каб жыць, каб адстаяць сваю незалежнасць.. Там жа.*

Добра жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна.

Інф. змагацца (5): ДЖ (2); ЁЯ; ПЛП; ПН, 47. Абв. цяп. адз. 1 ас. змагаюся: БН, 91. 3 ас. змагаецца (5): БВ, 16; ВМР; СНБ (2); Т, 35. Мн. 1 ас. змагаемся: Т, 35. 3 ас. змагаюцца (6): БВ, 16; ВГ; СНБ (3); Т, 35. Пр. мн. змагаліся (5): ПЛП; РКП; СНБ, 338; Т, 35; У. Заг. адз. 2 ас. змагайся: ПЛП. Мн. 2 ас. змагайцеся: РКП.

ЗМАГАЦЬ (2) *незак. 1.* *Адольваць. Не зналі [людзі] змагаць грамадою прашкод І Бога хваліць грамадою.. ПН, 46.*

2. Знясільваць. *Людзі чужыя змагаюць мне [Нёману] грудзі
З новым парадкам, з адменным жыццём.*. Н.

Инф. *змагаць*: ПН, 46. Абв. цяп. мн. 3 ас. *змагаюць*: Н.

ЗМАГАЮЧЫСЯ *дзеепрысл. да змагацца ў 3 знач. ..калісь
амэрыканцы, змагаючыся з Англіяй за сваю незалежнасць, на-
пісалі на сваім сцягу несмяротныя словы: "Амэрыка для амэры-
канцаў"*. Т, 35.

[ЗМАГЧЫ]¹ (12) *зак. Здолець зрабіць што-н. Нават рэвалю-
цыя 1905 году не змагла адваяваць калі не нацыянальнага бела-
рускага войска, то хоць бы тое, каб беларус адбываў вайско-
вую павіннасць у Беларусі. БВ, 16. Людзі, якія стварылі Дом
Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую змястоў-
насць будучай работы дома з мастацкім густам. ПГ. // Атры-
маць магчымасць зрабіць што-н. Спужаўся [жандар], што хлап-
чук у лапцёх, Напаўадзеты вёскі сын, У роднай мове ўчыцца
змож?.. АПЖ. Толькі тыя, што вызваляюцца з-пад чужой няволі,
дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай меншасці нацы-
янальнай.. НДН, 18.*

Абв. пр. адз. м. *змож* (2): АПЖ. Н. ж. *змагла*: БВ, 16. Мн. *змаглі*
(3): БВ, 16; ВСп, 91; ПГ. Буд. адз. 1 ас. *змагу* (2): Т, 52; СЧ. 3 ас.
змога: СК, 158; *зможэ*: ВН. Мн. 1 ас. *зможам*: БСУ. 3 ас. *змо-
гуць* (2): АЛ; НДН, 18.

[ЗМАГЧЫ]² *зак. да змагаць у 2 знач. К таму часу намерлі
бацька, малодшы брат і дзве меншыя сястры. Гэта мяне [Ку-
палу] страіэнна змагло. А, 328.*

Абв. пр. адз. н. *змагло*: А, 328.

ЗМАЛКУ (3) *прысл. Разм. З маленства. У якой мове трэба
вучыць дзяцей рэлігіі? ..кожын .. павінен атказаць і ў роднай
мове вучнёў – тэй гутаркай, якую яны змалку чуюць у бацька-
вай хаце. ВР. [Мікіта]: Кажа [Спічыні], што ён толькі спэц ад-
беларушчваць, а да абеларушчвання яго яшчэ змалку адварнула.
Там жа, 56.*

◊*Змалку дзён гл. дзень.*

[ЗМАЛОЦЬ] *зак.: ◊Змалоць на порах – знішчыць. З ім [ком-
самольцам] не жарты, з ім не гулі, – Сцеражыся подлы вораг!
Яго метка цэліць куля, – Змеле злыдзенья на порах. СА, 181.*

Абв. буд. адз. 3 ас. *змеле*: СА, 181.

[ЗМАНІВАЦЬ] *незак. Разм. Вербаваць. Ён [расійскі ўрад] бела-
русаў-хлебарабаў зманіваў за Урал, у Сібір, у Туркестан, а то
і ў Амерыку. ЗС, 18.*

Абв. пр. адз. м. *зманіваў*: ЗС, 18.

[ЗМАРНАВАЦЬ] *зак. перан. Выкурыць. [Янка]: Пэўна люлек
з тузін змарнаваў [Гарошка] за гэты час. Т, 44.*

Абв. пр. адз. м. змарнаваў: Т, 44.

ЗМАРНЕЛЫ прым. Змучаны. *А ты, змарнелы чалавек, Нікчэмны пасынак былога, Сваю пушчаеш песню ў здзек, Чужою славіш нават Бога!* БрБ, 6.

Адз. м. Н. змарнелы: БрБ, 6.

ЗМАРЫЎШЫСЯ дзеепрысл. да змарыцца. Стаміўшыся. [Унук:] *Неяк прыгнаў я, змарыўшыся, з поля Іхнія, панскія, з поля авечкі..* Ун, 73.

[ЗМАХНУЦЬ] зак. Сперці. *Так паехаў сын Даніла Сам сабою на вайну, Азірнуўся на хаціну Ды змахнуў слязіну.* ПСД.

Абв. пр. адз. м. змахнуў: ПСД.

ЗМЕЙ (2) і **ЗЬМЕЙ** (2) м. 1. Разм. Змяя. *У параўн. Другая – трэцяя Уеца, як змей, Часам здараецца Ходзюць па ей.* Ш₅.

2. перан. Злы, каварны чалавек. [Судзьбіна:] *Схову новую ладзь, больш твае скуль прыпасы-б Не валок зводны зьмей і начніцы..* Ч, 323. *Сотні лет песьцім днямі і ночай Госьця на шыі Змея, што з пуняў скарбы валочэ, Скарбы чужыя.* Чж, 147.

Адз. Н. змей (2): ЗК; Ш₅; зьмей: Ч, 323. В. змея: Чж, 147.

ЗМЕНА (2) і **ЗЬМЕНА** (4) ж. 1. Дзеянне па дзеяслову змяніць у 2 знач. *На Беларусь ідзеш, Год Новы, На змену ідзеш Старому Году..* НГд, 8. // *Перамена. ..беларушчына нясе новыя парадкі і зьмену усяго таго, з чым ён [абываталь] зжыўся..* ВМР. *Дні за днямі, гады за гадамі йдуць важна, Ідуць суважна за зьменамі зьмены.* Ч, 323.

2. перан. Маладое пакаленне. *Гэй, ты, моладзь, наша змена, Комсамольцы, комсамолкі, Як-жа светла, як адменна свеціш колерам вяскі!* СА, 178.

Адз. Н. змена: СА, 178. В. зьмену: ВМР; змену: НГд, 8. Мн. Н. зьмены: Ч, 323. Р. зьмен: Кц, 196. Т. зьменамі: Ч, 323.

[ЗМЕНЕНЫ] дзеепрым. зал. пр. да змяніць. у 1 знач. [Янка:] *Але і пры змененых сытуацыях каб вы [Мікіта] толькі з сваім асэрствам і з гэтай мамзэляй не вылецелі ў трубу.* Т, 23.

Мн. М. змененых: Т, 23.

[ЗМЕРАЦЬ] і **[ЗЬМЕРЫЦЬ]** зак. 1. Вызначыць велічыню чаго-н. [Матка:] *Ніў маіх ніхто-б ня зьмерыў, Ні зьялычў сляібаў..* Дз, 188.

2. Агледзец з галавы да ног. *Грамадзянін іранічна і падазрона змераў яго [Мікіту] вачыма ды пайшоў.* Т, 34.

Абв. пр. адз. м. змераў: Т, 34; зьмерыў: Дз, 188.

[ЗМЕСТ] (2) і **ЗЬМЕСТ** (5) м. 1. Тэма (кнігі). *Усяго дванаццаць назваў васьмёх розных аўтараў і рознага зьместу.* ВСП, 89. *Дзеля ясьнейшага ўразуменьня пастараемся падабраць кнігі па дадзенаму сьпісу згодна з іх зьместам. Там жа.*

2. Сэнс, сутнасць чаго-н. Няхай жыве культура, змест і форма якое выпісаны на ленінскім сыягу найвялікшым сучасным прадаўцом пролетарыату т. Сталіным... АЛ. Хай жыве песня нацыянальная па форме, соцыялістычная па зместу. ЖН.

Адз. Н. змест: АЛ. Р. зместу (2): ВСП, 89, 91; зместу: ПЧ. Т. зместам: ВСП, 89. М. змесце: АЛ; зместу (2): ЖН; ШБСЯ.

ЗМЕСЦІ (5) і [**ЗЬМЕСЬЦІ**] зак. 1. Зак. да змятаць. Гнеў пролетарскі мог і зможа змесці зямлі ўсіх падкалодных яшчарыц, гадзюк.. СК, 158. Тваіх, прадаўц мой, законаў асновы, Твайёй Канстытуцыі мудрыя сказы Змятуць асляпленне, пакрышаць аковы.. ТП, 216.

2. перан. Звергнуць. ..рэвалюцыя змяла у сваім ходзе цара.. БС.

◊**Змесці з вобліку зямлі** – знішчыць. ..гарматнія стрэлы змялі з вобліку зямлі хаты; зніштожылі межы і гранічныя слупы. АБ, 16.

Інф. змесці: СК, 158. Абв. пр. адз. ж. змяла: БС. Мн. змялі: АБ, 16. Буд. мн. 1 ас. змяцём: ХЛВ, 316. 3 ас. змятуць: ТП, 216. Заг. адз. 2 ас. змяці: ПТ.

[**ЗМЕШАНЫ**] дзеепрым. зал. пр. да змяшаць.: ◊**З балотам змешаны** – зняслаўлены, зганьбаваны. Мальбішчам чужым б'е пакора паклоны; Упадку вялічыцца сыяг; З балотам змешаны старыя законы, Наладжэн нявольнічы шлях. ЗК, 42.

Кар. мн. Н. змешаны: ЗК, 42.

ЗМЕШЧАНЫ (2) і **ЗЬМЕШЧАНЫ** дзеепрым. зал. пр. да змясціць. Апублікаваны. Верш, змешчаны ў зборніку, мной [Купалам] выпраўлены. СЧ. Малюнак дзіўны змешчан быў ў газетах, Малюнак, што ў жывых ў памяці жыве. СК, 158.

Адз. м. Н. змешчаны: СЧ; зьмешчаны: ВСП, 89. Кар. адз. м. Н. змешчан: СК, 158.

[**ЗМІКЦІЦЬ**] (2) зак. Разм. Зняславіць. [Гануля]: Мае паночки, мае галубочки! Хаця не змікіцьце майго Мікіткі. Хаця не змікіцьце! Т, 62.

Заг. мн. 2 ас. змікіцьце (2): Т, 62(2).

[**ЗМОГА**] ж. Польск. Магчымасць. [Спічыні]: ..папасці ўсюды ў свой час няма аніякай змогі. Т, 40.

Адз. Р. змогі: Т, 40.

[**ЗМОЖАНЫ**] дзеепрым. зал. пр. да змагчы. Адолены. Сцены і запоры Палачан, мянчан Леглі у разоры Зможаных палян. МД, 117.

Мн. Р. зможаных: МД, 117.

ЗМОРА (4) ж. Польск. Зморанасць, бяссілле. Цень пры цені, пад ценёмі той крыж у крыві. Чорны крыж, як-бы змора лунае ў высі..

БН, 93. [Судзьбіна:] *Бачыш [першы брат] зоры, сонца вясёлае бачыш? З імі рвіся ўсім сэрцам зраўняцца, А як сьлед свой зарнічным сьвятлом абазначыш, – За табой кінучь зморы ганяцца.* Ч, 323.

Адз. Н. змора (3): БН, 93(2), ЗК, 43. Мн. Н. зморы: Ч, 323.

[ЗМОЎЧЫЦЬ] і **[ЗМОЎЧАЦЬ]** *зак. Разм. Прамаўчаць. Я змоўчаў, забраў газэты і папёрся пісаць.* Ан, 19. *Так гаварыў прыблуднік ночы, Народ і слухаў і маўчаў, Але як скончыў, люд ня змоўчыў: Разгаманіўся, закрываў.* УрП, 52.

Абв. пр. адз. м. змоўчыў: УрП, 52; змоўчаў: Ан, 19.

[ЗМУСІЦЬ] *зак. Вымусіць, прымусіць. [Спічыні]: Даруйце, мусье Зносілов, што змусіў вас крыху на сябе чакаць.* Т, 40.

Абв. пр. адз. м. змусіў: Т, 40.

[ЗМУЧАНЫ] (4) *дзеерым. зал. пр. да змучыць. Знясілены. Праміне віхор, патухнуць пажары, замрэ світ меча, настане светлы радасны дзень змучанага аграбленага нашага народу.* ПЛП. *Гэта дэмакратычная камэдыя .. чыніцца на жывым, змучаным, абяздоленым народам..* ДК.

Адз. м. Р. змучанага: ПЛП. Т. змучаным: ДК. ж. М. змучанай: Ж. Мн. Н. змучаная: ЗС, 18.

ЗМУШАНЫ (5) *дзеерым. зал. пр. да змусіць. Вымушаны, прымушаны. І вось рэвалюцыйны, дабальшавіцкі ўрад у Расіі змушаны быў пазволіць фармаванне нацыянальных войск.* БВ, 16. *А народ твой [Беларушчыны] быў змушан маўчаць і табой пагарджаць.* Б, 18.

Адз. м. Н. змушаны (3): БВ, 16; Т, 37, 46. Кар. адз. м. Н. змушаны: Б, 18. Мн. Н. змушаны: СНБ.

[ЗМЫЦЬ] *зак. перан. Знішчыць. ..закалышацца беларускае мора і змые сваімі бурлівымі водамі з свайго уладарства усе забабоны..* З.

Абв. буд. адз. 3 ас. змые: З.

[ЗМЯІНЫ] (2) і **[ЗЬМЯІНЫ]** *прым. перан. Каварны. Аплятае [забабон] змяіным ланіцгом і душы і сэрцы людзкіе. З. Раз'юшаная царская рэакцыя здабытыя рабочым народам свабоды што раз болей і болей душыла сваімі змяінымі клішчамі.* ДЖ.

Адз. м. Т. зьмяіным : З. Мн. В. змяіныя: НКУС. Т. змяінымі: ДЖ.

[ЗМЯНІЦЦА] (7) і **[ЗЬМЯНІЦЦА]** (2) **1. зак.** *Стаць іншым; перамяніцца. Усё змянілася. Змяніліся варункі жыцця, змянілася праўда людская.* Тж.

2. *Замяніцца чым-н. Залежнасць ад Польшчы змянілася залежнасцяй ад Масквы.. Нз, 14. І шкода зрабілася думцэ людзей. Спусцілася з высі нябеснай. І ў душах пакорных зямелькі дзяцей Зьмянілася вольнаю песьняй.* ПН, 47.

Абв. пр. адз. ж. змянілася (2): Т, 44; Тж, 15; зьмянілася (2): ПН,

47; СНБ. н. змянілася (3): Нз, 14 (2); Тж, 15. Мн. змяніліся (2): ПБН; ТЖ, 15. Буд. мн. 3 ас. змяняцца: Т, 23.

ЗМЯНІЦЬ (4) зак. 1. Перамяніць. [Мікіта]: *Усё гэта вымагае тое-сёе змяніць і ў хатніх абставінах..* Т, 40. *..справы тваіх [правадыра] дум адна за адною Так змяняць удала мне вёснамі зімы.* ТП, 215.

2. З'явіцца на месцы чаго-н. *Эй, гуляйце, чорнасотнікі, На благое ўсё ахвотнікі: Ня век сеяці вам цьму, Весна змениць нам зиму!* ВЧ.

Інф. змяніць (2): Т, 48, 50. Абв. буд. адз. 3 ас. змениць: ВЧ. Мн. 3 ас. змяняць: ТП, 215.

[ЗМЯНЛІВЫ] прым. Польск. Пераменны. *Смела гляне [гаспадар] на свет і на долю змянліваю, Як дагэтуль, яму не дадуцца ўжо ў знакі Тыя сілы з усходу і захаду лісцівія, Што даймаюць цяпер, як вужакі.* ТС, 74.

Адз. ж. В. змянліваю: ТС, 74.

ЗМЯРЦВЕЛЫ прым. перан. Бяздзеіны. *Ой, чалавеча, змярцвелы у сне! ..Доўга ішчэ будзеш глухім ты, саколе?..* Н.

Адз. м. Н. змярцвелы: Н.

[ЗМЯСТОЎНАСЦЬ] ж. Унутраны змест. *Людзі, якія стварылі Дом Чырвонай Арміі, змаглі гарманічна спалучыць высокую змястоўнасць будучай работы дома з мастацкім густам.* ПГ.

Адз. В. змястоўнасць: ПГ.

ЗМЯСЦІЎШЫ дзеепрысл. да змясыціць. *Я сам, змясціўшы яго ў зборніку, не прыдаўшы гэтаму палітычнага значэння.* СЧ.

[ЗМЯШАЦЬ] (2) зак.: \diamond Змяшаць з гразёй – засмеціць. [Янка]: *Маем поле і лес, горы і даліны, рэчкі і вазёры, нават мора мелі – называлася Пінскае, – але акупанты змяшалі яго з гразёй, дык засталася толькі Пінскае балота.* Т, 47. **На кашу з зямлёй змяшаць** – змясіць, пашкодзіць. [Гарошка]: *Рванулі [казакі] ўсёй гурмай на конях праз ляжачы народ.. На капусту людзей зрэзалі і на кашу з зямлёй змяшалі.* Т, 43.

Абв. пр. мн. змяшалі (2): Т, 43, 47.

ЗМЯЯ і **ЗЬМЯЯ** ж. Ядавіты паўзун. *У параўн. Здань за зданню паўзе; Кожна здань – як зьямя Тая прэца уверх, тая цісьнецца к дну.* БН, 92. // *Вобразн. А быў-жа туман той густы, Была-ж доля – злая змяя!* ТП, 214.

Адз. Н. змяя: ТП, 214; зьямя: БН, 92.

[ЗНАДВОРНЫ] прым. Вонкавы, знешні. [Мікіта]: *А я прашу пардону ў гасцей і на хвіліну; адлучыся змяніць свой знадворны выгляд..* Т, 50.

Адз. м. В. знадворны: Т, 50.

[ЗНАЁМІЦЦА] *незак.* Атрымліваць звесткі аб чым-н. *Мы* [дэлегаты] з цікаvasцю знаёміліся з краінай. ПЧ.

Абв. пр. мн. знаёміліся: ПЧ.

ЗНАЁМСТВА (5) н. 1. Адносіны паміж людзьмі. *Гэта наша* [дэлегатаў] *знаёмства* з культурнымі дзеячамі Чэхаславакіі з яўляецца пачаткам цеснай і культурнай сувязі абодвух краін. ПЧ. [Мікіта]: *На ўсе бакі вядзе [Наста] шырокае знаёмства.* Т, 23.

2. Азнаямленне з чым-н. [Янка]: *На такім знаёмстве з нашай літаратурай далёка, пане рэгістратар, не заедзеце.* Т, 56.

♦ **З першага знаёмства** – адразу, пры першай сустрэчы. [Мікіта]: *(падазрона ўзіраючыся на Начальніка).* *Я надта рад з гэткага ..першага знаёмства.* Т, 60.

Адз. Н. *знаёмства* (2): ПЧ; Т, 23. Р. *знаёмства*: Т, 60. В. *знаёмства*: Т, 23. М. *знаёмстве*: Т, 56.

ЗНАЁМЫ (15) прым. 1. Вядомы. *Прымерам такога здзеку .. можа служыць, добра ўсім нам знаёмая, царская Расея.* НДН, 18.

2. Які зведаў што-н., мае пазнанні ў чым-н. *Нашыя маладыя наўныя паэты, знаёмыя з сваім родным краем з благіх расейскіх школьных кніг, вельмі часта ў вершах гавораць пра беднасць, пра “гразь, балота і пясок” у Беларусі.* ХБ, 27. [Мікіта]: *Я не зусім такі ўжо не свядомы меджду протчым, беларус – нават з вашай літаратурай, знаёмы.* Т, 56.

3. Які знаходзіцца з кім-н. у знаёмстве. [Мікіта]: *Калі вашай чырвонай міласці падабаецца, то мы знаёмы; самдзеле знаёмы.* Т, 60.

4. У знач. наз. *Аўтары тут – нашы старыя знаёмыя: Багушэвіч Францішак, Бядуля Змітрок, .. Чарот Міхась.* ВСП, 89. [Мікіта]: *(да гасцей, як увайшлі вучоныя).* *Гэты адны з маіх добрых знаёмых..* Т, 26.

Адз. м. Н. *знаёмы* (4): Т, 45(2); 56, 58. Р. *знаёмага*: Т, 23. ж. Н. *знаёмая* (2): НДН, 18; Ш, 3. Мн. Н. *знаёмыя* (3): ВСП, 89; Т, 61; ХБ, 27. Р. *знаёмых* (2): Т, 28, 57. Кар. мн. Н. *знаёмы* (3): Т, 60(3).

[ЗНАЙСЦІ] (12) зак. 1. *Зак. да знаходзіць у 1 знач. Каб таму крукамі Пакрыўляла ногі І да роднай хаты Не знайшоў дарогі, – Хто крыўляў нам праўду.. К. // Падабраць. Нашым Молатаў славуты Дэпутатам будзе, Бо дзе лепшага мы знойдзем, – Падумайце, людзі!* НК. // Прыдумаць. [Мікіта]: *Не бядуйце, меджду протчым, мамаша, – я заўсёды знайду выхад з найгоршага крытычнага становішча.* Т, 34. // Купіць. [Гануля]: *(даючы грошы).* .. *толькі, можа, чаго з яды знойдзеш [Мікіта].* Т, 56. *Параўн найці.*

2. *Зак. да знаходзіць у 2 знач. ..ў школьных прадметах вы не знойдзеце гуманітарных навук.* ПЧ. *Хай-жэ дома знойдуць [браць і сыны] ўсё ў парадку – неапушчэную хату, хлеб на сталае.* РКР.

3. *Зак. да знаходзіць у 3 знач. ..На беларускім полі вашы*

[жыдоў] *грудзі Навек знайшлі дняваньне, страву і начлег. Ж. І гэты налог, аснованы на справядлівасьці, знойдзе мейсцэ у Расейскім гасударстве.* ВН.

Абв. пр. адз. м. *знайшоў*: К. Мн. *знайшлі*: Ж. Буд. адз. 1 ас. *знайду*: Т, 34. 2 ас. *знойдзеш* (3): ЗЯЗ, 90; СП; Т, 56. 3 ас. *знойдзе* (2): ВН; Ш₄. Мн. 1 ас. *знойзем* (2): БЗ; НК. 2 ас. *знойдзеце*: ПЧ. 3 ас. *знойдуць*: РКр.

[ЗНАЙСЦІСЯ] (3) *зак. да знаходзіцца. Выявіцца. Бо ці ж знойдзецца на свеце больш дэмакратычны на сваёй прыродзе і ўжывуемы народ, як народ беларускі?* НДН, 19. [Мікіта]: *..ма-маша, ці там не знойдзецца чаго пайковага закусіць?* Т, 51.

Абв. буд. адз. 3 ас. *знойдзецца* (3): НДН, 19; Т, 51; Ш₅.

ЗНАК (4) *м. Прадмет, які служыць для ўказання на што-н. З-пад сьвіткі чорнай даўгаполай Блішчэла бляха накасяк, Пры боку меч матаўся голы, На сьвітцы – нейкі страшны знак.* УрП, 51. // *Сведчанне чаго-н. – Ага! – рэдактар на тое. – Гэта добры знак.* Ан, 18.

♦ **Ані знаку** – пра адсутнасць чаго-н. *Войнаў, бунтаў гул за-моўк, Трупаў ані знаку.* Пц. **Дацца ў знакі** *гл. дацца.*

Адз. Н. *знак* (2): Ан, 18; УрП, 51. Р. *знаку*: Пц. Мн. В. *знакі*: ТС, 74.

[ЗНАМЯ] *н. Руск. Сцяг. Соцыяльная рэволюцыя .. стараецца .. злучыць пад чырвоным знаменем усе народы усяго сьвету.* СНБ.

Адз. Т. *знамен*: СНБ.

[ЗНАМЯНІТЫ] (3) *прым. Руск., разм. Славуты, агульнавядомы.* [Мікіта]: *..самая натуральная амброзія знамянітай тутэйшай фірмы – а ля самагонка, дастаўленая мне з вінных заводаў “Піліп і К°”. Т, 28. З далёкіх заморскіх старон .. і з другіх знамянітых гасударстваў і каралеўстваў прыезджалі па моры і па сушы багатыя госці з багатымі таварамі..* Кз, 17.

Адз. м. Р. *знамянітага*: Т, 42. ж. Р. *знамянітай*: Т, 28. Мн. Р. *знамянітых*: Кц, 17.

[ЗНАНЬНЕ] *н. Руск., разм. Веды. Хай жа гэтая думка, што мы будзем сваю Бацькаўшчыну .. павядзе нас “к свабодзе, роўнасьці і знаньню”.* БСУ.

Адз. Д. *знаньню*: БСУ.

ЗНАУШЫ *дзеепрысл. да знаць. Разумеўшы. І так жывём, сябе саміх не знаўшы, Учора, сёння лазім між канаў..* Бч, 10.

[ЗНАХОДЗІЦА] *незак. Быць у наяўнасці.* [Начальнік]: *Хто тут з вамі [Мікітам] яшчэ знаходзіцца?* Т, 61.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *знаходзіцца*: Т, 61.

[ЗНАХОДЗІЦЬ] (5) *незак. 1. Выяўляць, адшукваць. Начальнік знаходзіць кошык з бутэлькамі.* Т, 60. *Патрульны робіць рэвізію, знаходзіць у кішэнях Спраўніка пагоны.. Там жа, 61.*

2. Бачыць. Людзі варочаюцца да сваіх хат, а не знаходзяць іх, шукаюць сваіх гоняў.. АБ, 16.

3. Атрымліваць, набываць. Рад [Купала] таму, што песні і думы мае па меры сіл маіх і здольнасцей – знаходзяць водгук ва ўсім Совецкім Союзе.. ЖН. Тья гуманітарныя ідэі, якія йшлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе.. Тж, 15.

Абв. цяп. адз. 3 ас. знаходзіць (2): Т, 60, 61. Мн. 3 ас. знаходзяць (2): АБ, 16; ЖН. Пр. мн. знаходзілі: Тж, 15.

ЗНАЦЬ (35) незак. 1. *Тое, што ведаць у 1 знач. Наша трэцяя – другая Будзь нейкая такая: Знала рэчкі берагі І паганскіе багі. Ш₄. ..навет калі выхадзілі [прашчурны] з слябіаў сваіх рыбу ў невады лавіць ці з лукам звера пушынага сачыць, то і тады замкоў не зналі.. Кз, 17. // Мець звесткі пра што-н. Тры браты, што пуці чараўнік тры адмерыў, Захацелі знаць, хто ім што зрэпў, – Захацелі ў судзьбіны даведацца меры, Як жыць лепей, памерці як лепей. Ч, 322.*

2. *Тое, што ведаць у 2 знач. ..Змог ён [народ] не толькі знаць штуркі з заломам – Роднаму слову ўмеў кніжны даць ход. Н. Камандзір наш знае дзела, – Ён на ворага йдзе смела. БЗ.*

3. *Тое, што ведаць у 3 знач. [Данілка:] Варашылава я знаю, Сам я з ім вітаўся.. Вб, 237. Падыйдзі, дзяўчынка, – Ці-ж мяне [Янку] не знаеш? ЕЯП. // Адрозніваць ад іншых. Колю знаю па хадзе я – Вось к вакенцу падышоў. ВБЛ, 82.*

4. *Тое, што ведаць у 5 знач. Ідзе армія ўдалая, Не знае трывогі.. ЗЯЗ, 90. Шляхі ён [Сталін] да шчасця і радасці квеціць, Каб гора не зналі старыя і дзеці.. СС, 302.*

5. *У знач. пабочн. Значыцца, значыць, відаць. А душа сама – без хаты, Знаць, з вялікай мукі То зрывае с сябе шаты, То ў крыж зложэ рукі.. Дз, 191. З сяўнёю сявец пахаджае, На скібіны валицца зерне; Знаць сіла ў сяўца не малая... Захоча – і сьвет пераверне! ПВн.*

♠ **Знаць смак у чым-н.** – разбірацца ў чым-н. *За тое ён [беларус] знае смак у гарэцы.. УП.*

Інф. *знаць* (6): Дз, 190, 191; Кр, 77; Н; УрП, 47; Ч, 322. Абв. цяп. адз. 1 ас. *знаю* (4): Вб, 237; ВБЛ, 82; ЗК, 42; ПЛ. 2 ас. *знаеш* (2): БрБ, 6; ЕЯП. 3 ас. *знае* (16): АПЖ; БЗ; ЗЯЗ, 90; НД; Пп, 5; Т, 45; УР, 215; Ун, 73; УП; Ч, 326. Мн. 3 ас. *знаюць* (2): МПв, 220; Т, 22. Пр. адз. м. *знаў* (3): ЗЯЗ, 89; Н (2). ж. *знала*: Ш. Мн. *зналі* (3): Кц, 17; ПН, 46; СС, 302. Заг. адз. 2 ас. *знай* (3): ВБ (2); ПНд, 314. Мн. 2 ас. *знайце*: НД.

ЗНАЧНА прысл. Надта, вельмі. *Значна кантрастуе з сельскай гаспадаркай чэхаславацкая прамысловасць. ПЧ.*

[**ЗНАЧАНЫ**] дзееспрым. да значыць. Адметны. *Як ён [вечер]*

сьвішча і як гамоніць Ў гэты страшны, значаны год! ВБЛ, 81.

Адз. м. В. значаны: ВБЛ, 81.

ЗНАЧОК (2) м. 1. Металічная пласцінка з пэўным адбіткам. *На шапцы ў яго [Мікіты] вялікі значок з белым арлом – брыль абабіты бляхай..* Т, 54.

2. перан. Узнагарода. *Беларускае баярства, за польскія шляхоцкія значкі і цёплыя каля трона месцы, пачало выракацца свайго роднага, беларускага і перакульвацца на старану чужую, польскую.* Нз, 14.

Адз. Н. значок: Т, 54. Мн. В. значкі: Нз, 14.

ЗНАЧЫЦЦА (12) пабочн. Разм. Такім чынам, выходзіць. [Гануля]: *Значыцца бацюшка таксама не выехаў.* Т, 58. [Аленка]: *Значыцца, вы [Мікіта] настанавілі дабівацца сабе гэтай новай кар’еры?* Т, 56. АЛ; АН, 19; Т, 23, 30, 37, 42, 45, 51, 53; Тж, 16.

[ЗНАЧЫЦЬ]¹ (3) незак. Вызначаць, указваць. *Маё мне сонца правадыр, Мне сцезжкі знача безупынна.* МСП, 187. *Кліч пойдзе аб сходзе да хат, За тых капцы, рубяжы, Дзе пугы валочыць мой брат, Дзе значаць дарогу крыжы.* ТП, 217.

Абв. цяп. адз. 3 ас. знача (2): МСП, 187; ПНД, 314. Мн. 3 ас. значаць: ТП, 217.

[ЗНАЧЫЦЬ]² (8) незак. Азначаць. *Іду я, падскаківаючы, на другі дзень, каб узяць матэрыял для чацвёртай стаяці, гэта знача для чацвёртай тысячы радкоў.* АН, 19. *Для эндэкаў нічога не знача прымер царскай Расіі..* СНБ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. значыць (5): АЛ; МП; ОШМ (2); Т, 24; знача (3): АН, 19; СНБ; Т, 61.

[ЗНАЧЭННЕ] (5) і **[ЗНАЧЭНЬНЕ]** н. Важнасць, значнасць. *..дружба народаў Совецкага Саюза .. мае нават большае значэнне, чым нашы гаспадарчыя поспехі..* ЖН. *Рэформа правапіса, праведзеная пастановай СНК БССР ад 26 жніўня 1933 г., мае велізарнае палітычнае і гістарычнае значэнне.* ШБСЯ.

Адз. В. значэнне (4): ДНСП; ЖН; СЧ, 432; ШБСЯ. Р. значэння: МП. М. значэньні: УПУВ.

ЗНАШОЎШЫ дзеепрысл. да знайсці ў 1 знач. Будзе [пойдзе другім хто гасыцінам-дарогай] сонца шукаці сабе, як прынады, – Даць, знашоўшы, другім не захоча. Ч, 319.

ЗНАЮЧЫ (2) дзеепрысл. Руск. 1. Дзеепрысл. да знаць у 1 знач. Агні, аганькі, дзе зірнеш, – *Не страшны канавы і вір..* *То свецяць, не знаючы меж, Паходні твае, правадыр.* ТП, 215.

2. Дзеепрысл. да знаць у 4 знач. *За ім [правадыром], не знаючы нуды, Каналам плаў-бы Беламорскім..* МСП, 187.

[ЗНЕВАЖАННЕ] н. Дзеянне па дзеяслову зневажаць у 1 знач. *Прымерама такога здзеку, такога зневажання дужэйшымы*

слабейшага можа служыць, добра ўсім нам знаёмая, царская Расея. НДН, 18.

Адз. Р. зневажання: НДН, 18.

[ЗНЕВАЖАЦЬ] і **ЗЬНЕВАЖАЦЬ** *незак.* 1. Прыніжаць, абражаць. [Люд:] *Прэч! Прэч! З сваеі сьвятой павагай Прышоў [ча-раўнік] нас толькі зьневажаць.* УрП, 52.

2. Гвалтаваць. Сьляпы зьнемагаецца бацька ў цяміцы; *На стражы пастаўлен сынок; У поўных калісьці ад ічасьця сьвят-ліцах Чужак зневажае дачок.* ЗК, 42.

Інф. зьневажаць: УрП, 52. Абв. цяп. адз. 3 ас. зневажае: ЗК, 42.

ЗНЕКУЛЬ прысл. Разм. Тое, што аднекуль. *Раптам Рынуў-ся знекуль паніч сумазбродзень, Высыпаў ягады, збіў, клікнуў варту.* Мц, 75.

[ЗНІКАЦЬ] *незак.* Хутка пакідаць якое-н. месца. *Хапае [Спічыні] шапку і знікае ў дзвярах справа.* Т, 32.

Абв. цяп. адз. 3 ас. знікае: Т, 32.

[ЗНІКНУЦЬ] *зак.* Прапасці. *Не верне былога ніхто і ніколі, У прах яно пала і знікла, як дым.* ПБН.

Абв. пр. адз. н. знікла: ПБН.

ЗНІКУЛЬ прысл. Разм. Ні адкуль, ні скуль. *Так я [бацька] гібеў, а знікуль яснай весці, Горкае гора і ў будні, і ў сьвята.* Бц, 74.

ЗНІМАЦЬ (3) *незак.* 1. Браць. *Знімае [Мікіта] з сцяны і надзяе пажарніцкую куртку і каску.* Т, 24.

2. Распранаць, вызваляць ад адзеньня. *Уваходзяць Госці ў пар-ваных верхніх вопратках, якія Мікіта знімае і выносіць у другі пакой.* Т, 24. // Разм. Грабіць. [Мікіта]: *А далей таксама хацелі [пань] тое-сёе, меджду протчым, знімаць, але пачалі пады-ходзіць людзі, дык падзякавалі і пайшлі.* Т, 58.

Інф. знімаць: Т, 58. Абв. цяп. адз. 3 ас. знімае (2): Т, 24(2).

[ЗНІСТАЖАЦЬ] *незак.* Разм. Тое, што знішчаць. *За катам кат на нашы гоні Прыходзіў, грабіў, зністажаў, Людзей зако-ваных палоніў, На той свет без пары саджаў.* ГП, 8.

Абв. пр. адз. м. зністажаў: ГП, 8.

ЗНІЧ м. Польск. Сьвяты агонь у язычнікаў. *Ні сьвятых дубро-ваў, Зніч пайшоў з вадой; Загасціў лад новы Ды не той, не свой.* МД, 117.

Адз. Н. зніч: МД, 117.

[ЗНІЧТОЖЭНЫ] *дзеерым. зал. пр. да знічтожыць.* Разм. Знясілены. *Як скончыцца вайна каб не асталіся мы быццам пасья пажару: сусім знічтожэны і на духу і на целі.* ВС.

Кар. мн. Н. знічтожэны: ВС.

ЗНІШТАЖЭННЕ (2) н. Дзеянне па дзеяслову зніштожыць. *..самае дзікае зніштажэнне людзей і іх дабра ў гэту вайну –*

было на Беларусі. АБ, 16. // Разбурэнне. Тая вялікая разруха і тое страшэннае зніштажэнне, выкліканя вайной, найцяжэй адбіліся на нашай бацькаўшчыне.. АБ, 16.

Адз. Н. зніштажэнне (2): АБ, 16(2).

[ЗНІШТОЖАНЫ] дзеепрым. зал. пр. да зніштожыць. Пашкоджаны. *Трэба стварыць камісію, каторая б аб'ехала і абследавала найболей зніштожаныя месцы, падлічыла ўсе страты і падала рахунак.* АБ, 16.

Мн. В. зніштожаныя: АБ, 16.

ЗНІШТОЖЫЦЬ (4) зак. Разм. Тое, што знішчыць. *Слава нашаму Ежову, 3 Ленінграда родам, ..Што трацкістаў азварэльых Выкрыў і зніштожыў.* НК. *Ворагаў зніштожыў* [народ совецкі], *Хатніх і замежных, Сонцам апранешся, Як табе належна.* МПв, 220. // Ліквідаваць. [Янка]: *..мы [беларусы] павінны растаптаць, зніштожыць даўгавечную ману, якая вучыць, што мы не ёсць мы, што мы нейкае нешта..* Т, 36. *..гарматнія стрэлы змялі з вобліку зямлі хаты, зніштожылі межы і гранічныя слупы.* АБ, 16.

Інф. зніштожыць: Т, 35. Абв. пр. адз. м. зніштожыў: НК. Мн. зніштожылі: АБ, 16. Буд. адз. 2 ас. зніштожыш: МПв, 220.

[ЗНІШЧАЛЬНІК] м. Баявы самалёт. *На бой з ворагам уздымуца нашы бястрашныя знішальнікі і бамбавозы.* ВГ.

Мн. Н. знішчальнікі: ВГ.

[ЗНІШЧАНЫ] (2) дзеепрым. зал. пр. да знішчыць у 1 знач. *Вораг будзе знішчан!* ВГ.

Ворагі народу павінны быць знішчаны.

Кар. адз. м. Н. знішчан: ВГ. Мн. Н. знішчаны: ВНП.

ЗНІШЧАЦЬ (2) незак. Разбураць. *..Законы-ж твае* [правадыра], *нібы свечач нязгаслы, Шляхі асвятляць будуць светлым імкненням, Знішчаць рабаўласніцтва трухлыя праслы.* ТП, 216. *..п'яныя дзікуны па ўказцы свайго звар'яцелага бандыцкага атамана пазверску знішчаюць усе тое, што пабудавана намі..* РКП.

Інф. знішчаць: ТП, 216. Абв. цяп. мн. 3 ас. знішчаюць: РКП.

ЗНІШЧЫЦЬ (4) і **ЗЬНІШЧЫЦЬ** (2) зак. 1. Ліквідаваць. *Было два выходы: разбурыць ДЗОТ разам з фашыстамі ці знішчыць фашыстаў разам з ДЗОТам.* ПСП. *..Радзіму-краіну ўпрыгожыў* [народ беларускі] *садамі, Варожыя знішчыў напасці.* ВВ, 263. // Спустошыць. *Не вам край совецкі знішчыць, крываўіцы... У нашых чэкістаў Зоркія зраніцы!* МПв, 219.

2. Абрававаць. *Край наш сам па сабе багаты, толькі чужыя гаспадары яго знішчылі.* Нз, 15.

Інф. знішчыць (2): МПв, 219; ПСП; зьнішчыць (2): АЛ (2). Абв. пр. адз. м. знішчыў: ВВ, 263. Мн. знішчылі: Нз, 15.

[ЗНОСІЦЬ] незак. Збіраць у адно месца. *Гануля выбягае*

і пасля па аднаму зносіць партфелі. Т, 59.

Абв. цяп. адз. 3 ас. зносіць: Т, 59.

ЗНОЎ (19) прысл. Яшчэ раз; ізноў. У 1891 г. ён [бацька] зноў пераязджае на арандаваную зямлю ў фальварак Селішча. А, 328. Цар, пан, і поп, і нагайка, здавалася, зноў запанавалі навекі. ДЖ. Параўн. узноў. А, 328; ВНП; Кц, 196; Н; НД; ОШМ; ПН, 47(2); ППС; ССА, 294; Т, 20, 24, 50, 54(2), 59; УрП, 46.

[ЗНЯВАГА] і **[ЗЬНЯВАГА]** (4) ж. Абраза, зневажанне. *...народ польскі столькі ў сваім часе павінен быў выцярапець зьявагі і нацыянальнага паніжэньня.* СНБ. Дэспатычная Расія царскага ўраду адрывала нашых дзяцюкоў ад родных хат, ад родных матак і гнала ў далёкі свет, у чужыну, на здзек і зьявагу. БВ, 16.

Адз. Р. зьявагі (2): СБНГ; СНБ. В. зьявагу (2): СБНГ; УрП, 52; зьявагу: БВ, 16.

[ЗНЯВОЛЕННЕ] н. Панаванне, засілле. *...ад кулацкага і памешчыцкага зняволення да светлага заможнага культурнага калгаснага жыцця – вось вялікі і складаны шлях Совецкае Беларусі.* ВГР.

Адз. Р. зняволення: ВГР.

[ЗНЯСІЛЬВАЮЧЫ] (2) дзеепрым. незал. цяп. да знясільваць. Абяссільваючы. Так, знясільваючая праца бурлакоў робіцца проста святочнай: калі бурлакам падаруюць гумавія бацявыя боты. ПЧ. Так, знасільваючая праца бурлакоў робіцца проста святочнай ... бурлакі пачынаюць спяваць і скакаць. Там жа.

Адз. ж. Н. знясільваючая (2): ПЧ (2).

[ЗНЯТЫ] дзеепрым. зал. пр. да зняць.: **ЎЗ** вачэй знята павязка – усвядомлена што-н. [Першы ганец]: *Я абышоў іх тройчы раз і відзеў, што ешчэ ўсе жывы. А толькі ўсё той самы лад: З вачэй не зняты ішчэ павязкі, Ці йдуць уперад, ці назад..* Кц, 194.

Кар. мн. Н. зняты: Кц, 194.

[ЗНЯЦЬ] (7) і **[ЗЬНЯЦЬ]** зак. 1. Аддзяліць што-н. пасаджанае дзе-н. *Падходзь жа, паночку! ..знімі акуляры – Леші будзе агледзіць пакупку..* Р.

2. Распануцца, здзець. [Мікіта]: *...я так захатіўся найяснейшымі гасцямі..., што і забыўся зняць [убор].* Т, 24. // Разм. Грабачы, раздзець. [Мікіта]: *...апошнія ўцякаючыя паны, папрасілі мяне пастаяць, самі знялі куртачку..* Т, 58. [Мікіта]: *Я не грабіў, – мяне меджду протчым, грабілі – фрэнчык формельны, боты жоўценькія знялі...* Там жа, 60.

3. Адмяніць. *Ешчэ не зьянлі дапросу са ўсех сяброў.* ВД.

ЎЗняць пугу – вызваліць ад прыгнёту. **Зняць пугу бацькаўшчыне ўстань, прарок!** Пт. **Зняць шапку** – выказаць сваю павагу каму-н. *Таварышы! Зняць шапкі над жывой магілай! Хаваюць, ведайце, большэвіка большэвікі.* СК, 158.

Інф. зняць (3): Пт; СК, 158; Т, 24. Абв. пр. мн. знялі (3): Т, 58(2), 60; зьялі: ВД. Заг. адз. 2 ас. знімі: Р.

ЗОЛАТА (9) н., зб. 1. Залатыя рэчы. *Не было, праўда, узнесеных на хвалу божу ні з каменя, ні з дрэва святыняў небажычных і аўтараў; золатам набіваных, – былі толькі запаведныя лясы і гаі цяністыя, дзе складаліся ахвяры богам прамудрым.* Кз, 17.

2. зб. Залатыя манеты, грошы. *..Нейкі нехрысьць кранідлам махае, пье Ды шыпіць, як гадзюка, Хрыстова імя, І за золата гэта імя прадае...* БН, 92. *Вышэйшыя, багацейшыя станы грамадзянства за бліск золата ідуць к дужым, пакідаючы сваіх браццяў слабейшых на здзек і паняверку.* Нз, 14. // перан. Багацце. [Мікіта]: *Буржуазія з усіх жыл выбівалася, каб здабыць сабе на чорны дзень якую жменю золата або кусок якога маёнтку.* Т, 40. *Той, хто волю занядае, Хоць у золаце хай сьпіць...* КЧ.

ДМолах-золата гл. молах.

Адз. Н. золата: БН, 92. Р. золата: Тж, 16. В. золата (3): БН, 92; Нз, 14; Т, 40. Т. золатам (3): Кз, 17; Нз, 14; Ш₄. М. золаце: КЧ.

[**ЗОЛАТАТКАНЫ**] прым. Вышыты залатымі ніткамі. *Золататканы абрусы С сталоў звісаюць дыванамі, На абрусох чысьцей расы Віно красуецца каўшамі.* Кц, 192.

Кар. мн. Н. золататканы: Кц, 192.

[**ЗОЛЬ**] ж. Сырое, халоднае надвор'е. *Стогнуць ветрам лыханы Ліпы ды бярозы, А ноч сее скрозь туманы Золь, слату, як сьлёзы.* Дз, 191.

Адз. В. золь: Дз, 191.

ЗОРКА (12) ж. 1. Нябеснае цела. *Даляту да зорак, Вольная дзяўчына, Стуль табе, мой мілы, Аду зорку скіну.* ПТ, 207. *Параўн. зара ў 1 знач. // У параўн. ..І ў Галінкі-дзіцяняткі Ад такой гаворкі Ажно йскрацца вачаняткі, Нібы ў небе зоркі.* Вб, 237. // перан. Шчасце. *Засвяціла ясна зорка Добраю навінай Над Заходняй Беларускай І над Украінай.* ЗЯЗ, 89.

Засвяціла ясна зорка.

Адз. Н. зорка (4): ЗЯЗ, 89 (2), 90; РКр. В. зорку: ПТ, 207. Мн. Н. зоркі (5): Вб, 237; СБНГ; СЗГ, 252; СС, 301; Т, 53. Р. зорак (2): НДп, 230; ПТ, 207.

[**ЗОРКІ**] прым. Праніклівы, пільны. *Не вам край совецкі Знішчыць, крывапіўцы... У нашых чэкістаў Зоркія зраніцы!* МПв, 219. Мн. Н. зоркія: МПв, 219.

[**ЗОРНЫ**] (2) прым. 1. Пакрыты зоркамі. *З самалётам днём і ночай Місаціца [камсамалец] ў безграніччы, Днём смяецца сонцу ў вочы, Ночкай зорнай зоры ліча.* СА, 180.

2. перан. Які знаходзіцца на небе. *Гэткай паняй ясьнела [судзьбіна] у хараме зорным Цараўладнай і разам няўладнай..* Ч, 322.

Адз. м. М. зорным: Ч, 322. ж. Т. зорнай: СА, 180.

[**ЗОСТАЦЬ**] *зак. Польск. Стаць. [Заходні вучоны]: Падчас баданя тубыльцув, осядлых на Выходніх Крэсах польскіх, о розмярах замешкалаго піез іх тэрыторыуму зостало высветлёным, іж данэ тэрыторыум вхланя в себе цалкем провінцыен Мінскай Брэхалкі і ешчэ далей...* Т, 39.

Абв. пр. адз. н. зостало: Т, 39.

З-ПАД (32) прыназ. з Р. Спалучэнне з прыназоўнікам “з-пад” выражае:

Прасторавыя адносіны (24)

1. Абазначэнне прадмета, знізу або з ніжняга боку якога накіравана дзеянне. *Чэсць і слава табе, беларуская моладзь, паўстаючая з-пад беларускай саломеннай стрэхі!* МІ, 18. *..У чужаземецкім уборы Брыдзе-йдзе нейкі чараўнік. З-пад сьвіткі чорнай даўгаполай Блішчэла бляха накасяк.* УрП, 51.

2. Указанне на кірунак руху з блізкага месца ад прадмета. *Дзе хмары чэзьлі, то зноў вісьлі, З-пад зор, з-пад блудных сьветачоў. Ні вокам людзкім ані мысьляй Нязгадны цень ка мне зышоў.* УрП, 46 (2). // Абазначэнне населенага пункта, раёна якога хто-н. паходзіць, з’яўляецца. *З-пад Смаргоні, з-пад Маладзечна, з-пад Крывічоў і г.д., і г.д. абарваныя, галодныя людзі ходзяць па сваёй бацькаўшчыне і па чужынцах і просяць..* АБ, 16. *З-пад пушчаў Палесся, з-пад Нёмана, Сожа, З-пад Пцічы, Дняпра і Заходняй Дзвіны, з-пад тыку са светам чужым і варожым Прыйшлі мы, Совецкай краіны сыны.* ПБН. АБ, 16 (2); З; ПБН (3); ПВ; ПДС, 232; СТ; УрП, 49; Ф (2); ХБ, 28.

Аб’ектныя адносіны (7)

3. Пры ўказанні на прыладу стваральнай працы. *Ад самага пачатку беларускага вызваленчага руху ня было бадай у ніводным годзе столькі выкінута з-пад друкарскай машыны беларускіх кніг для школ.* ВСп, 89.

4. Пры абазначэнні якога-н. стану ці становішча, ад якога хто-н. вызваляецца. *Калі гавораць аб незалежнасці якой-небудзь новай дзяржавы, вызваленай вайной і рэвалюцыяй з-пад расійскага ярма, то гэта, здаецца, так і трэба, так і павінна быць.* Нз, 14. *Толькі тыя, што вызваляюцца з-пад чужой няволі, дзяржавы змогуць ушанаваць права так званай меншасці нацыянальнай..* НДН, 18. АА (2); ЗЯЗ, 89; Т, 45.

Азначальныя адносіны

5. Пры характарыстыцы прадмета шляхам укавання на яго былое прызначэнне. *Я Сталіну мудраму песню спяваю, А песня*

ад сэрца, з-над сэрца, такая, Крылата лунае над полем, над гаем.. СС, 302.

ЗРАБІЦЦА (10) *зак. 1. Зак. да рабіцца ў 1 знач. Беларускі пан зрабіўся чужым для беларускага селяніна.* Нз, 14. *..як я пачаў чытаць гэныя газэты, то мне горача зрабілася, як у пекле.* Ан, 19.

2. Зак. да рабіцца ў 2 знач. 1 зрабілася на Беларусі пасля уніі з Польшчай тое, чаго і трэ было чакаць. Нз, 14.

Інф. *зрабіцца:* ВР. Абв. пр. адз. м. *зрабіўся:* Нз, 14. н. *зрабілася* (4): Ан, 19; Нз, 14; ПН, 47; Т, 19. Мн. *зрабіліся* (2): ВСП, 89; Т, 30. Буд. мн. 1 ас. *зробімся:* Т, 44. 2 ас. *зробіцеся:* Т, 42.

ЗРАБІЦЬ (48) *зак. 1. Зак. да рабіць у 1 знач. Перш, чым што зрабіць, абываталь любіць распытацца у людзей і параіцца з суседам..* ВМР. *Але ўсё-жэ такі ў гэтым напрамку я [Купала] зрабіў вельмі мала, не зважаючы на тья магчымасці, якія мне дала партыя і савецкая улада.* АЛ.

2. Учынiць. Усё паказвае, як бытцым палякі зрабілі хаўрус з расейскімі нацiоналістамі і чорнасоценцамі, абы толькі заціснуць беларускі рух. ВР. *А йшчэ скажам: як што прыдзе, Як нам зробіць шкоду – Стар і мал, усе з ім [Варашылавым] разам Пойдем у находы.* НК.

3. Здзейсніць, ажыццявіць. 1 гэта трэба зрабіць як найхутчэй. АБ, 16. *..расійскую сацыяльную рэвалюцыю зрабілі безземельныя і малаземельныя сялянскія грамады..* ЗС, 18.

4. Аказаць што-н. каму-н. Яшчэ ў годы грамадзянскай вайны Вы, Нікалай Іванавіч, нямала зрабілі для беларускага народа.. НКУС. *Шчыра дзякую [Купала] за ўсё тое добрае, што для мяне зрабілі партыя і Сав. улада.* СЧ.

5. Ператварыць у што-н. ..і зрабіць з яе [Расіі] ўзноў жандарма Еўропы.. Ан, 19. *Рынкам жывога тавару няслава Край увесь зрабіла, загнала на ўбой..* Н.

6. Прывесці ў які-н. стан, становішча. Быдлам зрабілі нас панскія здэкі, Век марнаваліся ў слёзах і поце. Дз, 73. *Зрабілі з вас [большавікоў] гаспадароў. І вы з рабоў пайшлі ў цары..* ПВ.

Інф. *зрабіць* (12): АБ, 16; Ан, 19; БВ, 16; ВМР; ВН; ВСП, 91; Нз, 14; ОШМ (2); ПЧ; СЧ; УрП, 47. Абв. пр. адз. м. *зрабіў* (10): АЛ; ДЖ; ПС; ПЧ; СБНГ; Т, 30, 33, 37, 57; ХБ, 29. ж. *зрабіла* (4): ВСП, 89; ЗС, 17; Н; СНБ, 337. Мн. *зрабілі* (13): БС; ВР; Дз, 73; ДК; ЗС, 18; НКУС; ПВ; ПС; СНБ, 340; СЧ; Т, 27, 39, 40. Буд. адз. 3 ас. *зробіць* (2): ВСП, 91; Т, 58. Мн. 1 ас. *зробім* (3): ВС; Т, 60; ХЛВ, 316. 2 ас. *зробіце:* Т, 40. 3 ас. *зробіць:* НК. Заг. мн. 2 ас. *зрабеце* (2): Т, 40, 61.

[ЗРАДАГАВАЦЬ] *зак. Правесці літаратурную апрацоўку тэксту. Аددзел на чале з сваім кіраўніком С. Некрашэвічам сабраў і зрадагаваў да двухсот з лішнім друкарскіх аркушаў.* ВСП, 91.

Абв. пр. адз. м. *зрадагаваў*: ВСП, 91.

ЗРАЗУМЕЛА (2) і разм. **ЗРАЗУМЕЛО** прысл. 1. У знач. па-бочн. Канечне, вярома. *Арэнай такой абвостранай клясавай барацьбы зьяўляецца, зразумела, і БССР.* АЛ.

2. У знач. вык. Ясна. *Кампанія гэта нам зразумела, бо гэту рэформу зацвердзіў савецкі ўрад.* ШБСЯ. *Аб ей [беларускай сіле] усе ведаюць і стараюцца ня ведаць, усе чуюць і стараюцца ня чуць.* А чаму – зразумела. ВМР. Т, 55.

[**ЗРАЗУМЕЛЫ**] прым. Даступны разуменню, ясны. *А ня шкодзіла-б ужыць крыху сьмеласьці й замяніць гэтыя чужатворы .. болей зразумелымі беларускімі новатворамі..* ВСП, 89.

Мн. Т. *зразумелымі*: ВСП, 89.

ЗРАЗУМЕУШЫ дзеепрысл. да зразумець у 1 знач. [Мікіта]: *(як бы не зразумеўшы прытычкі).* ..пане профэсар, новая політычная сытуацыя і усё такое прымусілі мяне падумаць аб гэтай кар'еры. Т, 55.

ЗРАЗУМЕЦЬ (9) зак. 1. Засвоіць змест чаго-н., асэнсаваць. [Мікіта]: *..папрабую загаварыць з ім [Немцам] па-нашаму, можа, зразумее.* Т, 32.

2. Зак. да разумець у 1 знач. *Тыя, што трымаюць сягоння ў сваіх руках уладу над часцінай нашага краю, павінны зразумець, якая небяспека набліжаецца з боку паўстаючай рэакцыйнай Расіі.* БВ, 16. *Няхай зразумеюць тые, хто глядзіць на наш горад вачыма чужынца, што раней ці пазней, а ён будзе беларускім ня толькі па назове..* ВМР.

3. Пазнаць, разабрацца ва ўчынках. *Бог яго [душу] усё дарэчы зразумее, пойме.* Дз, 191.

♦**Бог яго зразумее (пойме)** гл. бог.

Інф. *зразумець*: БВ, 16. Абв. пр. адз. м. *зразумеў* (3): Б, 18; Т, 33; ХЛБ. Мн. *зразумелі*: ВР. Буд. адз. 3 ас. *зразумее* (2): Дз, 191; Т, 32. Мн. 3 ас. *зразумеюць* (2): Бц, 73; ВМР.

[**ЗРАЊЦА**] жс. Разм. *Тое, што зрэнка. Не вам край савецкі Знішчыць, крывавіўцы... У нашых чэкістаў Зоркія зраўняцы!* МПв, 219.

Мн. Н. *зраўняцы*: МПв, 219.

[**ЗРАСЬЦІ**] зак. Разм. Зарасці. *Нашы загоны даўно ўжо нас клічуць, Нашы законы, што зельлем зрасьлі..* Г, 16.

Абв. пр. мн. *зрасьлі*: Г, 16.

ЗРАЎНЯЦА зак. Параўняцца. *Мы, беларусы, .. вечна цягнуліся у хвасьце сваіх суседзяў ды яшчэ і цяпер ня можамо у шмат якіх справах зраўняцца з імі.* СБНГ.

Інф. *зраўняцца*: СБНГ.

[**ЗРАЧЫСЯ**] і разм. [**ЗРЭЧЫСЯ**] зак. Адрачыся. *Слепа зракліся [людзі чужыя] сораму, ўвагі, Ў хорамы селі, – Браццям жа*

ўздзелі лапці, сярмягі, Торбы надзелі... Чж, 147. Пасля, Жыды, вы зрэкліся народу, Які вам шчыра даў багацьце і прыпын.. Ж.

Абв. пр. мн. зракліся: Чж, 147; зрэкліся: Ж.

ЗРОБЛЭНЫ (8) дзеепрым. 1. Дзеепрым. зал. пр. да зрабіць у 1 знач. На зробленую увагу .. ураднік адказаў, што ён не разумее беларускай мовы.. ОШМ.

2. Выраблены. [Гарошка]: (падаючы новую, дзераўляную, намастацку зробленую лыжку). Ад мяне прымеце [Аленка] вось гэта... Т, 30.

3. Створаны. Моцны падмур быў зроблены, трэба было толькі класці сцены і завяршыць будову светлага, незалежнага існавання Беларускай дзяржавы. СНБ, 337. Трэба адзначыць, што зроблена вельмі многа. ВСп, 91.

Адз. м. Н. зроблены: СНБ, 337. ж. В. зробленую (2): ОШМ; Т, 30. Кар. адз. н. Н. зроблена (5): ВСп, 89, 91 (2); СНБ, 338; Т, 25.

ЗРУЙНАВАЦЬ зак. Ліквідаваць, знішчыць. *Шкодніцтва, дыверсія, шпігоўства, інтэрвэнцыя, – усё гэта пускаецца ў ход, каб толькі зруйнаваць такія бастыёны соцыялізму, як індустрыялізацыя і колектывізацыя.. АЛ.*

Інф. зруйнаваць: АЛ.

ЗРЫВАЮЧЫ дзеепрысл. да зрываць. Скідваючы, знімаючы. [Мікіта]: (зрываючы з сябе і кідаючы на чарзе аб зямлю часткі пажарніцкага ўбору). К чорту пажарніцкую каманду! Т, 33.

[ЗРЫВАЦЬ] (3) незак. 1. Адрываючы, зносіць (пра вецер). ..азьвярэлыя вятры Ад жудасьці, ад сораму і дыму яшчэ зрывалі тэлеграму з тыну.. ВБЛ, 80. // Вобразн. Скідаць, сцягваць, здымаць. А душа сама – без хаты, Знаць, з вялікай мукі То зрывае с сябе шаты, То ў крыж зложэ рукі.. Дз, 191.

2. перан. Мяняць што-н. Наведзены струны ў скрыпках Чужая зрывае рука. ЗК, 43.

Абв. цяп. адз. 3 ас. зрывае (2): Дз, 191; ЗК, 43. Пр. мн. зрывалі: ВБЛ, 80.

[ЗРЫЦЬ] зак. Скапаць. Калі тыя, што нас аграбілі, што нашы загоны зрылі на акопы-магілы, не ідуць к нам з дапамогай, каб сплаціць хоць частку таго доўгу, які яны доўжны Беларусі, то павінны мы самі за гэта ўзяцца, і ўзяцца як найхутчэй. АБ, 16.

Абв. пр. мн. зрылі: АБ, 16.

ЗРЭДКУ прысл. Час ад часу. Зрэдку далятакць далёкія гарматныя выстралы. Т, 53.

[ЗРЭЗАЦЬ] зак.: *На капусту людзей зрэзаць – знішчыць фізічна.* [Гарошка]: Рынулі [казакамі] ўсёй гурмай на конях праз ляжачы народ .. На капусту людзей зрэзалі і на кашу з зямлёй змяшалі. Т, 43.

Абв. пр. мн. зрэзалі: Т, 43.

[ЗРЭНКА] ж. Адтуліна ў радужнай абалонцы вока. Ты, дзяўчына чужая, закрыў Па скананні мне зрэнке мае.. ЧС, 50–51. Параўн. зраніца.

Мн. В. зрэнке: ЧС, 50–51.

[ЗРЭПЦЬ] зак. Разм. Наканавачь. Тры браты, што пуці чараўнік тры адмерыў, Захацелі знаць, хто ім што зрэпіў, – Захацелі ў судзьбіны даведацца меры, Як жыць лепей, памерці як лепей. Ч, 322.

Абв. пр. адз. м. зрэпіў: Ч, 322.

ЗТУЛЬ прысл. Разм. Тое, што адтуль. Хай там бура, завіруха, Хай пурга сапе і плача, Зтуль тваё пачуе вуха Камсамольскі гарт юначы. СА, 179.

[ЗУБ] (6) м. Косцепадобны орган у роце. Сьмейся сьмехам-счычньнем праз скрогат Перад сьмертны зубоў і расьсейся Ў гразь жыцьця, ў пекла Дантава рогат! См, 90. [Гарошка]: (выняўшы люльку з зубоў). Цьфу! Т, 29.

◊Загаварывачь зубы гл. загаварывачь. Зубамі скрыгатаць гл. скрыгатаць. Скаліць зубы гл. скаліць.

Мн. Р. зубоў (3): См, 90; Т, 29, 60. В. зубы (2): Пц; Т, 27. Т. зубамі: Ч, 321.

ЗУБРЫЦЬ незак. Разм. Вучыць. [Мікіта]: Вы [Янка] можа, праіце мне яшчэ і вашага Тарашкевіча граматыку зубрыць? Т, 48.

Інф. зубрыць: Т, 48.

ЗУСІМ (42) прысл. 1. Абсалютна, поўнасьцю. І нашым каталікам так задурьлі галаву, што яны зусім пагадзіліся з навучаньнем асноў веры па польску. ВР. ..пара ўжо “Вестніку” Беларускага Камісарыяту Асьветы абеларусіцца зусім. ВСп, 90. Параўн. сусім. А, 328; ВН; ВР (2); ВС; ПЧ; Т, 28, 30, 31(2), 34(2), 36(2), 37, 55, 58, 60(2), 61, 62; ХБ, 29(2); ШБСЯ.

2. Разм. Назаўсёды. [Янка]: ..я ў скорасці зусім вызьджаю з Менску на вёску. Т, 21.

3. (з адмоўем: не (ня) зусім). Не вельмі, не поўнасьцю. Хацеў я спачатку навесіцца, утапіцца, застрэліцца, але ўзяў ды напісаў гэты не зусім “менькі фельетон”. Ан, 19. ..я [Купала] шчыра жадаю, каб гэты мой горкі вопыт паслужыў навукай для тэй часткі беларускай інтэлігенцыі, якая яшчэ ня зусім вызвалілася ад нацыянал-дэмакратычнага шалупіньня.. АЛ, Т, 45.

4. Вельмі, дужа. ..навука дзяцей па польску – гэтак сама зусім несправедліва.. ВР. [Гануля]: ..зусім скромна выглядаецца [Дама і Спраўнік] у гэтым бядацкім адзенні. Т, 57. ЗС, 18; СК, 158; Т, 22, 34, 36, 48, 49(2), 52, 56.

[ЗЫК] м. Рэзкі, звонкі гук. Пасля некалькіх мінут раптоўна

ўрываюцца зыкі вайсковай музыкі.. Т, 43.

Мн. Н. зыкі: Т, 43.

ЗЫСЦІ (7) *зак. 1.* *Зак. да зыходзіць у 1 знач. [Мікіта]: ...магу я зысці ўжо, мусье профэсар, з трыбуны? Т, 41. [Мікіта]: ..я не ўгадаў, на якую, меджду протчым, стануць пляцформу, дзеля гэтага паслізнуўся і быў змушаны зыйсці з трыбуны. Там жа, 46.*

2. *З'явіцца. Дзе хмары чэзьлі, то зноў вісьлі, 3-пад зор, 3-пад блудных сьветачоў Ні вокам людзікім ані мысьляй Нязгадны ценя ка мне зышоў. УрП, 46.*

♦**Каб я з гэтага месца не зышоў** – бажба. [Мікіта]: *Каб я з гэтага месца не зышоў, калі я генэрал! Т, 33. З сьвету зысці* – памерці. [Судзьбіна:] *Хочаш [трэці брат] цішы прытульнай і ласкі патольнай, Збудаваць божы быт на пакутах, – Дай другім волі ў волю, і сам будзеш вольны, Не дасі – з сьвету зыдзеш у пустах. Ч, 323. Зысці на час* – адступіць ад чаго-н. *Еўропы жыхары Шлі к вам праз морскія віры... Але не ваш [бальшавікоў] вітаць шлі сцяг: З сваёю воляй шлі на вас... І не дайшлі – зышлі на час.. ПВ.*

Инф. *зысці* (3): Т, 41(2), 46. Абв. пр. адз. м. *зышоў* (2); Т, 33; УрП, 46. Мн. *зышлі*: ПВ. Буд. адз. 2 ас. *зыдзеш*: Ч, 323.

[ЗЫХОДЗІЦЬ] (2) *незак. 1.* *Пакідаць сваё месца дзе-н. на ўзвышэнні. [Спічыні]: Можца ўжо зысці, мусье рэгістратар, з трыбуны. Мікіта зыходзіць. Т, 41.*

2. *перан.* *Адмаўляцца ад чаго-н. Ня зыходзіць са шляху свайго і другі сын – Чуць ня йдзе сьледам першага брата. Ч, 320.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зыходзіць* (2): Т, 41; Ч, 320.

[ЗЫЧНЫ] *прым.* *Звонкі, гучны. [Князь:] Ня ўмруць, ня ўмруць ужо яны [людзі] Раз хочучь сонца, славы, песьні; Забьюць ім зычныя званы Прабудным звонам на прадвесні. Кц, 195–196.*

Мн. Н. *зычныя*: Кц, 196.

[ЗЫЧЭЦЬ] *зак. Разм.* *Гучаць, чуцца. Дружнымі, згоднымі радамі няхай ідуць яны [беларусы] да адзінай мэты: адваяваць свой горад ад засілья чужынцаў і увакрасіць стары Менск, .. калі прыгожа зычэла мова наша і справавало беларускае право. ВМР.*

Абв. пр. адз. ж. *зычэла*: ВМР.

ЗЫШОЎШЫ *дзеепрысл.* *да зысці ў 1 знач. [Мікіта]: (зышоўшы з лаўкі, набок). Пачынаецца! Т, 42.*

[ЗЬБІВАЦЬ] *незак. перан. Разм.* *Аб'ядноўваць. Нацыянальная рэволюцыя не страміцца к аднаму богу на зямлі, і не зьбівае ў вадну кучу ўсіх народаў пад адзін сцяг. СНБ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. *зьбівае*: СНБ.

[ЗЬБІРАЛЬНІК] *м.* *Той, хто аб'ядноўвае што-н. у адно цэлае. ..ва ўмовах нашай рэспублікі ролю зьбіральніка і арганізатара*

контр-рэвалюцыйных сіл .. узяў на сябе беларускі нацыянал-
дэмакратызм.. АЛ.

Адз. Р. зьбіральніка: АЛ.

[ЗЬБІЦЦА] зак. Заблытацца. *Калі гэта ўсё чыста перачы-
таў, добра ў сваіх думках раскалупаў, каб ня зьбіўся, што да
чаго і к чаму.. СП.*

Абв. пр. адз. м. зьбіўся: СП.

ЗЬВЕР гл. **ЗВЕР**.

[ЗЬВЕРНУТЫ] дзеепрым. зал. пр. да звярнуць. Накіраваны
на што-н. .. на вышнюю вучэльню у Вільне зьвернуты цяпер вочы
ня толькі польскага народу, – на гэту зьмясьціну навукі і мастац-
тва назіраюць цяпер і сумныя вочы літвіноў і беларусаў. УПУВ.

Кар. мн. Н. зьвернуты: УПУВ.

ЗЬВЕСІЎШЫ дзеепрысл. да звесіць. *З пакарай зьвесіўшы
галовы Стаіць народ, маўчыць народ.. УрП, 49.*

[ЗЬВЕСЦІ] зак. Дапамагчы каму-н. сустрэцца з кім-н. *Недаўна
Грыцко памёр, а беднаму дзіцяці прышлося ісьці на вуліцу
покі доля изноў не зьвяла яе з бацькам і маткаю. ПДз.*

Абв. пр. адз. ж. зьвяла: ПДз.

[ЗЬВЁЗДАЧКА] ж. Руск. Памяш. да зьвязда. Зорачка. *Відна
што ніўка маці тутка чалавеку! Відна з густых коп сена, што
на сенажатцы Зьвёздачкамі мігаюць. ХБ, 28.*

Мн. Т. зьвёздачкамі: ХБ, 28.

ЗЬВІНЕЦЬ гл. **ЗВІНЕЦЬ**.

ЗЬВЯЗАНЫ гл. **ЗВЯЗАНЫ**.

ЗЬВЯР'Ё гл. **ЗВЯР'Ё**.

[ЗЬВЯРНУЎШЫ] дзеепрысл. незал. пр. да звярнуць.:
◊**Зьвярнуўшы на сябе ўвагу** – вызначыўшыся чым-н. ..*М. Кудзель-
ка даў паэму “Босыя на вогнішчы”, зьвярнуўшую на сябе ўвагу
розных крытыкаў.. ВСП, 89.*

Адз. ж. В. зьвярнуўшую: ВСП, 89.

ЗЬВЯРНУЦА гл. **ЗВЯРНУЦА**.

ЗЬВЯРНУЦЬ гл. **ЗВЯРНУЦЬ**.

[ЗЬВЯРТАЦЬ] (3) незак.: ◊**Зьвяртаць на сябе ўвагу** (2) –
вызначацца чым-н. *Зьвяртае на сябе ўвагу так сама “Беларускі
лемантар”, вельмі багата ілюстраваны. ВСП, 89. З гэтых кніг
асабліваю ўвагу зьвяртаюць на сябе кнігі па матэматыцы. Там жа.
Зьвяртаць увагу – заўважаць што-н. Аб гэтым штодня ідуць
скаргі, жалёбы, протэсты; аб гэтым ня раз мы пісалі, зьвяр-
талі увагу вышэйшай польскай улады.. ОШМ.*

Абв. цяп. адз. 3 ас. зьвяртае: ВСП, 89. Мн. 3 ас. зьвяртаюць:
ВСП, 89. Пр. мн. зьвярталі: ОШМ.

ЗЬВЯРЫНЫ прым. перан. Бязлітасны. *Распасьцер сваё*

усемагутнае уладаньне дзікі зьвярыны забабон ад краю да краю.. З.

Адз. м. Н. зьвярыны: З.

ЗЬДЗЕК гл. **ЗДЗЕК**.

ЗЬДЗЕКАВАЦЦА гл. **ЗДЗЕКАВАЦЦА**.

[ЗЬДЗІВІЦЦА] зак. Прыйсці ў здзіўленне. *Народ здзівіўся, як загледзеў, Заварушыўся, зашумеў.* УрП, 51.

Абв. пр. адз. м. здзівіўся: УрП, 51.

[ЗЬДЗІЎ] м. Разм. Здзіўленне, дзіва. *А першы [ганец] гэтакі сьветлы быў, Як небам сланныя прамені: Ў руцэ меў сьвечак, што на здзіў Усе усюдах зводзіў цені.* Кц, 194.

Адз. В. здзіў: Кц, 194.

[ЗЬДЗІЎЛЕННЕ] н. Стан, выкліканы ўражаннем ад чаго-н. .. ў галіне індустрыяльнага і сельскагаспадарчага соцыялістычнага будаўніцтва краіна Саветаў над кіраўніцтвам камуністычнае партыі дасьцігла нябывалых і нячуваных посьпехаў на страх і здзіўленне адміраючаму капіталістычнаму сьвету.. ДНСП.

Адз. В. здзіўленне: ДНСП.

[ЗЬДЗЬМУЦЬ] зак. Вобразн. Пагубіць. *Дзе-ж, ой, матулькі, вашы дзеці? Рукі слабы, вецер – дуж ён, – Відаць, зьдзьмуў іх вясёлы вецер, Скіфскі вецер з сямі старон.* ВБЛ, 81.

Абв. пр. адз. м. зьдзьмуў: ВБЛ, 81.

[ЗЬЛІТНЫ] прым.: *Ўзьлітнымі колёнамі ідуць* гл. ісці.

Мн. Т. зьлітнымі: АЛ.

[ЗЬЛЯЧІЦЬ] зак. Разм. Пералічыць, палічыць. [Матка:] *Ніў маіх ніхто-б ня зьмерыў, Ні зьялічў сялібаў.* Дз, 187.

Абв. пр. адз. м. зьялічў: Дз, 187.

ЗЬМЕНА гл. **ЗМЕНА**.

[ЗЬМЕРКАННЕ] н. Наступленне цемнаты. *За другім [сынам] была ахвота К лежні, к панаванню; За чужой-бы жыў работай, Спаў-бы да зьмеркання.* Дз, 189.

Адз. Р. зьмеркання: Дз, 189.

ЗЬМЕСТ гл. **ЗМЕСТ**.

[ЗЬМІЛАВАННЕ] н. Разм. Памілаванне. [Матка:] *Я на гэтым на кургане Ёсё сяджу і плачу, Ёсё чэкаю зьмілавання, Дый ні скульп не бачу.* Дз, 191.

Адз. Р. зьмілавання: Дз, 191.

[ЗЬМІРНЫ] прым. *Руск., разм.* Пакорны, пакорлівы. *Шэсьць год вайны, вайны цяжкай, бязупынай, выбілі ў думках беларуса-хлебараба і яго супакой – гэтакі зьмірны, лагодны, – і яго шчырую веру ў лепшую долю.* ДД.

Адз. м. В. зьмірны: ДД.

ЗЬМЯІНЫ гл. **ЗМЯІНЫ**.

[ЗЬМЯСЬЦІНА] *ж.* Разм. Установа. *..на гэту зьямсьціну [Віленскі універсітэт] навукі і мастацтва пазіраюць цяпер і сумныя вочы літвіноў і беларусаў.* УПУВ.

Адз. В. зьямсьціну: УПУВ.

ЗЬМЯСЬЦІЦЬ *зак.* Апублікаваць. *Паважаны тав. рэдактар, прашу зьямсьціць у вашай газэце наступнае..* АЛ.

Інф. зьямсьціць: АЛ.

[ЗЬМЯТАЦЬ] *незак.* перан. Знішчаць. *Вось я [цудадзей] пастаўлены над вамі Вышэйшай моцай небных сіл, Старэйшы думкай і гадамі, Зьяятаю ашуканства пыл.* УрП, 49.

Абв. цяп. адз. 1 ас. зьяятаю: УрП, 49.

[ЗЬМЯШАЦЦА] *зак.* Перамяшацца. *Раскрылася неба й зямля, Рай і пекла зьяшаліся ў процьму ў вадну..* БН, 91.

Абв. пр. мн. зьяшаліся: ВН, 91.

ЗЬМЯЯ *гл.* ЗМЯЯ.

[ЗЬНЕМАГАЦЦА] *незак.* Траціць сілы, слабець. *Сьяпы зьнемагаецца бацька ў цямніцы..* ЗК, 42.

Абв. цяп. адз. 3 ас. зьнемагаецца: ЗК, 42.

[ЗЬНІЗІЦЬ] *зак.* Зменшыць. *А паміж тым, у прадчуваньні рымскіх ласк, Свой разрачунак меркантыльна зьнізіў І як жанчына, увесь дрыжэў Новачаркаск Ад наступу дэнікінскіх дывізій.* ВБЛ, 80.

Абв. пр. адз. м. зьнізіў: ВБЛ, 80.

[ЗЬНЯБЫВАЦЦА] *незак.* Разм. Марнець, мучыцца. *Народ чагосьці зьябываўся, Гул недавольства плыў і плыў..* УрП, 47.

Абв. пр. адз. м. зьябываўся: УрП, 47.

ЗЬНЯВАГА *гл.* ЗНЯВАГА.

[ЗЬНЯМЕЦЬ] *зак.* Здранцвець. [Чараўнік:] *Дзе толькі ступіце [дванаццаць выбраных], зьямае Нямая чорная напасьць, Ніхто чапіць вас не пасьмее, Усякі вам дарогу дасьць.* УрП, 50.

Абв. буд. адз. 3 ас. зьямае: УрП, 50.

ЗЭ (2) *прыназ.* Польск. *Тое, што з у 1 знач.* [Заходні вучоны]: *..як самі твердзон [беларусы], маён гдзе топіць сень і бэз можа, гды повеён пізеңнгі зэ Выходу.* Т, 47. [Заходні вучоны]: *..завдзенчаёңц шккодлівым впливом зэ Выходу, можэтэ пізеісточыло сень в Пінске блото.* Там жа.

З'ЯВА (30) *ж.* 1. Праява, падзея. *Маладой юнацкай славай, Ці то ўзімку, ці то летам, Нібы сонца, цуднай з'явай Прамянееш ты [моладзь] у сусветах.* СА, 178.

2. Частка драматычнага твора. *З'ява XI. Мікіта – Наста.* Т, 42. *З'ява XII. Мікіта – Абарванец.* Там жа.

Адз. Н. з'ява (29): Т, 19, 21(2), 22, 23, 24, 25, 27, 29, 30, 33, 34, 37, 42(2), 43(2), 44, 45, 47, 50, 52(2), 53, 56, 57, 58(2), 59.

Т. з'явай: СА, 178.

[З'ЯВІЦЦА] (4) і **[ЗЬЯВІЦЦА]** (3) *зак.* 1. Прыйсці, прыбыць куды-н. [Пан]: *Як з'явіцеся [Мікіта] з гэтым палонным да новае ўлады, то ваш прэсціж адразу падымецца ў яе вачох на сто процантаў.* Т, 52.

2. Узнікнуць. Ён [стаханаўскі рух] не з'явіўся сам сабою, бо само сабою нічога не бывае. СТ. [Дама]: *У мяне з'явілася чужоўная ідэя: той вечар у вас [Мікіты] на імянінах .. такое мілае ўражанне пакінуў, што я вельмі была б шчаслівай яго паўтарыць.* Т, 51.

3. Стаць кім-н. ..супрацоўнікамі в-ва з'явіліся тыя людзі, якія .. працавалі не за страх, а за совесць. ВСп, 91.

♦**З'явіцца на сьвет божы** – узнікнуць. У нашы ўжо часы (пасля 1905 г.) з'явілася на сьвет божы некалькі беларускіх гымнаў, такой ці іншай ідэёвай і мастаяцкай вартасці. СБНГ.

Абв. пр. адз. м. з'явіўся: СТ. ж. з'явілася (2): СБНГ; Т, 51. Мн. з'явіліся (2): АЛ; ВСп, 91. Буд. адз. 3 ас. з'явіцца: БС. Мн. 2 ас. з'явіцеся: Т, 52.

З'ЯДАЦІ *незак.* Вобразн. Знішчаць. Мае слёзы з магілы *расой Выйдуць пугы з'ядаці іржой.* ЧС, 50–51.

Інф. з'ядаці: Чс, 50–51.

[З'ЯДНАНАСЦЬ] *жс.* Згуртаванасць. Гэта раз'юшаная антысовецкая брахня .. разаб'ецца .. аб магутнасць і з'яднанасць рабочых і калгаснікаў *Совецкай Беларусі..* ШБСЯ.

Адз. В. з'яднанасць: ШБСЯ.

ЗЯЗЮЛЯ *жс.* Лясная птушка. А як згіну [Габрусь], то зязюля *Прыляціць да вас адтуля І ля вокнаў, ля хаціны Закукуе, што я згінуў.* ГЖУ.

Адз. Н. зязюля: ГЖУ.

ЗЯЛЁНЫ (3) *прым.* 1. Адзін з колераў сонечнага спектра; колеру травы. ..А за ім [чараўніком] сучыць сьледам, цянюючы, зводнік. *І гайдае зялёнае лісце.* Ч, 326.

2. З зялёнай расліннасцю. [Янка]: *Зялёны бор шлюб нам [з Аленкай] даваў, зоркі дружжамі былі, А расіца срабрыстая шлюбныя персцені свяціла.* Т, 53.

•**Зялёная армія** *гл.* армія.

Адз. м. Н. зялёны: Т, 53. ж. В. зялёную: БВ, 16. н. В. зялёнае: Ч, 326.

ЗЯМЕЛЬКА (6) *жс.* Разм., паэт. 1. Ласк. да зямля ў 3 знач. *З ім [Стаханаўцам] ты [трактар] будзеш скарбы Здабываць з зямелькі..* ПТ, 208.

2. Ласк. да зямля ў 5 знач. *Ад польскага пана – Прыгон і бізун. Ад роднай зямелькі – Няўрод і каўтун.* МК. [Гануля]: *Цяпер ні зямелькі з хатай, ні грошай...* Т, 20.

3. Ласк. да зямля ў 6 знач. Будзеш веці жыці, Зямелька советаў, На радасць, на ішчасце Працоўнаму свету. МПв, 220. Родная зямелька! Ты, маўляў здароўе, – Той цябе ашанце, каму безгалоўе.. ХБ, 28.

Адз. Н. зямелька (2): МПв, 220; ХБ, 28. Р. зямелькі (4): МК; ПН, 47; ПТ, 208; Т, 20.

[ЗЯМЕЛЬНЫ] (6) прым. Які адносіцца да землеўладання, землекарыстання. Зямельная спекуляцыя небяспечна цяпер для ўсіх – і для тых, што прадаюць, і для тых, што купляюць.. ЗС, 18. ..зямельную рэформу ён [ўсебеларускі Устаноўчы сойм] правядзе, і правядзе яе напэўна не на карысць паноў-абшарнікаў. Там жа.

Зямельная спекуляцыя.

Адз. ж. Н. зямельная (2): ЗС, 17, 18. Р. зямельнай: АЛ. В. зямельную: ЗС, 18. Т. зямельнай: ЗС, 18. н. Н. зямельнае: ЗС, 18.

ЗЯМЛІЦА (2) ж. Разм., паэт. Ласк. да зямля ў 6 знач. Ідзеш [Новы год] у край, дзе сотні летаў Хто толькі хоча гаспадарыць, Але не сын зямліцы гэтай, Які тут косці вечна парыць. НГд, 8. І запытаецца зямліца Тваёй душы і тваіх дум: Чаго ты блукаеш начніцай? Чаму твой край аддаў на глум? БрБ, 6.

Адз. Н. зямліца: БрБ, 6. Р. зямліцы: НГд, 8.

ЗЯМЛЯ (138) ж. 1. Месца жыцця і дзейнасці чалавека (пры супастаўленні з небам). ..сталі легіёны аўтарных служыцеляў хвіміямы яму [Богу] курыць, тысячы з медзі званой хвалу яму разносіць, а так далёка, як зямля наша вяліка.. Кз, 17. Нацыянальная рэволюцыя не страміцца к аднаму богу на зямлі.. СНБ.

2. Суша (у адрозненне ад воднай прасторы). – Раскрылася неба й зямля, Рай і пекла змяшаліся ў процьму ў вадну .. БН, 91. Каменні ўстаюць, каб забіць ворага, рэкі выходзяць з берагоў, каб патаніць яго, зямля расступаецца, каб праглынуць яго... РКП.

3. Глеба, грунт. І пакуль у зямлю не зарылі, Хоць дух будзе шыпець у бясьсільлі, – На сваіх вісі жылах і сьмейся! См, 91. Стаіць [праўда] у нейкім балоці; будынкі нападгнівали, ў зямлю паўежджэлі.. ХЛБ. // Рыхлае цёмна-бурае рэчыва, якое ўваходзіць у састаў нашай планеты. ..торпа прымешаны да пясчанай глебы, утварае найлепшае палешаньне зямлі. ХБ, 30.

4. Паверхня, плоскасць. [Мікіта]: (зрываючы з сябе і кідаючы на чарзе аб зямлю часткі пажарніцкага ўбору). К чорту пажарніцкую каманду! К чорту пажарніцкую кар'еру! (Пускаючы аб зямлю кнігамі) І нямецкае шпрэхен к чорту! Т, 33.

5. Тэрыторыя, якая знаходзіцца ў чыйм-н. уладанні, карыстанні; глеба, якая апрацоўваецца і выкарыстоўваецца ў сельскагаспадарчых мэтах. Беларускі земляроб верыць і чакае, што панская зямля

пяройдзе раней ці пазней у яго рукі.. ЗС, 18. Маці з дзецьмі пасля смерці бацькі пераязджае на арандаваную зямлю памешчыцы Стржалковай. А, 328.

6. Край, краіна, дзяржава. Нявольнікі вы [жыды] сёння з намі разам. На беларускай змучанай зямлі.. Ж. Беларускае баярства сталася чужацкім на сваёй беларускай зямлі. Нз, 14.

Δ**Матка** - зямля гл. матка.

•**Зямлі жыла** гл. жыла. **Кроў зямлі** гл. кроў.

◊**За трыдзсяць зямель** гл. трыдзсяць. **З зямлёй змяшаць** гл. змяшаць. **К зямлі прывязаць** гл. прывязаць. **Змесці з вобліку зямлі** гл. змесці. **Мяккая і лёгкая зямля** – ужываецца пры пахаванні нябожчыка. *І над сэрцам яе [маці] замёрлым, Як мяккай і лёгкай зямля! Вецер, вецер – такі вясель, Так абышэрна воля твая!* ВБЛ, 82. **На кашу з зямлёй змяшаць** гл. змяшаць. **У зямлю йсці** гл. йсці.

Адз. Н. зямля (20): АК; БН; 91; БрБ, 6; ВБ; ВБЛ, 82; ВГ; ЗС, 17(2), 18(4); Кц, 17; МІ, 17; НДН, 18; НКУС; ПЛП; РКП; СС, 300(2). Р. зямлі (38): А, 327; АБ, 16; АЛ; БВ, 16; БрБ, 6(3); БС; БСУ; ВГ; ВГР; ВН (3); Г, 17; ЗК, 42; ЗС, 18; Кз, 17; КП, 170; М, 19, 20; Нз, 15; ОШМ; ПБН (2); ПСС, 232; ПЛП; ПН, 46; СД; СК, 158(2); СП (2); Т, 20, 44; ТП, 217; УрП, 52; ЧС, 50–51; Ф. Д. зямлі (4): АК; Бч, 9; ТС, 74; ХБ, 30. В. зямлю (23): А, 328 (2); БВ, 16; БрБ, 6; 3; ЗС, 17, 18; МСП, 187; Н; Нз, 14; ПЛП; ПНд, 314; Пт; РКП; См, 91; Т, 33(2), 43, 44, 50; ХЛБ; Ч, 320, 322. Т. зямлёй (4): ЗС, 18; КП, 170; ПН, 46; Т, 43; зямлёю (3): Ч, 320, 322, 325. М. зямлі (34): А, 327, 328(2); АБ, 16; БСУ; ВГ; ДЖ; 3; ЗС, 17; Ж; МПв, 219; НДН, 18; Н; Нз, 14; ПБН; ПВ; ПДз, 83; ПЛП; СНБ (6); Т, 21, 42; ТП, 213; Ун, 73; УПУВ; УрП, 52; ХБ, 30; Ч, 321; ЧС, 50–51(2). Мн. Н. землі: НК. Р. зямель (3): БВ, 16; НДН, 18(2); земляў: СА, 181. В. землі: СНБ, 337.

[**ЗЯРНЯТЫ**] (3) мн. 1. *Памянш. да зерне ў 1 знач. Сталінец-трактар нам без прынукаў Поле араў і сеяў зярняты..* ССА, 294. *Зярняты свабодныя сявец 3 сяўні сее ў пульхны загон.* ТП, 213.

2. *Памянш. да зерне ў 2 знач. ..кінутыя мазолістай рукой здаровыя зярняты заруйнеліся на нашых вачах буйнай квяцістай руняй..* ПЛП.

В. зярняты (3): ПЛП; ССА, 294, ТП, 213.

[**З'ЯЎЛЯЦЦА**] (11) незак. Быць, станавіцца. *..эта часопісь [“Наша Каляіна”] з'яўляецца органам беларускай нацыянальнай злучнасці “Кветка Папараці”..* МІ, 17. *Рэформа правапіса .. з'яўляецца велізарным правільным і своечасовым актам барацьбы за культуру беларускай мовы.* ШБСЯ.

Абв. цяп. адз. 3 ас. з'яўляецца (8): АЛ; ВСП, 89, 91; МІ, 17; ПЧ; ЦСБ; ШБСЯ (2). Мн. 1 ас. з'яўляемся: ПЛП. 3 ас. з'яўляюцца (2): ДЖ; ЗС, 18.

I

I (2123) і **Й** (36) злучн. спалучальны (1622) **1.** Ужываецца для злучэння аднародных членаў сказа і цэлых сказаў з аднароднымі паведамленнямі. *Бо не зачынялі нашы праішчуры весніцаў і дзвярэй хат сваіх перад званым ці нязваным госцем падарожным..* Кз, 17. *Дзе ні ступіць [першы сын] – згібаюцца краскі і травы, І пракляцьце шуміць бескарысна.* Ч, 320. *Масква й Варшава аплюлі [жыдам] імя І ў дзікай чэрні ненавісьць збудзілі к вам, А Беларусь пад крыльямі сваімі Вас грэла й вашым нянькаю была дзецям.* Ж. // Злучае словы, якія паўтараюцца для абазначэння працягласці дзеяння, узмацнення прыметы, якасці і пад. *Ці ня час ужо пакінуць [беларусам] сядзець і сядзець, чакаць ды чакаць?* БС. *З квяцістымі сонечнымі думкамі, з нязломнай верай у лепшую долю і волю пойдзем усе наперад і наперад пад святым сцягам вольнай Беларусі.* ПЛП. *На месцы народнай цемры вырастаюць бязупынна ўсё новыя і новыя культурныя, навуковыя і навучальныя ўстановы.* АЛ. // Злучае два словы ў інтанацыйнае цэлае, што выражае адно паняцце. *Дзень і ноч працуюць дружна Фабрыкі, заводы, Землі родзяць ураджайна, Буйней з кожным годам.* НК. *Недаўна Грыцко памёр, а беднаму дзіцяці прышлося ісьці на вуліцу поки доля изноў не зьяла яе з бацькам і маткаю.* ПДз.

2. Злучае сказы, звязаныя адносінамі адначасовасці або паслядоўнасці падзей. *Тут пан як наскочыў, Крыкнуў ды гікнуў, і выстрал раздаўся.* Ун, 73. *Як толькі стаў [цудадзей] паміж народам, Заціх вячовы пераклік, І ўзьбегла песня карагодам, Ёй пакарыўся мал, вялік.* УрП, 47.

3. Злучае сказы, звязаныя: а) прычынна-выніковай залежнасцю. *Хор запаяў нейкую песню – якая азначала на афішах “беларускі гімн”, але мелодыя была незнаёмая, і ніхто не ўстаў, абражаючы гэтым, як бы здавалася, гонар беларускай нацыі.* СБНГ, 19. [Мікіта]: *Я асцярожны, надта асцярожны, і за мяне, сябра беларус,*

не турбуюцца. Т, 56. *..Яшчэ зрывалі [вятры] тэлеграму з тыну, Што ад Растова ўсе чырвоныя далёка Ё няма што трасцяй кідацца нялёгкай..* ВБЛ, 80. // У спалучэнні са словамі “дзеле таго”. *На зямства малая надзея – яно недаўна у нашым краю заведзена і дзеле таго не можэ ешчэ аказаць вялікай падмогі.* ВС. *..ураднік адказаў, што ён не разумее беларускай мовы і дзеле таго просьбы прыняць ня можа і што ўсе просьбы павінны пісацца па-польску або па-расійску.* ОШМ; б) умоўна-выніковай залежнасцю. *“Трасіце, і вам будзе дадзена; дабівайцеся, і вам атчыняць”..* ВР. *Дай [1-ы брат] другім волі ў волю, і сам будзеш вольны..* Ч, 323.

4. Злучае сказы і члены сказа з супраціўнымі адносінамі. *Яны [польскія і расійскія нацыяналісты], як тые груганы, прывыклі ўжо клеваць бытцым-то мёртвае цела нашага народу і, убацькушы, што гэты народ ажывае, спудзіліся, што ім пажывы не хваце!* ВР. *Ужо на згубу з зямлёю і з хатай запісан [другі сын], І ўсё-ж долі завідуе ката.* Ч, 320.

А, 327(2), 328(8); АБ, 16 (9); АК (2); АЛ (67); Ан, 18(6), 19(31); АПЖ (4); АР (2); АЧ; Б, 18(8); ББ; БВ, 16(14), 17(5); БЗ; БН 91(4), 92(3); БрБ, 6(8), 7; БС (23); БСУ (11); Бц, 74; Бч, 9(12), 10(2); В (3); Вб, 236(2), 237(2); ВБЛ, 80(9), 81(7), 82(4); ВВ, 263(4); ВГ (8); ВГР (8); ВМ, 72(2); ВМР (24); ВН (11); ВНЗ (9); ВР (14); ВС (20); ВСп, 89(13), 90(6), 91(12); Г, 16(2), 17(4); ГВУ; ГЖУ (4); ГП, 8(6); Гр, 215; Д, 72, 73(3); ДД (6); ДЖ (10); Дз, 188(5), 189(4), 190(8), 191(2); ДК (14); ДНСП (5); ДПІС, 306(2); ЕЯП; Ж (10); ЖН (40); З (16); ЗК, 43; ЗС, 17(11), 18(6); ЗЯЗ, 89(2), 90(3); П (2); К (9); КБ; Кз, 17(22); КП, 170(3); Кр, 77(4), 78; Кц, 192(3), 194(6), 195(7), 196(3), 197(3); ЛПК (2); ЛР (5); М, 20(2); МД (2); МІ, 17(13), 18(5); МК (4); МП (9); МПв, 218, 219, 220; МСП, 187(3); Н (8); НГ (7); НГд, 8(2); НД (2); НДН, 18(11), 19(12); НДп, 229(7); Нз, 14(12), 15(2); НК (5); НКУС (7); ОШМ (12); ПБН (19); ПВ (10); ПГ; ПДз, (15); ПЛ (2); ПЛП (32); ПН, 46 (4), 47(3); ПНд, 314(3); Пп, 5 (3); ПР (2); ПС (8); ПСД (5); ПСп (3); ПСС, 231(3), 232(4); Пт (7); ПТ, 206(2), 207; ПЧ (22); Р (3); РКр (17); РС, 39, 40(2); СА, 179, 180(2); СБ (3); СБНГ (9); СК, 158(8); См, 90, 91(10); СМ; СНБ, 336(12), 337(8), 338(5), 339(2), 340(9); СНБ (39); СП (3); СС, 300(4), 301(3), 302(4), 303(3), ССА, 294(4); СТ (7); СЧ (6); Т, 19(8), 20(7), 21(3), 22(7), 23(10), 24(10), 25(8), 26(8), 27(5), 28(6), 29(7), 30(10), 31(3), 32(11), 34(9), 35(8), 36(7), 37(9), 38(6), 39(2), 40(4), 41(7), 42(9), 43(15), 44(11), 45(8), 46(26), 47(9), 48(8), 49(2), 50(9), 51(4), 52(7), 53(4), 54(4), 55(6), 56(7), 57(14), 58(8), 59(8), 60(4), 61(8); Тж, 15(4), 16(7); ТЗУ, 293(2); ТП, 213(2), 214(6), 215(7), 216, 217(5); Тр (3); ТС, 74(3); У;

Ун, 73; УП (5); УПУВ (11); УрН, 46, 47(7); УрП, 48(2), 49(4), 50(4), 51, 52(5); Ф (4); Х; ХБ, 27, 28(3), 29(8), 30(6); ХЛБ (2); ХЛВ (5); ХХ, 128; ЦСБ (4); Ч, 319(7), 320(8), 321(6), 322(5), 323(6), 324, 325(4), 326; Чж, 146(3), 147; ЧС, 50–51; ЧЧШ (7); Ш 1; Ш 2(3); Ш 3; Ш 4(2); ШБСЯ (23).

II. пералічальны (352). Злучае асобныя члены пералічэння, можа стаяць перад кожным членам рада. *А забабон далей ідзе і распасыцірае свае навучыныя, неразблытныя сеці, у якіх душыць і вольнага духа, і сьветлую праўду і сумленьне людзкое.* З. *І вось толькі адна поўная дзяржаўная незалежнасць можа даць і праўдзівую свабоду, і багатае існаванне, і добрую славу нашаму народу.* Нз, 15. *..і “Лірнік”, бязумоўна, хутка разойдзецца па Беларусі са сваімі й смутнымі й вясёлымі песнямі.* ВСп, 90. // *Ужываецца толькі перад апошнім аднародным членам, паказваючы, што пералічэнне канчаецца. ..нацыянальнае беларускае жыццё пачынае кіпець, палаць праўдзівым вечным і жыватворным полымем.* МІ, 17. *Сягоння там жыта, з якога не выйсьці, Мурожныя травы, каноплі, і лён.* ПБН. *Найболей пладавітымі, чыннымі й рухавымі ў падгатоўцы матар’ялу й друкаванні .. аказаліся быўшы Навукова-Літаратурны Аддзел пры Наркасаьвеце Беларусі і быўшае В-ва “Адраджэнне” – цяпер “Савецкая Беларусь”.* ВСп, 90.

А, 328; АБ, 16(3); АЛ (5); Ан, 19(6); АПЖ; АР (2); БВ, 16(4); БЗ; БН, 92(4), 93; БрБ, 6(2); БС (2); БСУ (2); Бц, 74(2); Бч, 9(4); ВБ; ВБЛ, 81(2), 82(3); ВН (5); ВНЗ (2); ВР (6); ВС (2); ВСп, 89(5), 90(3), 91(2); Г, 17(2); ГВУ; ГП, 8(2); ДД; ДЖ (5); Дз, 189(2), 191(2); ДК (7); Ж (3); ЖН (4); З (7); ЗС, 18(4); Кз, 17(2); Кр, 77(2); Кц, 192(4), 194(12), 195(10), 196(2), 197(8); ЛР; МІ, 17(5); МПв, 219(2); МСП, 187(2); НГ (2); НДН, 18(4); НДп, 229(5), 230(4); Нз, 14(5), 15(7); НК (3); НКУС; ОШМ (3); ПБН (4); ПВ (2); ПЛП (2); ПСС, 232; Пч; РКр (2); РКП; СБНГ (3); СЗГ, 252(2); См, 90; СМ (3); СнБ (12); СнБ, 337, 338, 339(3); Т, 19(3), 22, 23(2), 25(3), 26(2), 28(4), 29(2), 31, 33(3), 34(2), 37(2), 38, 39, 43(3), 44(2), 45(4), 46(4), 47(5), 48(4), 49, 50, 53, 55, 56, 59, 62(2); Тж, 15(2), 16(3); ТП, 213(4), 214(4), 215(2), 216(2), 217(4); УП (2); УПУВ (4); УрП, 46, 47(2), 48, 49(2), 52(2); ХБ, 27, 28(2), 29; ХЛБ; ЦСБ; Ч, 319(2), 320(2), 322(2), 325(4); ШБСЯ (4).

III. далучальны (166). 1. Далучае сказы і члены сказа, якія дапаўняюць, развіваюць або абагульняюць выказаную думку. *..яны [паны-абшарнікі] таксама ведаюць, што калі збярэцца ўсебеларускі Устаноўчы сойм, то зямельную рэформу ён правядзе, і правядзе яе напэўна не на карысць паноў-абшарнікаў.* ЗС, 18. [Спічыні]: *Дзеля гэтага, перш чымся араторыць, вы [Мікіта]*

павінны выбраць сабе стойкую пляцформу і толькі адну. Т, 41. // Далучае сказ, які з'яўляецца працягам папярэдняга выказвання. Ён [абываталь] бачыць, што беларушчына нясе новыя парады і зьмену ўсяго таго, з чым ён зжыўся, да чаго прывык і дапасаваў уклад свайго жыцця, і гэта яго палюбае і адварочае. ВМР. [Янка]: ..калісь амэрыканцы, змагаючыся з Англіяй за сваю незалежнасьць, напісалі на сваім сцягу несмяротныя словы: “Амэрыка для амэрыканцаў”. І гэта памагло: сягоння Амэрыка вольная. Т, 35. // У спалучэнні з часціцай “вось” (“вот”). І вось мы, беларусы, гаворачы аб сваёй дзяржаўнай незалежнасці, не павінны абходзіць моўчкі таго балючага пытання, як гэта мы, атрымаўшы сваю дзяржаўнасць, будзем меркавацца з чужымі нам па нацыянальнасці людзьмі, якія жывуць на беларускай зямлі. НДН, 18. І вот у гэтую часіну Да іх [грамадзян] там дыбаў цудадзей, Слуга пратайнасці прадзіўнай, Надчалавек, хоць і з людзей. УрП, 47.

АБ, 16(4); АЛ (2); Ан, 18(2), 19(4); БВ, 16(4); БЗ; БН, 92; БС (4); БСУ (4); ВМР (3); ВН (4); ВР; ВСп, 89, 90(2), 91(4); ДЖ; ДК (3); ЖН; З; ЗС, 18(2); ЗЯЗ, 90; Кз, 17; МІ, 17(3); МП (3); Мц, 75; Н; НДН, 18(3), 19; НДп, 229; Нз, 14(4), 15(3); ПВ (2); ПДз; НПП (2); ПС; Пг; Пц; ПЧ; СБНГ (8); СНБ (5); СНБ, 336(2), 337, 338, 340; СТ; Т, 19, 20, 21(2), 23, 26, 28, 30(2), 31(2), 34(3), 35, 36(2), 37(2), 39(3), 40(2), 41(2), 42, 44, 45(2), 46(3), 47, 52(2), 53(5), 54, 55(2), 57, 60(3), 61; Тж, 15(2); УПУВ (2); УрП, 47, 51; Х; ХБ, 28; Ч, 320(2), 321, 322(2), 325; ЧЧШ (2).

IV. *далучальна-ўзмацняльны* (19). У пачатку пыталых і клічных сказаў ужываецца для ўзмацнення выразнасці выказвання. *Божя праведны, Божя! над братам брат – кат!.. І за што-ж катам той, а той гэтак цярпіць?* БН, 92. *Рэдактар плакаў і плакаў... І было чаго плакаць!* ЧЧШ. Ан, 18; БН, 92(2); ВГ; ДК (2); СНБ; Т, 23, 24, 36, 44(2), 57, 58, 60; Тж, 15(2).

Вайна і налогі. Вайна і самапомач. Грамадскія і навуковыя дзеячы аб гістарычнай пастанове ўраду. Добра жыць, тварыць і змагацца ў эпоху нашага мудрага Сталіна. Незалежная дзяржава і яе народы. Песня і народ. Хлопчык і лёгчык на вайне. Я мець ад кагосьці і штосьці прывык.

І гэтак далей (г.<этак> д.<алей>) *гл.* далей. **І гэтаму падобнае** (і г.<этаму> п.<адобнае>) *гл.* падобны. **І іншыя** (і інш.<ыя>) *гл.* іншы.

Г (344) і **Й**² (18) *часц.* *Узмацняльная. 1.* Ужываецца для ўзмацнення сэнсу таго слова, перад якім стаіць. [Гануля]: *Ну і госьці! Адкуль ты [Мікіта] іх выкапаў? Яны ж уперад у нас не бывалі.* Т, 22. [Мікіта]: *Ну і немец, меджду протчым! Сваіх жа нямецкіх марак не хацеў купіць.* Там жа, 42. [Мікіта]: *Вось я й надумаўся*

зварнуцца, меджду протчым, з просьбай да вас [Янкi], каб вы мне ў гэтым памаглі. Там жа, 56.

2. Вылучае, падкрэслівае наступнае слова; па значэнню блізкага да часціцы нават. *..аб беларускай мове ні наша адміністрацыя, ні грамадзянства і гукаць ня хочуць, – яе бытцым-то ня бачуць.* ВР. *Чые звонка звоняць косы На мурожнай сенажаці?* СА, 180. *Працавітаго быў першы [сын] Складу і нагібу, Так, здаецца, што й памершы, Ёсё араў, касіў-бы.* Дз, 189.

3. Адпавядае па значэнню часціцы таксама. *У 1905 годзе пачаў і я [Купала] падаваць сільней свой голас ад імя многапакутнага працоўнага народа.* ДЖ. *Забабон жыве і на Беларусі, а уладаньне яго тут, бадай, магутнейшае, цяжэйшае і нікчамнейшае як на цэлым сьвеце.* З. *Побач з Госиздатам дрэмле й наша “Паліт-прасьвета”, якая надрукавала пабеларуску, як-бы адчэпнага чатыры лістоўкі (№№ 36, 37, 38 табліцы) – і ўсё тут.* ВСП, 91.

4. Адпавядае па значэнню часціцы хоць. [Мікіта]: *Оей! Оей! І зразумеў [немец] і не наверыў. Гвалтам робяць генэралам.* Т, 33.

◊**Вот і ўсё тут** гл. вот.

А, 327, 328(3); АБ, 16; АЛ (7); Ан, 18(2), 19(3); БВ, 16(4), 17; БН, 92(2); БрБ, 6; БС (5); БСУ (4); Бц, 74(2); Бч, 9, 10; В; Вб, 236, 237; ВБЛ, 82(2), 83(3); ВГР; ВМ, 72(4); ВМР (3); ВН (6); ВР (5); ВС (5); ВСП, 89(4), 90(3); ГВУ (4); ГНД; Д, 73; ДД (5); ДЖ (2); Дз, 191; ДНСП (2); ЕЯП (2); З (4); ЗК, 43; ЗС, 17(2), 18(4); ЗЯЗ, 89; Кз, 17(2); Кц, 195; КЧ; МІ, 17 (4); НДН, 18, 19(3); Нз, 14(9), 15; НКУС; ОШМ (2); ПБН; ПДз; ПЛП (2); ПНд, 314; Пр; ПС; ПСП; ПЧ (2); Р; Ркр (4); СА, 180; СБНГ (7); СМ; СНБ, 336, 337, 338(2), 339(3), 340(2); СНБ (7); СП (3); СЧ (2); Т, 19(2), 20(7), 21(6), 22(8), 23(2), 24(6), 25(3), 26(4), 27(4), 28(4), 29(4), 30(5), 31(3), 33, 34(5), 35(6), 36(3), 37, 38(3), 40(3), 42(3), 43, 44(8), 45(4), 46(3), 47(5), 48(10), 50(2), 51, 53(2), 54(10), 55(5), 56(4), 57(4), 58(2), 60(2), 61(3), 62(2); Тж, 16; ТП, 213, 214, 215, 216, 217; Ун, 73; УПУВ; УрП, 47, 50; ХБ, 29, 30; ХЛБ; Ч, 320; ЧС, 50–51(2); Ш; Ш 4; ШБСЯ.

ІБО злучн. Рук. *Тое, што бо. 1.* [Усходні вучоны]: *(запісваючы). О Дарданелах, о Індыйскіх морях і о какіх-лібо окошках не помышляют [беларусы] і помышляць не жэлают, ібо, по іх жэ словам, і без того імеют где топіться, когда повеет сквозняками із Запада.* Т, 47.

ІГНАРАВАННЕ н. Дзеянне павдоле знач. дзеясл. ігнараваць. [Янка]: *Баюся я толькі, каб вы [Мікіта] не вышлі на ёй [новай кар’еры], як залетась на аратарстве; прытым ваша [Мікіты] поўнае дагэтуль ігнараванне гэтай справы й несвядомасць...Т, 56.*

Адз. Н. ігнараванне: Т, 56.

[ІГОЛАЧКА] ж. : **♦Ні на іголачку** – нічога. [Мікіта]: (*..да Ганулі*). *Меджду протчым, мамаша, прадалі што-небудзь ці не?* [Гануля]: *А ні на іголачку. Як хто зачараваў*. Т, 34.

Адз. В. *іголачку*: Т, 34.

ІГРАЦЬ гл. **ГРАЦЬ**.

[ІГРУША] гл. **ГРУША**.

ІГРЫШЧА (3) і разм. **[ЙГРЫШЧА]** н. Вечарынка з пітвом, частаваннем. [Аленка]: (*тырснуўшы смехам*). *Ха-ха-ха! Ну і панскае ігрышча дык ігрышча! Ха-ха-ха!* Т, 29. // *Вобразн. Ідем* [Новы год] у край, дзе пажарышча Яшчэ дымець не перастала, Дзе смерць спраўляе сваё ігрышча, У сполку з чэрняй адзічалай. НГд, 8.

Адз. Н. *ігрышча* (2): Т, 29(2). В. *ігрышча*: НГд, 8.

ІДУЧЫ (2) *дзеерпысл. 1. да ісці ў 1 знач.* [Поп]: (*ідучы ўслед за адходзячымі, паказваючы на іх рукой*). *Акі піццы небесныя, отлетаючы на змнее время в жаркія страны*. Т, 38.

2. да ісці ў 2 знач. [Аленка]: (*сеўшы на лаўку, пасля паўзы*). *Вось, напрыклад, ідучы сюды казалі вы [Янка], што мы павінны дабівацца, каб быць не толькі гаспадарамі самі над сабой, але і над сваёй воліай*. Т, 35.

[ІДЭАЛ] (6) і **[ІДЭЯЛ]** (2) м. **1.** Дасканалы ўзор чаго-н. *Сваеі неразумнай захватнай політыкай яны [рэвалюцыянеры] толькі зацягваюць працэс праўдзіва-дэмакратычнага разьвіцьця нацыянальна-культурных ідэй і пашырэнне на зямлі нясьмертных ідэялаў свабоды, роўнасьці і брацтва*. СНБ.

2. Пра таго, хто з'яўляецца для каго-н. вышэйшым увасабленьнем якіх-н. якасцей. *Як першая, так і другая [рэвалюцыя] стараюцца ўсіх пераканаць, што кожная з іх змагаецца за лепшыя усясьветныя ідэалы, за сьветлыя дні*. СНБ. *Але вось надыйшоў час вялікай усесьветнай разрухі, час вялікіх змаганьняў за лепшыя ідэалы*. УПУВ.

Мн. Н. *ідэалы*: СНБ. Р. *ідэалаў*: СНБ. В. *ідэалы* (3): АЛ; СНБ (2); *ідэялы*: УПУВ. Т. *ідэаламі*: АЛ; *ідэяламі*: СНБ.

[ІДЭЎВЫ] (4) *прым. Польск.* Ідэйны, прасякнуты перадавымі ідэямі, заснаваны на іх. *Шчыры голас і праца ідэёвая людзей ..палажылі свае векапомныя падваліны дзеля адраджэньня свайго народу, дзеля адбудавання незалежнасці сваёй Беларускай дзяржавы*. СНБ, 336–337.

Адз. ж. Н. *ідэёвая*: СНБ, 336.

ІДЭЯ (15) ж. **1.** Паняцце, уяўленне, якое праўдзіва або памылкова адлюстроўвае ў сьвядомасці чалавека і выражае яго адносіны да навакольнага свету. *Усяго пятнаццаць год вялікая ідэя вызвалення з падняволля Беларусі лунае і пашыраецца сярод многамільённага беларускага грамадзянства*. ПЛП. *Ні адно на свеце адраджэньне*

народу, ні адна вялікая ідэя не пашыралася так шпарка, як ідэя нацыянальнага адраджэння беларускага народу. Там жа.

2. Погляды, перакананні. Тыя гуманітарныя ідэі, якія йшлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе.. Тж, 15. Сягоння ідзе паганы торг за ідэі, за праўду векавечную, агульналюдскую. Там жа.

3. Думка, задума. [Дама]: У мяне з'явілася цудоўная ідэя: той вечар у вас [Мікіты] на імянінах, перад выхадам немцаў, такое мілае ўражанне пакінуў, што я вельмі была б шчаслівай, каб сягоння яго паўтарыць. Т, 51.

Адз. Н. ідэя (7): БСУ (2); ПЛП (3); Т, 22, 51. Д. ідэі: Т, 22. Т. ідэяі: МІ, 17. Мн. Н. ідэі: Тж, 15. Р. ідэі: СНБ. В. ідэі (3): АЛ; Т, 22; Тж, 15. Т. ідэямі: АЛ.

ІДЭЯЛ гл. ІДЭАЛ.

ІЖ (2) злуч. Тое, што і што² ў 1 знач. [Заходні вучоны]: Падчас баданя тубыльцув, осядлых на Выходніх Крэсах польскіх, о розмярах замешкалэго піез ніх тэрыторыуму зостало высветлёным, іж данэ тэрыторыум вхланы в себе цалкем провинцыен Мінскей Брэхалкі і ешчэ далей. ..На запытане, як сень долеко распостшэня овэ “далей”, муі інформатор походзонцы од бялорусінув ожэкл в огульнопольскім мейсцовым нажэчу, іж для осёнгнення онэго “далей” наука нарэул, а в шчэгульносці наука Выходня посяда за крутке пенты. Т, 39.

ІЗ (2) прыназ. Руск. 1. Тое, што з у 1 знач. [Усходні вучоны]: (запісваючы). О Дарданелах, о Індзійскіх морях і о какіх-лібо окошках не помышляют [беларусы] і помышляць не жэлают, ібо, по іх жэ словам, і без того імеют гдзе топіться, когда повеет сквозняками із Запада. Т, 47.

2. Тое, што з у 12 знач. [Усходні вучоны]: На вопрос, как далеко распространяется оное “далей”, мой собеседник із племені белоруссов об'ясніл на местном обшчэруском говорэ, что для посціжэнія сего “далей” у науці вообшчэ і в частносці ў Западной науці короткі пяткі. Т, 39.

ІЗВІНІЦЬ (3) зак. Руск. Выбачыць, прабачыць. [Заходні вучоны]: Пся крэв! [Усходні вучоны]: Ізвініце, судар! Т, 38.

Заг. мн. 2 ас. ізвініце (3): Т, 26, 38, 47.

ІЗЛІШНЕ прысл. Руск. Залішне, занадта; празмерна [Поп]: Понежэ есць в Мінске духовная семінарыя, то воісціну ізлішне обрэтаць універсіцет, гдзе будзет провозглашацься грэховное светское учэніе. Т, 27.

ІЗНОЎ (12) і разм. ЙЗНОЎ (2) прысл. Зноў, яшчэ раз. І паліліся ізноў на віленскім каркаломным бруку гаротныя сьлёзы,

сьлёзы кракадылевы. ЧЧШ. [Аленка]: *Татку ж майго йзноў у абоз пагналі.* Т, 54. Ан, 19; АПЖ; БВ, 16; БС (2); ВЧ; Т, 20, 22, 25, 29, 59; УрП, 49.

ІЛЖЫВЫ прысл. Руск. Хлуслівы. – *Як сьмееш здэквацца гэтак Ад свайго бога-навука! Цямрук ілжывы, прайдзісьвета, Пасол ты [чараўнік] ліса ці ваўка!* УрП, 52.

Адз. м. Н. ілжывы: УрП, 52.

ІЛІ злучн. Руск. *Тое, што або ў 1 знач.* [Усходні вучоны]: *Вашы [Янкi] землякі не собіраюцца в будушчэм прыобрэсці себе морэ вместо утонувшаго, чтобы со временем пробиць себе куда-нібудзь окошко – в Европу ілі Азію?* Т, 47.

ІЛЬЛЮЗІЯ ж. Уражанне, бачнасць чаго-н. ... і яны [бальшавікі] змушаны былі хоць фікцыйна ствараць ільлюзіі, што яны так сама спачуваюць нацыянальным тэндэнцыям падняволіваных імі народаў, і такім чынам стваралі “незалежныя” рэспублікі, як напр. Беларускаю, Украінскую. СНБ.

Мн. В. ільлюзіі: СНБ.

ІЛІЮСТРАВАНЫ дзеепрым. зал. пр. да [ільлюстраваць]. У знач. прым. Які мае ілюстрацыі, з ілюстрацыямі. *Зьвяртае на сябе ўвагу так сама “Беларускі лемантар”, вельмі багата ільлюстраваны.* ВСП, 89.

Адз. м. Н. ільлюстраваны: ВСП, 89.

ІМГЛА (3) ж. перан. Аб цяжкім, бязрадасным існаванні. *А там, за Сулою, на той бок граніцы, Дзе звесілі дзюбы панура арлы, Клянучь сваю долю, свой лёс чужаніцы У панстве фашызма, крывавай імглы.* ПБН. // *Што-небудзь невыразнае, незразумелае, забытае. З туманаў, з імглы, з цёмнаты Паўстала краіна мая.* ТП, 214.

Адз. Н. імгла: ТП, 214. Р. імглы (2): ПБН; ТП, 214.

ІМЕН н. Польск. *Тое, што імя ў 1 знач.* [Усходні вучоны]: *Паньске імен і назвіско?* [Янка]: *Янка Здольнік, пане вучоны.* Т, 26.

Адз. Н. імен: Т, 26.

ІМЕННО часц. Руск. Менавіта. [Усходні вучоны]: *Пры опросе белоруса выявлено необыкновенную особенность, а именно: вопрэкі історычэскім, географічэскім, этнографічэскім, лінгвісічэскім і дзіпламацічэскім всеросійскім ісследованиям і трудам, – оцечество своё белорусы почему-то называют Белоруссия.* Т, 26.

ІМЕНУЕМЫЙ дзеепрым. незалеж. цяп. да [іменаваць]. Руск. Які называецца. [Усходні вучоны]: *(да Янкi). Неабходзімо почэрпнуць от вас сведения касательно церрыторьяльных данных обласці, іменуемой вашим племенем – Белорусь.* Т, 38.

Адз. ж. Р. іменуемой: Т, 38.

ІМЕННЕ і **ІМЕНЬНЕ** н. Польск. *Тое, што імя ў 2 знач.*

У гэтыя дні адбылося вялікае і урачыстае свята ўходзін Віленскага Універсітэту іменья караля Сьцяпана Баторага. УПУВ. [Мікіта]: *І наша патомства калісь занатуе, меджду протчым, нашы іменні на залатой дошцы.* Т, 49.

Адз. Р. іменья: УПУВ. Мн. В. іменні: Т, 49.

[ІМЕЦЦА] *незак.* Руск. Мецца; знаходзіцца, існаваць. [Усходні вучоны]: (запісваючы ў нататнік). *Прырода в Русском Северо-Западном крае велика і обильна – есть суша і водныя бассейны, даже морэ собственное імелось.* Т, 47.

Абв. пр. адз. імелось: Т, 47.

[ІМЕЦЬ] *незак.* Руск. У спалучэнні асабовай формы з інф. набывае значэнне: “можа што-н. зрабіць”. [Усходні вучоны]: *О Дарданелах, о Індзіійскіх і о какіх-лібо окошках не помышляют і помышляць не желают, бо, по іх жэ словам, і без того імеют гдзе топіться, когда повеет сквознякамі із Запада.* Т, 47.

◊**Чэсць імею** гл. чэсць.

Абв. цяп. адз. 1 ас. імею; Т, 27. Мн. 3 ас. імеют: Т, 47.

[ІМЖЫЦЬ] *незак.* перан. Падаць дробнымі кроплямі (пра дождж). *Вы ўскрэснеце, Жыды, усьлед за Беларускай, – Сьцяг ваши і наша паходня будуць жыць, Хоць наш магільнік кветкай апрунуўся, Хоць згубны мор над намі гібелай імжыць.* Ж.

Абв. цяп. адз. 3 ас. імжыць: Ж.

[ІМКНЕННЕ] і **[ІМКНЕНЬНЕ]** (2) н. Намеры, жаданне. *Законь ж твае [Сталіна], нібы светач нязгаслы, Шляхі асвятляць будуць светлым імкненням, Знішчаць рабаўласніцтва трухлыя праслы.* ТП, 216. *..я [Купала] раішуча і раз назаўсёды як у сваёй літаратурнай творчасці, так і ў сваіх імкненнях і грамадзкай дзейнасці парываю з беларускім нацыянал-дэмакратызмам ва ўсіх яго праяўленьях.* АЛ.

Мн. Д. імкненням: ТП, 216. М. імкненнях (2): АЛ (2).

[ІМКНУЦЦА] (3) *незак.* Хутка рухацца, накіроўвацца куды-н. *І ў апошнія гады перад сусветнай вайной гэта рэакцыя здавалася задушыла ў народах, падняволеных расійскім царом, усё, што было лепшага ў думках, усё, што імкнулася да свабоды, да святла.* ДЖ. *Царскія сатрапы ўсяляк імкнуліся задушыць беларускае слова.* А, 328.

Абв. пр. адз. м. імкнуўся: СЧ. н. імкнулася: ДЖ. Мн. імкнуліся: А, 328.

[ІМПЕРАТАРСКІ] *прым.* Які мае адносіны да імператара. *Калі мы зірнем у нядаўнюю мінуўшчыну вялікіх дзяржаў, як, напр., царская Расія, імператарская Нямецчына і інш., ..то мы бачым адно, што гэтыя дзяржавы ў сваім імперыялістычным і мілітарным усёзніштажачным паходзе мелі адну ярка*

зарысаваную мэту – гэта заграбіць як найболей пад сваё каршуновае крыло чужых малых народаў і паднявольіць іх сваёй нацыі, свайму дзяржаўнаму правапарадку. НДН, 18.

Адз. ж. Н. імператарская: НДН, 18.

ІМПЕРЫЯ (3) і **[ІМПЭРЫЯ]** (5) ж. Манархічная дзяржава на чале з імператарам. *Ідэя будавання свайго незалежнага жыцця паднявольнымі народамі, якая загарэлася вечным жывым агнем пасля развалу Расійскай самауласнай імперыі, каторая душыла пад сваёй нагой усе праявы вольнага духу, – гэта ідэя сёння ператварэцца у жыццё, становіцца жывым дэлаам, цьвердым фактам. БСУ. У замучанай царызмам Беларусі, як і ва ўсёй Расійскай імперыі, працоўныя былі пазбаўлены права ўдзелнічаць у якой-бы то дзяржаўнай рабоце.ГВУ.*

Адз. Н. імперыя (2): НДН, 18 (2). Р. імперыі (3): БСУ; Т, 45, 56. Т. імперыяі: ВБЛ, 80. М. імперыі: Т, 48; імперыі: ГВУ.

[ІМПЕРЫЯЛІСТЫЧНЫ] (2) і **[ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНЫ]** прым. Які мае адносіны да імперыялізму. *Вы [Антанта] ў сваім паходзе імперыялістычным і мілітарным ішлі і сціралі ўсё і ўсіх на сваёй дарозе, а ўсё для панавання ўсясьлянага молаха-золата. Тж, 16. Імперыялістычная загранічная буржуазія адзіным фронтам з рэшткамі капіталістычных элементаў у СССР напружвае ўсе свае сілы для таго, каб перашкодзіць гэтай творчай рабоце працоўных мас, каб зьнішчыць соцыялістычную дзяржаву, апору сусьветнага рэвалюцыйнага пролетарыяту ў яго барацьбе за вызваленьне з-пад ярма рабства і эксплёатацыі. АЛ.*

Адз. м. М. імперыялістычным (2): НДН, 18; Тж, 16. ж. Н. імперыялістычная: АЛ.

[ІМПЭРЫЯ] гл. **ІМПЕРЫЯ.**

[ІМПЭРЫЯЛІЗМ] м. *Тое, што імперыялісты. Для ажыццяўленьня гэтае мэты група контррэвалюцыйных нацыяналі-дэмакратычных інтэлігентаў, у хаўрусе і пад кіраўніцтвам заходне-беларускага нацыяналі-фашызму, гэтай агентуры польскага імперыялізму, на працягу раду год вяла шкодніцкую работу амаль на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва, накіроўваючы галоўныя ўдары, аднак, на лініі культуры і зямельнай эканомікі. АЛ.*

Адз. Р. імперыялізму: АЛ.

ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНЫ гл. **[ІМПЕРЫЯЛІСТЫЧНЫ].**

[ІМЧАЦА] незак. Праследаваць, насцігаць. *Таўкуцца душы скаманьлы, Крывава пот цячэ са шчок, А ўсьлед над імі і за імі Імчацца гібелі наўскок. РС, 40.*

Абв. цяп. мн. 3 ас. імчацца: РС, 40.

ІМЯ (20) і **ІМЕ** н. 1. Асабістая назва чалавека. *А ўся – жаночэ*

іме, Кожны знойдзе між сьвятымі. Далей буду ўжо маўчаць, Бо й так можна адгадаць. Ш⁴. Адбіваючы тут-жа паклоны плашмя, Нейкі нехрысьць крапідлам махае, п'е Ды шыціць, як гадзюка, Хрыстова імя. БН, 92. // Пра прозвішча. Людзі ходзяць, весяляцца ў думках іхніх сьвята, А на вуснах іх імёны Слаўных кандыдатаў. НК. // Назва чаго-н. У Празе мы [савецкія дэлегаты] наведалі “дабрачынны камбінат” імя Масарыка, дом спартыўнай чэшскай арганізацыі “Сокал”. ПЧ. У некаторых перыфразычных выразках ужываецца ў значэнні асобы. У тьсячы сьветычаў сонц залатых Яна [песьня] разлілася між імі [людзьмі]; Разсеела цемру, ўзячыла сьляпых, – Сваё, іх праславіла імя. ПН, 47. Імя тваё [Сталіна] ўспамінае ўрачыста Хлапчук, які лётаць наважыў. СС, 301. Параўн. імен, іменьне.

2. Вядомасць, слава. *Жыць будзе ў свабодным ішаслівым народзе Імя палкаводца ад зорак да зорак. НДп, 230.*

3. Рэпутацыя. *Масква й Варшава аплюлі вам [Жыдам] імя І ў дзікай чэрні ненавісьць збудзілі к вам. Ж. Такая пастаноўка гэтай справы часта адбіваецца на добрым імі беларускага народу і ня раз ставіла публіку у прыкрае палажэнне, як і было гэта ня вельмі даўно. СБНГ.*

♦**Ад імя** – па даручэнню каго-н., спасылаючыся на каго-н. У 1905 г. пачаў і я [Купала] падаваць сільней свой голас ад імя многапакутнага беларускага працоўнага народа. ДЖ. **З імем** – у гонар чыйго-н. імя рабіць. *З імем ішаслівым тваім [Сталіна] у Хасане Байцы самураяў тапілі.. СС, 302. На імя* – адрасаваны, прызначаны каму-н. – *Пісаў навет праішэнне раз на імя навятовага камісара, каб ён даў мне перапустку ў Радашковічы. Ан, 18.*

Адз. Н. імя (3): НДп, 230; СС, 302(2); іме: Ш 4. Р. імя (2): ДЖ; ПЧ. В. імя (10): Ан, 18(2); БН, 92(2); ВМР; Д, 72; Ж; ПН, 47; СС, 301, 302. Т. імем (2): Г, 16; СС, 302. М. імі: СБНГ. Мн. Н. імёны: НК. Р. імёнаў: ПБН.

ІМЯНІННІК (4) м. Чалавек у дзень сваіх імянін. [Мікіта]: *(Падымаючы чарку). За здароўе дастойных, меджду протчым, гасцей. [Галасы]: О, не! не! За здароўе імянініка! Віват! Ура! Т, 28. [Гарошка]: Шкада толькі, што маці гэтага імянініка ў гэтую кампанію ўпуталася. Там жа, 29.*

Адз. Н. імяніннік (2): Т, 31(2). Р. імянініка (2): Т, 28, 29.

[ІМЯНІННЫ] прым. Які запрошаны на імяніны. [Мікіта]: *(зірнуўшы). Гэта, здаецца, мае быўшыя імянінныя гасці. Т, 37. [Мікіта]: А так, так! На тое ж сягоння мае імяніны. [Наста]: Ды я не аб імянінных гасцёх. Т, 24.*

Мн. Н. імянінныя: Т, 37. М. імянінных: Т, 24.

ІМЯНІНЫ (7) толькі мн. Разм. Дзень нараджэння. [Гануля]:

Паляцеў у горад таго-сяго купіць. Сягоння імяніны яго [Мікіты], дык мо той ці сёй здарыцца ў хату. Т, 20. [Янка]: Апрача гэтага пазвольце, пане рэгістратар, павішаваць вас [Мікіту] з імянінамі. Жычу вам надзець шліфы калежскага асэсара. Т, 21.

Н. імяніны (3): Т, 20, 24, 27. В. імяніны: Т, 24. Т. імянінамі: Т, 21. М. імянінах (2): Т, 20, 51.

ІНАКШЫ (3) займ. Разм. *Тое, што іншы ў 1 знач. Мы ўжо ня тья, – інакшыя думы Вырасьлі з намі, завуць к барацьбе.. Г, 17. Край, дзе жыццё я [Нёман] сваё пачынаю, Шмат вёсялей прыглядаўся на свет, Песні і казкі інакшыя байў, Шчасце цвіло ў ім, як макавы цвет. Н.*

Адз. м. Н. *інакшы:* Н. Мн. Н. *інакшыя:* Г, 17. В. *інакшыя:* Н. **[ІНАРОДЧАСКІ]** *прым. Руск. Разм. Іншародны. [Мікіта]: Мы цвёрда стаялі на варце святога расійскага самаўладства і баранілі тутэйшую рускую народнасць ад “інародчаскага засілля”. Т, 21*

Адз. н. Р. *інародчаскага:* Т, 21.

ІНАЧАЙ (20), **ІНАЧАЙ** (6) і **ІНАЧЭЙ** 1. *прысл. Іншым спосабам, па-другому, не так. Месца дзеі – кусок Катадральнага пляца, называнага мянчанамі “Браخالка”, – бліжэй ад Койданаўскай вуліцы, з відам насупроць – вежа з гадзіннікам. Т, 33. Паглядзеў я, і мяне аж у холад кінула. – У тых [газетах], – кажы, – што я глядзеў, было іначай. Ан, 19.*

2. *у знач. пабочн. Гэта ўсё ўпаі дзіцяці З малаком сваіх грудзей, Бо іначай пойдзеи, маці, Жабраваць хлеб у людзей. М, 20. [Спічыні]: Дзеля гэтага, перш чымся араторыць, вы [Мікіта] павінны выбраць сабе стойкую пляцформу і толькі адну, а не дзве або тры, бо іначай можаце паскаўзнуцца і зваліцца з усіх трох разам. Т, 41.*

♦**Іначай кажучы** *гл. кажучы. Так ці іначэй (іначай) гл. так. Ан, 19(2); БВ, 16; ВСп, 89; Н (2); СНБ, 339; Т, 20, 21, 29, 35, 40, 43, 45(2), 57, 62; ТП, 215; Ун, 73; Ч, 322.*

[ІНДЫЙСКІ] *прым. Які адносіцца да Індыі. [Усходні вучоны]: (запісваючы). О Дарданелах, о Індзійскіх морях і о какіх-лібо окошках не помышляют і помышляць не жэлают [беларусы], бо, по іх жэ словам, і без того імеют гдзе топіться, когда повеет сквознякамі із Запада. Т, 47.*

Мн. М. *індзійскіх:* Т, 47.

ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫЯ *ж. Працэс стварэння буйной машынай вытворчасці ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі. Шкодніцтва, дыверсія, шпігоўства, інтэрвэнцыя, – усё гэта пускаецца ў ход, каб толькі зруйнаваць такія бастыёны соцыялізму, як індустрыялізацыя і колектывізацыя.. АЛ.*

Адз. Н. *індустрыялізацыя*: АЛ.

[ІНДУСТРЫЯЛЬНА-КАЛГАСНЫ] і **[ІНДУСТРЫЯЛЬНА-КОЛГАСНЫ]** *прым.* Які мае адносіны да прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці. *Вырасла і далей бурна расце індустрыяльна-калгасная Беларусь. ШБСЯ. Усе сілы – соцыялістычнаму будаўніцтву на зацвітаючай новымі агняцьветнымі краскамі індустрыяльна-калгаснай глебе Савецкай Соцыялістычнай Беларусі!* АЛ.

Адз. ж. Н. *індустрыяльна-калгасная*: ШБСЯ. М. *індустрыяльна-калгаснай*: АЛ.

[ІНДУСТРЫЯЛЬНЫ] *прым.* да індустрыя. *Калі ў галінах індустрыяльнага і сельскагаспадарчага соцыялістычнага будаўніцтва краіна Саветаў пад кіраўніцтвам камуністычнае партыі дасягне нябывалых і нячужаных поспехаў..., то ў галіне літаратуры, мастацтва гэтакіх поспехаў і такога шпаркага развіцця не адчувалася.* ДНСП.

Адз. н. Р. *індустрыяльнага*: ДНСП.

[ІНІЦЫЯТЫВА] *ж.* Самастойны пачын, смелы крок у якой-н. справе. *Я [Купала] вельмі і вельмі ічаслівы, што дажыў да тэй пары, калі здолеў убачыць сваімі вачыма вялікі Беламорска-Балтыйскі водны шлях, гэта нябачнае цуда, створанае рукамі большэвікоў чэкістаў на ініцыятыве геніяльнага правадыра пролетарыята непараўнанага будаўніка тав. Сталіна.* ЦСБ.

Адз. М. *ініцыятыве*: ЦСБ.

[ІНКВІЗЫЦЫЯ] *ж.* Судова-паліцэйская арганізацыя ў каталіцкай царкве, якая дзейнічала крайне жорсткімі метадамі. *Забабон стварыў для гішпанскай інквізыцыі крыважаднага ката Тарквомаду.* З.

Адз. Р. *інквізыцыі*: З.

[ІНСТРУКЦЫЯ] *ж.* Даведачнае выданне, якое змяшчае ўказанні па рэгуляванню грамадскай дзейнасці. [Мікіта]: *(дастаючы другі партфель). А ў гэтым, меджду протчым, партфельчыку ўсялякія дэкрэты, законы, настановы, загады, рэзолюцыі, інструкцыі аб раўнапраўі ўсіх народаў і паднародаў, усіх моваў і падмоваў – у нашай ядынай і непадзельнай Літбеларускай рэспубліцы.* Т, 46.

Мн. Н. *інструкцыі*: Т, 46.

[ІНСТЫКТЫЎНА] *прысл.* Неўсвядомлена, мімавольна. *Яна [беларуская моладзь] інстыктыўна, абмацкам даходзіла да тэй свядомасці аб патрэбе свайго беларускага войска.* БВ, 16.

[ІНСТЫГУТ] *м.* Навучальная ўстанова, якая дае вышэйшую адукацыю ў якой-н. галіне. *Трэба спадзявацца, што гэтыя прафэсары дадуць нам агульна даступную сельска-гаспадарчую літаратуру для беларускага селяніна, бо не пабяжыць-жа ён*

пытацца кожны раз у Інстытут, як, што і дзе лепей сеяць, як даваць жывёлу і г.д. ВСП, 90.

Адз. В. інстытут: ВСП, 90.

[ІНТАРЭС] (6) м. толькі мн. Патрэбы, імкненні, неабходнасць у чым-н. *..ці польская ўлада павяла ў нашым краі гаспадарку так, як гэтага вымагаюць культурна-нацыянальныя інтарэсы нашай бацькаўшчыны, – аб гэтым у другі раз. СНБ, 340. Той, хто разумее, дзе жыве; хто слухае голасу жыцця і не змагаецца з ім, хто не перашкаджае інтарэсам свае бацькаўшчыны і жадае лепшай долі сваеі мацеры – Беларусі, – той пойдзе за беларусамі. ВМР.*

♦**Кішанёвыя інтарэсы** – патрэбы ў нажыве, матэрыяльнай выгадзе. *Вы [антанты і проці-антанты] стварылі ўсясветную вайну за свае кішанёвыя інтарэсы.. Тж, 15.*

Мн. Н. *інтарэсы: СНБ, 340. Р. інтарэсаў: Т, 37. В. інтарэсы (2): ВМР; Тж, 15. Д. інтарэсам: ВМР. Т. інтарэсамі: АЛ.*

[ІНТЭЛІГЕНТ] і **[ІНТЭЛІГЭНТ]** м. Асоба, якая належыць да інтэлігенцыі; чалавек разумовай працы. *Для ажыццяўлення гэтае мэты група контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратычных інтэлігентаў .. на працягу раду год вяла шкодніцкую работу амаль на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва, накіроўваючы галоўныя ўдары, аднак, на лініі культуры і зямельнай эканомікі. АЛ. // Іран. Дасяг ён [беларускі народ] ня шмат: пару сотак “інтэлігентаў”, з каторых сьмяюцца і Бог і добрыя людзі. ДК.*

Мн. Р. *інтэлігентаў: АЛ; інтэлігентаў: ДК.*

ІНТЭЛІГЕНЦЫЯ (8) ж., зб. Грамадскі слой людзей, якія парфесіянальна займаюцца разумовай працай, інтэлігенты. [Мікіта]: *Не маючы што рабіць, інтэрнацыянальная інтэлігенцыя выдумала гэты нейкі нацыянальны беларускі язык, а вы [Янка] хацелі б заставіць нас, рускаісціную тутэйшую, меджду протчым, інтэлігенцыю, сушыць над ім свае апошнія мазгі. Т, 48–49. Справа гэта вельмі важная і трэба канечна, каб наша ідэёвая інтэлігенцыя – поэты і кампозытары заняліся ёй паважна. СБНГ.*

Адз. Н. *інтэлігенцыя (3): З; СБНГ; Т, 48. Р. інтэлігенцыі (4): АЛ; Т, 28, 38, 48. В. інтэлігенцыю: Т, 49.*

[ІНТЭЛІГЭНТ] гл. **ІНТЭЛІГЕНТ.**

ІНТЭРАС м. Польск., разм. Справа, дзелавая патрэба. *Гэтак далей жыць ня можна, і мы верым, што польскі урад мае дзяржаўны розум і парупіцца зрабіць усё, што вымагае ад яго дзяржаўная мудрасць, справядлівасць і яго уласны інтэрас, і забяспечыць Беларусі яе пануючае палажэньне. ОШМ.*

Адз. Н. *інтэрас: ОШМ.*

[ІНТЭРВЕНТ] (2) м. Удзельнік або арганізатар інтэрвенцыі;

захопнік. *Не вам, інтэрвенты, Шпегі, дыверсанты, На прыстані нашы Выпускаць дэсанты.* МПв., 219. *Варашылаў калісь войска Вадзіў у паходы, Інтэрвентам, акупантам Не даваў праходу.* НК.

Мн. Н. *інтэрвенты:* МПв., 219. Д. *інтэрвентам:* НК.

[ІНТЭРВЕНЦКІ] *прым.* Які мае адносіны да інтэрвенцыі, звязаны з ёй. *Лечачыся на сонечным Каўказе, у Кіславодску, я [Купала] дазнаўся з газет аб той агіднай інтэрвенцкай кампаніі, якую ўзнялі ў Заходняй Беларусі прадажныя беларускія нацыяналі-фашысты з прычыны рэформы беларускага правапіса, уведзенага ў жыццё ўрадам Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.* ШБСЯ.

Адз. ж. М. *інтэрвенцкай:* ШБСЯ.

ІНТЭРВЕНЦЫЯ (3) *ж.* Умяшанне, звычайна ўзброенае, адной дзяржавы ва ўнутраныя справы другой дзяржавы. *Шкодніцтва, дыверсія, шпігоўства, інтэрвенцыя, – усё гэта пускаецца ў ход, каб толькі зруйнаваць такія бастыёны соцыялізму, як індустрыялізацыя і колектывізацыя..* АЛ. *У гэтай контррэвалюцыйнай рабоце беларускія нацыянал-дэмакраты апіраліся, з аднаго боку на кулацтва, якое ліквідуецца ва ўмовах колектывізацыі як кляса, а з другога боку, на зарубежныя сілы, і гэтым пракладвалі шлях да інтэрвенцыі, бо яны добра ведалі, што ня ўласнымі сіламі, а толькі пры збройным падтрыманні замежнай інтэрвенцыі змогуць знішчыць ненавісную ім дыктатуру пролетарыяту, каб падмяніць яе дыктатурай капіталу.* Там жа.

Адз. Н. *інтэрвенцыя:* АЛ. Р. *інтэрвенцыі* (2): АЛ.

[ІНТЭРМЕДЫЯ] (2) *м.* *Іран.* Камічная сцэнка. [Янка]: *(да праходзячага міма яго Мікіты). У вас сягоння, пане рэгістратар, праўдзівы арыстакратычны баль, не забыліся нават і аб інтэрмедыі.* Т, 27.

Адз. М. *інтэрмедыі:* Т, 27.

[ІНТЭРНАТ] (2) *м.* Памяшканне для сумеснага жыцця асоб, якія працуюць на адным прадпрыемстве. *Мы [савецкія дэлегаты] былі сведкамі выпадку, калі адзін падлетак не ўлічыў сваіх грашовых магчымасцей, зрабіў перавыдатак і яму награзала каме-дыя “таварыскага суда”, выдаленне з інтэрната, з Бацяўскага “фабзавуча”.* ПЧ. *Падлеткі жывуць у інтэрнатах, у якіх пабудаваны двухпавярховыя нары.* Там жа.

Адз. Р. *інтэрната:* ПЧ. Мн. М. *інтэрнатах:* ПЧ.

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ *м.* Міжнароднае аб’яднанне палітычных арганізацый рабочага класа. *Няхай жыве Комуністычны інтэрнацыянал, гэты адзіны загартаваны правадыр, які вядзе чалавецтва да новага сьветлага радаснага жыцця.* АЛ.

Адз. Р. *інтэрнацыяналу:* АЛ.

[ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІЗМ] м. Міжнародная салідарнасць рабочых у барацьбе за звяржэнне капіталізму, за нацыянальнае раўнапраўе і незалежнасць народаў, дэмакратыю і сацыяльны прагрэс. *Рэформа правапіса, – што я [Купала] мушу з усёй цвёрдасцю падкрэсліць, – з’яўляецца велізарным правільным і своечасовым актам барацьбы за культуру беларускай мовы па шляху пролетарскага інтэрнацыяналізма.. ШБСЯ.*

Адз. Р. інтэрнацыяналізма: ШБСЯ.

[ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІСТ] м. Прыхільнік, паслядоўнік інтэрнацыяналізму. *Мінулы год паказаў нам, што інтэрнацыяналісты і ап’яненыя перадамі нацыяналісты не дадуць Беларусі жадамага міру і незалежнасці. СНБ.*

Мн. Н. інтэрнацыяналісты: СНБ.

[ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ] (2) прым. 1. Міжнародны. *Асаблівую ўвагу аддавалі яны [контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмакраты] разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы ўсіх нацыянальнасцей СССР зьлітнёмі колёнамі ідуць па шляху да сацыялізму. АЛ.*

2. Які адпавядае прынцыпам інтэрнацыяналізму. [Мікіта]: *Не маючы што рабіць, інтэрнацыянальная інтэлігенцыя выдумала гэты нейкі нацыянальны беларускі язык, а вы [Янка] хацелі б заставіць нас, руска-ісціную тутэйшую, меджду протчым, інтэлігенцыю, сушыць над ім свае апошнія мазгі. Т, 48–49.*

Адз. ж. Н. інтэрнацыянальная: Т, 48. Р. інтэрнацыянальнай: АЛ.

ІНФОРМАТОР м. Той, хто інфармуе, паведамляе пра што-н. [Заходні вучоны]: *На запытане, як сень далеко распостизня овэ “далей”, муй інформатор походзонцы од бялорусінов ожэкл в огульнопольскім мейсцовым нажэчу, іж для осёнгенця онэго “далей” наука наогул, а в шчэгульносці наука Вшодня पोсяда за крутке пенты. Т, 39.*

Адз. Н. інформатор: Т, 39.

ІНШЫ (108) займ. Азначальны. 1. Другі, не такі; які адрозніваецца ад гэтага або ранейшага. *Вера ў нашых продкаў была трохі іншая, як цяперака, бо не аднаго бога мелі, а некалькі.. Кз, 17. Пабочныя-ж налогі зусім іншыя: збіраюцца яны не с таго, хто штось мае, а с таго што паступае на продаж.. ВН. Паран. інакшы.*

2. Не гэты, не той, другі. *Можэ з іншаго хто краю Скеміў бы сумленне, Што яна [душа] там вычварае З жалю і цярпення. Дз, 191. “А вы [расійцы і палякі] галубчыкі, чаго-ж тут паразсядаліся? Проша здаць ключы майму [беларускаму] кіраўнічому, а самі пашукайце пасады у іншым месцы.” ВМР.*

3. толькі мн. Астатнія, другія. *Гануля прыбірае стол, пасля*

ладзіць для Гарошкаў пасцель на падлозе. Ходзіць у інішыя пакоі. Т, 31. *Справа ў належным месцы стол, у інішых мясцох – пара малых столікаў, на адным з іх грамафон, крэслы венскія і мяккія плюшавыя.* Т, 19.

4. Які-небудзь, некаторы. Часамі яны [вульі] стаяць на зямлі, часамі ўмацованы на дрэве; інішы стары дуб бывае абвешаны гэтымі калодамі... ХБ, 30.

5. У знач. наз. Хай вас [беларусаў] не палохае, што рвуць нашу зямлю на часці, што хаты нашы спалосканы пажарам, што сяўбу нашу жне нехта інішы.. ПЛП. [Спічыні]: *Можцае думаць усё, што толькі вам [Мікіту] падабаецца, але гаварыць абавязаны толькі тое, што інішым падабаецца.* Т, 40.

♦Апрача ўсяго інішага гл. апрача. З інішай бочкі гл. бочка.

З інішай плянэты гл. плянэта. **І (ды) інішыя (інішае, і ініш.)** (23) – ужываецца ў канцы пералічэння для ўказання на тое, што пералічэнне можа быць прадоўжана. *Мы бачым, што нашы суседнія дзяржавы, як Украіна, Літва, Латвія, Эстонія і інішыя маюць ужо сваю армію.* БВ, 16. [Мікіта]: *Каламажку я цягаю з сабой толькі дабравольна і толькі для ўласнай выгады. Па-першае: на службу і са службы вазжу патрэбныя сабе офіцыяльныя, меджду протчым, паперы; па-другое: вазжу, але ўжо толькі са службы, усялякія пайкі, коопэрацыйны тавар і інішае.* Т, 45. **Ініш раз гл. раз. Між (паміж) інішым** (4) – а) адначасова, мімаходам. *А між інішым, у перапынках паміж адной паэтычнай успышкай і другой – я [Купала] перакладаю “Кабзар” Тараса Шаўчэнкі для юбілейнага зборніка.* МП; б) дарэчы, к слову кажучы. [Мікіта]: *Я сказаў, што адзін такі тып кватаруе ў мяне, – вось, відаць, і прышлі паглядзець. Паміж інішым, адзін з іх Усходні вучоны, а другі – Заходні.* Т, 26. [Гануля]: *Той пакой, дзе жылі вы [Янка], аддалі нейкаму ў скураной жакетцы, – паміж інішым, ён сягоння раніцай ужо выехаў ад нас.* Т, 45. **Той ці інішы** гл. той.

Адз. м. Н. інішы (7): ВС; ПЛП; ПЧ; Т, 30; ХБ, 30; Ч, 322(2). Р. інішага (2): ОШМ (2); інішаго: Дз, 191. В. інішы (5): Дз, 188; Н (2); СНБ, 336; Тж, 16. Т. інішым: ЗС, 17. М. інішым: ГНД, ж. Н. інішай (3): Кз, 17; Нз, 14; Т, 22. Р. інішай (5): ПСп; СБНГ; Т, 31, 44, 49; інішае: Кз, 17. В. інішую (3): А, 328; Нз, 14; СЧ; М. інішай: ВС. н. Н. інішае (2): ДК; Т, 62; ініш(ае) (4): ВН (3); СНБГ. Р. інішага (6): ДК; Нз, 15; Т, 34, 49, 55; ХБ, 30. В. інішае (2): Т, 45(2). Т. інішым (4): МП; Т, 26; Т, 45; УПУВ. М. інішым (2): ВМР; Т, 54. Мн. Н. інішыя (6): БВ, 16; Кз, 17; Т, 20, 30, 44, 48; ініш<ыя> (4): НДН; 18; ПЧ; СНБ; Т, 19; інішые: ВН. Р. інішых (16): Ан, 19; АПЖ; БСУ; ВНЗ; ВСп, 91; ДК; ОШМ; СБНГ; Т, 22(2), 25, 42(2); 56; Тж, 16; УПУВ; ініш<ых> (3): БВ, 16; ЛР; МІ, 17. Д. інішым (6): Ан, 19; ВН;

ГВУ; Нз, 14; Пп, 5; Т, 40. В. *іных* (2): РКр; Т, 26; *ішыя* (6): Кз, 17; МІ, 17; СЧ; Т, 31, 46, 57; *ішые* (2): ВС; СБНГ. Т. *ішымі* (6): А, 328; НДН, 18; СНБ, 338; СНБ; Т, 52, 60. М. *іных* (5): ПЧ; Т, 19, 30, 46(2); *іны<ых>*: ЦСБ.

ІРАЊІЧНА (2) *прысл.* Насмешліва. Грамадзянін іранічна і падазрона змераў яго [Мікіту] вачыма ды пайшоў. Т, 34. Янка іранічна ўсміхаецца, Аленка пырскае здушаным смехам, Гарошка пыркае люльку і плюе. Там жа, 52.

ІРДЗЕЦЬ і **ІРДЗЕЦЬ** *незак.* Паэт. Бліскаць, зіхаецца. З зор сатканы былі недасяжныя сьцены, Росы ўнізе ірделі яскрава, А на вышках, як сон на зямлі, пераменны Залаты месяц радасна плаваў. Ч, 321.

♦**Ірзец душой** – жадаць чаго-н., прагнуць да чаго-н. Каб ступіць, абнетрыць труп’ём чалавека Даць папас на магільным папсе, І так хэўраю будучых, быўшых адвекаў Расьцьвісьці, растапіцца ў бячасьсі. Гэткая рдзее душой чараўнік-сьлепаводнік. Ч, 325–326.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *рдзее*: Ч, 326. Пр. мн. *ірделі*: Ч, 321.

ІРЖА (2) *ж.* Чырвона-буры налёт на паверхні жалеза. Здавалася, ноч ня праройдзе, Іржа ня згрызе вечных пугаў, – Аж бліснуў пажар на усходзе, І дрогнулі рабскія скруты. Кр, 77. Крыж настаўце, як ставіце ўсім, – Мае [Купалы] пугы навесці на ім; Мае слёзы з магільна расой Выйдуць пугы з’ядаці іржой. ЧС, 50–51.

Адз. Н. *іржа*: Кр, 77. Т. *іржой*: ЧС, 50–51.

ІРЖАВЫ *прым.* перан. Даўні, ранейшы. Адзін, адзін раз толькі ў год Зьбірацца можэм [князь і дружына] з ласкі Рока, Каб лет іржавы карагод Зганяць з мінуўшчыны далёкай. Кц, 193.

Адз. м. В. *іржавы*: Кц, 193.

ІСК *м.* Спец. Судовая абарона грамадзянскіх правоў. Яны [бежанцы] з абозам на усход цяклі, Сузор’ямі апошні мерачы свой шлях, У прадчуваньні, але ішчэ ня верачы ані, Што гэта ўжо сапраўды эпілёг дасяг, Што ўжо няма каму тут спадчынныя іскі Цяпер чыніць.. ВБЛ, 80.

Мн. В. *іскі*: ВБЛ, 80.

ІСКОНІ-РУСКІ *прым.* Руск. Спрадвечнарускі. ...мы – “рускіе дэмакраты” заўсёды стаялі і стаім за раўнапраўе усіх народаў, якіе жывуць у матушыцы–Расіі, але вы беларусы – ісконі-рускіе людзі з сваім неразв’ітым языком, можаце і нашай культуры карміцца, але калі так хочаце – можна і вам даць правы, але толькі ў ... сенях. З.

Мн. Н. *ісконі-рускіе*: З.

ІСКРА (2) *ж.* перан. Зараджэнне, проблск якога-н. пачуцця, здольнасці да чаго-н. Дай [пясняр] волю парывам сарачым, Вясёлым,

*прывабным, як сонейка жар, Каб бліснула яснасьць і сьпячым!
Каб бліснулі іскры ў прытухлых вачох. Пр. Яны [зоры] агністымі
іскрамі Ў душы распаліцца як сталь..* БрБ, 6.

Мн. Н. іскры: Пр. Т. іскрамі: БрБ, 6.

[ІСКРЫСТЫ] *прым.* Зіхатлівы, бліскучы. *Іскрыстым, блескат-
ным сьвятлом Заліты княжскіе сьвятліцы, Дружына вольная
кругом Сталоў дубовых варушыцца.* Кц, 192.

Адз. н. Т. іскрыстым: Кц, 192.

ІСКРЫЦЦА (2) і **ЇСКРЫЦЦА** (3) *незак.* 1. Ззяць, зіхаець, пералівацца іскрамі. *На небе зоры ўжо мігцяць, На полі срэбны сьнег іскрыцца.* Кц, 192. *Аб людзях-героях, аб цвітухых нівах І аб сонцы ясным, што на небе іскрыцца, Былі твае песні, ашуе Дагестана..* ПСС, 232.

2. *перан.* Свяціцца, ззяць пад уплывам якіх-н. пачуццяў. *І ў Галінкі-дзіцяняткі Ад такой гаворкі Ажно іскрацца вачаняткі, Нібы ў небе зоркі.* Вб, 237.

Абв. цяп. адз. 3 ас. *іскрыцца* (2): БН, 92; ПСС, 232; *іскрыцца* (2): Кц, 192; ТП, 215. Мн. 3 ас. *іскрацца*: Вб, 237.

[ІСНАВАННЕ] (5) і **[ІСНАВАНЬНЕ]** (2) *н.* Жыццё, спосаб жыцця. *І вось толькі адна поўная незалежнасць можа даць і праўдзівую свабоду, і багатае існаванне, і добрую славу нашаму народу.* Нз, 15. *..пролетарыят усё старое ніштожыць і на руінах гэтага старога будзе новае соцыялістычнае існаваньне..* АЛ.

Адз. Р. *існавання*: СНБ, 337; *існаваньня*: АЛ. В. *існаванне* (4): Нз, 14, 15; СНБ, 337; СЧ; *існаваньне*: АЛ.

[ІССЛЕДОВАНИЕ] *н.* Руск. Даследаванне. [Усходні вучоны]: *Моі навучныя ісследованія на сёгодняшній дзень скончаны.* Т, 27. [Усходні вучоны]: *..вопрэкі історычэскім, географічэскім і этнографічэскім, лінгвісцічэскім і дзіпламацічэскім всеросійскім ісследованіям і трудам, – оцечэство своё белорусы почему-то называюць Белоруссія.* Там жа, 26.

Мн. Н. *ісследованія*: Т, 27. Д. *ісследованіям*: Т, 26.

[ІСТИННЫЙ] *прым.* Руск., іран. Праўдзівы, шчыры. *Дарма “істинен” “Крестьянин”, Штось чураюцца хрысцяне.* ЛПК.

Кар. адз. м. Н. *істинен*: ЛПК.

[ІСТНАВАЦЬ] (2) *незак.* Быць у наяўнасці; дзейнічаць. *Калі заглянуць у далёкую мінуўшчыну, у тые часы, калі істнавала незалежная Літоўска-Беларуская дзяржава, – мы [беларусы] з пэўнасьцяй ня можам цьвярдзіць – ці быў тады гымн нацыянальны, ці ня быў. СБНГ. ..трэба ухіліць і паляка і расійца і паадчыняць усе чыста школы, якія істнавалі на Беларусі, загадаўшы ім, прышчапляць вучням любасьць да роднага краю, разьвіваць у іх пашану да таго народу, сярод каторага яны*

жывуць, і гатаваць з іх добрых, сумленных і працавітых работнікаў на ніве беларускай культуры. ДК. Параўн. эзгыстоваць.

Абв. пр. адз. ж. існавала: СБНГ. Мн. існавалі: ДК.

[ІСТНУВАНЬНЕ] н. *Тое, што існаванне. На помач са стараны малая надзея, калі ідзе на цэлым сьвеце крывавае змаганьне за істнуваньне цэлых народаў, цэлых гасударстваў.* ВС.

Адз. В. істнуваньне: ВС.

[ІСТНУЮЧЫ] дзеепрым. незал. цяп. да [існаваць]. Які ёсць у наяўнасці, існуе. Як “нацыяналізаваць” – калі можна так выказацца – нацыянальны беларускі гымн з паміж ужо існуючых гэтых твораў – не бяруся [Купала] выясьняць. СБНГ.

Мн. Р. існуючых: СБНГ.

[ІСТОРЫЧЭСКІЙ] прым. Руск. *Тое, што гістарычны ў 2 знач. [Усходні вучоны]: (запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). ..вопрэкі історычэскім, географічэскім, этнографічэскім, лінгвісічэскім і дзіпламацічэскім всеросійскім ісследованиям і трудам, – оцечэство своё белорусы почему-то называют Белоруссия.* Т, 26.

Мн. Д. історычэскім: Т, 26.

[ІСТОТА] жс.: **♦Па істоце** (у знач. *пабочн.*) – на самой справе, у сапраўднасці. *Няхай зразумеюць тые, хто глядзіць на наш горад вачыма чужынца, што раней ці пазней, а ен будзе беларускім не толькі па назове, а й па істоце і па надворнаму выглядзе свайму.* ВМР.

Адз. Д. істоце: ВМР.

[ІСТУЖКА] і **[СТУЖКА]** жс. **1.** *Вобразн.* Пра палоску нівы, якая вылучаецца сваім колерам. ..ўсё [пшаніца, жыта, свірэпка, грэчка, дзяцеліна] мяжой прыбіта бачыцца істужкай, Там, сям, быццам к адзежцы прышпілена йгрушкай. ХБ, 28.

2. *перан.* *Тое, што ўецца, цягнецца вузкай доўгай паласой. Дзе вечная пустка была, Там горад паўстаў і расце, А стужкай чыгунка лягла, Дзе ўчора стаяў лес яшчэ.* ТП, 215.

Адз. Т. істужкай: ХБ, 28; стужкай: ТП, 215.

[ІСТЫ] прым. *Кніжн.* Сапраўдны. [Мікіта]: *Як істы рускі патрыот, я змушаны пакуль што стаяць тут на вахце сваіх рангавых і руска-ісціных інтарэсаў.* Т, 37.

Адз. м. Н. істы: Т, 37.

[ІСХОДЗЯШЧЫЙ] дзеепрым. незал. цяп. да [ісходзіць]. Руск. Які паходзіць ад каго-н. [Усходні вучоны]: *Народность ныне распадается на две родовыя ветви: племя – белорусы і племя – тожэ-белорусы, ісходзяшчэе от рэнегатов і дзегенератов.* Т, 26.

Адз. н. В. ісходзяшчэе: Т, 26.

[ІСЦІ], **[ІСЬЦІ]** і **[ІСЫЦІ]** (171) *незак. 1.* Перамяшчацца;

кročыць. *Усходзяць тры ганцы ў святліцу, Ідуць суважнаю ступой І князю, й княжне пакланіцца.* Кц, 194. *Як толькі находзіў вечар, я [С. Меч] выхадзіў на адну з сваіх любых дарожак ды ішоў на ёй ціха, ціха.* ХБ, 29.

2. Накіроўвацца, адпраўляцца куды-н. з якой-н. мэтай. [Спраўнік]: *І вы [Мікіта] павінны зараз ісці са сваёй здабычай у штаб акупацыйных войск.* Т, 53. – *Што ты ведаеш, Данілка, Лепш пабудзь во ў хаце. То-ж на выбары іду я [бабулька], Голас свой падаці.* Вб, 237. // *Выступаць у паход, нападаць. Знай [вораг], на чале народ вялікі рускі ў зброі Ідзе на ворага з мільёнамі народаў.* ПНд, 314. *Гэй, паклічу сход Ды збяру народ Ды збяру жаўне-раў, Хай ідуць вайной На маю бяду – На ліхога звера.* ВБ.

3. перан. Рухацца, развівацца ў якім-н. напрамку. *За беларускаю сілай пайдуць тые, хто, наогул, ідзе уперад і рухае жыццё.* ВМР. *Нацыянальная рэвалюцыя, наставіўшая сабе мэтай вызваленне ўсіх нацый, быўшых у паднявольлі у дужэйшых дзяржаваў, ідзе другімі шляхамі да вызвалення чалавека з путаў няволі.* СНБ. // *Трымацца каго-н., кіравацца чыімі-н. паводзінамі. Вышэйшыя, багацейшыя станы грамадзянства за бліск золата ідуць к дужым, пакідаючых сваіх слабейшых на здэк і паняверку.* Нз, 14. *Яны [беларусы] мусяць цвёрда зазначыць свае дамаганні, асвятляць тые свае мэты і заданні, і сказаць усім, хто мае вочы бачыць, а вушы слухаць: “Ідзеце за намі, каб не сказалі вам потым: чаму не памаглі нам, калі мы былі слабыя, чаму не накармілі нас, як мы былі галодныя?”* ВМР.

4. Распаўсюджвацца, праносіцца. *Аўтар заняўся перасьветам, Ад песьні розгалас ідзе.* УрП, 51. *Адны ў руках трымалі дары Сваім прыбліжаным багам, Другія ўспаміналі чары, Шоў гоман сьцішны сям і там.* УрП, 47. // *Пра чуткі, весткі. Буйным жыццём усё чыста кіпела, Слава далёка за мора ішла, Ворага кожны за плечы браў смела, Цемра чужынцаў не страйнай была.* Н. *Чуткі толькі ішлі, як туманы, і вялі У самасейным паходзе сталеццяў, Што пранікнуць яна [судзьбіна] можа ў тайныя далі І адкрыць сьветы новыя ў сьвеце.* Ч, 322.

5. Набліжацца, з’яўляцца адкуль-н. *Чуваць злева званок.* [Мікіта]: *Ай, госці ідуць!* Т, 59. [Гануля]: *Ідуць, ідуць [Чырвонаармейцы]! Не! Міма прайшлі.* Т, 59. // перан. *Прыходзіць, надыходзіць, набліжацца. Глядзяць мае вочы і вокала бачаць, Як дзіва за дзівам ідзе ў нашы хаты.* ТП, 215. *На Беларусь ідзеш, Год Новы, На змену ідзеш Старому Году.* НГд, 8.

6. Разм. Знаходзіць збыт, пакупніка. – *А вось нашы “Правда” і “Известия”.. у Чэхаславакіі ідуць проста нарасхват.* ПЧ.

7. Мінаць, працякаць, праходзіць у часе. *Але ішлі гады.*

Раз'юшаная царская рэакцыя здабытыя рабочым рускім народам свабоды што раз болей і болей душыла сваімі змяінымі кляшчамі. ДН.

8. Цягнуцца, працягвацца. *А жыццё не глядзіць: яно мусіць ісьці далей сваім чарадом, хоць і адменным, як у час спакойны. ВС.*

9. Адбывацца, праходзіць. *На помач са стараны малая надзея, калі ідзе на цэлым сьвеце крывавае змаганьне за істнуваньне цэлых народаў, цэлых гасударствоў. ВС. Не спыняймо працы дома і за домам, якая ішла да вайны, і якая павінна далей ісьці. ВС.*

10. Весці пачатак, паходзіць ад чаго-н. *Тыя гуманітарныя ідэі, якія ішлі з Захаду, заўсёды знаходзілі шчыры водгук на Усходзе. Тж, 15.*

11. Прызначацца, выкарыстоўвацца, ужывацца для чаго-н. *Ня шкода б было гэтых грошай, каб яны ішлі на карысьць чалавеку. Але ў гарэцы якая карысьць? УП. // Выдаткоўвацца, расходвацца, траціцца. Заработак падлетка амаль не ўвесь ідзе на аплату яго ўтрыманьня “клапатлівым” Бацём. ПЧ.*

12. Паміраць; знікаць, прападаць. *Шла мая [княжны] ў даль дзіва-сіла, Як-бы хвалі Нёмну. Дз, 188.*

13. Размяшчацца ў парадку чарговасці. [Мікіта]: *(дастаючы інішыя рэчы з каламажкі). Далей ідуць мае за месяц чэрвень, за першыя дзесяць дзён ліпня і за два тыдні наперад дармовыя, меджду протчым, пайкі. Т, 46.*

14. (з прыназоўнікам “з”, “да”). У спалучэньні з назоўнікам азначае наступленне дзеяння, якое выражана назоўнікам. *Калі тыя, што нас [беларусаў] аграбілі, што нашы загоны зрылі на акопы-магілы, не ідуць к нам за дапамогай, каб сплаціць хоць частку таго доўгу, які яны доўжны Беларусі, то павінны мы самі за гэта ўзяцца, і ўзяцца як найхутчэй. АБ, 16. Вось-жэ усе тые, што асталіся дома, што не маюць магчымасьці дзяліць долю і нядолю са сваімі роднымі на полі бітвы, павінны аткінуць ат сябе усякую слабасьць душы і цела, усякую непатрэбную трывогу, ды дружна ісьці да працы на сваіх загонах... ВС.*

Моладзь ідзе. Як ішлі ў паходы...

♦**Зьлітнымі колёнамі ісьці** – дружна, узгоднена ісці да якой-н. мэты. *Асабліваю ўвагу аддавалі яны [контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмократы] разбурэнню таго адзінства, тае інтэрнацыянальнай базы, на грунце якое працоўныя масы ўсіх нацыянальнасцей СССР зьлітнымі колёнамі ідуць па шляху да соцыялізму. АЛ.* **Ісьці на вуліцу** – жабраваць. *Недаўна Грыцько памёр, а беднаму дзіцяці прышлося ісьці на вуліцу поки доля изноў яе зьвяла з бацькам і маткаю. ПДз.* **Ісці на той сьвет** – паміраць. *Лёг незнаёмы на пасьцелі, На тэй, дзе ўсе на той сьвет ішлі. УрП, 52.*

Ісці на чужым павадку – быць у залежнасці ад каго-н., ставіць свае дзеянні, паводзіны ў залежнасць ад каго-н. *Досыць ішлі на чужым павадку мы* [беларусы] *Доўгія векі бяз веры ў сябе..* Г, 17. **Ідзь до сту д’яблыв за Буг** – выражэнне негатывных адносін да каго-н. [Спічыні]: *Як будзе [па-польску]: згінь ты прападзі, нячыстая сіла?* [Мікіта]: *Ідзь пан до сту д’яблыв за Буг.* Т, 49. **Ісці па трупах** – любімы сродкамі дасягаць сваёй мэты. *З цябе [аўтарніка] нядобры вецер вее, Па трупах ты, відаць, ішоў, Скажы нам, хто цябе асьмеліў Да нашых зблізіцца каўшоў?* УрП, 51. **Ісці ў прочкі** гл. прочкі. **Ісці ў магілу** – паміраць. *Забабон старадаўнаму славянину загадвау, каб жонка ішла разам з мужам у магілу, або нявольнік свайго уладыкі умірау так сама з ім разам.* З. **У зямлю йсці** – паміраць, гінуць. *Ад рукі сына першага вісельні гнуцца, У зямлю йдуць маладыя галовы.* Ч, 320. **У рахунак не йсці** – не прымацца пад увагу. [Мікіта]: *Ну, яна [цётка Бадунова], меджду протчым, эсэр-беларус і ў рахунак не йдзе: доўга тут не заседзіцца.* Т, 56.

Інф. *ісьці* (8): ВС (2); ПБН; ПДз; РКр (2); СНБ (2); *йсці* (6): Т, 39, 50(2), 52, 62.; Ф; *ісці* (5): Т, 25, 48, 53, 62; ТП, 216. Абв. цяп. адз. 1 ас. *іду* (2): Ан, 19; Вб, 237; *йду*: Т, 53. 2 ас. *ідзеш* (4): НГд, 8(4); *ідзеш* (4): Вб, 236; НГд, 8(3). 3 ас. *ідзе* (34): АЛ; ВБЛ, 81; ВМР; ВС; 3; ЗЯЗ, 90(2); Кц, 195; Мц, 75(2); МД; ПНд, 314; ПЧ; СБНГ; Т, 27(2), 56(2), 57(2); Тж, 15; ТП, 215, 217(3); УрП, 51(2); Ч, 325; *ідзе* (9): БЗ; ВБ; ВР; ПД, 83; СА, 180; Т, 34, 56; УрП, 51; Ч, 320. Мн. 1 ас. *ідзём* (10): БСУ; ДЖ; МПв, 220; НГд, 8; Пп, 5; ПТ, 206; Т, 53(3), 62. 3 ас. *ідуць* (24): АЛ; АБ, 16; ВБ; ВМР; Г, 17; ЗК, 42, 43; Кц, 194; МІ, 17; Н; Нз, 14; ОШМ; ПЧ; Т, 24, 46, 48(2), 59(5); *ідуць* (11): ВБ; Кц, 194, 195; СА, 182; СС, 303; Т, 24, 31, 59(2); Ч, 320, 323(2). Пр. адз. м. *шоў* (6): ББ; ВБ; ПСД; Ун, 73; УрП, 47; Ч, 324; *ішоў* (4): Б, 18; Кц, 194; УрП, 51; ХБ, 29; *йшоў*: ПСД, ж. *ішла* (5): З; Н; ПСД; РКр; СНБ, 338; *шла*: Дз, 188; *йшла*: Кр, 77. н. *ішло*: СНБ, 336.; *йшло*: ВБ. Мн. *ішлі* (12): БВ, 16(3); Г, 17; ДЖ; П (3); ПЛП; Тж, 15, 16; Ч, 322; *шли* (7): Ж; ПВ (3); Пп, 5; УП; УрП, 52; *йшлі* (3): Пп, 5; СЗГ, 252; Тж, 15. Заг. адз. 2 ас. *ідзі* (4): БрБ, 6(2); Вб, 238; Т, 56; *йдзі*: Ч, 323; *ідзь*: Т, 49. Мн. 2 ас. *ідзіце* (5): ВМР (2); Т, 25, 32, 34.

[ІСЦІННО-ПОЛЬСКІ] і **[ІСТІННО-ПОЛЬСКІ]** *прым. Руск., іран.* Сапраўдна-польскі. “Істінно-польскіе” *дэпутаты ад нашага краю падалі ў думу запрос, чаму ў некаторых школах, дзе вучацца каталікі-беларусы, ім выкладаюць рэлігію не па польску, а па расейску?* ВР. *..ён [каталік-беларус] выбярэ польскую мову.. Гэта рэзультат “працы” ісцінно-польскіх і ісцінно-рускіх людзей.* Там жа.

Мн. Н. *ісцінно-польскіе*: ВР. Р. *ісцінно-польскіх*: ВР.

ІСЦІНО-РУССКІЙ, [ІСЦІНА-РУСКІЙ] і [ІСЦІННО-РУСКІЙ] *прым. Руск. Сапраўднарускі. [Усходні вучоны]: (таксама запісваючы ўперамежку з Заходнім вучоным). Іоан Здольніков. Ісціно-рускіі ціп Северо-Западной Обласці і безусловно з прымесью монгольско-фінской крoві. Т, 26. // Гран. [Янка]: ..вы [Мікіта] так запуталіся ў сваіх рангах, клясах і свабодных прафэсіях, што ўжо не здольны да ніякае місіі – нават да тэй сваёй роднай, ісціна-рускай місіі. Т, 38. ..ён [беларус-каталік] выбярэ польскую мову.. Гэта рэзультат “працы” ісцінно-польскіх і ісцінно-рускіх людзей. ВР.*

Адз. м. Н. *ісціно-рускіі*: Т, 26. ж. Р. *ісціна-рускай*: Т, 38. Мн. Р. *ісцінно-рускіх*: ВР.

ІТАЛЬЯНЕЦ *м. Ураджэнец Італіі. [Гануля]: Хто ён [Спічыні] родам – напэўна не ведаю. Але сам ён кажа, што ён немец, людзі кажуць, што італьянец, мне здаецца, што ён проста, як і мы, тутэйшы. Т, 31.*

Адз. м. Н. *італьянец*: Т, 31.

[ІУДЗЕЙ] *м. перан. Той, хто займае ніжэйшае становішча ў грамадстве. У вольнай, незалежнай Беларускай дзяржаве не павінна быць “ні эліна, ні іудзея”. НДН, 19.*

Адз. Р. *іудзея*: НДН, 18.

ІХ *гл. ЯНЫ.*

ІХНІ (17) *займ. Прыналежны. Які належыць ім. [Мікіта]: Меджду протчым, абавязак мой – паказаць гэтым новым завадзілам іхняе належнае месца. Т, 22. Яны [земляробы] назіраюць толькі сумным вокам, як гэта зямля, каторая па боскаму праву павінна была дастацца іхнім працавітым мазалям, – зямля пападае ў рукі лішніх і зусім непатрэбных у нашым краю людзей. ЗС, 18.*

Адз. м. Н. *іхні* (3): СНБ, 338; Т, 45(2). ж. Р. *іхняй* (2): Т, 22, 58. н. Н. *іхняе*: Т, 35. Р. *іхняга*: Т, 58. В. *іхняе*: Т, 22. Мн. Н. *іхнія*: Т, 45. Р. *іхніх*: НК. Д. *іхнім*: ЗС, 18. В. *іхнія* (4): АЛ, Т, 34, 57; Ун, 73; *іхніе*: Кц, 195. Т. *іхнім*: Кц, 196.

ЙГРАЦЬ *гл. ГРАЦЬ.*

[ЙГРУШКА] *ж. Руск. Цацка. ..усё [пшаніца, жыта, свірэпка, грэчка, дзяцеліна] мяжой прыбіта бачыцца істужскай, Там, сям, быццам к адзежжы прышпілена йгрушкай. ХБ, 28.*

ІЗНОЎ *гл. ІЗНОЎ.*

ІНАЧАЙ *гл. ІНАЧАЙ.*

[ЙСКРЫЦЦА] *гл. ІСКРЫЦЦА.*

ЙШЧЭ *гл. ЯШЧЭ.*

Даведачнае выданне

**Слоўнік
МОВЫ
Янкі
Купалы**

У васьмі тамах

Том 7
А–І
(дадатак)

Рэдактар *У. А. Бобрык*

Падпісана ў друк 26.03.2012. Фармат 60x84 1/16.

Папера афсетная. Рызаграфія. Умоўн. друк. арк. .

Улік.-выд. арк. . Тыраж экз. Заказ № .

Выдавец і паліграфічнае выкананне:
установа адукацыі “Гомельскі дзяржаўны
ўніверсітэт імя Францыска Скарыны”.
ЛИ № 02330/0549481 ад 14.05.2009
Вул. Савецкая, 104, 246019, г. Гомель.

Слоўнік мовы Янкі Купалы. У 8 т. Т. 7: А–І
С 65 (дадатак) / склад. У. В. Анічэнка [і інш.]; рэдкал.
У. А. Бобрык (гал. рэд.) [і інш.]; М-ва адукацыі РБ,
Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф. Скарыны.
– Гомель : ГДУ імя Ф. Скарыны, 2012. – 556 с.
ISBN 985-08-0538-2

У сёмы там выдання ўваходзяць апісанні слоў з купалаўскіх літаратурна-мастацкіх і публіцыстычных твораў на беларускай мове, якія ў свой час не ўвайшлі ў сямітомны збор твораў (Мн., 1972–1976). Прыведзена частотнасць ужывання і вызначаны граматычныя формы і семантычны аб'ём кожнага рээстравага слова, пададзены стылістычныя паметы і прыклады з твораў паэта.

Папярэднія 6 тамоў выйшлі ў выдавецтве “Беларуская навука” (Т. 1 – 1997 г., Т. 2 – 1999 г., Т. 3 – 2001 г., Т. 4 – 2002 г., Т. 5 – 2003 г., Т. 6 – 200 г.).

Разлічаны на моваведаў, літаратуразнаўцаў, гісторыкаў, а таксама на ўсіх, хто шануе і паважае беларускае слова.

УДК 811.161.3'374:012 Купала
ББК 81.411.3–4